

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

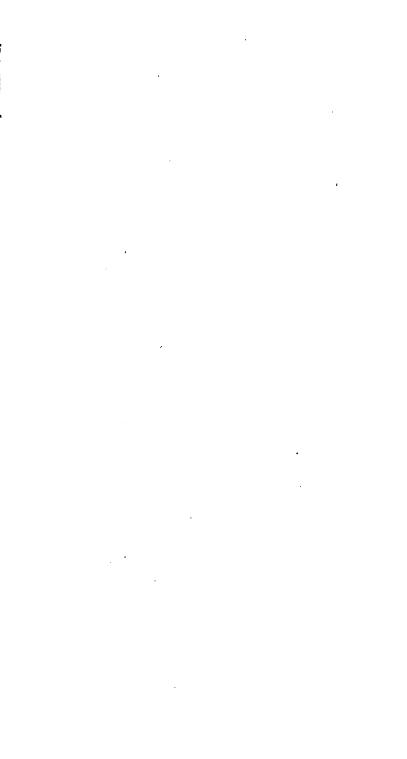
Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

3 3433 08161675 1

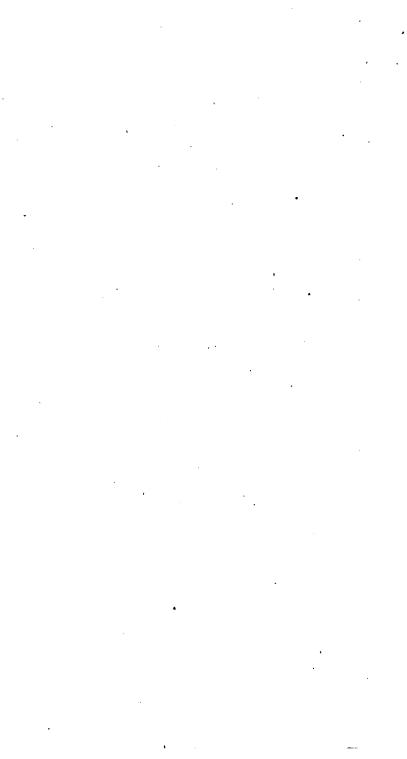

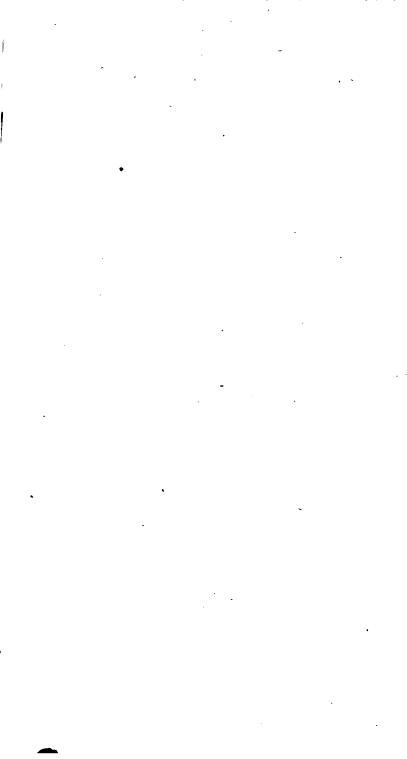

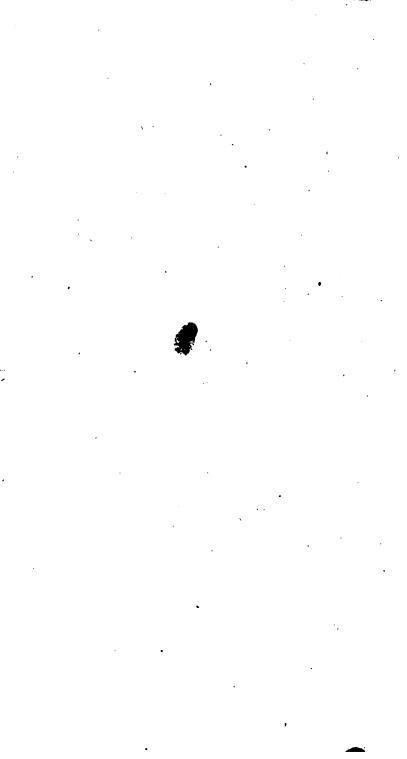
• .

(Fabricins)

NTB /6/2 13

IO. ALB. FABRICII' BIBLIOTHECA LATINA

NVNC MELIVS DELECTA

RECTIVS DIGESTA ET AVCTA

DILIGENTIA

IO. AVG. ERNESTI.

TOMVS III.

LIPSIAE

APVD WEIDMANNI HEREDES ET REICHIVM
MDCCLXXIV.

BIBLIOTHECAE LATINAE

IVE

NOTITIAE AVCTORVM VETERVM LATINORVM

L I B E R III.

De Scriptoribus aeneae, et ferreae aetatis a temporibus Antoninorum ad corruptum fermonem latinum.

a thairt a ceann a tha an air thair. Tagairtí a tha an airtí a thairtí a thair a thair

CAPVTI

DË

AVLO GELLIO.

I. Gellis aetas, II. Nottes Atticae, III. Earum editiones. IV. Index Scriptorum a Gellio laudatorum.

A vivs a) Gellivs, Romanus, Romae in Rhetorica disciplina Cornelii Frontonis, deinde Athenis Philosophorum Phavorini, Tauri, T. Eustachii, Peregrini et aliorum auditor, inde centumvirali dignitate praeditus fuit. A. Gellium vocant Lupus Ferrariensis Epist. 1. et 5. non Agellium, etiam Servii et S. Augustini Codices, nec non Prisciani, Ioannis Sarisberiensis item, Papiae et Vincentii Bellovacensis in speculo doctrinali: si in hoc Agellius etiam quandoque per errorem legitur, quod praesert cum Lipsio auctoritate Ms. Cod. Prisciani, quaest. Epist. VII, 8. item Iac. Schegkio, Lud. Carrione, G. I. Vossio, Salmasio in Comm. ad Arnobium, Obertus Gifanius Epistola ad Muretum, in qua etiam affert vetus hemistichion nescio cuius poëtae, ut dostus Agellius inquit. Atque Agellium reperit etiam eruditiss. Pfassius in Codice epitomes Lactantii antiquissimo Taurinensi, quinti, si fas est credere, saeculi. Gaufridus sive Galfridus Anglicus circa a. 1200. clarus in poëtria nova v. 1836.

- In simili forma retractat Agetlius istud.

Et

a) Gelliis variis in Glandorpii de Caium Gellium, de quo Diode, Onemastice p. 382. memoratis ad rus Sic. XX. T. 2. p. 817.

Et v. 1863. et testis Agetlius austor. Sed assentior Petro Servio, Medico Romano, qui capite 2. Miscellaneorum: b) Apud plerosque, inquit, viros doctos invaluit opinio, apud Transalpinos omnes (nimis dictum hoc liberaliter) usus obtinuit, ut, vetere AVLI GELLII nomine repudiato, AGELLIVS appelletur. Ego vero antiquum retinendum esse nullus dubito. Id ut credam, faciunt sex Vaticani Codices, impressi libri omnes, et Romanus usus. Etenim ut hinc exordiar, Agelliam c) familiam vix, imo ne vix quidem, apud Romanos reperies: Gelliam vero apud Ciceronem, Livium, Dionyfum, Valerium, Plutarchum, Asconium, Fastos Capitolinos. Accedit, quod fi Agellii nomine gentilitio appellandus eft, nom quae in ius definunt gentifitia funt, praenomen ei necessario imponendum: neque enim fieri potest, ut quispiam praenomine, hoc est, proprio nomine careat. At Agelli praenomen d) apud neminem videre est, aut veterem aut recentiorem auctorem: Ergo necessario sequitur ut Aulus fit praenomen, Gellius nomen gentilitium. - In uno codemque libro Vaticano, qui solus habet Agellius, modo Agellias scriptus eft per g minusculum, modo per mainsculum, ita, AGellii liber quartus, Unde conftat, plane ofcitantes fuisse 18brarios, nec de mainsculis literis, muito minus de pun-Elis taboraffe. Nemo enim non videt AGellii interpretandum effe Auli Gellii, et puncto intermedio seiungendum, affentientibus omnibus aliis Vaticanis libris, quorum plerique habent Auli Gellii Noctes Atticae, praenomine scilicet omnibus litteris scripto: alii A. Gellii, praenomine ex antiquo more exarato per unicam litte-

b) Tom, 2. Miscell. Italic. erudit. Gaudentii Roberti p. 21.

c) A'γελίο cuiusdam mentionem reperi apud Socratem V, to-Hist. Eccles: et sicut a servo Servilium, 'a-virgula Virgilium, sab agello sieri Agellium Prissia-

nus annotat libro IV. pag. 634. C. Velevius C. F. Agellus' apud. Gruterum in, veteri inscript. p. MXVI. 3. et Agelli Reddite apud Fabrettum p. 260.

d) Dicere possis similiter Arnobii nullum praguunen extere.

ram A. puncto terminatam. Omnino igitur retinen-da est vetus nomenclatura, et Aulus Gellius appellundus. Atque id et demonstrat Lambecius in Prodromo Lucubrationum in Gellium. Eo valet etiam, quod apud Theodorum de mensibus occurrit Αῦλος Ρωμαίων λόγος, qui sine dubio est Gellius.

De Gollii astate consulendi Dodwellus de actate peripli maris Euxini S. 10. Camillus de Silvestris in Epist. ad Apostolum Zenum de A. Gellii aetate, in Sylloge, cui titulus Raccolta d'Opuscoli scientifici T. 6. p. 241. Norisius in Cenotaphiis Pisanis p. 464. Sub Antonino Pio vixisse et in principio imperii Antonini Philosophi mortuum esse, vix dubitari potest. - De doctrina viri non satis consentiunt. Augustinus de Civ. D. IX, 4. appellat elegantissimi eloquii virum, et multat ue foecundae scientiae. Salmasius libro de Hellenistica pag. 37. Antoninorum aevo Agellius politissime et elegantifime feripfit, et prorfus dexainor dicendi modum imitatus est. Idem pag. 85. Agellius infinitis vo-cibus locum dedit in Atticis nostibus, quae nostem potius quam diem ea in aetate saperent, adeo obscura erant ac tenebrosa, et vix illius temporis hominibus intellecta. Apud omnes tamen hodie literatos pro elegantissimo Latinas linguae auffore habetur, et olim habitus eft, passimque a Grammaticis tanquam scriptor idoneus citatus, a quibufdam etiam multis in locis ad verbum paene transcriptus. Certe eo si careremus, multa ignoraremus, quae ad scientiam antiquitatis in rebus et in verbis pertinent.

II. Exstant Nottium e) Atticarum ad liberos suos libri XX. f) compositi post Consulatum Herodis Attici,

e) Gellii imiratione plures viri cod. latino V. memoratur Aulus eruditi libros edidere, quos commemorare non est necesse.
f) In Catalogo MSS. If. Vossir carbones.

quem lib. r. c. 2. atque alibi Consularem appellat, h. es post a. C. 143. Antonini Pir V. et post Consulatum se cundum Erucii Clari XVII, 13. h. e., post a. C. 146. Antonini Pii VIII. quos ita inscripsit, quod longinquis per hiemem noctibus, in agro terrae Atticae, commentationes istas ludere ac facere exorlus esset, ut ipse ait in g) praefatione, quae in antiquioribus editionibus perperam locum extremum libri vigesimi occupat. Liber sextus ene Oados est. Libri octavi, qui in quindecim capita distinctus periit, sola argumenta ad nos pervenerunt, qualia libris suis Gellius praefixisse ipse în przef. testatur, etsi, quae hodie habemus an Gellii fint vel potius Avieni h) qui in Ms. quodam Gellium recensuisse dicitur, ambigunt aliqui eruditorum ut H. Stephanus noctibus Parifinis num 4. 5. Olaus Borrichius in Cogitationibus de Latina lingua p. 79. et Fridericus Rappoltus Observationibus ad Gellii II, 28. p. 3. Sed dubitant sine magna causa, ut sam notatum Iac. Gronovio p. 12. et 743. et nuper ostendit Christianus Falsterus in vigilia prima, Gellianis noctibus apud Ripeuses impensa, editaque Hafniae 1721. 8. in qua libri octavi argumenta fingulari studio illustravit, notavitque illa primum lucem vidisse ex Codice, ut nit editor, vetustissimo, in editione Veneta Philippi Pincii Mantuani a. 1500. Libri octavi caput quintum ex ingenio restituit Durantius Casellius 1. 2. c. 4. Var. Lectionum.

III. Primi Gellium edidere Conradus Sweinheim et Arnoldus Panartz Romae 1469. fol. recensente Ioan. Andren Episcopo Aleriensi, cuius longa praemissa est praesa

g) Praefationem loco suo motam postiminio restituendam monuir Salmasius Prolegomenis ad Solini et Langbaenius in limine Botarum ad libellum aureolum

Longini segl ubes. Quod factum eriam in editionibus Gellii Oiseliana et Gronovianis.

b) Vide Iac. Schegkii praemess. Epist. 6.

praefatio ad Paullum II. Pontificem Romanum, inprimis illa lectu digna ad cognoscendas res illius et ad rationem huius editionis. Ait, autem, exempla Gellii valde vitiosa fuisse, seque in recognitione huius Gelliani operis permagnos labores fustinuisse. Inprimis laborarat in Graecis et reperiendis, ubi in exemplis latinis non erant, iildemque emendandis et latine vertendis, adiutoremque in ea re habuerat Theodorum Gazam. Et hae interpretationes latinae in exemplo hoc eius additae sunt, sed addito semper in principio, id est: ne quis pro Gellianis haberet: quae versiones servataé diu, a recentioribus omissae funt: similiterque se fecisse dicit in Macrobio et Apuleio, coque nomine se calumniis appetitum esse a pluribus Romanis, qui dicerent, eum sua auctoribus veteribus inculcare, quos contra in praefatione multa disputat. Idem Commentarios in Gellium scripsit, quos eodem anno Romae editos, memorat Catalogus Gudianus p. 327.

Editio Veneta prima ex aedibus Petri de Maximis' a. 1472. fol. lucem vidit, et cum Mss. collata a Francisco Iunio, Francisci filio, exstat inter libros Is. Vossii Lugduni Batavor. Eodem anno editio Gellii Venetiis curata est per Nicolaum Ienson Gallicum, fol. Memoratur et altera Romana a. 1474. fol. Veneta item alia a. 1477. fol. per Andream Iacobi Catharensem. Dehinc secuta est Brixiensis per Boninum de Boninis de Ragusa, a. 1485. correctore Marco Scaramucino de Palatiolo. In ea legitur hocce octassichon:

Si quem Cecropia elarum Latiaque Camoena Esse iuvat, Gelli scripta probanda legat. Attica nox luci nunquam cessura diurnae Ad varias artes quam bene monstrat iter. En tibi, dosta cohors, Marcus correxit ad unguem, Quem tulit Adriaco Brixia Marte potens. Si quid erit fals, veniam dabis, inscia turba Forstan huis nocuit, dum celerabat opus.

Vicentinam Gellii editionem commemorat Barthius p. 1597. Advers. Venera tertia a. 1486. quarta 1491. quinta 1494 f. sexta 1500. Philippi Pincii Mantuani, et septima 1509. 4. ap. lo. de Tridino cum praef. Phil, Reroaldi, qui primus post Andream critica diligentia textum recognovit: sed ab ipso instituta editio facta est Bonon. 1503. f. dedicata est Sigismundo e gente Hohenloa Germano, qui cum duohus fratribus Bononiae scholas Beroaldi frequentabat. Nam tum multi nobiles Bononiam discendarum literarum causa ibant, ut ex illa epistola discimus. In hac libri oftqui argumenta primum edita fuerunt. Sequentur Basileensis a. 1506. et Parisiensis 1511. 4. in aedibus Ascensianis, ad exemplar recognitionis Beroaldinae: et 1515. 4. ex recensione Ioannis Councili, cum praef. eiusdem Philippi Beroaldi. 'Florentina deinde extitit Philippi Iuntae a. 1513. 8. edente Carolo Aldobrandino, qui ex Codice Mediceo et aliis Msf. Gellium emendasse se profitetur praes. ad Lauren-Eo fastum est ut ego Gellii nostes tium Medicem. Atticas admiratus semper amaverim, et cum primum potui, Magnifice Laurenti, si non emendatas, minus certe corruptas ad alios transmiserim. Qui sane multi temporis labor fuit, in quo eum alibi veteres Codices, quotquot adspicere licuit, tum vero ex antiqua Bibliotheca tua emendatos, cum his, qui circumferuntur, diu omni diligentia contuli, utinamque, quod volui, mihi et aliis ex eo labore operae pretium sequutum st. post Aldina a. 1515. 8. prodiit, Lugdunensis, forma minore a 1515. 81 Argentoratensis a 1917. fol. cum praesatione Nic. Genbellij, Phorcensis: et altera 1521. 8. Basileenfis

leensis 1519. fol. Parisiensis cum scholiis Badii Afgensi, qui illa ex Aegidii Maserii Parissensis annotatis collegisse non distitetur: Paris. 2.1519.1524. f. et tertja 1532. f. in qua accesserunt notae Petri Mosellani. Coloniensis apud Eucharium Cervicornum 1526. fol, et eodem anno apud Soterem, 8. et Petri Mosellani Protognenfis in Gellium annotationes Basil. 1526. 8, quae exstant etiam in edit. Gellii Parif. 1532. & Colon. 1533. 1537. et 1549. 1566. 8., apud Gymnicum. Balil. 1549. 1561. Lugdunensis apud Seb. Gryphium 1534; et altera Gryphiana 1539. et tertia 1546. quarta 1550. quinta 1555. sexta 1559. 12. septima 1561. et octava 1566. 8. apud Ant. Gryphium. Veneta 1544, et 1573. 8. Parisiensis quarta 1564. 12. et quinta 1584. apud Hieron, de Marnef etc. forma minore. Lugdunensis apud Barthol. Vincentium 1571. et altera 1585. 12. tertia 1592, 12. Tornaesiana. Genevensis 1621, forma minore.

Sed inprimis utilem operam huic scriptori cassigando praesitit Lud. Carrio, et qui eum cum notis, emendationibus et noctibus Parisinis i) edidit H. Stephanus Paris. 1585. 8. etsi commentarios eorum integros in Gellium desideramus. Editionem Gellii Genevensem sive Aurel. Allobrog. a. 1609. ex H. Stephani resusam recensione et contextu scriptoris emendatiorem, et ob notas, breves quidem sed optimae srugis, utpote e Carrione, Iureto, Cuiacio, Turnebo, Casaubono, Lipsio, Manutio, Adr. Iunio, Meursio, Fruterio, Dionys. Gothofredo selectas, commendat Christianus Tychonius Epistola ad Christianum Falsterum specimini huius Gelliano inserta p. 69.

Λg

Emen-

rem potius quam digestorem, et ostentatorem quam peritum, loquaculum sine eruditione, in verbis ac sententiis putidulum etc.

i) In prima starim Gellium Stephanus tuetur adversus acrem Ludovici Vivis censuram, qui lib. 3. de disciplinis Gellium vocat bominem rhapsodum plane, congesto-

Einendatissimam vero Gellii editionem a. 1651. 12. Amftelodami in lucem emisit Io. Frid. Gronovius, atque iterum 1665. 12. quam ut plurimum sequitur Lugdunensis, quae Antonii Thyfi, et cum ille labori huic immortuus esset, Jacobi Oiselii cura in Belgio prodiit. selectaque ex variis doctifilmorum hominum scriptis commentaria adiuncta habet, subiecto indice scriptorum a Gellio commemoratorum a. 1666. 8. Delphini Gellium edidit Iacobus Prouft, Parif. 1681. 4. notis additis satis vulgaribus. Ab eo tempore Gellius cum notis et emendationibus Ioane Frid. Gronovii ad priores novem libros excusus est Lugd. Bat. 1687. 8. Denique ibidem 1706. 4. luculentam Gellii editionem adornavit Iacobus Gronovius, in qua locis quamplurimis emendatior est contextus e collatione Msf. Codicum, tum notis utriusque Gronovii parentis et filii, quorum castigationibus accesserunt P. Lambecii Prodromus lucubrationum Gellianarum, Casp. Scioppii k) integra collatio duorum Codicum Mil, et ex Lud. Carrionis Castigationibus excerpta. Notae Variorum ex editione Thysiana non integrae adjunctae funt, sed loco earum frequentes Thysii et Oiselii et aliorum reprehensiones lac. Gronovii. Haec editio repetita est Lipsiae a. 1762. S. cum Excurs. et praef. I. L. Conradi

Multi viri docti in animo habuere, conatique sunt Gellium vel corrigere vel illustrare, sed aut praeventi sunt morte, aut alia qua causa impediti. Desideramus quidem Carrionis plenos commentarios, perinde ut lucubrationes Oberti Gifanii, inter cuius inedita memorantur emendationes et notae in Cornelium Nepotem, Symmachum et Prudentium, nec non Agellii noclium

Atti-

editionem novam Agellii, cuius Mff. in Vaticano funt boni, apud Palvium (Vrfinum) optimi.

k) Scioppius in Epistola ad Lipfinm data Romae 2, 1600. T. 2. fylloges Burmanaianae p 51. No-

Atticarum libri, aliquot veterum Codicum ope diligenter emendati cum notis. (vide amoenitates litterarias V. C. Io. Georgii Schelhornii T. XII. p. 391.) item editiones promissas a lusto Lipsio, I) Iol. Scaligero et Io. Wowerio, m) Io. Pricaco, Cornelio van Dalen, Petro Menardo Turonensi, et Claudio Salmasio. quoque Lambecii prodromus lucubrationum in Gellium, quem cum Ms. Regio Parisiensi contulerat, typis expressus Paris. 1647. 8. epidromo caret, nec prodromi editio secunda, quam priore quadruplo auctiorem in prodromo historiae literariae idem Lambecius promifit, unquam lucem adspexit. Philippi Caroli animadversiones in Agelhum cum eiusdem in Curtium observatis, praemissa de Criticis dissertatione, post eius obitum a Christoph. Arnoldo editae Norimbergae 1663. 8. non ultra librum 14. n) procedunt.

Iani Passeratii notarum in Gellium Mstarum, quae suerint apud Iac. Mentesium Paris. Medicum, mentio in Lucae Langermanni ad Lambecium Epistolis Mss. Editionem Gellii assectam pridem a Lipsio liquet ex Epistola eius ad Theodor. Canterum a. 1580. Agellius meus paratus est; dissero tamen propter commentarium Cornelianum, (in Tacitum) quem priorem extrudere volo. Merico Casaubono etiam (praes. ad Polybium) Casp. Scioppio, et Henrico Ernstio Gellium edere in animo suit. Scaligerana p. 160. Lucas Fruterius avoit un Agellius tout prest d'estre imprimé, qui luy a est derobé. Gellii noctes illustriores a se factas proximis nundinis emissurum se scriptit Carolus Hannibal Fabrottus Commentario ad XVI. 10. Cod. Theodos, de paganis pàg. 9. Paris. 1618. 4. sed nescio quibus causis impe-

Nide Lipsium II, 3. elect.

M) Wower. Centur. I. Epist. 14.

^{49.} II, 18. 65. 67.

a) Christophorus Adamus Rupertus nota marginali ad Caroli

animadversiones pag. 280. ad illa verba: Agire igirur o mei, perseverare animum. Viinam et anter perseverasset, nec impersectas bas nobis lucubrationes reliquisses.

impeditus id neutiquam praestitit. Nesejo cuius Grenirii Zelandi nous in Gellium momorat Is. Vossius, Epistola ad Nic. Heinsium data a. 1651. T. 3. Sylloges Burmannianae p. 623. et Io. Lelandus de scriptoribus Britan. p. 486. commemorat cuiusdam Io. Claimundi commentarium ab eo iuveno scriptum.

Novae quam parabat editioni Gellii laudatus Falsterus etiam prolust libris duodus sermonum XCII.
quibus libere Gelliano lepore antiquitatis, varia nova
atque erudita promit, editis Amstelodami 1729. 8.
His Bibliopola praesixit titulum: amoenitates philologicae sive discursus varii. Tomum secundum claudit
libellus commentarius de vita et rebus Ausi Gellii, quo
elogium quoque illius scriptoris et apologia continetur.
Nonnulla Gellii loca praeter Falsterum in iam memorato specimine et in novis literariis Lipsiensibus a. 1721.
p. 138. seq. illustrat Adamus Henricus Lackmannus in
primitiis Vinensibus, Lubec. 1725. 4. p. 47. seqq. add.
Obs. Misc. Dorv. IV. p. 431.

Gloffarium vocum haud vulgarium in Gellio edere voluit Barthius, cuius specimen vulgavit VIII, 16. Adv. Verborum Gellianorum rariorum Čatalogum exhibet quoque Iacobus Mosantus Briosius in Epistolis editis Cadomi 1670. 8. p. 224. seq. Sed usibus studiosorum longe accommodatius erat futurum pleniulque Lezicon Gellianum, quod pulchris locupletatum observationibus daturus erat, et cuius specimen vulgavit Cl. vir Christianus Falsterus. Iulii Caesaris Scaligeri problemata Gelliana, edita funt Amstelod. 1651. 12. D. Frid Rappolti Logica Gelliana, in qua loca Gellii ad Dialecticam spectantia illustrantur, prodiit separatim Lipsiae 1654 4. Polydori Tardiolae, sive D. Antonii Gatti Agellius vindicatus Romae, sive Mediolani potius 1702. 8. est dissertatio referta conviciis in Iustum Vicecomitem sive P. Mazzuchellum super loco

Gellii XVI, 13. de municipiis in ius Coloniarum mutari gestientibus. Vide Diarium Venetum, Giornale de' letterati d'Italia Tom. XII. pag. 411. XIV. pag. 140. seqq.

IV. INDEX SCRIPTORVM A GELLIO LAVDATORVM

ex editione Iac. Gronovii.

Prior numerus librum, posterior capita libri designat.

L. Accius 4,1. Atreo 13, 2.

Didafcalico primo
3, 11. Neoptolemo 13, 3.

Pelopidis 2, 6. Pragmaticis 20, 3. Sotadicorum
primo 7, 9.

M. Accius Plantas 4, 7. 18, 12, 19, 8. in comosdia 1, 7. Amphitryone 1, 7. Afinaria 1, 22. 7, 17. 18, 12. Aftraba 11, 7. Aulularia 3, 14. 7, 9. Bacchidibus 3, 14. Bocotia 3, 3. Casina 1, 7. Cistellaria 3, 16, Clitellaria 7, 7. Epidico 4, 6. 17. Epitaphio fuo 1, 21. Freto 3, 3. Menaechmis 3,14, 18,9. Milite glorioso 15, 15. Mostellaria 20, 6. Nervolaria 3, 3. l'erfa 5, 21. Poenulo 13, 28. Pseudolo 20, 6. Rudente 9, 19. Sticho 7, 17. Trigeminis 7,9. Trinummo 17,6.
Truculento 13, 21.

Aelius Melissus libro de loquendi proprietate 18,6.

L. Aelius Stilo Praeconinus 2, 21. 3, 3, 5, 21. commentario de proloquiis 16, 8.

L. Aelius Tubero 14, 7. 8. in historiis 6, 3. 4. historiarum primo 10, 28. de officio iudieis 14, 2. libro ad C. Oppium 7, 9. Aeschines in oratione qua Timarchum de impudicitia accusavit 18, 3.

Afchylus èν τῷ πυςΦόςῳ, πορμήθα 13, 17.

Aefopus Phryx in Apologis 2, 29.

L. Afrancus togatarum feriptor in togata 20, 6 in Con-

Confobrinis 15, 19. in togata, Sella 13, 8. in togata, Titulus 10, 11.

A. Albinus historiae libro 1, 11, 18.

Alcaeus in poëmatis 17, 11. Alexander Aetolus 15, 20. Alexander Magnus episto-

la ad Aristotelem 20, 5. Alexis comicus 2, 23. 4, 11.

in comoedia, quaé Pithagorae vita inscribitur

4, 11. Alfenus Varus libro Digeflorum XXXIV. Coniechancorum secundo 6, 5.

Anaoreon 19, 9. Andronicus Philosophus 20, 5.

Annaeus Cornutus commentario in Virgilium 2, 6. de figuris sententiarum libro secundo 9, 10.

L. Annaeus Seneca ad Lucilium epistolarum libro XXII. 12,2.

Annianus poëta 7, 7. 9,10. Antisthenes Socraticus 9,5. Q. Antistiys Labeo 1, 12. 15, 27. commentariis ad XII. tabulas 1, 12. 20, 1. lis secundo 7, 15. libris

quarto, 7, 15. libris posterioribus ibid. ad édictum aedilium curulium 4, 2. Apollodorus 2, 23. in Chro-

nicis 17, 4. Appion Plistonices 6, 8. in Aegyptiacis 5,14: 10, 10. libri : Aegyptiacorum, quinto 5, 14. 7,8. Aristarchus grammaticus

2, 25. Aristeas Proconnessus 9, 4. Aristides Samius 3, 10.

Aristo I. C. 1, 18. Aristophanes 1, 15. 13, 23. 20, IL in comoedia Andans 19, 13. ev taïs πεοτέεσο θεσμοφορια-.. ξέσους 15, 20,

Aristoteles 2,12.22, 3, 11.16. 10, 2. 15, 26. 19, 2.5. li-. bro de animalibus fexto 13, 7. epistola ad Alex-. andrum Magnum 20,5. . libro regi uvnuns 7,6. 8,7. libris problematum , 1, 11. 2, 30. problemati-. bus acroamaticis 20, 5.

encycliis 20, 4. exotericis 20, 5. problematibus physicis 19, 4. 5.6. problematum septimo 3, 6. libro de duodecim tabu- Aristoxenus in libro de Pythagora 4, 11.

ad edictum praetoris Arrianus in dissertationi-

bus Epicleti 17, 19. 19, 1. libro lecundo 1, 2. Asconius Pedianus 15,28.

Q. Asconius Pedianus 15,28.
M. Asinius Pollio epistola
ad Ciceronem 1, 22. epistola ad Plancum 10, 26.

stola ad Plancum 10, 26.

C. Ateius Capito 12, 2, 24, 10, 20. in coniectaneis 2, 24, 20, 2. coniectaneorum libro nono, qui est de iudiciis publicis 4, 14, 10, 6. coniectaneorum CCLIX. 14, 7, 8. in epistola quadam 13, 12. libro de iure pontificio quinto 4, 6. de officio Senatoris 4, 10.

D. Augustus epist. ad Caium nepotem 15, 7, in epistolis 10, 24.

P. Aurelius Opilius in libro primo Musarum 1, 25.

Bacchylides 20, 7.
Brutus 17, 7.

Caecilius Gallus libro se- Q. Claudius Quadrigarius cundo de verborum si- 5,21. annali primo 1,25.

gnificatione, quae ad ius pertinent 16, 5.

Caecilius Statius 5, 6. Chryfio 7, 17. Hypobolimaeo Aefchino 15, 14. Plocio 2, 23. 3. 16. Polumenis 11, 17. Subditivo 15, 9. Synaristusis 15, 15. triumpho 7, 7.

Caelius 10, 1. historiarum libro secundo 10, 24,-

Caelius Sabinus 7, 4. libro de edicto aedilium curulium 4, 2.

Caefellius Vindex 9,14. 18.

11. in commentariis Antiquarum lectionum 2, 16. 3, 16. 7, 2. 11, 15. 20, 2. Callimachus 4, 11.

C. Calvus 19, 9. in poematis 9, 12.

Carneades 17,15.

Q. Cassius primo Annalium
17, 21.

Chares 5, 2.

Chrysppus 11, 12. libro meel nadê nay ndorns 14, 4. libro meel meorolas quarto 6, 1. 2.

L. Cincius Alimentus, de re militari libro tertio 16, 4. lib. quinto ibid. libro fexto ibid.

Claudius Quadrigarius 5,21. annali primo 1,25.
2,19. 7,11. 9,13.14. 17,2. annali tertio 1,16. 3,7. 8. quinto 5, 17. fexto 2, 2. 17,13. octavo 17,13. undecimo 13, 18. tertiodecimo 13, 27. duodevice-fimo 1, 7. undevicefimo 9,1. 10,1. 15,1. 20,6. uno et vicefimo 10,13, vicefimo

tesimo tertio 10,13. centesimo et quinquagesimo 1,7. Clearchus 4,11. Cleatius Verus in Hbris verborum a Graecis tra-

Cleatius Verus in libris verborum a Graecis tractorum 16, 12. libro quarto ibid. P. Cornelius Pauli F. Sci-

pro Africanus in oratione, quam dixit in cenfura; quum ad maiorum mores populum hortaretur 4,20. 5,19. in oratione pro fe contra Tib. Afellum de multa ad populum 7,11. in oratione contra P. Sulpicium Gal-

lum 7, 12. in quinta ora-

tione contra Claudium

L. Cornelius Sulla rerum gestarum libro secundo 1, 12. 20, 6. Cornelius Nepos 17, 21. in

Afellum 2, 20.

primo Chronicorum. ib. primo librorum de vita Ciceronis 15, 28. de viris

illustribus 1, 18. libro exemplorum quinto 7, 18. Crates 2, 25.

Critolaus peripateticus 9,5.

Ctefias 9, 4.
Democritus 5, 15. de vi et
natura chamaeleontis 10,

12. περί λοιμών ή λοιμικών κακών 4, 13. Demosthenes 2, 27. 10, 19.

in orationibus 9, 3. in oratione υπές πεφάνε 13, 1.

Dicaearchus 4,11. Diodorus Cronus 11, 12. Dioxippus Socraticus 17, 11.

Elis grammaticus vetus in Commentariis 13, 14. Empedocles in carmine 4,11.

Q. Ennitr 7, 9: 12. 9, 4. 10, 1. 12, 2. 13, 19. 17, 17. 18, 9. 19, 8. in annalibus 2, 26.

3, 14. 6,6. 10,29. 16, 10. libro primo 6,6. 9, 13. 14. 13, 21. libro tertio 1, 22. libro feptimo 12, 4. 18,5. libro octavo 20, 10. libro duodecimo 17, 21.

libro tertiodecimo 7, 2.

18, 2. libro quartodecimo 2, 26. 10, 25. libro fextodecimo 9, 14. libro duodevicesimo 13, 19. in Achille 4, 17. in Alexandro 6, 5. in Cresphonte 6, 16. in Erechtheo. ibid. in Hechba 11, 4. in Iphi-

lippa 5, 11. in Neptolemo 5, 15. 16. in Phoenice 7,17. in Scipione 4, 7. in Satyris 2, 29. 7, 9: 12. 18, 2: Epho-

genia 19, 10. in Mena-

Ephorus historicus 3, 11. Epitharmus 1,15. Epicurus 2, 6. 8. 5, 15. 16. 9, 5-Epictetus 1, 21. 17, 19. libro D. Hadrianus quinto διαλέξεων 19, 1. Erafiferatus 17, 11. libro

primo διαιρέσεων 16, 3. Erucius Clarus epistola ad Sulpicium Apollinarem

13, 16. Euripides 1, 15. 7, 3. 13, 17.

17, 4. 20, 7. Bacchis 13, 17. in tragoedia eivò.ib. in Hecuba 11, 4.

Eupolis 1, 15.

Euclides 1, 20. M. Fabius Pictor libro an-

nalium primo 1, 12. 10, Hierocles Stoicus 9, 5.

15. libro quarto 5, 4. Favorinus 1, 1. 9, 8. 10, 12. in oratione quum legem Liciniam de sumtu minuendo fualit 15, 8. in πεέὶ πυβέωνείον τεόπων 11, 5.

Fenestella 15, 28. Furius Antias 18, 11.

Gabius Bassus in commentariis 3, 9. 18. libris de origine vocabulorum et verborum 3, 19, 5, 7. libris de origine vocabulorum 2, 4. libro septimo 11, 17.

Fabr. Bibl. lat. T. III.

Gallus Afinius 17, 1.

Cn. Gellius 8, 14. in annalibus 18, 12. annali tertio 13, 22.

oratione quam in senatu de Italicensibus habuit 16, 13.

Hegefias 9, 4. Helvius Cinna in poëmatis 9, 12. 19, 9.13.

Heraclitus Ephefius, praef. Hermippus, 3, 33.

Herodotus in historiis 1,11. 5, 9. 8, 4. 16, 19. 17, 8. 18, 2. historiarum primo 3, 10. libro tertio 13,

7. libro quarto 6, 11. Hefiodus 1, 15. 4, 5.

Hippocrates 17, 11. 19, 2. libro περί τροφής 3, 16.

Homerus 1, 11. 15. 2, 6. 21. 22.26.30. 3, 10. 16. 5, 9. 6, 2: 6. 7, 20. 9, 9. 10.

12, 1. 13, 1. 7. 20. 23. 25. 14, 6, 15, 3, 6, 16, 12, 17,

38. 18, 19. 20, 7.

Q. Horatius Flaceus 2,22. Q. Hortenfius 19, y.

Hypficrates grammaticus libris super his quae a Graecis accepta sunt 16, 12. 19, 2.

Ifigonus Nicaeenfis 9, 4. C. Iulius Caefar 7, 9, in

libris

libris Analogicis ad M. Ciceronem 19, 18. in Anticatone 4, 16. libro de Analogia primo 1, 16. libro de Analogia secundo 9, 14. in Dolabellam actionis tertio 4, 16. in epistolis ad C. Oppium et Cornelium Balbum 17, 9. in oratione pro Bithynis 5, 13. in suasio- Laelius Felix ad Q. Mune rogationis legis Plautiae 13, 3. Iulius Higinus 6, 6. 10, 16. commentariis in Virgi-: lium 1,21. 5, 8. in exemplis 10, 18. de vita et rebus Africani 7, 1. libro de vita rebusque illu-

1, 14. de Virgilio libro quarto 16, 6. Iulius 'Modestus **fecundo** quaestionum confularúm 3, 9.

strium virorum séxto

D. Laberius 8, 15. 17, 14. in Anna Perenna 16, 7. D. Laberius in Alexandrea 16,7. in Cacomemnone ibid. in Catulario 7,9. in Coloratore ib. in Com-

Iunius 14, 8.

pitalibus 16, 7.9. in Cophino 16, 7. in Fullone

ibid. in Gallis 7, 9. in -

Gemellis 1, 7. in Lacu Averno 11, 15. in mimis 16, 7. in mimo

primo, qui est, Salinator 3, 12. in natali 16, 7. in Necyomantia 16, 7. 20, 9. in Restione 10, 17.

16, 7. in Saturnalibus 16, 7. in Sororibus 9, 12. in Staminariis 16, 7.

cium libro primo 15, 27.

Laevius 19, 9. in Alcesti 19, 7. Erotopaegniis 2, 24. in Protesilaodamia 12, 10 Largius Licinius in libro

qui Ciceromastix 17, 1. P. Lavinius libro de verbis fordidis 20, 11. Lenaeus Pompeji libertus 17, 16. C. Licinius Imbrex in fa-

bula Neaera 13, 21. Li cinius Mucianus 9, 14. L. Livius Andronicus in odyssea 3, 16. 7,7. odys-

seat-libro primo 18,9. C. Lucilius 1, 3. 2, 24. 3, 14.

4, 16, 7, 3. 8, 5. 9, 14. 16, 5. 18, 5. 20, 8. primo fatyrarum 10, 20. tertio 1, 16. 16,9. quinto 18,8. septimo 9,14. nono 1,16. un-

decimo 4,17. 11,7. libro quinto decimo 1, 16.4,17.

9, 14. libro sexto decimo 4, 1. vicesimo ibid. T. Lucretius Carus 5, 15. 7, 3. 12, 10. 13, 19. 16, 5. libro quarto 1, 21. 10, 26.

Manilius 17, 7.

Masurius Sabinus 3, 16. 5, 6. 19. 10, 15. 11, 18. 14, 2. Memorialium primo 6, 7. memoriali septimo 4, 20. undecimo librorum memorialium 5, 6. in commentariis de indigenis 4, 9. libro fecundo 4, 1.2. 11, 18. libro tertio 5, 13. libro de furtis 11, 18.

Cn. Matius in mimiambis 10, 14. 15, 25. 20, 9. iliados septimo 6, 6. iliados uno et vicesimo 9, 14. iliados tertio et vi- P. Nigidius Figulus 2, 26.

celimo 9, 14. Memmius 19, 9.

Menander 2, 23. 17, 4. Plocio 2, 23. 3, 16.

Q. Metellus Numidicus in epistola quam quum in exilio esset scripsit ad Cn. et L. Domitios 15,13. 17, 2.

Q. Metellas in libro accusationis in Valerium Mesfalam tertio 15, 14. in gratione adversus Man-

lium TR. PL. 6, 15. oratione de triumpho fuo 12, 9. in oratione, quam in censura dixit ad populum de ducendis uxoribus 1, 6.

Q. Mucius Scaevola 4, 1. de iure civili libro fextò decimo 7, 15...

Q. Mucius Scaevola filius 17, 7.

Q. Mucius Scaevola pater. ibid.

Musonius 16, 1. 18, 2. Cn. Naevius 1, 24. 6, 8. 9, 13. libris five carmine belli Poenici 5, 12. in Hesiona 10, 25. in Tryphallo 2, 19.

Neratius libro de nuptiis 4, 4.

3, 10. 4, 16. 5, 21. 8, 14. 10, 11. 11, 11. 13, 10. 18, 4. 19, 14. Augurii privati libro primo 6, 6. de animalibus libro fecundo 7, 9. de extis 16, 6. de vento libro fecundo 2, de Virgilio libro quarto 16, 6. commentariis grammaticis 5, 2. 9, 12. 10, 4. 12, 14. 13, 6. 15,3. 17,13. 19,14. libro

undecimo commenta-B 2 riorum

riorum 4,9. in tertio vicelimo 17, 7. vicelimo quarto 13, 25. in undetricelimo 10, 5.

Novius in Ligartaca 15, 13. in Atellana, Parcus 17, 2.

Oneficritus 9. 4.

C. Oppius de vita et rebus Africani 7, 1.

M. Pacuvius 1, 24. 2, 26. 13, 8. 14, J. Atreo 13, 2.

Chrysa 4, 17. Niptra 13, 29. Paulo 9, 14.

Pamphila commentario undecimo 15, 23. commentario nono et vice-

fimo 15, 17.

Pannetius libro secundo de

officiis 13, 26.
Parthenius 13, 25.

Pericles Atheniensis 1, 3.

Philemo 17, 4.

Philippus Macedo spistola

ad Aristotelem 9,3.

Philistion Locrus 17, 11.

Philochorus 3, 11. 15, 20.

Pindarus 17, 10. 20,7.

L. Pifo Frugi Annalium

primo 11, 14. annali fecundo 15, 29. annali tertio 6, 9.

Plato 5, 15. 16. 6, 1. 13. 7, 9. 5.
17, 11. 12. 18, 2. 19, 11. de

legibus 20, 1. libro primo 15, 2. libro fecundo ibid.

de optimo statu reipublicae 14,3. Gorgia 6, 14. 10, 22. Parmenide 6, 13. Protagora 5,3. Symposio

17, 20. Theaeteto 13, 17. C. Plinius Secundus in li-

bris historiae naturalis libro 17, 15. C. Plinius libro septimo 3,

16. 9, 4. libro decimo 10, 12. libro vigefimo octavo ibid. libris Stu-

dioforum 9, 16.

Plutar chus 3, 5. 17, 11. commentario in Hesiodum quarto 29, 8. de Homero libro primo 4, 11. libro secundo 2, 8. 9. in Symposiacis 4, 11. 17, 11. libro octavo 3, 6. Οπόση ψυχῶν καὶ σωμάτων ἀν-Θεώποις περὶ ἐυΦυίων καὶ ἀξετην διαφορὰ 1, 1. περὶ ἀοργησίως 1, 26. περὶ πολυπραγμοσύνης 11, 16. περὶ ψυχῆς pri-

Polybius 7, 14.
Polyftephanus 9, 4.
L. Pomponius Atellanarum
fcriptor in Aeditumis 12,
10. in Gallis Transalpinis 16, 6. in Maevia 10, 14.
Parcus 3. 17. in Porcetra

mo 1, 3. 15, 10.

18, 6.

M. Por•

M. Porcius Cuto 2,17. 4, 9. 12. 5, 21. 13, 22. 16, 12. 19, 10. in carmine de moribus 11, 2. libro de agricultura, 3, 14. libro de falsis pugnis o) 10,3. quaestionum epistolicarum libro primo 7, 10, libro de re rustica 10, 26. libro de re militari 7, 4. Originibus 3, 7. 10, 24. 18, 12. Originum primo 1, 16. fecundo libro 17, 13. in tertio libro 2, 22. 17,13. libro quarto 2, 19, 28. 5, 21, 10, 1, 11. quinto 7, 3. 41, 3. 15, 9. 15, 13. fexto 20, 5. septimo 13, 23. in orationibus ibid. oratione de praeda dividunda 11, 18. oratione ad milites contra Galbam 1. 23. de Achaeis 2, 6. de aedilibus vitio creatis 13, 16. contra Furium 10, 24. contra Tiberium exfulem 2, 14. de bello Carthaginiensi 9, 14. de dote 10, 23. de decem hominibus 13, 23. đe confulatu suo 4, 17. de Carthaginiensibus 3, 14. de Lufitanis contra Ser.

Galbam 1, 12, 13, 23, de -

facrilegio commisso 7, 22. de re Floria 9, 12. 10, 13. de Ptolemaeo contra Thermum 18, 9. 20, 11. de suis virtutibus 16, 14. in M. Fulvium apud Cenfores 5, 13. in Lentulum apud Confores ibid. in L. Veturium 17, 2. in suasione legis Voconiae 7, 13. 17, 6. ne veteri sit imperium ubi novus venerit 20, 2. in oratione quam dixit Numantiae apud equites 16, 7. pro L. Turio contra Cn. Gellium 14, 2. pro Rhodiensibus in Senatu 7,3. 13,23. pro se contra C. Cassium 10, 14. Si se Caelius TR. PL. appellasset 1, 15.

Porcius Licinius 17, 21. 19, 9. Posidius 2, 13. Pythagoras 6, 2.

C. Quintius Atta in Aedilicia 7, 9. Conciliatrice ibid.

Rutilius 7, 14.

Sabinus interpres Hippocratis 3, 16.

C. Salluftius Crispus 1, 15, 2, 17. 4, 17. 9, 11. 10, 7. B 3 21.

e) Male alii poenis, adde Virdungum ad Taciti Agricolam c. 39.

21. 15, 13. Catilina 3, 1. 4, 15 7, 17. 9, 11. 10, 6. in historiis 2, 27. 15, 13. 17,18. in historia prima 9, 12, 10, 26. in historia

secunda 10, 20, 13, 28. in historia quarta 18, 4. Îugurtha 1, 22. 9, 14.

16, 10. Sappho 20,7. Sedigitus Vulcatius libro de poëtis 15,24.

C. Sempronius Afellio 1, 13. rerum gestarum libro primo 5, 18. libro quarto 13, 3. libro quinto 2, 13. libro tertio decimo 4, 9. libro quarto deci-

mo 13, 29. C. Sempronius Gracchus in oratione contra P. Popilium 11, 13. quum ex Sardinia rediit ad populum in concione 15, 12. de

legibus promulgatis 9, 14. 10, 3. de Q. Popilio circum conciliabula 1,7. in dissuasione legis Sau-

fejae 11, 10. Ser. Claudius commentario 13, 21.

Ser. Sulpicius in reprehensis Scaevolae capitibus 4, 1. de sacris detestan-

dis libro secundo 6, 12. epistola ad Varronem 2, 10. libro de dotibus 4,

3. 4. ad edictum Aedilium Curulium 4,2.

Sinnius Capito epistola ad Pacuvium Labeonem plura non pluria dici

debere 5, 21, in literis ad Clodium Tuscum 5, 20. L. Sisenna historiarum

quarto 11, 15. historiarum sexto 9, 14. 12, 15. Socrates 12, 9. Sophocles 12, 11. in tragoedia Aias o Aongos 13, 18.

in tragoedia Φυλοτίdes p) ibid. Sotion in libro-negas aμαλθείας 1, 8.

C. Suetonius Tranquillus 15, 4. historiae ludicrae libro primo 9, 7. Sulpitius Apollinaris 2, 16. 4,17. in quadam episto-

la 15,5. in epistola ad Erucium Clarum 13, 17. P. Syrus mimographus, 17,

Taurus philosophus in Gorgiam Platonis commentario primo 6, 14.

P. Te-

p) PILONTHTHS.

P. Terentius Afer 4, 16. 7, 7, 18, 12. Heautontimorumeno 4, 9. Phormione 20, 6.

Q. Terentius Scaurus de erroribus Caesellis 11, 15.

M. Terentius Varro 1, 20. 2, 18. 21. 28. 3, 14. 4, 16. 5,21.7,14.9,9.10,7.27. 11, 6. 8. 16. 18. 17, 4. 21. 18, 9. 19, 10. de comoediis Plautinis libro primo 3, 3. 17, 21. in libris de lingua Latina 7, 11. libris ad Marcellum de lingua Latina 8, 12. lingua Latina ad Ciceronem libro sexto 10, 21 libro octavo 2, 25. libro quartovicesimo 16, 8. de poëtis primo 1, 24, 17, 21. libro de re rustica tertio 2, 20. de fermone Latino ad Marcellum libro fecundo 12, 6. 10. libro tertio 16,12. in libris difciplinarum 18, 15. libro quarto 10, 1. libris divinarum 16, 17. libro fecundo 10, 15. libro septimo 18, 12. quarto decimo 3, 16. 15, 30. in libro Pius, aut de pace 17, 18. epistolicarum quaestio-

num libro quarto in literis ad Oppianum 14.7. 8. epistola ad Ser. Sulpicium 2, 10. Hebdomadum vel de imaginibus libro primo 3, 10. 11. libris sive antiquitatibus rerum humanarum 11,1. libro primo 13, 16. quarto decimo 1, 18, octavo decimo 1, 16. uno et vicelimo 11, 1. 13, 12. 13. quinto vicesimo 17, 3. humanarum libro bello et pace 1, 25. humanarum libro de diebus 3, 2. libro Isagogico 14,7. in logistorico Catus, sive de liberis educandis 4, 19. 20, 11. in Sisenna vel de historia 16, 9. Satyra Menippaea de officio mariti 1, 17. in Satyra, Nescis quid serus vesper vehat 1, 22. Satyra Orestes, 13, II. sive de infania 13, 4. in Satyra Testamentum 3,16. in libro Satyrarum qui est, Exdemetricus 19,8. in Satyra Menippaea iπποκύων 3, 18. Satyra υδεοκεύων 13, 30. Satyra περι έδεσμάτων 7,16. 15, 19. Satyra, dis maides oi yégov.

yégorres 6, 5. Satyra onicepoix loc 13, 22. Theorritus Bucolicis 9, 9. Theodoites in Tragocdia

_ Maufolus 10, 18. (

Theophrastus 4, 1. 8, 6. 16, 15. libro primo de amicitia 1, 3. 7, 8,

Theopompus 15, 20. 16, 15, Thucydides 1, 11. 17, 21,

Timaeus in Historia Graeca de rebus pop. Rom. -

Tinon in Sillis 3, 17.

Tiro Tullius Ciceronis libertus 2, 3, 4, 10, epistola ad Q. Axium 7, 3, in pandectis 13, 9, de variis atque promiscuis quae-

Ationibus ibid, de usu atque oratione linguae Latinae ibid.

C. Trebatius 4, 2, de religionibus libro fecundo, 6, 12.

C. Tuditanus 6, 4. in commentario tertiodecimo

M. Tullius Cicero 1, 11. 15.
2, 17. 7, 9. 8, 6. 10, 3. 18.
11. 2. 13, 15. 19. 20, 6.
epiftolarum ad Atticum
libro nono 4, 9. epiftolarum libro ad Plancum

bro primo 4, 11. 15, 13. - de fato 6, 2. de finibus libro secundo 15, 13. de gloria libro fecuado 15, .. 6fide iure civili in artem redigendo 1, 22. in . libro qui inferibitur laus Catonis 13, 18. Laclio five deamicitia 1, 3. 17, 5. in Oratore 18, 7. 15, 3, de Oratore libro primò 1,15. libro fecundo 4, 8, Occonomico 15, 5. in libris de republica 12,2. libro secundo 1, 22. sexto 6, 16, de accusatore constituendo 4, 9. 13, 23. Antoniana prima 13, 1. fecunda 1, 22. 7, 11, 13, 20. fexta 1, 16. contra concionem Q. Metelli 18,7. contra Rullum de lege Agraria 13, 23. in diffualione legis Agrariae 6, 16. in Maniliana de imperio Cn. Pompeji 1, 7. Miloniana 1, 16. pro A. Licinio 6, 16. pro M. Caelio 17. 1. pro Cluentio 16, 7. pro Cn. Plancio 1, 4. 9, 12. pro C.Rabirio 12,3. pro Sex Roscio 9, 14. pro P. Sestio 9, 16. 12, 13. pro P. Sulla 6,16.

1, 22. de divinatione li-

fularibus 3, 16, 15, 5, in L. Pisonem 12, 23, in Verrem 12, 10, in Verrem actionis secundae primo 6, 16. Oratione secunda 12, 10, tertia 12.

primo 6, 16. Oratione fecunda 13, 19. tertia 12, 13. quarta 2, 6. quinta 1, 7. 13, 19.

Q. Valerius Antias 3, 8. 5, 21, 6, 8, 7, 19, historiarum duodecimo 7, 9, historiarum quarto et vicesimo 1, 7, quadragesi-

mo quinto 7, 9. septuagesimo quinto ibid. Valerius Aedituus 19, 9.

Q. Valerius Catullus 6, 16, 7, 20, 19, 9. Valerius Maximus facto-

rum et dictorum memorabilium libro octavo 12, 7.

M. Valerius Meffala Augur

Valerius Probus 1, 15. 7, 7, 9. 15, 30. commentario de occulta litterarum fignificatione C. Caelaris 17, 9. epistola ad Marcellum 4, 7.

C. Valgius Rufus de rebus per epistolam quaesitis libro secundo 12, 3.

6, 16. de provinciis Con- Velius Longus in commenfularibus 3, 16. 15, 5. in tario de ulu antiquae lo-L. Pisonem 12, 23. in quutionis 18, 9.

P. Virgilius Mara 1, 22. 2, 3, 6, 22, 26, 3, 2, 4, 1, 16, 17, 5, 8, 12, 6, 6.

7, 12. 17, 20, 8, 5, 9, 9, 10, 11. 14. 10, 11. 29. 12, 1. 13, 19. 25. 15, 13. 17, 10, 20, 1. in Bucolicis 9, 9. in Georgicis 1,

21. 22. 4, 16. 18, 5, libro primo 13, 20. Aeneidos libro primo 10, 16. fecundo 2, 3. tertio 13, 20. quarto 13, 1. fexto

2, 16. 4, 17. 10, 16. 16, 5. feptimo 16, 6, decimo 13, 20,

M. Verrius Fluctus 16, 14, 18, 7. de obscuris Catonis 17, 6. rerum memoria dignarum libro primo 4, 5. de verborum significatione libro quarto 5, 17, 18.

Xenophones 3, 11.

Xenophon in Cyropaedia
14, 3. in commentariis
dictorum et factorum

Socratis ibid.

Zeno 9, 5. 17. 15.

INDEX LEGVM, ET ALIORVM MONVMENTORVM, ITEMQVE INCER-TORVM SCRIPTORVM A GELLIO CITATORVM.

nnales antiqui 1, 19. 2, 11. Laudationes funebres 13, 3, 15. 6, 7. 9, 11. Leges duodecim tabularum Annales Maximi q) libro undecimo 4, 5. 6, 7. 8, 1. 11, 18. 15, 13. 16, 16. 17, 12. 20, 1. 10. Decreta Tribunicia 7, 19. Leges Numae regis 4, 3. Decretum D. Hadriani 3, Leges Solonis ii, 18. Legis Iuliae caput septi-Decretum senatus de mumum 2, 15. tuitatione 2, 24. Lex Aemilia sumptuaria 2, Edicla veterum praetorum 24. 11, 17. Edictum Aedilium curu-Lex Antia ibid. Lex Ateria 11, 1. lium de mancipiis 4, 2. Edictum Conforium de co-Lex Atinia 17, 7. Lex Arrogationis 5, 19. ercendis rhetoribus La-Lex belli indicendi 16, 4. tinis 15, II. Edictum Consulum de co- Lex Censoria 4, 20 Lex compitalium concimitiis centuriatis 13, 14. piendorum 10, 24 Edictum perpetuum 10, 15. Lex Cornelia 2, 24. Edictum tralaticium con-

Historia rerum Poenica- Lex Fannia 2, 24. rum 17, 9. Lex Horatia 6, 7.

fulum 3, 18.

Lex -

q) Cicero II, 12. de Oratore: Erat historia nibil aliud quam annalium consectio. Cuius rei, memoriacque publica retinendae causa ab initio rerus Romanarum, usque ad P. Mucium Pontiscem Max. res

omnes fingulorum annorum mandabaut litteris Pontifex Max. efferebatque in album et proponebat tabulam domi, potestas ut esset populo cognoscendi, ii qui etiam tunc Annales maxumi nominantur.

Lex Ebutia 16, 10.

Lex Hortensia 15, 27.

Lex Iulia de donanda civitate universo Latio 4, 4.

Lex Iulia de Iudiciis 14, 2.

Lex Iulia sumptuaria 2, 24.

Lex iurisiurandi militaris
16, 4.

Lex Licinia 2, 24. 15, 8. 17, 21. 20, 1.

Lex Sempronia 10, 3.

Lex Vestalis virginis capiendae 1, 12.

Liber commentarius de familia Porcia 13, 18. Libri de Vita P. Scipionis

Africani 3, 4.

Libri de Aufpiciis Augu-

Libri sacerdotum P.R. 13,

Libri veterum memoriarum 5, 5. 10, 27.

Monumenta historiae Graecae 10, 17, 18, 7, 9, 17, 15. Scriptores temporum Augusti 10, 12.

Senatus consultum de philosophis et rhetoribus Latinis 15, 11,

Senatus confultum vetus, quod hastae Martiae movissent 4, 6.

INDICEM verborum Gellianorum, a Iac. Mofanto Briofio confectum v. infra c. 4. in Conforino.

CAPVT II.

_D F

L. APVLEIO.

I. Apuleji aetas. II. Libri Metamorphoseon. III. Apologia. IV. De mundo. V. De Deo Socratis. VI. De Philosophia libri tres. VII. Florida... VIII. Editiones. IX. Supposita vel dubia scripta. X. Deperdita, XI. De Apuleji dictione. XII. Index Scriptorum in Apuleja memoratorum.

I. (a) APVLEIVS ex Madaura, Africae Civitate, b) femi Numida et femi Gaetulus, Carthagine in pueritia disciplinas adeptus, Orator, ICtus

eţ

a) Pragnomen Lucit, ut spurium, reficiunt Elmenhorstius ad Apulci. Erycius Puteanus promul-· side Epistolarum cent. 1. epist. 38. et Salmafius commentario inchoato ad Arnob. ubi suspicatur, Apuleium et Agellium, more Graecorum, praenomine abitinuisse. Ibidem notat in vett. inscriptionibus memorari C. Apulcium P. F. Filonem , D. Apuleium, Ionicum , M. Apuleium Proculum, Sex. Apuleium, Sex. L. Apollonium et Sex. Apuleium Themistoclem; et cum duplici pp. Sex. Appuleium Fuma. fum, P. Appuleium Vrbicum, P. Appuleium P. F. Volpaternum, A. Appuleium A. L. Thyasum, Eriam Apuleius L. L. Libanus saber lignarius apud Sponium p. 60. Misc. P. Appuleii mentio ap. Ciceronem XII, 13. ad Attic. atque Philipp, 6. et 14. atque alibi. L. Apu-leius Camilli accusator est Plutarch. Camillo p. 134. Sex. Apuleius Nepos, M. Apuleius et Sextus

Apuleius, consules suere Romae A. V. C. 725. 734. 764. Apuleius Celfus Medicus, de quo infra. €aecilius Apuleius Minutianus Grammaticus, cuins libri 2, de Orthographia Mff. fernntur, e quibus nonnihil profert Gyraldus IV. de poëtis p. 204. et Cuelius Rhodiginus VII, 4. antiquar. left. et XII, 18. XVIII, 1. XXII, 13. Alius Lucius Apuleius Grammaticus quem, temporibus Ptolemaei La-thyri, ab Esicio Calvino Equite Rom. praedivite 400. HS. annuis conductum, multos docuisse refere Svetonius cap. 3. de illustribus Grammaticis. Apulcii militis me-minit Plinius X, 16. Epist. Apulcii Rufini Cof. mentio in Spartiani Severo cap. 4, is suffectus fuit cum aliis viginti a. C. 185. De aliis Apuleiis Io. Glandorpius p. 110. Onomastici. Caeterum de Apuleji Platonici aetaté adi, praeter editores, P. Pithoeum lib. 2. c. 10. Adversar. subcisiv. Iac. Raevar-

et Philosophus Rlatonicus nobilis doctusque utraque lingua, Graeca et Latina, nondum sub Traiano storuit, ut Petavio visum, neque Theodesii demum actate, ut doctiffimus quidam Iurifconsultus contendit, sed temporibus Antonini Pii ac fratrum M. Antonini Philosophi et Veri, tit ex Apologia eius constat, qua, ut alia iam omittam, ait, se Lolliano Avito-praesente disserere, eique se purgare conatur. Fuit autem Lollianus fub his fratribus Bithyniae praeses, attigitque etiam Helvii Pertinacis adultam actatem, etti, Pertinace ad imperium evecto Lollianum superfuisse, ex Capitolino probari non potest. Memorat eum Lactantius V, 3. et ante Lactantium Septimius Severus Imp. in Episto. la c) ad Senarum scribens, Clodium Albinum inter Milesias Punicas Apuleii sui consenescere. Apuleii estigies cum ramo lauri exstat in numo ap. Sigebertum Havercampum diss. de numis contorniatis p. 152. et Andream Morellum in specimine rei numariae antiquae Tabula 2. p. 45. ubi nomen fine praenomine Apuleius scribitur, non Appuleius, sicut in aliis antiquis monumentis, ut in inscriptionibus Dalmaticis Io. Lugidi p. 548. B.M.S. APPVLEIO P. F. PRONTONI AE. IL. VIR. QQ. PONT. SAE. MAXIMA MARITO D./S. E. M. add. not. a. extr. Apuleii Theologiam exponit Christianus Falsterus in cogitationibus variis Philologicis editis Flensburgi a. 1719. 8. p. 37-43. Apuleii ceterum quanquam probo ingenium atque eruditionem magni

dum lib. 1. varior. cap. 20. Toan. Ionfium lib. 3. cap. 11. de feriproribus Hiltoriae Philosophicae et Petrum Baelium in Lexico. Apuleii et Lucii Apuleiani effigiem Gronoviani, nnnn. 0000. et ex veteri gemma duplici apud Licetum p. 253. 255. antiquor. schematum genmarum anularium.

b) De Madaura, Apuleii patria, Theodoricus Ruinartus ad Victorem Vitensem pag. 277. qui etiam ftaruam Apuleio apud Ocenses pofitam p. 392. notat ex S. Augustini acre descriptam vide si placet T. 3. Epitt. 5. (edit. novac 138.) Öcensis thesauri antiquitatum Graecarum fuit uxor Apuleii Pudentilla, ex Tripolicana Africae provincia.

c) Apud Iul. Capitolin. in Al.

bino cap. 12.

facio, tamen Musas, si Latine loqui vellent, Apulesi sermone locuturas, nolim Phil Beroaldo credere. Plauti imitatorem observat Lipsius II, 22. epistolic, quaest.

II. Exstant Apuleii Metamorphoseos, sive fabularum Milesiarum libri XI. Vulgo, sed perperam, inscribuntur de afino aureo: quem errorem genuit non intellectum illorum elogium, qui asinum Apuleii, hoc est lusum Apuleii de asino, ob suavem, ingeniosam et eruditam elegantiam fermonis, aureum appellarunt, uti Fulgentius in libello de prisco sermone et alii. Sic aurea Pythagorae carmina, et aurei atque aureoli homines pro praestantibus, ut notavit Salmasius ad Solin. p. 17. et ad Claudium Trebellii Pollionis pag. 361. aurea actas, genus aureum etc. et in postremis saeculis legenda aurea Iacobi de Voragine, Historia aurea Ioannis Trimuthensis, ac similia. Perinde etiam ut aureus Apuleii asinus, ita etiam dicitur aureum או sive aurea fimia Iudaeorum Levit. XXVI, 44. de qua exstat. erudita D. Io. Benedicti Carpzovii dissertatio, edita Lipfiae 1685 et in eius dispp. Academicis p. 442. recufa:. Italis argenteae Epistolae M. Claudii Ptolemaei, excusae Venetiis 1547. 4. Porro notum est, Apuleium fabulam, quam his libris persequitur, quamque ipse Graecanicam appellat, mutuatum e libris Metamorpholeos Lucii Patrensis, quorum apud Photium mentio, et quos Lucianus in obsceno suo Asino expressit. hac fabula Lucii etiam praenomen Apuleio tributum At in pandechis Brandenburgicis videtur a librariis. p. 234. perperam legas, Lucium Apuleium Madaurensem a Photio Cod. 129. Patrensem vocari. Nam Lucius ille Patrensis longe diversus est et antiquior Apuleio, Graeceque scripsit, ut diximus, μεταμος Φώσεως λόγες. Hos imitatus est latine Apuleius, cuius apud Photium nulla mentio. Memorat autem Severus Imp. in litte-

ris ad Senatum, de Clodio Albino: maior fuit dolor, quod illum pro literato laudandum plerique duxistis, cum ille naeniis quibusdam anilibus occupatus, inter Milefias Punicas Apuleii sui et ludicra litteraria consenesceret. v. Iulius Capitolin. T.I. pag. 703. Μιλησιακο turpibus iocis plena scripferat Aristides, quae interpretatus fuit Sisenna, cuius Milesiarum libri a Charisso me-Ovidius 2. Trist. V, 443. morantur.

Vertit Aristidem Sisenna: nec obfuit illi. Historiae turpes inseruisse iocos.

Milesias item Clodii Albini Gapitolinus memorat. Vide et Politiani Miscellanea cap. 16.

Tota porro haec metamorphosis Apuleiana et stilo et sententia satyricon est perpetuum, ut recte observavit Casp. Barthius Adversar. lib. 51. cap. 11. in quo magica deliria, facrificulorum scelera, adulterorum crimina, furum et latronum impunitae factiones perstrin-Ne autem, puto, frustra esset vulgo aurei nomen Asino huic inditum, ventrem ipsius ruspari non dedignantur fumivenduli chrysopoeae sectatores, aurum se ex eius stercore, ut olim ex Ennii Virgilius, colligere posse sperantes, mirum quam inaniter! Hace Iulianus Floridus in limine notarum ad Apuleium. Asinum aureum vocant praeter Fulgentium de prisco fermone, S. Augustinus XVIII, 18. de Civ. Dei et Commentator vetus ad Horatii Epod. 15. Metamorphoseon libros idem nominat Fulgentius. Apuleii etiam infistere se vestigiis profitetur liber bis iam excusus Anglice et tabulis aeneis ornatus hoc titulo: the new metamorpholis, or the pleasant transformation, being the golden aff of Lucius Apuleius of Medaura, alter'd and improv'd to the modern times and manners, expoling the fecret folies and vices of maids, wives and widows, nums, fryars, Iesuits, Statesimen and Courtiers, written in Italian by Carlo Monte Socio, fellow of the Academie of Humoristi in Rome, and translated from the Vatican Manuscript. Lond. 1714. 1723. 12. prefix'd the life of Apuleius.

Scorsim editi sunt hi libri a Philippo Beroaldo, qui auctoris vitam, argumenta et interpretationem ver-Borum difficilium, sequentes editores Commentarios appellant, sive scholia, addidit Venet 1301. fol. apud Sim. Bevilaquam: repetiti ibid. 1504. fol. deinde Paris. 1510. 4. 1512. fol. nitidissime apud Io. Philippum Magistrum et 1536. 8. apud Simonem Colinaeum etc-Extat et editio Parif. 4. f. a. cum Beroaldi argumentis. Superiore seculo eosdem libros cum notis et observationibus copiosis, Phrasin Apuleii potissimum illustrantibus, vulgavit I. Pricaeus Goudae 1650. 8. Loca quaedam e Mf. Iacobi Zabarellae emendat Octavius Ferrarius lib. 1. elector. cap. 14. seq. et 19. seq. Multa in hoc libro esse adhuc vitiosa, vere queritur Nic. Heinfius in epistad I. Fr. Gronovium, Syll. Burm. T. III. p. 464. Loca eius quaedam tentantur in Obs. Misc. Dorv. Vol. II. et III. Manuscriptum exemplum liters Langobardicis extat in Bibl Medicea Flor. v. Nouveau Traite diplom. T. III. p. 278. Gallice pridem verterunt Guilelmus Michaelis a. 1522. 4. Inde Georgius de la Routhiere Lugd. 1553. et 1556. forma minore: atque loannes Louveau Lugd. 1559. 1584. 8. Ioannes de Monthyard, qui etiam prioris interpretis hallucinationes perstringit Parif. 1612. 1616. 12. et 1623. 8, cum tabulis aeneis nonf-Novissime Paris. 1692. 12. prodiere les Amours de Pfiche et de Cupidon traduits d'Apulée, avec des remarques, auctore Fontano. Eosdem amores ad Apuleii descriptionem tabulis XXXII. ingeniose depictos a Raphaële Vrbinate, totidem tabulis aere nitide descripsere Augustinus & Venetus, Villamena, et Nicolaus

d) Bibliotheca Vilenbroukiana p. 131. 132.

colaus Doringi, quae cum notis Io. Petri Bellorii prodicrunt Romae 1693: fol. His adde denique novam Gulturii e) versionem, quae produit Paris. apopunz. An. glicam per Williamum Adlingtonum Lond. 1571. 4. 1639. 4. Hispanicam, Madvit. 1605 8. Italicam Mat. thaei Mariae Boiardi f) Venet. 1518. 1519. 8. Angeli Florenteolae, Venet, 1549. 8. et Hieron. Parabosci Venet. 1601. 4. atque Pomponii Vizanii, Bononiae 1607. 8. prodiit et Venet. 1662. 12. Germanica versio lucem vidit Francof. 1605. 8. Belgira Harlem. 1636. Antw. 1669. 12. etc. Suecica auctore Martino Nythan, g) Confule postes Stockholmensi: then underskione Psyche, utaf Apuleio Madaurense utdragen och forswenskat igenom mattelighet nyckterhetennes Stalbroder. Vpfala 1666. 8. et Holmine 1690. 8. Germanica alia Io. Sideri Francof. 1605. 8.

III. Oratio de Magia, h) sive Apologia copiosissima, ut ait Augustinus i) et disertissima, qua crimen artium Magicarum a se alienum esse defendit Gabratae, k) oppido Africae, ad Claudium Maximum Procos. Quoniam vero Apuleius tellatur, sibi ad desendendum vix tres vel quinque dies integros fuisse, hinc Scipio Gentilis suspicatur, aliam suisse orationem quam Apuleius dixit.

e) Baronis des Coutures. f) Giornale de'letterati d'Ita. lia T. XIII. p. 291.

g) Acta literaria Svecia a. 1724.

p. 588. b) Christodorus Thebanus lib. V. Anthologiae pag. 531. ἐις Απυλήτον τον μάγον, cuius imago erat CPoli in Gymnalio publico, quod a Zeuxippo nomen habuit:

Καὶ νοεφής άφθεγατα Λατινίδος όργια Μέσης

"Αζετο παπταίνων 'Απυλήϊος + όντινα μύεην

Fabr. Bibl. lat. T. III.

Αυσονίε αξιρήτα σοφίης ανελοί-

Varo oegojv. Crimen Magiae ab Apulejo removent Gabr. Naudaeus, et in Apologia Apuleji, Bacchi, Epicuri et Phalaridis Andreas Arnaldus Forcalquerientis. Multa et mira de illo-memorari folita scripfit La-

Chantius V, 3:
(1) Augustinus Ep. 3. ad Ianuar. (edit. novae 137.) c. 13. et Epist. 5. ad Marcellinum (edit. novae 138.)

k) Salmaf. p. 322. ad Solinum.

dixit, aliam ilana Apologiam et magis claboratam, quam edidit: Idem Gentilis, et ante eum Colvius, atque inprimis Cafaubonus docent, falli eos, qui hanc . Apologiam, quasi duas. I) inscribant, alteramque velint inchoare a verbis p. 318, edit. Scipionis Gentilis: Nunc tempus est ad Epistolas Pudentillas etc. Separatim lucem adipexit cum notis Isaaci Casauboni, ex Commelini officina a. 1594. 4. cum castigationibus Io. Meur si Lugd. Bat. 1607. 3. et cum commentario Scipionis Gensilir, cui Meursii itidem castigationes subiectae funt, Hanov. eod. a. 8. denique cum animadversionibus Io. Pricaei, m) in quibus et varia antiqua monumenta, Arundeliana, aliaque aeri incifa exhibentur et illustrantur Paril 1635. 4. Nonnullas Godofredi Iungermanni emendationes exhibet Thomas Crenius parte V. animadvers. p. 15. seq. Aliae Anonymi sunt in Obst Misc. Vol. II. et III. De Iuliani Theurgi, Apollonii Tyanei et Apuleii Magia vide et si placet, Anastasium Sinaitam quaest. XX.

IV. Liber de mundo, ex libro eiusdem argumenti, qui sub Aristotelis nomine ambulat, paene ad verbum expressus. In Alberti de Eyb Margarita poëtica inscribitur de habitudine mundi. Huius praestantissimam editionem debemus Bonav. Vulcanio, qui Graecis Aristotelis verbis per singulas paragraphos interpretationem Apuleii aliamque magis adstrictam Guil. Budaei, et sua Scholia adiecit Lugd. Bat. 1591. 8. Quasdam Apuleii in interpretando hallucinationes praeter Budaeum

 Sic Albertus de Eyb, Papae Pii II. Cubicularius libros Apuleji de Magia memorans in Margarita poëtica edita a. 1472.

m) Bonnetus Bourdelotius notis ad Colomelii Bibl. selectam p. 189. Pricaeus arrivant en France, avoit des recommendations de gens

de lettres pour mon grand oncle Jean-Bourdelot, qui l'affifta de ses amis, de son argent & de ses livres, & quisit imprimer a ses frais son Apologie d'Apusée, dont j'ay encore les planches de cuivre, sur lesquelles ont été, tirées les sigures d'Amiquiten, qui sont dans ce livre. observavit et Petrus' Aleyonius, n) qui eundem Aristotelis librum latine vertit. Vide et Ar Bootii animadversiones sacras p. 166. Libri huius meatio est apud S. Augustinum IV, 2. de Civ. Dei. neque erat quod de auctore Apuleio dubitaret Menagius ad Laërtii VII. 154. Ex hoc libello Theologiam Apuleis' cum notis exhibuit Christianus Fasserus in Cogitationibus Philologicis, Cogitatione VI. p. 37. sqq.

V. Liber, sive Oratio extemporalis, de Deo Socratis, quem de Daemone Socratis potius inscribendum fuisse monet Augustinus I. c. VIII, 12. quamvis Genium, 0) Deum naturae cuiusque hominisa veteribus appellatura fuisse constet: et Daemonibus atque animis tributum passim nomen Deorum, perinde ut Daemonum p) Diis. Commemoratur et Prisciano X. p. 885. Io. Sarisb. Policr. VI, 27. Ep. 172. Vincentio Bellov. Spec. hist. IV, 7. Scorsim prodiit ex Bonav. Vulcanii recensione Lugd. Bat. 1588. 8. et cum notis viri elegantissimi et eruditissimi Iosiae Merceri Paris. 1624.12. apud Rob. Stephanum nepotem. In limine notarum Mercerus de licentia Criticorum queritur, quae et optimis, inquit, quibusque auctoribus paene exitio fuit. Nam dum in manibus sciolorum promiscue versantur, permist sibi quisque pessima considentia, ut omnia, quae non intelligebant, muturent, et nimia diligentia, ut quae meliora posse sieri inepte crederent, pro arbitrio interpolarent. Subjectus etiam est hic Apuleii libellus priori editioni Heinsianae dissertationum Maximi, Tyrii Lugd. Batav. 1607. 8. Cum Gallica versione no-C 2 va

²⁾ Alcyenii nomen pro Avionii reponendum in Claud. Verderii centura auctorum p. 73 et in Henrici a Sypeftein Epiftola de plagiariis ad Clariff, Almelovenium p. 56. ut notavit Baelius in Lex.

Brockhufius ad Tibull. p. 230.
 p) Confer fi placet, quae de libro Plutarchi περὶ τῶ Σωνράτων δαιμονίν dixi lib. IV. Bibl. Grace cae, c. I. num. 93.

va Baronis des Coutures q) notisque haud spernendis recusus est, praesixa Apuleii vita, Paris. 1698. 12. atque iterum ad calcem versionis librorum de Asino ibid. 1707. 12.

VI. De habitudine dostrinarum, et nativitate Platonis Philosophi lib. III. quorum primus est de Philosophia naturali, qui in antiquis editionibus inscribitur de dogmate Platonis, alter de Philosophia morali, cuius pleraque e Platonis libris de Legibus et Rep. petita esse notavit Colvius. In aliis inscribitur de Philosophia, tertiusque denique r) meel se unveias sive de Syllogismo categorico, qui in quibusdam editionibus de Philosophia rationali inscribitur, et primum ex Francisci Nansii Codice in lucem protractus est a Petro Colvio a. 1588. cum partem eius modo a. 1508. vulgasset Ioannes Sichardus in opere cui index: Disciplinarum liberalium orbis. Balil. 1528. Librum neel equipresas praeter Isidorum II, 28. Origg. laudat Carolus Magnus de non adorandis imaginibus libro IV. Loca quaedam et verba Graeca Platonis in Apuleio de dogmate Platonis et Philosophia morali illustrat Iacobus Hasaeus vir Cl. in dissertatione, quae inserta est T. XIV. Historiae Criticae Reip. literar. editae Gallice a celeberrimo Massano p. 145. seq. Libri duo, unus de dogmate Platonis, et alter de Philosophia morali cum libris quatuor Floridorum viderunt lucem Argent. 1516.4.

VII. Florida, five Chrestomathiae quaedam e deelamationibus s) Apuleii Carthagine, Oeae, et forte alibi

q) Nouvelles de la Rep. des lettres a 1699. T. 2. p. 205. r) Hosce libellos ex quatuor Codicibus Ms. emendasse se resta-

Codicibus Mil. emendalle le reltatur *Hieronymas Groslotius* Epistola ad Lipsium a. 1588. T. 1. sylloges Burmannianae p. 362.

s) Vide Vipcentii Contareni Varias Lect. cap. 4. feq. et Barthium XVI, 8. Adversarior. ubi Pluciadem Fulgentium purat hace Florida excerptiffe, quoniam in Codice quodam repetir ea Fulgentii Fleridi nomen prae se ferre.

alibi habitis, quibus non pauca lectu incundiflima continentur. In antiquis editionibus divifa funt in libellos quatuor, primo in duos discerpto. Ita prodiere separatim Argentorati 1516. 4. et ex cassigatione Io. Pyrrhi Englaebermei Paris, 1518. 4. ex Ascensii officina, fervationes qualdam Anonymi vid. in Misc. Dorv. T. V. In Msto codice Apuleii Vaticano legitur haec annotatio, teste Sirmondo ad Sidon. IV. Epist. 8. T. r. Opp. p. 940. Ego Sallustius legi et emendavi Romae feliciter, Olybrio et Probino Coss. (a. C. 395.) in foro Martis controversiam declamans Oratori Endelechio. Rur sus Constantinopoli recognovi, Caesario et Attico Coss. (a. C. 397.) Eandem subscriptionem refert etiam in sua Apuleii editione Elmenhorstius. Endelechius ille fuisse videtur idem, qui S. Paullino auctor fuit, ut panegyricum in Theodofium Magnum Imp. a. 395. scriberet, quem interiisse dolemus. Vide Paulini Epist. IX. ad Severum Sulpicium. De Orfito Proconsule Africae, coram quo Apuleius verba fecit, vide sis Tillemontium in historia Imperatorum Gallice edita Tom. 2. pag. 570.

VIII. Primam Apuleii operum editionem Romanam, a. 1469. fol. auctoritate Cardinalis Bessarionis, sactam, correctorumque manus minime expertam, ac proinde minus corruptam laudat Casaubonus. Ea est Io. Andr. Aleriensis, cuius et praesatio inest, repetita in sequentibus. Addita est Alcinoi epitome philosophiae Platonicae ex-versione Nic. Cusani Cardinalis, quae et in sequentibus addita est. Alii primam editionem t) memorant Romanam anni 1472. quae est repetitio illius. Veneta anni 1483. fol. erat in Bibl. Gudiana. Vicentina a. 1488. fol. per Henrieum de sancto Vrso, usus est Io. Pricaeus, quam cum Romana a. 1472. principes vo-

t) Th. Crenius parte XI. Animadvers. p. 3. e Io. Pricaco.

cat, p. 488. ad Apuleii Milesias. Commemoratur etiam editio u) Veneta 1493. per Pincium, quae est cum Romana illa in Bibliotheca nostra Paullina: haec et in nostra: quae est repetitio Romanae, cuius et praefationem habet, ut sine dubio et superior Veneta et Vicentina a. 1498. fol. Parmensem memorat Dan. Georg. Mollerus in diss. de Apuleio p. 31. Adde et Venetam 1501. fol. cum Phil. Beroaldi commentariis, qui primus critica ratione tractavit. Prodiere deinde Iuntina Florent. 1512. 8. Aldina a. 1521. 8. et alia Florentina 1522. 8. per Berahardum Philomathem Pilanum, qui Graeca non pauca ex codicibus suis descripsit et edidit: Basileensis 1533. 8. ap. Henricum Petri, et altera 1560. 8. cum Marci Hopperi praefatione, et Beroaldi in Metamorphofin Commentario. Parisiensis 1536. apud Sim. Colinacum. Editionem Rob. Stephani a. 1524. et alteram H. Stephani 1585. 8. Guil. Dan. Mollerus in diss. de Apuleio 6.37. memorat. Sed Rob. Stephani commentitiam esse notat Maettarius T. II. p. 649.

Cum notis porro uberioribus Petri Colvii Brugensis x) prodiere Lugd. Bat. 1588. 8. apud Raphelengium.
De Colvio haec in suo Codice annotavit Marquardus
Freherus: Hic dossus invenis, qui etiam militiam experiri volens cum Principe Anhaltino Bernhardino ut
interpres costra Gallica a. 1591. Jecutus est, cum incoute
aliis adequitavit, crus ipsi a calcitrante equo vicino frasium est. Ipse delatus in oppidum Normandiae Granville.

n) Benghein. incunab. typegraph. p. 15. et Graevius Epith ad Nic. Heinfium T. 4. Sylloges Burmannianae p. 635. Etiam: Venetam anni 1473, per Philippum Pincium Mantuanum memorat Io. de la Caille de origine typegraphiae Parif. p. 22. et ex eo Mich. Maittario p. 103, Annal, typograph. et

p. 174. Venetam a. 1473. ex Catalogo Bibl. Gudianae. Sed Veneta per Phil. Pincium Mantuanum excufa, quae exftat Cantabrigiae in Bibl. Io. Mori Epifcopi Eliensis, traditur effe anni 1493.

x) Colvio Lipsium pro Arithrcho fuisse notat Casaubonus ad Apologiam p. 149.

ville, ibidem extinctus et 26. Dec. sepultus est. Ianus Dousa in Epigramm.

Austor mula necis iuvenem quae calce peremit, Heu scelus, heu dira bestia caede nocens. I nunc Luci asno nativum redde nitorem, Nata asno rumpat quo tibi mula caput.

Fabricius habuit Calvianam Apuleii editionem cum adferiptis ad libros Mileliarum Variis lectionibus Codicis infignis Mf. Palatini ex collatione iam laudati Freheri. Eadem editio in Bibl. Leidenfi exstat cum Mf. collata a Iano Grutero. Ex Bonv. Vulcanii recenf. 1594. 12. prodiit Apuleius apud Raphelengium: et Parif. a. 1601. editio a Gerh. Vossio collata cum Mf. exstat in Bibl. Leidensi.

Cum Beroaldi in Metamorphosin Commentariis, et Godeschalci Stewechii in Apuleii opera integra quaestionibus, et coniecturis, pridem editis Antwerp. 1586. 8. nec non emendationibus e Lipsii, Modii, aliorumque scriptis etc. Basil. 1597. 8. tribus voluminibus, ex officina Sebastiani Henr. Petri. In hac editione, quae ibidem a 1620. 8. recusa est, occurrit etiam Asclepius et liber de medicaminibus herbarum. Cum notis Io. Woverii prodiit Hamburg. apud Frobenium 1606. 12.

Cum Phil. Beroaldi notis in Metamorphosin, Stawechii castigatt. If. Casauboni Scholiis in Apologiam, Io. Pyrrhi variis Lect. F. Roaidi et Iani Gruteri suspicionibus, et Casp. Scioppii Symbolis Criticis (quao Augustae Vindel. a. 1605. 12. seorsim editae, et Lugd. Bat. 1644. Amst. 1664. 8. postea recusae Wowerium hinc inde acerbius perstringunt) Lugduni 1614. 8. duobus voluminibus. Ex editione Seb. Henrici Petri Basileensi recusus Apuleius Lugd. 1614. 8.

Ab eo tempore Geverbardas Elmenhorstius Apuleii editionem dedit Francofurti 1621. 8. cui vita auctoris veterumque de co testimonia praesiguntur, et praeter Elmenhorstii emendationes ac notas accedunt Spicilegia Iani Rutgersii, Erycii Puteani et 10. Brantii, Cornelii quoque Martini Professoris Helmstadiensis in librum neel Equiveaus, et Phil. Cluverii in lib. de Mundo animadversiones, denique elenchus auctorum ab Apuleio commemoratorum, phrafiumque et y) verborum index. Huic editioni cum Elmenhorstius immortuus esset, ad umbilicum eam perduxit Ioannes Loccenius.

Ex reconsione Petri Scriverii Apuleius prodiit Lugd. Bat. 1624, 12. Scriverio notulas suas quoque transmiserat Io. Isaacius Pontanus. Vide Ant. Mat-thaei Syllogen Epistolar. p. 269, seq. Ex Bonav. Vulcanii castigatione iterum Amstel, minore forma a. 1628. Novissime in usum Delphini hunc scriptorem illustravit, omniumque indice verborum auxit Iulianus Floridus Parif. 1688. 4. 2. Vol. in qua editione praeter alia liber megi sejinveiae habetur emendatus ex 2. Mss. Bibl. capituli Carnotenfis. Apuleii loca quaedam illustrat et emendat Mich. Piccartus in periculis Criticis, laudans capite IV. etiam Withelmum Schickerardum inter eos, quorum opera hic scriptor castigatior prodiit.

Novam editionem moliebatur I. Franc. Oudendorpius: qui multa ad eam subsidia paraverat: eius institutum speramus absolutum iri a Ruhnkenio V. C.

IX. 1. Du-

y) Locupletiffimum indicem in theese Gracese. Videntur autem quodam et ingeniofo ex Indaco femi-Platonico, actate cadem, nescio an eodem autore, quo Her-2) De hoc aliisque scriptis, qui mae Pastor in hominum manus

Applicium adornaffe se innuie Bar- illa Hermeti supposita effe a docto thius lib. 3. c. 10. adversar. et elibi. Incendio periiste conqueritut T. I. ad Statium p. 9.

lub Hermetis nomine feruntur. pluribus actum libro t. Biblio-

IX. 1. Dubia vel supposita Apuleio sunt, Hermetis 2) Trismegisti rédenos sive leços dévos, sive ut S. Augustinus vertit, verbum persessum, h. e. de natura Deorum a) ad Asclepium allocuta, quem Apuleium latine vertisse volunt, sed, Wowerio et Colvio atque Elmenhorstio iudice, obstat oratio sicca atque exfanguis, nihilque simile habens cum Apuleiana ubertate et lactitia. Horum sententiae subscribit Lambecius pag. 141. prodromi Historiae litterariae, sed ista ratio parvi momenti videtur Radulpho Cudwortho in fystemate intelligibili Vniversi, p. 324. Loca ex hoc scripto producunt Lactantius et Augustinus, sed Apuleio versionem neuter hotum tribuit. Constat autem ex corum testimoniis, interpretem antiquiorem esse, quisquis demum fuerit, quam Colvius, Wowerius, aliique crediderunt. Occurrit in editione Apuleii operum Aldina a. 1521.8. Basileensibus anno 1597. et 1620. et Francosurtensi Elmenhorstii, qui varias lectiones addidit, etsi nec ipse credebat esse Apuleii. Saepissime alias prodiit cum Hermetis Poemandro et aliis reliquiis, Graeca vero huius dialogi interciderunt, exceptis paucis fragmentis apud Lactantium ac Stobacum. Prodiit etiam latine, veluti Apuleio interprete, Hamburg. 1593; 12, etc.

2. In Bibliotheca Marqu. Gudii exftabat Mf, sub Apuleii nomine libellus de notis adspirationis et de diphthongis. Incipit: Omnis adspirationis nota aut principalis est fyllabarum, aut terminalis, aut media. Auctor non Apuleius Madaurensis est, sed recentior quidam: Caecilius Apuleius fortaffis Minutianus, Grammaticus Gyraldo laudatus, cuius libri duo de Orthographia dicuntur manu exarati exstare in Bibl, Vaticana

ba Eyb, in margarita poëtica, ubi

a) Sub titulo Apuleii de natura excerpta ex illo exhibet tracatur Deorum laudatur hic liber Alberto I. cap. 4.

et aliis quibusdam. Inter alia laudat Hieronymum linguae Hebraeae, ut ille quidem loqui amat, indubitanter peritum.

- 3. Exstat praeteres sub Lucii Apuleii Madaurensis Afri nomine de ponderibus et mensuris ac signis cuiusque ponderis liber, e Graeco latinus factus per Io. Baptistam Nicolaum, cum libello de notis sive signis vel characteribus ponderum et mensurarum incerti auctoris. Vide supplementum operum Ioannis Mesuae Damasceni, Venet. apud Iuntas 1558. fol. p. 304. et 309. apud Valgrisium a. 1575. f. et ibidem apud Iuntas 1589. et 1623. fol. Gaspar Wolsius Apulienum sive Apulium quendam vocat, nec videtur tribuere Madaurensi, ut notavit Labbeus in parte secunda Bibliothecae numariae.
- 4. Iambi lascivi e Menandro express, qui inscribuntur Apuleii evexópevos. De his dictum est instra libro IV. c. r. ubi Baudi amores referuntur. Hos, Apuleio tributos, illustrat Ianus Dousa III, 7. praecidan. ad Petronium.
- 5. Liber de herbis, sive de nominibus ac virtutibus herbarum ad cives suos, inter Apuleii opera Basileae editus, et sub Apuleii Platonici nomine cum Antonii b) Musae sibello de Betonica ad Marcum Agrippam vulgatus Basileae 1528. fol. ad calcem Plinii Valeriani, ex recensione Albani Torini, et anno 1537. 4. Tiguri cum commentario Gabr. Hummelbergii, ut alias editiones omittamus. Malunt etiam quidam, minus verisimiliter quidem, Apuleio Celso Medico e) adscribere, qui

b) Hummelbergius non dubitatlibellum hunc a Musa Imp. Augusti medico scriptum esse. Sed Barthius lib. 38. cap. 1. habet proparte herbarii Apuleiani.

c) Hunc Apuleium Celfum Con-

turipensem Siculum praeceptorem fuum vocat Scribonius Largus c. 171. et c. 94. Valentis, non Imperatoris hoc nomine, sed Medici, qui imperante Tiberio claruit,

43

qui Augusti tempore vixit, et Scribonio Largo ac Mar-cello Empirico memoratur. Sed utique iunioris scriptoris est, qui Dioscoridem Pliniumque prae manibus habuit, et totum ex Plinianis rebus verbisque concinnatum notat, praeter Bodaeum a Stapel p.321. ad Theophrastum, Salmasius ad Solinum p. 254. 261. et aliis in locis, qui Plinium etiam subinde ex illo, et ex Plinio herbarium emendat illustratque, vetustissimo eius exemplari usus, et in praes. ad librum de homonymis hyles iatricae p. 11. testatur in veteribus libris inscribi: Herbarium Apuleii Madaurensis Platonici. Idem p. 12. a nono decimo libro Plinii verus Apuleius exorfus erat libros sues du Rumediis salviariuve inscriptos, quos totos Plinii verbis contexuerat in spitomen redastis. Grande fragmentum huius Apuleiani trastatus penes me est in antiquissimis membranis descripti litéris maiusculis five ut vocant capitalibus, quod nobis magno usui fuit ad eruendam veram lestionem in aliquot Plinianis fere desperatis, et quae nes ipse sanasset Aesculapius fine huius fragmenti ope: ita finceriorem ubique seripturam conservavit Codex ille quam Pliniana exemplaria, qui vetustior est omnibus Plinianis exemplaribus. Apuleium DE ARBORTEVS etiam, laudat Servius, quod opus illius non dubito verbis einssdem Plinii pariter compositum fuisse, et ex illis libris sumtum; qui arborum naturam exponent, quales sunt decimus quartus et sequentes usque ad decimum oftavum, qui ra yeweys Forte ex Apuleii Platonici Medicinae libris, quorum apud Prifcianum lib. VI. mentio, et aliis autoribus collectus contractufque est, etsi Hummelbergius ab Apuleio ipfo ita scriptum esse non ambigit, nisi quod fatetur, quita, nunc quidem circa nomenclaturas, nunc circa herbarum descriptiones et historiam illi de-esse, codicesque maxime depravatos ac pluribus locis mire varios ad nos pervenisse. Plura de hoc libro vide

in contunia Plagiariorum num. 58. In Bibliotheca Isaci Vossii fuit Apuleii Codex de herbis ante annos mille ducentos scriptus litteris uncialibus, cum figuris elegantifimis. Ex hoc codice vir ille doctus p. 151. et 254. ad Melam, pollicitus est, Apulcium se de herbis ita emendatum et auctum daturum, ut paene alius videri possit. Io. Rhodius ad Scribonium laudat editionem Apuleii de herhis Parisiensem, Aldina locupletiorem, anni 1529. quam Io. Philipp, de Lignamine dederit. Habet tamen et quaedam additamenta in Aldino codice recte praetermissa. In Bibl. Bodleiana exstat Apulcii liber de herbis (cuius cap. 1. est de Betonica d) Anglo-Saxonice versus, latinoque amplior et capitibus 184. constans. Vide Catalogum Mfl. in thefauro Hickefiano fol. 72. fq. et 92. Subiicitur Idparti Aegypti Regis medicina ex animalibus, quae videnda, num conveniat cum Sexto Placito e) Papyriensi, sive Papiensi potius, cuius libelli duo de romediis animalium et avium editi sunt Vien. 1538. Isnae 1538. 4. et Lipsiae 1654. 8. Video etiam memorari eius herbarium Platonis quod acceperit ab Aesculapio etc. In pandectis Brandenburgicis ita huius libri fit mentio: Apuleii, seu huius, seu Apulienfis, liber de medicamentis vel viribus herbarum, quem a Chirone Centauro praeceptore Achillis et Aesculapio accepit auctor. Thomas Johnsonus, Londinensis, praefatione ad'Ioannis Gerardi historiam emaculatam coniicit parum credibili coniectura, Apuleium de herbarum virtutibus Graece scripsisse, et vixisse ante annos circiter 700. Idem refert in duobus Codicibus Msf. vocari Apule-Constantinopolin dictam Apoley, ium Apoliensem. ex Philippo Ferrario notat Ioannes Raius. Nomina barbara plantarum, quae apud Apuleium occurrunt,

d) Hoc Musue vulgo, et per-peram, ut opinor, tribuitur.

e) De hoc Sexto dixi Tom. XII.

due integrum exhibui. Bibl. Graecaé p. 613. et T. XIII.

ex Arabica et Coptica lingua illustrate conatur Kircherus T. 3. Oedipi Aegyptiaci pag. 69. seq. Vide et T. 2. part. 2. p. 177. seq. atque Salmasium de homonymis hyles Intricae.

INDICULUS IN APVLEIUM DE VIRTVTIBUS HERBARUM

egyptii cap. 2.4. 4.8.10. 14.15.17.18.19.20.23. 25. 26. 30. 34. 35. 41. 42. 45. 49. 51-55. 57. 58. 62. 65.66.69.82.87.90.97. 99.100.101.102.103.106. Andreas c. 67. 68. 69. Asclepius c. 3. 35. Augustus Imp. c. 128. Campani c. 23. Cappadotes c. 89. Chiron Centaurus c. 35. Dati C. 1. 2. 4. 10. 19. 22. 23. 25. 26. 35. 36, 79. 87. 88. 91. 98. 103. Dardanus c.7.16. Democritus c. 59. Dioscorides c. 109. Foranus c.79.109. lege So- Itali c. 2. 5.15.16.17.18.19. ranus. Galli c. 1. 2. 5. 6. 10. 15. 23. 27. 36. 49. 59. 88. 90. 91. 98. Graeci c. 1. 2.3. 4.5.6.7.8.

10. 14. 15. 16. 17. 19. 20.

22. 23. 24. 25. 26. 27. 29 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38.39. 40. 41. 42. 43: 45. 46. 47. 49. 51. 53. 55. 56. 57. 59. 60. 61. 62. 64. 65. 66.67.68.69.70.71.72. 73.74.75. 76. 77. 78. 80. 81. 82. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 114. 115. 116. 118. 119. 120, 122. 123. 124. 125. 126.127. 128. Hijpani c. 1. 25. 90. Homerus c. 48. 65. facer autor paeoniam libris suis inseruit. c. 64. 20. 22. 23. 24.26.27.29. 30.33.34.35.36.38.39.40. 42.43. 45. 46. 53.62. 64. 66. 80. 81. 82. 84. 85. 86. **8**7. 91. 93. 96. 97. 111. 113. ' 114, 115, 125. Latini

Latini c. 1. 3. 4. 5. 7. 8. 32.
47. 49. 53. 55. 57. 58. 59.
60. 67. 68. 69. 70. 71. 72.
73. 74. 75. 76. 77. 78. 79.
88. 90. 92. 94. 95. 98. 99.
101. 102. 103. 104. 105. 106.
107. 108. 109. 116. 122. 123.
124. 126. 127. 128.

Lucani c. 41.
Magi c. 65.

Lucani c. 41.
Magi c. 63.
Martialis c. 57.
Mercurius c. 48.71.
Mithridates c. 65.
Nicander c. 122.
Ofthanes c. 4. 15. 17. 41. 49.

Ofthanes & 4. 15. 17. 41. 49. 90. 92.

Phryges c. 4.

Prophetae c. 1. 2. 3. 4. 10.

14. 17. 18. 25. 26. 34. 35. 41. 42. 45. 49. 53. 55. 56. 69. 70. 79. 82. 86. 87. 90.

92. 93. 94. 103. 108. 113. Zo

de herba Betonica, qui fertur sub Antonia Mufae nomine, legas a l'rophetis illamieçav Borávny appellari, a Syris pheriponion a Tuscis indicem. Per Prophetas videntur intelligi qui arcanas vires herbarum carmine tradidere.

Punici c. 1. 4. 7. 9. 46. 60. 65. 113. 127.

Pythagoras c. 4. 10. 49.

118. Etiam in libello

Romani c. 13. 14. 31. 37. 41. 51.61.89. 100. 108. 110. 118. Serotinus vir centenarius c. 100.

Syri c. 17.66. 89. Tusci c. 4. 23. 79. Zoroaster c. 4.14.17.79.

Soranus c. 79. 109.

6. Ratio sphaerae Pythagoricae, quam ex Ms. codice vulgavit Barthius lib. XXX. adversar. c. 7. Similia est figura Organi Astrologici, per quod de vita et morte aegrotantium possit iudicari, quae occurrit in Bibliotheca Caesarea Vindobonensi, adiuncta Epistolae Petosiridis ad Necepsum Regem, et ap. Bedam T. 2. Opp. p. 233. Ceterum, si placet, vide et quae de rota Pythagorica Ge. Paschius in inventis novantiquis p. 600. et Kircherus Tom. 2. Oedipi parte 2. pag. 491. sequ Merito quidem Ios Scaliger Ep. 181. haec nugis adscribit eanoris, quas negat assis se facere.

X. Deperdita f) Apuleii funt: Epistolae, Gryphi, libri ludicrorum et de properbiis, de arboribus, de piscibus, de numeris, de Musica, de Republica, convivales, medicinales et naturales quaestiones, Hermagoras prior et posterior: Disputatio de Aesculapio, hymnus in eundem et Dialogi, Epitome g) historiarum et oratio pro statua Oeae sibi locanda. Saepe etiam Apuleius citatur in Graecis Geoponicis, et lib. 1. c. 16. dicitur Pouncires, hoc est, latinus scriptor. Latine praeterea converterat Phaedonem Platonis, teste Sidonio lib. 2. Epist. 9. et Prisciano lib. 10. et varia carmina atque poematia luserat, quorum pauca quaedam superfunt fortassis in catalectis veterum poëtarum, a Iosepho Scaligero et P. Pithoeo collectis, et in appendice Petronii. Sed carmen in Orpheum edidisse Apuleium, vereor, ut probari possit ex soco Floridorum p. 358. edit. Elmenhorstianae. In Apologia pollicetur se de partibus animalium, de situ, causa et remediis earundem seripturum: ex quo opere forte dessorati sunt, qui exflant sub nomine Sexti Placiti, sive Platonici Istrosophistae Afri, libelli duo de remediis animalium et avium, editi a Francisco Emerico Oppuriano, Gabriele Hummelbergio, et Andrea Rivino. Antiquior est Graecus scriptor Sextius diligentissimus Medicinae, e quo de Calioribus nonnulla affert Plinius XXXII, 3. Nimirum Sextium hic Nigrum denotat, saepius alibi laudatum.

XI. Dictio Apuleii ingeniosa se audacique elegantia commendat, sed quandoque licentior est et durior in detorquendis vocabulis, adverbiis praecipue et diminutivis. Multos passimi in Metamorphoseon libris versus latere, qui neglecti, et pro libera oratione habiti, duri quid praeserant et amoenum, observat Lipsius II, 11. elector.

f) Confer Dan. Guil. Molleri diff. de Apuleio, §. 28. Akdorf. 1691.

g) Priscianus lib. 6. quaedam refert ex Epit. Apuleii. Epitomen historiarum suspicatur Colvius.

elector. Sic statim initio libri I. Metam. versus iambicos observarunt Beroaldus et Rutgersius, et auctoritate Florentini Codicis ac veteris glossae interlinearis in sua editione reponi curavit Elmenhorstius, etsi hoc minus probatur Pricaeo, in cuius tamen editione itidem versus, sed invito Pricaeo, expressit typographus.

XII. INDEX SCRIPTORVM, AB APVLETO MEMORATORVM, ELMENHORSTIANO PLENIOR.

versus, ex Philoclete eius versus de Deo Socrat.
c. ult. ex eius Phoenissis versus in floridis p. 781.
edit. in usum Delphini.

Aeditui carmina amatoria, apologia p. 412.

Aegyptias disciplinas doctus Pythagoras. florid. p. 793. Plato. 1. Dostr. Plat. p. 569.

Sicinius Aemilianus Apuleii accufator perstringitur in apologia passim ut pag. 400. 489. Eius Epistola p. 519.

Aemiliani Strabonis laus florid. p. 802. seq.

Aesopi apologus de vulpe et corvo, storid. p. 828.

Afranius eleganter ut semper: amabit sapiens, cupient caeteri; apologia p. 420.

Aleman. infra in Teius.
Amphiaraus in Boeotia, in Africa Mopfus, in Aegypto Ofiris, Aefculapius ubique fanis et caerimoniis advortitur, de Deo Socr. p. 689.

Anacharsis sapiens apud socordissimos Scythas natus, apud Athenienses catos Meletides satuus, apologia pag. 444-eius dictum de quadruplici poculo ad sitim, ad hilaritatem, ad voluptatem, ad insaniam, social, p. 821.

Anacreon in Bathyllum Polycrati tyranno dilectum florid. p. 792. vide et infra Teitte.

Anaxa-

Anaxagoras, Leucippus, Democritus, Epicurus caeterique rerum naturae patroni, imperitorum errore irreligiosi putantur, apolog. p. 448. Anaximander Milesius, penes quem naturalia commentatus fertur Pythagoras, florid. p. 795. Antigenes tibicen. florid.

p. 764. seq. Antipater Stoicus 3. de Dottr. Plat. p. 644.

Antishmes, apologia pag.

M. Antonius Consularis, apologia p. 431. Cn. Carbonem gloriae causa accusas, ut C. Mutius A. Albutium, P. Sulpitius Cn. Norbanum, C. Furius M. Aquilium, C. Curtio Q. Metellum, apologia p. 511.

Apollonius (Tyaneus) Magus, apologia p. 544.
Appii, amici Apuleii, apologia p. 515.

Archimedes Syraculanus vir in omni Geometria multum ante alios mirabili fubtilitate, apologia p. 428. volumen ingens de speculis, id.

Fabr. Bibl. tat, T. III.

Archytas, apologia p. 427. 1. dour. Plat. p. 569.

Aristippus Cyrenaicae sectae repertor, quodque malebat ipse, Socratis discipulus, storid. p. 827. Aristo Alexandrinus, g.

dolfr. Plat. p. 659.

Aristoteles, in Problematis, apologia p. 487. seq. prudentissimus, et doctissimus Philosophorum de mundo p. 707. 3. dostr. Plat. p. 644. 654. 660. de Deo Socr. pag. 678. 697. apologia p. 563. 463. ubi problemata eius innumera, et volumina multiiuga de auimalibus memorantur.

Asserbiader Medicus solo Hippocrate minor, florid. p. 819. seq.

Attii Navii auguria, de Deo Soer. p. 676.

Magica nomina Aegyptio, vel Babylonico ritu, apologia p. 466.

Brachmanum Gymnosophistie pleraque contulerunt Philosophiae Pythagorae, florid. p. 793. 794. laudantur p. 768. sq. Caesaris in dicendo calor, apologia p. 550.

D Calchas

Calchas vates, de Deo Socr.
p. 694.
Calpurnianus, apologia p.
503. ad eum epistolium
Apuleii ludicrum de
dentifricio p. 408.

dentifricio p. 408. Calvi, argutiae, id. p. 551.

Carbo, apologia p. 431.
Carinondas Magus, apologia p. 544.

Cassius Longinus, apologia p. 561. M. Cato Philosophus, apo-

logia p. 475. in oratione
p. 432.
Cato libris originum, de

mundo p. 725. in dicendo gravitas, apologia p. 551.

Catulus, infra in Teius. C. Catullus Lesbiam nomi-

nans pro Clodia, ut Ticida Perillam pro Metella, Propertius pro Hostia Cinthiam, Ti-

bullus pro Plania Deliam, apologia pag. 417. Catulli verius pag. 409. 418.

Chaldaei fideralem fcientiam et medendi remedia doctus Pythagoras, flo-

rid. pag. 791. Cicero, 3. doffr. Plat. pag,

631. eius opulentia in

dicendo, apologia peg.

Claudius Maximus, apologia p. 399. feq. 435. 481.

483. 487. 495. 498. 503. 508. 534. 562. etc. Clemens meus, eruditissis

mus et suavissimus poëtarum, florid. pag. 770. ubi poëma illius de Alexandro Magno memoratur.

Comoediae Gr. versus, apologia p. 540. Cornelius Saturninus artifex geometra, apologia p. 504. seq.

Corvinus Celer, quaestor, apologia p. 561.

Iunius Crassus, apologia p. 498. seq.

Grates Thebanus, apolo-

logia p. 439. Diogenis fectator, florid. p. 786. feq.
Creophilus Leodamantis praeceptor, hospes Homeri et aemulator ca-

nendi, florid. p. 795. C. Curio, vide supra Antonius. Manius Curius, apologia

p. 431.
Cynica, familia, apologia
p. 441.

Dami-

Damigeton Magus, apologia p. 544. Dardanus Magus, ibid.

Democritus, fupra Anaxa-

goras.

Demosthenes summus orator, apologia p. 425.

Dialettici, 3. doffr. Plat. p. 656.

Diogenes Cynicus, opologia p. 441. eius scripta lasciva p. 413.

Dionyfius Grammaticus, Platonis magister, 1. de dottr. Plat. p. 567.

Empedoclis na gauol, magiae suspecti, apologia p. 449. versus eius tres, de mundo p.746.

Ennius, Romanus poëta, de mundo p. 747. de Deo ' Socr. p. 667. ex eius ndo-Oaymois versus, apologia p. 467. feq.

Epitharmi modi, florid.

Epicurus, apologia p. 426. Supra Anaxagoras.

Epinienides, Orpheus, Pythagoras, Osthanes magiae suspecti apud imperitos, apologia p. 449. Cretensem inclutum fatiloquum et poëram disciplinae gratia sectatus

Pythagoras, florid. pag.

Evathlus, infra in Protagora.

Eubulides dialecticus quem audivit Demosthenes, apologia p. 425.

Eudemus, Lycon, caeterique Platonis minores, apologia p. 463.

Eurytus Tarentinus Pythagoricus, Platonis magister, 1, doffr. Plat. p. 569.

Favorinus non ignobilis fapiens haec de ventis refert, de mundo p. 724. leq.

Faustino librum de mundo -inscribit Apuleius, et initio 2. dollr. Plat. Faustinum filium appellat.

C. Furius, vide supra Antonius.

Geometrae, de Deo Socr. p. 678.

Gracchi impetus in dicendo, apologia p. 551.

Granii adversus quos cau-Iam pro uxore Iua Pu∗ dentilla agit Apuleius, apologia p. 400.

Hadriani Imp. multa ama-. toria carmina legisse se ait Apuleius, apologia Dв

pag.

Voconius.

Heraclitus **fententiarum** fuarum nebulis, de mundo pag. 732. 752 eius fecham in physicis secutus Plato, I. de doctr. Plat. p. 568. 570.

Hipparche, Cratetis Thebani uxor, *florid*. p. 789.

Hippias Eleus Sophista artium multitudine prior omnibus, eloquentia nulli secundus, florid. pag. 676. feq.

Hippocrates, supra in Afclepiade.

Homerus poëta multiscius vel potius cunctarum rerum apprime peritus, apologia p. 457. praecipuus, apologia p. 410. poëta egregius, florid. p. 159. citatur, de mun; do p. 724. eius versus, id. p. 747. nulli fecundus. florid. p. 676. seq. apologia p. 405. 440. 455. de Deo Socr. pag. 682. 692. 697. 703. Paupertas in Aristide insta, in Phocione benigna, in Epaminonda strenua, in Socrate sapiens, in Homero diferta, apologia p. 434.

pag. 419. vide et infra Hortenfius distributione inter oratores valuit, apologia p. 55t.

Hosthanes Magus, apologia p. 544. vide Epimemides.

Hyagnis Mulicus, Marliae pater, florid. p.761.

Iannes Magus, apologia P. 544.

Ismenias tibicen, de Deo Socr. p. 698. ubi Apellis etiam et Lysippi mentio, ut Apellis iterum, florid. p. 770. cum Polycleto, et Pyrgotele.

Laelii versus, apologia p.

455. leq.

Laelii in dicendo lenitas. apologia p 551. Leodamas Creophyli disci-

pulus, magister Pythagorae, florid. p. 795. Lesbia poetria, infra Teius.

Leucippus, supra Anaxagoras.

Legis Corneliae crimen incurram si Civem Romanum pro servo tibi vendidero. VIII. Milefiar. p. 257.

Lex Iulia de maritandis ordinibus, apologia p. 539. Lollius Vrbicus, apologia p. 403.

Lollia-

Lollianus Avitus, apologia Oracula Delphica, de munp. 443. 549. ad Apuleium Epistola laudatur pag. 550.

Lucilii versus, florid. pag. 823. 826.

L. Lucullus h) Jambicus Orpheus, apologia p. 455. carmine Gentium, et Macedonem pueros prostituit, apologia p. 413. Lucretius, de Deo Soerat. p. 666. Super tonitru facundissime disserit, de Deo Socr. p. 681.

Lycon, supra in Eudemo. · Magi, apologia p. 446.

Magorum varia miracula, de Deo Soer. p. 674.

Mandraytus Prienensis, infra in Thalete.

Marsyas Musicus Phryx, infeliciter certans cum Apolline, florid. p. 762.f.

Menander, vide in Philemone.

Mopsus vates, supra Amphiarus.

Moses inter Magos memoratur, in apologia p. 541. C. Mutius, vide supra Antonius.

Nicandri theriaca, apologia p. 473.

Nigidius, apologia p. 474.

do p. 729.

Scipionis Orfiti lans, florid. p. 807. feq.

Oromazus Magus, apologia p. 447.

vide et Epimenides. Orphei versus de love, de mundo p. 753. Orphei et Pythagorae scita, apologia p. 496.

Ofthanes, ibid.

Quis Palamedes, quis Silyphus, quis denique Eurybates aut Phrynondas talem (fraudem) excogie tasset? apotogia p. 530.

Parmenides, 1. doctr. Plat. p. 569.

Peripatetici iuniores, 3. doffr. Plat. p. 659.

Pherecydes Syro ex infula, qui primus versuum nexu repudiato conscribere aulus est passis verbis, foluto loquutu, libera oratione, magister Pythagorae, florid. p. 794. Philemon mediae Comoediae scriptor fabulas cum Menandro in scena diclavit, certavitque cumeo, fortasse impar, certe

b) Calaub. legit Lucilius Satyricus.

etiam vicit saepenumero, pudet dicere, flor.p.797 f. Philippi Macedonis Epistolam ad Olympiadem uxorem recitari prohi-Athenienses, buerunt apologia p. 536. Physici, de mundo p. 718.

apologia p. 479. Plato Philosophus, de mundo p. 756. de Deo Socr. p. 664. 667. 668. 669. 671. 673.690.apologia p.406.

421. 427. 146. 475. 487. 563. Timaeo id. p. 484. 1. doctr. Plat. p. 527. fq. novissimo legum libro,

id. p. 509. seq. in alia ser-

mocinatione p. 447. in Symposio de Deo S.p.674. Phaedro, id. p. 695. apologia p. 508. Theaeteto, 3. doctr. Plat. pag. 634.

eius τὸ ἀγαθόν, apologia p. 448. Pythagoriffat, florid. p. 796. dialogi p. 821. carmina amatoria in Astera, Alexin, Phaedrumque et Dio-

nem Syracufanum, apo-

logia p. 416. feq. De Platonis vita et dogmatis, lib. 1. de doffr. Plat.

et 2. et 3.

aemulus: nam quod eum Platonica secta, apologia p. 441.

Plauti versus ex Truculento, florid. p.811. ex milite, id. p. 759. de Deo Socr. p. 682.

Plutarchus ille inclytus, 1. Milefiar. p. 5.

Poëtae, de mundo p. 728. 729. versus: Odi puernlos praecoci sapientia, apologia p. 535.

Pontiani Bibliotheca, apologia p. 493. eius libertus promus librorum, p. 490, feq.

Pontiani literae, id. p. 552. Pontianus et Pudens, filii Pudentillae, id. p. 513.

Portius, vide in Teius. Propertius, supra in Catullus.

Protagoras Sophista longe multiscius, Rhetoricae repertis perfacundus, Democriti Physici civis aequaevus, florid. p. 814. eius cum Evathlo discipulo pactum de merce-

de, ibid. Aemilias Pudentillas literae, apologia p. 503. 510. feq. 517. 527. 529. Graecae scriptae p. 531. 532. Pythagoras, apologia pag.

406.

406.476.457. de eo mul- Socrates speculo uti suasit, ia in floridis pag. 792. feq,

Pythagoreos in intellectusli Philosophia aemulatus Plato, 1. de dostr. Plat. pag. 569. vide et Zoroafter, Epimanides

et Orphous. Pythagorici mirati si quis se negaret unquam vidisse daemonem, de Deo Soor. p. 697.

Quintianus, apologia pag.

Salluftii in dicendo parsimonia, apologia p. 551. eius dictum videtur respici, de mundo p. 736.

Sappho, infra in Teius. Cornelius Saturninus, su-

pra Cornelius. Sergius, 3. doer. Plat. p.

631. Sextus Philosophus, Plut-

archi nepos, 1. Milefiar.

pag. 5. Sibullae fatiloquia versificet, de Deo Socr. p. 677.

carmina Sibyllarum, id. Sicinius Amicus, apologia

p. 513. Sicinius Clarus, id.

Sicinius Pudens, p. 559.

Simonides, infra in-Teius.

apologia p. 424. magister Platonis, 1. de dostr.

Plat. p. 567. seq. 570. vir apprime perfectus, et

Apollinis quoque testimonio sapiens, de Deo Socr. p. 691. Eius dae-

monium, apologia pag. 449. hymni, florid, p.

821. maior meus Socrates, id. p. 759.

Socrates Apuleii contubernalis, 1. Milef. p. 11. 18. etc. sapientissimus legum Atticarum funda-

tor, 1. de doctr. Platon. p. 566.

Solonis lascivissimus versus, apologia p. 413.

Sophocles poëta Euripidi, aemulus et superstes, dementiae acculatus a filio protulit Coloneum egre-

giam tragoediarum, apologia p. 464! Speufippus, 1. de doctr. Plat.

p. 567. Statius Caecilius in fuis poëmatibus innocentiam elcquentiam esse scripsisse dicitur, apologia p. 407.

Stoici, apologia p. 427. et 3. do&r. Plat. p. 633. 655. **´ 656.**

P. Sul-D 4

P. Sulpicius, vide supra Antónius. Tabulis XII. interdicta Magia, apologia p. 481. Tannonius Pudens, Aemiliani contra Apuleium Themison servus noster, meadvocatus, apologia pag. 405. 480. feq, Carmina amatoria et ludicra fecere apud Graecos Teius quidam (Anaereon) et Lacedemonius (Aleman) et Ceus (Simonides) cum aliis innumulier meris: etiam Lesbia (Sappho) lascive illa quidem tantaque gratia ut nobis insolentiam linguae fuae, dulcedine carminum commendet: apud nos vero Accituus, et Portius i) (Licinius) et Catulus; isti quoque cum aliis innu-

p. 696. Thales Milefius Geometricae penes Graios primus certiffimus explorator, et astrorum peritissimus florid. comtemplator, pag. 8:6. Mandraytum

meris, apologia p. 413.

Terentius, de Deg Socrat.

Prienensem docuit quoties Sol magnitudine sua circulum quem permeat metiatur, florid., pag. 817.

dicinae non ignarus, apo-, logia pag. 461. Medicus, p. 483. pharmaceutria Theocriti respicitur, apologia p.

455. Theodorus Cyrenaeus Geometra Pythagoricus, Platonis magister, 1. dostr. Plat. p. 569. Theophrastus, de mundo p.

707. 3. doffr. Plat. pag. 659. apologia pag. 463. cius egregius liber de caducis, apologia p. 488. de invidentibus animalibus, id. neel dianer av κα βλητικών p. 473. vide fupra Ca-Tibullus. tullus.

Tragici versus, florid. p. 811. repertor, naturae rerum Varro vir accuratissime doctus atque eruditus, apologia p. 474.

Ticidas poëta', ibid.

Veteres, 3. doffr. Plat. p. 656.

Virgi-

i) Vide Gellium XIX, 9.

Virgilius Mantuanus poëta, apologia p. 416. Virgilii versus, florid. p. 803. 809. 785. 761. apo-

logia p. 454. de mundo p. 725, 737. 751, de Dea Sorr. pag. 665, 667, 672, 673.682,687,

Verlus alterius poëtae, flo-

rid. p. 767. Voconius poëta in quem verlus

Hadriani Imp. lascivus versu, mente pudicus erat, apologia p.

Xenocratis satyrae, florid. pag. 822. Xenophoniis historiae, id.

Zachlas Propheta primarius Aegyptius, 2. Milefiar. p. 62.

Zamolxis Magus, apologia P. 447. 448.

Zeno Velia oriundus, (Eleates) apologia pag. 406. i. doctr. Plat. p. 569.

Zeno Stoicus, florid. p. 789. eius scripia lasciva, apologia p. 41 ,

Zoroafter Magus, apologia pag. 544. 447. 448. omnis divini arcani antiftes doctor Pythagorae, florid. p. 793. apologia pag. 457.

CAPVT III.

DE

I V S T I N O,

TROGI EPITOMATORE.

I. Iustini aetas. II. Historiarum Trogi Epitome. III. Editiones.

I. YSTINVS a) quis fuerit et quando vixerit, non fatis compertum est, esti Romae, ante Imperatores Christianos, scripsisse non dubitem, ipsum a Christi sacris alienum. Itaque non assentior iis, qui ad Theodosii Imp. tempora reiiciunt, nescio quibus argumentis moti. Vt vero hoc loco a me commemoretur, facit, quod in editionibus quibusdam antiquioribus libros suos dicitur inscripsisse Imp. Antonino Pio: quamquam προσφώνησην hanc in nullo codice scripto reperisse se testatur Iac. Bongarsius; qui putat additum nomen Antonini ah iis, qui Iustinum falso eundem putarent

a) In antiquissimo codice Bibl. Mediceae M. Innianus Iustinus, sed in codice, qui fuit apud Ant. Arnoldum, Iuftinus Frontinus dicieur , teste Iac, Bongarsio et Gerh. To Veffio Iustinus Trogi breviatorem memorant Hieronymus, procemio in Danielem, Augustinus IV, 6. de C. D. Orofius (qui passim Iustinum sequitur) lib. I. . Vincentius Bellovac. 8. et 10. censis, idemne hic Instinus sir cum Tultino Marsyre, an alius, ignorare se faretur X, 94. speculi Hist. Engelbertus Abbas qui tempore Rudolphi I. Habspurgici scripsit librum de ortu et fine Romani Imperii (Tom. 25. Bibl. Patrum edit.

Lugd. p. 363.) Iustinum Historiographum laudat, qui Troinm Pom-peinn fecutus in principio suae Chronicae. Freculfus qui ex Pompeio historico eiusque abbreviarore Iustino repetit lib. 2. e. i. et 8. quae libro XXXVI. spud Iustinum le-guntur de Iudaeis. Iustini cuiusdam mentio ap. Martialem XI, 66. Puit et Iustinus Manichaeus, quem confutavit Fabius Marius Victorinus editus a Sirmondo Parif, 1630. 8. et recusus T. 1. Sirmondi Opp. pag. 409. De aliis huius nominis vide sis Reinesii Epistolas ad Hofmannum p. 410 et Dan. Guil. Molleri dissertatio de Iustino, Altdorf. 1684. §. 5.

tarent cum celebri eius nominis Philosopho Christiano et Martyre, in quo errore versati sunt Isidorus, Iornandes, Io. Sarisb. et alii recentiores. Neque verifimile videtur, Iustinum emendandi caula opus suum ad Imperatorem mittere voluisse, quod in praesatione innuit, si eam non potius ad virum aliquem doctum illius aetatis, sibique amicum, quam ad Caesarem direxit. Non magis certum est, quod Martinus Polonus et auctor libri de vitis Philosophorum c. 114, affirmant, Trogi discipulum fuisse. 'Iustinum libenter sequitur Orosius, imitatur Saxo Grammaticus, ut in notis ad hunc Stephanius passim notat. Parum credibile est, quod in Codice Magliabequiano, teste Abr. Gronovio, traditur, Iustin num Philosophum celeberrimum et Trogi fuisse discipulum, multo minus, quo Gualterius Burleus scripsit, filium. Libros Trogi de animalibus laudat Charifius lib. 1. p. 79. respicit Plinius VII. Hist. Trogum laudam cap. 3. et lib. XI. c. 52. ubi auctorem severissimum vocat. Historias Trogi memorant Priscianus, item Plinius, et in Virgilium Servius, aliique.

II. Exstant Historiarum Philippicarum, et totias mundi Originum et terrae situs, ex Trogo Pompeio excerptarum libri XLIV. a Nino usque ad Caesarem Augustum, sub quo b) Trogus Pompeius, patria Gallus, philosophus ac historicus disertissimus storuit, totiusque orbis, sed Graecas potissimum historias latino ser-

b) Sub Iulio Caelare militasse bello turmas equitum daxisse, pataffe, epiftolarumque et legationum fimul et annuli curam habuisse. Paret ex hoc ipso loco, iniuriam fieri Iustino apud Bonifacium p. 438. Historiae ludicrae, cum arguitur Trogi memorism voluiffe abolere. Alios Trogos refert Reinefius Epift, ad Hofmannum p. 660. Iustinos alios p. 410.

Trogun, scribit Isaacus Iaquelo- trem quoque sub Caio Caesare militus V. C. in praeclaris dissertationibus adversus Atheos pag. 25. sed de patre suo hoc affirmat Trogus apud Iustinum XLIII, 5. In postremo tibro Trogus maiores suos a Vocentiis originem ducere, avum furm Trogum Pompcium Sertoniano bello civitatem a Cn. Pompeio accepiffe dicit, patrum Mitbridatico

mone 44, voluminibus composuit, et a praecipuo argumento, regni nempe Macedonici historia, quam a libro septimo ad quadragesimum primum exsequitur, Historias Philippicas, Theopompi exemplo inscripsit. Harum se, ait Iustinus, per otium, cum in urbe verfaretur, dignissima quaeque cognitione excerpsisse, et omissis his, quae nec cognoscendi voluptate iucunda, nec exemplo necessaria judicaret, breve veluti storum corpufculum fecisse. Subiiciuntur Justino in Bongarsii editione, atque inde in aliis, prologi, five periochae historiarum Philippicarum Trogi Pompeti, eiulmodi fore, qualia historiarum Livii argumenta sub Flori no-Illa, ab ipfo forte profecta Trogo, mine habemus. certe non a Iustino elaborata, ostendunt, Iustinum in Epitome sua omissise non pauca, in his ea, quae de terrarum situ Trogus scripserat. Sunt, qui integram Trogi historiam dicant fuisse in Ribliotheca Marquardi Qudii, sed non ego credulus illis. Ita quoque Aldus Manutius magna spe se lactabat, Trogi historias exstare apud amicum quendam doctum ac spectatae fidei. futurumque, ut propediem in lucem ederentur. illa spes vana fuit, neque Trogus ad hanc diem lucem Quae libro XXXVI, traduntur de Iudaeis, ea illustrantur partim, partim castigantur a Io Iac. Schudt in compendio Historiae Iudaicae e Gentilium scriptis collecto, Francof. 1700.8. Videtur lustinus in pluribus usus Trogi verbis, unde vix Iustini ulla ab Trogo aliena in sermone vestigia apparere, ait Io. Frid. Gronovius IV, 10, observatt, p. 154. / Solenne est Mstis Iustini codicibus praefigi speciosum Trogi nomen, ante multa iam faecula deperditi. Ita Lupus Ferrariensis Epist. 20. Petrus Blesensis Epist. 85. 94. Aelfredus Beverlacensis In Annalibus Regum Britanniae p. 24. et alii iuniores, quanda Pompeium Trogum citant, Iustini epitomen intelligunt. Narratque eruditiss. Wagenseilius in Sota p. 576.

2.576. exfiluisse se prae gaidio, cum in Bibl. Scorialensi Codici praecipuae magnitudinis Trogum Pompeium inscriptum vidisset. Quam, dixisse, apud se, ego laeto nuncio exhilarabo viros dolfos, quot et quanta mihi dabunt Evangelia! at cum vix aperuisset librum. statim illi ob mendacem titulum, sibi quoque paene, ob nimis facilem credulitatem, indignatum. Nam pro Trogo Justinum reperisse. Bernardus Montefalconius in Diario Italico p. 76. notat, prologos rarius occurrere in codicibus Iustini Mss. Notae ad prologos pereruditae Abbatis de Longerue extant in editione Iustini Parisiensi, quae a. 1709. minure forma prodiit, nec non in novissima, variorum notis illustrata, curante Abr. Gronovio. Nonnulla Iustini illustrant Casp. Sagittarius variis dissertationibus XI. ad librum primum editis Helmst. 1665. 1666. et len. 1676. 4. et ad lib. 2. c. 1. et de historia bellorum Scythicorum ad lib. 2. c. 3. et 5. Ien. 1685, 4. et Iacobus Schallerus in laudabilibus politicis e Iustino collectis Argent. 1649. 4. Libro XXXVIII, 3. ait Iustinus, Trogum in Livio et in Sallustio reprehendere, quod conciones directas pro sua oratione operi suo inserendo, historiae modum excesserint. Licet autem merito reprehendat aliquis cum Diodoro Siculo in limine libri XX. υπερμήκεις δημηγορίας et , munvas enrogeias, crebras et prolixas declamationes, insertas historiae, et intempestiva eloquentiae affectatione narrationis seriem interrumpentes, scriptoresque, qui totam historiam προσθήκην της δημηγορίας, appendicem concionum faciunt: tamen Conciones in Sallustio ac praesertim Livio rarae, opportunae, rebusque aptae leguntur: itaque, si naevi sunt, pulcherrimi funt, atque eiuscemodi propemodum, de quibus usurpaveris illud Apuleii in floridis, rifere Musae, cum audirent hoc genus crimina, sapienti exoptanda, Apollini obiettata. Iustini Codex insignis iussu Pii III. a. 1503. defunchi eleganter scriptus exitat in Bibliotheca

187. Prima Iustini editio est Romana e) sine anni nota in 4. sive fol. minore apud Vdalricum Gallum, cum versibus illis notissimis, typographiae prae calamorum usu praestantiam extollentibus: sed eam a. 1470. factam este credibile est. Eodem anno Veneta sacta ad cuius calcem hoc legitur tetrastichon:

Historias veteres peregrinaque gesta revolvo Iustinus: lege me, sum Trogus ipse brevis. Me Gallus Veneta Ienson Nicolaus in urbe

Formavit, Mauro Principe Christophoro.

Eam secuta altera Romana est a. 1472. fol. addito Floro, per Conradum Sweinheim et Arnoldum Pannartz. Has duas Romanas è diversis Codd. ductas esse, varietas lectionum inde prolatarum docet. Mediolanensis 1474. fol. in qua hi versus leguntur:

Historias veteres peregrinaque gesta revolvo, Iustinus · lege me, sum Trogus ipse brevis. Quem manus Antoni Zarotho sanguine creti Impressit solers, Insubribusque dedit.

Hanc Zarotinam esse imitatricem Iensonianae, imitatio versuum illi subjectorum satis videtur indicare.

Mediolanensis altera 1476. fol. per Christophorum Waldarfer, nescio quo curante, facta est, e Cod. perbono ducta cum omnibus scripturae vitiis, ut bene vidit Fischerus V. C. de quo post. Veneta altera 1479. fol. per Philippum Condam Petri, et 1493. fol. Venet. 1510. S. repetitiones, ut putamus, sunt superiorum. Primus critica ratione textum Iustini recensuit Sabellicus, e cuius castigatione editus est curante Augustino Bechario Mortariensi,

e) Mich. Maettarii annal, typograph, p. 72. Vide et. pag. 70. 96. 108. 120. 126.

tariensi, una cum Floro, Sexto Rufo et aliis quibus dam Paris. 4. (forte et antea per ipsum) ap. Io. Parvum Praeterea Instini editionibus addendae Venetae a. 1494. et 1502. 1512. fol. Argentoratensis cum Floro et Plinio (sive Aurelio Victore potius) de viris illustribus 1506. 4. Petri Danefii Paril. 1519. f. ap. Io. Parvum, qui se egregio Codice usum dicit, omninoque suam in ea editione navatam Iustino operam praedicat. praesatio eius extat ap, Maettarium T.H. P.I. p. 85. Aldina 1522. 8. Cornelium Nepotem adjunctam habens, (ut Mediolanensis 1510. fol.) in qua Asulanus textus vulgati quaedam partim e libris edd. superioribus et scr. partim et coniecturis passim mutavit. Vnde illius exempli nova forma est, quam prope totam repetiit, vt alias, officina Iuntarum 1525.8. cuius editionis magna est ap. Cl. Graevium auctoritas: quae adeo laus ad Aldinam potius per-Viennae, curante loanne Camerte; cuius viri. opera magis in illustrandis historiis versari solebat: Hagenoae 1526. 4. 1533. 4. cum praefat. Melanthonis, ex Georgii Maioris castigatione, prodiit: quam laudat ille Melanthon. Textus ex aliis libris editis formatus est. Parisiis 1530. 8. apud Sim. Colineum, cum Aurelio Victore. Io. Sichardi editio prodiit Basil. 1530. 8. Georgii Maioris Colon. 1533. 8. Simonis Grynaei Basil. 1539. 4. Lugduni 1542. 8. Parisiis 1543. 8. apud Rob. Stephanum, eodemque anno Colon. et Antuerp. 8. ibidemque 1552. 12. Cum Sichardi castigatione et G. Maioris annotationibus iterum Rasil. 1553. 8. Lugdunenses apud Gryphium 1555. 8. cum Aurel. Victore 1557. 12. et 1559. 12. et 1573. 12. additis Eliae Vineti in Victorem notis. Cum praefatione Simonis Grynaei de utilitate legendae historiae, subiectis ad voluminis calcem notis Henrici Loritti Glareani Patricii Claronensis, Basil. 1562. 8.

At eximiam prae ceteris operam Iustino navavit Iac. Bongarsius, qui e Cuiacii, Puteani, aliisque sex

Mil diligenter collatis emendavit, et notis dochissimis tabulisque Chronologicis illustravit, Paris. 1581. 8. iure Sospitator Iustini dictus. Vnde et textus vius post pro basi fuit. Eum secuti et Elias Vinetus a. 1590. cuius notae fere hiltoricae funt: Franciscus Modius, ex cuins castigatione Institute prodiit Francosurti 1587. 1591. 8. et deinde Lugduni, Coloniae et alibi saepius; bene de Iustini textu meritus locis quibusdam recensionis Bongarsianae e Mss. correctis et animadversionibus additis: Victorinus Strigelius, cuius notae editae Vrsellis 1602.8. et deinde cum aliorum notis, Argentor. 1613. 8. 1627. 8. Theophilus Cangiferus, cuius scholia in decem libros primores exstant in editione Iustini cum Strigelii et Bongatsii notis, Vrsellis 1610. 8. Ianus Gruterus Marpurgi 1612, 8. Daniel Pareus Francof. 1630. 8. historiam amplexi funt, ut Vinetus. Matthias vero Berneggerus, qui Bongarsii textum secutus, eius etiam, Strigelii, aliorumque notas suis addidit, et lo. Freinshemii indicem subiecit, Argentorati 1631. 1653. 1662. 1666. 8. etc. etiam criticam rationem persecutus est pluribus locis, etiam a Freinshemio adiutus, M. Zuerius Boxhornius Amst. 1638. 1645. 1660. 12. paucis notis adiectis criticis illis. Isaacus Vossius autem d) Lugd. Bat. 1640. 1673. 12. edito Iustino uberiores notas et criticas et historicas ad illustrandum textum addidit: ceterum textum Bongarsii secutus, ut Antonius Thyfius, qui cum notis variorum vulgavit Lugd. Bat, 1650. 8. Corn. Schrevelius, qui et iple cum notis variorum Amstelodami 1659. 1669. 8. Lugduni Bat. in lucem emisit Justinum, quae curante S. D. M. C. vel Cornel. Schrevelio prodierunt. Ioannes vero Georgius Graevius non practereundus, qui Vitraiecti 1669. Amst. 1694. 12. hunc scriptorem emendatissime cum notis suis edidit, recusum 1707.

d) Hie multo uberiores se no- testatus est in litteris ad Salmates in Instinum paratas habere se sium p. 331. inter Gudianas.

1707. S. Idem a. 1683. S. Lugduni Bat. ex officina Hackiana praestantissimam Iustini editionem prodice iustis eum notis integris virorum doctorum et suis castigationibus, Freinshemique indice per Scheferum et Vorstium aucto. Haec quoque editio praela iterum subiit ibid. 1701. 8. quae interdum a textu Bongarsii, inprimis Iuntinae auctoritate, recedit. Exstat praețerea Elzeviriana editio 12. et cum notis eruditis, quibusdam et criticis, Tanaquilli Fabri, Salmur. 1668. 1671. S. cum notis doctis porro Ioannis Vorstii Berol. 1673. 8. item cum notis Îo. Scheferi Vpsal. 1678. 8. plenis illis audacissimarum coniecturarum. Vterque, Vorstius et Scheferus, Freinshemii indicem a se auctum adiecerunt. Denique Oxonienses, post editionem'e) anni 1674. 8. Iustinum ad Mst. Codices quatuor diligenter recensitum denuo ediderunt cum brevibus notis et variis lect. curante V. C. Thoma Hearne, qui et annum, quo quaeque gesta sunt, in ora libri subindo ex Ed. Simsoni maxime rationibus adnotavit, e theatro Sheldon. 1705. 8. In hac editione prologi etiam cum castigationibus et notis leguntur: ceterum ex Mss. Anglicanis, utpote valde inemendatis, vix quicquam subsidii ad illos castigandos exsculpere se potuisse editor fatetur. Qualescunque vero, inquit, sunt isti prelogi, cum Iu-stini abbreviatoris negligentiam detagant, et Historiarum Trogi seriem oftendant, pluraque exhibeant, quae in Instino frustra quaeramus, hand ab re visum fuit, ut fimul cum abbreviatore nostro ederentur, praecipue cum codices nostri, et duo etiam e Bongarsanis Iustinum ipsum vorum austorum agnoscant. Hot vera a libroriis imperitis adielium pute, namen quippe Prologi (in figuificatione qua hic usurpatur) est barbarum; ex quo at illud intelligere poffumus, sorum austorem, queinn-

e) Oxoniensis in 22. fait in Libl. Czapviana. Fabr. Bibl. lat. T. III.

que ille fuerit, eruditis illis temporibus non vixisse, queis honesta Latinitas vigebat. Phrasis ista in excessi, qua saepissime utitur, nihil aliud denotat, quam per digressionem: unde suspicatur acutissmus et politissmus Tan. Faber, hominem Graeculum fuisse, quippe ita Graeci dicunt èv παρεκβάσει, vel διὰ παρεκβάσεως.

Praestantissimam huius scriptoris editionem debemus etiam Abrahamo Gronovio, qui Iustinum Lugduni Batavorum 1719. 8. in lucem dedit cum notis integris Bongarsii, Modii, Berneggeri ex editione secunda auctioribus, Is. Vossii, Io. Frid. Gronovii, Graevii, Tan. Fabri, Ioan. Vorstii, Scheferi, et excerptis aliorum. Ad calcem voluminis editor notas Boxhornii novalque suas ipsius adiunxit, usus Codd. Leidensi, Oxoniensi, et Cantabrig, atque editionibus antiquissimis. Addidit idem Io. Freinshemii indicem ex Scheferi et aliorum lucubrationibus longe auctiorem, et ad prologos notas Abbatis de Longerue suasque. Habuit ille in mamibus edd. principes, sed negligenter est usus, nec quales essent, ut debebat, docuit, pro more plerorumque superiorum. Notae ineditae in Iustinum Io. Frid. Gronovii fuerunt in Bibl. Gudiana.

Iustinutin postea sine notis illum quidem, sed cum var. Lectt. Petrus Burmannus edidit a. 1722. 12. et cum praesatione eximia, quae habet disciplinam scriptorum veterum recte tractandorum atque edendorum, similem ei, quae Phaedro praeposita est. Eam optimo consilio repetiit Io. Fridericus Fischerus, V.C. in editione a se curata Lips. 1757. 8. Eius textus est e recensione Graevii, cum eiusdem et Io. Frid. Gronovii notis, adiecto, praeter Prologos supra memoratos, et, Excerptiones Chronologicas Bongarsii, eiusdem Libro Var. Lect. copiosissimo et a Burm. ipsoque V.C. aucto, et F. Sigism. Dresigii Epistola super locis quibusdam

busdam Iustini, indice denique copiosissimo et varise obsil instructo. In praesatione lectu digna accurate de Codd. scr. et editionibus Iustini dissertur, quae nobis et hic profuit.

Vt non dicamus, a quam multis obiter Iustinus vel explicatus vel emendatus sit; Thomas quidem Wopkensus in totum Iustinum notas dedit in Obs. Misc. Dorvill. T.X. p. 1 — 348, quas excutere oportebit novum editorem Iustini.

Germanice versus ab Hieron. Bonero prodiit Augustae Vindel. 1531. fol. et Io. Frid. Schwefero interprete, Cassellis 1649. 8. et iam tertia editione 1675. 8. Italice Venet. 1535. 8. et 1561. 4. interprete Thoma Poreacchi: Anglice a Roberto Codringtono, Lond. 1664. 1672. 8. 1682. 12. vide Ant. Wood Athenas Oxonienses T. 2. p. 243. et Io. Clarkio Lond. 1732.8 Hispanice a Georgio de Bustamante Antw. 1586. 8. Gallice per Claudium Seyffelium, Paris. apud Vascosan. 1554. fol. et 1559. fol. et deinde per Colombium, 1654. 8. et ex recentidri translatione Paris. 1694. 8. duobus volum. cum notis. Ioanne Boucheto Pictaviensi Franciscus a Cruce p. 208. Bibl. Gall. il a traduit de Latin en François l'Histoire de Juftin Martir, autheur Grec. Nimirum et ipse Iustinum Martyrem, scriptorem Graecum ac Christianum, cum Iustino nostro confudit.

CAPVTIV

D E

PALLADIO, CENSORINO,

r T

IVLIO OBSEQUENTE.

I. Palladii aetas, scripta et editiones. II. Iulius Obsequens de prodigiis. III. Censorinus de die Natali. IV. Index scriptorum a Censorino memoratorum.

terrano s c av R v s) A E M I L I A N V s, a) Vir illustris, et Graece doctus, patria, ut videtur, Romanus,

a) In Codd. ant. dicîtur Palladius Rutulus, ' v. Barth. ad Rutilium Aemilianum inter auctores probabiles rei Georgicae haudet Cassicolorus cap. 28. divin. leation. Memoratur etiam Isidoro Hispalensi XVII, 1. Originum. Ceterum notion et hic scriptor nomine Palladii, ac diversus esse videtur u Palladio Rhetore, qui frater a Symmacho dicitur, et cuius pompam atque facundiam cele-brat idem atque Sidonius Apollinaris V, Ep. 10. Fuit etiam Palladius Medicus, Alexandrinus, Galeno iunior, qui Graece scripsit in quosdam libres Hippocratis. Alius Palladins Sophista Methonaens Palladii filius, fub Constantino Imp. celeber, reste Suida, qui seripra Alius Pallaeius commemorat. dins virae Chrysostomi et Histo, rise Lausiacae scriptor, ad quem haud dubie referendus liber de Gentibus Indiae et Brachmanibus, quem sub Palladii nomine vulga-

vit Eduardus Biffacus, et fine an-Ctoris nomine ante Biffaeum, quod hunc fugit, Ioachimus Camerarius ο πάνυ, in libello Gnemico, de que vid. lib. 2. Bibl. Graecae c. 11. Omitto Palladinm cuius 6. 6. Epistola ad Epiphanium Ancorato Epiphanii praemittitur. Puit et Palladins quidam cursor Theodofii Iunioris, cuius mentio upud Socratem VII, 19. etc. Nostrum porro, de quo iam agimus, Palladium ab aliis Paludium, ab aliis Rutilium Palladianum dichum reperio. Plures Tauri nomine claros refere Colomelius pag. 240. Opuic. Apud Labbeum vero pag. 198. Bibliothecae novae Mff. vitiose, ni fallor, noster vocatur Palladius Rutilius Paulus Aemilius, Vol. I. Palladios alios ultra quinquaginta recensui lib. V. Bibl. Graecae cap. 32. Volum. IX. pag. 10. feq. ubi de Palladio Graeco Hiftor. Lauf. scriptore. add, Profopogr. Cod, Theod.

nus. etli fundorum suorum in Sardinia, in territorio Neapolitano, mentionem, facit lib. 4. p. 578. edit. Commelin. Scripfit post Apuleium, cuius testimonio semel utitur; non itaque sub Hadriano, ut perperam affirmat Lud. Vives libro tertio operis doctissimi de tradendis disciplinis. Scripsit, inquam, dictione simplici, nec ineleganti tamen, de Re Ruftica libros XIV. quorum primus praecepta rei rusticae varia complectitur, secundus usque ad tertium decimum singulis libris singulorum mensium operas rusticas explicat, initium faciens a Ianuario. Vltimus denique ad Pafiphilum, b) quem virum doctissimum vocat, et cui superiores quoque inscripsit libros, agit de insitione, versibus hexametris et pentametris. Priores libri tredecim, ut ipsius suctoris verbis utar, funt

Nec ftribii numeris, nec Apollinis amne fluentes. Prodiit hoc agricolare Palladii opus faepius cum Aldi Manufii commentario de dierum generibus apud Palladium, et cum Catonis, Varronis et Columellae scriptis eiusdem argumenti, castigatum et illustratum a Petro Victorio atque Hieronymo Commelino, Philippo Beroaldo, et pluribus aliis in editione Rusticorum Ges-Vide quae supra dicta sunt. Commeliniana Palladii editio cum Mf. collam exstat in Bibl. Leidensi. Est et Erfurti in Ribl. Collegii Aploniani Codex membranaceus, cuius collatio novae Rusticorum editioni Indicem scriptorum a Palladio et aliis addita est. E 3 scripto-

b) Incertum cuinam Pasiphilo libros fues inscriber Palladius. Pasiphili Philosophi, qui a. C. 371. sub Valente tortus, mentio ap. Ammian. XXIX, 1. Ad Pasiphilum elt leg. 8. Cod. Theodof. de Jurifdictione, Olybrio et Probino Cosa. 2. C. 395. quem Vales. ad Amm. 1. c. putar esse Palladii amicum. subiicitur, toti operi praemittenda

videbatur Io. Conrado Schwartz, qui novam Palladii edirionem parabat. vide eius Epistolam ad virum nobiliffimum Gottfrid. Thomafium, infertam Actis Eruditorum Germanice editis Tom. s. p. 342. seq. Sic notum est, in antiquis Gellii editionibus Epistolam, quam toti operi Gellius prae-Epistola quae libro terrio decimo miserat, ad culcem reiectam legi. Sed ei Geinerus non parnit, recte. scriptoribus rei rusticae laudatorum dedimus supra ad lib. 1. cap. 2. ubi etiam de variis editionibus dictum. Gallicam Palladii versionem a Io. Darcio compositam editamque Paris. 1553. 8. apud Mich. Vascosanum, memorat Crucimanius Bibl. Gall. p. 491. et Catalogus Bibl. Bigotianae p. 138.

II. IVLIVS OBSEQVENS cuius patriae et aetatis fuerit non pro certo dicere licet, nisi quod castigatus sermo, quo utitur, meliori aevo eum sloruisse, et praenomen Iulii, Romanum gente suisse, indicio est.

Exstat libri, quo c) prodigia, Romae vel in regionibus ditioni Romanae subiectis visa, ordine temporum descripsit, Fragmentum, a Consulatu L. Scipionis et C. Laelii, hoc est, ab anno V. C. 505. usque ad P. Fabri et M. Aelii consulatum, qui incidit in aetatem Augusti Imp. Primus a Iucundo Veronensi sibi

c) Livium potiffmum secutus est in hoc libello Iulius Obsequens, cuius verba eriam frequenter fervat. Plurimum doctorum omnium indicio depravatum este, et alienis patim Consulibus prodigia in eo notari, observat Petavius XII, 38. doctrinae remporum. Qued vero Balthefar Bonifacius, in libro de scriptoribus historiae Romanae, affirmat, Obsequentem ex Frontini imitatione prodigia collegisse, jd ita intelligo, ut, quemadmodum Frontinus dicta et facta follereium ducum, ita Obsequens prodigia in unum librum conges-ferit. Neque enim prodigia ex instituto collegit Frontinus, etfl pauca quaedam attigit in libris Strategematicon. Prodigiorum observationem ex Actis publicis Senarus videtur Plinius annotaffe, quum ca memorat, ut III, 41. Canem locutum in predigiis, qued

equidem adnotaverim, accepimus et serpentem latraffe, cum pulsus est regno Tarquinins. et 45. Est frequens in prodigiis priscorum, bovem locutum: quo unneiato Senatum fub dio babitum. et 57. muris baud Spernendum in oftentis etiam publicis animal. Idem prodigium, quod diversis annis apud feriptores veteres diversos Annalium reperit Iulius Obsequens, interdum ad duos vicinos annos retulifie, atque adeo praeter rem multipliease, et per errorem bis commemoraffe arguitur ab eruditiffimo Perizonio animadverf. hittor. cap. VIII. p. 34. sed probe netavit Oudendorpius, potuise etiam bis illa nunciari, vel bis accidere, cum in Actis Senarus vel paucissimorum dierum, anni V.C. 585. plura prodigia memorentur ap. Grace vium ad Svetonii Caefarem pag. donatum edidit Aldus 2.150\$: 8. et inde una cum Plinii Epistolis, Panegyrico et libro de Viris illustribus ac Svetonio de Grammaticis ac Rhetoribus, Philippus Iunta Florent. 1515. 8. atque iterum focer Aldi, Franciscus Afulanus, Venet. 1518. Aldinam editionem exprimi curavit B. Rhenanus Argentor. 1514. 8. Obsequentem edens una cum Plinio de viris illustribus, quem nune-Aurelium Victorem esse constat, ac Svetonio de claris Grammaticis et Rhetoribus. Cum iisdem scriptis recuderunt quoque Basileenses a. 1521. et 1530. 8. Lugdunenses 1539. 8. et Robertus Stephanus Parisiis ter, 1529. 1539. et 1544. 8. Sed Oudendorpius, qui editiones eus inspexit, Stephanum ex ingenio, non ex Msto Codice, putat plura emendasse. Exstat et editio Antverpiensis a. 1532. 1542. 8. et altera, non reperi, quo in loco, excusa a. 1547. 8. Conrades deinde Lycosthenes partem libri priorem, quae temporis iniuria interciderat, supplevit ex Livio, Dionysio Halicarnas. Entropio, Orofio, aliisque: capita vero a se addita a verbis Obsequentis, afterisco praefixo, diligenter distinxit Basileze apud Oporin. cum Toach, Camerarii libris 2. de offentis, et Polydoro Virgilio de prodigiis a. 1552.8. lidem asterisci servati sunt in editione Lugdunensi Tornachana d) a. 1553. 12. etsi Vossius p. 711. de Hist. Latinis ait, Tornaesium pessimo exemplo editionem Lycosthenis iterum edidiffe sine afteriscis: unde fieri, ut gravi errore Lycothenes passim pro Obsequente legatur, et ab eruditis ad partes advocetur. Forte respiciebat Vossius ad editionem Lugdunensem anni 1589-12. Ab eo tempore Ioannes Scheferus e) hunc libellum

d) Pre Tornaesio, qui Obse-quentem excudit, male Tornerius appellatur in Diario Romano a. 1079. p. 133.

polt priorem Argentorat. ex Schu

rerii officina a. 1514. 8. vulgatain, recusa est in quarto itidem Argenvorati ex Hulderici Mothardi as-Caput CXXIII. addidiffe fe scribit Scheserus, quod in Aldina sive Asulani desideratur.

cum Lycosthenis supplementis, diverso characters exculis, iterum in lucem emissim notis et indice illustravit Amstelod. 1679. 6. In quibus notis videtur non ufquequaque felicem Criticam exercere vir alioqui dochus et variis in literas meritis conspicuus, sed nimis pronus in conjecturas. Postea Thom. Hearns V. C. Obsequentem, a Lycosthenis additamentis liberum, ad veteres editiones recensuit, cum Livio contulit, st brevibus atque utilibus notis illustravit, adiunctum Entropio, Messalae Corvino, et Anonymi Orationi funebri f) in Constantinum Constantini M. Filium, Oxonii e Theatro Sheldoniano 1703. 8. Laurentins quoque Pignorius commentario Obsequencem illustrasse sertur, qui Venetiis fuerit in menibes illustris Molini, Procuratoris St. Marci, uti ex Thomalini parte a. elog. p. 209. et Casp. Bartholino de lue animalium, p. 461. edit. posterioris nomt lo. Hallervordus in spicilegio de Historicis lacinis. Franciscus denique Oudendorpius Obsequentis editionem nova expolitam cura dedit, et praeter accuratiorem Consulum notationem, variasque Iosephi Scaligeri, Nic. Heinsii, Gisb. Cuperi et Petri Burmanni observationes, integrasque Scheseri notas, suis ipsius etiam annotationibus, atque quinque indicibus Confulum, rerumque et verborum exornatam. Lugd. Batav. 1720. 8. Nonnulla in hoc scriptore notantur in Actis Eruditorum anno 1721, pag. 118. feq. a V. C. Christophoro Augusto Heumanno. Adversaria etiam Critica in Obsequentem sunt in Obss. Miscell. Vol. VIII. pag. 261 - 278. Gallics Obsequentem & tres Polydori Virgilii libros vertie Georgius de la Bouthiere Lugd. 1558. 8.

III, CEN-

f) Hanc Monodiam e Codice ediderat Federicus Morellus Pa-Palatino Gravce cum versione sun ris. 1591.

III. CENSORINVS, doctiffimus Grammaticus, faeculo decimo ab urbe condita, g) a. V. 991. scripfisse se ianuit, Vlpio et Pontiano Coss. a. C. 238. Sed de actate, qua scripsit Censorinus, confer Scaligerum lib. 3. de emendat, temporum pag. 201. et Antonium Pagi in Critica Annalium Baronii ad a. C. 238. num. 2. eius liber aureolus et variis doctrinae et ingenii luminibus illustris, de die Natali, sive de humana origine, ad Q. Cerellium, equestris ordinis virum, quem capite 15. sanclissimum vocat et officiis municipalibus functum, sacerdotiique honore in principibus civitatis suae conspicuum suisse testatur. Hoc illustre de die natali volumen laudat Sidonius Epistola ad Polemium, quae carmini 14. praemittitur, elique plenum varia do-Étrina: quippe per occasiones ad omne genus temporis distribuendi, designandi etc. item ad Musicam artera digreditur. Laudat etiam Cassiodorus libro de Goometria et lib. de Musica. Q. Gerellio, cui iam anzum tertium et fexagelimum supergrosso actatis librum suum dicat Censorinus, dignitatem se et honores debere dicit capite tertio his verbis: nam cum ex te tuaque amicitia honorem, dignitatem, decus atque praesidinne, cunita denique vitas prasmia recipiam, nefas arbitror, f diem tuum, qui te mihi in hanc lucem edidit, men illo proprio negligentius celebravero: ille enim mihi vitam, his fruckum vitae atque ornamentum

g) Vide cap. 17. 4t at. lib. de die natali, er Petavium IX, 45. doctrinse temporum. Hunc porro Grammaticum cum Conforino Odenati filio, uno e triginta ty-rannis, perperam confundunt nonnulli, ur novislime factum a Meu-ckeniis in Bibl. virorum militia micus, quem impugnat Alexander Aphrodifiensis lib. 1. dnogewy sel Aussur cap. 13. Alioqui no-

peperit. tum eft, Cenforinum eriam vocatum olim vel Censorium, qui Cenfor fuit, ut Marcius ille Cenforimus, ou dis anéderge TILMTHY o' Paμαίων δήμος. Plutarch. Cariolano fub init. Alius C. Marcius Cenforinus, ad quem Horacius Caren. IV, 8. Fuit item Censorinus Naet scriptis illustrium p. 146. seq. varchus Romanorum, de quo Fuit et Censorium quidam Acade- Memnon apud Photium Cod. 224. p. 391. nec non Cenforinus, cuius meminit Seneca Rheter. praef. 3. excerpt. Controverhar.

peperit. De aliis Cerelliis vid. Io. Glandorpius p. 216. Onomassici Romani.

Extat et Fragmentum, de naturali institutione. quod Censorino tributum et eius libro de die natali continenter editum oft, plenius a Carrione: sed est incerti Auctoris, et propterea, auctore Carrione, in recentioribus editionibus ab certo Censorini libro seiunctum oft, ut paullo post dicetur. Barthius in Adv. LIV, 21. Consorini quidem esse iudicat, sed ex alio libro. Ceterum id fragmentum prodesse potest volentibus res geometricas et alias mathematicas bene latine exprimere: in quo nobis profuit. Lud. Carrio libro II. emendationum capite 15. (T. III. Lamp. Grut.) fragmentum hoc multa eadem habere observat cum scriptore, qui extat sub nomine Scholiastae Germanici. Germanici, five Junt Interpretis, cum iis confer quae pro fragmento volumini Cenforiniano fubiuncta curavinnes. Nam quaecunque ex veteri Codice, ex antiqua Mediolonensi editione, a capite secundo usque ad extremum fere caput tertium in fragmento leguntur, ab illo feriptore esse moneo. Reliqua unde sint descripta, alias fortassis octorabimur. Ex Germanico in fragmento illo nonnulla, ex fragmento autem in Germanico complura possunt emendari, et lacunae etiam compleri.

Editio Cenforini prima, quae sit, liquido definire non possumus. Mediolanensem antiquissimam Carrio l. c. memorat, sed non, quo anno sacta sit, notat: nec in libris ante seculum sextum decimum editis notata est a Saxio, Sed ante id seculum editus erat Cenforinus cum Cebete, ut Bosson. 1497. s. Venet. 1500. s. forte et alibi. Hoc autem seculo prodiit cum eodem Cebete, Paris, 1514. apud Ascensium. Porro Macrobio subiectus, cum so Rivit praesatione Paris. 1519, sol. ap. Badium. A. autem 1528. 8. prodiit ad calcem Macrobii ex officina Aldi: in qua editione fragmentum illud

illud ex antiquo exemplari, scripto an edito nescimus, auctius factum pluribus capitibus, ¿ Eodem anno Bafileae 4. ex officina Ioannis Bebelii, Ioannes Sichardus edidit librum, cul titulus est, disciplinarium liberalium orbis: in quo et Cenforini de die Natali opusculum reperitur. Eadem forma Censorinus praelum cum Solino fubiit ex emendatione Elias Vineti, Pictavis 1568. 4. cum notis Aldi Manutii nepotis Venet. 1581. 8. a Lud. Carrione accurate recensitus est, qui capita pafrema, quae vigesimum quartum insequentur, primaque Physicae, Geometriae et Poeticae de pedibus et rhythmis elementa continent, primus ad hunc librum non pertinere observavit, separatimque libro de die natali, ut Fragmentum incerti scriptoris subiecit Paril. 1583. In editione Cantabrigiensi, de qua mox, Carrio dicitur fragmentum illud auctius e Ms. edidisse; quod est falsum: nam id iam factum erat in Aldina; fed Carrio aliquot capita Aldinae in duo divisit? ut a cap. de Geometria seiunxit partem maioroin, inscripsitque de formis: et a cap. de rhythmo, inscripsique de Mufica. Sed caput de coeli positione in fine explevit duobus versibus, qui in Aldina deerant. Vicissim Aldina interdum plenior est, quod miror fugisse Carrionem et editorem Cantabr. qui in Var. Lect. huius fragm. non memorat Aldinam illam. Carrionis editio repetita est Lugd. 1593. 1603. 8. Rostochii quoque lucem adspexit 1579. 8. quam sibi profuisse ait Lindenbrogius, Erycio porro Puteano curante Lovanii 1628.4. Henricus dein Lindenbrogius Sereniss. Holsatiae, Principis Bibliothecarius, ex Parisiensi Carrionis et Rostochiensi editione recensitum variis locis emendavit doctisque notis illustravit Humburgi 1614. 4. quae eius notae palsim emendatae et auctae sunt in editione Lugd. B. 1642. S. eaque est ultima huius opusculi recensio. Hanc a. 1695. Cantabrigienses repetierunt, additis Petri Ioannis Nunnessi emendationibus ad Fragmentum, in compendium redactis, quae ante ad calcem Observationum humanarum Andreae Schotti delituerant, et recens adiecto in librum de die natali notarum spicilegio, quod vir doctus, nescio quis, ex Scaligeri, Barthii, Salmasii, aliorumque eruditorum hominum scriptis collegerat. De nique Lugd. Bat. a. 1743. eum Comm. H. Lindenbrogii, et notis selectis e Scaligeri, Barthii, Salmasii, Meursii aliorumque scriptis prodiit Censorini hic libellus, adiunctis Lucisii fragmentis cum notis Fr. Dousae, e recensione Sigeb. Howercampi, qui in ea recensione etiam Ms. libro e Bibl. Lugd. usus est, addiditque indices locupletes: bene itaque consuluit studiosis, qui hic ea, quae ante disperse legebantur ad Censorinum profectura, uno in loco reperiunt.

Franciscus quoque Medius in Novantiquis Lectionibus plura Cenforini loca castigavit e membranis: item Ianus Guidelmus in Verifimilibus III, 5. seq. et Io. Meursius in Critico Arnob. VIII, 10. p. 223. sq. et p. 40. Gerhardus praeteres Vossus Gerhardi Ioannis F. in Cenforino emendando et illustrando non exiguam operam posuisse testatus est Isancus frater in praes. ad Dionysii Vossii fratris itidem sui Maimonidem de Idolo-latris.

Vocabula foli, ut ei quidem visum, Censorino assurpata digessit Iacabus Mosantus Beiosius in Epistolis, Cadomi 1670. 8. editis pag. 229. seq eisque vocabula Gellio peculiaria praemist. Vtraque cum non adea multa sint, et Briosii liber non sit in multorum manibus, hoc loco a me subiungentur.

VERBA GELLIANA.

Geltuoise manus, lib.t.

eep. 5.
Imperfaction

Imperspecte, imperspective cius c. 7. pro eo, quod Pissius dixit imperspicus.

Praelium ingredi c. 11.

Frequentamenta vocumi

Indeprecabilis poenas quae nullis precibus avertipotest, c.13.

Displicita est eius sententia, c.21. In Terentio

placita est Fabula.

Secretum rei, ce que nous disons en François le secret de la chose, c. 23.

Diatriba. Non folum pro differentione et sermone, sed etiam pro loco, ubi habentur, c. 26.

LIB. 2.

Innominabilis, cap. 5.

l'arcre et obliqui quaidam, quae puter iuflerit, id est, in quibusdam parere, c. 7.

Definere feditionem, appaifer la fedition, c. 12.

Memorise. Proco quod Gallico dicimus, der Memoiru, des Chronipus et

Histoires, c. 21. lib. 7. c. 8. et lib. 10. c. 12. Et en finguier pour ce que nons di fons un conte, une Histoiette. Herodorus in Historiis huius memoriae scriptor est, lib. 5. cap. 9. ou il parle de l'histoire du fils de Cræsus.

Septentrionarius, pro / Septentrionalis, c. 22.

Animadvertere Deos, c. a. les reverer, considereir ce qui est de leur service,

c. 28.

Messis manus postulat, c. 29. id est, la moisson est preste à faire.

Pulli plumentes, qui plumas emittere incipiunt, e. 29.

Obsequibilis, ibid. officieux, semiable.

Conflaccescunt et sternuntur fluctus, c.30.

Vndabundum mare, ib.

LIB. 3. et 4.

Dubiolus, lib. 3. cap. 3. lib. 5. c. 10.

Legumentum pour legumen, lib. a. c. 11.

Incentio. Pro fimplici.

cam.

to, cap. 13. et lib. 16. cap. 11. Derelichus, nomen habere derelictui, c. 12.

Impolitia, pro incuria, c. 12.

LIB. 5.

Vivacissimus cursus, de equo Bucephalo, c. 2.

Incoibilis, quod coire et coniungi non potest, c. 2. Imbellia, c. 5.

Penetro me in specum.

Pro, me infero, c. 14.

LIB. 6. Infortunitas, c. 1.

Tempestiva Virgo, male in quibusdam exemplaribus légitur Tempestativa: id est, matura viro, ut-loquitur Horatius, c. 8.

Inauditiuncula. Quod Graece ακροαμάτιον, habebatque nonnullas Grammaticae inauditiunculas, c.

LIB. 7.

Ignoscentiae, c.3. Inorus fine ore, ut inauritus fine auribus, c. 6.

LIB. 9.

Musa liberalis, id est, Artes Liberales. Philip-

cantio et pro incantamen- pum cum omni fere tempore negotiis belli, victoriisque affectus exercitusque esset, a liberali tamen Musa, et a studiis Humanitatis nunquam abfuit, c.3. et cap. 10. Anianus Poëta, et plerique cum eo eiusdem

> Musae viri. Confentitur omnium fluminum maximum esse Nilum, lib. 10. c. 7.

> Sacerdotissa, lib. 10. c. 15. Vsitati sunt hoc verbo veteres, c. 21.

> Indistimulabilis veritas, C. 21.

Existimatus. Pour dire noté deshonoré. M.Cato non folum existimatas, sed mulchatas quoque a iudice mulieres refert, non minus si vinum bibissent, quam si probrum et adulterium admisssent, c. 22.

Exculcata verba, id est, obsoleta et insolentia, ut alibi loquitur, l. XI. c. 7.

Culpatum, fautif. molestius equidem culpatiusque esse arbitror, c. 7.

Quire. Contra Milesios loqui non quire, l. 9. c.9. Tortuolae res. Anxiae,

qui donnent de la peine,13,11.

Invitabilis., Hoc est iucundus fermo, lib. 13. c. 11.

Egeo multa, l. 13. c. 23. .

Iniqui. Pour dire les mechans, 1. 13. c. 26.

Rivalis. Pour dire ceux qui ont droit à mesmes eaux ou roisseaux; negotium illi de aquae ductu cum rivalibus, aut communi pariete cum vicino. Ambagiofus, l. 14. c. 1.

Fallaciofus, ibid.

Inadulabilis. Non obnoxius adulationi, 1. 14, c. 4.

Libentia. Id. Amoenitas voluptas, J. 15. c. 3.

Parcere sibi vitam, 16. 19. Prolubium, Cupiditas,

voluntas, ibid.

Coibilis, ibid.

-Calorificus, c. 29.

Incongelabilis, ibid.

Inopinabilis, quod quis nunquam futurum putasset, L 17. c. 9. et 12.

Impeccabilis, c.19.

Aestimatio bona: Pour dire bonne renommée, estime, l. 18. c. I.

gentum, quod quis in manibus aus usu habeat, c. 22.

tuer le tempe.

Extrilidus, exporrecta fronte sine tricis et rugis, lib. 19. c. 1. -

Molliti venti, vent qui est baissé, ibid.

Iactabundum mare, ibid. Classici Autores, quasi dicas primae classis, id est, primae notae; qualis Cicero, Virgilius, Horatius, c. 8.

Egregie fuit homo improbus, lib. 20. c. 1.

Partiendum corpus. Proin partes dissecandum, c. r. Cognobilis. lis solis, qui nos audiunt, cognobiles erunt, c. 4.

Intoleratius, pro intolerabilius, lib. 13. c. 8.

Intercutia vitia, ib. locus egregius, et qui adscribi mereatur. Versus Afranii sunt in Togata, cui sellae nomen est: usus me genuit, mater peperit memoria, σοΦίων vocant me Graii, vos sapientiam. Et Pacuvius: ego odi homines ignava opera, et Philosopha sententia: nihil enim Manuarium aes aut ac- fieri posse indignius, neque intoleratius dicebat, quam quod homines ignavi ac de-Levare tempus, paffer sides, operti barba et pallio, mores et emolumenta Philofolosophiae, in linguae verborumque artes converterent,
et vitia facundissime accufarent, intercutibus ipsi
vitiis madentes. Intercutibus vitiis, (inquit Ascenfius,) quae funt inter cutem et carnem aquae, intercutes dicuntur: per allusionem autem vitia, quae
non foris apparent, sed penitus sunt imbibita, intercutia nominat. Philosofopha sententia.

LIB. 17.

Vegetare memoriam, c. 2. veges a vegeo, apud Antiquos Varronem, Non-

losophiae, in linguae verbonium, Sallustium, logas,
rumque artes converterent, Vide Vossium in Glossario.
et vitia facundissime actuvegeto minime, quod
farent, intercutibus ipsi sciam. Apuleius, Prudenvitiis madentes. Intercutibus vitiis, (inquit Ascenutuntur.

Festare. Dialis quetidie festatus est, l. X. c. 15. Ascensius legi vult textatus, sed nullo sensu, et contra omnium Exemplarium sidem.

Observitare. Frequentativum a verbo observo, ibid.

Adminiculatior, 4th 20. c. 11. Autingenia hominum vegetiors, aut memoria adminiculatior, aut oratio folertior.

Post usurpatas soli Gellio, quod sciam, en et habe Consorino soli usurpatas voces. Ille, ut iam dictum, sub Hadriano vixit; hic sub Gordiano, circiter seculo ante Macrobium et Servium, Theodosiani sevi scriptores. Ambo, Gellius dico et Censorinus, tersissimi, et qui communi doctorum sententia, inter Classicos. Autores recensentur: sed quorum tamen in singula verba sion nissi caute iurare velim.

CENSORINVS DE DIE NATALI.

Collatus, huius colla tretien, conference. Cum tus. Videtur sumi pro eo, vero tuo collatu stirem me quod Gallice dicimus, en plura didicisse, ne beneficiis

ciis tuis viderer ingratus, nostri hirquitallire, et inde: cap. I.

paulo post. Nec verbis, nec syllabis, concordabunt, c. 10.

Membror. Quinque et triginta diebus infans membratur, c. 11. Hippocrates dixit diae De Eray.

Inaudibilis. Pythago- exaquescere videtur, ibid. ras prodit, septem stellas Inenuntiabilis. Plerihabere Eugus mov, et dul- verunt, c. 19. cissimam continere melotudinem, quam capere aurium nostrarum angustiae non possunt, c. 13.

Inaudibilis.

Hirquitallire. Incipiente tertie aetatis Hebdomade, vox crassior et inaequabilis fit, quod Aristoteles vocat' recyler, Antiqui

Pabr. Bibl. lat. T. III.

putant ipsos hirquitallos Concordabilis. Sed non nominari, quod tum corpus promiscue voces omnes Hirçum olere soleat, c. 14. cum aliis, ut libet, iun- Inde Hircosus Vlpiano, clae, concordabiles in can- l. 12. S. Is cui ff. de Aedil. tu reddunt effectus. Et Ed. Vbi pro Strabonem grasonem legi vult Lidenbrogius. Nam γεώσον ανθεωπος ο δύσοσμος.

Diluvio, Diluvionis, pro Diluvium, Diluvii, c. 18.

Exignesco, Exaquesco. Infans. De factu ad- Alternis temporibus Munhuc in utero V. Membror: dus tum exignescere, tum

inter Coelum et Terram que praeterea incomprevagas, quae Mortalium ge- hensibile quiddam et inneses moderantur, motum enuntiabile esse existima-

Cavi Menses. Sunt sex. diam, sed nobis inaudibi- Iunius, Quintilis . . . Qualem propter vocis magni- tuor qui praecederunt, maiores et pleni dicuntur, cur ita vide c. 20.

Regifugium. Dies quo Concinere Melodiam, v. Reges Tarquinii Roma fugerunt. De quo sic Festus: Regifugium dies notatur in fastis XI. Kal. Martias, ut ait Verrius, ita dictus, quia eo die Tarquinius Roma fugerit.

Bisex

Bisextum, c. 20. Quod verbum et in iure nostro quorundam nomen apud reperitur.

Septimanus et Quinta- vide Scaliger. 1ib. V. nus. Adiectinum. No- Emend. Tempor. nae Septimanae et Quintanae, c. 20.

Aegyptios, c. 21. De quibus

Nabonazarus. Annorum

Horarium. Pro Herolo-

gium five Solarium, c. 22.

S'CRIPTORVM, INDEX ALIORVMQVE MONVMENTORVM.

QVORVM APVD CENSORINVM MENTIO.

ex editione Cantabrigienfi.

Icmaeon Crotoniates p. 1 29. 32.

Anaxagoras 29.31.32.33.

Anaximander Milefius 21. Annales veterum tempo-

rum 94. Antias 93. 94.

Aphrodifus 115.

Archytas Tarentinus 20. Aretes Dyrrachinus 108.

127.

Aristarchus 108.115. Aristoteles Stagirites 20.31. 32.36.37.76.78.107.

Aristoxenus 28. 52, 62.

Asclepiades Medicus 63. Berosus 92.

Callippus Cyzicenus 197.115 Carneades 85.

Cassandrus pag. 108. Cassius Hemina 94.

Chaldaei 37. 41. Cleanthes 85.

Cleostratus Tenedius 106. Commentarii Quindecim-

virorum 93.94.95. Democritus Abderita 22.

29. 31. 32. 85. 107. Dicaearchus Messenius 20.

Diocles 36. 37. Diogenes 29. 32.

Diogenes Apolloniates 31. 49. Diogenes Cynicus 84.

Dion 103. Dionyfius Heracleotes 84.

Dioscorides Astrologus 96. Dorylaus 68.

Dofi-

AP. CENSORIN. MENTIO. Lib. III. C.IV. 83

Dofitheus pag. 106. Historiae Thuscae pag. 92. Edicta D. Augusti 93. Horatius Flaccus 93.94. Empedocles 21. 29. 31. 32. Horus 116. 33. 36. Indigitamentorum libri 13. Ennius :16. 144. Isocrates Rhetor 85. Ephorus 91. Iudaei 57. Epicharmus 37. Iunius Gracchanus Epicurus 22. 29. 32. 63. 134. Epigenes Byzantinus Leges Pop. Rom. 141. Leges XII. Tabb. 141.144. Eratosthenes, Orbis terra-Licinius Macer 120. rum menfor 67. 84.127. Linus 108. Erophilus 63. Livius 93. 94. Euclides Socraticus 13. Lucilius 14. Eudoxus Cnidius 106. Lucretius 21. Eunor 36. Euthyphron Cnidius 37. Meton Atheniensis 106. Fatales libri Etruscorum 115. Mnesistratus 196. 75. Fenestella 120. Mufici 52. Fulvius 121.134. Nauteles 106. Cn. Gellius 94. Ocellus Lucanus 20, Genealogiae auctores 22. Oenopides 115. Geometrae 52. Orpheus 108. Gorgias Leontinus 85. Parmenides 21. 28. 29. 32. Granius' Flaccus 13. Harpalus 106. 116. 33. Perfius 8. Heraclitus 91, 108. Philolaus Pythagoricus 106. Herodicus 91. Herodotus 91. 115, Piso Censorius 94.96. Hipparchus 107. Plato 20. 77.84. Hippocrates 37. 57. 74. 75. Plautus 144. Hippon Metapontinus 28. Plebiscitum M. Plaetorii 29. 31. 32. 33. 36. 49. Historiae Fabulares 21. 144. Poëtas

84 INDEX SCR. OVOR. AP. CENSOR. MENT. L. III. C.IV.

Poëtae pag. 91.

Pythagoras Samius 20. 49.

56. 63. 67.

Rituales libri Etruscorum

Terentius pag. 1.

Theano Pythagorica 36.

Theophrastus 20. 62.

Timaeus 8.127.

Solonis Elegia 75.

Kituales hort Etrujtorum I imaeus 8.127.

Varro 8. 49. 74. 75. 92.

93. 94. 96. 97. 121. 126.

127. 134.

Virgilius 22. 144.

Sofibius 127.

Stafeas Peripateticus 75. Xenocrates 20. 85.

77.

Ste ... 21

Stoici 21.

Virginus 22. 144.

Xenocrates 20. 85.

Xenophanes Colophonius

85.

Ste ... 21

Stoici 31.

Straton 36.

Svetonius 121.

Zenon Cittieus 22. 91.

GAPVT V.

DE.

SERENO SAMMONICO, NEMESIANO, ET CALPVRNIO.

I. Sereni aetas. II. Carmen de medicamentis. III. Peroratio in Marcelli Empirici Codicibus servata. IV. Editiones. V. Scripta deperdita. VI. Nemesiani Cynegeticon et Eclogae. VII. Ecloga Calpurnii.

🥻 a) SERENVS SAMMONICVS, pater Sereni Sammonici, qui Gordiano iuniori praeceptor fuit, ipfe clarus sub Septimio Severo et Antonino Caracalla, a quo postremo inter coenam b) interemptus periit, vir, inter seculi sui doctissimos, qui ingentem reliquit Bibliothecam voluminum 62000. quam filius Gordiano iuniori dono dedit. Verum pater an filius auctor sit Carminis, de quo h.l. dicetur, id in ambiguo est, etsi plerique superiores patri tribuerunt: de quo Morgagnus adeundus in Epistola in Serenum Sammonicum p.80. A Septimio Sereno distinguendum Sammonicum, monet Sidonius Epistola ad Polemium, carmini XIII. subiecta. Idem in Epist. carmini XXI. subiecta inter Matheseos peritissimos conditores laudat. cum Firmico et Saturnino, nisi pro Sammonicum Saturninum

a) Quinti praenomea non reperi ap. Spartianum, Macrobium, aliofve veteres, qui Sammonici meminere. Pfeudo Luitprandi de Q. Sereno Sammonico, Hispano, e Samone Gallacciae opido, tum

Christiano, denique Martyre, commenta explosa, ubi lubebit, videbis a Nic. Antonio lib. I. Bibl. Veteris Hispanae c. 20. p. 94. seq. b) Sparrianna in Caracella.

b) Spartianus in Caracalla p.

ninum legendum Fallonium Saturninum, ut in Mí. Io. Savaro reperit, atque alibi cum Varrone, Censorinoque.

II. Ex variis eius scriptis, Physici, Mathematici et Philologici argumenti, solum ad nos pervenit Carmen heroicum, praecepta de medicina parvo pretio parabili. ad curandos praecipuos humani corporis morbos, com-In his superstitiosa nonnulla, ex more illius actatis, occurrunt, quale est, quod conum Abracadabra, c) chartae inscriptum, hemitritaeo depellendo valere ait, plura forte transcribens quam credens. eius usum plurimorum se probatione et eventu probasse affirmat Thomas Bartholinus d) libro de Medicis Poëtis. Confer de illo Amuleto praeter Rob. Keuchenium in commentario ad Serenum, Iacobi Wolfii Scrutinium Amuletorum, diatribam singularem Medici ac Philologici praestantissimi Georgii Franci de Franckenau. De morborum curatione per carmina vid. et Broukh. ad Tib. pag. 99.

III. Car-

e) Colomesius Miss. Hist. p. 94.
Les Juiss modernes, au raport de
Buxtors le fils dans sa Synagogua
chap. 45. disent, que pour chasser
la sieure quarte il ne faut que pronuant toujours d'une lettre. Iulius
Africavus dans son grand ouvrage,
intitulé xxorol, qui se trouve mánuscrit dans la Bibliotheque du Roy
a l'spagne, et Sevenus Sammonicus
dans son poème de Medicina, attribuent le même effet au mot Abracadabra ainsi prononcé. Il se peut
faire, que les Juiss ayent tiré leur
recette de l'un de ces deux auteurs.

d) Vulgatus hemitritaeo depellendo comus plurimorum observatio-

ne et eventa se probavit, etsi rationem ignoremus. Vidi profuise in fehribus (idem iactatum memorat fed explodit Lucianus in Philopleude) etiam fine superfitione collo appensum, aildito solo cornu cervino, cuius appensi tanta potentia Conftantino Caefari, Geopon. lib. 16. cap. 1. 3. nt nec boves nec equi poffint aegrotare. Hactenus Bartholinus. Similia iactant Talantdici de sue Schabiri. Conf. Buxtorfii Lexicon in אשבר et Georgii Elieseris Edzardi praef, ad Avoda Sara pag. 25. Alia huiusmodi dabunt Balth. Bonifacius Hist ludicrae XIV, 5. et Io. Christianus Fremannus libro de fascinatione pas-25. et 30.

III. Carmen Sereni iplum, quod rem tenuem fatis ingeniose tractat, extrema parte truncum esse videtur. itaque pedibus eo in sententiam Roberti Constantini, qui versus in calce libri Marcelli Empirici de medicamentis, coniectura minime absurda, sed verisimillima, habet pro peroratione poematis Sereniani. In Sam-monico, quoniam saepius olim descriptus est, et interpolatus, incredibilem lectionum varietatem offerunt Codices scripti, teste Rittershusio ad Oppianum, et Barthio XXVI, 27. Adversar. Ms. Francisci Barberini laudat Ioannes Rhodius p. 61. ad Scribonium.

IV. Editum Sereni carmen est, quantum certa fide constat e) Venetiis anno 1488. cum Arato, Avieno etc. 4. non multo post alia editio facta est, sed sine a, et l. nota, ab Sulpicio Verulano, cuius excerpta dedit Burmannus. Deinde Venet. 1502. 4. Lipsiae 1515. Florent. apud Iunt. 1524. 4. cum Celso, et 1528. 4. apud Aldum cum Celfo, ut cetera fere exempla, iterumque Haganoae 1528. 8. per Caesarium cum eius scholiis et notulis, repetita a Sotere 1538. Ab eo tempore saepissime editum est, ut Patav. 1563. 8. Venet. 1566. 2. Lugd. 1542. apud Seb. Gryphium, emendatae illa lectionis laude in primis clara, quam et aliae post secutae sunt pro exemplo emendatissimo, ut et Lugd. 1554. 12. quae editio cum Iosephi Scaligeri emendationibus nonnullis extabat in Fabricii Bibliotheea. Etiam varias lectiones codicis Mf. membranacei Paderbornensis 400 fere annorum excerpserat Marquardus Gudius, quas a Fabricio accepit Pet. Burmannus. Lugduni et a. 1566. cum Celfo edidit Rob. Conftantinus, a quo et textus subinde FA mutatus .

cubi memoratam, sed non recor- sur de ea ed. nondum liquet.

e) Nempe P. Burmannus nota- dabatur, ubi reperisset, ut de fide verat editionem Venetam-1485. ali- traditionis quaerere posset. Igi-

mutatus est et lectionis Varietas notata, additis etiam brevibus scholiis.

Prodiit et Sereni carmen inter Medicos veteres Aldinos Venet. 1547. fol. sed valde vitiose, et H. Stephani, Parif. 1567. fol. e Constantini exemplo in Corporibus poëtarum, atque inter Poëmata antiqua a P. Pithoeo recensita et cum notis edita. Basileae porro a. 1559. 8. cum Comm. Georg. Pictorii, medico illo quidem inprimis, sed tamen et literato: quae repetita est a. 1571. 8. Tiguri 1540. 4. cum commentario erudito et copioso Gabrielis Humelbergii editum est, cui dein annus 1581. additus est, velut nova editio esset. Robertus Keuchenius porro superiori seculo carmen hoc ad Ms. Codicem castigatum, cum notis et commentariis in lucem emisit 1668. 8. in quibus esse multum doctrinae undecunque acceptae, nemo neget, sed et multa negligentiae et parum accuratae doctrinae documenta, et non satis ad tale opus paratae, animadversa sunt. Novissima editio est P. Burmanni inter Poëtas minores, quorum Corpus ab eo editum est Leidae 1731. 4. in qua textus et e libris ser. et edd. constitutus accurate, et notis tum aliorum, tum ipsius bene illustratus est.

V. Ex libro quarto Reconditorum Sammonici Sereni Macrobius Saturnal. III, 9. affert carmen, quo Dii antiquo ritu evocabantur, et aliud, quo mos fuit devotas fieri civitates. Idem libri eiusdem capite 16. ubi de accipensere loquitur, Sereni verba recitat, quibus, post productum Plinii de illo pisce locum, perperam affirmat, illum naturae Bibliothecarium ad usque Traiani Imperatoris aetatem pervenisse, Maiorem Plinium ita consundens cum Iuniore, ut notatum Scaligero p. 207. ad Euseb. De lege Fannia Sammonici fragmentum exstat apud eundem Macrob. III, 17.

VI. M. AVRELIVS OLYMPIVS NEMESIA-N v s Carthaginiensis, Poëta, quem Halieutica, Cynegetica et Nautica, sive ut Casaubonus legit, Ixeutica scripsisse, omnibusque emicuisse coronis illustratum, narrat Flavius Vopiscus, ubi Numerianum Caesarem cum eo in Poëtica contendisse refert. Sola supersunt illius Cynegetica carmine heroico descripta ad Carinum et Numerianum, divi fortissima pignora Cari. Gratium si vidisset, non profecto scripsisset, saltim non debuisset seribere: Castaliusque mihi nova pocula fontis alumno ingerit. Et Ducitque per avia, qua Tum Eclogae IV. Quisola nunquam trita rotis. bus poëmatibus non elegantiae tantum et ingenii laudem consecutus est, sed et castigata puraque dictione, prae ceteris scriptoribus Afris, se commendavit, iam ante annos octingentos in Scholis praelegi folitus, ut ex Hincmaro Rhemensi (T. II. p. 481.) notavit Vossius de Poëtis Latinis p. 53. De Editionibus supra in Gratio dictum, et mox in Calpurnio dicetur. Separatim edidit Nemesianum Christianus Fridericus Schmidt Luneb. 1716. Alius est Nemesianus Episcopus, ad quem Epistolae S. Cypriani, Episcopi Carthaginiensis. Georgio Logo, cui, et Sannazario, Gratium, Ovidii Halieutica et Nemesianum debemus, vide Io, Henelium in Breslographia p. 7. et in Silesiographia c. VIII. p. 116. et mox in Calpurnio.

VII. T. IVLIVS CALPVRNIVS, Siculus, ab inopia vexatus, ad eundém Nemesianum, suum, ut videtur, Patronum, misit Bucolica, sive Eclogas septem, in quibus Gyraldus, dialogo quarto de Poëtis, ait, facilitatem se et sermonis volubilitatem, sed parum interdum nervi et concinnitatis offendisse. Incertum est, an idem sit Iunius, sive, uti in Palatino Vopisci codice legi refert Gruterus, Iulius Calpurnius, dicta-

F 5

tor memoriae, cuius de morte Cari Epistolam ad Praefectum urbis datam producit Vopiscus in Vita Cari Imperatoris. Diversus a T. Iulio Calpurnio Eclogarum
scriptore Aemilianus Calpurnius Rosilianus, cuius mentio in vet. inscriptione apud Thomam Galeum p. 126.
ad Antonini iter Britannicum. Alius item Calpurnius
Flaccus Rhetor, de quo supra lib. 2. cap. 15. §. ult.
De egestate sua testatur Calpurnius ecloga IV. Musae
suae etiam indignatus:

Frange puer calamos et inanes desere Musas
— quid enim tibì fistula reddet
Quo tutere sumem? certe mea carmina nemo
Praeterquam scopulis ventosa remurmurat etho.

Eclogae Calpurnii Siculi primum feparatim prodiere Romae sine loci nota, sed esse anni 1471. hanc editionem, ex eo recte colligitur, quod fimul cum Silio illud exemplum prodiit, cui et adhaeret in omnibus exemplis Silianis. v. Gronov. Obs. III, 13. editionem Parmae lucem adspexerunt a. 1478. 4. qua editione usus est Vlitius, eiusque lectiones sunt in Var. dectt. libello. Tertia editio memoratur Daventriae 1491. facta typis Iac. Bredani. Prodierunt deinde cum Nemesiani aliorumque Eclogis Florentiae a. 1504. 3. Itaque Calpurnii et Nemeliani eclogas e Sannazarii codice acceptas esse memorat Georgius Logus Silesius, ubi docet Nemesiani Gratiique Cynegetica et fragmentum Ovidianorum Halieuticon (quod Nemefiano perperam, tribuebat Barthius XLIX, 7. Adversar.) quae ille una cum Calpurnii Nemesianique Eclogis vulgavit, Actio Sincero Sannazario nos debere, qui codicem vetustum horum librorum litteris exaratum Langobardicis ex Gallia f) attulit, quem deinde Romae descripsit Toan-

f) Hinc conftat falli Laurentium Pignorium ne ferentem bo-

Ioannes Lucretius Aesiander Germanus, descriptumque Logo muneris loco dedit: a quo acceptum Paulus Maautius primum excudit Venet. 1534. 8. Prodierunt deinde Bononiae 1554. f. cum Dominici Guidalotti Commentario. Augustae Vindel eodem anno eademque forma: mox Lugduni, Tiguri, Basileae etc. Extat editio antiqua s. l. et a. in qua Eclogae Nemesiani quatuor Calparnianis pro octava, nona, decima et undecima, eiusdem auctoris subiiciuntur. ' Alias editiones, quibus virorum doctorum P. Pithoei, Rob. Titii, Casp, Barthii, et Iani Vlitii notae accesserunt, indicatae sont supra lib. I. cap. 16. Denique recentissime in Gerardi Kempheri Poëtis Venaticis et Bucolicis, Lugd. B. 1728. 4. et P. Burmanni Collectione Poëtarum Latinorum minorum ibid. 1731. 4. prodiere utriusque carmina cum variorum notis. Exstat et Hugolini Martelli Epistola, qua Calpurnii et Nemesiani loca quaedam illustrantur Florent. 1590. quo ipfo anno ibidem Nemesianus cum Calpurnio et Gratio. 4. editus erat per Rob. Titium; ut omittam, quae in Calpurnio castigavit Franciscus Modius in Lectionibus antiquis.

Calpur-

nos hosce scriptores Galliae deberi, quando p. 56. Epilt. Georgii Logi, quem perperam Gregorium Longum vocat, sollicitat fidem, et illi obiicit, quod Franciscus Petrarcha iam Calpurnii carmen petiit a Guilelmo de Pastrengo Ve-ronensi lib. 38. Epist. additque, velut Logo infultans: an et tum Calpurnius e Gallia vestra petebatur? Non puto. Neque vero Calpurnium primum edidiffe fe, neque 'ex codice Sannazarii petitum usquam affirmavit Logus. Recte vero id dixit de Gratio, Ovidii Halieuticis et Cynegetico Neme-

fiani, de quibus ita Geraldus dialogo quarto de Poëtis: Sed quod Cynegetica (tum temporis scilicet cum Gyraldus scriberet, adhuc inedita) Gratius scripferit, Actius Sanazarus mibi aliifque pluribus afsernit et ostendit, cum Neapoli animi gratia ex urbe profecti effemus, se enim ex Hednorum finibus atque ex Turonibus detuliffe opusculum de piscibus Ovidii, et Cynegetica Gra-tii et Nemesiani, id quod etiam suo scripto testatus est Pontanus qua-dam sua Epistola ad ipsum Actium, et P. Summontius.

Calpurnium Nemesiano castigatiorem esse, notat Vossius III. Institut. Poetic. pag. 34. Idem paulo post: Quaedem autem alter alteri sublegit. Inter alia apud ntrumque legas:

Te fine, vae misero mihi, lilia nigra videntur, At tu si venias, et candida lilia sient.

Potius autem censeam esse Nemesiani, g) quia Calpurnio is praestitit, suaque Calpurnio mist. At contra Bucolica Nemesiani esse eiusdem Calpurnii ex orationis similitudine aliisque rebus coniiciunt. Vittius in prima nota ad Nemesianum et praesatione ad Eclogas, et alii viri docti, a qua sententia se non alienum prositetur Burmannus.

g) Calpurnio fane inopi magis convenium, feribenti ad Patronum fuum Nemesianum. Et Nemesiano funt carmini inserti, no fortassis in ora libri hos versus ***********

CAPVT VI.

DE

AELIO SPARTIANO, IVLIO CAPITOLINO etc.

I. Scriptorum sex Historiae Augustae aetas. II. Quae vitae a quibus scriptae. III. Editiones.

I. SEX a) SCRIPTORES HISTORIAE AVGV-STAE, five vitae Imperatorum, quos non attigit Svetonius, ab b) Hadriano ufque ad Carinum deferiptae ab Aelio Spartiano, Iulio Capitolino, Aelio Lampridio, c) Vulcatio Gallicano, Trebellio Pollione et Flavio Vopisco, qui omnes imperante Diocletiano aut Constantio, qui ei successit, vel certe filio eius Constan-

a) Forte quatuor rantum numerandi, fi quidem vita Avidii Casfii non a Vulcatio Gallicano scripta est, sed a Spartiano, cuius integrum nomen est Aelius Lampridins Spartianus. Igirur Aelius Lampridius falso diversus a Spartiano esse creditur: certe Flavius Vopiscus in Probo, ubi Aelium Lampridium nominat, Spartianum inter scriptores huius argumenti praetermittit, et vitam Septimii Severi, quam Spartiano plures codices Míri tribuunt, Casaubonus testatur in codice Regis Galliae, Aelio Lampridio adferibi. Etiam aliorum vitas, quae sub Aelii Lampridii nomine feruntur, in Excerptis antiquissimis Palatinis ad Spartianum referri, auctor eft vir fummus Claudius Salmafius. Harduinum vero, doctiffimum et ipfum hominem, cui scriptores hi toti suppositi ac commentitii habentur, somniis suis tetricisque suspicionibus relinquamus. Pro Aelio Aelianam Lampridiam vocat Grotius ad Apocalyps. X. ult.

- b) Mirum est Nervae et Traiani optimorum Principum vitas ax Spartiano vel alio auctore non addidisse, qui hanc συχαγωγών vitarum primbs confecit, neque enim hos Svetonius attigerat: nisi porius dicendum est, vitas istas ex hac collectione intercidisse. Ita Philipporum etiam Deciorumque vitae cum initio Valeriani desiderantur.
- c) Fuit et Lampridius Rhetor Burdegalentis, quem acrem Sidonius appellat: et Gallicanus presbyter, quem laudat Sedulius, praef. ad Macedonium.

Constantino, vixerunt. Vide Voss. lib. 2. de Hist. La, tinis cap. 5. 6. 7. et Cl. Hankium de Romanarum Rerum scriptoribus. Vulcatius d) Gallicanus Senator Romanus fuit, et fortasse idem Consul a. C. 317. Flavius Vopiscus patria Syracusanus, qui Svetonii imitatione scripsisse se non diffitetur, in Probo: et in Aureliano cap. 44. Constantio tenente impérium vixisse se Interciderunt Claudius Eufthenus, qui quatuor libris scripserat vitas Diocletiani, Herculei, Constantii et Galerii: Acholius Septimius et Encolpius, i) a quibus vitam Alexandri Severi scriptam novimus ex Spartiano c. 48. qui Dexippum quoque laudat cap. 49. atque Acholium itinera Alexandri Severi scripsisse testatur cap. 64. Iulius Aterianus, quem citat Vopiscus in XXX. Tyrannis c. 6. ubi de Victorino: et qui Graece vitam Aureliani tradidere, Callicratides Tyrius, Theocles, laudati ab eodem Vopisco, ubi neminem ante se Latine idem fecisse testatur. Asclepiodotum etiam laudat Vopiscus in Aureliano cap. 44. ubi de Diocletiano agit, five quod aliquid ab Asclepiodoto, qui sub Constantio Praesectus Praetorio suit, coram acceperat; nam ita et Patrem suum avumque ad testimonium Vopiscus citat: sive quod, ut Vossio visum, Diocletiani vitam Asclepiodotus scripsit. Cum Iulio Capitolino, videndum, an commune aliquid sit Cornelio Capitolino, quem citat idem Vopiscus in XXX. tyrannis c. 14. ubi de Odenato. De vitis Imperatorum a Spartiano, Iulio Capitolino etc. scriptis a fine Traiani, f) ad Diocletiani initium, hoc est ab a. C. 157. ad 284. confer etiam

d) Alius Rufinus Vulcarius. ap.

Marius Maximus, Fabius Marcellinus, Aurelius Verns et Statilius Valens, omnes pridem deperditi, quos citat Spartianus in Alex. Severo cap. 48. Avidium Caffium in vita Severi laudat Poggius lib. de infelicitate principum p. 153. pro Dione Caffio, ni fallor.

Ammian. XXI, 12.
e) Imago Imperii fub Encolpii
nomine a Thom. Elioto edita Anglice Lond. a. 1549. supposititia est, ut notavi in Bibl. Graeca lib. 4. cap. 10. 1.15.

f) Traiani vitam scripserant

etiam, fi placet, Tillemontii Historiam Imperatorum T. IV. p. 99. seq. edit. Bruxellensis, et 529. seq. autem valde dubium est, quae vitae, a quibus, scriptae. fint, quia scriptorum codicum mira hac in parte est varietas, fingulas tamen ordine recenfentes, quaenam unicuique verifimiliter adferibendae videantur, virorum doctiffunorum fecuti iudicium, paucis indicabimus.

IL Aelius Spartianus V. C. in Vița Aelii Veri ait, fibi in animo esse, non solum Imperatorum post Iulium Gaefarem, quemadmodum ufque ad Hadrianum iam fecisset, sed illorum etiam, qui vel Caesarum nomine appellati fint, nec principes aut Augusti fuerint, vel quolibet alio genere aut in famam aut in spem principatus venerint, vitas fingulis libris exponere. Spartiano ab omnibus tribuuntur vita Hadriani et Aelii Veri, quas missi ad Diocletianum Augustum, cuius se idiov g) vocat, unde illum Imperatoris familiarem vel libertum colligunt viri eruditi. Etiam vitam Antonini Pii, M. Antonini h) Philosophi, et Veri Spartiano adscribunt antiquissima excerpta Bibl. Palatinae, quibus stilum mirifice suffragari notat Salmasius: fed vulgo hae feruntur sub nomine Iulii Capitolini. excerpta Spartiano vindicant vitam Avidii Cassii, quae in editionibus et scriptis exemplis refertur ad Vulcatium i) Gallicanum. Sed in hac quoque tanta est cum dictione Spartiani similitudo, ut si diversi funt auctores censendi, uno veluti ore locuti videantur.

Vita

g) Diocletiano Angusto Aelius pertianus suus salutem. In vita Sportianus suus salutem. Aelii Veri.

b) If. Casaubonus T. I. p. 307. 308. testatur hanc viram in editis et scriptis Codicibus ita confusam ac diversimode interpolatam haberi, ut etiam iudicio suo retexendam putaverit, separatimque fuerit editurus, quod tamen hand fecit.

i) Huius quoque vitae auctor, Proposui, inquit, Diocletiane An-guste, omnes qui Imperatorum nomen sive inste, sive iniuste, in litteras mittere, ut omnes purpuratos Augustos cognosceres. Flavius tamen Vopifcus negat Aureliani Imperatoris vitam a quoquam ante, le memoriae proditam.

Vita Commodi Antonii sub nomine Aelii Lampri-Robertus a Porta Iulii Capitolini cam esse dicit: in antiquis illis excerptis Palatinis eidem adscribitur Spartiano. Publii autem Helvii Pertinacis k) vitam Iulio Capitolino, qui circa a. C. 335. vitas Imperatorum scripsit in gratiam Constantini M. editi et scripti libri tribuunt, quam itidem Spartiani esse innuunt excerpta vetera Palatinae Bibl. Vitae Didii Iu-Kani, Septimii Severi et Pescennii Nigri, Spartiano adscribuntur etiam in vulgatis et scriptis libris, nisi quod codex Regis Galliae vitam Severi tribuit Iulio Capitolino: sed utique unus auctor vitas illas tres composuit, non minus quam vitam Clodii Albini, quae in editis sequitur sub nomine Iulii Capitolini: at in excerptis Palatinis rectius refertur ad Spartianum. Vita Antonini Caracallae et Antonini Getae dicata Constantino Imp, Spartiani nomen praefert tam in editis quam in scriptis. Vtramque ab uno auctore, illoque Spartiano scriptam esse ostendit Salmasius adversus Isaacum Ca-Saubonum, qui de vita Antonini Getae ambiguus fuerat, quod in illa quaedam diversa, quam in superiore tradantur, quae Salmasius in diversos auctores reiicit, quos Spartianus fuerit secutus. Vita Opilii Macrini Iulio Capitolino, Antonini Diadumeni et 1) Heliogabali in editt. et Mss. Aelio tribuuntur Lampridio. et has omnes Spartiano adscribunt excerpta Palatina. Vitam autem Alexandri Severi, quae Constantino Augusto dicata, sub eiusdem Aetii Lampridii nomine in editis legitur, non tantum excerpta illa, sed et alius codex antiquissimus Biblioth. Palatinae, aliusque Regis Galliae.

A) Pertinasis et Didii Iuliani ac Sept. Severi vitam Lampridio tribuere mavult H. Dodwellus in praelect. Historicis procemialibus. Reliquas universas usque ad vitas Gordianorum Iulio Capitolino.

¹⁾ In Heliogabali vita p. 795. Constantinum alloquitur auctor et p. 795. memorat Iudaeorum et Samaritanorum religiones ac Christianorum devotionem.

Galline, et Robertus de Porta Bononiensis, qui summam horum librorum composuit, Spartiano vindicant: atque adeo vitas omnes hactenus recensitas, Salmasius non dubitat esse illius unius Spartiani; idque liquido liquere fibi ait in limine notarum ad vitas duorum Maximinorum, quae omnium confensu sunt Iulii Capitolini, dicatae Constantino Augusto. Ab eodem etiam Capitolino habemus vitas trium Gordinnorum, Maximi item et Balbini. Sed Trebellium Pollionem m) auctorem agnoscunt, etsi Iulio Capitolino in quibusdam Codicibus eta Roberto Bononiense adscriptae, Valerianorum vitae et utriusque Gallieni et triginta Tyrannorum, vita denique Flavii Claudii n) et Quintilli frutris. Postremo a Flavio Vopisco Syracusio, admodum iuvene, iisdem, a) quibus Trebellius Pollio scripsit, temporibus, iuslu Iunii Tiberiani, praesecti urbis, p) elaboratae sunt vita Aureliani, quam itidem Iulio Capitolino perperam inscria bit Robertus Bononiensis, Taciti et Floriani fratris. Probi, Firmi et Saturnini, Proculi et Bonofi, vita denique Cari Numeriani et Carini. Vitae Valeria norum Iulio Capitolino tribuuntur etiam a Lilio Gyraldo dialog. 21. Vitam Getae ad Capitolinum refert Dodwellus in praelect. Cambdenianis et Guilelmus Mus-

m) Diligens et fidei cultor Hiftoricus dicitur Gaddio Tom. I. pag. 200. Scripfit, fi H. Dod-wellum audimus, fub Diocleria-no post a. C. 303. sed ante Kal. Mai. a. 305.

a) In hac vita Trebellius faepe testatut, omnem se adulationem procul habere, eiusque salso se ab aliis argui, Hinc viris erudi-tis secunda hodie videtur exstare editio vitae Clandii a Trebellio recognita.

 H. Dodwellus tamen obser-vat postes quaedam inserta sup-Fabr. Bibl. lat. T. III.

plementa post a. C. 308. quinime post a. 341. et 343.

p) Praefecturam urbis Iunius Tiberianus, in cuius gratiam vi-tes qualdem Caelarum leripliste fe Vopiscus innuit, gessit Diocletia-no imperante a C. 291. Nam licet fuerit etiam Praefectus eodens nomine a. 303. tamen in eius Pracfecturam fron inciderunt Hilaria, quo felto, 24. Martii celebrari so-lito, monitum se a Tiberiano de scribenda Imperatorum quorundam vita Vopiscus refert. Vide Tillemont. not. 22. ad vitam Digeletiani T. 4. Hift. Imp. p. 520.

Musgrave V. C. qui vitam illam novis suis et variorum eruditorum hominum notis illustratam edidit
Iscae Dumnoniorum 1716. 8. adiuncta dissertatione de
Geta Britannico etc. Id. Harduinus in operibus selectis p. 866. Ridicule satis hunc sibi propositum sinem in
scribendo suisse Trebellius Polito prositetur, ut nempe
eundem XXX. Tyrannorum in Hist. Romana numerum exhiberet, quem olim suisse Athenis, litterae similes prodidissent. Nam ut promissis staret ille scilicet,
necesse suit et Tyrannos ab ipso appellari, qui non efsent, et singi Principes, qui ne quidem inter homines
forte extiterint. Fecit utrumque. Nam ex illis
XXX. non omnino XII. in numis antiquis invenimus,
et tantum abest, ut hi, quos habemus, Tyranni suerint,
ut eorum etiam plerique inter divos relati suerint, provinciae saltim illius decreto cui praesesti suerum etc.

III. Prodiisse haec sex scriptorum Historiae Augustae Sylloge primum Mediolani 2. 1465. fol. creditur, Salmasii fide aut testimonio, qui in prima nota ad Spartiani Adrianum, se usum esse dicit editione, quinque illa et viginti annis priori ca, quam Casaubonus primam dixisset: eam fuisse Mediolanensem, commodatam sibi a Iureto, eamque per omnia ferme consentire cum codice praestantissimo Palatino, quo ad emendandos hos seriptores usus esset. Hoc testimonio fretus Dan. Guil. Mollerus in Diss. prima de scriptt. H. Aug. quae est de Spartiano Altorf. 1687. p. 15. primam editionem assignavit a. 1455. deceptus mendo editionis Hakianae, quae in nota Casauboni expressit 1480. pro 1490, qui numerus est in editione Casauboniana: secundum quem annus 1465. efficitur. Hunc igitur numerum secuti sunt, qui post de editionibus scriptorum H. A. tradiderunt. Saxius quidem in Prolegom. Hist. typograph. Mediol. cap. III. p. 88. valde pugnat pro eo anno,

anno, uno Salmasii testimonio nixus, cum fateatur, nemini alii tale exemplum vifum, aut in Italicis biblioth. repertum esse. Vtinam Salmasius diligentius illud exemplum Iureti descripsisset, ut liquidius iudicare possemus. Vt nunc est, tamen aliquid dubitationis relinquitur, praesertim cum dicat, se hanc editionem omnium primam pronunciari non audere. Quidni auderet, si anni quinti et sexagesimi erat: cum ante eum annum in Italia nullum librum exculum typis fuisse, satis constet, in Germania autem horum scriptorum typis editorum nullum vestigium repertum sit. Itaque assentimur Mermanno V. C. qui in Origg, typogr. T. II. p. 242. hanc editionem anni 1465. commentitiam pronunciat. Reche coniicit, exemplum Salmasianum fuisse partem mediam Collectionis Variorum Hist. Rom. Scriptorum. quae Mediol. 1475. prodiit, habetque primum Svetonium, cum subscriptione a. 1475. deinde scriptorés sex H. A. fine subscriptione a. l. et typogr. ad extremum Eutropium, cum eadem, quae in prima parte est, subscriptione. Addit, se vidisse tale exemplum in Bibliotheca Henr. Iustice, Hagae vendita a. 1463. idque plane confensisse cum exemplo suo a. 1475. Habemus et ipsi tale exemplum, fine praefatione et subscriptione anni et loci, ligatura Francica pulcra superioris seculi, fortasse illud ipsum Salmasianum, certe id, quod a. 1763. Hagae venditum est: in quo scriptum est in capite chartae ante initium libri: Historiae Aug. Scriptores Mediolani 1465. quod exemplum si Salmasius habuit hac nota decipi potuit. Est autem hoc exemplum huius modi - Initium faciunt Vitae Nervae et Traiani recentioris scriptoris Christiani, quae tria folia explent. Sequitur opus scriptorum ipsorum sic: In hoc Codice continentur Vitae diversorum Principum et Tyrannorum, a Divo Hadriano usque ad Numerianum a diverse feriptoribus compositae. Haec literis maioribus:

inde Catalogus Imperatorum etc. deinde in altero folio Spartiani Vita Adriani. Exemplum nofirum habet eas omnes lectiones, quas Salmasius e suo affert.

Itaque primam editionem, qua Salmasius usus sit, teneamus eam esse, quae Mediolani a. 1475. f. primum separatim, deinde in ea, quam diximus, collectione, sacta est: cuius exemplum est in Bibliotheta Mermanniana. Ei editioni praesatus est Bonacur sus Pisanus: sed in altero exemplo ea praesatio est ante Svetonium in capite totius voluminis: curavit Phil. de Lavagnia. Bonacursii praesatio est apud Saxium pag. CCCCLVI. De bonitate editionis Salmasium audivimus.

Hanc excepit editio Veneta prima, facta a. 1480. f. euius exemplum est in Bibliotheca nostra Paullina: ut et altera Veneta 1490. f. qua Casaubonus usus est, cuique adiuncti Svetonius, Eutropius et Paulus Diac. apud Io. Rubeum de Vercellis e Catal. Biblioth. Menarsianae p. 71. memoratur et ed. Venet. 1499. f. apud eundem Ioann. Rubeum. Si non est error in numero; est tamen mera repetitio superioris. Sed illa Veneta prima et ex Aldi officina prodiit a. 1519. 8. cum notis loannis Baptistae Egnatii, cum iisdemque eodem anno Florentiae ap. Iuntam: estque Aldina Iuntinae repetitio; nam haec initio anni absoluta est. Omnino haec Egnatii recensio repetita saepius est, additis etiam Pomponii. Laeti, Egnatiive libris de Caess. et Hist. R. item-Aurelio Victore etc. et Parisiis apud Rob. Stephanum 1544. 8. et cum Svetonio, Ammiano etc. 1568. apud H. Stephanum 8. additis notis Egnatii, quae etiam occurrunt in editione Lugd. 1551. 12, apud Gryphium, cum Defide. rii Erasmi indice, quo obscurae voces explicantur. In Germania prodiere primum in Collectione Historicorum Erasmiana I. Frobeniana Basil, 1518. f. subiecti Sveto-

Svetonio et Excerptis e Dione, ante Aldinam, in iisque multa se correxisse et restituisse dicit Erasmus. Sed hac praefatione iam scripta et expressa typis, accepit Frobenius Cod. scr. e monasterio Morbacensi, et ed. Aldinam. Itaque iis usi sunt ad reliqua castiganda: in iis, quae iam expressa erant typis, satis habuere lectiones varias utriulque libri excerpere et in capite operis addere. Est igitur haec editio in principibus numeranda, quae et post repetita est Coloniae 1527. f. apud Eucharium Cervicornum, et apud ipsum Frobenium 1533. 1546. fol. In illa continentur collectione 1) Svetonius. 2) e Dione Excerpta, Georgio Alex. interprete. 3) Sex Scriptores Hist. Augustae. 4) Herodianus ex Politiani versione, 5) Sextus Aurolius Victor de Caesaribus. 6) Eutropii libri X. integritati pristinae redditi. 7) Ammianus Marcell, longe alius quam ante hac unquam. 8) Pomponii Laeti compendium Hist. Romanae ab interitu Gordiani Iunioris ad Iustinum tertium. 9) Io. Baptistae Egnatii Romanorum Principum libri tres, usque ad Maximilianum I. 10) Eiustem Egnatii notae in Sveton. ad Spartianum et quinque reliquos. 11) Annotata Erasmi sive index locorum difficiliorum in Svetonio et sex scriptoribus Hist. Augustae. In priori editione accessit Herodianus ex Angeli Politiani versione, in posteriori editione anni 1546. accessit 12) Velleius Paterculus ex Beati Rhenani iterata recensione. Prodiit etiam Lugd. 1552. 8. et 1592. 8. septem Vol. ap. Franciscum le Preux.

Scriptores porro hi cum Frid. Sylburgii cassignationibus iterum vulgati sunt tomo secundo scriptorum Historiae Romanae ab ipso collectorum Francoi. 1585. s. et cum notis eruditis sani Gruteri inter Historiae Augustae Scriptores latinos minores, Hanov. 1611. s. s. s. longe correctiores et cum praestantissimo Isaaci Casauboni

boni commentario Parif. 1603. 4. Eiusdem cum notis Cafanboni, et copiosissimis eruditissimisque Cl. Salmasii observationibus luculenter editi sunt Paris. 1620. f. Ea editio repetita est Lond. 1652. f. per Rich. Twisden. Tum vero Lugd. Bat. 1670. 8. 2. Vol. in qua elegante editione Iani Gruteri, Casauboni et Salmasii notae, bono confilio iunctae funt. Sed nescio quare hoc peccatum est, ut praefationes horum triumvirorum omitterentur, in quibus plura funt necessaria et utilia ei, qui hos scriptores curiofius legere et tractare velit: item Indices locorum ex aliis scriptoribus, quae obiter e vel emendata vel explicata funt, quae funt bene multa. Cornelius deinde Schrevelius, ibid. 1661. 8. hos scriptores vulgavit, non integris, sed tantum excerptis e Grutero, Casaubono et Salmasio annotationibus additis. Exstant quoque paucis M. Zuerii Boxhornii animadversionibus illustrati, una cum Svetonio et Ammiano Marcellino ibid. 1632. 12. Denique Viricus Obrechtur, Vir Illustris, cum castigationibus suis praelo subiecit Argentor. 1677. 8.

Nonnulla loca horum scriptorum illustrata ia Observ. Miscell. Volum. quarto et in dissert. erudita Gotsfridi Mascovii de usu et praestantia Historiae Augustae in Iure Civili, Harderovici 1733. 4. qui editionem horum scriptorum parabat, in eiusque usum multa collegerat, quae nos vidimus scil. e genere historico etc. Plurimam autem multis locis sucem attulit Dodwellus in Praelect. Camdenianis; quae proprie sunt in quatuor prima Spartiani capita scriptae.—Nobis hoc in his scriptoribus animadversum est, nescio, an et aliis, quod passim quaedam elatinitate Christianorum nata occurrunt, ut in aliis tum et paullo post scriptoribus non Christianis, nominatim Ammiano. Seorsim prodiere Vincentii Lupani Carnotensis eiusdem, cuius notae in Tacitum Paris. 1553. et libri III.

de dignitatibus, magistratibus et officiis regni Galliae lucem viderunt ibid. 1964. saepe deinde recusi, annotationes cum practermissorum libello, Paris. 1560. 8. Falvii item Vr fini notae cum fragmentis veterum historicorum ab Antonio Augustino collectis, notisque Vrsini in Sallustium, Caesarem, Livium, Velleium, Tacitum et Svetonium Antuerp. 1565. 8. Dilucidationesi Marcelli Donati, cum eius observatis ad loca quaedam Livii, Taciti, Svetonii et Ammiani Marcellini. a Iano Grutero insertae sunt Tomo sexto Thesauri Critici, five facis artium Francof. 1612. 8.

Concludem hoc caput censuris quibusdam virorum doctorum. Balthafar Bonifacius XV, 4. Hist. ludicrae: Capitolinus, Lampridius, Spartlanus, Vopiscus, qui Caefarum vitas conscripserunt, Historici futiles Dempstero, si scribendi genus spettetur: ceterum necessarii, cum meliores non habeamus, frigidi, confust, inter claros auctores non numerandi Budaeo, vixque digni ut Historici censeantur. Mottanus Vayerius T. 1. Opp. p. 269, tout ce gros volume que nous avons d'eux et plu-flot un cadavre froid et sons esprit qu'un corps Historique animé comme il doit estre. Le jugement de tous les Savans eft conforme à celui dun Auteur qui les nomme dans sa preface Historiae dehonestamenta: et l'on peut dire qu'il n'y a rieu à profiter dans leur letture pour ce qui regarde les regles d'Histoire, qu'à contresens, de même qu'au son des mauvais jouers de flutes qu'Ismenias faisoit entendre à ses disciples, asin qu'ils evitassent les fautes qu'ils y remarquerent. Tillemontius T. 3. Memor. Hist. Eccles. p. 259. Lampride et les autres, qui ont fait l'Histoire Auguste au commencement du IV. Siecle, ne meritent point du tout le nom d'Historiens. Vignolius Marvillius, sive quisquis sub personato illo nomine latet, T.3. Misc. Hist. et liter. p. 56.
Il y a un defaut tres-sensible dans l'Histoire Auguste, t'est.

c'est que la plupart des pieces qui la composent, ont plus l'air de ce qu'on appelle Satire et libelle, que d'une Histoire, qui ne doit pas dire les veritez d'une maniere fi vive et fi picquante. De scriptoribus Historiae Augustae universe ita Erasmus in Ciceroniano: In his vix eft, quod probes, praeter historiae sidem. Tillemontius T. IV. Hist. Imperator. p. 105. Ils s'accordent tous en ce point, qu'ils attachent d'avantage a faire l'Histoire personelle des Empereurs que à raporter les evenemes de leur regne. On prefere Vopisque aux autres comme ayant beaucoup d'erudition, et austi plus d'exactitude, d'ordre, et de methode, ce qui n'empeche pas gu'on n'y remarque encor bien des fautes. Pour les cinqu' autres, et particulierement pour Capitolin, on n'y voit ni choix ni jugement pour les choses, et sur tout il n'y a souvent ausun ordre dans ce qu'ils raportent, soit par leur faute, soit par celle de l'austeur de ce recueil, qui peut bien avoir mesté ensemble les narrations de Capitolin, de Spartien, et de quelques autres. On trouve moins de confusion dans Pollion dedans les quaire autres, Leur style est aussi fort eloigné de la pureté latine etc. Spartianus scriptor mendax et spurcus dicitur Ioanni Harduino in numis urbium illustratis edit. novae, ubi de Iudaea pag. 75. Opp. select. Dominicus Colonia in libro cui titulus: la Religion Chretienne autorifée par le temoignage des anciens auteurs payens T. 1. pag. 91. Quoique Jule Capitolin soit dans le fonds un assex mauvair historien etc.

CAPVT

HALCIDIO.

I. Chalcidii aetas, et conditio, atque utrum fuerit Chri. flianus. II. Commentarius in Timaeum. III. Eius quaedam fortasse inedita. IV. Alius Chalcidius iunior. V. Index Scriptorum a Chalcidio laudatorum,

I. HALCIDIVS V. C. et guarissimus veteris Philosophiae, dubium reliquit lectoribus, utrum Christo nomen dederit, fueritne a) Hebraeus, an Ethnicam probaverit superstitionem. Possis de ea uti verbis, quae Photius b) de Ioanne Laurentio Philadelphensi, Lydo scripta reliquit: The de Denoneau o avig come δεισιδαίμων είναι. Σέβεται μέν τα έλλήνων και θειάζα, θαάζα δε και τα ήμετεςα, μη διδες τοις αναγκ νώσημοιν έκ τε έφοτε συμβαλών, πότερον έτω νομίζων θεκάζει, ή ως έπι σκηνής. Fabius quidem Planciades Fulgentius, scriptor Christianus, Marciano Capella iunior, qui Allegoriam librorum Virgilii Chalcidio inscripsit, eum non dubitat Levitarum sanctissimum appellare: ac ne diversum a nostro existimes, in inscriptione libelli de prisco sermone, quom idem Fulgentius Chalcidio dicavit, in editionibus Hadriani Iunii et Dionysii Gothofredi dicitur Grammaticus, Ti-

a) Angustinus Instinianus Episcopus Nebiensis in Epistola ad Ioannem Metenlium Episcopum: . an Christianus: ita se gereze medium Liquet vera priscorum sapientum varia Chalcidium percalinisse dogmata. Sed ante omnia videre est, quam ingenne, quam non affectate, et omui remota passione, de fingulis loquatur, non megis uni quam alii addictus

familiae, adeo ut subinde in dubium mihi venerit, Hebraeus ne fuerit, inter utrofque videtur. Magnum Platonis interpretem Chalcidium vocat Livius Galantes libro XV. Comparationis Theologiae Chris Riange cum Platonica p. 393. . b) Pag. 211. edit. Hoeschelik.

maei Ptatonis Ecphrastes: quod mihi quidem videtur esse a recentiore manu. In aliis enim editionibus, ut Iofiae Merceri, Petri Danielis, ac Commeliniana, et in Leidensi Codice, quem inspexit Munkerus, dicitur Chalcidius Grammaticus. In editionibus Baptistae Piiet Iac. Micylli, nudum Chalcidii nomen occurrit. In editione libelli Fulgentiani, quem cum Isidori Originibus Bonaventura Vulcanius e vetere codice edidit, quali usus etiam Labbeus T. 1. Bibl. novae Mss. p. 668. ipsum Chalcidii nomen desideratur. Nec desunt tamen viri docti, qui Carthaginiensis Ecclesiae diaconum fuisse existiment; in his Paulus Colomesius notis ad Lilii Gyraldi dialogos de Poëtis p. 334. Aliis dicitur Archidiaconus e) eiusdem Ecclesiae, quorum sententiam memorat Guil. Caveus in Hist. litteraria, sed non audet illi calculum suum adiicere. Me certe, inquit vir doctissimus, enexes fateor, neque enim satis constat, Philosophus solum Platonicus fuerit, an etiam Christianus. Viri clarissimi titulus, qui in fronte reperitur, Diacono haud fatis convenit. In Epistola ad Osium d) ipsum nunquam Episcopum vocat, quin nec virum fuisse Ecclefiasticum, nedum Christianum, vel verbulo innuit. Mosaicam e) de creatione Theologiam

Archidisconum appellat etism Gerhardus Langbaenius in elencho Scriprorum ad Platonicam Philosophiam pertinentium, quifublicitur editioni Alcioni Oxonienli 1667. 8.

A) Hunc Berthins p. 2257. Adverl. vult effe Ofium Episcopum Cordubensem: celeberrimum, qui interfuir concilio Nicaeno a. C. 325. Er seneriae quae opponi possun, refellere tentat Nic. Antonius Bibl. Hisp. ver. L. II. c. 1. p. 105.

e) Pag. 223; edit. Meuriii: Hebracorum fententia, Deum mandoffe provinciam foli quidem ut diem regeret, lanae vero ut nostem tueretur p. 245. Iuxta Moysen Deus vitae primigenis interdixit ne edulibus arborum ex quibus notitia houi
malive animis corum obreperet, viserentur: quia cum et abstinendi
et non abstinendi potestas panes eus
esset, quis consultum bis velit Deus,
quid cuveudum esset, ostendit, non
probibiturus frustra, si id seri esse
mecesse. p. 262. Hebraeis quoque consisium datum est a Deo, cum pradistione rerum suturarum in istum
modume: Si praeceptis meis parebitis, bona terrarum omnia penes vos
erunt, sac itaque et mellissui susta

non una vice citat, pag. 373. Salomonem, interpretes Graccos Tes 6, Aquilam et Symmachum, quin et Orignem p. 372. Philonem p. 374. Semel meminit ftellas. Christum recens natum praemonstrantis p. 219. cuius in historia Evangelica sit mentio, de quibus nihilominus haud satis pro-Christiani scriptoris more loquitur. De Mouse p. 312. haec habet: Hebraei fylvam (UAny, immo materiam) generatam elle confitentur, quorum spientissimus Moyses; non humana facundia, sed divina, ut f) ferunt, inspiratione vegetatus, in eo libro,

non decrunt. Si contemferitis, poenorum seriem vox divina prosecuta th. p. 305. Hebraei quoque videntur spud me sanguis fratris tui, et idem alio loca: non edetis carnem cum sagnine, quia omnium animalium sanguis anima est. Quae si ita intelliguntur ut debent, animam effe minaliam fangninem, quia fit vehitulum irrationabilis nuimae, cnins partes sicht importuni affectus, ba-, bu plane rationem, quod dicunt. p. 135. ait ex Selfae fanctioris et in comprebensione divinae rei prudentioris eminente doctrina animam a Do homini inspiratam, adde p. 306. 364.400. ubi et meminit serpentis, qui primitias generis bumani malis sassonibus illaqueaverit, p. 351. consentit Platenico de somniis dogmati Hebr. Philos. appellant quippe illi varie ut samnium et iterum i visum, tum admonitionem, etiam spectaculum, nibiloque minus rela-Somminm quidem, quod ex reliquiis commotianum animae dizinhu oborisi. Vifam vero, quod ex divina virtute legatur. Admonitionem, cum angelicae bonitatis emfiliis rezimur: Špellaculum, ut cum vigilantibus, affert se videndam. culestis potestas, clare inhens quid

fortem futurans imminentis exitus secreta produntur. Haec fere fune quae ex Mosaica Philosophia obscipali opinari cum diennt: Clamat , 372. feq. fuse dissert ex Origene ad prima verba Geneseos, quem locum exhibui et illustravi leb. III. Sacrarum observationum cap. 18. Notandum autem, quod etfi p. 211. Platonicis dogmatibus inbaerere se ait, tamen p. 225. de Daemonibus ex mente Platonis acturus, oportet, inquit, corum rationem. etsi non usquequaque veramexplicare pag. 225. notat Daemones ab Hebracis vocari fanctos angelos. Et p. 269. Legiones coelestium angelicarum potestatum in undecim partes distributge, Deus Rex Imperator-. que coeli princeps agminis. Notum est angeli vocem pro bono daemone occurrere etiam apud Hieroclem, Aristidem, Porphyrium, Simplicium, Martianum Capellam erc. Sed et p. 263. ita scribit Chalcidius: cum vir instissimus condemnatas est Aristides, vel cam Prophetae a consceleratis unus membratim fectus, alter obrutus faxis, numquid etiam borum 'canfa penee fatum?

f) Casp. Barthius qui lib. 29. cap. 16. Adverf. putat eruditum hunc et elegantem scriptorem es aut probibens forma et voce mirabili.. solo fine Timaeum Platonis inter-Relationers, guetier ignerantibus pretatum elle, ut fundamenta fa-

qui de Genitura Mundi censetur. De Mouse an ita seriberet homo Christianus? an Diaconus Carthaginensis? Verum nikil g) statuo, dolliorum hac de re iudicia audire malim. Interim Chalcidius est austor gravis, prudens, multa profundaque scientia imbutus, omnium fere Philosophorum dogmata accurate tenuit, omnia pro argumenti dignitate, rerumque pondero egregie trastat. Sed verba Chalcidii p. 372. ut ferunt, ubi de Mayse illi sermo, non dubitantis esse, sed Haebraeorum sententiam exponentis, geminis Flavii Iosephi et Agathiae locis, ubi similiter sacris narrationibus illud as paos adiungunt, ostensum T. VI. Bibl. Graccae p. 262. His consimilis S. Basilii onois adiuncta est in notis ad Chalcidium. Hunc enim scriptorem integrum cum Graecis Platonis et versione Ciceroniana Platonici Timaci collatum recensui, annotationibusque

pientise occiestis ab Ethnicorum libris petita rationi Christianae conciliarer. lib. 48. c.'8. ait Chalcidium per totum hune commentarium Philosophi Platonici perfonam induiffe, itaque Moylis arcanas gentibus literas in testimo. nium producentem, cum divinitus inspiratum eum diceret, addidiffe verba, nt ferunt, non quod iple hac de re dubitaret, sed ne proderer personum Socratici Philosophi, atque ut integram Platonicam Philosophiam proponeret arque produceret, quam si ad Christianum dogma voluisset exigere, confuraffer portus univerfam, quem produxisser Christianismo conciliandam eique fervituram. adde Isc. Brnckeri quaestiones ex Hift. Philof T. 3. p. 546. et T. 4. pag. 1322. feq

g) Lecto Chilcidii opere iifque quae a doctiffimo Cavea obiiciuntur diligenter expensis, porius inclino in cam fententiam, Chal-

cidium fuife Chriftisnum. Quod vero Diaconus fuerit. non aeque ausim efferere, quia telis forte magis sibi religioni duxisset Christianismum ambiguis verbis occulture. Porre, miror indicium Viri Cl. Petri Danielis Huetil, qui lib. de claris interpretibus p. 249. ait Chalcidium immani verborum pompa et phaleris, tum temeraria locorum complurium detractione Platonis Timaenm corrupife. Sane in-iuriam fieri his verbis fcriptori optimo non diffiteor, qui Graeca Platonis contuli et in nova editione Timaci Platonici, cui Chalcidium variis locis emendatum nonique illustratum et Ciceronianae verfionis fragmenta addam, id fluribus fum demonitraturus. Idem Huerius Alneran, quaest, p. 120. aliquam Christianismi suspicionem Chalcidio adhaerere ait. Sed pag 243. fine tergiversatione emm vocat Christianum Philosephum. Chalcidicus fubinde diciilluftratum restitutis figuris Geometricis, quas Meursus omiserat, et Meursii notis additis edidi ad calcem voluminis secundi Operum S. Hippolyti Episcopi et Martyris, Hamb. 1718. f. atque ex pluribus locis probavi non videri esse dubitandum, quod Chalcidius scriptor suerit Christianus. Quamquam aliud nuper vifum duumviris: clarissimis Io. Laurentio Mosheim, qui semiethnicum et semichristianum agnoscit Chalcidium in commentatione de turbata per recentiores Platonicos Ecclesia S. XXXI, et in notis ad Systema Cudworthi intelligibile, et Govieto, sed non sirmioribus argumentis uso, in Sylloge, quae prodiit Gallice sub titulo: Continuation des Memoires de literature et d'Histoire T. 1. p. 138 seqq.

II. Exstat eius interpretatio latina partis prioris Timaei Platonici sive dialogi de statu universae rei (usque

tur Vapino Atheo exerc. 30. amphitheatri acternae providentiae, unde cenfuram incurrit Vostii 1. 2. c. 45. de idololatría, qui gravioris insuper culpae reum agit, quod non puduit illum Chalcidii famam circumforanci bluterenis convicio p. 157. lacerare, qui ut eiufdem Vossii verbib utar, Insignis non Placonicus modo sed Christianungmoque scriptor fuit et bone antiquus, quippe qui, si non temporibus vixerit Constantini M. opusque illud Ofic f. Hofic illt dicavit, qui Synddo praefnit Nicaenae, saltim iunior non fuerit temporibus Theodossanis. Quisquis vero fuerit ille Hofius. accuratiorem rerum divinarum notitiam ei attribuere videtur Chalcidrus duobus in locis sui commentarii. Nam p. 219. cum.stellam quae Christo nato magis in Oriente affulsit, commemorasse his verbis: Sane notanda est alia fanctior et venerabilier historia, quae perhibet de ortu ftellae cuinsdam non merbes, mortesque denunciantis, sed

descensum Dei penerabilis ad bumanne conversationis rerumque mortalium gratiam, quam ftellam came nocturno itinere suspexissent Chal-dacorum profecto sapientes viri et consideratione rerum coelestium satio eximit, quaefife dicuntur recentis Del ortum, repertaque illa Maiestate puerili venerati est et vota Den tanto convenientia nuncupaffe. Subilcit ad Hofium fuum: quae tibi multo melius sunt comperta quam caeteris et p. 229. Nec nos terreat, nomen Daemonis promifene bonis et improbis positum, quoniam nec angelorum quidem terret, cxm angele partim dei fint ministri, partim adversae potestatis satelliter, ut optime nofti. Christianus fuisse videtur chelcidius etiam Eugubino lib. VIII. cap. vlr. de perenni Philosophia, ubi eum reprehendit quod Angelorum daemonumque nomina confuderit. Idem tamen a Pla. tonicis iunioribus fieri passim vi-

(usque ad verba p. 53. edit. Serrani: di av 'erdeinvour 9 au τα λεγόμενα ανάγκη, συνέψεσδε) et in sundem prolixus et eruditus commentarius Osio inscriptus. Prodiit primum ex Augustini Iustiniani Episcopi Nebiensis recensione Paris. apud Iacobum Badium Ascensium a. 1520. fol. insertis passim siguris Mathematicis et variis quibusdam lectionibus ex alio Codice in margine notatis, deinde cum fragmentis Ciceronianae versionis Parif. 1563. 4. et ex Io. Meur fi recensione, cum eius notis Lugd. Bat. 1617. 4. Male in duabus hisce posterioribus editionibus mathematicae illae figurae ómissae sunt, quas e scripto codice August. Instinianus addiderat, quamquam hae quoque partem ab imperita manu esse videntur. Easdem fere in Codice observavi Gudiano, quales etiam in scripto Codice perantiquo Vindobòneufi obvias esse testatur Lambecius L. 2. Commentar. de Bibl. Caesarea p 957. Meursius autem, qua erat vir doctrina atque ingenio, vix levi brachio Chalcidii curam in se suscepisse, neque alia quam Parisiensi e. 1563. huius scriptoris editione usus fuisse videtur. Lucas Holstenius in quadam Epistola non edita affirmat, se Chalcidium e Msto antiquissimo emendasse. Vix crederes, inquit, quot in illo auffore mendae delitescant. Nonnulla Chalcidii (a pag. 235. ad 290. edit. Meursianae) exhibuit Hugo Grotius in sententiis Philosophorum de fato. Locum ex codem commentario affert Io. Sarisberiensis lib. 4. cap. 9, Metalogici. Primam partem commentarii Chalcidiani de genitura mundi laudat Thom. Bradwardinus in causa Dei contra Pelagium p. 160. etc. Timaeus Platonis, arx quaedam et vertex Philosophiae, iudice Claudiano Mamerto lib. 2. de statu animae cap. 7. certatim illustratus est a veteribus, ut dictum lib. III. Bibl. Graecae c. 1. n. 31. Difficilis autem pluribus est visus, quia, ut ait Chalcidius, in explicandis arduis rerum quaestionibus, non alienialienigenis, sed domesticis et consanguineis, hoc est, Metaphysicis et Mathematicis utitur rationibus.

III. Franciscus Patricius in nova de Vniversis Philosophia, ubi de Hermete Trismegisto disserit, testatur a Chalcidio referri haec verba Hermetis, quae in edito Chalcidii libro non memini me legere: Halte. nus, fili, pulsus a patria, vixi peregrinus et exsul; nunc incolumis patriam repeto: cumque post paulum a vobis, corporeis vinculis absolutus, discessero, videtote, u me quasi mortuum lugeatis. Nam ad illam optimam beatamque civitatem regredior, ad quant univerfi cives mortis conditione venturi sunt. Ibi namque solus Deus est summus princeps, qui cives suos replebit suavitate mirifica. Quo haec, quam multi vitam exifimant, mors est potius dicenda quam vita. Locum Hermetis eundem post Patricium, velut ex Chalcidio in Timacum affert etiam H. Conringius de Medicina Hermetica p. 57. Gerhardus Langbaenius in Elencho scripto-rum Platonicorum: Exstat Ms. in Bibl. Bodlejana tra-Satus per-modum dialogi, charactere Hiberno Saxonico exaratus, maioris operis particula (decem circiter chartarum) in quo de statu animae post obitum Platonico more disceptatur: quem Chalcidii austoris esse, non uno argumento adducor, ut credam. Apud Nicolaum Cusanum de docta ignorantia L. 1. c. 17. corrigenda interpunctio. Sicut ipse divinus Plato, (qui, ut refert Chalcidius in Phaedone) dixit unum esse emnium rerum exemplar five ideam, uti in se est, in respectivero rerum, quae plures funt? plura videntur exemplaria. Nam logendum: Plato qui (ut refert Chalcidius) in Phaedone In Archivis Bibl. Bodlejanae extat Chalcidii Ms. exemplar pervetus, charactere Hibernico descriptum. Nota huic in prima statim pagina adscripta est, Osii Hispani Episcopi Chalcidium fuisse Archidiaconum. Christoph. Wase exerc. 3. Animadv. Nonianar. p. 40. IV. Diä

IV. Diversus a nostro longeque iunior Chalcidius est, de quo Volaterranus libro XXI. Commentar, Vrbanorum p. 223. Chalcidius Graecorum non erat ignaras, nec imperitus Grammaticus, attamen infans et absque genio: dictionibusque inprimis invigilabat, lexiconque condiderat, quod obitu eius superveniente Iovinianus: eius discipulus sibi-vindicabat.

V. CASP. BARTHII INDEX SCRIPTORVM A CHALCIDIO LAVDATORVM.

Ad paginas editionis Meurfianae, quarum numeri marginibus novae a me curatae adscripti funt.

degypti 218. Cebes pag. 462. Altmaeus h) Croto- Chaldaeorum sapientes viri niensis in physicis exercitatus pag. 340. Chrysppus 238. 306. 308. Alexandri Milefii versus 389. Cicero 99. 362. 155. 156. Anaxagoras 291, 361, 377. Cleanthes 238. Diodorus 291. Anaximenes 378. 423. Aristoteles 179.296.297.310. Empedocles 311. 315. 318. 345. 352. 377. 305. 306. 379. 379-381-383-384-387-420-Apollinis Oracula 244.261. 262. Aquila 373. Asclepiades 302. Callisthenes Aristotelis aulosophia 351. ditor 340.

Democritus 291. 377. 131. 286. 291. Epicurus 303. 377. Eratosthenes 156. Euripidis Medea 273. 274 Hebraei 223. 225. 262. 305. 372. 400. Hebraica phi-Heraclides Ponticus 200.

Hera

A CHALCIDIO LAVDAT. Lib. III. C. VII. 113

Heraclitus p. 330. 346. 378. 396. 420. 423. Herophilus 340. Hefiodus 215. 227. Hipparchus 177. in opere quod scribitur de secesfibus atque intervallis Solis et Lunae 181. Hippocrates 111. Homerus 185. 218. 273. 349. 362. 378. 396. 428. Thebanus Aegyptius 219. divinus poëta 197. Incertus 244. Leucippus 291. Linus 220. Mathematici Astrologi 175. 217. Melissus 378. 379. Moyses 245. 372. 305. Musaeus 220. Naevii versus 159. Numenius 393. 396. 398. Origenes 372. Orpheus 220. Parmenides 378.437. Phyfici 175. Plato, omnibus paginis. Parmenide 437. Phaedro 137. 215. 236.

Phaedone et Euthydemo 349. politia 187. 236. 445. nono politiae 347. in legibus 294. locus in Menone respicitur in praef. Pythagoras 130. 131. 161. 187. 214. 220. 286. 288. 377- 393- 394- 395- 399-407. aurei versus 229. Salomon in proverbiis 373. Socrates 74. in exhortationibus suis virtutem laudans (apud Platon, in Menone.) Stoici 309. 361. 391.394.395. , 39**6.** 40**8.** 411. Symmachus 372. 376. Terentius 274. Thales 378. 423. 434. Theologi veteres 395. difceptatum est a veteribus 100. Timaeus Plat, a veteribus difficilis habitus 71. Theophrastus 361. Thrasymachus orator (zp.

o, omnibus paginis. Timaeus 75.
rmenide 437. Virgilii versus 148. (Georaedro 137. 215. 236. gic. l. 243.)
libro qui Philosophus Xenophanes 378.

Zeno 306. 389. 390.

Platon.) 74.

inseribitur 221.

CAPVT VIII.

DE

IVLIO FIRMICO.

I. Firmici aetas. II, Octo libri Matheseos. III. Editiones et scripta promissa vel deperdita. IV. Liber de erroribus profanarum religionum.

I. IVLIVS a) FIRMICVS MATERNVS V. C. b)
patria Siculus, aetate iam provectior, Ethnicis
tamen adhuc superstitionibus, c) ut verisimile est, addictus, relictis patrociniis forensibus, quae antea se
tractasse testatur in limine libri tertii et quarti, a. C. 336. d)
vel

a) Alii Villium Firmicum appellant fide verufti codicis. Gyraldus 3. de Poërarum historia p. 155. Inlius Firmicus non indiligens Aftrologine Scriptor, Villins potins a nommullis nominatur, ilique ex eius pervetusto Codice et antiquo saxo eins momine inscripto antiquarii quidam Io. Glandoradstruere comantur. pins in Onomaltico pag. 905. ubi plures Villios recenser: Q. Villius Firmicus pro Iulio nuncupatur a quibusam nobilis ille Astrologus. Inlins quidem dicitur Sidonio Apoll. Epitt. praemiffa Carm. 22.

-Vir Consularià, forte, quod litteras V. C. pro viro clarissimo, editeres exponerent Virum Consularem. Neque vero Consul Firmicus suit, neque provinciam videtur administrasse, quales itidem eo tempore Consulares appellabantur observante Paneirollo innoticia Impetii Orientis cap. 156. Dicti sunt etiam quandoque Con-

fulares nonnulli ciculo plane ho-

b) In editionibus quibusdam

norario, qui nullum magistratum eiusmodi gessistent, ut docuir lac. Gothofredus in notitia dignitatum Codicis Theodosani; quo postremo sensu ticulum Viri Confularis, ni plane commentitius sit, hoc loco intelligendum esse existimat Io. Clericus T. 2. Bibl. selectae pag. 227. quo in soco de Firmico disserti.

c) Hoc tum ex aliis locis patet, tum ex eo quod lib. 3. c. 2. genituram Mundi ab Aefculapio et Anubi traditam refellit his verbis: Nec enim mundus certum diem babuit ortus sui, nec aliquid interfuit eo tempore, quo mundus divinae Mentis ac providi Numinis ratione formatus est, nec consque se intentio potuit bumanue fragilitatis extendere, ut origines Mundi sacili posser ratione concipere aut explicare.

d) Hoc anno Confules fuere Optatius et Paulinns, quibus Magiltratum gerentibus contigir Ecliplis folis, quam novissime acid-

vel proximo 337. scripsit, imperante Constantino e) Magno, Constantii filio, quem in extremo libro primo ce-Ob lingute candorem video laudari ab Hieronymo Cardano: tamen non admodum castigatum La-v tinitatis auctorem docet Briofius p. 232. seq. Epist. Neque vero, qui de Mathesi loquitur, aut scribit, illico peritiflimus in hac arte censeri debet; ipse author, de quo quaestio, sic ingenue ad Lollianum: Tibi promissa reddimus orantes, ac veniam postulantes, ne in istis libris pondus et perfectae gratiam orationis requiras: neve tractatus maximi, aut graves firmaeque sententiae dostrinaevé et eloquentiae monumenta tuo iudicio requirantur. In nobis tenue est ingenium et sermo subtilis, et, quod vere fatendum est, mathesis permodica: addere potuit, et permodica linguae Graecae Latinaeque cognitio. Revera enim multis in locis non tam philosophatur et disserit, quam ludit et somniat. Au Bevrns apud Graecos duo fignificat, et auctorem, et homicidam, quod cum non animadverteret, auctorem vertit, ubi homicidam dicere oportuerat; ut lib. 4. c. Faciet auctores, audaces, periculosos, ubi Graece erat, moinσα αυθέντας, παραβόλες, παρακεκινδυνευμένες. Et quis amans verae Latinitatis cum eo, horoscopare, ferarum mansuetarios, cardinaliter, quiescentiam pro quiete; intimare alicui pro fignificare; partiliter pro per partes, concordiale pro sociale, caballarius pro eques;

dific affirmat Firmicus lib. 1. c. 2. conf. Phil Labbeum T. 1. de scriptoribus Ecclesiasticis p. 660. et in luculento opere Chronologicae Historiae, quod tribus voluminibus in fol. distinctum memini me evolvere Lipsiae in Bibliotheca Paulna.

e) Male in editt. Firmici legitur, Constantinum natum esse apud Tarsum, cum Firmicus scripserit, cum natum esse ad Naisum, Dasiae oppidum, (hodie Nissa) ut e Mss. restituere Vsserius c. 8. Antiq. Britannic. et Vales. ad Ammiani XXI, 10. Constaminum, quo imperante opus suum scribere Firmicus coepit, natum esse Maisum, legitur etiam diserte in editione prima Veneta a. 1497. sol. quam lectionem probat praeter alios Mich. Alfordus S. I. in Britannia illustrata, sive libro de Lucii, Helenge et Constantini patria et side, Antuerp. 1641. 4. p. 42. seq.

oques; sermonem subtilem pro stilo tenui; computum pro computatione, et huius generis alia usurpare velit. Haec Briosus, de sermone subtili quidem falsus est.

II. Exstant Libri VIII. Matheseos f) sive de vi ac potestatibus stellarum, ex Aegyptiorum g) et Babyloniorum doctrina, ad Mavortium Lollianum h) Asiae Procos. cuius genituram exhibet lib. 2. c. 32. Primus liber fere Apologeticus est, et in refellendis utcunque iis, quae contra Astrologiam obiici solent, versatur: ex reliquis septem, ad totidem stellarum errantium ordinem numerumque compositis, proximi tres praecepta et sententias Astrologicas complectuntur, primisque eius disciplinae institutionibus erudiunt tironem: reliquis quatuor, quorum argumenta ad calcem libri quafti a Firmico exhibita sunt, partilia apotelesmata, Iphaeraque Barbarica, sive Chaldaica et Aegyptiaca, explicantur, et quaevis genera geniturarum exponuntur. Libro IV. cap. 14. p. 104. ait, se de Domino geniturae et chronocratore specialiter dixisse in singulari libro ad Murinum. Lib. IV. (al. V.) c. 1. extr. p. 58. pollicetur Firmicus, se his absolutis, aliis XII. voluminibus Lolliano cetera fecreta Astrologica, in Aesculapii Myriogenesi obvia, intimaturum. Lib. V. (al. VI.) pag. 67. b. Haec tibi interim in libris Myriogeneseos parva collegimus, sed hoc explicato opere etiam illa promissa reddemus. Libri de fine vitae a se scripti meminit Lib. VII. cap. 6. In limine libri octavi, aliud mihi tempus, inquit, ad explicandam myriogenesin (al. moerogenesin) reser-

priis primum excultam fuisse, notat praeter alios Ammianus XXII. ult. et lib. XXIII, 6. apud Chaldaeos veridicam vaticinandi sidem eluxisse.

f) Mathesin pro Astrologia Apotelesinatica et Mathematicos pro Astrologis passim poni ab illa uetate uc deincepa, notissimum est. Vide Tennulium ad Iamblichum p. 67. et Svicerum, in Mα-πματικός.

g) Scientism, quae fatorum vias estendere se profitetur, ab Aegy-

b) De Mavortio Lollisno, qui confulatum gestir a C. 355. vide lac. Gothofredum in Prosopographia Codicis Theodosiani.

reservavi. Confer cap. 18. seq. Et libri eiusdem c. 3. Hune locum (morborum et sanitatis) divinus ille Necepso, ut remedia valetudini inveniret, diligentissimo quidem, ut divinum tanti viri potuit ingenium, manifefis tradiatibus explicavit: Huius ego libri interpretation nem, alio tibi tempore, Mavorti, decus nostrum, intimare curabo. Libro fexto occurrit genitura five thema natalitium Oedipi, Paridis, Thersitze, Demosthenis ac Hermodori, Homeri, Platonis, Pindari, Archilochi et Archimedis. Sub initium libri septimi gravissima formula adiurat Lollianum, eamque illi iterum in memoriam revocat sub extremum libri octavi, ne mysteria huius artis cuiquam indigno divulget. Huius generis adiurationem e quarto libro 'Ανθολογιών Astrologi Graeci inediti, Vettii Valentis, i) et e septimo produ-xit Seldenus. Nec dissimili iureiurando initiatos suos obstringere soliti sunt Chymici, ut prolatis corum enoquio poss docet Olaus Borrichius in Hermetis sapientia vindicata p. 47. Vanitati igitur non minus et invidiae hoc tribuerim, quam metui ab edictis Imperatorum, quorum sententia L. IX. Codicis Iustinianei tit. 18. ars Mathematica damnabilis eft et interdista omnino. Opus absolvit Firmicus sub iuniore Constantio, cum Lollianus &) a. C. 355. iam Consul, certe designatus Gessit autem Consulatum duodevigesimo post Constantinum defunctum anno. Confer Tillemontum Tom. 4. Hist. Imperator. ad vitam Constantini nota 3. pag. 539. ubi sententiam Cambdeni, qui Firmicum sub Constantio iuniore scripsisse contendit, (quod Michaeli Alfordo etiam atque aliis viris doctis probatur) eum altera opinione, quae sub Constantino putat scripsisse, ita conciliat, ut posteriores libros longe post, Нa primòs

i) Confer si placet quae dicta k) Vide Petri Relandi sastos sunt lib. I. Bibl. Graecae cap. 20. Consulares p. 277.

primos scriptos fateatur. Certe libri ultimi cap. 15. haec de Lolliano leguntur: Nostris temporibus Lollianus sevenitatis merito etiam ordinarii Consulatus infignia consecutus est. Verbis Firmici, ut origines mundi facili posset ratione concipere aut explicare, addenda etiam haec: praesertim cum 30000. annorum minior apocatastass per ecpyrosin aut cataclysmum sieri con-sueverit. In posterioribus editionibus, quarum computationem in Bibl. hac fecutus sum, octo sunt libri, Ted qui primus ibi liber appellatur, in prima editione et Mff. Codd. rectius inscribitur Procenium. Secundus ibidem est primus, et ab auctore sigillatim liber institutionis appellatur p. 13. ut iste institutionis liber plena Matheseos substantia muniatur. et Lib. III. (al. IV.) pag. 38. b. lunae quam plurimas species et formas esse, institutionis libro, diximus. Hinc pro libro tertio, eft secundus, atque ita deinceps. Rem multis Graecis et omnibus Romanis incognitam tradere se ait Lib. VII. (al. VIII.) p, 103. Et tamen exposuerat pleraque illorum etiam latinus Poëta Manilius. Ibid. p. 107. Hace funt, Mavorti, decus noftrum, Barbaricae Sphaeras principia, haec est Chaldaei operis disciplina: nunc ad sequentes partes sphaerae Barbaricae omnem tractatum transferam, quae Myriogenefin ex aliqua parte imitatur: quicquid enim Myriogenesis de singulis minutis pronunciat, hoc nos faciemus de fingulis partibus horae etc.

Auctores Firmicus latinos se secutum esse fere negat, disciplinam novi operis Romanis hominibus tradere se professus: quod praeter Frontonem, qui in apotelesmaticis Hipparchi antiscia 1) secutus est, et Iu-

I) Antiscia veteribus vocantur to h. 1. Hipparch. antiscia secufigna, quae a punctis aequinoctiatius, totam coeli rationem in glotibus aequaliter distant. Eadem
iubentia et obedientia. At Prontibus suisse intelligitur. De afteris

lium Caefarem, m) Principemque ac decus Romanae eloquentiae M. Tullium, qui Aratum latinis versibus reddiderunt, nullus paene Latinorum de hac arte scripfisset. Manilius, ut supra lib. I. c. 18. §. 3. dictum est, ad manus Firmici pervenisse haud videtur. vigio tamen ex latinis usum fuisse se innuit lib. 2. sed pro Navigio forte legendum est Nigidius n) cuius Sphaerae barbaricae et Graecanicae commentarium memorat Servius ad lib. 1. Georgic. 19. et respicere videtur scholiastes Germanici, atque Isidorus Hisp. lib. de natura rerum cap. 38. Hic latinus scriptor celeberrimus Nigidius Ptolemaeum, cuius astrologica et astronomica volumina Graece scripta hodieque habemus, aetate antecessit, unde Ptolemaeus respectu Nigidii posterior ibidem a Firmico dicitur. Coeterum prae se fert Firmicus omnia, quae Aelsulapio Afercurius o) Anubiusque tradiderunt, quae Petosiris p) explicavit et Necepso, q) quae Abraham, Orpheus et Critodemus ediderunt, ceterique omnes huius artis antiscii, perlectà pariter atque collecta, et contrariis sententiarum diversitutibus comparata, in his libris a se perscripta esse, ut quicquid divini veteres ex Aegyptiis adytis protulif-.. H 4

tisciis conferri poffunt Scaliger ad bra c. 6. et Bulengerus lib. 2. c. 6. de divinatione. Babylonii dodecatemoriis sententiam decretorum tribuunt, Ptolemaeus antisciis, nos vere utrifque, inquit lib. 2. (lib. 4.)

m) Vide Firmicum lib. 2. pro-

oem, et lib. 8. cap 5.

n) De illo Nigidii opere videndi Scaliger ad Manil. p. 333. feq. edir. Argent. Salmalius p. 592. feq. de annis climacter. et Rutgerfius Var. Lect. lib. 3. c. 16.

e) Ita legendum pro Enichnaf-

que p. 84. edit. Bafil. confer, Mars-Manilium p. 141, feq. Io. Baptifta ham, pag. 480. canonis Chronicis. Morinus XVI, 15. Aftrologiae Gal-Ceterum de hifce Aftrologis plu-Cererum de hisce Astrologis plulicae, Io. Woweranus lib. de um- ra dicendi locus erit fortasse in prolegomenis ad Apotelesmatica Manethonis Sebennitae. Porro ex Abrahae libris excerpsisse se ait Firmicus quae tradit lib. 3. cap. 5. Abrahae enim Patriarchae singularem Aftrologiae cognitionem, quin imo inventionem ipsam tribuerunt non spauci, feriptores Iu-daei et Christiani, ut dixi in Co-dice pseudepigrapho Vet. Tettamengi.

p) Huius iterum mentio apud Firmicum p. 212. 216.

g) Vide iterum p. 212. 216.

sent, ad Tarpeiae artis templa perferret. Ex issem scriptoribus et nominatim ex Aesculapii libro, cui titulus Myriogenesis sive Moerogenesis, genituram mundi, sole decimum quintum r) gradum leonis tenente, orti, vulgavit libro III. quam tamen merito fabulosis adscribit commentis. Laudat praeterea Antiochum, Dorotheumque Sidonium, quem aît apotelesmata verissimis disertissimisque versibus scripsisse Lib. I. (al. L. IL) p. 15. Abramum et prudentissimum Achillem (eundem. ut suspicantur viri docti, cuius Isagoge in Aratum extat) Lib. III. (al. L. IV.) p. 46. b. Abramum iterum eadem p. et 47. et Lib. VII. (al. L.VIII.) p. 102. Meminit et Orphei, Pythagorae, Porphyrii et Platonicorum Lib. VI. (al. L. VII.) p. 89. Anubii et Aesculapii mentio non modo Lib. III. (al. L. IV.) fub init. (uhi et plures laudantur, Mercurius, Petofiris, Necepso, Abram, Or-pheus et Critodemus,) sed et Lib. II. (al. III.) c. 2. quibus potentissimum Mercurii Numen istius scientiae secreta, ut ait, commist, Sicut in illo libro continetur Aesculapit, qui Myriogenesis appellatur. ibid. Meminit iterum Lib. IV. (al. V.) pag. 58. Nam fi Myriogenefin Aesculapis legeris, quam fibi venerabilem Mercurii ftellam intimasse professus est; invenies ex fingulis minutis fine alique fellarum additamento omnium geniturarum ordines explicatos. Adde Lib. VII. (al. VIII.) p. 107.

Figurae in vulgatis libris adpositae vel nullae sunt, vel ita imperite essormatae, ut nulli usui esse possint. De Imperatoris sato quicquam respondere prohibet L. I. c. ult. non, quod solum Imperatorem credat esse αστέεων κεώττονα, et supra astra, sed quod vetitum sit lege, et capitali supplicio cautum, τέτων τι ων ε νόμος μανθάνειν unde explicandus locus Libanii T.2. p. 214.

Comme.

r) Paulus Alexandrinus in ex- dum undevigesimum, ut notavi eremo suae ต่อฉายาทัก habet gra- III, 20, 9. Bibl. Graceae.

EDITIONES. Lib. III, Cap. VIII. 121

Commemoratur Firmicus ab Honorio Augustodunensi II, 5. de Philosophia mundi, et ab aliis iunioribus. Ipsum Astrologiae et Mathematicarum disciplinarum haud peritum fuisse, sed aliorum scriptorum sidem secutum, atque inde faepius errasse, Scaligeri et aliorum eruditorum opinio est. Io. Picus Lib. 1. in Astrologiam p. 285. Quid memorem Maternum, et in rudimentis Arithmeticae fic hallucinantem, ut scribat, quid decernat Mercurius, cum in nocturna genitura coeli medium occupaverit, quafi a sole Mercurius plus quadraginta aut eirciter partibus abesse unquam possit, aut a well medio Sol per noctem plus septuaginta semper non abst. Mitto alia multa, in quibus cum semper multae loquentiae, exiguae semper sapientiae hominem deprehendes. Idem tamén Picus libro V. p. 377. curiofishmum Astrologiae investigatorem fuisse non diffi-

III. Editum est hoc opus, quod ex Scythia h. e. Ture cici Imperatoris Regia CPoli primus in Italiam attulit Pescennius Franciscus Niger, dicavitque Cardinali Hippolyto Estensi, Venet. per Simonem Bevilaquam Papiensem 1497. fol. deinde ibid. apud Aldum 1499, fol. una cum Manilio, Arato, eiusque interpretibus, Germanico, Cicerone, Graecis scholiis Theonis, atque Procli sphaera: iterumque 1501. fol. et Nic. Prucknero recensente Basil. 1533. f. atque inde saepius una cum Manilio, Ptolemaei Astrologicis latine versis etc. E Codice scripto, qui Oxonii in Collegio Lincolniensi exstat, loca quaedam emendavit Seldenus lib. 2. de Synedriis c. 11. p. 291. seq. edit, Amstelod.

IV. Probis moribus videtur fuisse Firmicus: qua magis Deus eius misertus, iam senem ex Ethnicismi tenebris ereptum divina Evangelii luce collustravit, in qua constitutus, post a. C. 340. eruditum, disertum ac

bosio sex. Avr. Victor V. C. Vrbi Praef. Iudex facrarum cognitionum D. N. M. Q. E.

II. Ad eum vulgo refertur libellus de Origine gentis Romanae, a Iano et Saturno conditoribus per succedentes fibimet Reges sfque ad Confulatum decimum Confantii digeftus ex aufforibus, Verrio Flacco Antiate (ut quidem ipse Verrius maluit dicere, quam Antia) tum ex Annalibus Pontificum, dein Cneo Egnatio Veratio. Fabio Pictore, Licinio Macro, Varrone, Caesare, Tuberone, atque ex omni prisca historia, proinde ut quisque neotericorum asseveravit, h. e. Livius et Vi-Hor After. Prodiit primum per A. Schottum Antverp. 1579. 8. unde Victor Schotti folet dici. Post editus est adnexus Tomo primo operum Dionysii Halicarnassei apud Wechel. 1586. f. et separatim Lipsiae 1591. f. et cum A. Schotti notis ac Io. Metelli ad Pighium Epistola praemissus libro de Viris illustribus et Cornelio Nepoti Variorum notis illustrato, Francos. 1609. fol. Practerea adiunctus commentariis Onusrii Panvinii de Rep. Romana 1583. 8. et inter antiquae historiae auctores iunctim editos a Dionysio Gothofredo Lugd. 1561. 12. Quamquam autem Vossius pag. 169. de hist, latinis, ex hoc ipfo titulo (a recentiore hand dubie manu, non ab auctore adiecto) colligit, libellum illum collectum fuisse ab aliquo, qui fuerit post Aurelium Victorem; facile tamen intelligitur, si hoc argumentum valeat, idem dicendum de libro, quo viri illustres urbis Romae, et quo Caesares descripti sunt: utrumque enim horum fumul titulus ille tangit, cum a Iano et Saturno conditoribus per succedentes sibimet Reges historia Romana deducenda promittitur ad consulatum decimum Nam libellus ipse de origine gentis Romauae in historia conditae urbis Romae definit. Itaque ego quidem titulo tantum tribuere nolim, ut propteres

pterea negandum putem, libellum ipfum fcriptum effe Auctor vero quisquis est, cap. 1. ait, se etiam librum de origine Patavina composuisse. Sed is non extat. Exinde Asconium Pedianum auctorem suspicati sunt Ausonius Popma, b) ut supra est in Asconio dictum, et Io. Merellus, usi etiam hoc argumento. quod de Livio loquens c. ult. nostrae, inquit, memorine Historia Liviana: et cap. 7. quam opinionem sequi metuit noster Maro. de quo y. Arnzenii praef. ad Victoris libros, qui et ipse e diversitate orationis aliisque colligi posse putat, diversum huius libelli auctorem esse sh eo, qui de Caesaribus scripsit, quod et Barthio videbatur ad Statium Theb. XII, 664. qui Grammatici potius quam historici opus putabat. Caeterum ea quidem levia sunt, quae huic sententiae opponit Burch. Gothelf. Struvius in diss. de origine Romana et de ca scriptoribus, quae inserta est T. 3. Obs. Hallens. p. 93. Index Scriptorum in libro de Origine gentis Romanae occurentium hic est, adornatus ad paginas editionis Pitifci :

cundo Epitomarum 34. Alexander Ephesius lib. 1. belli Marsici 16. Annales Pontificum 2. 16. Annali Pontificum quar-Annalium libro sexto 34.

Acilius Piso pag. 22. 28. se- Ausidius in Epitomis p. 35. C. Iulius Caefar 2. 22. 31. 32. Pontificalium libro primo 21. Caesaris libro lecundo 33. 35. 37. Lucius Caesar libro primo 30. videtur scribendum

Cassus

b) Popma ad Sallustii Catilinar. a 306. libellum de origine gentis Romanae allegans, eum auctorem, inquit, effe Q. Asconium Pedistum biducor ut existimem, primum quia de Virgilio et Livio ut aequalibut et familiaribus suis loquitur, quod Plum et facit Pediauns in commen-

tarils of Orationes Ciceronis: deinde dicit se fecisse librum inscriptum de prigine Patavina. At Pedianns fuit Putavinus, at ex Enfebii Chronice conftat; postreme stilus opti-mus austorum index commentatori magis quam Hifterico convenit, nec a Pediani Silo abborret.

Inlius.

126 AVREL VICTOR, DE VIRTS ILLVSTR.

Cassius libro primo pag. 16. Marcus Ostavius p. 39. li-Cato in Origine generis bro primo 25. Romani 25. 31. Plautus 15. L. Cincius libro primo 34. A. Posthumius in volumilibro secundo 35. ne de adventu Aeneae Domitius 25. libro primo 31. Sallustius II. 25. 35. Cneus Egnatius Verra-Sextus Gellius in Origine tius 2. libro primo 42. gentis Romanae 32. Ennius libro primo 37. Tubero 2. libro primo 33. Fabius Pictor 2. libro pri-Valerius Antias 38. libro mo 36. primo 36. Varro 2. Homerus II. Vennonius 36. Licinius Macer 2.36. libro Verrius Flaccus Antias 2. primo 42. Victor Afer 2. Livius 2. 42. Lucatius 16. libro secundo Virgilius 3. 4. 17. .24. tertio 28. 34. Vulcatius 22.

III. Minus hodie ambigi solet Aurelium Victorem verum auctorem esse libri de Viris illustribus urbis Romae, quorum primus est Proca, c) Rex Albanorum, ultimus Q. Pompeius. Hic libellus saepius prodiit sub nomine Cornelii Nepotis, Svetonii Tranquilli, vel Plinii Secundi iunioris, ut notatum est, cum de horum scriptis dicebamus. Prima editio videtur ea, quae cum Plinii Epp. in Germania s. l. et a. prodiit, repetita illa Neapoli 1476. Media inter has est Florent. 1474. 8. ap. Iac. de Ripoli. His proximae videntur esse, quae Mediolani sub Aemilii Probi et Plinii nomine s. l. et a. 4. prodiere (ap. Saxium p. DCXIII.) per Casp. Lampugna.

e) Georgius Cassander in sua et Ascanium, alios item novem in editione quam Plinii nomine inscripsit, tres addidit qui ante Progam suere: Evandrum, Latinum

pugnanum, Petrum Melleum et Petrum Cornerum. Sub Plinii porro nomine editum habemus Argentinae correctum opera Henr. Monoceri a. 1505. et editum per Iac. Gottesheim, qui in praef. dicit, se ante aliquot annos enarrationes quasdam in hunc libellum excudisse. In nostri exempli titulo scripsit antiqua manus: opus Corn. Nepotis, indicio magistri Her. Barbari. Sub Suetonii nomine prodiit Lipl. 1507. 4. cum Machanei notis. Huius Machanei s. Maccanei Commentarii in hunc libellum prodiere Taurini s. a. in 4. per Mag. Franc. de Silva. v. Saxium in Hist. liter. typograph. Mediol. pag. CCCXXV. ubi de Maccaneo ipso videndum. Post Argent. 15:7.4. cum iisdem notis. Tum eum Duaci 1582. edidit Andr. Schottus: et cum eins et Machanei scholiis post prodiit Francof. 1609 f. praemissus Cornelio Nepoti. Ab aliquibus Tacitum d) proditum esse auctorem refert Gyraldus dialogismo 26. Fuit etiam, qui Asconio Pediano adscriberet, Ioannes Metellus in litteris ad Steph. Pighium. Sed Andreas Schottus et Cl. Hankius lib. 1. de Rom. rerum scriptoribus p. 1511 seq. eum Sexto Aurelio Victori vindicant auctoritate veteris codicis, in quo libellus iste dicitur pars prior historiae abbreviatae Victoris, ita ut altera pars sit liber de Caesaribus. Sed unius istius Codicis auctoritas profecto rem non conficit, nec iple titulus ille satis evidens est: unde post Barthium, de auctore Victore dubitat Arnzenius, fane non fine idonea causa.

Liber de Caesaribus ab Imp. Augusto usque ad Conflantium Constantini M. filium, cuius editionem primam debemus eidem Andreae Schotto, Antv. 1579. 8. unde et ipse Vistor Schotti dici solet ut a seq. distinguatur.

d) Farendum est, auctorem qua verba, mutuari, notatum a multa illius sidesiter repetere. Casaubono est ad Spartiani Ha-Passim etiam a Spartiano, qua res, drianum cop. 1.

guatur. Hunc Victoris libellum mitti sibi petit 8. Historymus Epist. XXI. ad Paulum Concordiensem propter notitiam persecutorum, ut videtur Theodorico Ruinarto praesat. ad Acta Martyrum pag. VIII. Sed v. Intt. ad h. l. De illo varia virorum doctorum iudicia v. si placet in Thomae Crenii parte XVIII. animadversionum philologico historicarum.

IV. Exflat praeterea alius liber qui inscribitur: De vità et moribus Imperatorum Romanorum Epitomas ex libris Sexti Aurelii Victoris a Caefare Augusto usque ad excessum Theodosii Imp. Sed hic iuniorem suctorem habet et diversum a superioris libri de Caefaribus, quem Schottus edidit, auctore, a quo interdum diffentit. Profecto, cum in omnibus Mil. Excerpta dicantur e Victore vel Victorino, hi non possunt esse eius libelli auctores. Sub Victoris nomine memoratur a Paulo Diacono de gestis Langobard. lib. 2. cap. 18. etsi in quibusdam editionibus nomen Victorini legitur. Vossius autem p. 221. de Hist. latin. eum esse suspicatur, qui in vetere Inscriptione apud Gruterum, Theodolii Aug. temporibus praefectus urbi et iudex sacrarum cognitionum dicitur. Fuit et Aurelius Vi-For cognomento primus, utroque, cuius iam meminimus, antiquior, cuius verba laudat Iulius Capitolinus in Opilio Macrino. Prodiit hic Victoris liber de Caesaribus, Argentorati ap. Matth. Schurerum 1505. 8. una sc. cum superiori libello. Tum Venetiis apud Aldum 1516. 8. ad calcem Svetonii, atque cum aliis Hifloriae Scriptoribus ibid. 1519. fol. et apud Frobenium Basil. 1518. 1533. 1546. fol. ex recognitione Io. Baptistae Egnatii, inter Hist. Caes. scriptores. Praeterea apud eundem Frobenium 1530. 8. et Lugduni 1542. apud Gryph. nec minus Parif. 1543. et apud Rob. Stephanum. fubiectus Script. Hist. Aug. et 1558. 16. ad calcem Iu-Stini.

stini. Pictavii quoque ex Eline Vineti recensione cum eius notis 1564. 4. et Lugd. 1585. 16. Henricus quoque Stephanus recensuit tomo secundo Historiae Romanae scriptorum a. 1568. 8.

V. Editiones universorum scriptorum Victoris háe funt: 1. Antuerpiensis cum commentario Andr. Schotti, 1579. apud Plantin. 8. et 1582. 8. 2. Wecheliana tomo primo Historiae Romanae scriptorum ex recensione Frid. Sylburgii, Francof. 1588. f. 3. Hanoviensis cum notis Iani Gruteri, in tomo secundo Historiae Augustae scriptorum, 1610. fol His accedunt aliae quatuor, quarum una Lugduni Batavorum prodiit à 1671. 8. cum iconibus in aes incisis et notis Variorum, Dominici Machanei, Andr. Schotti, Eliae Vineti, Iani Gruteri etc. altera Parisiis cum interpretatione et notis Annae Tan. Fabri filiae in usum Delphini prodiit a. 1681. 4. tertia Traiecti ad Rhonum cum commentariis Schotti, fed huius non integris, ut Arnzenius notavit, Machanei, Gruteri, Fabri, et in Caesares Vineti atque Merici Casauboni, et iconibus virorum illustrium ex vetere numismatum penu depromptis et aere descriptis, indicibusque locupletissimis, curante Samuele Pitisco, 1696. 8. quartam curavit Ioannes Arnzenius ICtus cum notis integris Dominici Machanei, Eliae Vineti, Andreae Schotti, Iani Gruteri, nec non excerptis Frid. Sylburgii et Annae Fabri filiae, susque minime contemnendis atque indice Phil. Lud. Lotishii Amst. 1733. 4. usus scriptis exemplis pluribus; quorum lectionibus ad emendandum textum est usus, quem tamen e Schotti editione expressit, sed eiectis eius emendationibus. Ad usus tironum, Christianus Iuncherus Coburgii 1703. 8.

Marianus Victorinus ad Epist. 21. S. Hieronymi scripsit in Bibl. Vaticana exstare Ms. Aurelii Victoris Fabr. Bibl. lat. T. III. Histo: Historiam persecutionum Ecclesiae usque ad Domitianum. Sed eius sidem merito in dubium vocat eruditissimus Baluzius in calce notarum ad Lactantium de mortibus persecutorum T.2. Misc. p. 462. Neque ex Hieronymo colligas, huiusmodi opus unquam scriptum suisse ab Aurelio Victore, cuius historiam sibi mitti petit Hieronymus propter notitiam persecutorum, i. e. Caesarum: ita enim legitur ille locus in antiquissimis Codicibus, non persecutionum. Porro minime Christianus suit Aurelius iste Victor.

VI. FLAVIVS f) EVTROPIVS Italus, Sophista, Constantini M. g) primum ab Epistolis, deinde Iuliani Apostatae expeditioni in Parthos sive Persas interfuit, eius ήλικώτης όμε και άιρεσιώτης dictus 2 Nicephoro Gregora, in Orat. de Constantini M. laudibus apud Lambecium T.VIII. p. 65. ἐγὼ δὲ μάςτυςας έχων των λεγομένων, μακρας ισορίας έκτε των της ύμετέςας αὐλῆς ἀςχαίας καὶ πάνυ τοι πλέιτας, ἔκτε τῶν θύςαθεν σοΦῶν, Ἑλλήνων δηλαδή καὶ Αἰγυπτίων, κ δσοι της πάλαι Υώμης έγενοντο θεεμματα, μήκες ένεκα παρίημι. Μνηθήσομαι δε ένος τένομα ΕΥΤΡΟΠΙΟΥ, βραχυλογία χρωμένε τα μάλισα τε δή και πρότερον μετρίως έμνή θην, και ταθτα άπε χθῶς έχοντος πεὸς Κονςαντίνον διά τε τὸ τῆς θεησκώσε αποινώνητον και πεόσγε διά το ήλικιώτην όμε η αίρεσιώτην Ιελιανέ γενέθαι. Post pauca: Έλ-

est Eutropius, quem Chronographum Ioannes Malalas appellat. In Msf Codicibus appellatur V. C. quasi dicas Virum Clarissimum, vel Virum Consularem.

f) Flavii praenomen Eutropio tribuimus autoritate Caroli Sigonii et Balth. Bonifacii, etfi in editionibus et Mff. quos viri docti versasse et estantur, et apud veteres, qui Eutropii meminerunt, nullum occurrat. Italum vocamus, auctore Svida (nisi is hoc verbo innuere duntaxat voluit, eum lacine scripsisse). Sophistam vero com sodem Svida et Codino. Idem

g) Vide Lambec. ad Georgii Codini excerpta de originibus Conftantinopolitanis p. 147, edit. Perif. in fol. et Bandurii Imperium erient. p.459.

λην δ' ων και άλλοφύλε θεησκείας τεόφιμος, παεέμιζε τοῦς λεγομένοις και λέξεις, αι τον μέν νέν ύγιανεσιν, το δε Φαινόμενον απόζεσιν Ιλληνικής πικείας. Idem Eutropii meminerat superius his verbis, Onoiv o σοφος ΕΥΤΡΟΠΙΟΣ, ός Ουαλεντι μέν σύγχεονος γενονώς, έλλην δών την Βεησκάαν, έπατα την άεχαίαν Λατινική διαλέκτω Ρωμαϊκήν isoglav αγώ-νισμα γλώττης ποιθμενος. Ammianus XXIX, 1. Quibus post hace cognita sequestratis, Eutropius Asiam Proconsulari tunt. (a. C. 371.) obtinens potestate, ut fadionis conscius arcessitus in crimen, abscessit innocuus. Ad quae verba Henr. Valesius notat, huius Eutropii mentionem facere Libanium in vita sua p. 54. ubi de Festo loquitur Asiae Proconsule: περὶ τέτε μόνος πρὸς μόνον τον Βάλεντα είπων, ως έμετε ξαδίως έν αὐτω κ τον Ευτρόπιον έλοι. De eodem Eutropio loquitur Libanius in libri IV: Epistola 191. ad Themistium, ubi eum Acacii Sophistae discipulum et fratris filium suisse ait, ac nondum quidem Magistratum gessisse, sed brevi esse gesturum. Eundem Eutropium memorat Gregorius Nazianzenus Epist. 137. et magnum Eutropium appellat. In Epistola autem 138. eundem Proconsulem Asiae fuisse, non obscure significat his verbis: Euoi re πεός πάσιν οίς τετίμηκας έσι τοιέτοις, ήνίκα τον ύψηλότατον έχες θεόνον, έχοντα το επίφθονον έτι κατά την 'Ασίαν περιτυχών ει μέμνησαι, etc. Atque ut omnia praetereum beneficia, quibus me affecifti, cum tu summum Magistratum teneres, qui adhuc invidiam tibi treabat, reperto me in Afia, si memoria tenes, otc. Idem postea Praesectus Praetorio suit anno Dom. 380. et 381. ut ex Codice Theodosiano colligere est. Ac nisi coniectura fallor, is ipse est Eutropius vir Cl. qui Breviarium Historiae Rom. satis eleganti sermone scripsit ad Valentem Aug. Haet Valessus vir dostissimus. Hine non Christianum, qualis visus est Brodaeo ad An-

thologiam Epigramm. Graecor. pag. 319. aliisque bene multis, sed Ethnicum fuisse, colligit Lambecius lib. 4. de Bibl. Vindob. p. 56. et Franciscus Mottanus Vayerus libro de virtute paganorum Tom. 1. pag. 670. edit. in fol. Nam quae videntur in quibufdam editis Eutropii exemplis eum a gentilitatis nota liberare, (ubi scilicet Iesum Christum Deum et Dominum nostrum vocat) ea in scriptis codicibus desiderantur omnia. Quare fieri potest, inquit Latinus Latinius Bibl. sacro profana p. 79, ut a Paulo Diacono illa addita Eutropio fuerint, cuius, Pauli Foroiuliensis, nomen in codice Vaticano praenotari monet idem Latinius pag. 81. igitur Eutropius iussu Valentis Imp. res Romanas ab urbe condita usque ad obitum Ioviani et annum V. C. 619. brevi narratione strictim complexus est, additis etiam his, quae in principum vita egregia exfliterunt.

Diversus autemest ab hoc Eutropius Eunuchus, qui Consul suit a. 387. et 399. et denique ad poenam quaesitus, sub altari Christianorum delituit, cui ipse antea ius voluerat asyli abrogare. Confer S. Chrysostomi homiliam Tom IV. edit. Ducaei p. 482. quae incipit: ακ μέν, μάλισα δε νυν. Alius quoque Eutropius Presbyter, cuius Epistolas duas duas sorores, ancillas Christi, memorant Gennadius de Script. Eccles. cap. 49. et Honorius Augustod. II, 49. Hunc cum nostro perperam confundunt etiam Trithemius, Possevinus, Andr. Hyperius de ratione studii Theolog. lib. 4. p. 570. et Goldastus ad Eginhardum de vita Caroli Ma-Alius quoque Eutropius protospatharius gni p. 157. et Quaestor temporibus Zenonis et Anastasii, de quo Codinus n. 122. de Origg. CPol. Alius item Eutropius Christianus, ad quem Eustathius Antiochenus scripsit librum adversus Origenem de Engastrimytho, vocans

133

cans cum p. 351. Recetusov avdew, et in limine libri, δαπεεπές ατον της δεθοδοξίας κής υκα. Eutropius Episcopus Andrinopolitanus, Arianorum adversarius. Eutropius Christianus, Praefectus Praetorii Galliarum et Platonicae studiosus Philosophiae, ad quem scribit Sidonius lib. 3. Epist. 6. et de quo Tillemontius Tom, XVI. memor. Hist. Eccles, p. 209 seq. qui p. 248. etiam de Eutropio Episcopo Arausionensi, ad quem Sidonius lib. 6. Epist. 6. Alius denique Eutropius Abbas, cuius ad Petrum' Papam, de octo vitiis principalibus, scriptum latine legitur in Bibl. Patrum edit. Lugd. 1677. T. 27. p. 480. Libro X. c. 8. haec funt Eutropii verba: Nimius religionis Christianae insectator, (Iulianus) perinde tamen, ut cruore abstineret. Simile exstat Ammiani de Iuliano iudicium, ex quo tamen vel hunc vel Eutropium Christi sacris addictum fuisse, haud firmiter colligas. Nonnulla ad verbum Hieronymus in Chron. ex Eutropio, vel Eutropius h) ex Hieronymo: nam uterque sub Valente scripsit. Prius tamen verissimilius crediderim.

VII. Exstat huius Eutropii Breviarium i) Romanae Historiae in X. libros distinctum dicatumque Valenti Augusto: sed in antiquioribus editionibus, Rom. 1471. Mediol. 1475. Venet. 1480. 1489. 1490. s. ad calcem Scriptorum Hist. Aug. item cum Paullo Diac. Paris. 1512. s. ap. Gormontium, Cracoviae Mich. Coccinio curante 1510. 4. Paris. 1513. per Nic. Mailtardum etc. cum additamentis Pauli Winfridi Langobardi, qui Caroli M. aetate Diaconus Aquileiensis suit, mire interpolatum I 2

mate abbreviavit Livium Scriptorem Romanum. Perperam Volaterranus hace verba sic accepit, ac si Capito Lucius Epitomen Livii concinnasset. Laudatur Eutropius etiam a Sarisberiensi VIII, 21. Policrat.

b) Ita Pontacus p. 367. ad Eufebii Chron.

i) Svidas in Kaπίτων vocat Επιτομήν Ευτροπίε 'Ρωμαιστ' έπτίμνοντος Λίβιον τον 'Ρωμαίσν. Ερίτοπει qua Entropius Intino idio-

legitur. Omnes enim a Iano, primo Italiae Rege incipiunt et ex aliis multa admixta habent. Etiam in historia Miscella libri undecim priores, hos ipsos Eutropii libros a Paulo interpolatos exhibent, proximi vero quatuor auctorem agnoscunt eundem Paulum Diaconum, fextus porro decimus usque ad vigesimum quartum additi sunt a Landulpho Sagues, historiamque perducunt ad annum usque C. 806. uti recte in edit. Pi-thoei legitur (perperam in Gruteriana excusum est 706.) in quibus tota fere Anastasii Bibliothecarii Rom. historia Ecclesiástica ex Georgio, Theophane, aliisque Graecis Scriptoribus collecta continetur. Vide praeter P. Pithoei praefat. Vossium de Hist. latinis p. 292. Labbeum de scriptoribus Ecclesiasticis, Seldenum ad Eutychii Origenes Alexandrinas p. 153. etc. Neque in Landulpho tantum, fed et in iis, quae Paulo tribuuntur, Anastasii verba observare licet. Prodiit Historia Miscella ex recensione Petri Pithoei Basil. 1569. 8. et Henrici Canissi eura Ingolstad. 1603.8. Iani denique k) Gruteri opera inter scriptores latinos Historiae Augu-slae minores Hanov. 1611. fol. Merito autem mireris Dan. Guilelmum Mollerum in diss. Circulari, quam de Paulo Diacono vulgavit Altdorfii 1686. fectione 13. audacter scribere, non confundendam esse Historiam Miscellam cum ofto libris, qui in nonnullis editionibus Eutropii post librum X. solent subiangi, praeterquam enim quod, ceu ad oculum contendenti ea invicem patebit, diversissima stili rerumque facies est, profesto dubitari etiam'a viris eruditioribus folet, an iidem illi genuinus Pauli nostri sint foetus. Sane certum est, octo istos libros, qui in temporibus Leonis Isauri Iconomachi desinunt, et Eutropio subiecti prodiere Basil. 1532. fol.

ritiam arguunt, notante Paschasio Quesnello ad Leonem M. diss. I. pag. 210.

k) In illis, quae ex Palatino Codice primus edidit Gruterus (ut libro XVI.) multa funt suspetae fidei, quae scriptoris impe-

edente Sigismundo Gelenio, et Genevae in collectionibus Scriptorum latinorum Historiae Romanae, quas infra lib. IV. recensemus, et inter scriptores Historiae antiquae a Dionys. Gothofredo collectos, et seorsim Lugduni curante Paulo Merula a. 1594. 8. certum inquam est, hos haudquaquam differre a libris Pauli Diaconi, qui in Historia Miscella Eutropium sequuntur, etsi valde interpolati ibi occurrunt, auctore, ut est credibile, eodem, qui reliquos libros addidit, Landulpho.

VIII. Ceterum primus Eutropium fincerum dare, et a Pauli interpolationibus separare conatus est Io. Bopt. Egnatius, ap. Aldum, primum 1516. ad calcem Svetonii, inter alios Rom, hist. scriptores, et 1521. 1524. 8. quae editio verbotenus repetita est a Iunta 1517. 8. et a Colinaco Paris. 1529. 1531. 1539. 1540. et 1541. Sed nondum satis purus est hic textus ab antiquis interpolationibus. Post Egnatium selicius Antonius Schonhovius Canonicus Brugensis e Mito Gandavensi Basil. 1546. 1552. 8. purgatum dedit: de qua editione sic Georgius Cassander:

Hastenus Eutropii titulum nomenque: sed ipsum Nunc demum, lestor, conspicis Eutropium.

Post Schonhovium idem egit et puriorem fecit Eutropium Elias Vinetus, qui ex Msto Burdegalensi emendavit notisque illustravit Pictavii 1553. additis annotationibus suis. Vineto successit in Eutropio ornando Glareanus, edito cum annotationibus suis Eutropio Friburgi in Brisgavia a. 1554. Secundum has editiones dehinc edi coepit purus Eutropius et notis egregiis illustratus, ut Basil. 1559. Paris. 1560. 12. insertusque sic est pluribus historicorum Rom. corporibus, quas editiones nihil attinet commemorare. Secutus hos est Paulus Merula edito Eutropio cum Paulo Diacono Lugd. 1592. 8. usus Codice scripto Fr. Nansii, adiectis praeter

Henrici Glareani et Elize Vineti notas, quae repetita est ibid. 1594. Fridericus vero Sylburgius non tantum T. 1. Rom. Hist. scriptorum a. 1588. f. Eutropii breviarium sic castigatum edidit, sed et a. 1590. Tomo tertio scriptt. hist. graecorum minorum ex Bibl: Francisci Pithoei vulgavit avendorov Metaphrasin Graecam Pacanii, I) addito e regione Latino textu e Mf. Fuldensi casligato. Ad haec exempla textus aliquoties est repetitus Helmstadii ab Chr. Heidmanno 1621. 4. fqq.

Sed post hos inprimis bene de Eutropio meritus 'est Christophorus Cellarius, edito textu bene castigato, cum Var. Lectt. edd. superiorum, Metaphrasi Paeanii, et notis brevibus illis quidem, sed optimis: primum Cizae 1678. 8. quae deinde saepe repetita est, etiam magis castigata editio.

Eutropium etiam in usum Delphini edidit et il-Instravit Anna, Taneguidi Fabri filia, usa interdum etiam doctissimi parentis, quas laudat, observationi-bus Paris 1633. 4. quae editio repetita est Oxon. 1696. 8. Exstat praeterea Eutropius et Aurelius Victor cum brevibus notulis Tan. Fabri ipsius, Salmurii primum a. 1667. 8. editus, atque inde Londini recufus 1705. 12.

Post hunc, Eutropium variis septem Mss. et edd. lect. et brevibus notis illustratum una cum Pacanii Metaphrasi, Messala Corvino, Iulio Obsequente et Anonymi Graeci oratione funebri in Constantium Constan-

1) Mentio huius Paeanii in fragmentis antiquis de mensuris ac ponderibus ap. Stephanum Lemonium Var. Sacr. p. 502. Quis vero fuerit, vel quando vixerit, in-certuin est, etsi Sylburgius et Huetius suspicantur, Eutropio non multum fuisse inniorem. Porro in Extremo libri ultimi mutila est Paeanii versio, ur alias minores Jacunas praetereamus. Fuit olim

et alia quaedam Gracca Eutropii Metaphrafis auctore Capitons Lycie, Imp. Iustiniani temporibus antiquior; qua usus Stephanus Eduκογράφος, qui Eutropium laudat in Καρχηδών, Ιο. Antiqchenus et Svidas. Vide Valesium ad Excerpta Peiresciana p. 115. 118. Fallitur igitur Io. Rualdus, qui utramque inter se confundit animadver-fione 2. in Plutarchum p. 71. tini M. filium edidit Thom. Hearne Oxonii 1703. 8. Hunc excepit Sigebertus Havercampus, cuius editio facta est Lugd. B. 1729. 8. In ea praeter Paeanium reperiuntur notae Vineti, Glareani, Fabrae et patris, Hearnii, denique selectae Sylburgii, Cellarii, item Heumanni obss. et suis, addito Sexto Ruso et aliis libellis.

Minores hae, sed bonae utique, sunt editiones Laur. Reinhardi et Io. Frid. Gruneri, sed haec tamen longe illa melior, accommodatae usibus iuventutis scholasticae: illa Hafniae 1752. 8. haec Coburgi, eod. anno; ubi tum Professor in Gymnasio merebat, nunc Theologus Halensis clarissimus. Sed ea post a. 1765. ibidem repetita est diligentius, et in recensendo textum et in illustrando. Omittimus editiones pueriles, cum notis germanicis.

Sed nemo maiori et iustiori cum apparatu et diligentia ad editionem novam curandam accessit, quam Henricus Verheyk, quae absoluta est Lugd. B. 1762. S. In ea sunt omnia, quae in Havercampiana, Cellarii tamen notae integrae, et Rusus Festus solus: accessere ipsus notae, ubi res postulare videbatur, et Indices meliores: variae lectiones Mss. quos ipse contulerat, diligenter notatae: ut haec iam sine dubio optima sit editio. In praesationis altera parte est accurata de Distatore Romano Disputatio, ad L. I. c. 12.

IX. Versio Graeca Paeanii, quam primum esse ab Sylburgio editam, ante diximus, extat scripta in Codice Bavarico CCXIII. Illa usus est Nicephorus Gregoras laudatus a Lambecio VIII. p. 66. qui nomen integrum putat esse Capito Paeanius. Sed fallitur. Duae enim diversae suerunt Graecae Eutropii versiones; altera a Capitone Lycio, de quo vide Reinessum Epist. 2. ad Hosmannum pag. 9. altera a Paeanio, sive, ut malit Lambecius, Paeania. Putat enim nomen illius esse non

Παιά-

Maiovios sed Maiovios. In Libanii tamen Epistolis etiam nonagesima secunda carum, quas Rev. Ioannes Christ. Wolfius edidit, Ilaiavios appellatur. Paeanii versione Zonaras haud raro utitur, ut notatum Cangio notis ad Zonaram p. 27. Altera Graeca Capitonis interpretatione usum Io. Antioch. Malalam et Svidam, notat etiam Ludolphus Neocorus ad Svidam in 'Αυρηλιανός. Ceterum hanc versionem, alias non inelegantem, et usibus tironum, Eutropium tractantium, admodum utilem lectu, non semper accuratam et fidelem esse, dudum monuit Sylburgius in praef. ad eam et in notis: itemque Huetius de claris Interpretibus p. 216. Gallice Eutropius prodiit Paris. 1601. 12. Anglice vero Lond. 1564, 8. De versione Hispanica Amati Lusitani v. Bartoloccii Bibl. Rabbinicam T. I. p. 369. Nova versione Gallica, notis Criticis et Chronologicis illustrata, hunc scriptorem donavit Lezaeus (Mr. l'Abbé Lezeau) Paris. 1717.12. v. Ephemerides literar. Parif. illius anni, mense Aug. p. 230. Nonnulla in illa interpretatione reprehendi videbis, ubi lubebit, in Novellis Reip. litter. a. 1718. p. 250. sq. Hispanice prodiit Antu. 1561. 8. interprete Io. Martino Corderio.

In extremo libro decimo aliud opus historicum promittit Eutropius. Quia autem ad inclytos Principes venerandosque (Valentinianum et Valentem) perventum est, interim operi modum dabimus. Nam reliqua stilo maiore dicenda sunt, quae nunc non tam praetermitimus, quam ad maiorem scribendi diligentiam reservamus. Sed huic eius instituto sata intercessisse videntur.

CAPVTX

DE/

AVSONIO.

I. Aufonii aetas et religio. II. Scripta. III. Editiones.

galenfis, Grammaticus et Rhetor doctissimus, Poeta vero suavis atque ingeniosus, Christi b) etiam sacris

a) Aufonii huius Pater Iulius Aufonius, Vafarenfis, Medicus Valemmi senioris. Eius libros de medicina memorat Marcellus Empiricus. Fertur et illrus dictum, beatum effe, non qui babet, quae cupit, sed qui non cupit, quae non bebet. Adde Ioseph. Scaligerum in Ausonii vita, et Vossium libro de Philosophia pag. 103. Io. Frid., Gronovium lib. 2. Observatt. c. 17. Quam bonus vir fuerit Ausonius ille pater, docet filius Epicedio in eum scripto, quo inter alia testatur, nonagenarium obiisse. Geneslogiam integram vide parentalibus subiectam p. 143. edit. Iacobi Tollii. Alius suit Ausonius Sophilta, de quo Svidas.

b) Olaus Borrichius Vir Clariff. in libro de Poëris p. 73. et doctifmus Caveus parte 2. Hift. litter. criptor. Ecclef. p. 100. Chriftophoros item Hendreich in pandectis Brandenburgicis T. 1. p. 360. non dubitant Aufonium religione Ethnicum pronunciare: quin vir infignis doctrinae Ez. Spanhem. de Viu et Pr. N. T. II. p. 144. et Ludovicus Antonius Muratorius T. 1. anecdoron Biblioth. Ambroganae

p. 114. neminem eruditiorum du-bitare, quod a religione Christiane alienus Ausonius fuerit. Addidit Borrichius, etiam propterea a Pontio Paulino amico identidem obiurgatum. Et p. 74. Paulinus discipulus Ausonii, quem colebat ut praeceptorem, sed ut aversum a Christiana religione subinde increpabat. At enim dubio procul fallitur vir doctus una cum Vossió, qui p. 55. Poet. latin. de Ausonio: Poeta, inquit, fuit gentilis, quemadmodum ex Paullino liquet. Viderur etium pro Ethnico habere Bailletus in Iudiciis de Poëtis, tum Philippus Brierius syntagmare de Poëris latinis, quae fententia non minus a veritate est repulsa, quam quod Gaddio perfuafum propemodum a Trithemio esse video, Poëtam hunc eundem Episcopum quoque extitisse Burdegalensem T. 1. de seriptoribus non Ecclesiast. p. 57. Christianum vero fuisse Ausonium. nt adalia argumenta ex ipfius fcripris recurrere non fit necesse, idem Paullinus luculenter testatur, non increpaturus eum nifi Chriftianum, cum sit : negant Camoenis nec patent Apollini dicata Christo pectora, alio

facris addictus, etsi eius rei rara (certa tamen) in scriptis suis reliquit vestigia. Ab Imp. Gratiano, quem non minus ac Valentinianum fratrem in literis instituerat, promotus ad quaesturam, et a. C. 376. ad prafecturam praetorii Italiae, et a. 378. ad praefecturam praetorii Galliarum et a. C. 379. ad Confulatum, obiit imperante Honorio post a. C. 392. maior octogenario. Vicarium Africae fuisse, notat Iosephus Scaliger lib. 2. lect. Aufonianar. cap. 17. ubi et alia. De eo consulenda vita Fl. Mallii Theodori scripta ab Alberto Paulo Rubenio, et vulgata a Io. Georgio Graevio Vitrai. 1699. 12. et repetita Lips. a. 1754. Aegidius Lacarry S. I. in historia Galliarum sub Praesectis praetorio Galliarum a Constantino M. ad Iustinianum Paris. 1675. 4. Baptista Souchay in vita Ausonii nuperae editioni praemissa, nec non Beletus diss. de Ausonio, recitata in Academia Regia scientiarum et litterarum elegantionim Burdegalensi. Bibl. Francoise 2. 1726. mense Maio et Iun. p. 52. feqq. Consulatum fuum incidere in annum Vrbis conditae 1118. qui ex supputatione ipsius, Epo-

loco etiam ad eum feribens in

Inque tuo tantus nobis confensus
amore est,

Quantus et in Christo connexa mente colendo.

Rectius iraque Gyraldus dialog. 10. de Poètis: Christianus quidem Aufonius suit, nt ex eius versibus, et item Paullini cius discipuli, facile collegimus, sed petu antior tamen et lascivior (respieit Gyraldus tum Epigrammata quaedam lasciva et flammis, itudice Caesare Scaligero expianda, tum obsocium centotonem nuprialem Valcutiniano Imp. rogante, qui nuprias simili lusu descripterat, ab Ausonio compositum) quam nt inter Christianos numerari dignus. Iosephus que Scaliger Ausonium sero Christianum suisse serio christi

Aufon. lect. Adde his Theophilum Raynaldum in Hoplotheca contra ictum calumniae Tom. 12-pag. 420. et Baelli dictionarium edit. 2. Obiurgavit vero Aufonium Paullinus, non ut averfum a Christiana religione, fed quod ille religiosum Paullini secusium palam improbastet. Fortassis male quoque serebat Paullinus in Ausonii carminibus legere se quaedam εδινικώτερον seripea, quale est illud cap. I. in Professoribus Burdegalensibus:

legaleniibus:
Et nunc, five aliquid post Jata
extrema supersit,
Vivis adbuc, aevi quod periit

mentinens.

Sive nibil superest, nec babent longs otta sinsus,

Tu tibi visisti, nos tuu sama invat.

cham Varronianam tredecim annis praevertentis, c) refpondet a. C. 379. testatur ipse Epigrammate 3. ubi Proculo promittit sastos Consulares Romanos a primis temporibus deductos ad suum usque Consulatum:

Mille annos centumque et bis fluxisse novenos Consulis Ausonii nomen adusque leges.

Et Epigrammate 2.

Annis undecies centum coniunge quaternos,
Vndecies unumque, d) super trieterida neste
Haec erit aeternae series ab origine Romae.

Fastos digessit Ausonius usque ad a. V. C. 1122. C. 382. Hinc Epigrammate 4.

Hactenus adscripsi fastos: si sors volet, ultra Adiiciam. Si non, qui legis, adiicies. Stire cupis, qui sim? titulum, qui quartus ab imo est, Quaere, leges nomen Consulis Ausonii.

Sed iam pridem isti Ausoniani fasti interciderunt.

II. Ausonii exstat 1. Liber Epigrammatum, cui przemittitur Theodosii e) Epistola, qua Ausonium parentem vocat, eumque rogat, ut scripta sua audacter ad se perferat, non minus patrocinii et amoris reperturus, quam docti Poëtae et scriptores quondam apud Augusum. Hanc Epistolam sequitur triplex praesatio, versu scripta, una ad Theodosium Imp. altera ad Syagrium, tertia

c) Vide Antonii Pagi Criticam Baronianam ad a. C. 302. n. 15. fq. Riccioli Chronologiam reformatam p. 164. et Perri Relandi fastos Consulares p. 464. Pagius consimili epocha cum Autonio Arnobium quoque usum coniicit. De hoc Ausonii Consulatu extat Disputatio Corsinsi edita Pisis 1764. 4. d) Vndecies unum i e. undecim, quibus quatuor cum trieteride additi conficiunt duodeviginți.

e) Haec epistola praeter causam suspecta videtur Mariangelo Accursio, Caspari Barthio XII, 12. et LVIII, 3. Adversar. absurde aucerem suspecto Ascensium. tertia ad Latinum Pacatum Drepanium, quem filium, i. e. discipulum appellat.

- 2. Ephemeris, sive totius diei negotium, f) yario carminis genere.
- 3. Parentalia, quibus carorum suorum, ut ipse loquitur, obitus commemorat.
 - 4. Commemoratio Professorum Burdegalenfum.
- 5. Epitaphia Heroum, qui bello Troiano interfuerunt, adiecta a Guil. Cantero et aliis peplo Graecorum Epigrammatum in eosdem herous, auctore Aristotele, sed ut Io. Tzetzes ad Hesiodum monet, non Stagirita. Addidit Ausonius alia quaedam Epitaphia, ut Niobes, Didonis, Diogenis Cynici etc.
- 6. De XII. Caesaribus per Svetonium Tranquillum scriptis Monosticha dicata Hesperio silio, et de isdem Caesaribus a Iulio Caesare usque ad Hesiogabalum g) tetrasticha. Haec saepius ad calcem Svetonii vulgata sunt.
- 7. Clarae urbes siye Ordo nobilium urbium, seorsim prodiit cum libro Hippolyti a Collibus de urbium incrementis. Etiam Piclav. 1565. cum commentario Eliae Vineti.
- 8. Ludus five sententiae Septem Sapientum ad Latinium Drepanium Pacatum ProCos.
- Idyllia XX. quorum primum est Carmen Pafehale, Proco h) dictum, quod incipit:

Sancta salutiferi redeunt solennia Christi.

Neque

f) Hanc qui legerit, Christianum fuisse auctorem minime dubitabit. Vide edit. Tollii p. 96. 98. seq.

g) Scripferat in caeteros quoque Imperatores usque ad Theo-

dosium, sed reliqua tetrasticha perierunt.

b) Forte a Proconfule dictum. uti Idyllium VIII., est precatio Aufonii Consulis. Neque confundi debet cum hypobolimaea, Ausoniique nomine falso edita oratione paschali, versibus i) Ropalicis, qui incipiunt:

Spes Deus aeternae Stationis conciliator.

Idyllii septimi in Bissulam, maior pars et lascivior periit. Decimum five Mosella elegantissimum est, et cum seleclis Tibulli Propertiique elegiis illustratum a Paulo Duizio, Mussiponti 1615. 8. et cum commentariis Marquardi Freheri separatim prodiit Heidelbergae 1619. f. Vide etiam Cl. Viri Conradi Sam. Schurtzfleischii dist. Historico politicas p. 520. seq. Tertium decimum est unto Virgilianus Nuptialis et fescenninus, de quo iterum infra IV. cap. 1. Henricus Meibomius, qui hunc Centonem cum Probae et Capiluporum suisque centonibus Virgilianis edidit Helinst. 1597. 4. satis se causae putavit in co reperisse, ut Ausonium Christianum suisse negaret et paganis audacter adscriberet. Cupido Cruci affixus ibidem dictus Idyllii fexti locum occupat, qui cum variorum notis editus est Hagae Comitis a. 1712. 8. ad calcem Pervigilii Veneris, de quo dictum est supra. Huius Idyllii sexti de Cupidine crucifixo locum insignem v. 16. seq. Fulmineos Semele etc. illustrarunt Viri Clariss. Oudious S. I. et Kavionus de Varennes, Journal des Savans 1718. p. 197. 205. Mem. de Trevoux 1717. p. 1181. 1189. Gryphum ternarium, five Idyllion undecimum illustravit Scaliger Epist. 199. Claudius item Minos Divionensis, Paris. 1574. 4. et Franciscus Sylvius, Ambianus a. 1516, ac Franciscus Sanctius Brocen-

βιόδαιμον. Calix φοπαλωτός ap. Dionem in Commodo p. 825. E. in clavae figuram formatus. Svidas in πύλιξ όσπαλ. Pro Repalicis versibus minus bene alii legunt Euryphallicos. Vide Bernhardi Monerae noras ad Menagiana Tom. 4. pag. 180.

i) Versus Ropalici (non Rophalici) dicuntur, quod clavae more voces gradatim furgunt et augentur numero syllabarum, sive per fingula vocabula fingulis fyllabis increscunt, ut Homeri ille Iliad. libro tertio vers. 182. de quo praeter Eustathium Gellius XIV, 6. ή μάχας Ατεκίση μοιοηγενές όλ-

sis una cum Ovidio in Ibin, Salmanticae 1596.8. Graecis versibus expressit Federicus Morellus in historia numerorum, Paril. 1609. 8. in qua etiam Adriani Turuebi carmen de binario, Pauli Huralti Hospitalii, Aquensis Archiepiscopi, tetras, et eiusdem Morelli pentas sen quinarius. At Idyllium decimum quintum de ambiguitate vitae seorsim excusum est, cum commentario Henr. Vagetii Hamburg. 1637. 8. et cum distichis Catonis, aliisque prodiit 1500. 4. Idem Idyllium Alcaicis versibus latinis expressum a Salmonio Macrino lib. V. hymnorum p. 187. Graeca metaphrasi donavit Federicus Iamotius p. 57. poëmatum. Idyllium Ausonii Graece redditum a Fed. Morello 1596. 12. Elegiam eiusdem argumenti scriptoris recentioris edidit Barthius XLV, 16. Advers. Ad Idyllion de Viro bono, five Πυθαγοςικήν ακρόασιν differtatio Magni Danielis Omeisii lucem vidit Altdorsii 1706. 4. in qua et plura de Aufonio.

10. Eclogarium variorum poëmatiorum et Epigrammatum, quorum pars, ut in aliis quoque Ausonii carminibus, expressa e graecie, quae in Scaligeri editione et aliis quibusdam adiuncta leguntur. Epigramma Graecum Posidippi sive Cratetis Cynici, quod expressit Ausonius et amplificavit, una cum contrario Metrodori legitur in Anthologia Epigrummatum Graecorum lib. 1. p. 27. seq. In Ms. Codice Antonii Eparchi, qui hodie servatur in Bibl. Regis Christianissimi, prius illud exstat sub Heracliti nomine, alterum Democrito tribuitur. Vide Bandurium ad antiquitates Constantinopolitanas p. 882. Apophthegmata Graeciae Sapientum cum Scholiis Erasmi, distichis Catonis et aliis quibusdam, Francofurti ad Oderam 8. Carmen Paschale cum notis Speltini, in collectione poëmatum Speltini, Erfurti 1501. 4.

II. Liber

- 11. Liber Epistolarum XXV. uti emnia hactenus enarrata, vario carminis genere. Idylliis et Epistolia monnellis subinde Epistola in prosa scripta praemittitur.
- rz: Oratio Panegyrica ad Gratianum Imp. qua illi pro Confulatu gratias agit, faepenumero edita cum XII. Panegyricis, uti dictum est supra.
- 13. Periochae in Homeri Iliadem et Odysseam, quas emendasse se profitetur Christianus Rittershusius Epistola ad Iosephum Scaligerum T. 2. Sylloges Burmannianae p. 329.
- 14. In editione Vineti (ficut in nupera ad usum Delphini p. 418. sed in notis) leguntur etiam tetraskicha in fingulos menses; quae Scaliger in sua omisit, at in Catalectis Veterum Poëtarum edidit, fine auctoris nomie ne, quod et in sua veterum Epigrammatum latinorum editione fecit P. Pithoeus. In vetustissimo Calendario Romano, quod e Codice M. S. Bibliothecae Caesareae vulgavit Petrus Lambecius ad calcem libri quarti Commentariorum, et Graevius inseruit tomo octavo thesuri Antiquitatum Romanarum, Montefalconius tomo primo supplementi Antiquitatis explicatae, tetrasticha ista, quae Graevius et Francicus Ausonii editor Ausonio haud indigna iudicant, imaginibus menfium fingula sunt subjects, illasque pulchre referunt. Confer Euflathium de Ismenes et Emeniae amoribus libro quarto, ubi duodecim mensium imagines prisco more depictas: describit.
- III. E seculo quinto decimo notavimus editiones has: primam quidem Venetam a. 1470. fol. visam Suchaeo, Ausonii novissimo editori; alteram pariter Veneram a. 1474. ap. Tacninum de Tridino, quam in Bibl. du Boze notatam reperi, si numerus sine vitio suit. Sequitur Mediolanensis prima, a. 1490. s. curata per Actabr. Bibl. lat. T. III.

 K milium

milium Ferrarium, historiae Professorem, qui de Codicis scripti, unde facta editio haec, vitiositate valde queritur, eum mancum et multis locis obliteratum appellans, quam querelam et apud alios reperimus. Itaque et edd. primae non sunt plenae. Post hanc memoratur alia Veneta a. 1494, quam non vidimus, fed habemus aliam a. 1496. f. quae est prima Georg. Merulae, h. e. cum eius praefatione: nam recensio et emendatio textus est Hieronymi Avancii, ut Merula in illa praefatione dicit. A Merula autem accessere in fine quaedam Ausonii, ante non edita epigrammata, reperta a Fr. Nursio Mediolani. Haec editio repetita est Mediol. anno post, 1497. f. De Parmensi ed. a. 1499. nihil habeo, quod dicam. Sed initio sequentis seculi a. 1500. fecuta est plenior editio per Thaddasum Vgo-Letum Parmensem, Venetiis 4. cuius exemplum habuit Fabricius, ex cuius bibliotheca emtum nobis cognoscendum praebuit ill. Hagedornius: fuit olim Alciati, qui loca quaedam fua manu correxit. In hac editione accessere praeter illa Merulae, 1. alia quaedam Epigrammata. 2. Epistola ad Paulinum. 3. Periothe Homerica. 4. Mosella. 5. Ludus VII. Sapientum. 6. Catal. nobilium urbium. 7. Sulpicia. Haec, ait Vgoletus, a fe e collatione Codd. diversorum addita esse: praeterea se multos versus consusos in ordinem redegisse, integros addidisse e Codd. verba redundantia resecuisse: in Ludo VII. Sapp. fibi codicem veterem et bonum a Tristano Chalco acceptum profuisse: Mosellam ex uno valde vitioso codice datum. Coniecturas se scripsisse in Eclogas, cum apud Regem Matthiam in bibliotheca effet: quae non prodiere in lucem.

Huic proximam novi Lipsiensem 1915. 4. per Rich. Crocum, qui se prositetur Ausonii opera diligenter castigasse et in meliorem ordinem redegisse. Sub tabula opusculorum Ausonii in capite libri est: subdentur castigasse.

fligationes in universum opus ad calcem operis: fed éae in exemplo nostro nullae sunt, nec aliis visas et memoratas reperi. Fertur quoque editio Parissensis a Mith. Humelbergio emendata, ap. Iodocum Badium Ascensium, Hieronymi etiam Aleandri castigationum spem facientem (vide Mich. Maettarii T.2. annal. typographi p.306.) a.1517. 4. Eodem anno Aldus Aufonium vnf gavit S. adde editiones, Basileensem Valentini Cu rionis a. 1523. Lugdunenses ap. Gryph. 1540. 8. et 1549. Pariliensem a Vineto castigatam, curante Vineti amico Iacobo Gupylo a. 1551. Lugdunenseth Ludov. Mirael 1557. 8. Antuerpiensem Theodori Pulmanni, minore forma a. 1567. Prae reliquis vero laudanda luculenta Ausonii editio, cura viri docti Eliae Vineti vulgata. Burdegalae a. 1575. 4. una cum commentariis eiuldem a. 1880. eadem forma excusis, et post eius k) obitum a. 1590. 4. titulis quorundam exemplorum a. 1604 pracferentibus: in qua editione additae, praeter Scaligeranas animadversiones, notae Turnebi, Iunii, Canteri, Lipsii. Huic Vineto, antequam commentarii eius in lucem emitterentur, Iosephus Scaliger suos Ausonianarum ledionum libros II. inscripsit a. 1573. in quorum postremi capite ultimo, Poëtae vitam succincle narratam tradidit. lidem deinde frequenter editi funt cum Aufonio, non tantum Lugd. 1575. 12. fed et ap. Commelinum 1588. 8. et eodem anno et 1608, minore forma Genevae, alibi-

K 2

k) Obiit Vinetus. a. 1587. Eius secundae editionis commentarii meminit Ios. Scaliger p. 403. Ep. gryphum ternatii Ausoniani expositurus ad Nic. Michaëlium: Scis quam non valgaris eruditio sit in poëmatis Ausonii. In quibus Gryphus ternarii melioribus aevi nostri Grammaticis crucem site, quamquam conatus omnium elusit rocandita et velo aenigmatum summeta dostrina: Nam Sylvius Ambianus mibil nisi triviali mometa percussit.

Bonus Vinetus non folum fibi fed et eruditioribus, etiam in its qua plana funt diffidit. Et quamvis in commentario secundo, qued posteius mortem vecostum est, multa de nostris lestionibus Ausonianis in suas diatribus transscripferit, nibil tamem quo dostioribus Ausonius familiarior fieret, expremsis. Conser etiam, si placet, Thom Crenii part. 4. animadwers. p. 11. seq. ubi er alia quaedam ad notitiam editionum Ausonii facientia.

que ab co tempore saepius, additis selectis Vineti notis et excerptis ex opere Adversariorum Adr. Turnebi et scriptis Philologicis Adr. Iunii, Guil. Canteri et Iusti Lipsii: Ante Vinetum et Scaligerum diatribas in Auson. Qvidium et Solinum vulgaverat Mariangelus Accur fius Rom. 1524, f. qui plagii postularus, quod labores Fabricii Varani, Episcopi Camerini, sibi tribuisset, crimen illud a se removit hoc concepto iureiurando: Quod Dii hominesque, fas fidesque audiat, sacramenti religione, et fi quid est iureiurando sanctius, affirmo, idque rite pariter ac fine dolo malo dici, caeterisque accipi volo, me nec ullius unquam scripta perlegisse ac ne conspexisse quidem, unde vel tantillum lucubrationes nostras redimiri iuvarique datum fuerit. Quin imo laborasse, quoad eius sieri licuerit, ut si quippiam alterius, post observationem quoque meam editam, occurrerit, e nostris pro-Quod si peierem, tum Pontifex tinus aboleremus. periurio, malus autem genus diatribis contingat, uf-que adeo, ut si qua bona aut saltem mediocria in ipsis fuerint, imperitorum turba pessima, bonis leviuscula tricisque viliora censeantur: famae si qua manent munera, vento evolent, proque vulgi levitate ferantur. Conradus Rittershusius p. 113. ad Guntheri Ligurinum memorat exercitationes suas ad Ausonium, in quibus plura loca Nazarii et aliorum Panegyricorum emendaverit. Sed nec illae, nec Casparis Barthii animadversiones ad Ausonium, aut Henrisi Ernstii notae atque variae lectiones unquam viderunt lucem, quod sciam; licet exstant Rittershusii ad Panegyricos observationes quaedam, ut supra lib. 2. cap. 22. dicere me memini.

Ab eo tempore eleganter hunc scriptorem Lugduni Bat. 1671.8. in lucem emisit *Iacobus Tollius* cum notis integris Scaligeri, et cuius in Mosellam, Marquardi Freheri. Freheri, Electifque animalvorfionibus Accirclii, (quanquam integras titulus, sed falso, promittit) Vineti, Barthii, Acidalii, I. K. Gronovii et Io. Georgii Graevii, de cuius postremi consilio Ausonium illustratum edendi occurrit quoque mentio in Epistola Benedicti Hoepferi Tubingensis, data a. 1673, 20, Mai, editaque in semestri primo Annalium Academiae Helmst. 1722. 81 p. 185. In frontispicio editionis Tollianae abesse Epistolam Theodossi Augusti, et in opere ipso, Paulini ad Ausonium Epistolas, miratus Nicol. Heinsius Epistola ad Io. Krid. Gronovium T. 3. Sylloges Burmannianae pag. 541. 542. infinita adhuc notat superesse in Ausonio castiganda illustrandaque, atque inter alia laudat librum veterrimum Vossianum.

Denique in usum Delphini Ausonius illustrari coeptus est a Iuliano Florido, Canonico Carnotensi, de cuius Apuleio supra dixi. Illam editionem impersectam relictam, Florido etiam 15. Sept. a. 1725. Parisiis extincto, recensuit, supplevit, emendavit, dissertationem, de vita et scriptis Ausonii, suasque animadversiones adiunxit Ioannes Baptista Souchay, Regiae Inscript. et humanior. literar. Academiae socius, usus etiam notis ineditis Martini Desposii, quae in Bibl. Regia Mstae asservantur. Paris. 1730. 4. v. Journal des Sav. 1730. Octobr. pag. 163. Journal literaire T. 16. pag. 461. Acta Erud. 1732. p. 489.

CAPVT XL

D E

RVFO FESTO AVIENO.

I. Avieni aetas, patria, et non videri fuissa Christianum.
II. Metaphrasis Arati, et Dianysii Periegetae.
III. Orae maritimae descriptio. IV. Fabulae et alia.
V. Livius iambis ab so expressus. VI. Breviarium de Victoriis ac provinciis pop. Rom. VII. De regionibus urbis Rom.

Hispanus, ni coniecturae, ex Hispaniae et Hispanorum laudibus, et Punicis Himilconis annalibus, ab Avieno citatis petitae, fallunt. Vide Nic. Antonium lib. 2. Bibliothecae, veteris Hispanae cap. 9. ubi Christianum quoque fuisse contendit Avienum, argumentis admodum levibus usus. Pro Hispania pugnat et Ramiresius ad Luitprandum, n. 204. Meo quidem iudicio non erraverit, qui Italum patria, et a Christiana religione dixerit alienum; praecipue si de hoc nostro accipiendum monumentum, quod Romae in villa Caefarini exscriptum dedit Sponius de aris ignotorum Deorum p. 41. et in Miscellaneis eruditae Antiquitatis p. 99.

R. Festus V. C. de se ad Deam Nortiam
Festus Musoni soboles prolesque Avieni,
Vnde tui latices traxerunt Caessa nomen,
Nortia, te veneror lare cretus Vulsiniensi,
Romam habitans gemino Protonsulis autsus honore,
Carmina multa serens, vitam insons, integer aevum,
Coningio laetus Placidae numeroque frequenti
Natorum; exultans, vivax et spiritus illis:
Caetera composita fatorum lege trahuntur.

San-

Sancto Patri Filius Placidus.

Ibis in optatas seder, nam Iupiter aethram Plaudit, Feste, tibi, candidus ut venias.

Ianque venis, tendit dextras chorus inde Deorum,

Et toto tibi iam plauditur ecce polo.

Aliam inscriptionem graecam in Rusum Festum Graeciae Proconsulem vide ap. Gruterum f. CCCCLXIV, 7. et Fabrettum p. 742. Diversi ab hoc quatuor vel quiaque Avieni, qui consulatum Romae gesserunt, et Avienus, ad quem exstant Ennodii Ticinensis Epistolae, item alter, ad quem exstant Epistola Ioannis II. Papae. Noster vero, quem admodum iuvenem inducit Macrobius in Saturnalibus, memorantque S. Hieronymus in Epist. ad Titum, ac Servius ad Georgic. p. 97. Theodosii iunioris, Marciani et Leonis Thracis temporibus (non vero Diocletiani, ut Petro Crinito visum) clarus, varia latino carmine composuit, quibus ingenii et doctrinae laudem consecutus est non vulgarem. v. et Burmann. Anth. T.I. p. 494.

II. Sed illis deperditis, exstat hodie, postremo forte loco ab auctore elaborata, sed scriptorum eius minime postrema, Metaphrasis Arati, versibus hexametris: quae primum prodiit Venetiis 1488. 4. cum eiusdem Metaphrasi Dionysii, sive Orbis terrae descriptione, Germanici Arato et scholiis, Ciceronis fragmentis Arateis et Sereni Sammonici carmine, apud Victorem Pisanum, curante Georgio Valla, a) et eodem anno, ibitidem in 4. apud Antonium de Strata Cremonensem; una cum Orbis terrae descriptione, et Germanici ac Ciceronis Arateis et Sereni libro de Medicina: deinde cum Arato et aliis illius Metaphrasibus ibid. apud Aldum 1499. fol. et Paris. 1559. 4. apud Guil. Morellum

a) Christianus Daumius ad Paulinguae pag. 129. notat editionem linum Petrocorium p. 348. er de causis amissarum radicum Latinae a Petro Pithoeo.

cum eius eastigatt, et ex officina S, Andreana 1589, \$, Denique hace metaphrasis ab Hugone Grotio Syntagmati Arateorum inserta et notis illustrata est Lugd. Bat. 1600. 4. In earn non pauca Arato intacla Aviennan inseruisse, idem Grotius observat, petita e Metaphrasi Germanici et Graecis Arati scholiastis, quos pag. 103. -diligenter ab Avieno confutos haud ambigit; ac. vicilfim monet, Avieni lacinias quasdam Germanico etiam esse insertas. Arati optimum non solum paraphrastem sed etiam interpretem agere Avienum non difficetur lo-- Lephus Scaliger ad Manilium p. 51. Nonalius of Aviemi liber de stellie, quem Flaviano, cidem, ad quem scripsit Symmachus, ab eo dicatum legae in Adversariis Luitprando suppositis p. 491, ubi plura de Avieno Ramiresius de Prado p. 492.

III. Metaphrafis Periegeseos Dionysii Alexandrini eodem hexametri carminis genere, quae cum fragmento infigni descriptionis orae b) maritimae a Gadibus ad Massiliam usque iambis elegantibus ab eodem Avieno post Periegesin compositae, et Probo e) cuidam, cognato suo, quem liberum instar diligere se ait, inscriptue, , prodiit Venetiis a. 1488. 4. et longe emendatior inter vetera poëmatia, curante P. Pithoso, Parif. 1590. 8. et 3599. 12. a quo tempore Madriti recusa sunt opuscula Avieni, quae exstant omnia, typis luculentis, sed vix ulquam, quam Pithoeus ediderat, castigatiora, fabulas quidem haud dubie ex ipfo Pithoei exemplo 16344

b) Pricaei notae in Avieni descriprionem orae maritimae lucem non adspexere, quas memorat ad tinus Opitius Libro variarum le-Apuleii Meramorph. p. 95. Vehe- Cionum C. VII. et XI. edito Dan-Apuleii Meramorph. p. 95. Vehementer autem fallirur Baleus, qui itifci a. 1637. 4. oram maritimam fabularumque libellum non Avieno, sed Rufino cuidam Poerae Britanno tribuit, 'fi placet Remefium Epift, ad Hof-

lao Antonio loco laudato. orae maritimae luca emendat Mar-

c) Hic videtur effe Sextus Petronius Probue, de quo consule castigatus ab Vsferio c. 16, de ori- mannum p. 582. 584. 638. et in Ingine Ecclefiar. Britannic, et Nico- feriptionum syntagmare.

edente ex Ramiresii Bibliotheca Petro Melian vin conventu Iuridico Guatimalensi Novae Hispaniae Regio, ut vocant, Auditore. Quod vero in Boecleri libello de scriptoribus Graecis et Latinis legitur, Avieni Metaphrasin Dionyssánam in Scaligeri thesauro temporum editam reperiri, memoriae vel librarii hallucinatio est. Nam etsi Iosepho Scaligero constitutum erat Avienum recensere, et una cum suis commentariis edere, id tamen neque in thesauro temporum, neque alibi usquam praestitit, non magis quam Casp, Barthius, qui XLIX, 13. Adversar, novam Avieni promisit editionem, quamvis et hie quoque in iisdem Adversariis, aliquot capita, praeter illud; quod iam indieavimus, eius Metaphrasi Dionysianae impendit, nempe XXVIII, 16, et XLVI, 16. quemadmodum descriptionem orac maritimae illustrat XXVIII, i2. et 14. ubi etiam observat, Lud. Nonium in Hispania sua optime de pluribus locis huius poematis esse meritum, quod etiam vere affirmare licet de Petro de Marca, qui, in praeclaro marcae Hispanicae opere Avienum ipsum scriptorem luculentissimum vocat, poëtam vero tam excellenti spiritu, ut nonnumquam se ipse vix videatur capere: Ad locum eins de templo Elagabali Emefeno Solis, vers. 1094. sqq. conferendus Salmasius ad Vopiscum, T. 2. p. 478. Nec alienum est a verisimilitudine, imo a vero etiam, quod Avienus illa de suo addidit, neutiquam ex integriore Dionysii Codice expressit.

IV. Sub eiusdem Avient nomine extant Fabulat Aesopi XLII. elegis scriptae, et Theodosso cuidam inscriptae, quem, Theodosso optime, alloquitur. Sed auctoris nomen in Mss. variat. In nonnullis Anianus dicitur, in melioribus et pluribus Avianus, quod secuti sunt Pulmanner et Cannegieterus, qui in Dissertatione de huius Aviani aetate et stilo disputat in hanc partem,

K 5

ninorum: Theodofum putat fuisse privatum, amicum Aviani, non vel Imperatorem, vel Saturnaliorum autorem, ut quibusdam viris doctis placuit. De Codicibus scriptis harum fabularum v. Cannegiet. in praes.

Extat duplex Commentarius vetus in has fabulas: alter antiquior, non editus, quem habuit Barthius v. Advers. XXXIX, 7. inscriptus nomine Albini, incertum Carolini illius an alius: alter iunior, editus aliquoties sub commenti nomine in Aviani fabulas, nullius ille pretii.

Editio harum fabularum vetustissima est a. 1494. sine loci notatione, et alia Daventriae codem anno sub titulo: Aesopus moralisatus cum bono commento. Alia extat Vimensis, sed quae tantum 27. fabulas habet: de qua v. Nilantii praef. ad fuam harum fabb. editionem. Prima critice tractata editio est Theodori Pulmanni, additis Var. Lect. Antverp. 1585. 12. repetita Hanov. 1603. altera Is. Nicolai Neveleti cum notis inter alios fabularum auctores Heidelb. 1610. Francof. 1660. 8. Sed ante Neveletum etiam P. Pithoeus ediderat inter poëmatia vetera Paris. 1590. quae editio repetita est Genev. 1620. Editae etiam sunt hae fabulae Lugd. Batav. 1603. et ibid. in Corpore Poëtarum vett. Lat. item ibid. 1607. inter alios, per Petr. Rigaltium, qui et libris scriptis usus est ad eam recensionem: de qua v. Cannegieteri praef. ad Avian. p. 11. Repetita haec editio est Genevae 1628. ap. Tornaes. De Hispaniensi editione dictum ante, n. III. Prodiisse etiam reperimus Arnhémii 1649. 8. inter alias fabulas. Nostro seculo bis edidit Maettarius suo modo. Novissime a. 1731. 8. Amst. Henr. Cannegieter, V. C. cum comment. selectis Albini Scholiastae, e Barthii advers. Neueleti integris et Barthii, denique suis. acc. diss de aetate et stilo Aviani, in

in qua saope phrasin eius contra Barthium et Neveletum defendit. Inter Mil. Gudianos fuit Commentarius in has fabulas Io. Cabeliavii: qui inde ad Fabricium venerat. Ex eo excerpta lectionum edita funt in Obil, Miscell. T.IV. et V. In iildem Th. Wopken fi Adversaria in has fabulas T. VII. seq. sive potius in notas Cannegieteri. Ei respondit hic T. VIII. p. 1-20. huic ille ibid. p. 278. L In eodem volumine reperiontur Guieti notulae in has fabulas, quas servavit Schefenus in Anecdotis suis. Disticha epimythia, quae singulis Avieni fabulis subiunguntur, omnia supposititia esse και κακο κόμματος. et in Codice Galei nulla comparere, notat Richardus Bentleius ad Horatium p. 433. cui adde, quae a Cannogietero monentur p. 291. sq. Auctor glossarum ad Instit. lib. 3. tit. 26. commomorat fabulam Aniani (Avieni) de societate leonina. At nulla hodie legitur fabula huiulmodi, neque in editis, neque in tribus Codd. Msf. quos consuluit Rigaltius, ut ipse monet ad Phaedrum p. 409. editionis Burmannianae. Omnino fabularum hic liber videtur dudum interpolatus etiam aliorum fabulis additis fuisse.

Feruntur praeterea sub Avieni nomine I. breve carmen ad Flavium Murmecium V. C. quo malogranata mitti sibi rogat, sellito oris sapore affectus. Fallit Crinitus, qui lib. V. de Poëtis c. 80. hoc carmine Oram maritimam nuncupari Murmecio affirmat. 2. Sironum allegoria, Avieno haud indignum poëmation, suliano cuidam ab aliis adscriptum. Vide lib. 4. Vett. Epigramm. p. 127. 3. Ad amicos, de agro suo, inter Martialis Epigrammata libro IV. quendam editum, sed a P. Scriverio aliisque auctori suo restitutum. Vide Nic. Antonii Bibliothecam veterem Hispanam T. 1. p. 161. Occurrunt haec poëmatia in editione Arati Avieni Veneta a. 1488 et Madritensi Avieni scriptor. a. 1634. ut P. Pithoei Epigrammata vetera omittam, et Burm. Sec. Anthol.

V. Livium

V. Livium totum infibis expresserat Avienus, non poetum; set quibustam visum, sed historicum: sed ea Metaphrasis intercidit. Memorat Servius ad X. Aeneid. 388. Rhoeti de gente vetusta Anchemotum. Hate sabula in tatimis nusquam invenitur austoribus. Avienus tumen, qui totum Livium iumbis stripst, hant commensorat (in illa nempe Metaphrasi Livii, obiter) dicens Graecam esse. Male ex hoc Servii loco viri dochi quidam assirmarunt, Virgilianas sabulas composuiste Avienum. Nam verba Virgilium et sunt spuria.

VI. Ni aetas obstaret, ad eundem Avienum cum Vossio de Hist. lat. conferri posset, Breviarium de Vi-Eforiis ac provinciis populi Romani ad d) Valentinianum II. Augustum, prosa scriptum, et jam sub Sexti Ruft, iam sub Ruft Festi nomine vulgatum. Atenim qui sub Valentiniani I. Imperio senem se aevoque graviorem profitenir, idem the Theodofio, cum Macrobius sua scriberet Saturnalia, iuvenis esse non potuit. Itaque malo affentiri Nic. Antonio, qui lib, 2. Bibl. Vet. Hispanae c. 6, p. 261, Sextum Rufum breviarii auctorem a Sexto Rufo Avieno distinguendum duxit. tiones huius libelli, tum in Dan, Guil. Molteri diss. de Sexto Rufo Altdorf. 1688. S. 22. tum apud Cl. Hankium, videri possunt, quibus addes Mediolanensem ad calcem Iustini, et Flori a. 1510, fol. apud Leonardum Vegium: Pithoeanam in operibus P. Pithoei, a Iolia Mercero collectis Paris. 1609. 4. p. 309. Sexti, five Festi Rufi, V. C. Dictatoris Magistri militum breviarium rerum gestarum Populi Rom. editum est Brugis ex officina Hub. Goltzii 1565, 8. cum Var. Lect, Mil, ex libro membrana-

Ammianus Marcellinus, ut in extremo libri XXII. observavit vir fummus Henr. Valesius. Tornandes quoque Ruso usus est, ut Rusus Eutropio et Floro.

d) Auctor illud Valentiniano obtulit extremis temporibus eius imperii post victoriam a Gothis pattam. Vide Salmas. Epist. p. 21. Ex hoc Rusi Festi breviario ad verbum quaedam mutuatus est

ceo Alvari Nonnii, quem a 1468, 24 Febr. absolvit Ioannes Carpensis, Civis Ferrariae. Adde Rufi Sexti epitomen rerum gestarum Romanorum, cum Anonymo de aedificatione Venetiarum, editionem antiquam, s. l. et a. in 4. obviam in Bibl. Hulsiana T. 2. p. 422. tum Campodunensem Aegidii Lacarry S. I. in notitia Provinciarum Imperil, 1677. 4 et Cizensem Chriftophori Cellarii, qui post Pithoeum, Io. Cuspinianum, et Frid. Sylburgium inlignem huic breviario operam navavit notasque addidit a 1679 8. et alteram eiusdem cum notis uberioribus Halae 1698. 8. cui editioni accessit Libellus vetustus locorum Vrbis, et Provinciarum, quem Ant. Schonovius ediderat, scriptum circa a. C. 390. In capita primus Sextum Rufum distinxit Janus Gruterus, qui inter alios HistoRom scriptores edidit Hanov. 1611. f. Etiam cum eruditis Henr. Meibomii notis. lucem vidit separatim Helmst. 1588. 8. Cum Floro et Entropio Sextus Rufus Germanice prodiit Balil, 1536. f. Italiee Florent. 1550. 8. cum Floro atque Ampelio Rom. 1672. 12. et Gallice Io. Constantino interprete Genev. Sextum Rufum breviarium hoc fuum Valentia. C. 370. obtulisse existimat lac. Gothofredus ad legem quisquis p. 16. Conf. Io. Ge. Walchil pracf. ad Christ. Celhrii Epistolas capite 3. et 8.

VII. Extat etiam sub Sexti Rusi nomine opusculum de regionibus urbis Romae, cum P. Vistoris libello eiusdem argumenti, editum ab Onustio, ut dixi infra libro IV. Etiam novissime in Cl. Graevii thesauro Autiqu. Rom. T. III. in quo opere T. IV. etiam occurrit Famiani Nardini Roma antiqua ex Italica latine versa, qui liber insti instar commentarii est in haec P. Victoris et Sexti Rusi opuscula.

CAPVT XIL

d B

AMMIANO MARCELLINO.

1. Ammiani Marcellini aetas, et Historiarum libri.
11. Editiones. 111. Excerpta Anonymi veteris Ammiano subiella. 1V. Index Scriptorum ab Ammiano memoratorum.

I. A MMIANUS MARCELLINUS, Antiochenus, a) homo graecus et militaris, fed doctus, fub Conftantio et proximis Imperatoribus usque ad Theodo-

) Antiochenum patria fuisse, M. Valesius demonstrat e Libanii ad Marcellinum Epistola. Ipie quidem expeditioni fuliani Imp. in Parthos interfuiffe fe innuit. XXIV, 3. Geineras purebat hunc eundem esse cum Marcellino, a quo vitam Thucydidis Graece scriptum habemus. Quae opinio speciem verì accipit ex eo non parvam, quod Aminianus Marc. haud paucis in locis imitatur Thucydidem, et nonmulia ex eius libris mutuatus est, ut notavit Valesius. Viri docti illum vitae Thucydideae scriptorem putant eundem esse cum Marcel-ino Rhetore, cuius commentarii ad Hermogenem exitant. Vossium p. 253. de Hist. Graecis. Nostrum vero virum militarem, et rebus gerendis vitaeque prag-'addictum, Rherorem maticae egisse, vix esse credibile. Quod elt sane speciosum. Sed non est necessarium, Rhetorem intelligere de Rhétore scholastico et umbratico. Poruit enim sic dici, quia

de arre oratoria scripsit, et force

rioribus, cuius talis operis fragmentum Thucydidis vitam putabat Nam et Cicero de esse Dukerus. arte oratoria et Claris Oratoribus feriplit. Alius elt Marcellinus et iunior, de quo Svidas e Pamalcio: ut praeteream Marcellinum noterium, qui gesta colletionis Carthag iniensis calamo excepit, e quibus contracts funt, quae hodie habemus. v. Possid. in vita Auguftini, c. 13. et Baluz. T. 1. Concil p. 117. Alios quoidam Marcellinos refert Io. Glandorpius p. 575. Onomaft. Rom. Vndecim notat Dan. Guil. Mollerus diff. de Ammiano Marcell. §. 8. Altdorf 1685. De Tallio Marcellino Seneca Ep. 71. neque alius forcaffe Marcellius de quo Epitt. 29. Ammianus Poete est apud Coelium Rhodiginum Lib XVII, 11. Eius hoc est Epigramma:

de oratoribus atque historicis cla-

Φάττον έης λευπές πόρακας πτηνάτε χελώνας Εύρας, η δόπιμον Ρήτοςα Καππαδέπη.

D

Theodosum vixit: scriptor doctus ac diligens, nee absurdo iudicio, veritatis autem b) studiosissimus, composuit Romae, parum elegante licet dictione, c) Historiarum, sive rerum gestarum, d) a Nervae principatu ad excessum usque Imp. Valentis sive a. C. 378. libros XXXI. c) Horum primis tredecim deperditis, soli aettem tulerunt postremi duodeviginti, qui incipiunt ab a. C. 353. sive a facinoribus Caesaris Galli, propinquitate

De Marcelline Nurbenensi Advocato Aulonius cormine 23. ct Sidonius L.I. Ep. 13. Ammianum no-drum diligentem Thucydidis imitetorem appellet H. Valessus ad lib. 2L cap. ult. Passim quaedam fumbifie a Solino, observavit Salmasius: pertingcissimpin Gellii imitatorem vocat Pricaeus p. 487. ad Milefias Apuleii. Quae vero lacra cum fecutum opinemur? Christianum non fuisse, vix du-bium videbitur legenti. Pro Chrithisno tamen habuere viri doctiffimi P. Pithoeus, et Claudius Chifflerius. Confer. P. Baelii Lexicon in Marcellino nota B. At fi Christianus fuisset, qui sub Christia-nis scribebat Imperatoribus, in Historia non ita dissimulasset suam telizionem, ut Ethnicismo favere etiam videretur. Homo Ethnicus sutem, Christianorum Principum suctoritate permotus, facilius potut a le impetrare, ut ab iniquiore de Christianis iudicio abstineret. Neque probant semichristianum, loca allata a Io. Laurentio Moshemio commentatione de turbata per recentiores Platonicos Eccles. 30. in diff. ad Hift. Ecclef. pag. 163. feq.

b) Gabrieli Naudaeo Viro dodiffimo, et ante eum Lud. Vivi vius est Ammianus interdum quaedam nimis exaggerare, et addere veritati complura, fidemque habere narrationibus parum verisimilibus: en reconnait par toute la suite de son Histoire qu'il estet

fort snjet et adonné à croire, et amplisser de telles narrations, sur lequelles je croy que Vives i'est su partie reglé, quand il à croire sonné au tel jugement de son Histoire: Ammiani quod superest opus mec Orataris omnino nec Historici. Naudaeus in Apologia pro Doctis Magiae fasso accusatis pag. 207. Locus Ludovici Vivis occurrit libro quinto operis aurai de tradendis disciplinis. Vide et Barthium XIV, 2. Advers.

- c) Salmasius praef. de Hellenistica p. 39. Quis compositione magis est inconditus et intulentus quam Ammianus Marcellinus? quis phrases unquam usurpavit duriores, inconciuniores, ac rusticiores? ut bomo Graecus, et militaris, qui voces tantum latinas teneret, quomodo collacandas essent usciret, prorsus loquitur. Is tamen Tacito quo usile conciunius, nec compositum magis, longe lucidior. Saliustima atiam eo obscarior.
- d) Priscianus lib. IX. pag. 870. Murcellinus rerum gestarum quarto decimo: tanquam licentia cruvellitati indulta. Locus est p. 4. edit. Paris. a. 1681, fol.
- e) Claudius Chifflerius non contemmendis rationibus evincere conatur libros XXXII, ab Ammiano feriptos fuiffe, et praeter primos tredecim (quos in Bibliotheca Poli Cardinalis obvios fuiffe, incerta fama exfitit) etiam penultimum libram defideravi.

quitate Regiae stirpis (Constantii enim frater patruelis fuit) elati et adspirantis ad imperium. In Assyria se versatum, testatur XVIII, 6. p. 370. et expeditioni lu-liani Imperatoris in Parthos interfuisse XXIV, 1. XXV, 2, etc. Idem libro XIV. cap. y. (ad a. C. 353.) a Nifibi, quam tuebatur accitus Vrsicinus, cui nos obsecuturos sunxerat Imperiale praeceptum; et libro ac capite ultimo: Haer ut miles quondam et Graecus, f) a principatu Caesaris Nerone exorsus ad usque Valentis interitum, pro virium explicatii mensura. Opus veritatem profossum nunquam (ut arbitror) sciens filentio ausus corrumpere, vel mendacio. Scribant reliqua potiores, aetate dostrinisque florentes. XXII, 9. in astibus Com-modi Principis digessimus. XXII, 13. in astibus Magnentii meminimus. XXII, 15. quorum notitiam in allibus Hadriani, et Severi digessimus late. XXXIII, 5. Gordiani actus a pueritia prima exercituumque felicifsimos ductus et insidiosum interitum digessimus tempore XXV, 8. in Traiani, et Severi acie competenti. bus etc. g)

II. Ammiani libros primus reperit is, qui tam multa alia veterum opera e tenebris eruit, Poggius. (v. Zeni Diss. Voss. T. I. p. 43.) In lucem autem primum typographorum formulas emissi sunt Ammiani libri XXIV. ad XXVI. Romae, A. Sabini Poëtae celeberrimi opera, a. 1474. fol: quam editionem Cl. Perizonius legavit Bibliothecae Leidensi. Hinc Bononiae curante P. Castello (de quo hoc est Henr. Valesii iudicium ad XXII, 15. p. 339. Diceres id consilium suisse Castello, ut omnia contaminaret) a. 1515. et Basil. anno post 1518. apud lo. Frobenium, ex editione Bononiensi fere expressi, in

f) De Graecis qui Latine scripserunt diatribam promisit, Allatius de Georgiis p. 350. quam dolandum est lucem haud vidisse.

g) Hic epistola Libanii ad Ammianum, tum inediae, inferta erat, quam, quia nunc inter Wolfianas edita est n. 220. omismus.

qua, dicit, multas lacunas esse expletas a Castello. Liber XXVII. una cum proximis quatuor ufque ad XXXI. primum lucem viderunt in editione Ammiani, quam curavit Mariangelus Accurfius Augustae a. 1533. f. quinquies mille mendis scriptorem hunc liberasse se, professus. Eodem anno Sigismundus Gelenius eosdem libros, excepto postremo, et libri trigesimi pagina ultima, adiecit in editione Ammiani Basileensi. Gelenianam Basileensem secuta editio Rob. Stephani 1544. 8. Parif. et Basileensis a. 1546. apud Hieron. Frobenium, tum H. Stephani, aliaeque, et Sebast. Gryphii Lugd. 1552.12. itemque ibidem 1591. f. et Francof. 1588. in Sylb. Collect. Hist. Rom. Infertus est etiam Ammianus Corpori Hist. Rom. Genev. 1609. 1653 f. Quemadmodum vero uni Gelenio plurimum debere Ammianum Valesius affirmat, ita idem notat, integros quandoque ver-sus eum inseruisse, coniectura an ex side codicis Msti, incertum. Vide ad lib. 22. c. 1. Ab eo tempore castigatum illustratumque Ammianum edidere lanus Gruterus, qui primus in capita secuit, usus editione Accursii et variis Lectionibus Ms. Gall. et Vatic. in T. 2. hist. Augustae scriptorum Hanov. 1611. f. Fridericus Lindebrogius h) Hamb. 1609. 4. Marcus Zuerius Boxhornius Lugd Bat. 1632. 12. cuius notas peculiari libello castigavit Nic. Ayardus Sorae 1640. 4. repetito ibid. 1654. et idem, quem dixi, Henricus Valefius Paris. 1636. 4. Lindebrogii, et fratris notis auctioribus suas addidit Hadrianus Valefiu ibid. 1681. fol. qui cum vetustis Codicibus Colbertinae Bibliothecae hunc scriptorem de integro commissi, et Claudii Chiffletii dissertationem de vita et scriptis Ammiani praefixit. Chiffletii libellus de vita Ammiani, et statu Reip. Constantino lucem viderat Lovanii

b) P. Lindebrogii Ammian. indici expurgatorio Madritenfi infertus mannus în avontibus pietatis p. 458. Fabr. Bibl. lat. T. III.

1627. 8. Denique Iacobus Gronovius V. C. Lindebrogii, et Valesiorum notis iterum excusis novas observationes, et variorum numorum monumentorumque figuras, auctori maiorem lucem affuluras, adiunxit in praestantissima Ammiani editione Lugd. Bat. 1693. fol. quae minori typorum charactere ibidem fimul vulgata in 4. Nuper vero, hoc ipso anno (1773.) hic Lipsiae textus huius editionis repetitus est ad usus studiosorum curante Guil. Augusto Ernesti 8. qui primum Notitiam Dignitatum addidit, quae in his libris occurrunt, illustratain ex ipso Ammiano et aliis scriptoribus, tum Glossar. latin. Ammianeae, cuius cognitio, non modo ad ipsius Ammiani intellectum, sed omnino ad scientiam latinitatis novae illorum temporum, hoc est, ad intelligendos illius temporis scriptores, etiam ecclesiasticos, itemque leges, admodum necessaria est et utilis. Nam et in his Ammiani libris, sicut aliorum gentilium, funt plura e latinitate Christiana. v. in Gloss. in v. ecclefia, lex, mundus etc. Rerum Index, qui est in ed. Gron. omissus est, quippe valde mancus, ne libri moles nimis augeretur. In praefatione etiam indicata funt loca infignia, in quibus funt digressiones eruditae de variis rebus, quae etiam separatim legi utile est studiosis antiquitatis.

In Hetruscum sermonem vertit Remigius Florentinus. Gallice a. 1672. additis notis Mich. de Marolles, minus, ut videtur viris doctis, feliciter.

Exstant quoque Marcelli Donati in quaedam huius scriptoris loca animadversiones Venet. 1604. et T. VI. Lampadis artium Gruterianae, quas Hadr. Valesius indignas duxit, quas suae adderet editioni, sicut Gruteri notas. Ceterum Iacobi Schegkii, Theodori Canteri, et Claudii Salmasii in Ammianum commentaria auctorum sato intercepta sunt. Salmasianarum observationum

num in Ammianum specimen habes in eius Epistola IV, et VI. Gisbertus Cuperus habuit emendationes in Ammianum Salmasii manu ad Lindebrogii editionem adscriptas, quas descripserat Parisiis in Bibliotheca Menteliana.

III. In Valessi et Gronovii editionibus subiiciuntur Excerpta vetera auctoris ignoti de Constantino Chloro, et aliis quibusdam Impp. tum excerpta de Odoacre, et Theodorico Rege Italiae, ex Chronicis antiquis deprompta, et Hadr. Valesii dissertatio de hebdomo. excerpta edita etiam funt a Simone Pauli, Bibliopola Argentinensi, in Miscellis antiquae Lectionis, Argentorat. 1670. 8.

IV. INDEX SCRIPTORVM. QVORVM MEMINIT IN HISTORIIS SVIS AMMIANVS MARCELLINVS.

mysticorum **fecreta** auctoritas lib. 22. cap. 14. hierographicae literae 22, 15. bibliothecae inaestimabiles in Serapeo Alexandriae, ad 70. voluminum millia fub Caefare combusta 22, 19. Aegyptii casus sinistros fuis folent adfignare rectoribus 28, 5.

Acsopus, vide Philistio. Africanus homo disertus, caufar. defenfor affiduus a Valente occifus 29, 3.

egyptiorum librorum Alexandri M. telfamentum 23, 6, dictum ad matrem, innocentis exitium poscentem: aliam parens optima posce mercedem, hominis enim salus beneficio nullo penfatur 14, 11. in amicis thefauros se habere 25, 4. officia nochis tripertita, quietis, publicae rei et Mularum 19,5:

Alfenus ICtus 30, 4. Hi ut altius videantur iura callere, Trebatiam loquuntur et Castellium, et Alfenum, et Auruncorum, Sicanorumque 'iamdiu leges ignotas, eum Evandri matre abhinc saeculis obrutas multis.

Magister 22, 16. Amphiaraus et Marcius,

vates inclyti 14, 1. Anatolius 20, 11. (ubi vide not. Valesii) libellis refpondens 20, 6.

Anaxagoras 17, 7. 22, 8. et 16.

Anaxarchus 15, 1. Anaximander 17, 7.

Andocides 30, 4.

*Andronic*us a studiis liberalibus et claritudine carminum notus 19, 12.

Annales veteres 22,16. 31,13. annalibus replicatis 25, 9. cum scriptum sit in Antiquitatibus 22, 4. antiqui libri 23, 16. finit vetustas id. priscae memoriae tradunt 22, 4. Veteres hoc arbitrantur 13,6. obstupescat ` magniloquentia vetustatis 25, 3. obscura varietas 27, 4. veteris illius plebis multa facete dicta, memoria loquitur, et venusta 28, 4. Hunnorum gens monumentis veteribus leviter nota 31, 2. reviviscant tandem memoriae veteres 31, 4.

Ammonius Saccas, Plotini Antiphon Rhamnufius, quem ob defensum negotium omnium primum antiquitas prodidit accepifie mercedem 30, 4.

Antonius Orator 30, 4. Apollonius Tyaneus 21, 14. amplissimus philosophus 23, 6.

Aprunculus Gallus Orator 22, I.

Aratus 22, 10.

Archimedes 26, 1.

Areopagitae, Athenienses · iudices tristiores, quorum aequitas Deorum quoque iurgia dicitur di-

stinxisse 29, 2. Aristaenetus 17, 7.

Aristarchus Grammaticae rei donis excellens 22, 16.

Ariftides iusti vel Catonis disciplina 30, 4.

Aristoteles 17,7. 18,3. 21, 1. -fundens aureum flumen, · Stagirae natus 27, 4.

Asclepiades (Cynicus Phi-. losophus) 22, 33.

Athana-

Athanafius i) Episc. Alex. 15, 7.

Augustus Imp. Graecos fecutus anni inconflantiam correcta turbatione composuit 26, 1.

Auruncorum leges, vide Alfenus.

Bacchylides Lyricus 25, 4. Brachmanorum praecella

ingenia 23, 6.

Caefar Dictator sub pellibus scribens 25, 2. eius dictum, miserum esse instrumentum senestutis, recordationem exudelitatis 29, 2.

Calliftenes 18, 3.

Callistratus Orator, quem nobilem illam super Oropo causam perorantèm Demosthenes Academia cum Platone relica sectatus est 30,4.

Campenfis haruspex 28, 1. Cascellius ICtus, vide Alfenus.

Cassiana et Catoniana sententia 26,10.

Catoniana sententia ebrietatem, furoris voluntariam speciem esse 25, 12. Cato Censorius 14, 6. cius dictum, magna cura cibi, magna virtutis incuria 16, 5. Tusculanus ibid.

Celsus iam inde a studiis Atticis Iuliano Imp. cognitus 22,6.

Chaldaeorum arcana 23, 6.
eorum regio altrix Philosophiae veteris, ut memorant ipsi, apud quos
veridica vaticinandi fides eluxit id.

Cicero 27, 11. excellentissimus omnium, orationis imperiosae fluminibus sacpe depressos aliquos iudiciorum eripiens flammis 30, 4. vide Tullius et Didymus.

Codex noxiarum artium a Lolliano Lampadii F. descriptus 82, 1.

Coeranius Philosoph. haud exilis meriti vir 29,2.

Comiçus, vide Terentius. Constantius Imp. doctrina-

rum diligens affectator, fed cum a Rhetorica per ingenium defereretur obtufum, ad versificandum transgressus nihil operae pretium fecit 21,16.

L. 2 Corns-

f) Alius Athanafius favorabilis tune auriga de quo XXIX. 3.

Corneliae leges 19, 12. Crassus Orator 30, 4. Ctefias 30, 4. lege Tefias. Damasus et Vrsinus de Epi. Dionysii tyranni versus abscopatus Romani sede furdi et inconcinni 15,5. rapienda contendentes 27,3. Vrfini iterum meminit 6. Delphidius Orator acerrimus 18, 1, Demetrius Chytras Alexandrinus, cognomento Philosophus 19, 12. Democritus 15, 1. Abderita 22, 8. eius dictum: ambitiofam' mensam fortu-Domitiani lex, vetans cana, parcam virtus appostrari pueros 18, 4. nit 16, 5. pecudum exta cum anatomicis rimarum 16,6. Ephemeride tus 28, 4. Demosthenes perpetuum Graeciae decus 30, 1. quo

dicturo `concurfus audiendi caufa ex tota Graecia fieri folitos monumentis Atticis continetur 39, 4. pro Ctesiphonte Oratio id. p. 596. Didymus Chalcenterus multiscientiae **fcriptis**

memorabilis in fex li-

bris ubi nonnunquam imperfecte Tullium reprehendit 22, 15.

Dinartus 30, 4.

Diogenes ingenio, facundia forensi, suavitateque praestans 29, 1.

Doctrinarum diritas (malae artes práefagiorum) 26, 10. congesti innumeri codices, et acervi vo-

luminum multi sub conspectu iudicum concremati funt, cum essent plerique liberalium disciplinarum indices variarum et iuris 29, 1.

Dorus medicus scutariofcrupulofius sciscitata discere ubi sit fignumMercurii etc.18,4. Epicurus 30, 4.

Epigonus e Lycia Philosophus 14, 7. amichu tenus Philosophus 14, 6. Epimenides Cretenfis folus purgare sufficeret Romam 28, 4.

presbyter 29, 3. Eratosthenes 22, 18. Esaias quidam 28, 1. p. 156. Etrascorum aruspicum responsa 25, 2.

Epirotes ritus Christiani

Eucat-

Eucarius 'vir praestabili scientia literarum 29, 1. Eucaron 26, 1.

Euripidis tragoediarum fublimitate conspicui sepulchrum in Arethusa 27, 4.

Eusebius, Pittacas cognomento, concitatus orator 16, 7.

Eustathius Philosoph. 17,5. Exercituales libri Etruscorum haruspicum 23,5.

Faftorum monumenta mundana 26, 2.

Comperta fatorum sorte 31.

Frontinus, infra in Hy-

metio. Fulgurales lihri 23,5.

Galba Orator 30,4.
Gallus Poëta 17,4.

Gallorum Bardi, Evhages, Druidae 16, 6.

Guographi 22, 15. descriptores gentium 23, 6. ut geographici styli formaruntid. geographica per-

plexitate monstrata 31, 2.

Georgius post Artemium

Episcopus Alexandrinus

22, 11.
Geftorum volumen Imperatori recitatum de more
29, 1.

Gorgias Leontius 30, 4. Concionatoria Gracchi fistula 30, 4.

Graeca quaedam arcana in Galliis edoctus Serapio 16, 12. fabulofae naeniae Graecorum 31, 13.

Gratiani Oratio 27,6.

Hadriani Imp. dictum 30,8. Hecataeus 22,8.

Heliodorus fatorum per genituras interpres 29, 2. mathematicus 2.

Heraclitus Ephesius 21, 19.
Hermapionis liber ex quo
obeliscorum Aegyptiorum inscriptiones 17, 4.
Conf. Io. Marshami Canonem Chronicum pag.
456. seq.

Hermes ter maximus 21,14. Herodianus artium minutissimus sciscitator 22,16.

Herodotus 22, 15.

Hefiodus Aferaeus vates

Hierocles filius Alypii, vicarii Britanniarum 26, I. Hilarius et Patricius vaticinandi periti 29, I. Hilarii accufati apologia id. p. 55. 2. vid. et 31, 14.

Hipparchus 29, 1. Hippias Eleus Sophista 16,5. Historiae praecepta 26,1.

L 4 Home-

Homerus 14, 6. 15, 8. 18, 5.
19,4. 22, 14. 15. 23, 6. ter.
27, 8. 28, 1. 31, 14. fabulatur inflatius 22, 16. fabulofius canit 23, 6.
ex sempiternis Homeri carminibus intelligi datur 21, 14. Homeri perennis autoritas 27, 4.

Hymetii commonitorium ad Valentinianum, a

ceptum 18, 1.

Hyperides 30, 4.

Hyftaspes Magus 23; 6.

Incertus auctor de fato 17,
12. opinantur quidam
fatum vinci Principis potestate, non fieri.

Inscriptio Graeca veteris
lapidis, octo versibus
Graecis hexametris 21, 1.

Frontino confiliar. con-

Ifocrates 30,8.

Iuba Rex Punicorum confilus textu librorum 22,
15.

alia memorantur 31, 14.

Iovinianus Imper. mediocriter eruditus 25, 10.

Iuliani Imp, volumen invectivum Antiochease, sive Misopogon 22, 14. Oratio 23, 5. 24, 3. morientis 25, 3. Orationum Epistolarumque comi-

tas incorrupta 46,5. literio Graecus 17, 11. eruditus, et studiosus cognitionum omnium Princeps 25, 4. et 21, 1. ubi de eius studio futura no-Praelagiorum scendi. sciscitationi nimiae deditus, superstitiosus magis quam sacrorum legitimus observator 25, 4. Philosophus indagandae veritatis professor 22, 14. ad aemulationem Cae**faris** Iulii quaedam fub pellibus scribens; quum obscuro noctis, altitudine sensus cuiusdam Philosophi teneretur, vidit fqualidius speciem genii publici, etc. 25, 2. dixit turpe esse sapienti, cum habeat animum,

captare laudes ex corpore 25, 4. iura condidit
non molesta, illud inclemens quod docere vetuit Magistros Rhetoricos, et Grammaticos,
Christianos, ni transissent ad Numinum cultum 25, 4. obruendum
perenni filentio quod arcebat docere magistros
Rhetoricos et Gramma-

ticos, ritus Christiani cultores 22, 10. Alius Rusticus Iulianus k) Magister memoriae 32,6. Invenalis, infra in Mario Maximo.

Leges Romanae ex Lycurgi rhetris, et axonibus translatae 16, 5.

Liberius Christianae Legis antistes, aeternae Vrbis Episcopus 15, 7.

Lucilius 26, 9. Lycurgi rhetrae, et axones 16, 5. indicibus Cassiis tristior, et Lycurgis 22, 9. ' Maximus Philosophus 22, Lycurgi et Cassii, columina iustitiae prisca 30, 8.

Maiorum setta, et studia 23, 6. conceptae precationes id.

Manichaeorum superstitio 15, 13.

Maras Diaconus Christiaeius litterae nus 14, 9. scriptae Graeco sermone ad Tyrii textrini praepositum id.

Marcianus Orator 30, 4. Marcius vates, vide Amphiaraus. Marcus haruspex 26, 1.

Marci Antonini Imp. di-

clum ad Iudaeos 22, 5. ad illum: οί λευκοί βόες Μάςκω τῷ Καίσας ε ἂν อบิ งเหท้อทร, ทุ่นตั้ง อังเผλόμεθα 25, 4.

Marinus causarum defenfor 28, 1.

Mathematici 15, 1. -Quidam detestantes, ut venena doctrinas, Iuvenalem, et Maximum curatiore studio legunt, nulla volumina praeter haec in profundo otio contrectantes 28, 4.

7. 25, 3. Ephelius, capite in patria' truncatus 29, I. *Menandri* Comici verfus duo de genio dato cuique homini 21, 14.

Menon 26, 1. videtur legendum Meton, licet Codex Colbertinae Bibl. Memon.

Meterii Epistola 28, 6. Metrodori (Philosophi) mendaciis avidius quiescens Constantius ardores Parthicos succendit 25, 4.

Mimiambos commentantes Musonius Athenis Atticis Magister Rhetoric. 27, 9.

k) Eodem capite etiam Eupraxii magistri memoriae mentio.

Si Numa Pompilius, vel Socrates dicerent, non haberetur fides 16, 7. haec verba terruissent Numae Pompilii fimiles et Ca-

tonum 28, 1. Numae, Socratis, Marii, Scipionis,

. Augusti genius familiaris 21, 14.

Oracula 21, 14. 23, 5. 29, 2. effata Delphorum 19, 12. ut oraculorum loquitur

fides 22, 11. ad Phrygiam fe Iulianus obiturum praescripta audierat for-

te 25, 3. Interiturum me . ferro, dudum didici, fide fatidica praecinente, Iu-

lianus ibid. p. 421. Oratorum forensium pro-

fessio 30,4. Orientaliam quorundam versutia 30, 4.

Palladius dictus in Gallum Caefarem quaedam composuisse 22, 3.

Pasiphilus Philosophus 29,1. Peregrinus Proteus Philofophus 29, 1.

Philippus Orator 30,4. Philistionis aut Aesopi cavillationes 30, 4.

Philosophi 23, 5. Philoxenus Poëta 15, 5.

Phrynichi tragici drama de

Mileto a Persis ad incitas redacta 28,1. Phyfici 21, 1. 22, 15. 25, 10.

periti mundanae rationis 28, I.

Piacularia arcana a doctore malarum artium tradita 26, 3.

Plato 16, 5. 25, 4. amplitudo Platonis 30, 4. Platonem eum Academia reliquit Demosthenes 30,4.

Plate opinionum infignium auctor amplissimus 23,6. fermonum amplitudine, Iovis aemulus 22,16.

Plotinus 21, 14. Poëtae 20, ult. 22, 8. 15. 24, 6. 27, 11.

Porcius Cato 28, 4. Priscus et Maximus Philos. cum quibus Iulianus moribundus super animorum sublimitate perplexius disputavit 25, 3.

Protagoras Abderita 22, 8. Proteus Philosophus, vide Peregrinus. Proverbium: clitellae bovi

impolitae 16, 5. eandem incudem tundere 18, 4. crudelis, ut Phalaris 26, 10. Busirin veterem, et Antaeum imitatus etPhalarin 28, 1. Alexandri,

vel

vel Caesaris aequiparare itinera 28, 4. apud Cimmerios nati id. Cimmeriis in tenebris reptabamus 29, 2. scopulos Sirenios transgressurus id. σύ δε νόει και τέφε την τύλην id. Micones, et Lachetes (pro humilibus) cothurnati, et turgidi, ut Heraclidas illos Cresphontem, et Temenum

putes id.
Ptolemaeus (Astrolog.) 20,

3. (Geograph.) 22,8.
Pythagoras 15,9. 21,14. 33,
ult.

Rutilius Orator 30,4.
Sallustius (Historicus) 15,
12. alius cuius Epistola
ad Iulianum memoratur
23,5. alius Sallustius scu-

tarius 29,1. tribunus 29,3. Vt Sapientes definiunt, nihil aliud est Imperium quam cura falutis alie-

quam cura falutis alienae 29, 1. Saporis Regis Regnum Epi-

fola ad Conflant. 17,6. Scaevolae 30, 4.

Scriptores antiqui docent

Sibyllae 21, 1. 33. 1. carmen Cumanum 22, 1. 23, 3.

Sibyllae oraculorum interpretes 30, 4.

Sicanorum leges 30, 4. Silvanus causarum defen-

for 15, 7.

Simonides Lyricus 14,6.16, 5. alius Simonides Philolophus, Ammiani memoria severissimus 29, r. Simplicius Emonensis ex

Grammatico Maximini, Vicarii confiliarius 28, 1. Socrates aliquid sciens amplius, vulte vita discede-

re 28, 4.

Solon fententiis adiutus Aegypti facerdotum. latis

gypti sacerdotum, latis iusto moderamine legibus Romano quoque inri maximum addidit moderamentum 22, 19.

Sophocles tragoediar, scriptor 25, 4.

Stefichori lyrici carmen audivit modulantem Socrates morti vicinus 28, 4.

Symmachus post Apronia-

num praefectus urbis inter praecipua nominandus exempla doctrinaratque modestiae 27, 3.

Synodus Athanas. a sacra-

mento removens 15, 7. Tagetici f. Tagetis Thulci libri 17, 10. 21, 1.

Tarqui-

Tarquitiani libri in titulo de rebus Divinis 25, 2. Terentius 14, 6. alius cuius mentio 27, ult. 30, 1.

Theagenes 29, 1. vid. Theo-

gnis, Themistoclis dictum 30, 8. Theodorus notarins literis

ornatissimus 29, 1. Epistola ad Hilarium id. Theognis Poëta vetus, et

prudens 29, 1. Theologi et Poëtae veteres

17,7. 21, 1.14. Theopompus 22, 9.

Thucydides 19, 5. auctor amplissimus 18, 6. solere multa Ammianum de Thucydide mutuari, no-

tat'H. Valesius ad 21, 16. Timagenes historicus diligentia Graecus et lingua,

haec quae din funtignorata collegit ex multiplicibus libris 15, 9.

Tifias Rhetor 30, 4. Trebatius ICtus, vide Alfenus.

Tullius 14, 2. 15, 5, 16, 1.

19, 12. 21, 1. 22, 7. 26, 9.

27, 4. 28, 1. 4. 29, 5. 31, 14.

defendens Oppium 30, 8. Brutum laudans 27,9.

Fonteium defendens 15, 12-Epistola ad Nepotem: neque enim quicquam aliud est felicitas nifi honestarum rerum prosperitas 21, 16. in qua-

dam ad Cornelium Nepotem Epistola Tullius testis reverendus 26, 1. pro Scauro 22, 15. Cluentiana 30,4. vide supra,

Cicero.Carcer Tullianus

28, 1. p. 519. flosculi Tul-

liani 29, 1. Valentiniani Imp. Oratio

26, 1. 27, 6. Versus Graeci 21, 2. 29, 1. Victor, scriptor historicus 21, 10. magister equitum

27, 5. 30, 2. 31, 7. Virgilius Mantuanus vates excellus 15, 9. poëta praeclarus 19,9. bucolicorum postrema parte 17, 4. versus eius 31, 4.

Visorum interpretes 23,3. Zeno Stoicus 14, 9. Zoroaftres Bactrianus 23, 6.

CAPVT XIII.

D E

VEGETIO.

I. Vegetii aetas et liber de re militari. II. Editiones. III. Liber de mulomedicina. IV. Scripta dependita Vegetii.

LAVIVS VEGETIVS RENATVS, Vir illulustris a) Comes scripsit ad Valentinianum II.

Augustum Epitomen b) Institutorum rei militaris libris V. c) ex M. Porcio Catone, Cornelio Cesso, Paterno, d) Frontino, Varronis Navalibus et Constitutionibus Augusti, Traiani et Hadriani. vide lib. 1. cap. 8.

Videtur suisse Christianus. Meminit illius praeter
alios iuniores Petrus Blesensis Epist. 94. Sui ac superioris aevi instituta non raro consundere notat Lipsius
lib. 1. dialog. 2. de militia Romana, cui iunge Salmasium de re militari Rom. T. X. Thesauri Antiqu. Rom.

Graeviani p. 1294. seq. qua re multi, in rebus ad militiam Rom. pertinentibus, decipi se passi sunt.

II. Pro-

a) Comitem CPolitanum vocat Volaterrauus, qued Scriverio et aliis quibusdam eruditis minus probatur. Naudaeus tamen in Bibliographia militari meminit binorum Vegetii Codicum Mss. Peirescianorum, e quibus editio Stewechiana et Scriveriana inquibussam melior reddi possit, testafus, eos huiusmodi notis in principio et sine exornatos, quae suffragium ferre Volaterrano videantur. Patria Romanum fuisse assimat Petrus Andlous lib. 2. c. 13. de Imperio Romano.

b) Quod putat Barthius XXVII.

Advers, et alibi Epitomen tantum librorum Vegetii atque adeo Epitomen Epitomes hodie superesse, minus verisimile videtur. Et nescio quomodo ille vir doctissimus nimis acutus erat in olsaciendis usquequaque Epitomis.

c) In Bibl. Simlero-Gesneriana referuntur libri IV. quia liber quintus, sive praecepta navalis miliriae, quarto libro (poliorcetico) adhaerent in antiquis editionibus ante Scriverium, qui side Codicum quorundam disiunxit.

d) De hoc Paterno confulendus Catangeus ad Plinii lib. I, Ep. 22.

II. Prodiit primum Oxonii 1468, ut videtur, sub titulo: Epitomae de re militari, per primos in Britannia typographos: de qua ed. adi, si lubet Mermannum Vir. Cel. de Origg typogr. p. 145. Secundum hanc editus est Romae 1478. 4. Ei proximam cognovi eam, quam nuspiam memoratam vidi, nec a Stewechio, nec ab Oudendorpio (nisi vero est, sub nomine ed. veteris, commemorata a Stewechio) curatam illam Pisciae a. 1483. f. per Sigism. Rodt de Bitschi, sed curantibus fratribus Seb. et Raphaële de Orlandis: qui dicuntur, ad calcem, non passi esse diutius situ et squalore delitescere Vegetii librum: velut primi ederent. Sequitur altera Romana a. 1494. 4. repetitio, ut opinor, Romanae superioris: Bononiensis porro a 1496. repetita 1503. et hanc Parisienses, a. 1515. 1523. 8. sed deinde maior et picturis machinarum etc. ornata alia a. 1535. et 1553. luculenta, fed fine notis editio, cuius nos exemplum habemus. In his primum additi Frontinus, Aelianus, Tallicus ille, et Modestus: notarum nihil. A. deinde 1580. 8. apud Colonienses prodiit, castigatus a Fr. Modio, Critico egregio, additis etiam notulis. Sed primus operae pretium in hoc scriptore et corrigendo et illustrando fecit Godeschaleus Stewechius, qui pluribus libris scriptis et edd. pr. usus est, editionibus quidem Colon. Paris. et tertia, quam libro scripto aequat usu; item Roma-112, sed ex Modii notis: optime ille de Vegetio meritus et correctione et Commentario. Accessere Frontini libri Stratagematum cum Modii notis, Aelianu, Modestus et Polybiana Excerpta. Editio haec primum facta est Antverp. 2. 1585. 4. repetita 2. 1592. 3. et 1607. 4. ap. Rapheleng. Addidit P. Scriverius recensita a se M. Porcii Catonis ex libro de re militari et L. Cincii Alimenti ex libris eiusdem argumenti fragmenta, Claudii Aeliani Tactica ex interpretatione Theodori Gazae Thessalonicensis, Polybii tractationem de militia

tia et castrametatione Romanorum ex libro VI. Historiarum, interprete Iano Lafcari Rhyndaceno, Hygini Gromaticum sive de castrametatione librum, quem primus edidit e codice Sixti Arcerii; librum Anonymi de rebus bellicis, scriptum, ut videtur, ad Theodosium Aug. eiusque filios Honorium et Arcadium Caesares; Modesti e) libellum de vocabulis rei militaris ad Tacitum Augustum, cuius se iussu, Martii operis praecepta per diversos auctorum libros dispersa abbreviasse, affirmat; Ruft leges militares, ex interpretatione Io. Leuntlavii Amelburni, Sexti Iulii Frontini feripta, de quibus supra lib. 2. c. 19. diximus, cum commentario Apgeni Vrbici in librum Frontini de qualitatibus agrorum, fragmentis legum agrariarum et finium regundorum constitutionibus. Editi praeterea Vegetii de re militari libri cum Frontino, Aeliano et Aenea, P. Scriverii castigationibus illustrati Lugd. Bat. 1644. 12. et iterum cum Stewechii, Modii et Scriverii observationibus, addito etiam Modesti libello, Vesaliae Clivior. 1670. 8. quam editionem non satis emendatam esse queritur Tho. Crenius V. C. in limine partis nonae animadvers. philolog. Vegetii de re militari synopsis dichotomica lucem vidit Halae Saxonum a. 1639. per Christianum Queintzium. Ms. Chorierii codicem, in quo Lib. I. cap. 5. legitur proceritatem tironum III. C. (i. e. trium cubitorum, pro quo editiones habent a Cas. Mario)

e) Hunc Modestum sunt qui Ta-20. Adversar. et Gisbert. Cuperus exercit. 2. de elephantis in numis C5. p. 157. T. 3. Thesauri Sallen-griani, non dubirant Modesti libellum verbatim a Vegetio exscriprum. Sed hoc si aiamus, mirum videbitur, cum alios auctores passim laudet Vegetius, Modesti nomen supressisse. Ac Mo-

desti libello nihil se unquam puctto Imp. et Vegetio ipso recentidius vidisse Modius affirmat, cui
tiorem faciant, licet Barthius II, suffragatur in Bibliotheca militari praestantissmus Naudacus, Modeitum vocans infelicem Vegetii Epitomatorem. Prodiit Modesti libellus separatim Francos. 1602.12. Antiquior longe Vegerio fuit Iulins Modefins Hygini (telte Sveto-nio) libertus, cuius de feriis laudat Macrobius, et Librorum Quacftionum confusanearum Gellius.

Mario) scio semper exactam, laudat Gilbertus Burnetus in Epistolis de itinere suo p. 11. Sed legendum ad encomma sive ad incomam, ut in Codice Hittorpiano Stewechius reperit. Vide Salmasium ad Lampridii Alex. Severum c. 4. Cangii glossar. in incoma, et appendice ad calcem glossarii Graeci p. 115. Ruinarti acta selecta martyrum pag. 300. et Memorias Trevoltinas a. 1707. p. 434. seq.

Nostra aetate hos Vegetii libros diligenter tractaverat, et cum multis Mss. editionibusque veteribus contulerat Franciscus Oudendorpius: qui et suas Animadversiones per Dorvillium inseri passus est observationibus Miscellaneis a Dorvillio editis T. VI. p. 549. s. VII. p. 138. s. 368. s. 341. s. VIII. 239. s. IX. 74. s. 213. s. 397 — 312.

Frid. Lindebrogii notae in Vegetium ineditae sunt in Bibliotheca urbis Hamburgensis Ioannea. Commentarios politicos in scriptores militares atque adeo Vegetium quoque molitus suit Gruterus, ut testatur in Epistola ad Scriverium, edita a nobilissimo Meelio p. 67. Scriverius ipse in litteris datis ad Iungermannum Idibus Martii 1607. intra annum, inquit, $\sigma v v \Theta e \tilde{\omega}$ animadversiones novas et notas satis prolixas in Vegetium Frontinumque dare certum est, nis stiterit per typographum.

Gallice prodiit Vegetius per Iacobum de Walhaufen a. 1616. additis figuris sive iconibus. Veterem Vegetii versionem Gallicam, fortasse Io. Clopinelli, qui
sub Philippo IV. vixit, (v. Sorelli Bibl. Gallicam p. 195.)
cui titulus de l'art de Chevallerie, memorat Salmassus
Lib. de re militari Rom. c. 1. Prodiere etiam Vegetius,
Frontinus et Modestus Gallice 1936. f. apud Christian.
Wechel. In Catalogo Bibliothecae insignis Seidelianae
Berolin. 1718. 8. p. 299. inter libros in quarto n. 735. memoratur Grafen Flavii Vegetii Renati Tractat von der
Ritter-

MVLOMEDICIMA. : Lib. III. Cop. XIII. 27

Ritterschaft und jungen Rittern: ingleichen von Form tissenswerken: mit vislen Kapfern selnher Werkerten putaturque hie liber typis expressus esse in principils artis inventae. Post Germanice lucem vidit Vegetius August. Vindel. a. 1529: f. Fünf Bücher der Ritterschaft. Stew eichfus, utrum illäm antiquiorem, duod mihi vid detur, an hane Augustanam versionem intelligat, cum se dicit usum esse versione rettosiica, mustis annis ante vulgata, non pro certo dici potest. Lustanice vertit Petrus, Dux Conimbricensis, idem qui Officia Cicetto nis in linguam illam transfulit. Hispanice 16. Venegas Quixada, cuius versionis Ms. methinit Nici Antonius Tom. i. Bibl. Hispan. p. 6071

III. Exstant itidem sub Vegetii nomine, sed alterius utique, Publii nimirum Vegets, artis Veterinariae f) sive Digestorum artir Malometsicinae Libri IV. ipso titulo Digestorum indicante, esse collectaneas sive ab ipso Vegetio, sive ab alio, qui Vegetianis alia adderet. Primum hi libri Basil. 1528. 4. editi sunt per Ioh. g) Fabrum Emmeum, typographum Iuliacensem, cum praes. Hermanni Comitis Nuenarii, praepositi primariae aedis Coloniensis, ad Ferdinandum Hungariae et Bohemiae Regem: quae editio cum notis Ms. suit in Bibl. Almelovenii: item cum antiquissimo Corbeiensi

f) Peterina animalia dicuntur ad vecturam idonea, veluti vecterina vel vebetrina, equi, afini, muli, quos generis veterini idonine complectitur Plin. VIII, 42. Hist. et XI. 46. et veterina pecori opponit X, 23. Vide Feltum, Noniumque. Lucretius V, 888.

Ne forte ex homine et veterino femine equorum

Conferi credas Centauros posse. -

g) In Merklini Lindenid renovato p. 1037. male vocari videas Is. Febriane: apud Vossium p. 79. de Philosophia perperam legitur Isc. Fabri. Idem ait se accepisse, libros illos Londini apud virum doctum extare Mitos alteraque parte auctiores. In Catalogo librorum Msf. Is. Vossii inter Codices latinos num. 115. video memorari Vegetium de re Veterinaria editis auctiorem es emendatiorem. er optimacunotas podice, litteris unvialibus exerato (licer lucunià hino inde desormato) collata in Gudiana.

2. Prodit deinde Vegetius e pluribus codicibus castisetus, curante Sambuoo, Basil. 1574. 4. Ab illo tempore, quod quidem repererimus, editus hic liber non est, donec la Matthias Gesnerus ad recentendum hoc opusculum induci se passus est, partim per insignem illum locum, qui e Columellae libris de Re Rust. repetitus, in eo reperitur, partim per largam facultatem librorum scriptorum et excerptorum e libris scriptis, ei oblatorum, & eum librum addere Corpori Scriptorum de Re Rustica vellet. Itaque fecit: ei subjecit varietatem lectionis e libris illis collectam, admistis suis notulis. de Mil., v. praef. Gefneri ad Script. R. R. p. XVI. Locum Golumellae illum infignem iam comparaverat cum libris Columellae et opem mutuam fibi praestare utriusque libros inserat Morgagni in Epist 3.

Novam opetis editionem molitus est Casp. Bartholinus, Thomae filius, cum suis et Io. Rhodii notis: eiusque iam primum solium speciminis loco typis exferiptum est, una cum dedicatione ad Illustrem Virum Ant, Magliabechium. Io. Rhodius in Lexico Scriboniano p. 369. promisit se Gargilii Martialis Veterinarii nondum editi fragmentum cum Publio Vegetio emendatiore editurum: interea multa Vegetii mulomedici loca emendavit notis ad eundem Scribonium. Vegetium de mulomedicina, nec minus Chironis Centauri, Absyrti et Cl. Hemerotis de arte Veterinaria Libros X. et Oliverii Neapolitani Librum de equis, M. servabat Norimbergae Gotfridus Thomasius.

Hetrusca lingua prodiit Venet. 1543. 8. cum Hippiatricis Graecis, in eandem linguam versis, et Laurent. Rusii libro eiusdem argumenti. Gallics vertit praeter Caro-

scripta deperbt da Liby IFL Cop. XIII. 196

Carolum Stephanum, teste Crucimanto Bibl. Gal. p. 43. Bernardus Podius (du Poy Monclar.) Lucensis in Bearnio Paris. 1563. 4. vide Antonii Verderli Bibliothecam Gallicam p. 117.

Auctores Vegetius laudat Pelagonium, Columellam, Chironem et Absyrtum. Absyrt et Velagonii nomen occurrit etiam inter Graecos Veterinariae five Hippiatricae scriptores duobus libris collectos, et in Géoponicis.

IV. In Bibliotheca Simlero Gesneriana legi, Vegesum Praete statum Aristotelis priora et posteriora Analytica, sive pottus Themistic in illos commentaria, tatino sermone tradicisse. Quod hauserant e Boethii ist
bro I. malorum commentationum in librum Philosophi regi equiveias. Sed de illa versione, quia edita
non est, nihil haben, quod dienn.

CAPVTAXIV

D I

MACROBIO.

I. Aetas Macrobii. II. Comment. in Somnium Scipionis.
III. Libri Saturnaliorum. Ibid. de différentia verbi
graeci et latini. IV. Nonnulla sub Macrobis nomine
inedita. V. Index Scriptorum.

V. In 31 The State of the Care

THEODOSIVS AMBRIOSIVS, AYRELIVS
THEODOSIVS AND Vir Consularis et illustris, facrique eubiculi praefectus, Honorii et Theodosii iun. temporibus flornit, ut patet e Codice Theodosia iun. temporibus flornit, ut patet e Codice Theodosiano lib. VI. titulo 8. ubi v. Gothofredum. Commentarios in Somnium Scipionis respicit, Macrobium subinde allegans Honorius Augustod. in Libris IV. de Philosophia mundi et Libro de Solis affectibus. Macrobium Theodosium testem citat Zacharias Chysopolitanus T. XIX. Bibl. Patrum, edit. Lugd. p. 859. Macrobium Grammaticum Romanum, h. e. Romanis disciplinis

a) De patria eius, quae fuerit, on certo constat. Pro Graeco non certo constat. habere videtur Erasinus in Ciceroniano: Aesopicam corniculam mibi nominas, ex aliarum pennis suos contexuit centones. Itaque sua lingua non loquitur, etfi quando loquitar Gracculum latine ballrutire gredas. Romanum se ipse diserte negat praefat. in Saturnal. ubi sequi bonique consuli cupit, si sub alio ortum coelo latinae linguae vena non adiuvet, vel fi in suo sermone Romani oris elegantia defideretur. Non minus incerta res de religione Macrobii. Christianis eum annumerat Barthius p. 2258.

Adversar. contra homo Ethnicus dicitur Spanhemio dub: Evangel. T. I. p. 533. cui assentiri malim. Ambigui haerent Grotius ad Matth. II, 16. et Huetius p. 789. demonstrat. Ethnicum suisse pluribus docet argumentis Io. Massonus Epistola de religione Macrobii et testimonio de iasantibus Bethlehemicicis, subiuncha Eduardi Chandleri, Episcopi, libro Anglice edito Lond. 1728. 8. a vindication of the defence of Christianity from the Propheci: s of the old Testament etc. (v. Bibl. raisonnée T.XIII. p. 450. seq.)

nis innutritum vocat Reinesius p. 460. Epst. ad Rupertum, qui p. 461. et 492. de eo plura. Patria Parmensem scribit Ricciolus in Almagesto, ubi recte reprehendit Genebrardum, Sansovinum et Thevetum, qui ad seculum secundum a nato Christo retulerunt, et confectores indicis Bibliothecae Vaticanae, qui ad decimum. Macrobius Presbyter est ap. Caveum de Script. Eccl. ad a. C. 344.

II. Exstant eius commentariorum in Somnium Scipionis; a Cicerone descriptum, libri duo, magna eruditione referti, ad Eustathium filium: quos Graece vertit, non Gaza, sed Maximus Planudes, cuius versione hactenus inedita usus Iacobus Cujacius, et in Thesauro Graecarum Vocum Guil. Morellius. Reperitur in Bibliotheca Regis Galliae codice 683. teste Labbeo Bibl. nov. Mss. pag. 280. memoratur etiam in Catalogo Mss. Graecorum b) Seguierii p. 12. Commentarios illos partem esse Saturnaliorum, perperam ab illis divulsam, no-tat Barthius ad Claudianum pag. 918. Idem pag. 791. Somnii commentationem, partem esse Saturnaliorum suspicari faciunt manu exaratae membranae, in quarum antiquissimis reperi: Macrobii Theodosii Viri Consularis et Illustris Commentariorum tertiae diei Saturnaliorum liber primus incipit: ut non in libros opus illud suum, sed in dies distribuisse videatur Macrobius; singulorum autem dierum operas aliquot libris distinxisse, quorum tertium occuparint hi de somnio Scipionis Commentarii. 'Quae res et reliquorum tenori congruit, qui non aliter interiores Maronis sensus et do-Grinam inquirunt, quam iste Marci Tullii. Potest autem, ut ante exordium tertii huius Saturnaliorum libri exciderit nunutum quoddanı Epistolium, quod hos Commentarios ordini Operis instituti conciliaverit; M 3 tertius

b) In Celeber. Montefalconii Bibliotheca Caisliniana p. 520.

tertius vero quartusque, ut hodie positi sunt, vix unum librum facinnt, ubi cum praecedentibus et sequentibus comparaveris. Nee tertius omnino secundum, talis quidem sequi debet: cum finis secundi dicat alterius dici operas apud Symmachum disceptandae esse, principium autem tertii de Voțiii domo, ubi conventum fuerit, sermonem habeat. Omning aliis libris inventis opus erit, nt is author concilietur ordini suo, quos inquirere adhortor, quibus talium copia est: utilis enim est scriptor, quamible oliarum excerptor; cum fic etiam non pauca nos doceat nullibi Antiquitatis alibi exfrantia. De co, quod ex Seneca, Gellio praecipue, tum ex Valerio Maximo et aliis scriptoribus, etiam quando non nominat, multa mutuatus est Macrobius, adi Iacob, Thomasium de plagio §, 503. Hieron. Mercurjalem III, 5... Var. Lect, et Guilelmum Saldenum de librie pag. 167. 176. feq.

III. Saturnaliorum c) Conviniorum, sive variarum dissertationum super variis iucundae et reconditae doctrinae argumentis ad eundem Eustathium sibri VII. veluti totidem dies, quibus ad convivia convenere, qui inter se colloquentes d) inducuntur, narrante ad Decium Posthumiano, Vestius Praetextatus e) Rex mensae, Flavianus, Q. Aurelii Symmachi frater, Symmachus ipse, Caecinna Decius Albinus, Furius Albinus, Eusta-

c) Hos libres Saturnaliorum Macrobni intellige, quando in Petri Blesensis prologo commentarii de amicitia vides landari sibrum Saturni. nisi Verrii Flacci Saturnum innui malis. Sed apud Marium Victorinum in 1. Rhetoric. Ciceronis p. 26. edit. Pithoei pro Saturno lege Socratem. Est vero iudice Lo. Savisberiensi lib. 3. Policrat. cap. 10. Macrobius conspicuus in sententiii, in verbir socialus, et tento retum annuste ten

dundant, ut in influencione convivii et dispensatione Socraticam videatur duscedineme propinare.

'd) De his confule. Pontani su-Cterium notarum ad Macrobium p. 741. feq. et Macrobium ipfum lib. 7. c. 4.

e) De hoc Praetextato v. Paulus Aringhus III, 16. Romae fubterraneae, jubi tamen, Saturnalia illi a Macrobio dicata, praeter rem traditur. Eufathiur, Nicomachus Avienus, admodum adhic adolescens, Evangelus, Eufebius Rhetor, Difarius Medicus, Horus et Servius Grammaticus. Muita in his libris ex Gellio mutuatum Macrobium, et librium septimum fere integrum ex Plutarcho repetiisse observatum est, sed propterea plagiariis annumerandum esse nos facile dixerim. Sub extremum libri septimi videntus quaedam ad operis absolutionem deesse.

IV. Prodiere hace Macrobii scripta Venet. 14821 1492. et 1500. f. et 1513. f. Brixiae 1483: cuius editionis nos exemplum habemus, et iterum 1502 f. quae suit apud V. C. Iac. Perizonium, et Bononiae 1501. Tum Florent. 1515. 8. e Nic. Angelii castigatione: quae est prima recensio critica: in qua tamen librorum scriptorum ulus nullus fuit, at e praesatione ipsius Angelii intelligitur: Basil. 1519. fol. ex emendatione Io. Rivii Veneti. Coloniae deinde lucem adspexere a. 1521. f. ex Arnoldi V esaliensis recensione, qui lacunas supplevisse, Graeca addidisse, capita distinxisse, commata discriminasse, innumera emendasse se profiterar nullo Mito Codice adjutum. En tibi, inquit in pruefat. Macrobium ex foedo nitidum, ex obsturo apertum, expeditum ex intricato, ex confuso digestum. - - Nulla exemplarium vetustas, nullae chartae excussas pulveribus, nullae dispunstae membranae, ut fieri folet, nostram hant opsilam promoverunt: sed se quid praestitimus, idstalo labore et crebris lucubrationibus elimatum est. Coloniae iterum a. 3526. f. et 1527. 8. prodiere. Secuta est mox Veneta ap. Aldum 1528.8: per Donatum Veronensem, qui de suo labore honorifice quidem loquitur, sed nullis commemoratis praesidiis. Vltra quidem sphalmatum correctionem non processit multum, nili per coniecturam. Sed princeps omnium veterum edd. est Basileensis 1935, fol. ita emendata et suppleta · M 4

Codicibus intignibus Mil. a Ioachimo Camerario, ut prope nullus versus experts effet emendationis, ut iple ait in praesatione ad Plautum: Prodit porro Macrobius sacpe Lugduni apud Gryphios, ut 1932. 1942. 2948. 1550. 1555. 8. 1560. 1587. 12. Praefationis nihil habent exempla Gryphiana a me vifa: fed in titulo e varius et antiquissimis Codd. recognitus et auclus Macrobius diciture id quale sit, et quam late patent, non difficile est iudicare iis, qui huic professioni in editionibus antiquis adiveti funt. Ceterum codem, quo ultima Gryphii prodiit, anno, i. t. 1585. Henr. Stephamus novani editionem curavit 8. in qua usurpati sunt libri scripti, inprimis Pithoci a Ludov. Carrione collati: omninoque calligatio facta per Carrionem videtur. Nam in praesatione H. Stephanus, cum per laudes callide obtreclasset Camerario, dicit, Carrionem saepius a Camerarii lectione discessisse, quam sibi placeres. Hic idem H. Stephanus in praesat. primus spem secit vulgandi e codice Pithoeano libri Macrobii de differensiir et societatibus Graeci et latini verbi, sive excerptorum e libro Macrobiano huius argumenti, auctore loanne quodam, forre, ut suspicabantur P. Pithoeus et Jac. Viserius in Epistolis Hibernicis, Erigena sive Scoto: nam idem est utrumque cognomen: qui tempovibus Caroli Calvi vixit. Hic libellus seorsim primum produit Paris. 1588. 8. cum notis Io. Obsopoei, et inter Grammaticos peteres a 1605, editus est ab Elia Putschio. Occurrit vero etiam in posterioribus Macrobii editionibus, Lugdunensi Bat. a. 1999. et 1628. 8. in qua praeter Io. Isaaci Pontani notas, et Io. Meursii castigatiomes, auctorum a Macrobio allegatorum index est ad-Lugdnnensem editionem expressit Oxonieniunclus. fis, in que notae, quae in priore ad calcem voluminis reiectae erant, verbis Macrobii statim subiiciuntur. Denique Lugduni Baravorum a. 1570. 8. Oxoniensis illa repetita repetità est; additis ad commentaria in Somnium animadversionibus Iacobi Gronovii, ad commentarios in Somnium Scipionis usi duobus Mst. et ad Saturnaliorum libros uno Mf. chartaceo Biblioth. Leidenfis Academiae, qui locis quibusdam in utroque opere, priore praosertim, non infeliciter lucem attulit, medicamque manum admovit. Idem in limine operis prolixa quaedam loca profert ex Geometria Anonymi veteris, quam inter schedas Parentis sui repererat, et ex alio Ms. gemini argumenti Anglicano, in quibus Macrobius Ambrolius Theodosius in testimonium citatur; et quorum uterque se prodit commentaria in Somnium Scipionis legisse. Gronovii editio recusa est Lond. 1694. 8. Editionem Patav. 1736. 8. quae diligentissime emensiata in titulo dicitur, non vidimus. Nic Heinfium et Petr. Lambecium in Macrobio emendando haud parum operae studiique posuis-se constat ex libro VI de Bibl. Vindob. p. 266. ubi mentio Codicum antiquissimorum Neapolitani et Thuanei. Habeo exemplum editionis Coloniensis a. 1521. cui per totum in margine adscriptae sunt vel correctiones, vel varietates lectionis, vel utrumque genus, nam interdum Cod. ant. memoratur, manu elegante, sed nescio Lepidum est, quod ad calcem huius libri est. Scripsit ibi aliquis haec: Decimo tertio Calendas Sept, a. 1537. posticum Augustinenstum Colmariae, scortationis ergo, Senatus consultum occludi curavit. Dii dent fantiulis iftis meliorem mentem. Adscripst manus ea... dem, quae lectiones in marginibus: et te inprimis o! fiortator impudens. - Habeo item exemplum ed. Gryphianae 1550. cui adscripta est Varietas lectionis e Msto inonasterii S. Galli. Nam fuit nobis quondam in animo, Macrobii editionem novam parare, eiufque consilii causa magnum numerum editionum veterum collegimus. Sed, confilium ad effectum perducere, în-currentia faepe negotia alia et labores non fiverunt. Gallin M5

Gallicam Macrobii editionem molitus est de Conturu, eni Lucretii et Apuleii versiones debemus, nescio an absolverit.

In Colomelii Catalogo Mstorum Il Vossii, inter Codices latinos num, 30. occurrit fragmentum e Macrobii libris de differenția stellarum et de magnitudine Solis. Et num 48. Spharea Macrobii. Denique n. 91. Macrobius de palliis quas sunt lapidum nomina. Videndum sintne hee lacinise e Commentariis in Somnium Scipionis petitae. Trotula, Macrobius, et Gilbertinus de secretis mulierum, Mst. exstiterunt Norimbergae apud D. Gotsredum Thomasium.

V. SYLLABVS AVCTORVM, QVI MACROBIO NOMINATIM LAVDATI.

Ex editions Io. Hadel Pontani Lugd. Bat. 1628.

ccius Lucius pag. 189. Antonius Guipho 343. 154. 455. 456. 469. 471. Apollodorus 191. 235. 252. Apuleius 5. 500. 472. 567. Acterianus Calvus 333. Apollonius 424. Actius 471. vide Acius. Aratus 367. Arschylus 244. 494. 435. Arbiter Petronius 5. Archilochus 233. 439/446. Afranius 313.469.471.472. Archimedes 107. Aristomenes 439. \ 483. Albinus Postumius 313. Aristophanes 333. 428. 439. Aristoteles 140. 243. 292. Alcaeus 438. 545. Aleman, 552. 431, 513, 590. notatus 147. Alexander Actobus 444. 538. 539. Anaxandrides 441. Asclepiades 440. Antias Valerius 217. Afinius Pollio 171. Antipater Stoitus 238. 241. Afper 330. potatus 328.

Atta

A MACROSLAVAAT, Lib.III.Cap.XIV. 187.

Atta 309, Cloatius Verue 308.309.311. Atteins Capita 418. 339. 536. 313. 329. D. Augustinus 278. 482. Cornificius 193. 233. 237.
Ausus Albinus Coe. Recum 242. 260. 469. 473. Romanar, Graecus Icri- Critolaus 177. ptor 161. Demosthenes 141, 473. 352. Aurelius Corputus 432. no. 476. tatus ibid, Didymus 429, 430. 445. Boethus vel Boethos 59. Diodorus 61. Corn, Bathus 331. Duodecim Tabulae 173. Gavius Bassus, Libro quem Dynion 573. de Dies composit 199. Edictum Praetoris 164. Espatias de rerum natura 331, Caecilius 300. libro primo 471, 473. Caelius 174 Empedocles 239. 508. Cuius Caesar 175. Ennius 172 448. 449. 450. Callias 435. 456. 459, et deinceps: Callimachus 334. item 466. 471. 486. 487. Calvus Acteniques 338. Epophus vir plurimae Le-Carminius 434. ctionis libro XVII. 329. Cassius Hemina 217, 228; Ephippus 443. Ephorus 428.438. 325. notatus 428. M. Cato 174-197. 218. 298. Epicadus 206. 307. 328. 469. 479 Epicharmus 437. Epistetus 206. Catallus 270. 453: 454 Chrysippes 233. Epicurus 480, notatus 540. Erafistratus 544. Cicero 175.271.391.313.352. Erasofthenes 441.547. 463, 464, 468, 479, 557. Etruscorum liber 332. 568.593.594. Cincius, libro de fastis 209. Eupolis 506. 547. Euripides 233.239.241.261. 210. 212. 295. Cloudius Quadrigarius, vi-430. 491. 432. 442. 445. de Q. Quairigarius. 494-547 Cleanthes 233. 238. 345, Fab. Pittor. 319. 260. Favorinus 310.

Iulius Festus de verborum Reneftella 195. fignificationibus libro Festus Pompeius 322, 327, tertio decimo 334. Fulvius Nebilior 209. 217. Infins Modestus 171. 196. Furius 451.453.466. 197.229. Invenalis 339. Furius Bibasulus 271. Gavius Bassus, vide Bassus. Corn. Liabeo 210. 229. 246. Gellius 190. 228. 305. 324. 339. Geminius, aut Geminus 230. Laberius 286.287.288.473. M. Lachus augur. 179. Glaucippus 216. Granius Flaccus 244. Lici- Laevinus 333. nianus 230. Liber veterum Carminum Herodotus 533. notatus ibid. 439. Licinius Macet 197.217. Hefiodus 40. 41. 105. 367. Livius Andronisus 472. 530. Lucanus 122. notatus ibid. Heraslitus 59.80. Higinus, vide Hyginus. Lucilius 175. 304: 305. 452. Hipparchus 59. 453.466.467.584. Hippocrates 20. 29, 39. 252. Lucretius 451. 452. et dein-297.508. ceps 472. Homerus 24. 34. 184. 208. Mallius 195. 231. 233. 235. 238. 239.249. Marcius vates 236. 252. 260. 261. 312. 370. Mafurius Sabinus 170. 172. usque ad p. 444. deinde 195.330. 464. 465. 467. 491. 492. Martius 313. 497.516. 532. 539. 553. Menander 5. 235. 442. Horatius 310. 424. M. Meffala 193. Hostius Poëta libro secun- Metalli pontificis max. Index quartus 295. do belli Histriei 465. Modeftur, vide Iuliur. 472. Hyginus aut Higinus 186. Mummius 195. Musonius 176. 925. 334. 430. 486. Hyllus libro de Diis 319. Q. Mutius, vel Mucius 168. Ilius in Theutrante 470. Naevius 246. 309. 312. 452.

463.472.

Nican-

Iulius Caefar 229-231.288.

Nixander Colophonius 442. Plotinus 36. 38. 53. 69, 79. -135. 232. Nigidius Figulus 192. 193. Plutarchus 500. 302. 324. 482. 486. 557. Polemon 436. Nisus in commentariis fa-Pompeius Festus 322. vide florum 212. Festus. Novius 193. Popponius 173.469.486. Numenius 7. Porphyrio 11. Porphyrius 243. Octavius Hersenius 343. Possidonius 260. 261. Oenopides 237. Posthumius Albinus 313. Oppius 309. 311. Val. Probus 445. Orbilius 286. Propertius 596. Orpheus 238. 239. 245, 246. Protarchus Trallinnus 186. 264-Ptolemaeus 782 Publius 273. 288. 289. Pacuvius 452.473. Pythagoras 5. 7. 97. 157. Panyasis 443. Q. Claudius Quadrigarius Papyrianum ius 341. 172.175.229. Parmenides 163. Rutillus 230. Parthenius 427. Sallustius 170. 294. 297.364. Perfius 39. Pherecides 235.440.444. 533. 593. **5**96. Sammonicus Serenus 236. Phileas 438. Philemon comicus 441. 301.302.305. Philochorus 197. 334. Sappho. 441. Pindarus 425. 426. Scaevola pontifex 295. Pisander 367. Sisenna 469. Pifo 210. 319. Sophocles 433. Plato 1. 22. 48. 52. 85. 100. Speusippus 233. Statius Tullianus 334. 102. 138.147.233.261.274. Ser. Sulpitius 322. notatus 543. 544. Plautus 217. 301. 310. 340. Svevius poëta 311. quinto 452.473. 433. 440. Symmachus 364. Plinius 302. 364.

. Tar-

100 index scr. a macroe. Lavd. Lib. III. C. XIV.

600.

Tarquintus f) Priscus in 337. 342. 343. 468. 594. ostentario arborario 313. Tarquitii liber ex offenta- Velius Longus 329. rio Tusco descriptus

Terentius 584. 594.

P. Tertius, vel Tertius 341. Theocritus 367.

Theophraftus 309. Thucydides 329. Timotheus 235.552.

C. Titius 229. 303. 319. Trebatnus 229. 320. 322. 326. 43**4**.

Tuditenus 217. 229. 230.

Varius 452. 460.

Vatinier 271. M. Varro 167.175.184.185.

187. 195. 199. 205. 209. 210. 211. 217. 227. 228. 244. 290. 296. 299. 300. 303. 324. 330. 331. 335.

f) Lege Tarquitius Tufcus.

Veranius 312. 317. 327.

Veratius Pontificalis 335; Vergilius Maro 8. 11. 25.

34.40.54. 58. 63. 65. 68.

70. 73. 107. 112. 123. 124. 132. 168, 186, 190, 218, 131. 237: 247. 264. 269. 311. 317. 345. et deinceps

ulque ad p. 488. deinde 557.567.572.584.594.682. Perries Mactus 190. 195. Verus Cloatius inordinato-

rum (ἀτάκτων) libro fe-

cunde 329. libro: quarto 309.311.312. libro a Grad cis tháclorum 308. Vmbro 226. Xenagorar in tertia histo-

ria 436. Xision primo Italicon 192.

> ., 32 **.472.** 3.55 .3t 4.25 .5r

1 1 3 P. E.

CLAVDIO CLAVDIANO

RVTILIO

I. Claudiani actas. IL Poèmota varia, HI. Editiones. IV. Rutilii itinerarium.

LE LAVDIVE CLAVDIANVE Alexandrinus, auctore Svida, male modo Hispanus, modo Gallus et Florentinus traditus, sub Theodosio Magno sed maxime sub eius filiis Honorio et Areadio storuit, a quibus a) statua est honoratus, cuius ipse mentionem facit in praef. B. Get. Eius inscriptio fuit quadam in domo Pomponii Laeti: quam reperias apud Gruter. pag. 3415. Eam nonnulli fraudis argumnt: fed in ipla inferiptione vix reperies, ut opinamur, quod fraudem oleat. Poëta b) floridus et amoenissimi ingenii, sed Augustino lib. 5. cap. 26. de Civ. Dei teste a Christi nomine alienus, atque fi Orosium VII, 35. audimus, paganus pervicacissimus e) et Paulo Diacono lib. 12. iudice poëta exi-

- num Thomas Crenii,
- b) Statium infinitis locis imitatum effe notet Barthius ad Claudianum p. 204.
- c) Guil. Caveus V. C. parte 2. Hift litterariae Scriptor. Ecclefiatt. au hine iure aliquem inferre poste, qued Claudianue Scriptis editis fidem

e) Vide Barehii Adveri. XLIX, Christianam oppagnaverie, etiams.

1.ct 19. Valesium ad Evagrii lib. I.: in its, quae superfant, nulla vesti
1.c. 19. Et varia de Claudiano cologia deprebendantar. Sed argu
lecta in parte 13. Animadversio mentum hoc ab Orosii verbis petirum levius, quam ut eo facile duci se quis patistur. Christianun Poceam hunc Claudianum plerique fuspicati sunt ex his quae de Theodolio scriplit; 🙃

O nimium dilecte Deo, cui militat aether,

Et coniurati veniunt ad classica venti. .

mins sed insidelis. Unde Barthio, qui Adversar. I, 7, et in notis p, 1070. Christianum cum Christophoro Landino facere non dubitat, adfentiri baud possim, quamquam et iple mutavit sententiam, et eum paganum fuisse agnovit ad Claudianum pag. 204. Sed audiamus Nic. Antonium lib. 3. Bibl. vet. Hispanae c. 5. Claudianus, poëta celeberrimus, Theodofii filiorum acqualis, inprimis remittendus est Aegyptiae fuae genti et Alexandriae urbi, quam eius patriem sum Apollinaris Sidonius, qui Carmine ad Felicem eum Peluliaco latum dixit Canopo, tam Svidus in Khavdianes, eacterique ab its noviores d) Florentini quidem cives e) arrogant urbi laudant. suae parentem eius, sive originem, nullo autem vetusta-Alis, f) Aegyptium eum natalibus, tis documento. Florentiae habitasse, excidit. Genere tandem Hispanus audit apud Blondum, g) cut statim credidit noster Tarafa, dum Theodosii res persequitur in tractatu su de Hispaniae regibus, h) eaque res iam aliquibus vide-

Ità chim verfus cius afferuntur ab Augustino, Orosio, Paulino Petrocorio, Paulio Diacono et iunioribus infinitis; licet Poctae ipsus verba fuerint hacc:

O minima dileste Deo; cui mili-

tat alto Acolus, et rapidi veniunt ad claf-

fica venti:

d) Parrhafius in Claudiani vita,
Petrus Crinitus cap: 86. de poëtis Latin. Bergomentis lib. 9. Chronic. Sabellicus ennead. 7. lib. 9:
Vadianus de Poética, Vivesad Auguftin, de. Civ. Dei lib. 5. cap. 26.
Petrus Mexia in vita Theodofii,
Salmafius praef. in exercit. Plin.
et alii a Barrhio laudati in fisa
edit. Hankins de Rom. ter. fcriptoribus, pra quo male apud Nic.
Autonium p. 201. excufum Stanekins.

e) Perrarcha, Politianus, Landinus, Collutius Salutatus, apad

Barthium in Claudiani vita, aliique spud Iulium Nigronum p. 126. Bibl. Plorentinae, quos taxat lo. Lud. Brafficapus notis ad Politiani nutritiam, Et forcaste, si Fran-cilcum Bivarium notis ad Pseudo Dextri Chronicon pag. 415. audimus, laborant aequivoco. buit enim in amicifiis Claudianus fibi coniunctiffimum Florentinum V. Cl. cuius apud Graecos de Re Rustica libri legument, et ad quem libròs III. de raptu Proferpinso iple dedit : Exitat etiam elegia sub utrinsque nomine, cuius initium: Otia sopitis ageret cum cartibus Orpheus. Inde factum est, ut unus ideinque crederetur Claudianus et Florentinus, et hoc quali prioris a patria cognomen.

f) Bergomentis libe 9. Hartmannus Schedelius in Chron.

g) Lib. 7. Romee triumphantis.
b) Hifpen, illustrates Tom. 1.

tur maxime certa, ex quo Pseudo Chroniso Dextri To-letani fuit insertum: Claudianus poëta ex Hispania oriundus Romae floret. Poëtae originem civi eius et aquali Dextro crederemus utique: novitio et abortivo Toletanae urbis partui cras credemus. Sed neque hic substitit thrasonica mentiendi audacia. Nam quod ante aliquot annos erumpere fecit e lethaca abysso Gregorius Argaizius Lucroniensis Benedictinus, Hauberti Hispalensis Chronicon, patriam quoque Claudiani apud nos tonstituit ad a. 391. n. 1. Claudianus Poëta Iulio-brigae natus, Romae floret. Quod interpretatur Argaizius Lucronienfis, Iuliobrigae, id est, Lucronii; ut hine verti in dubium possit, inventorisne Antonii Lu-piani, an scholiastis Argaizii Haubertus ita primum conceptus fuerit. At egregiam se navasse operam in re comprobunda, tam Bivarius, quam idem Argaizius putent, quod Hispaniae laudes apud Claudianum saepius recurrentes collegerint. Cum vere id Hispanis Imperatoribus Arcadio et Honorio, Augustaeque familiae, urbane et obnoxie, ne dixerim adulatorie datum fateri satius sit. Adeo ut ex his qui ethnicum et ido-lorum cultorem cum Augustino et Orosio Claudianum iure credunt, non nemo existimet carminis illius in Christi laudem, quod incipit; Christe potens rerum, autorem quoque eum fuisse in Christiani Imperatoris gratiam compositi, quemadmadum de Triboniano dicitur, tam resta et plura de religione Christianorum in Pandestis Iustiniani, Imperatoris Christiani, quantumvis paganum insertisse. Claudianum Poëtam, Claudiani Philosophi, cuius Eunapius meminit, filium esse suspicatur Barthius in notis p. 105.

Comitem Orientis fuisse Claudianum, esseque cum ipsum, ad quem exstat lex 11. Cod. Theodos. de Iudaeis, Coelicolis et Samaritanis, putat Seldenus lib. 2. de iure Fabr. Bibl. lat. T. III.

N
Nat.

Nat. et Gent. c. 3. Sic et Gothofredus ad 1. c. In editis tantum vocavi Claudium, Gudius ad Gruterum annotavit. Sed fola Parifiensis sic habet.

- II. Exstant i) eius 1. De k) Olybrii et Probini fratrum Consulatu Panegyricus scriptus 2. C. 395. Hunc, et ceteros Panegyricos Claudiani, etiam Plinii Epistolis subiecit H. Stephanus 2. 1591. 12.
- 8. In Fl. Mallium Theodorum, Confulatus sui seftos dies Mediolani celebrantem a. C. 399. Vide vitam Mallii huius scriptam ab Alberto Petro Rubenio Pauli F. et a Io. Georgio Graevio editam Traiecti 1694. 12. p. 58. et dicta supra lib. 1. c. 13. §. 4.
- 10. 11. In Consulatum duplicem Flavii Stiliconis Libri III. et liber de bello Getico sive Pollentino, hoc est praelio, quo Alaricum Stilico ad Pollentiam prosigavit. Confer Philostorgium libro XII. Barthii notas ad Claudianum p. 182. 184. et Thomam de Pinedo ad Stephanum Byz. in Πόλλεντον p. 558. ubi adulatorii dedecoris exemplar in hoc Claudiani poëmate exstare ait. Panegyricum in Stiliconem separatim cum Commentario edere in animo habuit. vid. et eius Claudian. p. 182.

. 7. De

- i) De Claudiani scriptis atque editionibus consulendus Polycarpus Leyserus in hist. poétarum' et poëmatum medii aevi Halae 1721. 8. p. 17. seq. sed inprimis Gefmerus in Prolegomenis ad Claudiani editionem ab ipso curatam.
- A) Numeri quos singulis poëmatis praemissos vides, respiciunt ordinem editionis Nicol. Heinsii. Caeterum primum hoc esse interea quae larino carmine Claudianus edicit, Barthius probat ex-Epist. 4. ad Probinum:

Romanos bibimus primum de Con-

Et Latiae cessit Graja Thalia togae.

De Graecis quidem huius Poëtae scriptis nihil exstat praeter pauca quaedam ex Anthologia inedita producta a Salmasio ad Hist. Augustam, et fragmentum Gigantomachiae, de quo vide etiam Benbi Epistolas pag. 429 seq. et duo Epigrammata de Crystallo. Ad Epigrammata nescio quis in margine notavit, eum origines Tass, Anazarbi, Beryti, atque Nicaete scripsisse. Odros é Kaudawis essu é 1964 pagura, Anazarbi, Bayura, Nixasas, Vide Allatium de Georgiis p. 362.

- 7. De bello Gildonico, quod Confulatu quarto Honorii gestum est, liber, cuius altera pars, vel potius liber secundus, desideratur.
- 13. Panegyris, Serenae Reginae, Coniugi Stiliconis, dicata.
- 14. Palladii et Celerinae Epithalamium, a milite Claudiano scriptum.
- 3. 4. 12. Consulatum tertium et quartum et sextum Honorii Augusti tres Panegyrici, a. C. 395. 398. 404. In Consulatum quartum Honorii Augusti commentario illustravit V. C. Io. Casp. Kuhnius Argent. 1707. 4. Mariangelus Accursius diatriba in Ausonium, proferens locum ex Claudiano in sextum Honorii Consulatum, testatur, se ex vetustis exemplaribus hunc Poëtam, dum Germaniam Sarmatiasque peragraret, septingentis sere mendis inter equitandum liberasse.
- 5. 6. In nuptias Honorii Augusti et Mariae Carmen heroicum, cum quibusdam sescenninis, Alcaico et Anacreontico versuum genere.
- 15. Raptus Proserpinae Libri III. ad 1) Florentinum, quod opus eximium fatis prohibitus Poëta non videtur ad umbilicum perduxisse. Hos libros habuit Fabricius ex vetere editione in 4. sine anni notatione et loci excusos separatim. Gaustidi Viteracensis Commentario in illos usus est Theodorus Pulmannus. Eosdem post Ianum Parrhassum Mediolan. 1500. sol. de qua ed. vid. Saxium Hist. literar. Med. pag. 608. et 1505. 4. Paris. 1517. 4. Basil. 1539. 4. et saepe aliis locis, v. Gesnerus l. c. p. XIX. XX. uberioribus notis, sed parum utilibus, illustravit Nic. Bissus, m) Nobilis Bergomensis, quibus vitam Poëtae praemisit Mediol. 1684. s.

¹⁾ Si Gyraldum fequimur; hic m) Acta Eruditorum a. 1685. est Florentinus, cuius fragmenta pag. 557. eccurrun: ip Grascis Geoponicis.

qui Commentarius italice scriptus, cum Versione Italica eiusdem repetitus est Lucae a. 1751. f. Hoc poëma et alia quaedam Claudianea Gallico carmine seliciter reddidisse Franc. Pipinum tradit Franc. a Cruce Cenomana Bibl. Gallicae p. 102. Italico carmine donavit etiam Marcus Antonius Cinucci, Senensis a. 1542. quamquam lucem demum vidit Venet. 1608. 8. recusum n) Senis 1715. 8. Anglice reddidit Hughessus Londini 1715. Versibus ludicris Gallicis turpare ausus est Carolus Coipeau d'Assouci.

16. Gigantomachia, o) quam Graeco etiam carmine descripsit Claudianus, ex quo versus quosdam prosert Arsenius Monembasiae Archi-Episcopus in Apophthegmatis Graece editis Leonique Decimo ab auctore dicatis p. 137. b. et ex eo Barthius in notis ad Claudian. 938. Nic. Heinsius p. 236. Ceterum Gigantomachiae quoque latina pars extrema desideratur, quae e Graeco versa est vel ab ipso Claudiano, vel ut Nic. Heinsius p. 241. suspicatur, ab alio temporum istorum scriptore. Idem quoque sibi persuadet de Epistola ad Hadrianum et Idylliis nonnullis, qualia Phoenix, histrix, torpedo, Nilus et Magnes. Vt enim aliquid Claudianeum, inquit, in illis facile agnoscas, ita languent numeri plerumque etc. Nec accesserim iis, qui seni et effoeto ista excidisse opinantur.

17. Epistolae IV. ad Hadrianum, Serenam, Olybrium et Probinum. Tria item Epistolia sive Epigrammata ad Gennadium Procos. Aeternalem et Maximum, quorum duo postrema Nic. Heinsius inter ea quae Claudiani haud videntur, reiecit.

18. Epi-

n) Giornale de' letterati d'Italia Tom. 21. p. 468. et Tom. 26. p. 280. feqq.

e) Hieronym. in Elsiae XXVII. Pulchre quidam Poëta in Gigantomachia lusit: Que sugis Encelade?

quafeunque accesseris oras, sub love femper eris. Respicit iterum in Amosi V. Macrobius lib. 1. Seturnal. c. 20. Hercules creditur et Gigantes interemisse quum Code propugnares quost virtus Deorem.

18. Epigrammata et Poëmatia XLVII. hoc est Idyllia VII. Phoenix, histrix, torpedo, Nilus, Magnes, Aponus et Pii fratres, tum Epigrammata de mulabus Gallicis, de sene Veronensi, de apro et leone, descriptio armenti, de concha, de crystallo, septem latina et bina-Graeca (ex libro IV. Anthologiae) Graecum itidem eis μιμάδα γηςάσασαν (al. μαχλάδα, conf. Iac. Gronovii notas ad Arrianum de Alexandro p. 198.) એક రీజెసిలు τυπτηθέντα παζ άυτε, de Polycaste et perdice, de Zona equi regii missa Honorio a Serena Regina, de Zona missa Arcadio, de chlamyde et frenis, de freno, phaleris et cingulo equi, Honorio a Serena missis, Deprecatio ad Alethium quaestorem, in Curetium duo Epigrammata, in Iacobum Magistrum Equitum. Claudiani Phoenicem cum amplissimo commentario ab Ignatio Bracci vulgatum Italice Maceratae a. 1622. laudat Crescimbenius in Historia Poeleos Italicae lib. V. p. 362. Ad histricem conferendus Ezech. Spanhemius notis ad Callimachum p. 199, De fontibus Aponi, habetur etiam inter scriptores de balneis Venet. 1553. f. Leo Allatius de Georgiis p. 362. testatur in Msto Epigrammatario Graeco ad Claudiani Graeca Epigrammata notari in margine: έτος ὁ Κλαυδιανός ἐςιν ὁ γράψας τὰ πάτρια Ταρσέ, Avagae Be, Bneure, Ninaias. Hisce Heinsius subiicit, Claudiano, ut ipse quidem putat, minime tribuenda: In podagrum: ad Aeternalem: ad Maximum, qui mel misit: Rimanti telum ira facit, sive de iracundo: de locusta fragmentum: de balneis Quintianis: in Theodorum Mallium et Hadrianum praesectos p) Praetorii Italiae anno C. 401. Descriptionem portus Smyrnensis: descriptionem Insulae, five, Eft in tonspetiu longe locus: de quadriga marmorea: Fragmentum duorum versuum: Sordidus ex humeris etc. de N 2

²⁾ Vide vitam Mallii scriptam ab Alb. Petro Rubenio p. 69.71.

de paupere amante, bina Bpigrammata: in sepukrum speciosae: de birro castoreo: Carmen paschale: eis τον Σωτηςω: eis τον δεοπότην χεισόν: laus Christi: miracula Christi: in Sirenas. Ex his Carmen paschale, laus Christi q) et miracula Christi alterius Chaudiani (Mamerci) vel S. Damasi l'apae sunt, esti Barthio aliter visum, cum Poëtam, ut diximus, accensebat Christianis. vide Martium Milesium Sarazanium ad carmen nonum Damasi p. 167. Cum notis G. B. Speltini prodierunt etiam Ersuri 1501. 4. in collectione poëmatum Speltini. Ab eodem Barthio p. 1071. seq. tria afferuntur Epigrammata, de aquila, laus Liberi et in Marsum, quae Claverius primus ediderat, et Barthius, tertio excepto, non indigna Claudiano arbitratur.

2. et 9. In Rusinum r) libri II. Libri II. in Eutropium Eunuchum. Illos novissime separation Anglica metaphrasi donavit interpres doctus William King, praemissa praesatione isagogica ad poetam nobilem Alexandrum Pope, Lond. 1730. cui iungenda einsdem Wilhelmi Kingii, ICti Hiberni de Rusino commentatio Anglice edita obviaque in eius remains sive reli-

9) In quibufdam Godicibus Damasi nomen praeserre ait Colomesius ad Gyraldum de poetis p. 259. Damaso etiam tribuit Antonius Delrius in calce coniecturarum ad Claudianum. Aubertus Miraeus auctario de Scriptoribus Eccles. p. 8. Augustinus lib. V. c.26. de C. Del, et Orofins VII, 35. dicunt Claudianum a Christi nomine alienum fuiffe. Exftat quidem inter cias opera infigne poema de Christo, fed quidam putant illud effe Claudiani Mamerci. In Honorii Imp. gratiam Christiana scripsisse Ethnicum Claudianum, idoneis probari velim argumentis.

7) De hoc Rufino, uti de Eutro- in Polycarpi L'eyferi historia pio quoque, fuse Zosimus libro V. tarum medii aevi pag. 1012 et Philostorgius XI, 2. segg. Cete- Obiit Alanus hic a. C. 1294.

rum fallitur Auctor pandecturum Brandenburg. qui Tom. 1. p. 76. Alani Anti-Claudianam ait oppositum esse Claudiani Rusino, cum fit poema Theologico Philosophicum; quod auctor vocavit Anti-Claudianum, h. e. poëma certais Claudianeis illisque haud inserius, perinde ut avrideos elt Beg ine-Aos. In Codicibus quibusdam Mff. etiam in Lipfiano, inferibitut: Anti-Claudianus Alani de Anti-In editione, quam habeo prae manibus, Antverpienti a. 1621. 8. titulus eft: Cyclopaediae Anti-Claudiani, fen de officio Viri boni, libri IX. beroico carmine confripti. Alia de hoc poëmate vide, filubei in Polycarpi L'eyferi historia poëtarum medii aevi pag. 1012. leq.

quis possemis, editis Londin. 2. 1732. 8. Critick upon a favourite Ministry, particularly that of Rusinus, savourite of the Emperor Theodosas, and his character, rendered into verse from Claudian. Denique hiscer Claudiani scriptis subiici solent laudes Hercusis ab Anon nymo Poëta. Hercico carmine decantatas. Vt osaite am epigramunatia in Nic. Heiasii notis pag. 274. 2755 vulgata, quae inscribuntur de Dulcio, de Hippopotamo. Quae in mensa de Sardonyche lapide, et Euclerius Comes. In Codice Vaticano Nic. Heinsius reperisse se testatur Epithalamium Laurentii, Claudiano indignum; versuum LXXXVII. de siberalibus, VI. versuum, Laudem Martis, versuum XII. de Iumenalibus, III. versuus et quidem mutilis.

III. Editio Claudiani princeps Veneta. a. 1470. memoratur a Thoma Dempstero, notis ad Corippum; dubito an (yere, cum a nemine praeteres visam aut) memoratam viderim. Etiam Heinsus se negat vidisse, et fide Dempsteri cam commemorat. Sed fi extat, ei proxima est, a Rarnaba Celfano curata, Vicentiae anni 1482. qua usus est Nic. Heinslius, repetita ibid 1496 f. sed ea non habet minora Claudiani poëmata. Has insecuta Parmensis Thaddaei V goleti 1493. 4. quae est prima recensio Critica, et ipsa aliquoties repetita, sed Venetiis, ne 1495. et 1500: 43 cuius exemplum nos habemus. Vans est Codd. antiquis, inprimis verustissimo e Germania ad corrigendum et explendum. Addidit et alia carmina, quae in superiori ed. non erant. Volebat et alterius Claudiani opera addere: sed ad Regem Matthiam vocatus abiicere confilium coactus est. Est. igitur haec vere princeps editio. Cum notis post Io. Camertis prodiit Claudianus, etiam e libris antiquis correctio, Viennae 1510. 4. Neutra editio inspecta Nic. Heinsio, vel, qui eos p. 1360. Adversariorum vi-N 4

dere optabat Barthio. Sine commentariis postes Claudianus excufus est ap. Inntam Flor. 1519. 8. ap. Aldum a. 1523. 8. quorum neuter Camertis exemplo usus est: fortaffe nec Cod. scr. Afulanus quidem in praef. Ald. ait; se e fragmento vetultissimo edidisse Carmen in Herenlem, et Epigramma in Sirenas: sed utrumque iam erat in ed. Camertie. Tum cadem forma Paril, 1530. ap. Colingeum, prodiit nitide admodum: Bafilege 1524. apud Mich Isingrinium, castigarus studio Mich. Bentini, et Io. Honteri Coronensis: cui ed. nescio an multum tribuendum sit, cum ille Bentinus non laudetur Erasmo, Lugd. 1538. et 1551. 8. cum notis Delrionis. tempore coeptus est edi in officina Gryphiana, Lugd. primum a Sebastiano 1548. 16. in qua P. Crinitus adhibitus est, dein per eius heredes 1561. 12. denique Antonium 1589. 12: 1598. 12: quae funt merse repetitiones primae illius: nam et in ultima Petro Crimito tribuitur cura textus. Porro ex Theod. Pulmanni reconssone, etiam cum M. Antonii Delrionis notis, Antverp. ap. Plantin. 1571. 1585. 1596: et deinde saepius 12. quae turi suit recensio accuratissima: post eae, quae ap. Raphelengium sactue sunt 1603. 1607. 12. Cum Stephani Claverii, Parrhasii et Delrionis notis et lo: Tornorupaei s) commentario ad carmen de tertio, et quarto Consulatu Honorii prodiit Parif. 1602. 4, cum Th. Dempsteri annotatis, Flexiae 1607, minore forma, non magnae rei, Heinfio iudice, qui uberiorem eiuldem, quem promisit, commentarium luce donatum haud esse annotat. De Claverii, Delrionis et Demsteri notis videndus P. Burmannus Sec. in praesetione editionis suae: in qua editione eae integrae et uberiores prodiere. Sunt et multae aliae forma minori variis

s) Ioannis Tornorupaei, non indocti, et admodum industrii lucubrationes in Claudianum desiderare se scribit Barthius ad Stalaudat ad Stat. Thebaid. p. 407-

in locis, quae se ex Codd. optimorum fide factas iachant, quas omnes commemorafle inutile sit. Eo fere tempore animum ad Claudianum et emendandum et illustrandum adiecit, adhuc iuvenis Casp. Barthius, cum cuius observationibus vix viginti annos nati primum Hanov, prodiit 1612. 8. iterum secundis curis Casp. Barthii Francof, 1650, 4. Neque recusa est haec editio a 1654. sed novum tantum, ut solet a Bibliopolis fieri, titulum praefixum oftentat, Basin textus sui fecerat Barthius Raphelengianam editionem, omnium tum emendatissimam, a Iosepho Scaligero, ut persuasum esse ait viris eruditis, castigatam. Sed omnium optime, et accuratissime edidit Nic. Heinfius Lugd. B. 1650. 12. (nam ed. 1641. commentitia est) saepe illa repetita: sed optima est ed. a. 1665. 8. in qua notae altera fere parte auctiores sunt. Eodem tempore prodiere Schrevelianae cum notis Variorum, Amstel. 1659, 1665. 8. et denique Parisiensis cum interpretatione et notis Guilelmi Pyrrhonis, in Academia Cadomensi doctoris Eloquentise, in usum Delphini 1677. 4. Sed Heinstes tertium ad recensendum et illustrandum Claudianum accessit: quae curae tertiae a Petro Burmanno secundo, V. C. prolatae in editione Claudiani eximia, quae Amstel. 1760. 4, prodiit hoc titulo: Cl. Claudiani Opera, quae extant, omnia ad membranarum fidem castigata, cum notis integris Delrii, Claverii, Demfteri, auctioribus Nic, Heinfii, et ineditis Petr. Burmanni. Accedit Sylloge Var. Lect. ex ingenti numero Msf. a Nic. Heinso collatorum digesta: subiungitur Lastantii Elegia de Phoenice, vulgo Claudiano adscripta cum curis secundis Nic. Heinfi et adnotationibus Petri Burmanni sec, Nempe Petrus ille Burmannus, tot poëtis et aliis scriptoribus editis clarus, etiam Claudianum edere voluit cum suis et istis Heinsiii et ceterorum notis: quo ante opus editum mortuo, rem suscepit e fratre nepos, qui

et ipse addidit multa; quibus Claudiano predesset: inprimis illam Syllogen Vat. Lect. et notas ad Lanctantii
Phoenicem, quibus et Oudendorpianae insertae sunt
Anno ante (1769.) Io. Matthias Gesneras Lipsiae ediderat Claudiani Carmina, 8. 2. Vol. solis suis notis, ad
bene intelligendum poëtam comparatis, egregiis illis et
doctis, interposita inter textum et notas varietate Lectionis meliore et insertis iudiciis criticis, etiam coniecturis quibusdam Criticorum. Praemissa sunt Prolegomena copiosa et erudita de rebus omnibus ad Claudianum
ipsum, eius Carmina et editiones pertinentibus, et adiectus Index copiosissimus.

IV. Versiones Carminum Claudiani multae extant, primum omnium Anglica L. Digges Lond. 1628. 4. et Italica, quae tamen Metaphrasis potius est Nic. Beregani Venet. 1716. 8. tum singulorum Carminum, inprimisque plures libri de Raptu Proserpinae. Bissi quidem versionem iam supra memoravimus. Alias videat, qui volet, ap. Gesnerum in Proleg. Claud. p. XXII.

V. CLAVDIVS RVTILIVS NVMATIANVS Gallus, tribunus militum, Vir Consularis, Vrbique praesectus, et Magister officiorum, sive Magister palatii, Honorio (v. 164.) imperium tenente, a. Vrbis ut ipse innuit, 1169. h. e. a. C. 416. vel 417. sive potius Honorio, ut ipse dicit v. 164. scripsit de Reditu suo, sive Itinerarii sibros II. versibus elegis, ad Rusium Venerium Volusianum, in praesectura Vrbana successorem, ut creditur nonnullis: t) sed id est incertum. Nam eum alloquitur quidem v. 417. et ei gratulatur praesecturam, sed inde non sequitur ei hoc carmen dedicasse. Id poëma in monasterio Bobiensi sua aetate inventum tradit

t) Sirmond. ad Sidonium pag. Menckenii Bibliotheca virorum 103. et 17. Henricus Noris T. I. militia et scriptis illustrium pag. Opp. pag. 1327. Ioannis Ottonis 39a. seq.

Raph. Volaterranus. Ethnicum fuille patet e v. 383. 439. f. Pofterioris libri maxima parte amida, quae huius infignis poërnatis supersunt, primus edidit post Pet. Summontium, qui Neapoli vulgaverat, Io. Bapt. Pins, inscripsitque: Poëma de laudibus Vrbis, et Etruriae, et Italiae, Bononiae 1920 4. in aedibus Hieronymi de Benedictis, ac dicavit Leoni Pontifici, praemisso carmine elegiaco non ineleganti. Onufrius de nde Panvinius Rutilium a Gabr. Faerno recensitum adject commentariis suis de urbe Imp. et civitate Romana Venet. 1558. et Paris. 1588. 8. Iofias Simlerus additis Onufrianae et Bononiensis edit. Variis Lect. praelo iterum subiecit Basil. 1575.12. una cum Aethici Cosmographia, aliisque, quae supra in Mela indicavimus. Hinc Infeph. Castratio suis adnotationibus illustratum cassigatius edidit Rom. 1582.8. Petrus quoque Pithoeus inter poëmatia vetera Parif. 1590.12. recensuit et paucas quasdam emendationes sub-Porro Lugda a. 1616. cum Theodori Sizmanni animadvers, recudi curavit Iust. Zinzerlingius. Quem secutus Casp. Barthius, addito Commentario, primus in Germania edidit Francof. 1623. 8. Luneburgi 1721. ctiam Christianus Frid. Schmidius. Theodorus Iansonius ab Almeloveess cum omnium memoratorum castigationibus, et notis, animadversionibus Graevii et suis edidit Amst. 1687. 12. Sed omnium optima editio est P. Burmanni, cum variorum et fuis notis, inter Poëtas mineres T. II. Leidae 1731. 4. Loca quaedam Rutilii illustrantur in Miscellaneis Observationibus Dorvill. Ш. р. 363 — 369.

Rutilius ipse de se v. 21. et 157. seq. Lib. 1. et 563. s. de aetate sua Lib. 1. v. 135. et de parente suo praetore Tusciae v. 173. sq. Huic, ut videtur, Rutilio est inscripta Comoedia Querolus ad Plantinae Aniulariae exemplum composita, incerto auctore. Pro Claudio Ruti-

lio Numatiano alii malunt Munatianum. Vide Voffium de Hist. et Poësis Latinis. In celebranda lib. 1. v. 47. seq. Roma, Claudiani vestigiis insistere notatus a Barthio VI, 12. Advers.

CAPVT XVI.

ÞE

SYMMACHO.

I. Symmachi aetas: II. Epiftolae. III. Editiones, IV. Index eorum, ad quos scripsit Symmachus.

AVRELIVE SYMMACHVS Romanus, Vir Consularis et praesectus Vrbis, causae gen-tium adversus Christianos pertinax et ingeniosus assertor, Valentiniani II. Theodosii et filiorum tempora ingenio suo illustravit, inter praecipus, Ammiano iudice XXVIII, 4. exempla doctrinarum et modestiae numerandus. Laudat Symmachum et Socrates V, 14. Histor. Eccles, Ausonius Epist, 17. rotunditatem orationis Sidonius Apollinaris libro et Epist, prima, Macrobius lib. V. c. 1. Quatuor funt genera dicendi, copiofum in quo Cicero dominatur, breve in quo Sallustius regnat, secum quod Frontoni adscribitur, pingue et floridum in quo Plinius secundus quondam, et nunc nulla veter rum minor nofter Symmachus luxuriatur, adde Barthium ad Statium T, 2. p. 350. Symmachos alios ab Epistolarum scriptore ita distingues ex Reinesio Epist. ad Bolium p. 133. 141. Sirmondo ad Sidonium p. 34. et ad Ennodii VII, 27. Iac. Gothofredo in prosopographia Codicis Theodos. p. 386. Petro Relando in fastis confulari•

fularibus etc. 1) L. Aurelius Symmachus, qui Conful fuit cum Gallicano a. C. 330. 2) L. Aurelius Avianus Symmachus praefectus Vrbi a. C. 364. De hoc Valefius ad Ammiani XXI, 12. p. 282. seq. 3) Huius filius, seriptor Q. Aurelius Symmachus, Romanus, ProCos. Africae a. C. 370. Conful a. C. 391. et Praefectus Vrbis a. C. 384. in qua praefectura urbana Epistolas ad Imperatores libro decimo comprehensas exaravit. Pontificem etiam fuisse observat Iuretus ex Epist. Lib. I, 41. 45. II, 36. et IX, 99. Hinc fortasse virum religiosum appellat Radulphus Ardens, licet illud etiam elogium potuit mereri, quod pro suae cultu religionis summis eloquentiae viribus decertavit. Vitam huius Symmachi in Io. Philippi Barei gratiam composuit Iacobus Gothofredus, qui eam Lexico Symmachiano, electis, et Calligraphiae Symmachianae praefixit Neapoli Nemetum 1617. 8. 4) Q. Flavianus Memmius Symmachus, nostri filius unus, praesectus Vrbi a. C. 415. 5) Q. Aurelius Symmachus Conful a. C. 446. cum Aetio tertium Consule. 6) Q. Aurelius Memmius Symmachus (superioris nepos fortasse) qui Consul fuit a. C. 485. pater Rusticianae, secundae Boethii uxoris. Ad hunc Symmachum data Epistola 31. Alcimi Aviti, nec non Ennodii lib. VII, 25. 7) Huius nepos Q. Aurelius Anicius Symmachus, Conful cum Boethio fratte, celebris Boethii filius uterque, a. C. 522. 8) Symmachus Graecus feriptor έν πεώτω νόστων citatur a Tzetza ad Lycophronem: Idem fortaffe quem laudant Schol. Aristophanis Etymol. M. in βλιμάζων, et Svidas in άμα-Es et virragios. De Symmacho Samaritano, Graeco librorum facrorum Vet. Test. interprete dixi lib. 3. Bibl. Graecae c. 12. 6. 10. Huius ut opinor Symmachi (non nostri Q. Aurelii) imitatorem Helvidium vocat Gen-

madius c. 32. de scriptor. Eccl. ideo nempe, quod Mariam conjugio junctam fuisse contendens, ad Symma-

chi

chi Ebionitae errorem propius accedere visus suit. Symmachi Medici, centum comitati discipulis mento apud Martialem V, 9. VI, 70. VII, 17. Alius Symmachus ὁ λογογράφος, Senator, Praetoris Symmachi F. qui memoratur Olympiodoro ap. Photium Cod. LXXX. p. 114. Alius item Symmachus Papa Romae urbis ab a. 498. ad 514. et Symmachus Attaliae in Lydia Episcopus, qui intersuit Synodo Ephesinae a. C. 449.

II. Perdita eius Oratione in Vettium Agorium a) Praetextatum, cuius meminit lib. 1. Epist. 52. aliisque scriptis, exstant Epistolarum ad diversos libri X. post eius obitum editi a filio, Q. Flavio Memmio Symmacho V.C. quorum liber postremus, Plinii iunioris imitatione exhibet Epistolas scriptas ad Imperatores. Nam omnino Plinium imitati sunt illis temporibus Epistolarum seriptores. Ex his apparet receptam maxime tune tituli formulam fuisse, Clementia vestra, Epist. 23. 24. -26. 27. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 40. 42. 46. 48. 51. 53. -54. 55. 56. 59. 60. 61. 65. 67. 68. 69. 70. 73. 74. 76. 80. 83. Occurrit etiam Epist. 1. Celsitudo Tud et Excellentia Tua: saepissime vero Numen Vestrum Epist. 22. 23. 25. 26. 27. 28. 30. 32. 33. 34. 37. 38. 41. 45. 47. 48. 49. 53. 54. 58. 60. 62. 65. 69. 71. 76. et Majestas Vestra Epist. 39. 41. 50. 54. 57. 60. 67. 71. 76. 83. sic Veftra Benignitas Epist. 30. Vestra mansuetudo Epist. 33. 49. 54. 56. 72. 75. 80. et Tranquillitas Vestra Epist. 53. Serenitas Veftra Epist. 28. 44. 75. 82. 83. Pietas Veftra Epist. 73. 83. Acternitas Vestra, vel Tua Epist. 26. 28. 30. 34. 38. 42. 45. 46. 49. 51. 53. 54. 56. 58. 61. 67. Perennitas Vestra Epist. 26. 33. 38. 40. 42. 44. 45. 48. 52. 56. 60. 63. 65. 66. 69. 70. Illud adiici oportet, inquit V.C. Christoph. Aug. Heumannus Tom. III. poeciles lib. 3. p. 496. Solenne Symmacho esse, ita aliqui Imperato-

a) De hoc Agorio vide Sponii Miscell. p. 149.

rem: Domine Imperator, atque si plures, Domini Imperatores. Apparet hinc denique, titulum Serenitatis iam Imp. Theodosii M. tempore usitatum, sed non itu trebro usarpatum suisse, adeoque nondum suisse ordinarium Imperatoris titulum.

Libri decimi Epistola LXI. est celebris illa relatio pro ara Victoriae, Valentiniano, Theodosio et Arcadio oblata, cum eam tollere de Curia Romana decrevissent Imperatores: de qua re plura dicentur alio loco: sed fructus expers, et ab Ambrosio primum alia epistola valide consutata, quae Symmachianae solet addi. Haec Symmachi epistola dedit locum multis libris Christianorum, in quibus argumentum tractaretur, quo Symmachus inprimis erat usus, cum diceret, religionem Christianam esse causam malorum publicorum et lapsi imperii Rom. ex quo genere sunt Prudentii sibri in Symmachum, Augustini de Civitate Dei, Orosii Historia. Nam suit hoc argumentum diu inter Christianos iactatum, in quo paene omnes, qui laudem scribendi petereta, elaborarent.

Epistolas Symmachi etiam adversarii eius, ut orationis elegantis exempla laudavere. Et illis quidem temporibus, erant laude dignissimae: sed tamen illius seculi vitia in iis conspicua sunt, inprimis assectatio argutiarum, etiam a Plinianarum epistolarum imitatione. Ceterum ad illius temporis historiam, et latinitatem cognoscendam multum profuit, itaque et Gothòfredo in Comm. ad Cod. Theodosianum profuere.

III. Prima Symmachi editio Argentinensis ex officina Io. Schotti, impensis vero Georgii Maxilli, (alias Vbelin) I. V. Doctoris, Episcopalis curiae Argentinensis fignatoris, a. 1510. 4. cui additae Epislolae Magni Turci, interprete Laudino, equite Hierosolymitano.

Haec

Haec ceterum editio neutiquam integra est, sed sub titulo: Symmachi Cos. Romani Epistolarum familiarium liber editus post eius obitum a Q. Flavio Memmio, siufdem Symmachi filio, tantum exhibet Epistolas CCCXVII. cum in edititionibus insecutis exstent DCCCCLXV. distributae in libros decem, quorum in Argentoratensi illa nullum vestigium, ut nec servatus ordo, nec inscriptiones additae Epistolis. Pleniorem editionem qui curavit, reprehendit errorem eorum, qui Epistolas istas tribuerunt iuniori longe Symmacho, Boethii socero. Ad mancam illam editionem respiciens Iacobus Cuiacius libro V. Observationum c. 7. Epistolam Symmachi in illa desideratam proferens, tot funt fere, inquit, non editae, quot editae, quarum, fi quis typographus poposcerit, facturi copiam sumus libenter, ut istius nunc facimus. Haec editio Basil. 1549. 8. curata est. eo tempore triumviri clarissimi egregiam Symmacho operam navaverunt Franciscus Iuretus, Iacobus Ledius, Sed Iuretiana, qua notas quidem et Caspar Scioppius. principatum habet. Et ille erat ita ad eam rem aptissimus, ut erat in libris iuris veteris veriatissimus. Jureti editio lucem primum adspexit Paris. 1580. cuius notae auctiores factae in ed. altera 1604.4. lac. Lettii notae Iuretianis adiunctae Genèv. 1587. 1599. 8. Textus Leciii repetitus est 1601. ad fanum S. Gervasii 12. Lectii textus melior est Iuretiano. Lacunae quaedam expletae funt, multa correcta e libris scriptis, plura etiam in ed. sec. cum plures Codices nactus esset. Interdum tamen fatetur, se et coniecturam secutum esse. Cum Scioppii b) notis prodiere hae epistolae Moguntiae 1608. 4. Denique Philippus Pareus aliquoties recensuit, electa Symma-

Philippi Parei litteras ad Tossenum in monumentis Palatinis a. 1701. 4. Francasturti vulgatis parte a. p. 462.

b) Scioppius fuss in Symmsehum animadversiones surripuisse dicitur Oberto Gisanio. Vide vitam Scioppii consutationi sabulae Burdenum praemissam p. 161. seq.

Symmachiana, et Symmachianum Lexicon adiecit, Neapoli Nemetum 1617, 1628. Francof, 1642. 8. Pareus, Daumie iudice, multis in locis Symmachum corrumpit potius, quam corrigit. Non contemnendam. tamen operam posuit in lexico, electis, et calligraphia Symmachiana. Prodierunt quoque Symmachi Epistolae Lugd. Bat. 1653. 12. In Bibliotheca Iac. Oiselii fuerunt 10. Cabeliavii, in Symmachum notae Mf. ctiam castigavit Martinus Lipsius Iusti patruus, ut omittam Bonaventuram Vulcanium, qui Symmachi editionem promisit pract ad Isidori origines. Novam Symmachi editionem molitus est etiam Christianus Guintziur, Rector scholze Hallensis, cui suas in Symmachum observationes missise se testatur Reinesius p. 244. Epist ad Rupertum. Italica versio Epistolarum Symmachi, interprete Io. Antonio Tedeschi, eodem, a quo Plinii Epistolas Italice verlas habemus Romae 1724. 4. Giornale de' letter ati d' Italia T. 36. p. 398.

IV. INDEX EORVM, AD QVOS EPISTOLAS SCRIPSIT MACHVS.

55- 74-Albino 8, 25. Alexandro 9, 27. Allevio 8,15. 9, 65. Almachio 8, 2. Alpidrio 7, 68. 69. lege Antonio 1, 89-93. Alypio. Alypio 7, 66 - 71. Ambrofia 3, 30-37. Amicis, Roman 8, 61. Fabr. Bibl. lat. T. III.

A gorio Praetextato 1,44. Anchio 8,73. leg. Antiocho. Andronico (Graeco poëtae) 8, 22 Versus in Anicium Iulianum I, 2. Antiocho 8, 41. Apollodoru 8, 13. 9, 14. 51. Arcadio Augusto, infra in Theodofio, et Valenti. niano. Attalo

Attalo 7, 16-25. Relici 5, 47-54. Flaviano fratri, per to-Attico 7, 30-34. turn librum fecundum. Aventio 8, 40. Aurelio 9, 22. Florentino 4, 50-55. vide Ausonii 1, 32. Minervio. Fratribus 7, 72-80. Ausonio 1, 13-31. 33-42. Fruttiano 8, 3. Auxentio 9, 5. Bassa 9, 20.24. Geminiano 9, 15. 56. Bauthonii 4, 15. 16. Gratiano Augusto 9, 2.21. Gregorio 3,7-22. 8,26. Caeciliano 8, 14. 9,50. 58. Callistiano 8, 43. Helpidio 5, 78-98. Hephaestioni 5, 34-37. Capreolo 8, 7. Carterio 8, 16. 9, 7. 31. Herculio 8, 66. Celfino Titiano fratri 1, Hesperio 1, 75-88. 62 - 73. Hierophanti 5, 1.2.3. Censorino 8, 27. Hilario 3, 38-42. Chrysocomae 8, 37. Honorii Imp. ad Symma-Constantii ad Symmachum chum 10, 72. 75. 77.80. 10, 79. 82. Constantio Domino sem-Honorio Semper Augusto per illustri, et per cun-10, 71. 73. 76. 83. cta magnifico, merito-Iamblicho 10, 2. que sublimi, ac praelanuario 9, 32. celso 10, 78. 81. Incerto 8, 1. 11. 20. 39. 42. Decio 7, 35-60. 52.55.71.72. 9,5.33.48. Dionyfio 8, 64. 9, 4. 53. 63. 67 - 134. Dynamio 8, 67. Ioanni 8, 35. Iovio 8, 30. 50. 9,59. Endoxio 8, 31. Irenaeo 8, 10. 11. 12. infra Eupraxio 4, 58-65. Pacato. Eusebio 8, 8.34. 9,55. Iuliano Ruftico 3, 1-9. Eufignio 4, 66-74. Iustiniano 8, 33. Eutropio 3, 46-53. Iufto 9, 49. Fabiano (al. Flaviano) 9. Lampadio 8, 63.65. 19,

SYMMACHI THIST. Lib. IPI. Cap. XVI. 211

Leoni 9, 30. Patruiño 7, 105 - 128. 8, 18. Leporio 8, 53, 9, 10. 19. Litimit 5, 72-77. Perpetuo 9, 12. Lolliano 8, 4. Petronio, et Patraino 7, Longimanio (al. Longinia-102. 103. 104. no) 7, 93 - 161. Versus in Petronium Pro-Lucillo 8, 21. biandin i, 2. Pierio 8, 49. Matedonio 7, 26. 27. 28. Pormenio 9,54. . 29. Pompejae 9, 18. Magnillo 5, 17-33. Marcello 9, 11. 23. Pompejano 9, 8. Presbyterorum ex parte Bo-Martiano 8, 9. 23. 54. 58. nifacii, ad Honorium Imp. 10, 74. Mariniano 3, 23-29. Priscilliano 3, 5: Maximo 9, 28. Probino 9, 60. vide Oly. Maximiniano 8, 24. brio. Maximiliano 8, 48. 51. 55. feq. Probo 1, 56-61. Messalae 7, 81 - 92. Promoto 3, 74-80 Protadio 4, 17-34. \vide Minervio 4, 35-49. Minervio. Minervio, Protadio, et Florentino 4,56.67. Quintiliano 8, 36, 9, 57. Namellio 3, 10-16. Ricomeri 3, 54-69. Neoterio 5, 38-46. Romano 8, 28. 56. 59. 70. Nicomachi filiis, per totum Romulo 8, 38. 62. 9, 62. librum fextum. Versus in Aradium Rusi-Olybrio, et Probino num 1, 2. 67. Rufino 3, 81-91. 8, 17. Pacato 8, 12. 9, 61. 64-71. Salluftio 5, 55. 56. 57. supra, Irenaeo. Salvio 8, 29. Palladio 9, 1. Sapidiano 9, 16. Pastinato 8, 44. ad Secularem 9, 66. Paterno 5, 58-66. Servio 8, 60. Patricio 7, 61-65. Severo 8, 6. Sibidio

212 INDEX EORVM, etc. Lib. III. Cop. XVI.

Sibidio 7, 129. 130. 131. Siburio 3, 43. 44. 45. Stiliconi 4, 1-14. Strategio 8, 46. Syagrio c) 1, 94-107. Symmachi patris 1, 2.

Symmatho patri I. 1. 3-12. Symmacho filio 7, 1-15. ad praeturam filii, invitatio 8, 71. 72.

Theodoro 5, 4-16. Theodofio Seniori, Imp. 10, I.

Theodofio semper Augusto 10, 23. 24. 25. 33. 36-40. 43, 44. 45. 47-53. 55. 60. 62-69. infra, in Valen- Vincentio 9, 9. 25.

tiniano. et Arcadio Vrbico 8, 32. Theodofio,

femper Augustis

70. Timafio 3, 70. 71, 72. 73.

.26-30-32. 41. 42. 46. 54.

Titiano 3, 68. Valentiniano semper Au-

gusto 10, 22. 31. 34. 36. Valentiniano, Theodofio, et Arcadio semper Augustis 10, 35. 61.

Valeriano 8,69. 9,13. Valerio 8, 47. 57. 9, 26. Versus in Valerium Pro-

tulum 1, 2. Varo 9, 29. Venusto 9, 17.

10, Zenodoro 9, 3. ad Sidonium, Dominicus de Co-

Vicario Hispaniarum 9,21.

Vitali 8, 49.

c) Hic est Afranius Syagrius cir-6a a. C. 381. Praefectus Praetorio, lonia in Hist. literaria Lugduni idemque Poëra infignis de quo T. 1. parte 2. p. 118. foqq. praeter Savaronem et Sirmondum

APVT

MARCIANO CAPELLA.

I. Marcianus Capella. II. Eins aetas et libri. III. Editiones. IV. Coniectura de loco ipsius. V. Index Scriptorum a Marciano laudatorum.

ARCIANVS MINEVS a) FELIX PELLA b) patria, ut Cassiodori testimonio viri docti docuerunt, Madaurensis, etsi in libri ultimi extremo ipfe praedicat se urbis Elissae alumnum, unde eum Carthagine vixisse, vel saltem educatum fuisse cognoscimus: et Grotius in notis tradit, omnes libros scriptos Carthaginiensem facero: Vir proconsularis fuit, diver-

Policratici: quorum neutrum, teste Mineio, Astrologiae regulio in-

venitur adverfum. b) Capellam ab acumine ingenii its dictum esse sit Iscobus Gad-dias de scriptoribus non Ecclesaflicis T. 1. pag. 145. Fuerunt autem shi quoque hoc nomine, nt 1) Capella elegorum poëta, de quo Ovidius IV, 16. e ponto: clauderet imparibus verba Capella modir. 2) Iulius Gapella (Κάπελ- 4 Aos) cuius meminit Flavius Iofephus in vira fua p- 1000. 3) De alio Iuvenalie V, 155. Difcie ab birsnto iaculum torquere Capella; ita enim legendum cum Yvone-Villiomero p. 137. 4) Annifius Capella literator qui Commodum Imp. teste Lampridio c. 1. docuit, 5) Capella, a quo ruta Capelliana, Martial. XI, 32. 6) . Alburius

a) Io. Sarisberiensis lib. 2. c. 19. Capella VI. Vir, in veteri Inscriptione apud Gruterum p. 350. 5. Ceterum falli puto Glandorpium, qui in praeclaro opere, quod Onomasticon Romanum inscripsit pag-338. fcribit Capellam patre natum Felice, e Martis curia, unde illi cognomen Marciano. Aliud certe fibi volunt Capellae verba in extrano libri ultimi:

- mtque e Martis curia Felicis inquit fed Capellae flamine Inducta rabidum quem videre secula

Inrgis caninos blateratus pendere Proconsulari inra dantem culmine

Ipsoque dudum bombinatore flosculo!

Decerptum falce iam canescenti rota

Beata alumnum urbs Eliffae quem videt.

diversits a Marciano ICto, quem Alexandri Severi temporibus celebrem fuisse constat. Eum commemorat Scotus, qui et Erigéna, libro vertio de divisione naturae p. 147, 148. Honorius Augustodunensis lib. 2. de Philosophia Mundi cap. 5, whi Hispanum videtur innuere, fortaffe Carthagine Hispaniae, non Africae, or Meminit et libri de nuptiis Mercurii et Philologiae Petrus Blassensis Epist. 101. et auctor libelli de disciplina scholgrium (non Boethius, sed Thomas Cantipratanus) reponia inter scriptores indagandos memorialique cellulae commendandos. Gregorius Turonensis libro-decimo historiarum extremo: Quod fi te, sacerdos Dei quicunque es. Marcianus noster septem disciplinis erudut, id eft, fi te in Grammaticis docuit legere, in Dialocticis altercationum propositiones advertere, in Rhetoricis genera metrorum agnoscere, in Geometricis terrarum linearumque mensurat colligere, in Astrologicis cursus siderum contemplari, is Arithmeticis numerorum partes colligere, in Harmoniis sonorum modulatione suavium accentuum carminibus concrepare: f in his omnibus ita fueris exercitatus, ut tibi stilus noster sit rusticus, nec sit quoque deprecor, at avellas, quae scripsi. Ex quo loco praelectos in scholis et iuventuti ediscendos propositos Capellas libros colligunt viri eruditi, quod ex Ioanne Sarisberiensi etiam et Nicolao de Clemangia observat Barthius p. 32. ad Claudianum, ubi exinde factum opinatur, ut tot mendis contaminata scripta Marciani, carmina praecipue, ad nos pervenerint, cum toties descripta novis femper erroribus per librarios corrumperentur, quibus exosa erant omnia, ad rem, ut opinio erat, non facientia, nec tot modi et genera metrorum cuiusquam fere captum subibant, consuctudine accedente, quae paganismum talibus indeclinabilem adscriberet. Capellae, quibus Pegaseo se gurgite haurire ait, idem Barthius

AETABET LIBRI. Lib. IFL Cap. XVII. 217

Bathius p. 8. ad Britonem amount, tempestate plavia sanc et luculento vase hausisse. Adde pag. 110. Eodem Bathio iudice, Marcianus Capella medii aeui scholas temit, adolescentiae praesessus itaque ultra nativa vitia institiis pessus persta. Solinum in Geographicis, alior aliis artibus exserbit, unde et il et ipse potest corrigi. Rhetoricam etiam et Dialessicam Musicamque alibi neure high sape offendes. Vitam Marciani ineditam e Ms. vetustissimo reperimue in Barthii Advers. L. CXX. c. 13. adhuc inedito.

II. Scripsit Romae, ut par est credere, tempòribus e) Leonis Thracis, cum iam ipse aetate provectus esset. Sed scripsit, ut est mos Afrorum, dictione aspera, semibarbara, a) quandoque et dissicili, prosa oratione, sed interiectis passim varii metri carminibus, unde Satyra liber dicitur: quod seribendi genus longe selicius postea imitatus Boethius est, e) essi in Marciane Q 4 quoque

c) Aliquanto Iuniorem facit Volius lib. de Poètis Latin. et de scient. Mathem. Christianus fuise videtur Barthio p. 517. Adversar. quod Gregorii Turomensis quoque telimonio videtur confirmari.

d) Vossius lib. 1. de Analogia cap. 7. Mire ballucinatur (Ramiresius de Prado ad Martial.) cum scriptorem lunc semilarbarum appellat bonum latinitatis autorem. Lud Vives lib. 3. de ratione dicendi indicium sevena de Sidonia ca Capella, eorum prosam absurdissmam esse, versum non penitus reiiciendum affirmat.

e) In veterrimo Míto Bibl. Laurentianae, libris Boethii de confolatione Philosophiae hie prologus praemittitur seste Io. Mabil-lonio, qui dicitur compositus, vel a Q. Fabio Cos. vel a Boethio ipfo, vel quod eft verius a quodam Scotigena, id est, discipulo Boerhii. Tempore Theodorici Regis infiguis anctor Boetbins claruit, qui virtute sua consul in urbe fuit. Cum vero Theodoricus Rex voluit Tyrannidem exercere in urbe ac bonos quoque in Senata neci duret, Boethine eins dolos effugere gestiens, quippe, qui bonis omnibus necem pavabut, videlicet clam litteris ad Graecos miffis nitebatur urbem et Seuatum ex eins impiis manibus ernere et corum [ubdere defensioni; sed postquam a Rege reus Maiestatis convictus est, inf-Ins est retrudi in carcerem, in quo. repositus bos libros per Satyram edidit imitatus videlicet Marcianuta Feli-

quoque doctrinae et ingenii vestigia non protetaria of-Sonduntur. Satyra haec Capellae novembris absolvitur, quorum duo priores continent Philosophiae ano-Déwow, five delectabilem Sabulam de maptir f) Philologiae et Mercurii, a quibus pag. 16. merito excludit discordiam ac seditionem; quas Philologian semper inimicas fuisse vere affirmat. Reliqui septem, finguli fingularum artium liberalium landes ac praecepta completiuntur, atque, ut Gregorii Turonensis verbis supra relatis utat, in grammeticie decent legere, in Diale-Eiscis altercationum propositiones advertere, in Rhetoricis persuadere, in Geometricis terrarum linearumque mensuras colligere, in astrologicis cursus fiderum contemplari, in arithmeticis numerorum partes colligere, in harmoniis sonorum modulationes svavium accontum earminibus concrepare.

III. Hoc Satyricon Iustiniani Imp: temporibus di citur emendasse Securus Melior Felix: qua de re vide Vossium de Hist. Lat, p. 713. et Sirmondum ad lib. 1. Ennodii Epist. 19. Expositionem Ms. Io. Scoti a. C. 875. defuncti in Capellam memorat Labbeus pag. 45. Bibl. novae Mss. Alexandri Necham clari circa a. C. 1230. commentarium Lelandus p. 214. de Scriptoribus Britannicis. Remigii Antistodorensis (vixit circa a. 888) commentarios in Marcianum Capellam manu exaratos

Felicem Capellam, qui primas libros de Philologia et Mercurii nuptiis eadem specie poëmatis conscripserat: sed iste (Boethius) longe nobiliore materia et facundia praecelit, quippe qui nec Tullio impar sit, nes Virgilio in metro inserior soruit.

f) Conf. Wowerii commentarium de Polymathia cap. 15. et Marqu. Gudil Epistolas pag. 211. Memoratur Felicis Capellae liber de nupriis Mercurii et Philologiae a Fulgentio de prisco sermone in ceelibutum. Anonymi cormen lecninum de nupriis Mercurii et Philologiae memorat Labbeus, Bibl. nova Msf. pag. 66. Ad Capellae exemplum Io. Borseus scriptit nupriis ICri et Philologiae, Paris 1651.4.

habairiac Perisonius, legavitque Bibl. publicae Leidensi. Mitum Capellae codicent optimae notae, qui locis etam, Grotio iudice, desperantsimis medetur, glossis ineditis illustratum, memorat Io. Frid. Gronovius Epi-Rola ad Casparem Hofmannum, inter Epistolas Georgii Richteri p. 561. Glossae huiuseemodi Mss. servantur etiam Lipfine in Bibl. Amplissimi Senatus. Vt vero hodie extet, et legi possit, acceptum ferimus Thaddato g) Pgoleto Italo, quem minores Quintiliani declamationes in lucem protraxisse supra diximus. prefatione quidem ad Ausonium dicit, se antiquissimum eorum librorum Codicem scriptum e Bibliotheca Veneta habere. Prodiit primum Vicentiae a. 1499. per Henricum de S. Vrso, cura Francisci Vitalis Bodieni, qui in Epistola ad Ioannem Chaeregatum Episcopum Catharensem supra duo millia errorum emendasse se testatur, adiutum libris scriptorum, unde sua hauserit Capella. Vicentinam excepit editio Mutinensis a. 1500. fol. per Dionysium Berthocum Re-Basileae quoque editus est Capella apud Henricum Petri anno 1532. fol. et Lugduni 1539. 8. sumtu heeredum Simonis Vincentii excusa a Matthia Bonhomme, atque cum Isidori Originibus aliisque scriptis veterum, et Bonav. Vulcanii Scholiis Bafil. Praestantissima hactenus editio Hugonis Grotii est, qui et editionem 1592. h) memorat, et admodum puer, annos non plures 14. natus scriptorem Ō' e

in Biblioth. clariff. Almeloveenii. Grorius vero Marcianum fuum dedicavit Condeo Principi, effigiemque libro fuam pracuxit hoc adferipro difficho:

Quem fibi quindepis Aftraca facravit ab annis,

Talis Hugeianus Grotius ora.

g) Vide Laur. Pignor. pag. 59. Epift. Mediceum codicem Capellee Mf. laudat Polirianus cap. 59. Mifc. Io, Scori (Erigenae) expositio in Marcismam Capellam exfrat in Bibl. Cortonians. Alibi ut in Bibl ferenist. Regiae Angliae, occurrit commentarius Dunchanti Pontificis Hilbernenis.

b) Editio Lugdunenfis hace fuit

hunc reconsult, notifone illustravit Lugd. But, 1999. 8. Multa adhuc restant in Marciano, quae Delig notatore indigere videntur. Ea emendaturum et illustraturum fa promisit Theodorus Gorallus, sive, qui sub hoc nomine latet, Ioannes Clevicus Ribl. Sol. T. Ht. p. 468. fed non perfecit rem. Idem in animo habuit, Josephus Wasse, i) Cantabrigiensis (ille, cui praeclatam Sallustii editionem debemus). Librum nonum in tomo fectuado septem antiquae musicae autorum edidit es emendavit vir clarissimus Marcus Meibomins, Amstel. 1652. 4. Amicus et civis Gyraldi, quem ille diel. 4 de Poetis sit commentarium in Capellam scribere construm este, ni fallor, fuit Baptista Guarinus. Non pauca Capellas loca emendavit illustravitque praeter Salmesium ad Solia-Th. Munkerus notis ad Mythologos latinos, memorans etiam glossam interlinearem, quae hvic scriptori in veteribus libris adiuncta legitur: item pluribus locis e ML Vossii Cod. emendavit H. I. Arnzenius in Mise. c. 17-18. In Catalogo Bibl. Carpzovianae parte 2. pag. 141. fertut editio Lugdunensis a. 1658. 8. hos titulo: Martiani Capellae artes liberales ad mentem veterum explicatae. Capellam frequenter imitatur Sano Grammaticus, ut docet Stephanius, prolegomenis ad Saxonem c. XIX. et in notis passim. Celeberrimo Huetio instigante illustris Leibnitius de Marciano Capella cum notis in usum Delphini edendo eogitavit, nec a proposito destitisset, nisi per malevolorum malitiam, quae in chartam coniecerat, clam surrepta fuissent, ut tradit auctor elogii Leibnitiani inserti Actis Eruditorum a. 1717. p. 327. Fertur in quibufdam Bibliothecis, Vdalrici Bavenbergiensis epitome artis distanti, sive Rhetoricae, ex variis auctoribus, Cicerone potissimum, Quintiliano, et Capella

³⁾ Ex Clariff Wassi lieterisme- fence, et Mircianus Capella conmoriae Lievoltinae a. 1716. p. 180. fere avec de bous Ms. 3 et prepare pour l'impresson La-

EDITIONES Lib. ILE. Cap. XVII. 219

Capelle décerpte ad Godeschalcum, quem in procemie versibus leoninis scripto in hune madum alloquitur:

Hase Godeschalte tibi nostro sarissime cordi Immo pars animae, renum duscissime, nostras Dimidiumque sere, vigili collecta labore Offerimus. Nugis rogo non offendere nostris etc.

Idem hic est Vdalricus, ex cuius Codice diplomatico nonnulla vulgavit Gretserus in Divis Bambergensibus et in veteribus pro Gregorio VII. opusculis, integrum ex Caesareo Codice edere promiserunt Lambecius k) et Nesselius, ex Ms. Zwetalensi Bernardus Pez. 1)

IV. In transcursu hic subilicere invat coniecturam de loco Capellae, quem vir summus Ios. Scaliger pag. 113. ad Eusebium negat se unquam assequi potuisse. Libro 3. p. 58. Z vero literam Appius Claudius detestatur, quod dentes mortui dum exprimitur imitatur. Nempe Z, iuxta Verrium aliosque Grammaticos, componitur ex d et s incipitque a littera d uti X. a littera c.Ds itaque pronunciatum imitatur dentes mortui compressos. Sed haec ab hoc loco nimis aliena sunt, quare institutum nostrum prosequamur.

V. INDEX SCRIPTORVM A MARCIANO CAPELLA LAVDATORVM.

Ad paginas edit. Grotianae.

Accius in Pelopidis 62.

Aegyptionum com-

menta 25. adyta 35. 274. faxa stellae idem.

Aefchi-

k) Vide Lambecii Catalogum feriptorum edendorum p. 48. /) Acta Erud. a. 1717. pag. 30.

^{316. 432.} a. 1718. p. 345. et a. 1721. ubi Pezii thefaurus anecdotorum recenterur.

Aeschines 138. Aefopi apologi 184. Agrippa 203. Amphiaraus vates 40. Anaxagoras Phylicus 192. Caelius Antipater 201. Appius Claudius 58. Aratus 287. ubi al. Strato, al. Orator, ut Cicero intelligatur, qui Aratum' latina metaphrasi donavit. Palladis aures atque Arcadiam participare offensionem 139. Arcadicum, ac Medinum fapis 189. Arcefilas 46. Archimedes 46. 191, 289. Aristoxenus 46.313. Ariftoteles 46.94.96.238. Attemidorus auctor (Geograph.) 198. 199. 218. Asilepiades 314. Asclepio Graecia adscribit Medicinam 39. Aftraeus 275. Augustus Imp. 200. Frequentissimi auctores non probant 75

Belus inventor disciplinae sideralis 226. Biantis Prienaei, s Prieniae sententia un ovos. λύςας, καικόν ψνώθω 272:

Caelius Antipater 201.
Caelar duobus voluminibus Catonem acculans
152. lex ab eo lata 158.

152. lex ab eo lata 158.

Carmentir ab effuso per vaticinia carmine memerata 40.

Carneader 94.

Cato 144. Catonem Tullius laudans et duobus voluminibus Caelar aeculans 152.

Catullus non infuavis poëta 51. Chaldaea miracula 36. Chrysppus 94.

Cicera 138. 140. 141. 158. 159. 160. 161. 162. 163.

164. 165. 166. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. inter utrumque culmen fectatorum (Rhetoricae) praenitet Tullius meus, qui non

folum in foro, Senatu, rostrifque grandiloquae facultatis maiestate tonuerit, verum etiam ipsius artis praecepta commentus libros quamplures saeculorum usbus consecrarit 139. Ca-

tonem

tonem laudens 152. citatur in Academicis 168. pro Caelio 153. in Caecinniana 172. pro Cluentio 164. 171. pro Cornelio 164. 171. in Corneliana prima 160. pro Dejotaro 162. pro Fontejo 175. in Hortensio 140. pro Ligario 169. 171. pro Milone 141.145.149.164. 168. 172. 176. in Murae-Philippica niana 172. 158. prima 154. tertia 158. in Pisonem 161, 166. 178. de rege Ptolemaco 172. pro Quintio 182. eadem Quintiana 183. in Rhetoricis 123. in Rosciana 140.153. pro Rullo 183, in Scauriana 140. 153. in Verrem 144. 153. 158. 159. 160. 164. Verrinis 168.173. feptima Verrinarum 163. Verlus in quos invita Ciceronis oratio incurrit 168. Tulliana in castra abibis quo nec ofor invidens, nec livor ater to sequatur praecluem 187. Claudius Imperator 55. Corax Rhetor 128.

Cornelius 201.

Damon Mulicus 313.

Democriti Physici ortu Abdera opidum decoratum 212. circumfusus atomis Democritus videbatur 46. Abderita senex 27. Demosthenes 138. Dicaeterchus 192.

Ennianum distichon 15. versus 167.

Epicurus 46.

Eratosthenes 289. 274. dochissimus 194. per menfores regios Ptolemaci certus de stadiorum numero redditus 194.

Etruria suadebat, hoc est, Etrusca disciplina 36. Hetrusci 42. 309.

Evagrium citharistam se-

cuti poetae 8.

Euclides 191, libri eius Geometrici laudantur 234.

Eudoxus quidam 201.

Fronto 138.

Gracchi 138. Tiberius Gracchus in Mancinum 147.
item in alia causa ibid.

Grammatici 104. 114. 166.

Hanno 201. Heraclitus 21. 46. Hermagoras Rhetor 142. 146.

Hero-

Herophilus Medicus 314. Hipparchus 193. 274. scri- Lucretine 60. 74. 80. ptorum veritate res Astronomicas comple-X28 277.

Homerus 46. eius sepulchro veneranda Naxo infula 213. coecutientis fuaviloquam · Maeonii senectutem secuti poëtae 2. coeci poëtae grajus versus 5. 138.

Horoscopa, vel Horologica vasa 194.

Hortensius 179.

Hypafius (Hippafus) exorlus harmoniacam vim mortalibus cum evul-

garet 317.; Indicae prudentiae vates,

accolaeque montis Vmbracii 28.

Ifidorus (Characenus) 198. 200.

Isocrates 138. Laurentis affertionis effa-

mina 96. Lex Papia Pompejaque m)

47. Linus 46.

Livii historia 180. Lucanus 78.

Lucilius 60.

Lucinius 66.

Lyfiar 138.

Marsyas Lydius 313. Marcianus 1, 336. Felix 236. 272. 189. Capella 336. 272.

Milesias delicias poëricae diversitatis p. 25, memorat ad Apuleium respiciens.

Mopsus vates 40.

Numa (nomen corruptum ut videtuł) 17.

Oracula 161.

Orphous 46. Thracius citharista 314. 312. Phasius fenex 36. Orpheus, Amphion, Arionque doctiffimi surath omnes telludine consonantes flexanimum pariter edidere concentum 307.

Offrit 32. 43. 49. Vini usum reperit apud Acgyptios, ut vitem Dionyfias apud Thebas: frumentum Ifis in Acgypto Triptolemus apud Atticos docuers. dem Isis lini usum se mentemque monstravit,

m) Papia Poppaea. Vide Augustinum de Legibus Rom. p. 1241. T. z. shefauri Ant. Rom.

A MARCIAN, LAVDAY.

comminuendos frugis farrifque fragmenta Pilumno figuat-Italia 39. Ovidius 273.

Parmenides 95.

Phasisenis 36. h. e. Orphei. Phereegetes, infra Syr.

Proficor aufculturi in ipfo astraendi limine non de-

diguor 274.

Plato 32. 45. 46. 99. 140. Servius Nobilis 193. Timaci sui caliginosa discriminant 270. 24reum Platonis flumen 96.

Plinius 138.

Poëtarum licentia 75.

Poëtae 205.

Ptolemacus 274. in Geographico opere 198.

Ptolemaei mensores regii 194.

Ptolemacus stellae nomen quae aliis Canopus 282. Pythagoras 32. 313. 270. 197. prudens Samius 25. coelestes numeros replicans 46. abacus Pythagerae 237.

Pythagorei 312.

Pytheas Massiliensis 194. Regulas 138.

Romalus (i. e. Romanae linguae usus) literaturae nomenGrammaticae adScripfit 50. vocales Graeci septem Romulus sex, ulus posterior quinque commemorat 52. Romuleis virtutibus Grajam aestimans levitatem 96. Romuleae Vocis examina id.

Sullustius 75.169. Serenus 169.

Sibylla 5. duae Erophila Trojana et Symmachia Erythraea, Cumis etiam vaticinata 40.

Simonides praecepta memoriae invenitle perhibetur, poëta idemque philosophus 177.

Socratis Platonisque amplitudo 95.

Sofanții inter togatos eloquentia insignes laudantur 138.

Stoica sophismata 94. Strato, supra in Arato.

Syrii cuiuldam (Pherecydis) de animorum immortalitate 36. ficut Syrus quidam adstruit 41.

Tages 39. 204.

Thales Cretensis 314. Thales Milefius 46.

Terentius 158.160.161.175. Hecyra 168.

Theo-

224 INDEX SCR. A MARC. LAVD. Lib. III. C. XVII.

Verres 147. Theodorus Byzantius (Rhetor Graecus) 181. Theorhraftus 312.314. Themacydes Pythagoricus 254.

Thucydides 207. Tifias Rhetor 138.

M. Terentius (Varro) 190. . ubi Geómetriam illustrasse innuitur Varro 205. 214. 314. Terentii prima Dialecticam in Votabula sono ignota, ve-Latinam vocem pellexit: industria, ac fandi possibilitatem per scholas Au-

fonias comparavit 95.

Versus de potenti Oratore: dervos avne τάχακεν και αναίτιον αιτιόωτο 138. Ride si sapis o puel-

la ride 273. Virgilius Mantuanus vates

46. noster Maro 60. 62.

67. 68. 90. 91. 92. 160. 165. Romuleus vates 193. versus Virgiliani 12, 22. 34. 63. 64. 166. 197. 239.

terum ritu voce mentis inclamans 45. Xenocrates 314.

Zeno: 46.

BIBLIOTHECAE LATINAE

SIVE

NOTITIAE AVCTORVM VETERVM LATINORVM

L I B E R IV.

De Fragmentis variisque Collectionibus veterum Scriptorum et Operum
Latinorum.

CAPVT L

ď

ENNII, LVCILII,

e T

ALIORVM VETERVM POETARVM FRAGMENTIS, ET COLLECTIONIBVS.

I. Fragmenta Ennii. II. Lucilii. III. Veterum Poëtatarum Latinorum a Roberto et Henrico Stephanis collecta. IV. Tragicorum. V. Comicorum. VI. VII. Epigrammata, et Poëmatia vetera a P. Pithoeo collecta. VIII. Catomis disticha. IX. Fragmenta Poëmatia, et Epigrammata vetera a Claris. Almeloveenio, et aliis collecta. X. Petronii appendix. XI. Corpus Poëtarum latinorum.

ENNIVS, patria Rudius a) e Calabria, Poëta eximius, quanquam temporum vitio durior, fed quem ingenium atque eruditio, ut cum Catone lo-

P 2 quar.

a) Patriam Ennii plerique viri docti habent Rudiam prope Tarenum, de qua Christophorus. Cellarius T. I. notitiae orbis p. 901. Pro illa sentencia pugnat singulari dis. Io. Bernardinus Tafurus, patricius Neritinus et in notis ad Antonium Galateum de situ lapysiae pag. 88. seqq. et tomo sexto Sylloges, cui ritulus raccatta d'oppicoli scientifici et sitologici T.VII. P. 146. seqq. Venet. 1732. 14, At

Dominicus de Angelis Rudiae hoc tribuit alteri, quae duobus Aletio (Lecce) millibus distat, in dist. Italice edita de patria Ennii Rom. 1701. 8. et Neapoli 1712. 8. lices titulus Florentiam referat, ac novissime in Sylloge iam memorata T.V. sub init. Rudinum pro Ennio posuit Ausonius Idyllo XII. Vnde Rudinus aie: Divam domus attisonum cael. quar, in maximum decus, arque in excelsissimam claritudinem sublimavit; Scipioni Africano perdilectus, cuius

Haerebat dollus lateri, castrisque solebat Omnibus in medias Ennius ire tubas.

Natus est a. V. 513. C. Claudio Centhone, et M. Sempronio Tuditano Coss. Vide Pontacum ad Eusebii Chron. p. 459. et de Ennii patria p. 468. Generis quoque nobilitate efferre se Ennius potuit, quod a Messapo Rege repetebat, unde montris o Messacimos dicitur Aeliano apud Svidam in Evisos. Vide Kusterum ad Svidam T. 1. p. 747. et Henningi Forelii diatribam de Ennio, editam Vpsaliae 1707. 2. Obiit septuagesimo aetatis anno, Vrbis 585. Quod in Ferreti Musis lapidariis III, 47. p. 217. legitur velut Ennii Epitaphium, destexum est et compositum ex Ciceronis Tusculanis L. 1. e. 15. et 49. et c. 20. de senectute.

Adspicite o cives senis Ennii imaginis urnam (Cic. formam)

Hic vestrum pinxit maxima sasta Patrum. Nemo me lacrimis decoret, neque sunera stetu Faxit. cur? volito vivus per ora virum.

Scriptorum Ennii princeps fuit opus Annalium Rom. Iibris XVIII. In libros descripsisse Quintum Vargontejum, colligas e Svetonio c. 2. de Grammaticis, ad quem locum Casaubonus e Gellii XII, 5. observat, Annales istos solitos ad populum legi in theatro, quique id facerent, dictos Enniastas. Male XI. liber in quibusdam Festi Codd. memoratur: neque enim plures scripsit quam XVIII. De tempore, quod fingulis Annalium libris Ennius suit complexus, videndus Merula p. 54. 55. Primum Hexametros latinos compos suisse Ennium notat p. 93. et 599. ex Diomede. Marialis

tialis V, 10. Ennius est lectus salvo tibi, Roma, Marone: quorum verborum haec est sententia, vivi ac spirantis Virgilii non fuisse tantam farnam, quantum postumo Aeneidos poëmate merito ab omnis tulit posferitatis iudicio, sed tunc Ennii eam adhuc gloriam viguisse, at libenter legeretur ab omnibus, et nemo cogitaret de praeserendo ei Marone. Cetera scripta Ennii sunt: Phagetica, Epigrammata, Scipio, Epicharmus, Afetus, et aliae Satyrae, Protrepticus, et Praecepta: tum Tragoedine Achilles, Ajax, Alceftis, Alemacon, Alexonder, Andromache, Andromeda, Athamas, Cresphontes, Cressae, Dulorestes, Erechteus, Eumenides, Hestoris lustra (λύτεα) Hecuba, Iliona, five Polydorus, Iphigenia, Medea, Melanippe, Nemea, Phoenix, Telamon, Telephus, Thyestes. Comoediae vero: Amphithraso, Ambracia, Pancratiastes. Denique Evemeru, sive sacra Historia Evemeri, soluto sermone conversa. De Satyris Ennii videndus Casaubonus lib. 2. de Satyrica poesi c. 2.

Ex his scriptis, dependitis omnibus, fragmenta colligere instituerat Lud. Vives, ut ipse profitetur ad Augustinum de Civ. Dei II, 21. Post hie labor susceptus est a Stephanis duobus, e tragoediis autem a Mart. Delrione. Sed diligentissime fragmenta Enniana collegit primus, digessit, commentarioque pererudito illustravit Hieron. Columna, politissimi vir ingenii, et Nobilis Romanus, ad Ioannem Filium Neapoli 1590. 4. Hunc fecutus Paulus Merula Ennianorum Annalium fragmenta diligentissime congessit, cumque suis animadversionibus vulgavit Lugd. Bat. 1595. 4. Columnae editionem, quae rarissima fuerat, nitide recudi curavit H. Wetstenius Amstelod. 1707. 4. recensente Francisco Hesselso, qui eruditorum virorum emendationes undique conquisitas, et ad tragoediarum fragmenta notas Voffii, P 3.

Vossii, Delrienisque opinationes, et denique fragmenta Annalium e Merulae collectione (omissis eius animadversionibus) adiunxis: Merulae collectionem Italice vertit Bernardus Philippinas, inter cuius opuscula Romae a. 1659. 2. edita habentur etiam Ennii versus, quos imitatus est Virgilius, collati cum Maronis versibus a pag. 724-757. Fallitur autem Campanella, qui p. 189. de libris propriis, ait, fragmenta Ennii fraudem subolere.

Ennium passim saudat Cicero, et, Vitruvio IX, 3. sudice, quicunque litterarum ineunditatibus instructas habent mentes, non possunt non in suis pectoribus dedicatum habere sicuti Deorum, sic et Ennii Poëtae simulaerum. Alterum Homerum vocabat Horatius. Iosephus Scaliger in Scaligeranis p. 136. Ennius, ait, Poëta antiquus magnissico ingenio. Viinam haberemus integrum, et amisssemus Lucanum, Statium, Silium Italicum, et tous ces garçons la. Fuit et alter Ennius iunior, qui de literis syllabisque, item de metris et de augurandi disciplina scripsit. Sveton. c. 1. de Grammaticis.

H. C. LVCILIVS Suessanus Auruncanus, Eques Romanus, magnus avunculus Magni Pompeji, decessit anno aetatis 46. Itaque senex dicitur Horatio, pro veteri. Primus Lucilius condidit stili nasum, ut ait Plinius praes. h. e. satyras scripsit. Hinc apud Martialem XII, 69. Lucilius esse laboras, i. e. vis satyras componere. Ausonius ad Tetradium satyrarum scriptorem Epist. 15. Rudes Camoenas qui Suessae praevenis, aevoque cedis non stilo. Solitum verba in versibus suis audacius disiungere ac discerpere, ut cere comminuit brum, perstringit Eugenius Toletanus carm. 23. T.XII. Bibl. Patrum edit. Lugd. p.348.

Fragmenta ex Libris XXX. Satyrarum, Epodis, Hymnis, Serrano et Numularia comoedia, post Stephanos

phanos, ex quorum collectione fragmenta fubiecta funt Dan Heinsii Horatio, diligentius collecta, digesta schohisque illustrata a Francisco Dousa, Inni filio, centonibus quibusdam Lucilianis adiectis, prodiere Lugd. Bat. 1597.4. Nam exempla, quae habent in titulo Editio seunda Amst. 1661. 4. tantum titulum recusum habent. Non pauca Luciliana emendant atque illustrant Ianus Guilelmius lib. 2. Verifimilium c. 1. 2. 7.6. 10. Ianus Rutgersius Venusinar. lectionum c. 15. et Iustus Rycquius. in Centuria nova Epistolarum, Epistola sexta ad Ludovicum Saregum Lovan. 1615. 8. Fragmenta Lucilii collegerat et Iosephus Isaeus, Romae, ut tradit Paulus Colomesius ad Gyraldi Dialogum IV. de poëtis pag. 193. Num vitam Scipionis Africani maioris scripscrit Lucilius, disquirentem vide Baelium in Lexico, qui recte notat, poëtae huius fragmenta, post Dousae laborem etiamnum indigere, ut ab alio quodam viro docto plus lucis accipiant. Librum de vita es scriptis Livii Andronici, Naevii p. g. Ennii p. 14. Caceilii Statii p. 13. Pacuvii p. 36. Attii p. 41. Attilii p. 46. Lucilii p. 48. et Afranii p. 56. et M. Porcii Catonis p. 59 - 110, edidit Cafpar Sagittarius Altenburg. 1672. 8.

III. Fragmenta veterum poetarum Latinorum, Accii, Valer. Aeditui, Alphei Aviti, Albini, Afranii, Petronii Arbitri, Basti, M. Furii Bibaculi, C. Licinii Calvi, Caecilii Statii, Q. Catuli, C. Helvii Cinnae, Ennii, Furii, A.Galli, Corn. Galli, Getulici, Detimi Laberii, b) Laureae Tullii, Porcii, Licinii, Livii c) Andronici, Lucilii, Aemilii Marei, Domitii Marfi, Cn. Matii, Naevii, Pacuvii, C. Pedonis Albinovani, L. Pomponii, Septimii, Publii Syri, A. Sereni, Corn. Severia

b) De Laberio vide, fi placet, Clariff. Baelji Lexicon, et quae dizi lib. L. cap. 16.

c) De Livii Andronici scriptis vido etiam Merulam ad Ennium pag. 216.

Severi, Severi fire Succi, C. Ticidae, Tetimaii, Trabeau, Severi, Severi 1174 (d) Faris, M. Varronis, Varronis Turpelis, T. Valgis, d) Stanham. Turpette, Hace a Rok Stephano et Henrico filio collets digelaque prodienust Paris 1964. 8. Hane Stepha sorum collectionem vidille se testantur Autores Ephe meridum literariamm Germanice editarum Lipliae 2 1710. p. 1007 manu Dionyfii et Iacobi Goshofradi emendutam et sappletum. Exstat exemplum hoc in Bibl. publica Ampliffimi Senatus Lipfientis. Eadem fragmenta cum emendationibus Mill. Iani Doufae habuit celeberrimus Perizonius, qui legavit: Riblothesse publicae Leidensi.

Terentium brevi excepit L. Afranius, Icriplitque Commemorant Grammatici ex his eius fatogatas. bulis: Abducta Fest. Non. Aequalibus Charis. Non. Austione id. Auguribus id. Brundusinis id. Charil. Fest. Priscian. Buccone adoptato Non. Cinerario Charis. Non. Priseian. Compitalibus Svet. Macrob. Cassiod. Non. Pri-Ician. Consobrinis Gell. Fest. Charis. Crimine Non. Deditione Charif. Deposito Non. Divortio id. Emancipato Charif. Fest. Non. Priscian. Epistola Fest. Non. Excepto id. Fratriis Non. Prisc. Homine Non. Prisc. Ida Fest. Incendio Non. Prise, Inimicis e) Non, Liberto id. Marito id. Materteris Charif. Non. Megalenfibus Non. Nomine Gell. Macrob. Obolostate Fest. Pantaleonte Charis. Patella Prisc. ex Aruntio. Pompa Charis. Non. Privigno vel Privigna Fest. Non. Prodigo Non. Prodito Fest. et Priscian. Promo Fest. Non. Purgamento Non. Repudiato Charif. Fest. Non. Rosa f) Non Istdor. Sel'a Gell. Macrob. Simulante Donat. Non. Sororibus Charis. Non. Suspecta Fest. Prisc. Non. Talions Charil.

e) Male Imis apud Non in fir d) T. Valgii Rufi fragmenta collegir Bronkhufius in exquifitis ceffere. suis ad Propertium notis p. 376. f) al. profa.

Charif. Prisc: Temerario Charif. Thaide Auson. Non. Virgine Macrob. Fest. Non. Vopisco Non. Haec ex Christophori Wase exercitatione tertia animadversionum Nonianarum.

Caecilius Statius, Comoediarum scriptor Ennio suppar, anno post eum diem obiit, V. C. 586. Cum Coelio Antipatro Sidonio a quibusdam confunditur. Novator fuit verborum, unde malum eum latinitatis auctorem Cicero Or. II, 10. appellat. Principatum tamen illi inter Comicos tribuit Volcatius Sedigitus apud Gellium N. A. XV, 24. Excelluit enim in $\pi \alpha \Im \varepsilon \sigma v$, ut in $\eta \Im \varepsilon \sigma v$ Terentius. Caecilium Terentius cito est consecutus, quippe quorum Comoedias quasdam novas idem L. Ambivius Turpio Comoedus egit. Laudatur Caecilius, in Aeschrione g) Fest. Amphitruone Non. Andria id. Androgyno h) Fest. Apollumenis Non. Ario-lo Fest. Afoto Non. Calchis id. Carine Fest. Chrysio Gell. Cratino Prisc. Fest. Dardano Non. Davo Fest. Demandatis Non. Emporo id. Epiclero Prisc. Epinausmache Prisc. Non. Epistolae Prisc. Eratosthene Donat. Exule Non. Fallacia id. Foeneratore vel oboloftate id. Filumena id. Gamo Fest. Harpazomene Charif, Donat. Non. Hephaestione Non. et Cicero de senectute. Hymnide Charif, Fest, Non. Cicero de finibus. Hypobolimaso Aeschino Gell. Non. Hypobolimaso Chaerefirato Fest. Hypobolimaeo Rustraria Non. Meretrice vel Moletrice id. Melaene Fulgent. Nauctero vel Petitore Non, Notho Nicasione id. Pausmacho id. Peribaea Rastraria id. Plocio Cic. de senectute, et Gell. Progamo Non. Pugile Fest. Subdititio vel Hypobolimaeo Gell. Non. Symbolo Non. Synaristosis Gell. Non. Synephebis Cic. de natura Deorum et de senect. Non. Titthe id. Trium.

g) Reines. II, 1. pag. 125. Var. Lett. Acthons.

b) Male al. Andronico.

Severi, Svevii sive Succi, C. Ticidae, Titimaii, Trabea, Turpidii, T. Valgii, d) Varii, M. Varronii, Varronii Attacinii. Haec a Reb. Stephano et Henrito silio collecta digestaque prodierunt Panis 1364.3. Hanc Stephanorum collectionem vidisse se testantur Autores Ephanorum pictura produce a 1700. p. 10074 manu Dionysii et Iacobi Goshofradi emendatam et sappletam. Exstat exemplum hoc in Bibl. publica Amplissami Senatus Lipsiensis. Eadem fragmenta cum emendationibus Mss. Iani Dousse habuit celeberrimus Perizonius, qui legavit Riblothesse publicae Leidensi.

Terentium brevi excepit L. Afranius, scripsitque Commemorant Grammatici ex his eius fatogatas. bulis: Abdusta Fest. Non. Aequalibus Charis. Non. Austione id. Auguribus id. Brundufinis id. Charif. Fest. Priscian. Buccone adoptato Non. Cinerario Charis. Non. Priseian. Compitalibus Svet. Macrob. Cassiod. Non. Priscian. Consobrinis Gell Fest. Charis. Crimine Non. Deditione Charif. Deposito Non. Divortio id. Emancipato Charif. Fest, Non. Priscian, Epistola Fest. Non. Excepto id. Fratriis Non. Prisc. Homine Non. Prisc. Ida Fest. Incendio Non. Prisc. Inimicis e) Non. Liberto id. Marito id. Materteris Charif. Non. Megalen fibus Non. Nomine Gell. Macrob. Oboloskate Fest. Pantaleonte Charis. Patella Prisc. ex Aruntio. Pompa Charis. Non. Privigno vel Privigna Fest. Non. Prodigo Non. Prodito Fest. et Priscian. Promo Fest. Non. Purgamento Non. Repudiato Charis. Fest. Non. Rosa f) Non Isidor. Sella Gell. Macrob. Simulante Donat. Non: Sororibus Charis. Non. Suspecta Fest. Prisc. Non. Talione Charif.

d) T. Valgii Rusi fragmenta e) Male Inis apud Non. in ste collegir Broukhusius in exquisitis cessere. f) al. prosa.

Charif. Prisc. Temerario Charif. Thaide Auson. Non. Virgine Macrob. Fest. Non. Vopisco Non. Haec ex Christophori Wase exercitatione tertia animadversionum Nonianarum.

Caecilius Statius, Comoediarum scriptor Ennio Suppar, anno post eum diem obiit, V. C. 586. Cum Coelio Antipatro Sidonio a quibufdam confunditur. Novator fuit verborum, unde malum eum latinitatis auctorem Cicero Or. II, 10. appellat. Principatum tamen illi inter Comicos tribuit Volcatius Sedigitus apud Gellium N. A. XV, 24. Excelluit enim in πάθεσιν, ut in Beau Terentius. Caecilium Terentius cito est consecutus, quippe quorum Comoedias quasdam novas idem L. Ambivius Turpio Comoedus egit. Laudatur Caecilius, in Aeschrione g) Fest. Amphitruone Non. Andriaid. Androgynoh) Fest. Apollumenis Non. Ariolo Fest. Asoto Non. Calchis id. Carine Fest. Chrusio Gell. Cratino Prisc. Fest. Dardano Non. Davo Fest. Demandatis Non. Emporo id. Epiclero Prisc. Epinausmache Prisc. Non. Epistolae Prisc. Eratosthene Donat. Exule Non. Fallacia id. Foeneratore vel oboloftate id. Filumena id. Gamo Fest. Harpazomene Charis, Donat. Non. Hephaestione Non. et Cicero de senectute. Hymnide Charif, Fest, Non. Cicero de finibus. Hypobolimaeo Aeschino Gell. Non. Hypobolimaeo Chaerefrato Fest. Hypobolimaeo Rustraria Non. Meretrice vel Moletrice id. Melaene Folgene. Nauctero vel Petitore Non. Notho Nicasione id. Pausimacho id. Peribaea Rastraria id. Plocio Cic. de senectute, et Gell. Progamo Non. Pugile Fest. Subdititio vel Hypobolimaeo Gell. Non. Symbolo Non. Synaristosis Gell. Non. Synephebis Cic. de natura Deorum et de senect. Non. Titthe id. Trium-.P 5

g) Reines. II, 1. pag. 125. Var.

b) Male al. Andronico.

Triumpho Gell, Fest. Venatore Non. Vmbris vel Diomede in Vmbris Non. Priscian.

De Aemilio Macro eiusque scriptis consulendus Ianus Broukhusius ad Tibullum pag. 274. seq. Laurene Tullis liberti Ciceronis carmon in thermas Ciceroniapas servavit Plinius XXXI, 2. Suppar Terentii fuit Sextus Turpilius Comicus, qui laudatur in fabulis, Boethuntibus Non. Canephoro id. Demetrio Diomed. Non. Demiurga Cic. Non. Epiclero Non. Prisc. Hetaera Non. Lemniis id. Leucadia vel fugitivis Cic. Non. Lindia Non. Prisc. Paraterusa id, Paedio Non. Philopatro id. Thrasyleone Non. Cic. Veliterna Serv. Non. Isid. Dicta Turpilii apud Nonium emendat Ianus Guilielmius lib. 2. Verifimilium cap. 21, et 23.

- IV. Fragmenta veterum TRAGICORVM Latinogum, post Stephanorum et Martini Delrionis i) indu-Ariam, diligentius collecta funt a Petro Scriverio, cum praemissis auctorum, qui Tragicos laudant, testimoniis, et subiectis castigationibus, notisque uberioribus Gerh. Io. Vossii Lugd. Bat. 1720. 8. Notae hae Vossii recusae funt in ipsius operibus iunciim editis Amst. 1703. fol. tomo quarto.
- 1. Occurrunt in hac collectione fragmenta ex Livii Andronici k) Achille, Adone, Aegistho, Arace, Audromeda, Antiopa, Centauris, Equo Troiano, Helena, Hermiona, Inone, Laodamia five Protefilacdamia, Tereo Teucro laudato, et quae, non addito Tragoediae nomine, allegantur,

2. Ex

vii nihil hoc in opere affertur. Idem puta de scriptis caeterorum Tragicorum, quae non sunt Tra-goediae. De Livio hoc opere pretium est consulere alterum T. Livium VII, 2. Hist.

i) In parte prima Syntagmatis pragoediae latinae, cuius alteram parsen Senecae tragoediae con-ftituunt Antverp. a. 1594. 4. Parif. 1607. 1620, 4. k) Ex Odyssea et Comoediis Li-

- 2. Ex Q. Ennii Achille, Achille Aristarchi, Aiace, Alemaeone, Alexandro five Alexandra, Andromacha, Andromacha Molotto, Andromeda, Athamante, Cresphonte, Duloreste, Erechtheo, Eumenidibus, Hectoris Lytris, Hecuba, Iliona, Iphigenia, Medea Exsule, Medo, Menalippa s. Menalippo et Menalippa Nomea, Phoenice Scipione, Telamone, Telepho, Thyeste, et incertis eiusd. Ennii Tragoediis.
- 3. Ex Cn. Nacy Aegistho, Alcestide, Dance, Duloreste, Equo Troiano, Hectore, Hesiona, Iphigenia, Lycurgo, Phoenissis, Protesilaodamia et incertis. Obiit a. V. C. 550. licet Varro vitam eius longius produ-Vide Ciceronem in Bruto cap. 15.
- 4. Ex M. Pacuvii Anchife, Antiopa, Armorum iudicio, Atalanta, Chryse, Dulorestre, Hermiona, Iliona, Medo, Medea, Niptris sive Niptra, Paulo, Periboca, Phinidis, Pseudone, Tantalo, Teucro, Thyeste et incertis. Pacuvius hic Ennii poetae ex filia nepos, picturam Romae exercuit et fabulas venditavit, deinde Tarentum transgressus prope nonagenarius diem obiit, ut narrat Prosper in Chronico p. 697.
- 5. Ex L. Attii sive Accii Achille, Aegistho, Acneadis sivo Decio, Agamemnonidis, Alcestide, Alcmaeone, Alpheliboea, Amphitruone, Andromacha, Andromeda, Antenoridis, Antigona, Argonautis sive Medea, Armorum iudicio, Astyanacte, Athamante, Atreo, Artomedia, Bacchis, Bruto, Chrysippo, Clytemnestra, Decio seu Aeneadis, Deiphobo, Diomede, Duloreste, Epigonis, Epinausimache, Erigona, Eriphyla, Eurylace, Phinidis, Hecuba, Helenibus, Ilona, Medea Exule seu Argonautis, Meleagro, Menalippe feu Menalippo, Minotauro, Myrmidonibus, Neoptolemo, Niptris, Nyclegresia seu Nyclegersia, Oenomao, Paride, Pelopidis, Persidis, Philoctete, Phinidis, Phoenissis,

nissis, Prometheo, Smiastis sive Tropaco, Telepho, Tereo, Trachiniis, Thebaide, Troadibus et incertis. Fragmenta Phoenistarum exhibet et illustrat Isnus Guilelmius ante Metaphrasin suam latinam Phoenistarum Sophochis, e quo sua Attius expressit, Rostoch. 1579. 8. Idem Guilelmius nonnulla Attii fragmenta emendat lib. 1. Verisimilium cap. 6. et 21.

- 6. Versus Tragici, interprete l) M. Tull. Ciperone, Fragmenta Ilii ex Tragoedia Thoutrante, C. Granii (Graji vel Gracchi) ex Peliadibus, Memoris m) vel Memmii ex Hercule, C. Iul. C. Strabonis ex Adralo, Sempronii Gracchi ex Atalanta et Thyeste, Q. Lutatii Catuli ex Alcmacone, Varii ex Thyeste, n) C. Cilnii Maecenatis ex Octavia et incerta Tragoedia, Ovidii Nasonis ex Medea, Pomponii Secundi o) ex armorum iudicio, Atreo, et Tragoediis incertis, Rutilii Gemini ex Astranacte.
- 7. Denique legumen fragmenta incertorum traginorum, et pars tragoediae Medeae, quam Virgilianis versibus expressit Ofidius Geta, sive Ovidius potius, ut sopra lib. 1. c. 15. annotatum.

Non omittenda, quae p. 185. occurrunt Attio Tragico Trabeaeque Comico afficia a M. Antonio Mureto, et pro genuinis habita a Ios. Scaligero ad Varronem de

cis superstitutus confert H. Stephanus in Lexico Ciceroniano, de quo libro dictum supra in Cicerone.

m) Memoris Tragici mentio ap. Martial. XI, tó. leq. et Fulgentium de prisco sermone.

n) Ianus Guilelmius verifimilium lib. 1. c. 5. emendat et illu first verfus G. Gilnii Maecchatis allatos ab 1fidoro XIX, 32. Originum five Exymologicon. Confer. Rigaltii Venufinas lectiones c. 3.

Terentianus Maurus; In tra-

gicis sunxere choris banc saepe diferti Annaeus Seneca et Pomponius
ante Secundus. To. Lelandus de
feriptoribus Britannicis pag. 19.
Annis ab bine tribus, aut ao anplius, auffioni veterum librorum
intersui. Hic eso non carbones su
thesauros inveni, nempe Oreste
tragoediam antiquissimi sed austoru
bustenus mihi incerti nominis, um
iambicis senaviis, veruin, quod admiraberis, bexamustris beroicis accuratissime seriptam; coniectura tun
tuni est. opus a Pomponio Secundo poita conseriptum.

Re Ruffica p. 212. edit. p) n. 1573. Nic. Serrario p. 326. notar, ad Epist. 99. Bonifacii Archiep. Moguntinii, Conr. Rittershulio pag. 296. 297. ad Oppianum, Augusto Buchnero in Thefaur. Basil. Fabri voce Praesica, et D. Frid. Rappolto p. 2219. Opp. Theolog. Similent fraudem a Mureto alibi commissam, notat Lipsius ad Senecae Epist. 58. ubi de versu sub Afranii nomine adducto, q) Gaudebit sapiens, laetabuntur caeteri: dubitat an ipse eius autor sit Muretus. Is. Vossius ad Catollum p. 46. versui, quem sub Pacuvii nomine in tesimonium idem Muretus citaverat: pro imperio sic satisubsulus vestro excubet; haec subiicit: Mera haec est impostura, cum iste versiculus nusquam alibi exstet, nec Pacuvium sed Muretum habeat austorem. fraudem hanc non detectam fuisse a Scaligero, cui merito suspectae esse debuerant merces sub quocunque demum titulo e tam dolosa prodeuntes officina, utpote qui adulterinis huius viri versibus deceptum se faisse optime noss't. Sed profesto tanti fuit apud Staligerum ponderis Mureti facundia, ut his quoque ab eo passus sit se Fuit Q. Trabea inter Comicos veteres non infimae notae. Eum in octavum locum Volcatius Sedigitus apud Gellium XV, 24. coniicit. De eo Varro apud Charisium lib. 2. extremo: mán vero et Trabea et Atilins

2) In recentioribus edit. Scaliger omisit, fraudem vero ultus est hoc epigrammate:

Qui rigidae flammas evaserat ante

Tolo (ae Rumeins, fumos vendidit ille mibi.

Murerus illum locum expresserat e Graeco Philemonis, apud Plutarchum consolar, ad Apollonium et Stobaeum in floriley. ferm. 108. P. 447. edit. Grotii. Vide Mureti Poemara p. 50. edir. Lips. Colomeli cimelia litterar. cap. 19. Baudii amorés p. 466. feq. Baelii Lexicon edit a in Trabéa, et Aegid. Mang. cuerris

gium cap. 83. Anti-Bailleti, qui cup. 118. et 153. eiuld. operis gloliatur, se similiter epigramma Hetruscum supposuisse Tosso, quod Costartus, alique peririssimi cae-teroqui talium iudices, non dubitarint effe illins Principis Poe-tarum Italorum. Adde Miscellanea eiuldem Menagii Hetrusco sermone edira p. 85. Similis fucus. Inno Doufie filio factus ab Hieronymo Groslotio Lisleo notatur in Baudii amoribus p 463.

4) Afranius apud Nonium in'

cupido: Amabit Sapiens, cuptent

Atilius et Caecilius facile moverunt. Hoc liquet ex imaginibus irae et inanis lactitiae apud Cic. de finibus II, 4. Tusc. IV, 31. Laudare creditur Trabeam in Ergastulo Nonius c. 2. sed Pomponio asseritur bis, in rarenter et villicari. Causa erroris est, quod vocabulum trabes ad Ennii fragmentum revocandum: Sed quafi ferrum aut lapis Durat rarenter gemitum conatur trabem: e quo fecere Trabeam Palmerius et alii. Sed et illa lectio vitiosa est, legendumque trahere, ut et editur in Fragm. Ennii p. 242. ed. Hessel. · Pomponii nomen excidit; ut vidit Adrianus Iunius. nec exstat ullum e Trabeae fabulis nomen: /nam Harpaga five Harpacem, subditivam Muretus r) prolem Scaligero, pro genuina venditavit, Comoediam scilicet ex Euripide versam. v. et Christophorum Wasium exercitatione tertia animadversionum Nonianarum.

V. Comici veteres Latini hi fere sunt: Sutrius, Succius, Dossenus, Afranius, Atta, Titinnius, Livius, Aquilius, Acuticus, Iuventius, s) Naevius, t) Caecilius Statius, Plautus, Licinius, Terentius, L. Pomponius, Turpilius, Trabea, Luscius, Ennius. Vide Ianum Rutgersium lib. IV. Var. Lect. cap. 19. Plerorumque horum fragmenta collecta sunt ab utroque Stephano in volumine, cuius iam fecimus mentionem. Praeter quod idem Henricus Stephanus minore forma una cum Sententiis Comicorum Graecorum vulgavit Sententias selectas

affirmanti Mureto viri docti non credunt.

s) De hoc praeter Rutgersium. IV, 19. Var. Lest. viri docti ad Gellium XVIII, 12.

r) Non diffiretur hoc Muretus ipse ad calcem hymnorum suorum sacrorum in edit. Aldina a. 1575. 8: p. 56. seq. Confer. Iac. Thomasii, notam ad Mureti poëmata p. 50. Mich. Maettarius de vitis Stephator. p. 366. sq. Vicissim sub Mureti nomine Epistolas supposuisse adidisseque Lambinus a Mureto arguitur: vide Menagiana Tom. 4. p. 222. seq. Tamen sancte licer id

e) In quibusdam Codd. Novius, ur apud Tertullianum c. 4. de pallio, inter sulones Novimos coronandus. Diversi fuere, et probe inter se distinguendi Comici Novius coque longe anciquior Natvius.

felecus Latinorum, Afranii, Caecilii, Naevii, Plauti, Pomponii, Sexti, Turpilii et Terentii, adiectis, quos in certas classes digessit, Publii Syri mimis Paris. 1569. ab Aldo quoque Manutio, Pauli filio, Comoedia Philodoxius u) vulgata est, Ascanio Persio dicata, paucis soliis constans, nec digesta in versus, quam Lepidi Comici veteris esse, et ex antiquitate eruisse so at Lucae 1588. 8. At enim salsus est Manutius, qui lusum Leonis Baptistae Alberti non dubitavit Comico antiquo vibuere.

L. Pomponius Bononiensis, quo tempore Tullius virilem togam sumsit, inclaruit. Laudatur in his fabulis: Adelphis Non. Aeditumo Gell'Non. Agamemnone supposito Non. Aleonibus id. Anulo posteriore id. Arufpice id. Afinaria id. Atreo id. Augure id. Buccone adoptato id. Buccone auctorato Charif. Citharifta Non, Prisc. Campanis Non. Capella Charif. Coena Charif. Collegio Non. Concha id. Cretula vel petitore haerede id. Decuma fullonis Non. Fest. Decumis Non. Dogali id, Dotata id. Ergaftulo id. Fullonibus id. Gallis transalpinis Gell. Maerob. Non. Hirnea pappi Non. Kalendis Martiis Macrob. Lare familiari Prisc. Lenone Charis. Maccis geminis Non. Maccis geminis prioribus Charif. Macco Non. Macco milite Charif. Macco sequestre Non. Maevia Gell. Macrob. Majali Non. Medico id. Munda id. Nuptiis id. Pannuceatis id. Pansa Pappi (al. sponsa Papri) id. Pappo Agricola id. Pappo praeterito id. Partis

s) Pseudo Lepidi Philodoxius lusus suisse creditur Leonis Baptisus Alberti, Plorentini. Vide Raphaelem du Fresne in vira Leonis Baptistae Alberti, praemissa eius tribus libris de pictura, et tractatui de statua Paris. 1651. £. Comoediam iucundissimam vocat, et Carolo Aretino tribuit Albertus de Kyb in margarita possica edita

Rem. 1475. f. Vide Disrium Venetum, Giornale de' letterati d'Italia Tom. X. p. 481. Ibidem legas editum a. 1580. et in Adis Eruditorum anni 1707. pag. 528. a. 1583. Sed reponendum 1588. Ita et in Cinelli Bibl. volante et in Galleria di Minerva Tom. V. pag. 101. 171.

Partis id. Patrno id. Philosophia id. Pictoribus id. Piseatoribus id. Pistore id Pinthone Gorgonio id. Placenta id. Porcaria s. Porcetra id. Porto id. Praesons posteriore id. Praesons id. Prostibulo id. Quinquatribus id. Rustico id. Sarcularia id. Satyra Prisc. Synephebis Charif. Syris Non. Vacca vel marsupio Prisc. Vernionibus Non. Verre aegroto id. de Vite id. Epigrammata scripsisse testatur Varro de latina lingua. Quod Msti praeserunt de Arista, Mercerus ad Non. legit Citharista, Salmasius maluit Hetaerisca, ut sit exdem cum Prostibulo fabula.

De Fabio Dosseno Comico consulendus Io. Marius Mattius libro tertio Opinionum cap. 25. p. 506. T. IV. Misoell. Gaudentii Roberti. T. Quintitius Atta Togatarum scriptor, Cicerone tricesimum iam annum agente defunctus, scripsit Aedilitiam Gell. Diomed. Aquas casidas Non. Conciliatricem Gell. Non. Gratulationem Non. Lucubrationem id. Megalensia Serv. in 7. Ecl. Socrum Prisc. Supplicationem Macrob. Tironem prosessentem Prisc. item Satyras Diomed. Macrob. et Epigrammata Non.

Titinius (ita scribendum, non Titinnius) togatarum scriptor, an fuerit ex equestri genere Titiniorum, an libertus M. Titinii Praetorii, ad quem Cicero librum epistolarum scripferat, qui hodie desideratur, incertum est. "HII nulli quam Titinio et Terentio servare convenit, inquit Varro quinto de L. L. apud Gharisium lib. 2. extremo. Scripsit Barathrum Charis. Fest. Non. Barbatum Fest. Non. Prisc. Carcum Charis. Ferentinatem Psaltriam Fest. Non. Prisc. Fullones Non. Geminam Non. Prisc. Hortensum Charis. Ham rubram Non. Iurisperitam Charis. Praeliam Charis. Non. Prisc. Privignum Non. Pullam Fest. Quintum Non. Prisc. Setinam Charis. Fest. Non. Tibiciuam Charis. Vopiscum Non. Valiut-

ET EFIGRAMMATA VET. Lip. IV. Cop. I. 248

Veliternam id: Aliquid etiam de Medicina tradidisse, e Q. Sereno Sammonico colligit Christophorus Wase exercit. 3. animadvers. Nonianarum, cui haec debentur.

VI. EFIGRAMMATA vetera, quorum pleraque nunc primum ex antiquis Codd. et lapidibus, alia, sparsim ante hac errantia, iam undecunque collecta, emendatius vulgata, distinctaque sunt in libros IV. quorum 1. ad facra et mores spectantia, 2. Elogia, 3. Epitaphia et tumulos, 4, miscellanea et omissa complectitur Paris. 1590. 12. apud Dionysbum Durallium, et Lugduni sumtu Genevensis typographi Iacobi Chouet 1596. 8. ex Bibliotheca et cum emendationibus P. Pithoei. Nomina auctorum, quae Epigrammatis in ista collectione (dubia non raro fide) praefiguntur, haec funt: Ablavii Cos., Albii Tibulli, Alcimi Alcinoi, Asclepiadii, A. Septimii Sereni, Asmeni, Avieni, Bafilit, Callimachi, C. A. Romuli, C. Caecilii Plinii Secundi, Caelii Firmiani Symphorofi, C. Cashi x) Parmensis, C. Cilnii Maecenatis, C. Helvii Cinnae, Citerii Sidonii Suracufani, C. Iulii Caefaris, C. Licinii Calvi, C. Naevii, Cornelii Celfi, Cornelii Severi, C. Silonis, C. Sulpicii Apollinaris y) Carthaginienfis, D. Laberii Mimi, Epicteti, Domini Evantii 2) five Eugenii, Eucheriae Poëtriae, Euphorbii, Euriali Morani, Eusebii, Eusthenii, Focae Grammatici, Furii Riha-

x) Sub huius nomine Poëmation, quod Orphess inscribitur,
primus edidit Achilles Statius ad
Svetonium de claris Rhetoribus
cap.ulc. Sed eruditis suspicio est
Achillem ipsum id essinxiste, tamets in Brutiis repertos et a Sertorio Quadrimano sibi communicatos affirmat. Cum Nathanis
Chytraei commentariolo occurrit
ad calcera Galatei, quem Italice
scripsit Ioannes Casa et Chytraeus

Fabr. Bibl. lat. T. IIL.

latine edidit Francos. 1575. & Idem poëmation cum Graeca Matthiae Bergii Metaphrasi Rittershusius inservit suis ad Phaedri librum tertium notis.

y) De hoc Baelius in Lexico T. 5.

s) Huius versus de ambiguis sive hybridis animalibus solent etiam edi in calce Petronii cum. Q. Ciceronis de mulierum lenitate et Pentadii de vita beats.

Bibaculi, Gerberti, Germanici Caesaris, Hadriant Imperatoris, a) Hilafi, Iuliani, Iulii Flori, L. Anmaei Senecae, L. Apuleji, Laureae Tullii, C. Lucilii, M. Annaei Lucani, Maximiani, Iulii Modesti, M. Paeuvii, M. Terentii Afri, M. Tutlii Ciceronis, M. Valerii Martialis, Palladii, Pentadii Pompejani, Porphyrii Poëtae, Porcii Licinii, P. Ovidii Nasonis, P. Syri mimi, P. Virgilii Maronis, Palicis, Puppii Poëtae., Q. Aurelii Symmathi, Q. Catuli, Q. Ennii, Regilani, Rufi Festi Avieni, Sex. Aurelii Propertii, Sulpiciae, Sulpicii Luperci Servasti iunioris, Tullii Marci, Valeriani, Val. Catonis Grammatici, Varronis Terentii et Atacini, Vitalis Mimi, Volcatii Sedigiti, Vomani five Vovianii. Carmen quod'lib. III. Epigramm. exstat pag. 70. et incipit: Vrbs cecidit de qua fi etc. longe integrius ex codice antiquo edidit Martinus Opitius c. 13. Var. Lect. Calvus in Io. laudatur a Servio in 8. Eclog. Pseudo Cassii Orpheus, velut repertus a Petro Victorio, in lucem datus fuit a G. Fabricio ad Horatii lib. 1. Epist. 4. et separatim prodiit , 1585. 8. apud Wechelium, cum Nathanis Chytraei commentario. Laudat Cassii ingenium Horatius lib. I. Sat. 10. v. 62. et lib. I. Epist. 4. v. 3. memorat et Plinius 31, 2. Epistolam eius ad Antonium. De illo Cassio Parmensi

a) Hadrani-Imp: Epigramma in equum Borysthenem integrius et emendarius exhibet magnus Gassendus in vita Peirescii ad a. 18629. Epitaphium Sorami Ducis. Gerardi Goldenhaurii Noviomagi historia Batavica affert Hieron. Wolfius ad Historica Svidae latine a se reddira p. 33.

Alle ego Pannonits quondam notissimus oris Inter mille viros primus fortesy que Batuvos Hadriano poesi qui indice vaste profundi Aequora Danubii cumilis transt Sub arm is Emissumque arcu dum pendet in aere telum

Ac redit, ex alia fixi fregique sagreta.

Quem neque Romanns potuit neque barbarus unquam Non taculo miles, non arcu vin

dere Parthus. Hic fitus, bic memori faxo mes facta facravi.

Viderit anne aliquis post mems facta Sequatur,

Exemplo mibi fum , primus qui

v. Io. Conradus Dietericus in vita Augusti pag. 121. seq. Evantii Acrostichon in funus genitoris sui Nicolai exstat inter Eugenii carmina T. H. Opp. Sirmondi p. 886. et Tom. 12. Bibl. Patrum edit. Lugd. p. 347. Nomen unius hominis est Sulpicius Lupercus Servastus, quod commatibus in tria distraxit in priore editione typographus. Qui inter poëtas ibi memoratur Pulex, est Pulex de Custoza Vincentinus, qui medio saeculo XIV. claruit. Vide Menagiana T. IV. p. 432, 439. mbi epigrammatis in hermaphroditum variae metaphrases.

VII. Poema Tia vetera cum Epigrammatibus istisab eodem Pithoeo collecta et emendata b) haec sunt:
1. Q. Ennii c) Phagesiorum fragmentum p. 215. μbi ex Scaligeri emendatione inscribitur Hedypatheticorum, in aliis Hedesphageticorum. Io. Pricaeus ad Apuleji Apologiam p. 103. titulum illius Poëmatis Enniani putat suisse Hduφαγικα vel Ἰχθυφαγικα, cui adsentitur Colomesius ad Gyraldi dialogum IV. de Poëtis, licet ibi excusum est Phagetica, quemadmodum hic titulus scribitur apud Hieron. Columnam in Ennii fragmentis.

- 2. C. Laberii Mimi Prologus p. 225.
- 3. P. Virgilii Maronis Culex ad Octavium.
- 4. Einsdem Ciris.

Q 2

5. Elegia

b) Quibus praefixus est asteriscus, habentur in appendice Virgilii, notis illustrata a Ios. Scaligero et Friderico Lindenbrogio. Quibus vero subiectus asteriscus est, occurrunt in eadem appendice, inter Catalecta veterum Potatum, habentue adscripras paginas editionis Lugd. Bat. 1595. 3. Adde, quae de hac appendice dicta funt supra in Virgilio.

s) Phagefia vocat etiam Volkins

IV, 32. Idolatr. De festo huius nominis vide Meursum in Graecia feriata. Parrhasius vero Epist. 65. titulum Ennianii poëmatis contendebat esse Hedypathian, name er Archestrati Geloi ήδυπάθεων allegat Athenaeus. Salmasie etiam Ennius visus est scriptists ήδυπαθητικά. At Il. Casaubono ad Apulejum ἐδεσαὶ ἢ Φαγικά. De voce ἡδυπάθεια confer etiam Syidam in Aδηνοιος et χαρμος.

- 5. Elegia ad Valerium Meffalam.
- 6. Cornelii Severi Aetna.
- 7. Incerti Moretum, forte A. Septimii Sereni (Severi) uti ante Barthium Weitziumque coniecit Iof. Scaliger, cum Scholiis variorum passim collectis prodiit Paris. 1542. 8. Aliud eadem inscriptione Suevii sive Succii Poema memorat Macrobius lib. 2. cap. 9. Saturnal.
- 8. Valerii Catonis diras, etiam a Marco Zuerio Boxhornio, sed admodum iuvene, cum notis editae inter Satyricos veteres minores: quo nomine ipsi venit, praeter hasce diras et Sulpiciae Poëtriae Eclogam de edisto Domitiani, Epistola sive Satyra de lite, quam, post Henr. Stephanum d) et Casp. Barthium, Poëtae veteris esse credidit, cum auctorem habeat Mich. Hospitalium, celebrem illum Franciae Cancellarium, a. C. 1573. exsinctum, inter cuius Epistolas idem carmen saepius prodiit et novissime Amst. 1732. 8.
- 9. C. Pedonis Albinovani Equitis Rom. Elegia de morte Drufi Neronis ad Liviam Augustam.

10. Eisf.

d) H. Stephanus Epistoliis, Dialogis brevibus, Oratiunculis et Poematis Graecis latinique ex penu varibrum utriufque linguae Scriptorum collectis subject Satyram, quam elegantissimam, hactenusque meditam vocat, quae inscribitur Lis. Prodiit ille Stephani liber a. 1577. 8. Hinc eandem tanquam non contemnendum antiquitatis monumentum Adverfariis fuis inferuit Cafpar Barthius lib. 7. cap. 17. et c. 18. notis illu-Boxhornii Satyrici mi-Atravit. nores lucem adspexerunt Lugd. Bat. 1633. 12. novennio post Barthii adverfaria. Etiam a. 1653. eundem errorem erravit Io. Pricaeus p. 54. ad Apologiam Apuleji: Boxhornius vero de hoc la-

pfu monitus a Io. Frid. Gronovio, ita ad eum rescripsit a. 1634. p. 41. Epist. Gandeo indicium a te mihi factum fuci, quem Stepbanus vir 🗠 tera candidifimus et doctifimus ern ditis omnibus fecit. Quanquem w libere scribam quod sentio, magis credo Hospitalium satyram ilam bic ant ibi a fe repertam edidift, guam ipsummet cómposuisse, pratfertim cum sciam ab equditis 11011nullis (Barthium respicit, cuius veteres membranae non raro funt libri impressi et vulgares) inmenbranis lectam fuiffe. Mihi quidem nullum est dubium, quin saryra illa Hospitalium, integerrimum non minus quam summi ingeni virum habeat auctorem.

- 10. Einschem in obitum C. Cilnii Maetenatis duas elegiae.
- 11. Einsdem Pedonis de navigatione Druss Germanici fragmentum.
 - 12. Q Ciceronis de XII. fignis Zodiaci p. 249.
- 13. P. Ovidii Nasonis Halieuticon fragmentum, sepius etiam editum cum reliquis Ovidii scriptis.
 - 14. Gratii Cynegeticon, de quo supra lib. 1.
- 15. M. Annaei Lucani Catalesson de laude Calpurnii Pisonis.
- 16. C. Iulii Solini Polyhistoris Ponticon fragmentum p. 246. quod in suis quoque ad Solinum Prolegomenis ex Ms. Regio vetustiss. emendatum exhibuit Claudius Salmasius, uti supra suo loco dictum a nobis suit.
- 17. Sulpiciae Poëtriae Satyra sive Ecloga de edicto Domitiani, quo Philosophos urbe exegit p. 247. Haec primum ex Mf. edita est, a Thedaeo Vgoleto in eius Ausonio, a. 1500, 4. cum Pithoei notis etiam subiecta Iuvenali, quem cum Veterum Scholiis variorumque notis edidit Corn. Schrevelius: et a Mich. Hadrianide cum Iani Dousae patris commentario exhibita ad calcem Petronii Arbitri, ut infinitas alias editiones iam omittam. Ceterum fuerunt, qui hanc Eclogam perperam dicerent esse Ausonii, forte, quod inter eius Opuscula ediderat Thaddaeus Vgoletus: quod institutum Aldus et omnes paene ceteri secuti sunt. Barthium XIX, 16. Advers. Iul. Caes. Scaligerum in hypercritico, et Ianum Brukhusium p. 384. ad Tibullum et 402. Prodiit etiam ex Georgii Merulae recensione Argentorat. 1509.4. cum Georgii et Tiphernatis et aliorum carminibus: denique cum aliorum et suis notis edidit inter Poëtas minores P. Burmaun. T. II. p. 408.

18. Q. Se-

- 18. Q. Sereni Sammonici de Medicina carmen.
- 19. M. Aurelii Olympii Nemefiani e) Carthaginien-As Poëtae Cynegeticon.
 - 20. Eiusdem Nemefiani Eclogae Bucolicae IV.
- 21. T. Calpurnii Siculi ad Nemefianum Bucolicae Eclogae VII.
- 22. P. Optatiani f) Porphyrii ad Constantinum Imp. vicennalia celebrantem V. C. 326. et huius ad Porphyrium Epistola, cum laboriofissimo eiusdem ad Constantium panegyrico, versibus scripto, quos difficilibus nugis per me lector accenseat, i. e. per Acrostichides et similes lusus. Eo carmine, quod exul scripserat, perfecit, ut ab exilio revocaretur, auctore Hieronymo in Chron. Christianus fuit, etsi quidam, propter familiares Poëtis, quibus passim utitur, Ethnicismos, hoc negaverunt. Vide Tillemontium T. 4. Hist. Imperator. p. 607. Beda de arte metrica: Reperiuntur quaedam et in infigni illo volumine Porphyrii Poetae, quo ad Conftantinum Augustum miffo, meruit de exilio liberari. Quae quia pagana erant, not tangere non libuit. Carmen nonum quidem satis demonstrat, Porphyrium hunc a Christi sacris alienum minime fuisse. Nam hoc carmine litterarum artisicium non modo Monogramma primarum duarum litterarum nominis Christi refert, quali usus est in labaris suis Constantinus M. sed praeterea hosce versus:

Omnipotens genitor, tuque o diviso mixta, Filius atque Pater et Sanctus Spiritus unum, Faveas votis.

Hoc

hoste Christiani nominis. Hinc Ba- retradat ad a. C. 325.

Calpurnio dictum est supra suo loco.

f) Longe diversus hic Porphyrius a Porphyrio Philosopho et ronius a Porphyrio Philosopho et ronius ipse hunc errorem sum

Hoe carmen primum a Pithoeo editum, ex Marci Velseri editione, qui illud e Pauli fratris Codice recensuit, separatim lucem vidit Augustae Vindel. 1595. fol, et eum eiusdem Velseri, item Daumsi notis subiedum est Operibus Velseri a Christophoro Arnoldo, Norib. 1682. f. Epigrammata eius commemorantur a Fulgentio 2. Mythol. et de continentia Virgiliana. In Aram Pythiam eius extat Encyclopaedia f. Commen-' tarius Petri Liceti, Genuensis, Patav. 1630. 4. Étiam nonnulla, quae inter Petroniana leguntur, huic Porphyrio viri docti tribuunt, Ionsius III, 15. de sc. ipt: Historiae Philosophicae p. 290. scribit, huius Porphyrii Epigrammata plurima Graeca citari lib. V. Anthologiae. Ionfium sequitur Tillemontius p. 352. At libro V. Anthologiae p. 534. seq. occurrunt Epigrammata plurima non Porphyrii, sed Christodori Thebani in Porphyrium, Calchantis filium, factionis Venetae celebrem in ludis Circensibus agitatorem, a nostro longe diverfum, cuius statuam ex aere Imperator poni CPoli in Hippodromo infferat: Sed idem hic est, ut creditur, Optatianus, qui deinde fuit Praesectus Vrbis Romae 2. 329. et 933. Vide Tillemont. T.IV. Hist Imp. p. 352. Idem observat quoque p. 351. poema, quod cum Epi-fiola Constantino Porphyrius obtulit, diversum suisse sh hoc quod habemus: similiter etiam Poema, pro quo gratias agit, quodque laudat Imperator, fratrem charissimum Porphyrium appellans. At certe einsdem fuisse generis atque artificii, declarant verba: Vix hor custoditum pluribus fuit, qui modis quibusdam artils innexi litterarum, distinctionibus versuum, qui ita medium corpus propositi occulte intermeant, ut oculorum sensus interstincta colorum pigmenta delectent, hoc tenuers propositum, ut haestantiam carmini multiplex legis observantia non repararet. Gratum igitur hoc mihi dicationis tuas munus fuit etc. Porphyrii huius diffici-Q 4

Otto valens caesar nostro tv cede cotvrno Te felix atavis quoT coelo sydera lucenT Te dominum sibi Saxo Tulit, et roma notaviT Orbis et ipse capit, Solo contentes alumno

Virtutum titulis et Vir cognosceris act Vac domitor patriae pAcis sectator in aul A Lumen ubique micans iubar Lucen do velut Sol Ergo Dei solita redd Entur san Cta benign E Nec deer i T virtus om Nis, qua gr Atia culme N Scandit. e Toccultis — v Enia causis

Certe nos Omnes tibi Caesar ne Scius et nun C Austrasios quae terra manet cerealis opima Et soccunda secu pols Et satis ube Re gleba E Summis cara viris ac saevis plena colonis A patris imperio non abstissmaelitha Rexit cum solers et Regnans induperato R

Rexit cum solers et Regnans induperator Nunc auguste tuum ponam venerabile nomen Onto valens caesar nostro tv cede cotveno Solus enim regnans absens, o caesaris haeres Totus avo similis, si Te nova vita resignat Rex suit ille potens Romanae legis amator Omne decus patriae solio prognatus avito

g) A. C. 1004. 13. Nov. interfectus a Vasconibus.

Tempora pacis exant, Tali dum iure vigereT Vir tantus quem sic dVxi describere vers V Cur ergo nAtale tuum, Cur contrAhis et nunC Exulis in Rellis des Ers pia de Bita pompa E Dum vates Bonus opto Dari mira Bilis ist uD Expandes Opus, ipse mEum tra est Abilis in dE Caesar ut invistis sCuto munitus et ex hoC Omnibus utilior, miro datus ante triumpho Territrilis elemens tuTo dia de ma risi T Vultus avi patrisque tvi praeclarus amist V. Rursus uterque suit diko sub tempore Visto R. Nunc unum vivens dig Num cum patre vocame N Otto Valens caesar nostro TV cede cotyrno

23. Phoenix, Elegia incerti aufforis, carmen, Erasmo h) iudice, non inconcinnum per Musas, neque fastidiendum, quod Firmiano Lactantio tribuunt Xystus Betulejus, Aubertus Miraeus, et qui notis atque emendationibus illustravit Nic. Heinsius, et antiquissi-mum Msturn exemplum Reginae Sveciae Christinae, teflater Nic. Heinfius in literis ad Sirmondum T. 4. Opp. Sirmondi p. 726. Nonnulla huius carminis illustravit Nic. Agardus, tunc admodum iuvenis, Hafniae 1647. 4. Petrus Lambecius Tom. 2. Commentariorum de Bibl. Vindobonensi Var. Lect. ex Mss. Caesareo edidit, suspicaturque, a Lactantio iuvene, adhuc a Christi sacris alieno fuisse compositum. Ethnici hominis esse videtur etiam Iacobo Thomasio libro de Stoica Mundi exustione p. 106. et Michaeli Thomasio ad Lactantium. Venantio Fortunato adscribere maluerunt Casp. Barthius, Sam. Bochartus et alii: at Iac. Sirmondus notis ad Theodulfum p. 302. Theodulfo Aurelianensi. Mihi verisimillima videtur Petri Lambecii opinio.

Q5

24. Mar-

b) In Proverbio, Phoenice rarier.

- 24. Marcelli viri illustris ex Magistro oficiorum. Theodosii Sen. Aug. in librum Marcelli de Medicina carmen: quod nonnulli Vindiciano cuidam tribuunt, sub cuius nomine saepe memorat Barthius. de eo v. Burmannus in nota prima ad hoc carmen, inter Poëtas minores ab ipso cum notis aliorum et suis editum, T. II. pag. 389. Subiici solet libro iam dicto Marcelli Empirici.
- 25: Rust Avieni descriptio orbis terrae, ex Dionysio Periegete expressa latinis versibus hexametris:
- 26. Eiusdem Avieni orae maritimae descriptio
- 27. Avieni ad Theodossum (Maerobium forte, ut supra notavi) Assopicae Fabulae XLII. scriptae hexametris et pentametris versibus.
- 28. Licentii i) ad Augustinum praeceptorem carmen, quo eum ad edendor de Musica libros hortatur. Occurrit in Epistola Augustini XL. quae vigesima sexta est in T.2. novae edit. quam Parisiis curavit Thomas Blampinus cum aliis Benedictinis congregat S. Mauri. Porro falluntur Gyraldus, Vossius, Borrichius, Bailletus, Brietius, qui Hipponensem suisse affirmant Licentium, cum suerit Tagastius, civis Augustini. Plura de hoc vide sis apud Aegid. Menagium cap. 98. Anti-Bailleti.

29. R#

i) Hunc Licentium loquentem induct S. Augustinus libris de Ordine, et Christianum suisse de Licentii pare indicabit. pe set lib. 1. cap. 8. posticaeque admirabiliter dedirum lib. 1. cap. 2. festin. Cap. et 3. qui Pyrami et Thisbes, et alios huiusmodi amores carmine captasse c. 5. et 8. Academicae defensor Philosophiae c. 4. De codem lib. 2. contra Academicos aliquantum sep. 3. quam totam sabalam, nam 5. c. 1. et 4.

fubito Aesopus fattus sum, Licuntius tibi (alloquitur Romanianum, Licentii parentem) carmine suvisi indicabit. poëta est enim paeue perfectus. Cap. 4. ait, Augustinus, tractatione librorum Virgilii, quos Licentio interpretatus suerat, illum ita suisse inflammatum in poëticum studium, ut reprimendus aliquantum videretur. Adde lib. 5. 6. 1: 81 4.

- 29. Rutilii Claudii Numantiani Gallii V. C. P. P. ad Venerium Rufum itineraria duo. De his supra. fuo loco.
- 30. Prisciani periegesis, ex Dionysio Alexandrino versibus hexametris latinis expressa.
- 31. De ponderibus et mensuris libellus, hexametro itidem carmine, cum Celfo et Sereno Samonico saepius. editus, quem nonnulli Remno Favino, plerique Q. Rhemnio Fannio Palasmoni, quidam et Prisciano tribuunt. Barthius quidem modo huic, modo illi, Advers: I, 15. coll. XXI, 6. Recusus cum Eliae Vineti notis Parisiis 1565. 8. et T. XI. thesauri Antiquitatum Romanarum Graeviani p. 1693. seq. cum notis Rob. Constantini exstat ad calcem Celsi ac Sereni, Lugd. 1566. 8. et cum notis aliorum et suis P. Burmannus inter Poëtas minores T. H. p. 396. edidit.
- 32. Incerti Auctoris de defectu lunae, sive de aftronomia fragmentum, quod incipit Tu forte in luco lastus vaga carmina gignis. Subiicitur in Mss. Astrologiae Isidori, et Fulgentium auctorem praesert titulus ex confectura minus verisimili. Varronis forte Atacini esse coniiciebat Pithoeus, et Petrus Danielis apud Turnebum XIX, 3. Adversar. Sed vide, quae contra. disputat Salmasius p. 1131, ad Solinum edit. Paris.
- -33. Coelii Firmiani Symposii aenigmata centum. Ea sed et, una cum Iosephi Castalionis notis, Phaedro Io. Meursii et variorum aenigmatum k) veterum Graecorum latinorumque collectioni iuncta prodiere Lugd. Bat. 1610. 8. His non addita esse a Pithoeo Aldhel-

k) Veterum senigmatum, scir- gypt. parte 1. p. 27. seq. Vide porum, griphorum, logogripho- eniam, si lubet, quae de aenigma-

rum varia exempla collegit Atha- ris praeclare Vossius tib. 4. Instit, nafius Kircherus T. 2. Oedipi Ac- Orator. c. 11. themate 3.

Aldhelmi 1) aenigmata, dolet Reinefius Adverf. LVIII, L Primus repetit Io. Nobletus Sec. XV. primus edidit los ach. Perionius Paris. 1538. f. ut alii tradunt 1533. Alia facta est editio a Joach. Camerario in Elem. Rhet. quorundam horum aenigmatum, sed e Cod. Ms. nam et auctorem facit Sumphorium, et discrepant valde ab ed. Perionii. Porro edita funt in Reufneri Aenigmatographia, et a Nic. Caufino Hieroglyphicis Horapollinis, sed ex ed. Camerarii. Sed omnium novam editionem dedit P. Pithoeus, e Ms. in Collectione hac, quam recensemus. Huic proximus fuit Iof. Castalio Anconitanus, qui e Ms. castigavit ediditque Rom. a. 1581; quae editio repetita est ibid. 1597. 12. edditis Scholiis suis. Hanc editionem repetiit ad calcem Phaedri sui Conr. Rittershufius Lugd. Bat. 1598.8. repetita est etiam Duaci 1604. 8. Tum Christianus Iunkerus Phaedro Suo subiunxit Lips. 1700. 12. item Io. Georg. Walchist Lipf. 1713. 12. Sed hae duae pueris destinatae fuere editiones: at viris doctis ea, quae ab Chr. Aug. Heumanno curata est, Hanoverae 1722. 8. sub hoc titulo: L. Cateilii Firmiani Lastantii Symposium, f. C. Epigrammata trifficha, aenigmatica, quae vero suo austori reddidit, ope Codd. Mff. repurgavit, suisque et Castalionis, Barthii, Frid. Best lii, aliorumque notis illustra vit C. A. H. notae et ad criticam rationem comparatae funt, et ad intelligendi facultatem. Sympofii aenigmata cum Phaedri et Gabriae fabulis Germanico carmine reddere conatus est lenae a. 1712. I. G. A. cui sub nomine Melandri delitescere placuit. Symposii meminit Aldhelmus Scotus m) qui a. C. 709. obiit, in prologo

f) Aenigmatum Aldhelmi verfus mille, una cum aliis poëmatis vulgavit Marrinus Delrio Mogunt. 1601. 8 recufa T. 13. Bibliothecae Patrum edit. Lugdumeni. p. 27. feq.

m) Aldhelmi nomen puto etiam restituendum Anonymo Mellicensi de scriptoribus Eccles. c. 72. ubi editum est: Acbettums Episcopus nonnulla edidiz scripta quae appticatur suigmata. Aldhelmi poëti-

logo secundo aenigmatum, Symposius poëta metricae artis peritia praeditus occultas aenigmatum propositious exili materia sumtas ludibundis apicibus tegitur cecinisse, et singulas quasque propositionum formulas tribus versibus terminasse. Sigebertus Gemblacensis de scriptoribus Eccles. cap. 132. Aldhelmus Episcopus imitatui Symposium, qui per prosoposiam qualitates singularum rerum exprimens scripsit librum aenigmatum metrice. Symposius ipse in limine aenigmatum, ea in Saturnalibus lusisse se non distirctur.

Hace quoque Symposius de carmine lusit inepto, Sie tu Sexte doces, sie te deliro magistro Annua Saturni dum tempora sesta redirent etc.

Symposii poëtae nomen praeserunt diserte Codices Msti. quos evolverunt Franciscus Basvelus et Ioseph. Castalio. Inter epigrammata vetera P. Pithoei lib. 1. huic Symposio etiam ex side manu exarati Codicis tribuitur carmen de livore, quod incipit: livor tabificum malis venmum; nec non alterum de fortuna, O fortuna potens ac numium levis. Neque alioqui Sympolii nomen inauditum esse constat veteri memoria. Nam fuit et Sympofius quidam Seleucienfis in Isauria Episcopus, qui interfuit Concilio CPol. a. C. 381, nec non Sympofius Episcopus Hispanus in Synodo Caelaraugustana a. 380. et Toletana a. 400. condemnator Priscillianistarum. cum quibus antea iple fecerat. Non potui igitur a me impetrare, ut eum viro clarissimo Christoph. Augusto Heumanno Sympolii poëtae nomen confictum esse mihi

sa opuscula edidit Martinus Delrio Mogunt. 1601. 12. in quibus
post monosticha' paraenetica 199.
incerti scriptoria, sequentur cum
prologo duplici Aldhelmi asnigmata hexametra retrasticha XX.
pentasticha XIV. hexasticha XIII.
seprenia comprehensa versibus
XIX. octoma X. novania XI. de-

nis er pluribus XIII. Recula funt hace, er alia Aldhelmi T.13. Bibl. Parrum edit. Lugdun. Loca nonsulla illustrantur emendanturque in Reinelii ad Daumiuni Epifelis p. 244. feq. De Aldhelma ipso vide A.748 S. nctorum ad 25. Maii Tom. VI. p. 77. feqq.

mihi perfuaderem, aut crederem, aenigmata haec nihil aliud esse, quam Lactantii Symposium, quod ab adolescentulo scriptum Hieronymus c. 80. de scriptoribus Eccles. testatur. Neque Symposium Lactantii hexametris verlibus scriptum fuisse tradit Hieronymus, sed odornoemov, nec satis aptum titulum aenigmatis hifce putem esse symposium sive convivium, nec simplicem levenaque coniecturam tot argumentis ac tellibus opposuerim, licet illam novitate sua placuisse video praestantissimis Diarii Bremensis n) nec non Berolineasis o) auctoribus. Symposii aenigmata non inveuusta sunt, ut recte Vossius p. 86. de poëtis; itaque libenter illa videbo a laudato Heumanno in nova quam parat corum editione illustrata: |quamquam Gyraldus haud magni ea fecisse videtur, vel potius ea integra ne evolvisse quidem. Nam in libello, quo aenigmata veterum exponit, Symposii nusquam meminit, tantum sub extremum libelli p) aenigma, explicans Alexidis poëtae, sed enim, inquit, his diebus recitavit mihi amicus meus aenigma tribus hexametris de somno, quod et hic tibi ut adscribam dignum visum est (ex Sympolio, aenigma XCVII.)

Sponte mea veniens varias ostendo figuras, Fingo metus vanos nullo discrimine veri; Sed me nemo videt nist qui sua lumina claudit.

Recitavit et alia, quae frigidiuscula cum essent, sunt visa indigna relatu. Miror itaque quod Vossius de Symposio subiungit: Sed praeter ea quae excusa habemus, supersunt alia satis frigida, aliqua etiam obscotna: quae idcirco omissa. Et propter ista sic Lesius scripsiri,

n) Bibl. Philologico Theolog. ex eo, que blectation bibl. Germanique a. 1720.
T. 2. p. 152. Et est certe elegans

et speciosa coniectura, inprimis

ex eo, qued in conviviis genus eblectationis fuit in aenigmatibus proponendis et solvendis. E.

p) T.a. Opp. p. 635.

pserit, qui conspexerat opus integrum. Ex auctione librorum Keilmanniana nactus sum Symphosii (quem Symposium editor appellat) aenigmata XLVII. edita a Francisco Basuelo Basileae 1563. 8. In hac editione ut multa vitiose, ita quaedam rectius leguntur quam in recentioribus. Sic statim in praesudio ad Sextum magis mihi probatur versu octavo.

Tum verbosa cohors studio sermonis ineptum Nestio quas passim magno de nemine nugas Est meditata diu.

In aliis editionibus est studio sermonis inepti. Sed frigidius est, studio sermonis inepti nescio quae meditari. At facilius intelligitur, studio sermonis, hominem verbosum multa ineptum, hoc est inepte, meditari. In eodem praeludio:

Ponere diverse vel solvere quisque vicissim.

Ita rectius, ni fallor, quam quod in aliis editionibus quaeque vicissim. Sed haud dubie melius versu praeludii ultimo:

Da veniam lector, quod non sapit ebria Musa. Pro quo Iosephus Castalio dedit: quid non capit ebria Musa.

Aenigmate primo vers. 2. diversa et munera sungor non est contemnendum pro illo vulgato diverso et munere sungor.

Aenigmate 2. Dulcis Amica dei, ripis vicina profundis.

4. Virtutes magnas de viribus afferro parvis.

Pando domus clausas, iterum recludo patentes etc.

6. Est domus in alto, sedes est semper in imo.

14. Nondum natus eram, nec eram genitricis in alvo.

18. Sed mihi confilium de coelo nascitur ipso.

19. Raucisonans ego sum etc.

22. Provida sum vitae, duro non pigra labori etc.
Nec gero multa simul, sed congero magna vicissim.

23. Sed cito submovear falso conterrita vento.

24. — non certo nomine dictus.

27. deest.

28. Vix mihi dat nomen primo de tempore nostis etc. Sed redeo in tenebris nec — movebo diebus.

31. Sed prius est fatum lethi quam lucis origo. Sic solos manes ipsos mihi duco parentes.

35. Custodi pecoris tremula respondeo voce.

37. Conf. si generis generi non apta propago.

42. In terra nascor etc.

47. Deest et ciiciendus utique videtur versus: Cum mihi peccandi meritum natura negavit.

48. Non. Myrrham sed Succinum, tituli loco inscribit. Versus ultimus legitur sic:

Laetus honor fundi tristis sed magna doloris.

Ad calcem subiicitur nescio cuius scriptoris aenigma plumae scriptoriae:

Sum carnea, at quae nata sum de carnibus
Nutrita carne, a carne demptae sed statim
Nec forma carnis nec mihi est substantia.
Pars sum tamen carnis cum incipio crescere.
Persetta sic et vera res sum postea.
Bonum et malum patro, a meipso nil valens.

Mox ut mihi cultro rescinditur caput, Evelliturque lingua, comparata sum Ad imbibendum mox liquorem, quo meum Rostrum irrigatum praeter omnem tum morau

Ostendit an lactum sit, ira an percitum. Nunc reddo concordes Duces et Principes, Nunc inter illos excito discordiam.

Iam grata, mox ingrata dico amantibus. Amore iam languentibus spem suggero.

Pugno.

Pugno, gravesque saepe rixas concito, Pacem sero, sciuntur neva per me un dique. In me licet non ulla sit malignitas, Tamen masorum causa sum sere omnium. Nunc ergo dic, quae sim, coniestor optime.

Ioannis Nobleti, qui facculo XV. fuit, centiloquium aenigmatum memorat Trithemius de Script. Eccles. c. 783. Egeberti aenigmata rusticana Sigebertus c. 146. de script. Eccles. Tathwini Archi - Episc. Cantiorum, qui a. C. 734. obiit, aenigmata laudantur a Io. Balaeo: Tulli nescio cuius aenigmata hexasticha a Labbeo p. 63. Bibl. Msf. De Graecis aenigmatum scriptoribus Basilio Megalomite, Georgio Aphye, Euthymio et Michaele Psello dixi Volum X. Biblioth. Graecae pag. 539. Editionem Aonigmatum Aldhemi Bail. 1557. Lipenio in Bibl Philosophica memoratam non vidi. Meguntina autem Delrionis a. 1601. non in 8. est, sed in 12. secuta Antverpiensem a. 1600. De caeteris Aldhelmi poëmatiis, ineditis maximam partem, confulendus Polycarpus Leyserus in historia poëtarum medii anti pag. 199-203. Lipfie in Bibl, Ampliffimi Senatus exfrant Ms. Aldhelmi poëtae aenigmata, versus in laudem Solis, quaestiones aenigmatum Rhetoricae artis, Epigrammata ex libro Ovidii Nasonis de somnio, quod vi-Idem einsdem ex libro Metamorphoseon Actaeon in cervum, et alia carmina. Liber de laude virginitatis, versibus scriptus hexametris, lucem vidit Daventriae per Iac. Fabrum, diversum a Stapulensi, 1512. 4.

34. Elegia Cornelii Galli nomine in Italia ab Aldo Manutio Pauli F. vulgata, quae incipit; Non fuit Ar-

sacidum etc. nec genuina Pithoeo videtur.

35. Einsdem Galli Epigrammata tria. 36. Maximiani Etrusci Poëtae Elegiae VI. falso eiusdem Cornelii Galli nomine saepius editae, uti distum est supra.

Fabr. Bibl. lat. T. III.

37. Incerti Scriptoris versus in laudem Solis. Incipient: Dum mundum natura potens terramque dicaret.

38. Passphaer fabula q) metris omnis generis eorum, quae ap Horatium reperiuntur, ab antiquo Poeta composita. Hanc illustrat Dousa III, 8. praecidaneon ad Petron. Occurrit apud Rusinum de metris.

39. Severi Rhetorie carmen Bucolicum genere Choriambico, quod vulgo ex infulfi alicuius Grammaticastri glossemate inscribunt, de mortibus boum. Primus repererat Vihetus, a quo acceptum Pithoeus cum Vet. Galliae Theologorum opusculis vulgavit Paris 1586. \$ Ab eo tempore infertum Bibliothecis Patrum, sub inscriptione Severi Sancti Rhetoris et Poëtae Christiani. Neque vero Auctor est Caecilius Severus vel Severus Sulpicius, sed Severus Sandrus Endelechius Aquitanicus, Paulinie) familiaris, de quo plura vide apud Christia num Daumium in Epistolis ad Reinestum pag. 23. 24. Idem est, de quo in Codice Ms. Vaticano Apuleji: Ego Sallustius legi et emendavi Romae feliciter Olybrio et Probino Coss. (a. C. 395.) in foro Martis controversiam declamant Oratori Endetechio. Vide Sirmondum ad Sidonii lib. IV. Epist. 8. T. r. Opp. p. 940. Carmen Endelechii, in quo mentio luis mortis boum atque hominum, de qua v. Ambrosium hom. 10. in Lucam. cf. Baron. ad a. C. 576. separatim editum, et notis illustratum est à Io. Weitzio et Wolfg. Sebere Francof. 1612. 8. et cum corundem notis, et Iac. Gronovii (ut videtur) praefatione Lugd. Bat. 1715. 8. Denique cum felectis Weitzif, Seberique, et novis suis vulgavit eruditus vit Gerhardus Outhovius ad calcem libri de iudiciis Ichovae, quem edidit Groningae 1721.8.

40. Vespat

q) Hoc Poemation primus edidit Cruquius. Rufini V. C. nomen tanquam auctoris illi praesigitur in edit. Petronii, quam cur) Is ept 9. ad Sulpicium sit se scriptise monitu eius Panegy ricum Theodosio Imperatori.

40. Vefpae s) Iudicium Coci et pistoris de primatu inter se contendentium, iudice Vulcano. Incipit: Terrenae varias cunctae quae traditis artes.

Agmen Poëmatum a Pithoeo collectorum claudit AI. Domitii Marsi in Cicuta de Bavio curatore Ostaflichon. Denique post castigationes notasque suas Pithoeus subiunxit praetermissa quaedam e Beda, et aliis.

VIII. DIONYSII CATONIS Disticha t) de moribus ad filium, in quatuor libros distincta, quibus parvulor olim initiari solitos testatur Io. Sarisberiensis lib. 7. Policratici c. 9. ut virtutis instructio, et usus teneris ebibitus animis non facile aboleretur. Laudat etiam Isidorus in glossis, voce officiperdae, Hincmarus Rement. Tom. 2. p. 476. et Gaufredus in poëtria nova: Ethicus unde Cato, nemo fine crimine vivit. setate scripta fint, tam est incertum, quam constat elegantia, utilia, et Valentiniani Imp. temporibus antiquiora esse, inferiora autem aetate Lucani Poërae. Iam enim laudantur a Vindiciano Medico in Epistola ad Valentinianum Imp. Vicissim in limine libri fecundi horum distichorum legendus commendatur, praeter Virgilium, Macrum, et Nasonem, etiam Lucanus. Hinc Catoniu) vel Censorio, vel Vticensi, nemo nisi temere adscripserit. nam quod a Gellio lib. XI. eap. 2. laudatur M. Catonis Carmen de moribus, ab illis distichis plane fuit diversum, ut ex iis, quae inde ad-

s) Vespam versificatorem non illepidum laudat Barthius LI, 7. 10. et 13. Advers. ubi loca quaedam illius illustrat.

t) Alii horum distichorum autorem faciunt nescio quem Offaftianam conversum, vel Ioannem Clethomium, quorum, nominum haud magna apud me est auctorieas. Vide Io. Saubertum libro Misc. Historice litterar. p. 56.

de facrificiis c. 1. et Casp. Sagita tarium in vita Caronis p. 106. fq. quae opiniones unde natae fint, item unde Clothomii nomen natum. vid. disputantem Cannegiererum Difp. post commemoranda cap. 4. ubi et c. 2. varias eruditorum de auctore opiniones memorat.

^{*)} Vignol. Marvillius Tom. t.

fert idem Gellius, apparet: de quo Boxhornius proprium libellum scripsit a. 1635. Neque validis argumentis nituntur, qui Senecae vindicant. Ausonii x) autem esse nequeunt, cum Ethnicus y) ista scripserit, Ausonius vero Christi facris fuerit initiatus. Offavianum, nescio quem, auctorem facit Goldastus notis ad paraeneticos veteres p. 104. et alibi. Gerh. Io. Vossii coniectura est, Catonis nomen Distichis praesixum esse ab argumento, quod tractant, non ab auctore, cuius non minus nomen, quam aetas nos fugiat. Confer Aug. Buchnerum part. 3. Orat. 5. et 6. in quo licet exemplo uti, quod sic Martinus Ravaltus a. 1536. latine et Gallice edidit Catonem Principuní, cuius meminit Franciscus a Cruce Bibl. Gall. p. 316. Sic fententiae monostichae Marbodei Redonensis p. 1634. Opp. inscribuntur: Proverbia Catonis Philosophi. Cl. Cannegieterus in Dist. de qua mox, c. 18. probabiliter disputat, eum Constantini seculo priorem vixisse, et non Christianum suisse capp. superioribus, quibus contra Boxhornii argumenta pro Christianismo auctoris disputat.

Antiquissima, quod quidem sciam, editio est Augustana a. 1475. sub titulo: Catonis Magni Ethica, commentario morali instructa a Philippino de Pergano, qui Sec. XIV. extremo vixit. Exemplum eius suit nuper

x) Ausonio tribuunt Io. Baptista Pius in praes. ad Euripidem Guil. Canterus, Popma, et aliis, quos refellir Scaliger II, 32. lectionum Ausonian. Sub Ausonia nomine prodierunt etiam Rostoch. 1572. 8.

y) Qui Christians esse scriptoris arbitrantur, (ut Bonisacius XV. 8. Hist. ludicrae,) eos roto errare coelo, vere pronunciavit Ios. Scaliger in Lect. Ausonianis, et Gerh. Vossius noris ad Velle-

jum Paterculum, quorum iste animadversiones etiam in Catonis Disticha promist. Argumentum autem; quo Boxhornius in Quaest. XIV. Romana p. 78. illa Scriptori Christiano vindicare contendit, quod nempe caede victimarum sacra facere Deo vetant, nimis lubricum est; cum idem Pythagoricis quoque, et innumeris alis visum suerie Ethnicis. At homo Christianus non scripsistet: Thure Deum placa. Et: Stutitia est, morte alterius sperare salutem.

nuper apud Schwarzium Altorfinum. Altera est et ipla Augustana a. 1485. Sequitur Argentinensis a. 1487. cum Comm. Rob. de Evromodio: Norib. 1494. Veneta 1495. Lugd. 1497. item cum Philippini Comm. Prodiere et inter auctores octo morales Lugd. 1507. fol. et 1520.4. Prodiisse et Lipsiae 1517. 4. reperi, et quidem cum Erasmi Scholiis: sed id verum esse non potest, cum praefatio Erasmi scripta sit Lovanii 1523. Sed cum illis Scholiis post prodiere Colon. ap. Eucharium 1528. Parif. 1552. e vetustissimo exemplo correcta cum Planudis versione Antw. 1568. cum Ausonio, Pulmanni Neapoli Nem. 1598. cum versione Ita-Scholiis ornata. lica: Tremoniae per Arn. Westhovium 1592. cum praes. et lemmatibus Io. Sturmii: Florentiae a. 1604. cum Io. Mariae Ferratii Comm. item codem a. Francquerae, cum Planudis versione et Erasmi Scholiis. Petri Scriverii editio, serio, ut ait, castigata est ad calcem ed. Sed his edd. omnibus praestar, quam Amst. 1644. cum Graecis Metaphrafibus Maximi Planudis, Iof. Scaligeri, Matthaei Zuberi 2) et Io. Mylii, Germanica a)

2) Haec Graeca Zuberi Metaphrafis exstat quoque in editione Hanoviens a. 1619. 8. in qua praeterea adiuncta sunt disticha itidem moralia perquam elegantia Michaelis Verini Minoricensis Hispani abstinentismi iuvenis, quae lucem viderant Moguntiae a. 1536. 8. Lugd. 1547. etc. Vide de hoc Verino Vossium lib. 2. de arte Grammatica c. ult. et Colomesum Bibl. selectae p. 164. Pocciantús p. 166. de Scriptor. Florent. docar Florentinum suisse. Eius disticha moralia viderum lucem primum Florentiae a. 1487. que ipso ille diem obiit. Zuberum acriter perstringit Reinesus Episc. ad Nesteros p. 36.

a) Ante Opitium, cuius Meta-

phrafis prodiit Vratislav. 1628. 8. Germanicis rhythmis reddiderat Abraham Morterius a Wissenburg. Francof. 1590. 8. Post Opitium Germanicis versibus Melch. Dietericus Procopius in collectione vernacula felectorum carminum Moralium p. 73. Francof. et Lip-Gallicis versibus siae 1720. 8. transtulit Maturinus Corderius, qui dicavit Rob. Stephano et Loifellus: item Petrus Groinerius Paris. 1543. Les mots dorés du sage Caton. Pibracius quoque in tetraftichis suis Gallice editis Catonis huius legit vestigia. Benedi-cti Burg Archidiaconi Colche-striensis Anglica ex Gallico Metaphrasis excusa Westmonasterii 1483. fol. memoratur a Michaele Maet-

vero Martini Opitii, curis secundis adornavit Christianus Daumins, qui Opitii etiam notis suas addidit, plurimorumque veterum ac recentiorum testimonia de hoc opusculo praesixit, Cygneae 1672. 8. Idem Daumius incerti Veteris Poëtae Monosticha a Pithoco lib. I. Epigrammatum veterum vulgata, et disticha selectiona ex Salutari, medii barbariae aevi Poëmate, et S. Columbani Abbatis carmina ex Goldasti editione subject cum Inter illa Columbani (quae Sirmondus etiam Eugenio Toletano subiecit, et Patricius Flamingus Ord. Minor, Lovanii vulgavit) p. 230. edit. Daumii Monosticha occurrunt, quae Aldhelmo a quibuldam, ab aliis rectius tribuuntur Alcuino Flaceo. ut id obiter moneam, Iacobus Vsserius in Epistolis Hibernicis Parif. 1666, 4. p. 4. feq. edidit Epiftolam eiufdem Columbani et carmen Rhythmicum quod incipit: Mundus iste transit et quotidie decrescit. Mabillonium T. i. Musei Italici p. 216. seq. ro princeps est editio ab Ottone Arnzenio curata Traj. ad Rhen. a. 1735. 8. quae praeter ipsius notas habet etiam Erasmi, Scaligeri, Opitii, Barthii, Daumii, Wachii, Metaphrasin Graecam Planudis, Scaligeri, Zuberi et Mylii, item Diff. Boxhornii et Cannegieteri Rescripta Boxhornio de Catone, in qua de auctore multa dise runtur contra Boxhornium et alios, Catonis versus plures contra B, reprehensiones defenduntur, et multa vel emendantur vel illustrantur. Voluit ipse edere hacc disticha; sed eum laborem post Arnzenio detulit cum omni apparatu librorum fuorum.

IX. FRAGMENTA quaedam VETERVM POE-TARVM, ab aliis praeterita, vel minus emendate edi

Maettario in annalibus typographiae p. 172. Nescio, diversa ab hac sie, quam in Codice membrafem.

ta, una cum opusculis suis, sive Antiquitatum e sacris profanarum specimine vulgavit Theodorus ab Almelovien, Amst. 1686. Vbi habes quaedam Aceii, Aelii, Afranii, Attae, Caecilii, Licinii Calvi, Cornuti, Domitii, Ennii, Hostii, Laberii, Laevii sive Laelii, Livii Andronici, Aemilii Macri, Mariani five Maris ni, Mummii, Naevii atque Novii, Pacuvii, Pomponii, Porcii, Suecii sive Suevii, Titinnii, Valgii, Vari et Volcatii.

Naevius bello Punico primo stipendia secit: deinde propter dicacitatem a triumviris coniectus in vincula, cum ex iis per tribunos plebis esset liberatus; (v. Dousam p. 145. explanationum Plautinar.) scripsit carmen de bello illo versibus Saturniis, continente volumine, quod C. Octavius Lampadio in 7. libros divisit. Sveton de Grammaticis cap. 2. Confer Merulam ad Ennii fragmenta. Tragoedias eius, Alcestidem laudat Varro, Non. Danaen. Non. Hesionam Gell. Iphigeniam id. Leontaid. Lycurgum Non. Prisc, Protestlaodamiam iid. Sirenam Non. Comoedias Acontizomenon Charif. Agidonem Varro. Agitatoriam Charif. Fest. Agrypnuntar Non. Apellam Prisc. Ariolam Non. Prisc. Affetogialam Non. Aululariam id. Carbonariam Prisc. Clastidium Varro. Colacem Terent. Non. Corollariam Chanil Cosmetriam Varro, Diomed. Dementes Diomed. Demetrium Varro. Diobolariam Fulgent. Equum Troianum Macrob. Erulariam Non. Figulum Charif. Fretum Verro. Glaucomam Prisc. Gymnasticon Non. Ithyphallum Gell. Lampadionem Varro. Ludum Cic. Lupum Fest. Pacevum Non. Pellicem id. Personatam Fest. Philemporon Fulgent. Proiestum Diomed. Quadrigeminos Non. Romulum Varro. Sanniones Non. Stalegmum Donatus in Terent. Stigmatiam Varro. Tarentillam Charif. Fest. Testiculariam Prisc. Tribacelum Donat. in Terent. Tuniculariam Fest. Scripsit et Satyram, Fest. item Epicum carmen Iliada, vel Iliada Cypriam, Charis. Prisc. Lusit et Erotopaegnion, si Nonio sides, nisi Laevii potius sit, perinde ut Alcestis et Protesiaodamia. De illius Erotopaegnii auctore conferetiam Scaligerum II, 27. lectionum Ausonianarum, et Salmasium p. 942. ad Solinum.

Novius centum et quinquaginta annis Naevio innior, Sullanae dictaturae vicinus in scena viguit: laudant Grammatici: in Agricola Non. Andromacha-Servius I. Georg. Afinio Non. Bubulco cerdone id. Buoula id. Decuma fullonis id. Decumis id. Depaticis id. Duobus Dossennis Fest. Dotata Non. Equuleo Prisc. Eurysace Non. Exodio id. Ficitoribus id. Filoniso id. Fullonibus vel fullonibus feriatis Tertull. de pall. Non. Gallinaria Non. Geminis Non. Prifc. Hetaera id. Ligartaca Gell. Lignaria Gell. Prifc. Macco Non. Macco copone id, Macco exule id. Malevolis id. Maevia Medica id. Militibus Pometinensibus id. Mortis et vitae iadicio id. Optione id. Pappo praeterito id. Parco Gell. Non. Paullo Non. Paedio f. naidio id. Phoeniffs Fest. Pico id. Praecone posteriore Non. Pullis escam vel Pullis id. Quaestione id. Surdo Fest. Tabellariae Non, Togularia Fest. Triperdita Non. Vindemiatoribus id. Virgine praegnante id. Zona id. Haec Christophorus Wase exercitatione secunda stricturarum Nonianarum Oxon. 1685. 4. Sed in hoc Wasiano Catalogo vitiosa sunt quaedam nomina, quaedam et omissa. v. Catalogum fabularum, quas Nonius Marcell. memorat, in Ind. ed. Merceri: in quo et ipso Nonius vitiose est pro Novius, ut est semper in textu Noniano.

Idem Almeloveenius EPIGRAMMATA et POE-MATA VETERA, (150.) ad exemplum P. Pithoei, ex Icriptis post Pithoeum vulgatis, Reinesii, Sponii, Salma-

b) Afta Erud. 1694. p. 343.

Salmafii, Barthii, aliorumque collegit, et inter Amoenitates Theologico Philologicas vulgavit ibid, 1694. 8. Hac ratione se levaturum quodammodo credidit iacturam, quam passi sumus perditis collectionibus Iusti Lipfii, qui lib. 2. cap. 18. Elector. affirmat, se adolescentem fragmenta veterum scriptorum collegisse distincta classe quadruplici, Oratorum, Historicorum, Poëtarum, Miscellorum: sed furto ablata ab αφίλα quodam Φίλω; unde animum in illo opere pergendi postez abiecerit, maxime postquam intellexerit, Ianum Dousam eundem laborem serio elaborare. Sed vir bonus Almelovenius, ut in aliis institutis, non multum praestitit. Flavius Ptolemaeus c) quoque corpus veterum Epigrammatum editurum se professus est, et lanus Dousa Pater, Hieronymus Columna, et Paulus . Merula d) fragmenta Poëtarum collecta et annotationibus illustrata in scriniis habuerunt. De Nicol. Peirescii studio in veteribus Epigrammatibus colligendis plane fingulari memorat Guil. Cambdenus Epistola 137. A Zacharia Pisterio collecta veterum poëtarum fragmenta fuere in Biblioth. Petri Francii V.C. Caspar Barthius non tantum testatus est, se vetera Epigrammata, nec pauca numero, nec vilia pondere habere, quibns Pithoeana collectio locupletior fieri pofsit, tam ex lapidibus priscis, quam ex codicibus cascis Advers. XV, i. et XXXVI, II. Sed et lib. XLIV, 19. corpus vastum omnium Poetarum latinorum in lucem emittere promifit cum notis et accuratioribus de vita Poetarum Dissertationibus. His addes denique Claudium Salmafium, e) qui in notis ad Hist. Augustam meminit collectionis veteris latinorum Epigrammatum, quam manu exaratam acceperit a Ioanne Lacurnaeo. . R <

c) Vide Flavii Observationes cap. 95. T. 1. Lampadis Artium Gruterianae.

d) Almeloveenius in pracf.

e) Colomef. Bibliotheca feleda

Eadem est, quam apud Salmasium vidiste se testaur Boxhornius p. 30. Epik. Antonium Augustinum Episcopuni Ilerdensem fragmenta latinorum Poëtarum perquam diligenter congessisse, scribit Fulvius Vrsinus in Virgilio cum Graccis scriptoribus collato p. 7. et 73.91. Etiam Ianus Broukhusius ad Tibull. p. 381. a Davide Hogstratano V. C. exspectare nos brevi iusti fragmenta veterum Poëtarum, Iani-Dousae et aliorum virorum doctorum egregiis observationibus illustrata. Mittimus alios.

Sed nuper hanc Spartum ornandam suscepit Petr. Burmannus Secundus, edito primum 1747. Prodromo quodam Anthol. Epigr. lat. edendae, deinde ipsius Amst. 1749. Tomo primo sub hoc titulo: Anthologia vet. lat. Epigrammatum et poëmatum, f. Catalecta Poëtarum latinorum in Libros sex digesta, ex marmoribus et monumentis Inscriptionum vetustis et Mss. Codd. eruta, primum a Iof, Scaligero, Petr. Pithoeo, Fr. Lindenbrogio, Almelovenio aliisque colligi coepta: nunc autem ingenti ineditorum accessione locupietata, concinniorem in ordinem disposita, et nonnullis virorum do-Horum notis excerptis illustrata, cura Petr. Burmanni fecundi, qui perpetuas-Adnotationes adiecit. Hic tomus continet libros tres: reliquos Tomus secundus exhibet, qui a. 1773. prodiit, cum Mantissa Adnotationum ad Tomum primum. Accessere duae Epistolae Maiansii ad ipsum de inscriptionibus metricis, quae in diversis Hispaniae locis vel extiterunt olim, vel nunc adhuc extant, subjectis quibusdam Epigrammatibus, a Iof. Finestresso ICto' Barcinonensi missis Maiansio: item Epistola Io. Schraderi V. C. in qua sunt coniecturae et correctiones in Epitaphia Tomi secundi. omnes alios huius generis libros obscurat, atque inutiles reddit, tum quod unum habet omnia, tum notas eruditislimas: cuius etiam praefatio de toto hoc genere collectionum legenda est.

X. ERRORES VENERET fire PETRONIL AR-BITRI APPENDIX, Varia Erotica, aliaque:poëmata et Epigrammata incertorum auctorum complectens, quae a. P. Pithoco editioni Petronii Patissonianae a. 1587. primum subiecta, deinde iuxta edit. Lugdun, Frellonisnam et Simonis Abbes Gabbemas a Mich. Hadrianide exhibita ad calcem Petronii, quem cum variorum animadversionibus elegantissime excudi curavit Amstelod. Infunt haec: 2 1687. 8.

Priapeia, sive diversorum Poetarum in Priapum lusus, Epigrammata obscoena LXXXVII. cum integris Iof. Scaligeri, Casp. Scioppii f) et Frid. Lindenbrogii commentariis, aliorumque notis. Dictum de hac ouναγωγή supra in Virgilii Catalestis.

Pervigilium Veneris sive carmen trochaicum de vere, quod variorum notis illustratum Meursius parte 2. exerc. Critic. p. 143. Catullo; Iof. Scaliger Q. Catulo Vrbicario, cuius apud Iuvenalem mentio; Senecae Flo-10 tribuit Barthius ad Claudian. p. 147. edit. primae et XVI, 6. Adversar, aliisque in locis; Lipsius Augustei aevi Poëtae, Salmasius et Menagius Poëtae mediae aetatis Solino supparis, alii Luxurio, g) qui Carthagine

f) Scioppius ab inimicis reprehensus propter obscoenas impuritates, quibus commentarium fuum repleverat, affirmavit, auctorem eius esse non se, sed Goldustum, qui sub suo, Scioppii, nomine illum vulgasset. Credat hoc, qui volet, Oporino Grubino, sive ipsi Scioppio in Amphotidibus Sciop-

pianis p. 102. feq.
g) Salmalius ad Hift. Augustam profert huius Luxurii Epigramma

hactenus ineditum:

Quo festimus abis gula impellente facerdos?

Plura eius Epigrammata inedita

apud P. Scriverium vidisse se testarur Nic. Heinfius ad Claudianum p. 262. qui Luxorium vocat. Luxurii, Poëtae veteris Christiani nonnulla etiam mecum communicavit Nobiliff. Christophorus Wol-Vide tereck, Glückstadiensis. itidem, quae Ahnelovenius Poëmatis veteribus inferuit p. 10. fqq. et auctor Ephemeridum Lipfienfium, editarum Germanice a. 1710. pag. 1010. feq. nec non quae ad Claudiani Idyllium de Apono p. 852. Nicol. Heinfius, ex epigrammatis Luxorii ineditis, quae apud Petrum Scriverium vidit,

vixit sub Trasimundo Vandalorum Rege. Idem carmen tum ex Lipsii recensione lib. 1. cap. 5. elect. cum eius notis, tum auchius ex Mîto Claudii Salmafii exhibetur a Petro Scriverio in collectione variorum opufculorum, quae Baudii amores h) inscripsit, Lugd. Bat. 1628. 8. additis notis P. Pithoei, Iani Doufae F. Io. Weitzii, Salmasii et Scriverii; in cuius postremis animadversionibus carmina nonnulla Flori i) et aliorum ex membranis Salmasii inseruntur. Paulus quoque Colomesius ad Gyraldi dialogos de Poëtis pag. 507. Iosephi Scaligeri observationes in Pervigilium Veneris nactum se testatus est ex apographo Sarravii. Sed illarum editionem acerbus eximii viri obitus intercepit. Idem carmen emendatum cum notis subiicitur poëmatis Io. Ludovici Praschii, Norib. 1666. 12. Cum commentaxio Andreae Rivini prodiit, separatim Lips. 1645. 4. et cum Scriverii et aliorum notis ac Rivini commentario Hagae 1712, 8. addito Cupidine crucifixo Aufonii. Gallicam Metaphrafin memorat Io. Clericus Tom. 24. Bibl. Select. p. 225. Alia recentior Nic. Stephani Sanadonis, S. I. cum notis, (quales eiusdem viri dochi exstant in Horatium) Paris. 1728. forma minore, traduction d'une ancienne hymne sur les fêtes de Venus. Latinis o regione positis. De Pervigilii vocabulo quo sacrum

illud de aquis calidis Cernensibus integrum proferens: tum quae in tomo terrio thesauri novi Antiquitatum Romanarum Sallengriani p. 165, et 234, seq. illustris Cuperus in diss. Caeterum in Msto Codice Salmasii inter pervigilium Veneris atque Luxorii huius poëmatia intersunt paginae 43, in fol. Vide Menagiana Tom. 3, p. 14, et 81, nec non Tom. 4, p. 310, edit. Amstelod.

b) Baudii amores ex una ea-

Hagam, iam Lugdunum Baravorum, iam Amítelodamum referre videas.

i) Flori Poërae, qui sub Hadriano vixit, mentio apud Spartianum. Hunc Salmasius eundem esse existimabat cum L. Annaeo Floro, cuius breviarium Historiae Romanae habemns. Fuit et saeculo IV. post natum Christum quidam Flori nomine Diaconus Lugdunensis, cuius versus edidit Mabillonius Tom. I. Analect. pag. 388. seq.

nocturnum innuitur, vide Petronium Burmanni p. 72° Addam et hoc, quod Pervigilium Veneris et Ausoni? Cupidinem crucifixum Anglico translatum carmine dedit Thomas Stanlejus Lond. 1651.

Florida sive Flori Poëtae de qualitate vitae versus trochaici, qui itidem cum Lipsii, Pithoei et Scriveris notis inter Baudii amores occurrent.

Epigrammata Valerii Aeditui, Porcii Licinii, Q. Catuli, C. Caesaris Ostaviani Augusti, C. Cilnii Maecenatis, Gallieni k) Imp., L. Pomponii, Asinii Galli, P. Virgilii Maronis, C. Plinii, L. Apuleji, Petronii Afranii, Alcimi, Claudii Claudiani, V. C. Licinii Calvi, Regiani, Sentii Augurini et incertorum.

Rufini V. C. Pasiphaae fabula ex omnibus metris Horatianis, cum notis Gabbemae.

L. Apuleji ave Xóµevos ex Menandro, cum Sciop« pii, Gabbemae, aliorumque notis. Hoc Poemation primus una cum aliis veterum aliquot eiusdem, fere argumenti Epigrammatis vulgavit Claudius Binetus, de quo mox: postea in praecidaneis suis ad Petronium il-Sustravit Ianus Dousa Pater lib. 3. cap. 7. Habes illud etiam in variis Apuleji editionibus uti Wowerii, Colvii, Elmenhorstii, et ad calcem Priapeorum cum Scioppii In libro, quem Baudii amores inscribi diximus, notis P. Scriverii illustratum legitur, qui vel supposititium vel infimae aetatis esse censet. Tanquam genuinum Apuleji, in testimonium citat Hugo Grotius ad Iacobi IV, 2. Elmenhorstio visum est, recentioris Itali foetum esse. Gabbema vero et Hadrianides exhibent iambos non minus lascivos Iacobi Durantii Casellii, quibus illis Apulejanis contradicit. Extant in eius variis lectionibus lib. 2. a ult.

Ausonii

k) Vide Euftathii Swareii Analecta lib. 1. c. 10.

Ausonii cento meptialis e Virgilianis versibus confarcinatus ad Paulum, et eiusdem Cupido cruci affixur ad Gregorium Filium, quae utraque inter Ausonii scripta saepius vulgata et in Baudii amoribus cum Mariangeli Acursii, Eliae Vineti, Io. Brodaei, Ios. Scaligeri, Cl. Salmasii et Scriverii notis, tum in calce Petronii a Mich. Hadrianide, Gabbemae, Pontani, aliorumque animadversionibus illustrata exhibentur. Locum in Ausonii Cupidine cruci assixo illustratum videre licet in Memoriis Trevoltinis a. 1714. pag. 469. et a. 1717. p. 1181. 1189.

Eiusdem Aufonii Rosae, Elegia

De Priapismo sive propudiosa libidine Cleopatrae I) Reginae eiusque remediis Epistola Heraciii Imperatoris ad Sophoclem Philosophum, pro expositione libri scripti tabulis aeneis, inventique ad caput Cleopatrae Reginae in suo sepulchro.

Sophoclis Sophistae ad Heraclium. C. Antonii Cos. ad Q. Soranum de incontinentia libidinis Cleopatrae Reginae. Q. Sorani ad Antonium Cos. de modo medendi ardorem eiusdem Cleopatrae. Cleopatrae ad Q. Soranum. Q. Sorani ad Cleopatram de medendo ardore libidinis. Has sex Epistolas commentitias ex Bibl. Goldasti primus Patavii ediderat, et Priapeis a se illustratis subiecerat Casp. Scioppius.

Denique appendicem hanc Petronii claudit Tobiae Gutberlethi carmen trochaicum, quod a Gabbema inferibitur, per angusta ad augusta.

Ceterum huius Collectionis basis est alia antiquior Claudii Bineti Bellovacensis edita Pictavi 1579. è libro Msto

1) Auctor Scholiorum ad teerabiblon Ptolemaei lib. 3. p. 88. Πολλώς των γυναικών γίνεται συναίλησις της συλλήψεως, αλοξεμένης της μήτζας και ως αιτην συνερχομένης και αναρπαζώσης το έν τοις έξω μέρεσι επέςμα, είς το κύκλον και είς το βώλος, καβό Κλεοπέτρα Φησί.

CORPUS VERIFOET. LAT. Lib. IV. Cap. I. 272

Msto Bibliothecae Bellovacensis, et alia Iac. Quiacii facta, addidis plurimis aliis, quae Florentiae et Romae in Bibliotheca Vaticana repererat, ut in praefatione tractat, et subinde in notis: eaque editio profuit Doufae et aliis in hit epigrammatis corrigendis. v. Burmannum Sec. V. Cel. in praefatione Authol. p. XXXIV. cui huius collectionis, nunquam nobis visae, notitiam desbemus.

XI. CORPVS OMNIVM VETERVM POETA-RVM LATINORVM secundum seriem temporum digestum et quinque libris distinctum, praefixa uniuscujusque Poëtae vita, Genev. 1611. 4. 2. voluminibus, quibus continentur: Fragmenta m) Livii Andronici et Q. Ennii. M. Accii Plauti Comoediae XX. Fragmenta Cn. Naevii, Q. Novii, M. Pacuvii, Stații Caecilii. L. Accii, Pub. Terentii Comoediae VI. Fragmenta C. Lucilii, Sex. Turpilii, Cn. Matii, L. Afranii, Q. Trabeae et Cic. Licinii Imbricis. Hactenus liber primus. T. Lucretii Cari de rerum natura libri fex, Fragmenta L. Pomponii Attellanarum Poëtae. Decii Laberii, Q. Catuli, et Attae, Pub. Syri, Porcii Licinii et C. Valerii Aeditui. C. Valerii Catulli Poëmatum et Epigrammatum liber ad Cornelium Nepotem. Fragmenta Corn. Licinii Calvi, C. Helvii Cinnae, M. Furii Bibaculi, Pub. Terentii Varronis Atacini, C. Ticidae, Furii Antiatis, et Laureae Tullii. Hactenus secundus liber. , P. Virgilii Maronis Bucolica, Georgica et Aeneis praemissa Virgilii vita a Do-nato scripta, variisque de Virgilio testimoniis. Q. Ho**r**atiż

m) Norit Lestor, fragmenta in hoc corpore petita elle ex collectione Rob. et Henrici Stephanorum, quam paulo ante recensuimus. Deinde non pauca poëmata praetermista, uti; Gratii Cynegeticum; Germanici Aratea, Phae-

dri fabulas, Rutilii Itinerarium, Avieni et Prifciani Periegefin etc. ut minora poematia, Epigrammata et fragmenta complura, et Poëtas innumeros Christianos, et saquioris aevi, omittam.

ratii Blacci Odarum libri IV. Epodon liber, qui clauditur carmine seculari pro impérii Romani incolumitate: libri duo Satyrarum. Epistolarum libri totidem, et de arte Poëtica liber ad Pisones. Fragmenta pauca T. Valgii. Albii Tibulli Elegiarum libri IV. Libellus elegiarum sub nomine Cn. Cornelii Galli, et carmen Lyricum, quod incipit, Lydia bella puella candida. Sex. Aurelii Propertii Elegiarum libri IV. Fragmenta pauca L. Varii. P. Ovidii Nasonis Libri VI. Fastorum. Tristium libri V. De Ponto libri IV. Ibis ex edit. Andreae Naugerli. Consolatio ad Liviam de morte Drusi. Epistolae XIV. Heroidum. Amorum libri III. de arte amandi, totidem: libri II. de remedio amoris. Fragmentum de medicamine faciel. Nux. Somnium, Epigrammata duo, fragmentum Halievticon. Pulex. Philomela. Metamorphofeon libri XV. Fragmenta pauca Domitii Marfi, C. Germanici Augusti. Caefii Bassi et Aemilii Macri. L. Annaei Senecae Tragoediae X. Fragmentum C. Afinii Galfi. A. Perfii Flacci Satyrae VI. Fragmenta Corn. Severi, qui Poeta Sub Augusto floruit, et male a quibusdam confunditur cum Caffio Severo Oratore. M. Annaei Lucani Pharfaliae libri X. subiecta Io. Sulpicii Veruliani appendice, et querela de interitu Poëtae, opere nondum perfecto. Eiusd. Lucani Poemation ad Calpurnium Pisonem, Ovidio falso adscriptum, Adr. Iunii beneficio auctori suo redditum et emendatum, Lib. VI. cap. 1. Animadvers. Fragmenta exigua Cn. Getulici, et C. Pedonis Albinovani. Hactenus liber tertius, quo volumen prius clauditur, P. Statii Papinii Silvarum libri V. Thebaidos libri XII. Achilleidos libri II. Silii Italici de bello Punico fecundo libri XVII. C. Valerii Flacci Argonauticon libri VIII. D. Iun. Iuvenalis Satyrarum libri V. M. Valerii Martialis Epigrammata in Amphitheatrum Caesaris, Epigrammatum libri XIV. Fragment

menta Auli Sereni, Rufi Festi Avieni fabulae 42. Alphii Aviti fragmentum. Alcimi Aviti Archiepiscopi Viennentis poëmatum facrorum libri V. quorum i. est de Origine mundi 2. peccato protoplastorum 3. de sententia Dei in peccatores 4. de diluvio mundi 5. de transitu Israelitarium per mare rubrum. Eiusdem de consolatoria castitatis laude ad Fuscinam sororem. Fragmenta pauca Septimii Afri. T. Calpurnii Siculi Eclogae VII. ad Nemelianum Carthaginensem. M. Aurelii Olympii Nemefiani Cynegeticon et Eclogae IV. Hactenus liber IV. Cl. Claudiani de raptu Proserpinae libri III. In Rufinum libri II. In Eutropium libri totidem. De bello Gildonico liber, alius de bello Getico, in tertium, quartum et sextum consulatum Honorii, et in Mallii Theodori Consulatum panegyricum. Libri III. de laudibus Stiliconis. De Probini et Olybrii fratrum Consulatu panegyricum. In nuptias Honorii Imp. et Mariae, Laus Serenae uxoris Stiliconis, aliaque minora carmina et Epigrammata. D. Magni Au-Jonii Bur degalensis Epigrammata 141. Ephemeris, Parentalia, commemoratio Professorum Kurdegalensium, Epitaphia Heroum, qui bello Troiano interfuerunt et aliorum quorundam, Epigrammata de XII. Caesari-bus, Ordo nobilium Vrbium, Ludus VII. Sapientum, Idyllia XX. Eclogarum et Epistolarum XXIV. liber. Damas Episcopi Romani elegiae de Paulo Apostolo, Agnete Martyre, Apostolo Andrea, Agatha Martyre, de Felice, de nomine Iesu, de Christo, de ascensione Christi, et de cognomentis Salvatoris. Iuvenci Historiae Evangelicae libri IV. Aurelii Prudentii Clementis Psychomachia, liber Cathemerinon, Peristephanon, Apotheofis, Hamartigenia, contra Symmachum liber, et Enchiridion historiarum Vet. et Novi Testamenti. Pontii Paulini carmen de Io. Baptista, et III. Epistolae. Venantii Honorii Clementiani Fortunati libri IV. poëma-Fabr. Bibl. lat. T. III.

poëmatum: I. de partu virginis, 2. de Christi Iesu beneficiis, 3. de vita hominum, 4. de certaminibus et miraculis piorum. C. Solhi Sidonii Apollinaris, quae inter eius Epistolas carmine scripta occurrunt, et Panegyrici, Epithalamia, aliaque poëmatia et Epigrammata. Mauri Terentiani de literis, syllabis, pedibus et metris carmen, in quo liber quintus arque adeo tota hace collectio desinit.

CHORVS Poëtarum lustratus et illustratus, sive idem corpus poëtarum latinorum emaculatum et in duos choros facrorum profanorumque digestum, cum notis prodiit Lugduni 1616. 4. curante Alexandro Ficheton) lesuita, qui nomen suum tum dissimulatum prodidit in arcana studiorum omnium methodo p. 223. tio, obscoenos versus expungit, caeterum auctior priore est, adiectis poëtis Manilio, Columella, Boethio, Sereno Sammonico, Rhemnio, Mario Victore, S. Paulino, Sedulio, Aratore, Prospero Aquitanico, Ennodio, Idylliis Cypriani, Lastantii, Hilarii, Dracontii, fragmentisque Senecae et Petronii: et adiuncto museo sive indice duplici Rhetorico et Poetico in omnes Poetas, Kalendario item veteri Pontificio et rustico Romanorum cum Ficheti notis p. 1171-1208. Exstat et tertia corporis Poetarum Latinorum editio a. 1627. primae anni 1611. vestigiis insistens.

Denique auctius longe et e melioribus editionibus expressum 2. Volum. in sol. typis nitidis, Lond. 1713. apud I. Nicholson, B. Tooke et I. Tonson, cum indice poetico Farnabiano descriptionum, imaginum, rerumque dedit Clarissimus Vir Michael Maettarius, atque

en pourra juger par ce seul traité Catulle dans son Passer commente ains: Lugere o Veneres Cupidinesque! le Pere lui sait dire: Lugere alia tuum chori frequentes.

n) Dominio s de Colonia hist. en pour literaria de Lyon Tom. 2. p. 708. Catulle Le P. Fichet en purgeant le Corpus Potrarum, semble avoir porté in delicatesse un peu trop soin. On gete ali

POETAR. LATINORVM. Lib. IV. Cop. I. 275.

atque Serenish Subaudiae Duci, Francisco Eugenio de dicavit hoc titulo: Opera et fragmenta veterum Poëtarum Latinorum, Profanorum et Ecclefiasticorum.

Volum. I.

M. Accius Plautus pag. 1.

Publ. Terentius 225.

Tit. Lucretius 293.

C. Val. Catullus 342.

Publ. Virgilius Maro 359.

Q. Horatius Flaccus 442.

Alb. Tibullus 494.

Sext. Aul. Propertius 508.

P. Ovidius Naso 534.

Gratius Faliscus 754.

M. Manilius 758.

Phaedrus 786.

Iun. Moder. Columellae de cultu hortorum liber 800.

Volum. II. L. Annaeae Seneçae tragoe-

diae p. 805.
Aul. Perfius Flaccus 884.
M. Ann. Lucanus 890.

Silius Italicus 940. P. Papinius Statius 1015. C. Valerius Flaccus 1107.

D. Iun. Iuvenalis 1142. Sulpicia . . 1167.

M. Val. Martialis 1168. Maurus Terentianus 1247.

Palladii Rutilii Tauri de insitione liber, ad Pasi-

philum 1267.

M. Aur. Olymp. Nemefianus p. 1269.

Tit. Calphurnius 1274.
Dec. Ausonius 1280.

Ruf. Fest. Avieni periegefis, ora matitima et fabulae 1325. et Arati Metaphrasis p. 1551.

Cl. Claudianus 1343.

Rutilius Claud. Numatianus 1410.

C. Soll. Sidonius Apollinaris 1415.

Mart. Min. Fel. Capella

A. Manl. Torq. Sev. Boetius 1449.

Authores, quorum Fragmenta et varia quaedam opuscula, ex Rob. Stephani, Petri Scriverii, Ios. Scaligari, et P. Pithoei Collectaneis potissimum decerpta sunt.

Liv. Andronicus p. 1456. Quint. Ennius 1457.

M. Ace. Plautus 1470. Cn. Naevius 1473.

Mar. Pacuvius 1479. St. Caecilius 1484.

S 2

Luc.

Luc. Accius p. 1487. Caietanus Lucilius 1496. Sex. Turpilius 1507. Cn. Matius 1509. Lu. Afranius 1550. Quint. Trabeas 1514. C. Licinias Imbrex 1514. Quint. Novius 1514. La. Pomponius 1515. Dec. Laberius 1517. Quint. Catulus 1519. Quint. Atta 1520. Pub. Syrus 1520. Por. Licinius 1523. Val. Aedituus 1524. C. Licinius Calvus 1524. C. Helvius Cinna 1524. M. Furius Bibaculus 1525. P. Ter. Varro Atacinus 1525. C. Ticida 1525. Furius Antias 1526. Laur. Tullius 1526. T. Valgius 1526.

Lu. Varius 1527.

Caef. Baffus 1527.

Aem. Macer 1528.

C. Afm. Gallus 1528.

Cn. Getulicus 1529.

Sex. Haena 1529.

C. Rabirius 1528.

Septimius Afer 1531. M. Ter. Varro 1531. Titinius 1541. Suevius 1542. Albinus 11542. Alphius Avitus 1543. Ilius 1543. C. Granius 1543. - Memor, al. Memmius 1543. (C.) Iulius (Caefar Strabo) 1543. Sempronius Gracchus 1543. Varius 1543. Cil. Maecenas 1543, P. ' Pomponius Secundus 1543. Rutilius Geminus 1543, Incerti Tragici 1543. M. Tullius Cicero 1545. et 1548. Dom. Marsus 1527. Germanicus Caesar 1547.et

1563.

Cornelius Severus 1528. et Petronius Antigenides

C. Pedo Albinovanus 1530.

Volt. Sedigitus 1530. Sentius Augur. 1530.

Aul. Serenus 1530.

et 1589.

1573. Pomponius Secundus 1529. Petronius Hilarius 1574. Petronius Levita 1574. Alcimus 1574.

Seneca Philosophus 1566.

Petronius Arbiter 1567.

Petronius Venufianus 1573.

Euge-

Eugenius p. 1574.

Evantius 1574.
Q. Cicero 1574.
Pentadius 1574.
P. Virgilii Iuvenilia, etc.
1574.
P. Ovidius 1582.
Incerti Auctoris Moretum
1587.
Val. Cato 1588.
Incerti Auctoris Copa 1589.
M. Ann. Lucani ad Piso-

nem 1590. Q. Serenus Samonicus 1592. Incerti Auctoris Phoenix 1599.

Marcellus 1600. Ruffinus de metris 1601. Prifciani periegesis 1632. Coel. Symposius 1609.

Poëtae Ecclesiastici.
Q. Sept. Flor. Tertullianus p. 1525.
Caecilius Cyprianus 1537.
Iuvencus p. 1539.

Hilarius 1559. Marius Victorinus 1561. Ambrofius 1563. Cl. Marius Victor 1567. Damasus 1579. Aur. Prudentius Clemens 1580. Poutius Paulinus 1640. Proba Falconia 1654. Sedulius 1660. Epigrammata e Barthii Adver f. X, 9. 1673. Liberii et Belisarii de Sedulio acrostichides 1673. Honorii I. Pont. R. de Apostolis Christo ascendente obstupescentibus 1673.

Alcimus Avitus 1673.

Venantius Honorius Fortunatianus 1693.

Ad calcom subiiciuntur

omissi.

Cornelius Gallus. Maximianus. L. Apuleius.

CAPVT'II.

HISTORICORVM FRAGMENTIS ET COLLECTIONIBUS.

I. Fragmenta Historicorum collecta ab Ant. Augustino et Fulvio Vrsino, ab Antonio Riccobono et Ausonio Popma. II. Corpus Historiae Romanae scripturum. III. Scriptores a Sylburgio iunitim editi. IV. a Grutero, Blancardo et aliis. V. a Dionysio Gothosedo. VI. Onufrio Panvinio. VII. Collectiones quibus titulus Resp. Romana.

RAGMENTA HISTORICORVM ab Autonio Augustino collecta et a Fulvio Vrsino emendata, cum Vrsini ad Sallustium, Caesarem, Livium, Vellejum, Tacitum, Svetonium et reliquos Historiae Augustae scriptores observationibus, edita sunt Antverpiae a. 1595. 8. Insunt fragmenta Q. Fabii Pictori, et Fabii Maximi Serviliani p. 3.8. C. Licinii Macri p. 12. Sempronii Asellionis p. 14. L. Coelii Antipatri p. 20. Q. Claudii Quadrigarii p. 28. Clodii Licinii sive Claudii, qui C. Acilii annales Romanos ex Graeco latine yerut, p. 29. L. Cincii Alimenti p. 30. Cn. Gellii p. 33. ubi et L. Calpurnii Pisonis et Poëtarum M. Pisonis et L. Pisonis mentio. Fragmenta L. Cassii Heminae p. 41. L. Cornelli Sisenae p. 54. Sisenae fragmenta Christophorus postea Colerus inseruit notis ad Sallustium. Eadem pluribus locis emendat Elias Putschius in Variis Lect. Msf. L.1. cap. 2. quaedam etiam illustrat Janus Guilelmius Verifimil, III, 10.

MISTORICORVM. Lib. IV. Cap. II. 279

Sed et Antonius Riccobonus ad calcem libri de Hifloria collegit fragmenta M. Porcii Catonis Censorini, Q. Claudii Quadrigarii, L. Sisenae, C. Crispi Sallustii, M. Varronis, Fabii Pictoris, Pifonis Frugi, C. Fannii, L. Coelii Antipatri, Sempronii Afellionis, C. Licinii Macri, Valerii Antiatis, L. Caffii Heminae, Q. Aelii Tuberonis, C. Oppii, Cornelii Nepotis, P. Nigidii, M. Valerii Messalae, Fenestellae, Atteji Capitonis, Masurii Sabini, Tuditani, Cn. Gellii, L. Cornelii. Syllae, L. Cincii Alimenti, Iulii Hygini et Sammonici: Sereni. Venet. 1568. 8. Basil. 1579. 8. Annalium Fannianorum compendium scripserat Bratus. Vide Cic., XII, 5. ad Atticum. De hoc Fannio dissertationem edidit Altorfii 1691. Dan. Guil. Mollerus, in qua et alios Fannios refert post Glandorpium in Onomastico. Exstat et eiusdem Molleri de Q. Fabio Pistore diss. ibid. 1689. in qua S. 13. recte post Vossium observat. Sigonium ad Livii lib. XXII. non scribere, se historiam Q Fabii (ut velba Sigonii accepit Pighius) sed Appiani Hannibalica legisse apud Lud. Beccatellum.

Aufonius post Popma fragmenta Historicorum a. 1620. 8. collegit. Nomina illorum sunt: Q. Fabius Pistor, Q. Fabius Servilianus, L. Cincius Alimentus, C. Acitius, C. Fannius, (de quo Baelium consules in Lexico,) Vennonius Scribonius Libo, M. Porcius Cato, A. Posthumius Albinus, Cn. Gellius, Sex. Gellius, L. Calpurnius Piso Frugi, Lutatius, L. Coelius Antipater, Q. Aellus Tubero, P. Rutilius Rusus, P. Sempronius Afellio, Clodius Licinius, L. Licinius Macer, L. Cassius Hemina, Claudius Quadrigarius, Q. Valerius Antias, Cn. Austidius, L. Cornelius Sisenna, M. Terentius Varro, Q. Hortensus Ortalus, (de hoc quoque, ubi voles, Baelium consules) T. Pomponius Atticus, Cornelius Nepos, L. Fenestella, Tanusus Geminus,

minus, Domitius, Cn. Egnatius Verinus, et M. Ostavius. Haec collectio fragmentorum historicorum subicitur sine notis editioni Sallustii Amstelodamensi 1661. 12. sed Cantabrigensi 1710. 4. cum notis Popmae, novisque losephi Washi curis, item Cortianae ex edit. Washiana, et Havercampiunae.

II. CORPVS HISTORIAE ROMANAE SCRI-PTORVM LATINORVM VETERVM primus edidit Henr. Stephanus 1568. 3. Voll. 8. admistis tamen et graecis, Dione et Herodiana. Infunt post Sigonii Fastos Consulares, et eius in hos Commentarium, Velleius, Svetonius, Scriptores VI. Hift. Aug., Pomponius Lastus, (de quo mox) Egnatii Lib. III. de Cassaribus, Ammianus et Entropius. Aliud prodiit Genev. 1609 f. 2. volum. et ibid. 1653. In volumine prima post Barth. Marliani de Origine urbis Romae diatribam, et annotata quaedam, nescio cuius auctoris, de Graecorum Latinorumque mensuris, ponderibus et numis, exhibentur Livius, Psendo - Messala Corvinus de progenie Augusti, Flori libri VI. Velleius Paterculas, Sex. Aurelius Victor de Romanae gentis origine, de Viris illustribus, de Imperatoribus, et Scriptores Hist. Augustae, Sexti Rust sive Rust Festi Breviarium, Eutropii libri X. cum octo libris additionum Pauli Diaconi, Magni Aurelii Cassiodori Chronicon, Jornandes de Regnorum ac temporum Successione, C. Iul. Caesaris et Hirtii commentaria, C. Crispi Sallustii coniuratio Catilinae, bellum Iugurthinum, fragmenta, et Porcii Latronis oratio in L. Sergium Catilinam, Hactenus Tomus prior.

Messalae libellus prodierat edente Iac. Bedroto ad calcem Flori edit. Colon. 1540. 8. et praemissus Livio Paris. 1552. f. Exstat etiam in tomo posteriore scriptorum Hist. Aug. Iani Gruteri, et in Gothosted. Hist. ant.

Sep2-

Separatim cliam a se recensitum vulgavit H. Meibomius Senior Helmstadii a sine anni indicio. cf. Dan. Georg. Molleri dist. de M. Messala Corvino, Altdorf. 1689. p. 14. et so. Conradum Dietericum in vita Augusti pag. 169. Spurium et inserioris actatis esse, nune dubitet. Deperdita Messalae, quem exastissmi ingenii in omnes studiorum partes et latini utique fermonis exastissmum observatorem vocat Seneca Controv. 12. seripta sunte liber de litera Samasoria, liber de Romanis familiis, indignatio, libri de auspiciis, orationes et declamationes. Obiit a. V. C. 765. Plura de illo Nic. Faber ad Senecae Controvers. 12.

In posteriore volumine occurrunt Svetonius, Tacitus, Spartianus, et reliqui Histor. Augustae seriptores quinque, Ammianus Marcellinus et Iustinus. Hisce, praeter P. Vistoris de regionibus urbis Romae libellum, accedunt nonnulla scriptorum recentium, Pomponii Laeti, qui vero nomine Iusius Sanseverinus vocabatur, Compendium Hist. Rom. ab interitu Gordiani innioris, usque ad Iustinianum III. a) Io. Baptistae Egnatis de Romanis Caesaribus libri III. cum viri dos di supplemento ad Rudolphum II. Andreae Alciati de Magistratu et civilibus militaribusque officiis Romanorum: denique nescio cuius recentioris scriptoris libellus de origine, forma et magnitudine Romae.

III. In Historiae Romanae Scriptoribus a Friderice Sylburgio, qui notas breves etiam addidit, in tres tomos, quorum postremus Graecos scriptores complectitur, digestis et recensitis Francos, 1588. f. praeter scripta Veterum Latina superiore collectione memorata habetur sibellus incerti autoris de XIV. regionibus urbis

a) Hoc Compendium primum mortuus est, v. Diarium Veneedium est Vener. 1598. 4. de Lacto ipso qui Romae codem anno p. 366. sq.

Romae, qui Notitiae dignitatum imperii occidenti praemittitur a Pancirollo, et diversus est a Rusi Festi et P. Victoris einsdem argumenti. Addidit etiam Sylburgius opusculum Iulii sive Lucii Exsuperantii, sciptoris antiqui, sed non satis exploratae actatis, de Marii, Lepidi et Sertorii bellis civilibus. Vicissim omisit recentium scriptorum opuscula, excepto compendio Iulii Pomponii Laeti. b). Alios Exsuperantios vido ap. Papebrochium in Actis Sanctor, T. 7. Mai. p. 261.

Historiae Rom. Epitomae T. II. prodiere Florent. Infunt T. 1. Florus, Velleius, Victor, T. 2. Rufus Féstus, Messala, Eutropius, Svetonius, Paullus Diaconus, Cassiodorus, Iornandes, Exsuperantius, Fasti Capitolini, et Austor incertus, de ponderibus et mensuris.

IV. Historiae Augustae Scriptorum primus Corpus dedit Aldus Venet. 1518. et 1519. 8. In primo vo-Inmine infunt Sectionius, Victor, Eutropius, Paullus Diaconus: in altero Nervae, Traiani, Adriani vitae e Dione, G. Merula interprete, Sex Scriptores Hift. Aug. libri Egnatii de Caesaribus, et annomationes in illos scriptores, Aristidis Or. de laudibus Romac. Scip. Carteromacho interprete, et Conflagratio Vesuvii e Dione, interprete Merula. Pars posterior repenta est a Iunta Florentiae 1519. 8.

Post

b) Iulii Exsuperantii ille libellus repertus fuit ad calcem Sallustii de bello Catilinar, et Ingur-thino in Mito Petri Pithoei, un-de ex Sallustii historiarum libris breviarium quoddam esse credi- tur, et a Iosepho Wassio et Cortio subiunchus esse Sallustio in nova editione Cantabrig. 4. Exfu-perantius quidam Derroneniis Epi-librum Pontificalem p. 254 leq. Icopus subscripsit Concilio Aqui-

fejensi a. C. 381. Exsuperantius de Gallicia Lucensis conventus municipii Celenis, interfuit Concilio Toletano a. 400. fed hi ni-hil ad nostrum. At hic noster fortasse idem cum Exsuperantio, quem memorat Rutilius itinerar. lib. 1. v. 213. De S. Exuperan-tio Archiep. Ravenmete Agnelli

Post Aldum novum Corpus tale curavit et edidit Erasmus Colon. 1527. f. Insunt praeter Svetonium et sex Scriptores Hist. Aug. Vistor, Eutropius, Paullus Diaconus, Ammianus, Pompon. Laetus, I. B. Egnatius. Historiae Augustae Scriptores latini minores a Iano Grutero collecti, Msf. Palatinorum ope emendati et notis illustrati Hanov. 1611. fol. hi sunt: Florus, Velleius, Svetonius, Spartianus cum reliquis quinque, Ammianus Marcellinus, Iulius Exfuperantius, Aurelius Victor, Paulli Diaconi et Landulphi Sagacis Historiae Miscellae libri XXVI. Iornandes de Regnorum temporumque successione et de rebus Geticis, Paulli Warnefridi libri sex de rebus gestis Langobardorum, et Sexti Rufi breviarium. Saepius etiam iunclim excust scriptores nonnulli minores Romanae Historiae, ut anno 1607. e Raphelengii officina Florus, Aurelius Victor, Kesti Rusi breviarium, Messalae Corvini libellus, Chronicon Caffiedori et Eutropius. Similiter Lugd. Bat. 1648. 12. volumen, quod Historiae Romanae Epitome inscribitur, e museo Nic. Blancardi, complectitur Florum, Velleium, Aurel. Victorem, Rufum Festum, Messalam, Eutropium cum Paullo Diacono, Chronico Cassodori, Iornande de regnorum successions et Iulii Exsuperantii libello de Marii Lepidi ac Sertorii bellis civilibus.

V. Antiquae Historiae ex XXVII. auctoribus contextae libri IV. opera Dionysii Gothofredi Lugd. 1591. 122. volum. In hac collectione reperies Berosi Chaldaei de antiquitatibus libros V. Manethonis Aegyptii supplementa ad Berosum et Io. Annii Viterbiensis Chronologiam Hetruscam, Metasthenis Persae de iudicio temporum et Annalium Persarum, Philonis Iudaei breviarium de temporibus, Xenophontem de aequivocis, Archilochi Epitheton de temporibus, Myrsium de ori-

gine Tyrrhenorum et Italiae, Catonis fragmenta de originibus, Sempronii de visitatione et chorographia Italiae, Q. Fabii Pictoris de aureo seculo et origine urbis Romae ac vocabulis eius, et libros duos de Romulo, Fragmentum itinerarii Antonini Pii, Grimoaldi Volturnae sive Etruriae Praesecti Excerpta quaedam de ipsa Etruria. Mento mirantur Eruditi Gothofredum haec Anniana commenta in fuum antiquae historiae corpus fine censura admilisse. Porro apud eum fequitur Messalas Corvini libellus de progenie Augusti ad eundem Augustum, de quo ante. Livii Epitomator, qui Gothofredo videtur Augusti Imperator. temporibus scripsisse, Flori libri IV. Historiae Romanae, Sexti Ruft breviarium, Eutropius, Ausonii carmina de XII. Caesaribus, Sextus Aurelius Vistor de viris illustribus ex veteribus libris auctus, de origine gentis Romanae, Excerpta ex libro Sexti Aurelii Victoris de vita et moribus Impp. ab Augusto usque ad Theodofium ex edit. A. Schotti, historia abbreviata de Caesaribus ab Octaviano Augusto ad consulatum decimum Constantii Augusti et Iuliani, Cassiodori chronica ad Theodoricum Regem, Paulli Diaconi de rebus gestis Romanorum libri ad Eutropii historiam additi, e Svida Excerpta, Pomponii Laeti Historiae Romanae compendium ab interitu Gordiani iunioris ad Iustinum III. e Volaterrani libro 3. et 13. Anthropologiae de vitis Imperatorum, Ioannis Baptistas Egnatii Romanorum Principum libri III. et denique appendix Sexti Aurelii Victoris. Notabit autem lector libros hosce ab Epitome Livii usque, nec una serie integros exhiberi, sed ita sibi invicem permixtos esse, ut ex singulis iunctim congesta reant, quae ad unius actatis vel Caclaris historiam pertineant.

VI. Cum Onuphrii Panvinii Veronensia Augustinimi libris tribus commentariorum de urbe Imperio es civitate Romana Venetiis 1558. editi funt Sexti Rufi et P. Vistoris de regionibus urbis Romae, et Rutilii Claudii Numantiani Itineraria duo. In Parisiensi editione a. 1588. 8. accesserunt Origo gentis Romanas incerto auctore, c) quae incipit: Primus in Italiam creditur venisse Saturnus, Sex. Inl. Frontini de aquae ductibus urbis Romae libri II. Eiusa. de coloniis, nunc primum editus, Legis Mamiliae, Rosciae, Allenae, Peducaeae capita quaedam de agris assignatis et constitutionibus limitum: locus de coloniis ex libro 1. Vellejt Paterculi: fed et haec hypobolimaea quae Annius Viterbiensis vulgaverat: M. Porcii Catonis Originum liber I. Q. Fabii Pissoris de aureo seculo et origine urbis Romae libri II. C. Sempronii de divisione Italiae. Myrfilii Lesbii de origine Italiae et Tyrrhenorum libri 2. Haec quatuor polirema opuscula ab autore esse dicuntur, autoritatis licet et fidei dubiae, antiquitatis tamen non omnino contemnendae.

VII. Exstat etiam minore forma collectio duplex, quae inscribitur Respublica Romana; in altera occurrunt Vellejus, Florus, Aurelius Victor, Eutropius, Cassiodori Chronicon etc. in altera haec recentiorum scriptorum opuscula studio Petri Scriverii collecta exhibentur: Andreae Dominici Florei ad Brandem Cardinalem Placentinum (qui creatus erat a. C. 1411.) de potestatibus Romanorum libri II. qui antea falso L. Fenestellae nomine circumferebantur, editi primum Colon. 1539. S. cum Scholiis Matthiae Bredenbachii. Primus sub Flocei nomine edidit Aegidius Witsius Brugen.

c) Eadem est, quae saepissime postea procliit sub nomine Aurelii Vistoris, ut dictum supra in Vifore, es eum A. Schotti notis

exstat etiam ad calcem Antiquitatum Rom. Dionysii Halicarnassei, in edit. Wecheliana et Lipsiensi.

fis a. 1561. 8. Flocco impridem vindicaverat Flavius Blondus in Hetruria, Gyraldus dialogo IV. de poëtis, qui legerat Epistolam Flocci ad Cardinalem, quam in edd. omissam dolet Simon Leevius, in libro de origine et progressu Iuris Civilis Rom. in quo et hic libellus sub Fenestellae nomine est cum notis. Is Fenestellae quidem esse putat, sed interpolatum a Floceo e Pli-Pomponii Lacti de Magistratibus nio et Gellio. et Sacerdotibus Romanis ad Pantagathum libri II. Raph. Volaterrani de eodem argumento ex comment. Vrbanor. lib. 29. Andr. Alciati liber de Magistratibus et officiis Rom. Petri Nannii de comitiis Rom. ex lib. X. c. ult. Misc. Iusti Lipsi commentariolus de Magistratibus Vet. Pop. Rom. Iani Guilelmi et Georgii Vauchopii de codem argumento, denique Appendix de Romae statu hodierno et Pontificis auctoritate ac reditibus, ex variis autoribus collecta.

Libris quatuor Antiquitatum Romanarum *Philippi* Caroli Francof. 1670. 12. excusis subiiciuntur iidem Pseudo Fenestellae libri II. de potestatibus sive Magistratibus Romanorum, Pomponii Laeti, Raphaelis Volaterrani et Henr. Bebelii de Romanorum Magistratibus et Sacerdotibus libelli et Valerius Probus de interpretandis literis antiquis Romanorum. d)

Nuperrima Collectio scriptorum latinorum veterum Historiae Romanae sacta est Heidelbergae, tribus tomis a. 1743-48. in s. curante Bennone Caspare Hauriso. Scriptores ipsi non ordine iusto digesti sunt. Nam tomus primus cum habeat Livium, alter cum Messala, Corvino, Floro, Vellejo, Victore, S. Ruso, et Eutropio, habet Paullum Diat. Cassiodorum, Iornandem, Str. Hist. Aug. Ammianum etc. tertio sequuntur Svetonius

d) Hic in ed. Fabric. additus Lenwen) collectione: fed, quia est Catalogus libellorum cerero- ad Ius Romanum pertinent onnes, rum, qui funt in illo Levii (van emilimus.

tonius, Tacitus, Iulius Cassar etc. cum quibusdam recentioribus, Laeto, Egnatio, Alciato. Ceterum et notae plures accesser et numi, et aliae antiquarum rerum sigurae.

De Historicis Latinis praeclarum opus Gerhardi loannis Vossii a. 1627. primum in lucem editum et auctius a. ,1651. Lugduni Rat. atque inde iterum in Germania Francof. 1677. in 4. ac denique inter eius opera tomo quarto Amst. 1703. fol. reculum, extat. notae et animadversiones Christophori Sandii prodierunt Amft. 1677. 12. Ioannis vero Hallervordi Regiomontani spicilegium Ien. 1672. Vtraque recusa Hamb. 1709. 8. cum Bernardi a Mallincrot centuriis circiter quinque Paralipomenon de historicis Graecis, et Lud. Nogarolae diatriba de Viris illustribus genere Italis, qui Graece scripferunt. Ab eo tempore praeclara ad Vossii librum tertium de historicis Latinis, natione Italis, (a l'etrarcha usque) animadversa et paralipomena, auctore nobilissimo atque eruditissimo viro Apostolo Zeno. inserta sunt Diario Veneto eruditorum Italiae, tomo nono et sequentibus, quae ex Italico idiomate verti Latine et separato volumine edi ex usu studiosorum erat. Prodiere separation sub Disputationum Vossianarum tietulo, sed italice, Venet. 1753. 4. voll. duobus: suntque plenae egregiis observationibus et lectu dignissimae. Petri Criniti de historicis Latinis ineditum librum memorat Vossius p. 673. Ludovici Iacobi a S. Carolo paralipomena inedita de historicis Graecis et Latinis Claudius Sarravius p. 266. seq. Epist. Magis etiam dolendum Thomae Reinessi ad Vossium observationes non vidisse lucem, de quibus iple in Epistolis ad Hofmannum p. 33. 311. etc. Dolendum quoque, vanam fuisse spem, quam fecit editio Amstelodamensis a. 1688. Opusculorum Myr thologicorum, Phylicorum et Ethicorum Thomae Galei, in qua, ad Palaephatum, promittitur Vossius de Hifto-

Historicis Graccis et Latinis daplo auctior, enm tames in secuta a. 1703. nihil accesserit secundae a. 1651. Inter Epistolas alionum ad Vossium, quae Vossii Epistolis subiiciuntur, duodenonagesima est Arnoldi Buchellii, in qua nonnullae ad libros de historicie Latinis observa-Non contemnenda etiam, quae annotavit Io. Fabricias T. 2. Bibliothecae suae p. 478. 501. Francisci Motthani Vayerii de Historicis e) Graecis et Latinis liber Gallice editus Paris. 1646. 4. inter eius opera T. r. edit. in f. 1656. et T. 3. edit. in 12. Paris. 1669. reperitur. Martini Hankii de Romanarum rerum scriptoribus liber I.-Lips. a. 1699. 4. et liber II. a. 1675. 4. perinde ut eius liber de scriptoribus Byzantinis a. 1677. 4. diligenter et laboriose conscriptus est, fuitque illo tempore in eo genere optimum opus. Batthafaris Bonifacii de quadraginta Romanae historiae scriptoribus, eum Carali Sigonii iudicio, et Adriani Politi ordine historiae Romanae legendae, ne alias editiones commemorem, prodiit Helmstadii 1624. 4. et exstat quoque cum Petri Angeli Bargaei libello, quo ordine scriptores historiae Romanae legendi fint. Nam Sylvii Conradi iudicium de Latinae historiae scriptoribus Rom. 1649. minore forma editum non vidimus. Marquardi vero Freheri f) Directorium historicorum, sed medii potissimum aevi, utilissimum, ex quo cognoscere licet, ubi praecipui Chronologi, Annalium scriptores et historici incipiant et ubi desinant, cum eius collectione scriptorum Germanicorum prodiit Francof. 1624. 1637. f. id a pluribus post repetitum est, etiam Struvio, sed nude; erat enim

e) Historici Graeci de quibus disserie Vayerius, sunt Herodotus, Thucydides, Xenophon, Polybius, Diodotus Sic. Dionysius Halicatnasseus, Iosephus, Artiatus, Appianus, Dio Cassus, Hetodianus, Zosimus, Procopius, Agathias. Latini Sallustius, Caes

far, T. Livius, Vellejus Paterculus, Q. Currius, Tacitus, Florus, Svetonius, Iustiaus, et Ammianus Marcellinus.

f) Quae hinc sequentur, us-

f) Quae hinc fequuntur, ufque ad finem capitis, huc non pertinent, nec quis ea hic quaerat. Reliqui tamen intach.

enim brevissimum, vix duarum plagularum: at separatim cum auctario locupletissimo egregii viri Io. Davidis Koeleri, Altorf. 1720. 4. iterumque 1734. plenius, subiuncta Casparis Sagittarii diss. de praecipuis Historiae Germanicae scriptoribus. Nuper vero etiam recusum est cum multis accessionibus Goettingae 1772. 4. per Ge. Christophorum Hambergerum, additis scriptoribus historicis, qui ab superioribus vel ignorati aut praetermissi essent, vel tum nondum editi suissent: nec termini medii aevi servati sunt. Degorei Whear relechiones hiemales de ratione legendi utrasque historias Civiles et Ecclesiasticas prodiere Oxon. 1625. 1637. 1662. Cantabrig. 1680. et cum Nic. Horsmanni et Edmondi Bohnii supplementis Lond. 1685. 8. iterumque editae in Germania, Noriberg. 1662, 8. et novissime Tubingae, infigniumque Io. Christ. Neu accessionum volumine duplici et tertio, mantissa de rerum Germanicarum scriptoribus locupletatae. Io. Andreae Bossi dissertationibus de prudentia et eloquentia civili comparanda Ienae 1677. 4. et cum Thom. Crenii notis in tomo 2. methodorum Lugd. Bat. 1696. 4. addita est eiusdem Bossi notitia scriptorum historiae universalis, g) Ien. 1698. 4. curante Georgio Schubarto; Ioannes item Henricus Boeclerus in Bibliographia historico politico Philologica a. 1677. 8. data praelis et emendatius atque cum infignibus accessionibus V. C. Ioannis Gottlieb Krause recusa Lipsiae 1715. 8. non pauca Vossio praeterita nos docent. Io. Iac. Battierii sive Iac. Christophori Iselii dissert. de Historicis Latinis melioris aevi, Basil. 1697. Historici, Chronologi et Geographi celebres literarnni ordine descripti a Martino Zeilero, Vlm. 1652.8. Lancelotus Voisin de la Popeliniere, nomine suo praeterito,

g) Be his etiam Edward Simfon in parasceve ad Chronicon Cathelicum, Oxon. 1652. fol.

Paril 1599. 8. Gallice vulgavit Historiam Historiamm sive Historicorum, PHistoire des histoires. Novissime omne punctum tulit, qui notitiam delibatam Historicorum omnis generis studiosis offert Langlet du Fresnoi h) in methodo discendae historiae, Gallice edita Paris. 1713.8. recusa mox Bruxellis, et cum Io. Burch. Menkenii auctario ubere ac selecto, Lipsiae 1714. 8. atque Italice i) Venet. 1716.8. et cum novis ex divite Menkenii penu additamentis, Germanice A) Lips. 1718. 8. Post et in Francia multo et supra modum auctior liber editus est Parif. 1734. 1735, 12. Vol. 9. et 1749. Supplem. Voll 3. et nuper a. 1772. Parif. 12. Voll. 15. per quendam Bouet. Longum esset commemorare, qui Historicos omnis gentis et recentiorum maxime temporum commemorarunt, folum indicem quidem texentes ut Paulus Bolduanus in Bibliotheca historica, Lipsiae 1620. 4. Stephanus Praetorius in Catalogo historicorum, Viteberg. 1597.8. Gabriel Bucelinus parte 2. nuclei Historiae universal. Augustae Vindel. 1664. 12. Georgius Draudius in Bibl. classica, et in Bibl. philosophica Martinus Lipenius: praeter hos vero Philippus Glaserus in admonitione de recte legenda historia et catalogo historicorum Argentor. 1629. 4. Thomas Dempsterus in iudicio de omnibus omnium gentium et temporum historicis, Parif. fine nomine auctoris: Io. Bodinus ad calcem Methodi histor. Antonius Possevinus in Bibl. selecta libro XVI. Iacobus Gordonus in Chronologia etc. iam commemoratus Burchardus Gotthelf Struvius in Bibliotheca historica secundum monarchias, regna, secula et materias distincta Ien. 1705. 8. Christianus Gryphius de scriptoribus historicis seculi XVII. res cuiusvis gentis Europae illustrantibus Lips. 1710.8. et Ioannes Hubnerus Riblio-

b) Journal des Sav. 1713. T. 2. p. 207. Deutsche, Acta Eruditor. Tom 2 p. 1045. Neuer Bücher-Saal XXXVII. p. 9.

i) Giornale de' letterati d'Ita-lia T. 27. p. 464. k) Acta Eruditorum 1719. pag-

Bibliotheca historica, scripta Germanice, cuius Centuriae octo viderunt lucem, prodiit Lips. 1515-1720. 12.

Specialem Bibliothecam historicam nullam neque locupletiorem sol aspexit, neque accuratiorem aut melius digestam evolverunt eruditi, quam Gallicam in lucem datam a Iac. Longo (le Long) presbytero sacri Oratorii francice Paris. 1719. f. De aliis, qui ante illum in eodem argumento versati sucrunt videndus ipse n. 6545. seqq. ubi etiam n. 6553. mentionem facit isagoges in historiam scriptorum Historiae Gallicae, quam dedi Hamburg. 1708. 8. in qua 1) Andreae du Chesne Bibliotheca Chronologica scriptorum ab originibus regni Francici ad sua usque tempora (ex edit. Paris. 1663.12.) 2) Christiani Gryphii de scriptoribus seculi XVII. res Gallicas spectantibus, ex opere tunc adhuc inedito: et 3) Hermanni Dieterici Meibomii de Gallicae historiae periodis et scriptoribus disputatio.

Bibliothecam historicam Hispanicam Lustanamque, merito aliquis adhue desideret etiam post subsidium, quod Nic. Antonius in indice ad Bibliothecam suam Hispanam T. 2. p. 604. seqq. suppeditavit.

Germanicam Bibliothecam historicam, longe adhue absumus, ut similem vel plenam aeque, vel tam bene digestam accuratamque habeamus: licet specimen quoddam pridem edidit Mich. Hertzius Ersurt 1679. f. et 10. Georgius Eccardus a. 1705. 8. Gotfrid. Ruhlmannus in Epistola data a. 1715. ad sereniss. Principem Schwartzburgicum suadet in singulorum Principum ausis, liberisque Rebuspubl. Bibl. scriptorum de rebus pariis studiose colligendam esse, et ipse spem Bibliotheae historicae amplissimae et pulcherrimae in lucem a e edendae secit. Partes etiam attigerunt nonnulli, ut Palatinam nuper Ge. Christ. Iohannis de scriptoribus d historiam Palatinam eognoscendam facientibus,

T 2

ante Dan. Parei historiam Palatinam, reculam Francos. 1717. 4. Suevowirtebergicam, Ge. Conr. Pregizerus in parte secunda Bibl. Suevowirtebergicae ad calcem patris Io. Vlrici Pregizeri Sueviae et Wirtenbergiae sacrae, Tubing. 1717. 4. p. 439. seq. Etiam de Silesiacae historiae scriptoribus ineditis exstat Epistola Gotfridi Rohni, Vratislav. 1693. 4. et Christ. Rungii Miscellaneorum sasciculi tres Olsnae 1712. Brigae 1713. et Vratislav. 1714. 4. Et scriptores de rebus Silesiacis notavit Godfridur Dewerdeck prolegomenis ad introductionem in rem Silesiae numariam, quam Germanice vulgavit Iauravii 1711. 4. Et Bibliothecam Silesiacam exspectare iussi sumus a Io. Casp. Eberto, cuius specimen est in Novis literariis Hamburg. 2. 1705. p. 287.

De scriptoribus rerum Hungaricarum, Dav. Czwittingerus in specimine Hungar. literatae, Frf. 1711. 4.

De Daniearum rerum historicis pauca sunt, quae Io. Suaningius attigit in prolegomenis ad Chronologiam Danicam, Hasniae 1650. fol. p. 28. seq. Andreae autem Vossi, Claudii Lyschandri, D. Hestoris Godfridi Massi et Ottonis Sperlingii promissae lucubrationes et assectae non viderunt lucem. Itaque primus in hoc genere operae pretium secit Rev. Nic. Pet. Sibberen, cuius Bibl. Hist. Dano Norwegica prodiit Hamb. 1716. 8.

De Anglicanae historiae periodis et scriptoribus brevis exstat, sed erudita diss. Herm. Diet. Meibomii Helmst. 1702. 4. instum vero opus Guil. Nicossoni Bibl. historica Anglicana, tribus volum, in S. 2, 1707. primum, et deinde auctior uno volum. Lond. 1714. s. utraque edit. Anglice.

Eidem Nicolfono debemus Bibl. historicam Scotiae,

the Scottish historical library Lond. 1702.8.

Belgicae Biblioth. historicae loco est Adriani Pars index Batav. Belgico idiomate editus Lugd. B. 1701. 4.

Polonicarum rerum Historicos non indiligenter perfecutus est Nobilist. Vir Sam. Ioach. Hoppius, schediaf-

mate

mate literario de scriptoribus historiae Polonicae, Dantisci 1707. 4. quod auctius deinde cum Gabr. Groddeckii et Val. Schlieffii, Patricii Gedanensis auctario et annotatt. praemissum est Io. Duglossi Hist. Pol. Lips. 1711. f.

De Historicis Venetis, qui auctoritate publica res sereniss. illius Reip. tradiderunt, Apostolus Zenus in museo Minervae Venetae (Galleria di Minerva) Tom. 1-

pag. 165 --- 168.

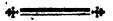
Historiae naturalis scriptorum Bibliothecam dedit qui multis et ipse curiosis et diligentibus scriptis eam locupletat quotidie, V.C. Ioannes Iacobus Scheuchze-

rw, Tiguri 1716. 8.

Scriptores Historiae Ecclesiasticae, qui commemoraverunt multi sunt, quos laudant Io. Andreas Bossus in schediasimate de comparanda notitia scriptorum Ecclesiasticorum Ien. 1673. 4. et in tomo tertio methòdorum Thomae Crenii Lugd. B. 1699. 4. Caspar Sagittarius introductione in Historiam Ecclesiasticam Ien. 1694. 4. (quam altero tomo locupletavit Rev. D. Ioannes Andreas Schmidius Ien. 1718. 4.) Thom. Ittigius in schediassmate de auctoribus, qui de scriptoribus Eccles. egerunt Lips. 1711. 8. cum notis V. C. Christiani Ludovici edito: nec non prolegomenis ad Seculi I. selecta capita, Lips. 1709. 4. ubi recentiores Annalium et Hist. Eccles. scriptores et in praesat. ad seculum II. Lips. 1711. ubi veteres persequitur. Vide etiam sis quos laudo praesat. ad T. V. Bibl. Graecae Hamb. 1712. 4.

Denique Historiae litterariae scriptorum notitia petenda ex Philippi Labbei Bibliotheca Bibliothecarum toties recusa, quae post bina Antonii Teisserii volumina Genev. 1686. et 1705. 4. novo etiam studio Viri

dicuius docti suppleri ac locupletari desiderat.

*

CAPVT III.

DE

VARIIS MONVMENTIS ANTIQVIS LATINIS.

I. Specimina veterum scripturarum. II. Inscriptiones antiquae. III. Fasti Capitolini. IV. Monumentum Ancyranum. V. Ostavii Caesaris Aug. fragmenta etc. VI. Monumenta varia antiqua. VII. Numi antiqui. VIII. Libri Lintei.

d latinas literas pertinent etiam monumenta antiquitatis Rom. latina, de quibus adeo ad confilium huius operis dicendum videtur. Initium faciemus a literis iplis et scripturis antiquitatum Rom. variis.

I. SPECIMINA VETERVM SCRIPTVRA.

RVM ex codicibus Mfl. per varias aetates incredibili industria collegit et tabulis LX. digessit Ioannes Mabillonius libro quinto operis eximii de re diplomatica, editi Paris. 1681. fol. Adde Eduardi Bernhardi literaturam a) charta maiore patente vulgatam Oxonii a. 1689. Habes etiam nonnulla huc spectantia, apud Danivlem Papebrochium in Actis Sanctorum propylaeo ad Tom. 2. b) Aprilis, et in Claudii Molineti Historia at-

e) Eduardi Bernhardi literaturam illustris Vir Ezech. Spanhemius recudi curavit (non integram tamen, quod dolendum) in editione Londinensi operis sui de usu es praestantia numismatum, T. I.

diff. 1. p. 80. \$2. et 114. Obiit Eduardus Bernhardus 2. 1697. 12. Ianus Spanhemius vero 2. 1710. actaris \$1.

b) Dan. Papebrochii S. I. Tounus fecunidus Act. Sanctorum Aprilis que fortuna litterarum Romanarum et variis monumentis antiquis descripta Paris. 1684. Gallice, tum in Georgii Hickesii doctissimo et admirandae industriae atque iagenii opere, quod linguarum veterum septentrionalium thefaurum Grammatico Criticum et Archaeologicum inscripsit Oxon. 1705. fol. in Io. Iac. Scheuchzeri specimine alphabetorum edito Tiguri 1730. fol. et in Godefridi Abbatis Chronico Gottwicensi, de quo Ach Erud. 1734. p. 97. seg. tum eadem et fere maiori Copia Benedictini in opere praestantissimo Nouveau Traité diplom. inpr. T. III. porro alii, qui e Mss. libros edidere, inprimis Blanchinus in Evangeliario T.IV. Caylus in Recueil d'Antiquitez, Chishul in Antiquitatibus Asiaticis, ut alios mittam.

Mabillonium quidem in assignanda diplomatum antiquitate lapfum et incertas proposuisse regulas dubizeque fidei Archetypz, contendit Bartholomaeus Germon S. I. in disceptatione de veteribus Regum Francorum diplomatibus et arte secernendi antiqua diplomata vera a falsis Paris. 1703.12. Respondit Germonio, licet praeterito adversarii nomine, Mabillonius in supplemento librorum de re diplomatica, in quo archetypa in his libris proposita ipsaeque regulae denuo confirmantur, novisque speciminibus et argumentis asseruntur et illufirantur, ibid. 1704. fol. Germonii secunda adversus Mabillonium disceptatio lucem vidit Paris. 1706. 12.

Aprilis lucem vidit Antw. 1675. f. in cuius propyleo pag. XVI. feq. legitur eriam Alexandri Withelmii ad Papebrochium Epistola, qui Withelmius nonnulla de litterarum latinarum characteribus antiquis notavit ad Diptychon Leodiense, Leodii 1659. fol. quemadmodum et Henricus Noris ad

Cenotaphia Pisana Venet. 1681. f.

Ab Papebrockio erudito viro tradita quaedam, de dignoscendis antiquis diplomatibus confutaverat Mabillonius, ita ut Papebrochius ipse agnosceret, et per litteras gratias ageret, quas deinde a Germonio ex eadem S. I. oppugnatus publici iuris Mabillonius, fecit.

Mabillonii caufam interim alacriter defensitantibus triumviris eruditis lufto Fontanino Foroiuliensi in Vindiciis antiquorum diplomatum Rom. 1705. 4. Theodorico Ruinarto in Ecclesia Parisiensi vindicata Paris. 1706.12. et Petro Conftant in Vindiciis Mitorum Codicum, ibid. 1706.8. Denique Germonius novas disceptationes a. 1707. 12. edidit, quibus Fontanino et Ruinarto respondere constur et Dominico Lazzarino atque Antonio Gatto, qui editis Epistolis Germonium ut certissima quaeque labefactare conantem perstrinxe-Poterunt etiam consuli, quae adversus ymaiornτα diplomatis Lindaviensis eiusque υπερασπιστή Wagnefeccium disseruere Heiderus atque Conringius et alii: Emanuelis vero Schelstrateni librum, quo modum ex forma characterum sive latinorum sive graccorum vetustatem scripturae dignoscendi tradere instituerat, una cum' auctore intercidisse, dolendum est. De illa controversia, quae bellum diplomaticum dici solet, praeter M. Antonium Gattum aliosque supra nominatos, consulenda Scipionis Marantae Messanensis expostulatio in Bartholomacum Germonium pro antiquis diplomatibus et codicibus Msl. Messanae 1709. 8. stolae item octo, s. dialogi Gallice editi hoc titulo: Histoire des contestations sur la Diplomatique, avec l'analyse de cet ouvrage, composé par le R. P. Den Jean Mabillon. Paril. 1708. 12. Lazzarini Murri toparchae responsio ad Germonium Romae a. 1705. edita et illustrissimae Principi Vallimonturrensi dicata. Desensio eiusdem a Caietano Lombardo Philosopho et Medico Neapolitano Venet. 1708. 8. Acta Eruditorum Tom. 4. supplement. pag. 354. Germonii de veteribus haereticis Ecclefiasticorum Codd. corruptoribus Paris. 1713. 8. et Petri Coustant Benedictini, vindiciae veterum Codicum ibid. 1715. 8. Plura dabunt Mich. Hertzius in dissert. de side diplomatum, Simon Fride ricus

SCRIPTVRARVM. Lib. IV. Cap. III. 207

ricus Hahnius c) in praefatione ad diploma fundationis Bergensis, disserens de artis diplomaticae instaura. toribus, Magdeb. 1710. 4. Io. Petrus Ludewig prolegomenis ad scriptores Bambergenses et ad tomum primum reliquiarum Mfl. atque diplomatum omnis aevi, Hall. 1710. 8. v. et Io. Bapt. Sollerii S. I. Epistolam Ludewigio oppositam in Actis eruditis Francorum Germanice editis parte XIII. p. 37. Sed v. omnino Baringii Clavem Diplomaticam, in qua scriptores de diplomatibus, et ad bellum diplomaticum pertinentes diligenter commemorantur pag. 113. feqq. item Benedictinos in novo opere diplomatico. Post deperditam Schelstrateni de antiquis literarum Graecarum latinarumque characteribus lucubrationem, interim, quod ad Graecas attinet, fruimur pulcherrimo Bernhardi Montefalconii opere, quod Palaeographiam Graecam inscripsit et Parif. 1708. fol. in lucem edidit: ad cuius calcem subiuncta dissertatio erudita de priscis Graecorum ac Latinorum literis auctorem habet Nobilissimum Virum Io. Buhierium, Senatus Divionensis praesidem.

II. INSCRIPTIONES ANTIQUAS omnis generis inde ab instaurandarum literarum tempore multimagno labore conquisivere, atque etiam in lucem edidere; de quibus universe videnda P. Burmanni praesatio ad editionem secundam Thesauri Inscriptionum et Hesselius in praes. ad Gudii Inscr. Initium secit maxime Cyriacus Anconitanus, multis ea de causa itineribus susceptis, cuius Itinerarium e Ms. edidit Laur. Mehus Flor. 1742. 8. qui de eius inscriptionibus et qui ex eius collectione prosecere, videndus in praes. pag. LIX. seq. Sed inscriptionum ab eo sacta collectio tandem ipsa prodiit Rom. 1749. f. quamquam et antea dudum quaedam collectio earum (sunt 200.) sed s. l. et a. prodietat.

c) Acta Erud. Tom. 6. supplementi p. 61.

rat. v. eundem Mehum I. c. p. LX. s. Sed praeter hunc maxime Iocundus Veronensis in eo genere elaboravit, v. de eo Echardi Bibl. Dominicanorum T. II. pag. 36. praeterea Sebast. Maccius, de cuius inedita collectione v. Mabillon Mus. Ital. T. I. p. 176. 205. s. Andr. Alciatus, cuius Sylloge inedita fuit in Bibl. Gustavi Schroederi Altonaviae vendita a. 1724. Petrus Sabinus et alii.

Sed primus Collectionis talis edendae confilium cepit Conr. Peutingerus, collectae ex urbe et territorio Augustae Vindel. eaque collectio in illa ipsa urbe prodiit a. 1505. f. Secutus est Hutichius Mogunt. 1520. f. qui ex agro fere Moguntino collegerat: Ias. Mazochius, qui a variis collectas inscriptiones edidit Romae 1521. f. Hunc porro Apianus et Amantius, Professores Ingolstadienses, Ingolst. 1534. f. cum Melanthonis ad Amantium epistola: in qua collectione multas spurias esse notavit Augustinus in Dial. de num. 7. etc. Dial. XI. quod vitium utique illis prioribus inprimis collectionibus fere commune est. Mittimus, qui non ex instituto, sed per occasiones in scriptis suis quasdam edidere, qui sunt multi.

Hos vero longe superavit omnes Martinus Smetius, adiutus ille a Car. Clusio. Ea collectio cum in Lipsii manus venisset, ab eo edita est Lugd. B. 1588. f. Hunc vicissim Ianus Gruterus, adiutus maxime a Ios. Scaligero et Velsero, Heidelb. 1603. 2 Voll. cum indicibus immenso labore a Scaligero confectis, quorum rationem plerique postea sunt secuti. Spuriae ad calcem sunt reiectae et additae Notae, quae dicuntur Tironis. Eius operis secunda editio sacta est Lugduni in Bat. ut ante dictum 1707. ex Gudii maxime correctione, et cum pluribus notulis eiusdem et Graevii, etiam Holtheni, qui et Indices auxit, ut alia mittamus. Supplementum notarum Gudianarum e Gudiano exemplo v. Act.

v. Act. Erud. T.V. Suppl. p. 4 — 37. Extat et exemplum Gruteriani operis plenum *Reinefii* notis in Bibl. Cizenfi.

Sed ille ipse Reinesius Corpus novum Inscriptionum e variis libris, in his Gualteri Inscriptionibus antiquis Messanae a. 1624. 4. editis, collegit, et commentario illustravit, quod post mortem eius prodiit Lips. 1682. f. Atque is adeo initium fecit addendarum notarum. Paullo post Iac. Sponius a. 1685. in Miscell. Antiqu. partem destinavit Inscriptionibus, quibus et notas addidit, itemque ante ediderat a. 1683. multas in Recherches curieuses de l'Antiquité. Sed maiora praestitit Raph. Fabrettus in Inscriptionum antiquarum explicatione edita Rom. 1699. (in nostro exemplo est 1702.f.) idque opus ad intelligendas inscriptiones omnis fere generis inprimis utile est. Is vero multas sumsit e collectione, quam fecerat Io. Bapt. Donius Florentinus, quaeque in Bibl. Barberiniana servabatur. Ea collectio 6000. amplius inscriptiones habebat, quae cum ! in manus Gorii nuper venisset, is delectas, h. e. quae nondum a Grutero, Fabretto aliisque, aut vitiose editae erant, proprio volumine cum notis edidit Flor. 1731. f. opere inprimis commendando iis, qui hoc genus monumentorum antiquorum bene cognoscere et tractare volunt.' Similem collectionem fecerat Marq. Gudius, quam ille edere in animo habebat. Sed cum morte praeventus esset, iacuit illa inedita; donec tandem a Fr. Hesselio ederetur Leovardiae 1731. f.

Sed hi, quibus et Ferretum addere possis, qui Musas lapidares edidit Veronae 1672. f. universum genus inscriptionum complexi sunt: alii peculiaria quaedam genera edidere, de quibus mox dicemus. Ex illis autem et his omnibus Corpus novum, Gruteriana sorma, sacere instituerat Scipia Massacur, quod qui haberet, ce-

teris carere posset: de quo instituto dixit ad calcen opusculi de Siglis Graecis. Sed id vel consilium vel promissum non habuit exitum, sive ipse victus immen-To labore abiecit consilium, sive morte praeventus est. Succedere operi voluit Lud. Ant. Muratorius, sed etiple abiecto confilio, edidit Supplementum Collect. superiorum Mediol. 1739. f. T. 4. Id opus multos censores severos expertum est, Hagenbuchium inprimis in Epp. Epigraphicis, item Saxium, Leichium, Hultmannum, etiam defensores. nec negari potest, multa inesse vitia, saltem ab negligentia: sed tamen et multum boni habet, ineditas multas inscriptiones, inprimis in Classe Consulari, in qua et Fastos Consulares fecit et illustravit, item Legum et SCtorum, multasque bonas notas, etc. ut id opus in magno pretio habendum sit. Eius porro Supplementa dare instituit Seb. Donatus, quorum To--mus I. prodiit Lucae 1764. f. quod opus ubi absolutum erit, poterunt sudiosi huius antiquitatis contenti ese Gruteriano, Muratoriano et Donatiano hoc opere.

His iam subiiciemus notitiam aliarum collectionum clariorum, quae aliquod genus inscriptionum comple-Chuntur. Ex his inprimis clarae funt, ut Marmora Oxonienfia, ex Arundellianis, Seldenianis et aliis colle-Ctionibus digesta, maximam partem Graeca, ceterasque non latinas mittamus, Norisi Pisanae, Venet. 1681.f. Gorii Hetruscae, Flor. 1726. 3. Voll. Olivierii Pisaurenses Pis. 1738. f. Veronenses Maffei, in Museo Veronens. 1749. f. Taurinenses 1743. f. Beneventanae Io. de Vita 1754. f. ad calcem Antiquit. Benev. Patavinae Sertorii Vrsati Patav. 1612. et in marmoribus eruditis Patav. 1669. et 1688. 4. cuius operis alterum tomum edidit nepos 10. Antonius Italice Patav. 1719. 4. item Io. Salmonii l'atav. 1701. 4. Bernardini Scardeonii Basil. 1560.f. Iac. Phil. Thomassini Patav. 1649. et 1654. 4. Brixianae Off avii Offavii Rubei Brix. 1616. quarum auctarium dedit Fortunatus Vinatcefius a. 1693. 4. Huc pertinent etiam
Phil. a Turre Monumenta veteris Antii Rom. 1699. 4.
Car. Caef. Malvafiae marmora Felfinea Bonon. 1690. 4.
Extat et parva Collectio Infor. vett. lat. nescio cuius, ap.
Mabillon. in Anal. T. IV. p. 483. seq. Huc etiam referas Octav. Falconerii Infor. Athleticas Rom. 1668. 4.
Sunt etiam multae latinae in Pocokii Inforiptionibus
collectis in itineribus eius editis Lond. 1752. in fol. et
Vignolii Infor. selectae ad calcem libri de Column. Antonini Pii. Tum nuper Odericus Rom. 1765. 4. ad calcem dist. e Bibl. Camaldulensium Syllogen Inscriptionum edidit cum notis.

Aliud genus est eorum, qui per occasiones reruma antiquarum et monumentorum aliorum edidere inscripriones, aut etiam singulas, quae quidem aliquid haberent, quod eas infignes faceret. Ad illud genus pertinent, quae olim a Fabricio in Roma, et nuper in Libertorum Liviae Columbario repertae, et a Blanchino primum Veron. Romae 1727. f. deinde a Gorio editae funt Flor. 1727. f. item quas Aringhius et Bossus in Roma subterranea, et Boldettus in opere praeclaro de Coemeteriis Christianorum Rom. edidere, Caylus in Recueil d'Antiquité, Maffaeur in historia diplomatica et Antiquitat. Galliae, ut alios mittamus: funt enim permulti: ex hoc est Iac. Sirmondi explanatio inscriptionis, omnium illius antiquissimae latinae, quae L. Scipionis Barbati F. elogium habet (T. V. Opp. Sirm.) etiam ab Hieronymo Aleandro illa illustrata in comm. in tab. cum folis effigie Rom. 1616. Mazochii comm. in mutilum Amphitheatri Campani titulum, in quo et aliae Campanae inscriptiones illustrantur, Neapol. 1724. 8. Matth. Aegyptii in SCtum de Bacchanalibus, quod et Maffaeus in historia diplomatica illustravit, Plures

Plurés huiufmodi libellos ad aliquam inscriptionem reperies in Museo Minervae Venetae et Ephemeridibus Acad. Inscr. et B. L.

Vsus inscriptionum talium est multiplex, grammaticus, historicus, chronologicus: illi universum genus fervit, his inprimis leges, SCta, inscriptiones in memoriam rerum gestarum factae; quibus adeo plurimum historiae antiquae scientia debet: in quo tamen necessarium est genuinas a spuriis discernere posse, et tenere modum observationum ex illis colligendarum; item tenere intelligentiam notarum, quae in iis occurrunt, collectae illae et explicatae a Sertorio Vestio, opere proprio, Patav. sed de hac re legantur a studiosis, quae funt scripta a nobis in Archaeol literaria P. II. cap. 2. Voluit Gudius de hac re influm commentarium, fimilem Spanhemiano de Vsu Numismatum, scribere, sed morte praeventus perficere opus non potuit: de quo V. Leibnitii Opera T. VI. p. 257. Proderit in hanc partem legisse, quae viri docti libris propriis super inscriptiones scripsere, ut Hagenbuchius in Epistolis Epigraphicis Tiguri 1747. 4. et Hultmannus in Misc. Epigraphicis, et commentarios Criticos ad historiam et Thronologiam pertinentes, ut Scaligeri in Euf. Triftani, Pagii, Tillemontii, Norifii etc.

III. FASTI CAPITOLINI, sive reliquiae tabularum d) marmorearum Romae a. 1547. in soro e terra essossa, in ordinem redactae (erant enim fractae in partes multas) et Alex. Farnessi Cardinalis iussu et instituto in palatio Capitolino repositae, quibus Magistratuum, bellorum, triumphorum, aliarumque rerum memorabilium tempora ab anno urbis conditae 120.

a) De vetustissimo more res memoriae mandandi in faxis et cofacrarum p. 35. seq. et qui memofamnis vide Campegium Vitrinrantur Bibl. Graecae L. I. c. 11.

ad a. 765. indicantur, prodierunt primum eiusdem Cardinalis cura per Barth. Marlianum 1549.8. ita, ut lacunae exempli authentici, quas vetustas fecerat, explerentur illae quidem, sed literis, figura et colore diversis ut discerni supplementa ab antiquis et genuinis possent. institutum deservere editores sequentes, Franciscus Robertellus Venet. 1555. 4. et Onufrius Panvinius, qui vulgavit in appendice suorum fastorum Venet. 1558. f. n. 2. qui repetiti sunt Heidelb. 1588. fol. Occurrunt etiem apud Gruterum Inscr. p. CCLXXXIX. feq. atque in Tomo secundo Annalium Stephani Vinandi Pighii, a Andrea Schotto suppletorum et illustratorum, in thesauro: Antiquitatum Romanarum Graeviano, volumine undeeimo. Hos Fastos sub Verrii Flacci nomine non dubitavit edere Onufrius, quia Svetonius cap. 17. de illustribus Grammaticis refert, Verrium fastos a se ornatos et marmoreos parieti incisos publicasse. Conf. Vossium p. 104. 239. de Hist. latinis et Hankium lib. 1. de Romanarum rerum Scriptoribus p. 203. Sed res est incerta.

Ceterum hi Fasti dedere occasionem viris doctis. Fastorum Consularium concinnandorum, atque etiam illustrandorum. Initium fecit Car. Sigonius cuius Fasti Consulares cum commentario prodiere primum a. 556. f. Venetiis, aliquoties post etiam in Germania repeiti, denique in operibus Sigonii Mediolani a. 17/2. f. 1. I. cum notis Ioseph. Mariae Stampae, de quo post. ecutus est Onufrius Panvinius in L. V. Fastorum Rom. t Commentariis in eos, de quibus ante commemora-Hunc Marlianus, editis Rom. 1560. f. Analibus Consulum ad Tiberii Caes. usque aetatem: item Iub. Golzius, cuius Fasti magistratuum Rom. usque dobitum Augusti, e numis, marmoribus etc. restituti rugis Flandr. a. 1566. est post Antv. 1617. f. prodiere, ldito etiam Catalogo Coss. ab Augusti morte ad Iustiniani

niani Imp. tempora: add. Pighius ante memoratu. Postea plures in his fastis constituendis, emendandis explendis laboravere, tum propriis libellis, tum in Annalibus aut Commentariis historicis, inprimis rerum Ecclesiasticarum, ut Baronius, Bafnagius, Tillemontius, Petavius in Doctr. temporum, inprimisque Ant. Pagius in praeclarissimo Criticae Baronianae opere, cuius etiam Dissertatio Hypatica huc pertinet, edita Lugd. 1692.4. ut Card. Norisi Epistola Consularis, ad hanc erifin admodum necessariae et utiles in parte Fastorum Consularium ea, quae ad Caesarum tempora pertinet. Et idem Norissus ad calcem operis de Epochis Syro-Macedonum Fastos Consulares ad a. V. ulque 1100. e Mf. libro Bibl. Vindobonensis cum Dissertatione edidit. Per similes occasiones in Fastis Consulatibus egregie laboravere proximis temporibus tres. Princeps Franc. Blanchinus Tom. II. Anastasii ab ipso editi; alter Muratorius in Thesauro Inscr. T. II. in chisse V. consulari: qui Blanchinianos Fastos inseruit, et, ubi poterat, ex inscriptionibus vel correxit vel locupletavit, inprimis Consulibus suffectis: terrius Ios. Maria Stampa ad Car. Sigonii Fastos: qui, ut nunc est, primum inter Fastorum editores locum tenet, ut ii iam aliis pro basi esse possint.

Sed addendum est etiam de iis, qui separatim FaRos Confulares ad usus studiosorum edidere. Primum
igitur Theodorus Iansonius Almelovenius Amst. a. 1705.
8. edidit Fastos Consulares, eosque duplices, ut ita di
camus: primum, qui proprie dicerentur, in quibus
Consulum paria secundum seriem temporis ponerentur: deinde secundum ordinem, quem nomina sacerent: ut unusquisque consul, quo anno suerit in illo
magistratu, facile reperiri posset: qui est proprie index
Alphabeticus consulum, utilis ille studiosis. Secutus
autem est rationem Varronianam in definiendis annis
urbis

urbis Romae, ut Panvinius et alii: cum Pighius aliique sequantur rationem Catonianam, quae anno uno ferius initium urbis facit. Repetitus est liber Amstelod 1740. 8. cura Io. Ludov. Vhlii, qui exemplo usus est, in quo Almelovenius plura correxerat, etiam addiderat: correxitque ipse inprimis perperam commemorata testimonia, addiditque appendicem Fastorum Relandinorum, in qua Fasti graeci et latini a libris Mss. et Brenemanni epistola de Coss. qui in Pandectis memorantur: et alia. Non tacendi etiam sunt Fasti Consulares Petr. Relandi ad usum studiosorum Iuris; sive in utroque Cod. Theodofiano et Iustinianeo, qui fratre Hadr. Relandi Vltrai. 1715. 8. editi funt: opus egregium et bene elaboratum. Reperimus plures, qui idem institutum persequi se dicerent, Mediobarbum. Massonum, et alios: sed eos commemorasse nil prodest. Hagenbuchius etiam V.C. Epistolam Consularem se dicit meditari in epistolis epigraph.

IV. MONVMENTUM ANCYRANYM habet narrationem de rebus Augusti Imp. quam ipse a se scriptam ante Mausoleum suum in Campo martio duabus columnis lapideis statuerat. Eam inde descriptum posuerunt Ancyrani in Cappadocia in templo ipsi sacrato: ubi repertum est primum ab Ant. Verantio (Wranz): e cuius apographo editum est in Leunclavii Pandectis Turcicis, et Gruteri Inscript. p. CCXXX. Proxime ab hoc describi curavit Busbekius in legatione Turcica a. 1553. (v. Epist. cius 1. Leg. Turc. p. 87.) e cuius apographo editum est in Aurelio Victore A. Schotti a. 1579. tum in Iani Rutgersii Variis Lect. p. 163. seq. et in variis Svetonii et Victoris editionibus, ut in Aurelio Victore Sam. Pitisci, et ad calcem Svetonii Graeviani, additis lusti Lipsii et Isaaci Casauboni castigationibus, coniefuris et notis. Cum vero Daniel Cossonus post Busbekium Fabr. Bibl. lat. T. III.

bekium et Verantium idem monumentum denuo iple accuratius lustrasset, nec pauca, quae Busbekium, vel eius amanuensem, fugerant observans plenius et emendatius descripsisset, post Cossoni mortem eas Schedas nactus Iacobus Gronovius, monumentum Ancyranum ex eisdem haud paulo emendatius vulgavit, et cum notis Memoriae Cossonianae subject Lugd, Bat. 1695. 4. Cossoni et Iac. Gronovii emendationes annotatae quoque sunt in nova Inscriptionum Gruteri editione pag. CCXX. et monumentum ipsum in Io. Guil. Baieri fil. historia monumenti Ancyrani, Ienae 1703. 4. tempore recensitum denuo prodiit tomo secundo itineris Pauli Lucae in Graeciam et Asiam minorem Paris et Annt. 1714. 12. et in itinere postumo Iof. Pittonis Turnefortii accuratius epiam Cossoniano T. 2. p. 578. seq. editionis, quae post Parisiensem prodiit Amstelod. 1718. 4. Ad extremum illud monumentum a se inspectum et cum editis exemplis collatum edidit accuratius ceteris Ed. Chishul Britannus, notisque eruditis instruxit in Autiquitatibus Asiaticis p. 170. seqq.

V. OCTAVII CAESARIS AVGVSTI, non magis imperio rerumque gestarum magnitudine, quam amore literarum, eruditione, ingenio et scriptis illustrissimi fragmenta, quotquot reperire potuit, collegit, et in variis suis lectionibus edidit notisque illustravit Ianus Rutgersius lib. 2. cap. 19. p. 135. seqq. Scripta Augusti, quorum fragmenta ista sunt, suere Epistolae p. 136. Codicilii p. 1491 Edista p. 150. Rescripta Bruto de Catone p. 152. Hortationes ad Philosophiam p. 153. Orationes funebres ibid. Carmina p. 154. Mandata de administranda Rep. p. 157. Commentaria ad Agrippam et Maecenatem p. 156. Breviarium Imperii p. 156-166. Rationarium Imperii e) p. 158-168. de Vita sua libri

e) De eo v. Lambec. Comment. Bibl. Vindob. II. p. 73. Eandem

tredesim p. 158. Index rerum a fe geftarum p. 163. Tostamentum p. 163. Mandata de funere suo p. 160. Descripsit et orbem terrarum, ut ex Itinerario Antonini colligunt viri docti, nec non ex Plinio, qui Augusti ordinem in partitione Italiae sequi se negat: sed non alio opere factum id videtur ab Augusto, quam in Breviario Imperii. Fescenninos versus in Pollionem composuisse constat a Svetonio, qui Pollio interrogatus, cur non responderet, non facile eft, inquit, in eum scribere, qui potest proscribere. Supersunt et fescenning quaedam Augusti in Autonium, in Catalectis Poëtar. Conf. Auge viri docti ad Martial. XI, 21. Praeterea cum libris AII. de vita sua, tragoediam f) de Aiace et Achille memorat Svidas. Sed illam non absolvisse nec edidisse, sed delevisse ipse Augustus testis est: qui a Lucio tragoediarum scriptore interrogatus, quid ageret Aiax eius, in spongiam, inquit, incubuit, ut narrat Macrobius libro secundo Saturnal. capite 4. quo toto ioci Augusti referentur, ut strategemata a Polyaeno VIII, 24. Tribus Augusti voluminibus, quae memorat Svetonius cap. 101. Dio libro 56. quartum adiungit, praecepta et consilia Tiberio et Reip. data, errolais neu emiounives τῷ Τιβεςίω καὶ τῷ κοινῶ. Adde Iac. Pontani Philocaliae Lib. IV. cap. 13. Acta temporum Divi Augusti citat Plinius lib, XIII, cap. 13. Ad pag. 162. Rutgersii in fragmen-

λογαρικήν παλαιάν και νέαν Mitam legerat in Bibliotheca Regis Christianistimi Salmasius vid. P. 808. ad Solin. edit. Parif. notaveratque, in illa Augusto tribui, quod demum obtinuit post Confiantini M. tempora sub Valentiniano. Sed frequens hic Graeculorum error est (ur notes Igc. Gothofredus Tom, 2. Cod. Theodof. P. 451. de hoc ipío (cripto agens) quorum cunque Augustorum, i. e. Imperatorum inflituta ad primum Augustum referre, atque inde

magnas nugas fuper addere. Novissime Iac. Gronovius ex Schedis parentis fui novae editioni commentarii illius de sestertiis adiecit duplex rationarium, Graec. lat. nnum Caef. Augusti, alterum recentius Alexii Comeni Lugd. Bat. 1691. 4. post minus accuration locis nonnullis perpaucis editionem Monachor. Benedictinorum, cum versione Bernhardi de Montfaucon, viri doctissimi, in Analectis Graccis, Parif. 1688.4. p. 321. Male interpres tragoediat.

fragmentis Augusti Imp. adde hunc locum Servii ad Eclog. IX. Baebius Macer circa horum offavam, stellam amplissimam, quast leuniscis coronatam, ortam dicit, quam quidam ad illustrandam gloriam Caesaris iuvenis pertinere existimabant. Ipse animam Patris fui esse voluit, elque in Capitolio statuam, super caput auream ftellam habentem, posuit. Inscriptum basi fuit Kaioaei nui Sew. Sed Vulcanius Arufpen in Concione dixit, cometem esse, qui fignificaret exitum noni sacculi 'et ingressum decimi; sed quod invitis Diis secreta co-rum pronunciaret, statim se esse moriturum; et nondum finita orațione in ipsa concione concidia Hoc etiam Augustus in libro secundo memoriae virus suas complexus est. (Et hoc fragmentum additum est collectioni Rutgersianae repetitae ab Fabricio Hamb. 1727. cum monimento Ancyrano, in libro, qui inscribitur Imp. Caesaris Augusti Temporum notațio, genus et sed novam editionem Fragmentorum horum cum notis exspectare nos iustit, Vitus Maria Giovenazzius in notis ad Livii Fragmentum nuper repertum p. XLIX. De eruditione et eloquentia Augusti operae pretium est consulere C. V. Io. Guil. Bergeri specimen Rhetorices Augustae, Viteb. 1710. 4 De legibus ab Augusto conditis Ioannem Conradum Dietericum in Augusti vita pag. 207, seq. Giessa **1666. 4.**

VI. MONVMENTA VARIA ANTIQUA 2GEorgio Fabricio collecta, et in libris duobus Antiquitatum edita Basileae a. 1549. 8. apud Oporinum, ut plures posteriores editiones omittam. In libro primo sunt Formulae testamentorum g) L. Cuspidii, Galli Fayonii Iucundi et Sempronii Tucidani: Caput ex testamento M. Me-

g) L. Cuspidii testamentum cum Boccaccii testamenturum formulis recentibus Petrarchae, Iac. Pico- exhibet Aldus Manutius ad officia lomini, Iovitae Rapacii, et Iq. Giecronis III, 10. p. 148, feq.

M. Megonii M. F. Corn. Leonis: Testamenta ludicra Sergii Polensis Parapti et Grunnii h) Porcelli, Testamentum Q. Laelii Tiburtini, et Mimi. i) Libellus Aelii Hadriani Imp. Velii Fidi, Fl. Vespafiani, et decimi Secundini Formula contractus edita ante in Italia ex Bibl. Andr. Alciati. (v. eundem Brissonium libro. lexto.) Lex aedificantium, et Lex dedicafae arae:, Testamentum terminorum inter Genuenses et Viturios: aliud item inter Fovencularios et Ausurios, Decreta antiqua XXI. Elogia vetera XIII. In libro secundo. Epitaphia antiqua varia LXXI. versibus scripta, et Calendarium vetus Romanum hactenus ineditum. De Infrumento plenariae securitatis, quod vulgavere Brissonius et Naudaeus, dictum supra in Caesare. Ad cal-, cem libri praeclari de Roma Georgius Fabricius Basil. 1540. 1549. et 1560. 8. Subiunxit libros duos Antiquita-

V 3 tum,

b) Huius etfi ludicri testamenti meminit Hieron. Proceni. in Efaiam, et Apologia in Rufinnna. Descriptum fuit primo Moguntiae a Io. Alexandro Brafficano, et . Georgio Fabricio: postes correclum locis aliquot ex antiquissimo exemplari invento Memmelebii in Thuringia ad Vnstrum. Edidir quoque Ottomarus Luscinius in Grunnio fuo Sophifts, Argento-121. 1522. 8. et Gesnerus de qua-drupedibus pag. 1032. Legitur praeterea in appendice inscriptionum Gruteri p. XVIII. et in calce adagiorum Eralmi aliorumque edit. Hanov. 1617. et 1643. tum in Taubmanni commentario ad culicem Virgilii pag. 146. et Dornavii Amphicheatro fapientiae Socraticze iocoferiae T. 2. p. 48. ubi et testamentum Sergii Polensis parasiti. Occurrit et apud Vavassorem de Indicra dictione p. 291. et in Tenzelii dialogis vernaculis menstruis anni 1696. p. 191. Lambecius denique lib. 3. comment. de Bibl.

Vindobonensi inseruit, et notis illustravit, qui p. 360. seq. minus verismiliter suspicatur, totum esse Saryricum, eiusque autorem sub Grunnii nomine volusse perstringere Gordianum intersectum a Philippo Arabe. cf. de hoc restamento, Salmasii specimen consutationis animadversionum Des Heraldi p. 239. seq. et Valesum ad Ammian. XXVII, 4. p. 534. edit. Paris. 1681. Idem Lambecius T. 2. eorundem commentarior. p. 984. Testamentum assini ridiculum ex vetere Ms. vulgavit et T. 3. p. 349. 363. impugnat, quae de Corocottae nomine scripserat Salmasius p. 238. seq. ad Solinum, edit. Traiect.

Plerasque horum er aliorum testamentorum veterum formulas reperiet Lector in eximio opere Barnabae Brissonii de formulis et solennibus pop. Rom. verbis laro septimo p. 874. seq. De γνησιότητε testamenti Everhardi consultatione tomi XII. Spicilegii.

tum, quibus, in editione Balil. 1987. 9. liber tertius accessit, sive potius liber secundus, multurn auctus ab auctore, in duos digestus, exhibetur. In primo libro funt formulae testamentorum libelli, Formulae, Leges, Instrumenta, Interdicta, Decreta, Elogia. et tertio Inscriptiones sepulcrales, item Anathemata, Calendaria. L. Cuspidii testamentum, quod perinde, -ut Epitaphium Claudiani, confinxit Pomponius Lactus, est in huius Collectionis principio, exstatque et in appendice thesauri Inscript, Gruteri p. 19. Prodierat Basileae in 8. sine anni nota, L. Cuspidii testamentum, cum instrumento fines agri inter Genuenses et Viturios, statuente L. Caecilio Q. F. et Q Mutio Q. F. Coss. et formata contractus Bebii Porcae, Sempronii tellamento militari, breviario rerum L. Sicinii Dentati, Q Fabii Max. et L. Metelli, Pompejique Magni: adiunctis quibusdam antiquis epigrammatibus et inscriptionibus. Titulus libelli est; ex venerandis Antiquitatis reliquiis exemplum Instrumenti Romani etc. ftamentum Iudicrum Grunnii Corocottae Porcelli n. VI. ediderat Ottomarus Luscinius, Argentorati 1522. 8. ad calcem Dialogi, quem inscripsit Grunnium, in quo disserit, utrius natura ad virtutem et felicitatem propius accedat, hominis an bruti animantis. Idem ex Lambecii editione occurrit etiam in Clarissimi Almelovenii notis ad Apicium lib. VIII. c. 7. p. 236. Caput ex testamento M. Megonii n. 4. est in Gruteri thesauro p. CCXV. Et testamentum Grunii Porcelli in appendice p. XVIII. Testamentum Ermentrudis matronae ap. Mabillonium de missa gallicana p. 463. Caesarii Arelatensis testamentum in Petri Saxii Pontificio Arelatensi pag. 100. seq. Aquis sextiis 1629. 4. Formulas quasdam testamentorum sequioris aetatis s. Saeculi XIII. et XIV. vulgavit Antonius Matthaeus post A. Alciati paraenesin contra vitam monasticam Lugd. B. 1708. 8. Arnaldi de Auxio. Cardi

Cardinalis a. 1320. Baluzius in actis veteribus ad vitas Paparum Avenionensium pag. 379. Nic. de Freanville Cardinalis a. 1321. p. 409. Regime de Gutto Comitissae Armaniacensis p. 462. Delphinae de castro novo p. 758. Petri de Iudicia Cardinalis p. 780. Petri Flandrini Cardinalis p. 928. et alterum falsatum p. 933. 934. Guil. de Chanaco Cardinalis p. 952. Petri de Croso p. 1008. et 1015. Anglici Episcopi Albanensis p. 1021. Guil. Cardinalis de Agrifolio p. 1071. Petri de S. Martiale, Archiepisc. Tolosani p. 1076. Ioannis de Murolio Cardinalis p. 1092. S. Domnuli Cenomanensis T. 3. Act. Sandro. Maii XV. 611. seq.

VII. Latinis literis etiam profunt NVMI VETERES ROM. unde et in Bibliothèca Latina locum habere debent libri, qui corum notitiam, intelligentiam et usus ad literarum, inprimis latinarum, studia tradunt. Et hos usus quidem ipsos egregie demonstravit Ezech. Spanhemius in immortali opere de usu et praest. numismatum, Diss. inprimis secunda, in qua de grammaticis rebus quaedam traduntur, decima et seqq. quae ut totum opus ad compendium redactae sunt ad usus iuvenum a duobus, Froelichio sub nomine sicto Debiel, qui tamen historicas modo res persecutus est, Viennae Austr. 2.1733. S. deinde Hanthaler in Exercitationibus de Numis pro tironibus Noriberg. 1735. 4. qui liber tamen et ad institutiones rei numariae referri potest.

Initium numorum edendorum factum in Germania per Io. Hutichiam in Vitis Caesarum a. 1525. et iterum 1534. in quo exemplo numi consulares accessere, quem deinde in aliis generibus plures secuti sunt. Primus operae pretium secit Hub! Golzius in Thesauro rei antiquario et aliis libris numariis a. 1575. seqq. qui deinde in unum Corpus redacti prodiere Antverp. 1608. et 1620. f. Voll. 5.

Post

Post eum certatim viri docti numos protulere vel varii generis, vel unius, eosque commentariis illustravere, vel per occasiones varias, in operibus historicis, vel commentariis in scriptores veteres, inprimis latinos, quos magno numero ad temporum seriem enumerat Anselmus Bandurius in Bibliotheca Numaria, ad calcem operis de numis Impp. Occid. inde a tempore Traiani Decii, repetita et aucta I, A. Fabricii cua Hamb. 1759. Sed ille subsissit in anno huius seculi septimo: post quem multi alii huius generis libri prodiere,

Ad nostram rationem pertinent, qui de numis Romanis Commentarios dedere, vel Caesareis, vel Consularibus vel Vrbicis et Colonicis. E primo genere funt Mediobarbus, cuius opus primum prodiit Mediol. 1683. f. iterum auctius et correctius ibid. 1730. f. per Argelatum: Valens cuius Paris. 1697. f. Bandurius, Paris. 1718. fol. Voll. 2. Morellius Amst. a. 1752. f. Voll. 3. Hoc genus etiam illustrat Tristanus in Comm. in hist. Impp. Parif. 1644. f. Voll. 3. In altero genere funt Patinus Paris, 1663. f. Valens Amst. 1703. f. Voll. 2. et Morellius, cuius opus ab Havercampo editum est Amst 1734. f. Voll. 2. In tertio idem Valens Parif. 1697. f. Harduinus, cuius tamen opus est sine figuris, pertinetque, ut illud, etiam ad Graecas, Parif. 1689. 4. in operibus selectis, et nuper Peregrinus (Pellerin) Par rif. 1763. 4. T. III. quorum primus ad numos Europaearum urbium pertinet, ut secundus ad Africanarum.

Sed multi latini numi etiam editi et illustrati sunt ab iis, qui Musea numaria descripsere: ex quo genere et Liebii Gotha numaria, Museum reginae Christinae ab Havercampo editum 1742. S. Genovesae a Cl. Molineto Paris. 1690. Florentinum a Gorio Flor. 1740. s. Voll. 3. Bodiejanum a Fr. Wise Oxon. 1750. s. opus egre-

GEMMAE SCALPFAE. LibalV. Cap. III. 313

egregium et ad intelligendam rem numariam utilissimum: cui addemus Haymii Thesaurum Britannicum a. 1720. latine sactum Vindob. 1762. 64. 4. Voll. 2. cum appendicibus duabus. Item ab aliis, qui libros numarios non certi generis edidere, quos h. l. commemorari nil attinet. Vnum 10. lac. Gesnerum commemorari nil attinet. Vnum 10. lac. Gesnerum commemoratimus, qui universa illa genera uno opere complexus est Tiguri 1738. s. Multos etiam latinos numos e vario genere rariori edidit et explicavit Peregrinat (Pellerin) in eximiis operibus numariis nuper editis Parisiis, in pr. in Miscellaneis numariis et Supplementis.

Sed huius generis studiosis proderit legisse aliquem, qui in universum de re numaria et eius scientiae comparandae modo scripsere: ex quo genere sunt Savotus, Patinus, Rinkius, nostras in Tr. de cognitione rei numariae, valde laudatus Bandurio in Bibl. num. p. 77. Iobertus, etiam latine factus a Iunkero, sed inprimis editio facta a Bimardo, cum eius notis egregiis Paris. 1739. 12. Voll. 2. denique Th. Mangeart in Introd. ad cognitionem rei num. francice edita Paris. 1663. f. opere copioso et erudito. Adde Barthelemus Essai d'une Palaeographie numifinatique in Comm. Acad. Infer. et literar. b. Tom. 24. cuius summam exhibet Mangeart pag. 3. sqq. item inprimis Augustini Dialog. de Antiquitat. Rom. et Hisp. in numis, latine factos a Schotto Antverp. 1617. fol. opus utilissimum tractaturis numos latinos.

Locum etiam dabimus eodem, ut numis, modo et genere, in Bibliotheca hac latina, GEMMIS SCALPIIS: fed earn ipsam ob caussam valde angustum: nain ad intelligendam quidem linguam latinam nihil prosunt, nisi quoad invant intelligentiam eorum loco-

rum apud Latinos, in quibus talium operum mentio est: quod tamen ipsum magis ad antiquitates illustrandas pertinet: propter quam caussam si esset de iis h.l. dicendum, de omni genere antiquitatum latinarum, et operum antiquorum dicendum esset. Ceterum si quis desideret super et hoc et ceteris generibus cognoscere, quae tractaturo scriptores latinos prodesse possint, adeat ille nostram Archaeologiam literariam c. 5. et sequ. nam protecto saepe doctissimi viri, inscitia istorum operum atque artium ipsarum lapsi sunt, quod tamen et iis ipsis saepe accidit vicissimi inscitia latinitatis, qui ista opera tractavere scribendo.

VIIL EX LIBRIS PONTIFICUM LINTEIS excerpta commemorat If. Vossius ad Catullum. Pro Reliquiis ex tabulis marmoreis actorum k) urbis diurnorum habent Reinesius et Dodwellus, qui ex apographo Vossiano edidit, et notis suis uberioribus illustrata praelectionibus Cambdenianis subiecit, non illa tantum exhibens, quae Pighius, Reinesius et in altera Svetonii editione Cl. Graevius vulgaverant, sed alteram quoque partem hactenus ineditam. Dodwelli praelectiones Cambdenianae lucem adspexere Oxon. 1692. 8. Sed Acta diurna et fastos, horumque apographa, libros linteos, et Annales maximos, inter se confundi a Dodwello, probe notavit Clariff. Burmannus ad Svetonium. Annales quidem a diurnis actis perspicue distinguit Tacitus Annal. XIII, 31. Fasti sola nomina Magistratuum, Annales etiam res gestas maioris momenti, diurna res etiam leviores ac quotidianas complectebantur.

[·] k) De hisee actis vide Lipsum ad Taciri lib. V. Annal. Puere et Asta Senatus, Acta Caefarum, Acta publica populi Romani etc. de quibus idem Lipsus et Dodwell. prae-

lect. Cambden. p. 390. seq. Alla belli et brevia sive breviaria de quibus Srewechius ad Veget. Lib. 2. cap. 19.

bantur. Linteos libros Magistratuum (ex publicit tabulis eburneis Magistratuum) descriptos ab Annalibus Pontificum distinguit Livius IV, 7. et 20. et in aede Monetae servatos, atque a Q. Tuberone et Licinio Macro subinde laudatos testatur. Meminit iterum IV, 13. Alius est de quo X, 38. Ibi ex libro vetere linteo lecto sacrificatum. Lintei libri in quibus Acta-imperatorum confignata erant, memorantur in Vopisci Aureliano c. 1. et 8. De fragmentis his, quae velut ex libris linteis Pontificum magni faciunt viri docti, ita scribit Marcus Velferus Epist. 50. ad Camerarium p. 840. Rittershusii iudicium de linteis Pontificum libris ex/pe-Ego plane tecum sentio, haec fragmenta neque coloris neque succi esse pro actate, quan affectant. Adde pag. 851. Pighius quaedam illorum vulgaverat in Annalibus, et Reinesius pag. 340. Inscript. Ex Actis Senatus a. V. C. 585. specimen apud Graevium notis in Svetonii Caesarem p. 778. seq. Sed omnino commentitia et spuria esse illa fragmenta docet Wesselingius in Probabilibus c. 19. cuius dictis adde disputata in Excurso nostro (I. A. E.) primo ad Svetonium.

CAPVT IV.

DE

COLLECTIONIBVS GRAMMA-TICORVM LATINORVM

SECTIO I.

bri e latibulis suis protraherentur veteres, ut per novae artis formulas in manus multorum venirent, etiam Grammatici plures libri reperti sunt, Volaterranus Lib. IV. extr. narrat, plures repertos in monasterio Bobiensi 1494. Eos igitur, maiores quidem illos, ut Fessum, Priscianum et alios separatim edidere, ut qui insta volumina implerent: minores autem plures in idem volumen compegêre, sed tamen interdum et maiores. Ex hoc genere notavimus nos quidem exempla haec.

Venetiis s. a. editi a Nic. Iensono, quam editionem non vidimus. Insunt iidem, qui in editione Veneta 1500.

A. 1483. Brixiae una prodiere Nonius, Festu et Varro, sed ita, ut singuli separatim haberi possent. nam unicuique in calce addita est nota loci et temporis.

A. 1500. Venetiis Grammatici veteres prodiere Phoeas, Priscianus, Caper, Donatus, Sergius et alii in fol. e Iensoni exemplo.

A. 1504. A. Ianus Parrhassus dedit Collectionem Grammaticorum, fere ad rem poëticam pertinentium, Mediol. s. Insunt hi: 1. Probi Institutum Artium. 2. Marii

GRAMMAT. LAT. Lib. IV. Cop. IV. Sect. I. 317

2. Marii Vistorini de Quantitate syllabarum. 3. Donati prima ars. 4. Servius ad Aquilinum, de naturis ultimarum. 5. Sergius in artem Donati primam. 6. Attili Fortunatiani ars. 7. Donationi de metris Horatianis fragmentum. (in titulo operis error est: nam Atilii libello tribuitur nomen de metris Horatianis, et sequenti: eiusdem generis fragmentum.) 8. Item Catfi Bass. 9. Terentianus et 10. Beda.

Hic Parrhasius etiam alios detexit, ut patet e Collectione anni 1509. facta Vicentiae in sol. In qua insunt 1. Probi instituta artium. 2. Eiusdem Catholica Corn. Frontonis de nominum verborumque disserentiis. 3. Phocar de statili nota et de adspiratione libellus. Qui libri omnes a Parrhasio tunc primum editi sunt. Praemissa est etiam Probi libris Parrhasii praesatio ad Senatum Vicetinum, et altera Frontoni ad Fratrem. E prima discimus illorum librorum codicem veterrimum repertum a Georgio Merula, qui post huius mortem in Parrhasii manus venerit.

A. 1510. Mediolani in fol. prodiit Collectio, quae habet Nonium Marcellum, Festum Pompejum et Varronem, per Io. Baptistam Pium, qui hos scriptores, valde ante corruptos vehementer, accurate a se correctos dicit.

A. 1515. Mediolani Corpus Grammaticorum prodiisse reperi, de Consilio Iani Parrhasii pristino; nam tum iam abierat Mediolano Vicentiam (a. 1502.) in to esse Diomedem, Phocam, Priscianum, Asperum, Dovatum, Probum. Haec est editio, in qua, ut Gesnerus a Bibl. tradit, Charissi opus stub Donatiani nomine edilit. Sed erravit sorte et consudit cum hac alteram Mediolanensem a. 1504. in qua aliquid est sub Donatiani nomine. Opus hoc non vidimus, ut iudicare sossimus.

Grammaticorum duodecim per Theodorum Bellovatum. Sunt autem hi: 1. Diomedis libri III. 2. Rhemnii Palgemonis ars secunda. 3. Asperi iunioris ars. 4. Aulii Donati editio prior et posterior, item de barbarismo, vitiis et tropis. 5. Servius Honoratus in secundam Donati editionem. 6. in eandem Sergius. 7. Phocas de nomine et verbo, item de aspiratione. 8. Capa de orthographia et latinitate. 9. Agroetius de orthographia et proprietate. 10. Probi institutiones artium: eiusdem Catholica. 11. Cornelius Fronto de differentiis vocum. 12. Grammaticus alter de punchis et accentibus.

A. 1519. Venetiis prodiit Grammaticorum Collectio, in qua Diomedes, Probus, Fronto, Phocas, Max. Victorinus, Priscianus, Caper, Agroetius et alii. Memoratur et alia Venetiis 1522. fol. quam non vidimus. Videtur saltem esse repetitio prioris.

A. 1527. 8. prodiit alia talis Collectio Basileae: in qua sunt 1. Rhemnii Palaemonis Summa Grammatices. 2. Terentius Maurus de orthographia. 3. Aelius Donatus de Barbarismo, pedibus, tonis. 4. Servius in Donatum et de Syllabarum quantitate. 5. Marius Vistorinus de enunciatione literarum, orthographia et metris Comicis. 6. Q. Papinii Praetextati breve fragmentum de orthographia. 7. Cornelius Fronto de différentiis verborum.

Io. Caesarius tres Grammaticos, Asperum iun. Atlium Donatum et Phocam edidit Lips. 1527. 8. deinde hos ipsos iterum et tertio recognitos et scholiis illustratos Friburgi in Brisgovia 1533. 8.

A. 1569. Georg. Fabricius Lipsiae 8. edidit Grammaticorum veterum libellos de proprietatibus et disse sentiis sermonis latini, quae collectio repetita est filio

filio eius Io. Fabricio Lipl. 1610. 8. quae et subiecta est Ilidori Origg. a Bonau. Vulcanio et Gothofr. auct. L.L. Ante Fabricium talem collectionem, sed minus plenam, dederat Henr. Lossius Francos. 1569. 8.

Ex officina Sanct-Andreana 1589. 8. prodiit Corpusculum Grammaticorum, in quo insunt: Fulgentii Expositio continentiae Virgil. Iunius Philargyrius in Bucol et Georg. Virgilii, Velius Longus et Cassiodorus de orthographia.

Sed hae Collectiones parvae funt. Posshaec, pluribus talibus libris paullatim inventis, maiores factae sunt. In quibus amplissimae sunt duae, altera sub titulo Auctorum Linguae latinae, altera sub Grammaticorum Latinorum. In his quae insunt, h. l. recense-bimus.

SECTIO II.

DE

AVCTORIBVS LATINAE LINGVAE A DIONYSIO GOTHOFREDO EDITIS.

A VETORES LATINAE LINGVAE in unum redacti corpus, adiectis notis Dionysii Gothofredi, Genev. 1595. 1602. 1622. 4. Insunt in hac Collections haec:

r. M. Terentii Varronis quaecunque supersunt ex libris XXIV. de lingua latina. Ea pridem collegerat Marcus Vertranius Maurus, cumque notis suis et Varronis vita ediderat Lugd. 1563. 3. De Antonii Augustini emendationibus, sos. Sealigeri, coniectaneis et Adriani Turnebi notis ad hos sibros dictum supra c. de Varrone.

Etiam

Etiam a Casp. Scioppio recensiti prodiere Ingolstadii a. 1605. 8. ut omittam editiones in opere Perotti, quod Cornu copiae inscribitur, Florentinam item et Basileensem cum castigationibus Mich. Bentini, et Pseudo-Catonis Originum libro, 1536. 8. Codicem Varronis Mf, Vossianum laudat Io. Frid. Gronovius lib. 1, observationum p. 12. et alibi.

- 2. M. Verrii Flacci, a) sub August. Imperatore Grammatici celeberrimi, fragmenta.
- 3. Sexti Pompeji b) Festi, qui sub Christianis Imperatoribus, ut par est credere, floruit, Verriique Placci libros c) contraxit, certe scripsit post Martialem, quem commemorat in Vespa. Nam argumentum, quo Vossius probare conatur, Festum iis temporibus scripfisse, quibus sacra crux in honore habita est, quia nempe in voce, supparus, ad nunc supparos, inquit, appellamus vela linea in crucem expansa etc. non adeo certum esse videtur, quoniam labari usus etiam

a) De Verrie v. Sveton. c. 17. de Grammaticis. Scripferat varia, ut libros rerum memoria dignarum, de obsentis Catonis, Saturnum, Epistolas, Carmina etc. Denique de verborum significatione opus, quod Festus in Epitomen redegit. De Fastis eius dictum capite superiore \$. 1.

b) Sextus Poinpeius Festus a Paulo Diacono, Pompejus Festus bis, semel Inlins Festus a Macrobio appellatur lib. 3. Saturnal. Festum Pompejum laudat quoque Charifius lib. 2. p. 196. Fefti Poftumi, ut acqualis sui mentio apud Gellium lib. 19. c. 13. Noct. Attic. Confer Barthit Adversar. II, 3. Sub Pompeji nomine commemoratur Theodulfo Aurelian. Carm. IV, 17. et moile Pempejum, mode te, Douate, legebam.

c) Festus in profanum, postquam Verrii sententiam memoras-

fet , cuins opinionem , inquit , neque in boc neque in aliis compluribus refutare necesse est, com propafitum babeam ex tanto librorum eins nuniero intermortua iam et ∫epulta verba atque ipfo saepe confitente, nallius usus, aut auctoritatis, praeterire, et roliqua quam brevissime redigere in libros admodum pances, ea autem, a quibns diffentio, et aperte et breviter, ut sciero, scripta in his libris meis invenientur, qui inscribuntur PRISCORVM VER-BORVM CVM EXEMPLIS. Quod opus Felti diverlum fuisse notat Scaliger et A. Dacerius (contra Antonii Augustini sententiam) ab eo, cuius reliquias habemus et quod de verborum fignificatione inscriptum fuisse, e Macrobio constat. Adde Festum ipsum in Tatium. Ceterum in praesenti quoque Verrius a Pelto patien reprehenditur .-

sub Impp. Ethnicis suit, vide Lambec. III. pag. 378. c Tertullianus ipse, cuius locum profert ad Festi verb

Dacerius, sub Ethnico Imp. scripsit.

Festi loça quaedam emendat Io. Meursius p. 103. sq > Critici Arnobiani, et Piccartus in periculis Criticis. Lipsiae in Bibl. Amplissimi Senatus exstat Ms. Pompeji Festi de interpretatione linguae latinat; et in extremo: Finis Pompeji Festi, quem Pomponius correxit: Codex non antiquus et parum distincte exaratus, tamen continet quaedam, quae in editis frostra quaeras, ut monet auctor Ephemeridum literariarum Lipsiensium 2. 1710. p. 1014. Paulum non raro verba Festi interpolata ad aevi sui consuetudinem traxisse, observat Goldastus in notis ad Eginhardum de vita Caroli M. p. 173. ubi, laudato Pauli Stephani Codice probo et antiquo, id in notis ad Festum demonstraturum se promisit. Vide et quae monet Ioannes Seldenus curis secundis ad sectionem 3 de decimis, ad calcem Io. Clerici in Pentateuchum pag. 638. et D. Io. Diecmannus in specimen notarum ad glossarium latino-theotiscum Rabani Mauri p. 58. seq. Sibrandus Siccama apud Struvium fasc. VI. pag. 18. in Festum quoque quaedam meditatus sum, sed de perfectione despero, nist me latior otil et, quietis aura afflaverit.

Prodiit Festus primum Mediolani 1471. f. cuius editionis exemplum suit in Bibliotheca Cl. du Boze. A qua editione proxima est facta Venet. 1472. f. per Nic. Ienson Gallicum, atque iterum ibidem 1474. fol. per Ioannem de Colonia. Porro Romae 1475. fol. apud Henr. Reynhar. Reperi etiam notatam editionem sine loco et anno. Hinc Parmae 1480. fol. et Brixiae 1483. fol. per Boninum de Boninis de Ragusia, atque sodem anno Venetiis s. per Octavianum Scotum Moloetiensem, cum Nonio et Varrone de lingua Latina, n Catalogo Bibliothecae Barberinae perperam tractium Fabr. Bibl. lat. T. III.

Festus cum notis Vulcanii legi in eius thesauro utrinsque linguae edito Lugd. B. 1600. f. nam in illo tantum pag. 754 - 758. inter alia Grammaticorum scripta breve legitur excerptum e Festo de verborum differentiis.

Huius inquam Festi Fragmenta a Fulvio Vrfino edita et schedae-a Pomponio Laeto relictae; Einschem librorum XX. d) de Verborum Veterum fignificatione reliquiae cum Pauli Diaconi ex iisdem Epitoma, coniunctae et in unum corpus digestae sunt ab Áldo Manutio. Achille Mafeo, denique ab Antonio Augustino, praemissa etiam Pauli Epistola ad Carolum M. Imp. Pauli Epitoma primum saepius prodierat, tum alibi, tum ad calcem Cornucopiae Nicolai Perotti. Melior, ordinatior et locupletior Antonii Augustini, Episcopi Ilerdensis, editio cum animadversionibus prodiit Venetiis 1560. 8. in qua ea, quae Pauli sunt et quae Festi, posita in margine nota distinguuntur, et Verrii Flacci fragmenta praemittuntur. Hanc Augustinianam editionem repeti iustit et castigatt, doctissimis illustravit Ios. Scaliger e) Paris. 1575. 8. Subjectis etiam seorsim notis, quae in Veneta editione antea prodierant. Ab eo tempore Fulvius Vrfinus Fragmenta ipfa Festi, qualia Manil. Rallus, homo Graecus, sed latinis literis excultus, et Pomponius Laetus habuerant, et a Rallo acceperat Politianus, (v. c. 73. Misc.) a Pomponio Laeto Io. Bapt. Pius (v. annot. posterior. c. 16.) ex Farnesii Cardinalis Bibl. publicavit, et cum notis suis edidit Romae 1581.8. f) Scaligeri et Vrsini editiones iunxerunt et utriusque notas adiecerunt Heidelbergenses 1583. 8. Denique luculentam emendatam

praef. Quae vero Macrobius e libro tertio decimo Iulii Festi profert III, i. Saturnal, sa hodie le-

guntur in libro Festi duodecimo divisionis Aldinae.

d) Divisionem quae in vulgaris libris occurrit, qua finguli libri fingulas continent litteras, Aldi effe non Festi notavit Dacerius in

e) Non Iulius Caelar Scaliger, ut legas in quaesitis Oratoriis Bo-

huslai Balbini p. 119.

f) Yvo Villiomarus five Iofephus Scaliger in locos controver-

datam et elegantem Festi editionem debemus Andreas Dacerio, qui in wsum Delphini illustratum edidit Paris. 1681. 4. De prioribus autem hoc fert iudicium: Pauca eorum praestitit Antonius Augustinus, quae praestare potuisset. In multis divinus Scaliger: Jed dum ingenio suo nimis indulget, saepe nubes captat, et nil minus quam Festum interpretatur. Fulvius Vrfinus reliquis felicior, utiliorem operam navavit, sed fic ctiom Festum non tam emendatum quom emendandum et emendari facilem tradidit. Dacerii editio recufacurante Io. Clerico V. C. Amst. ap. Huguetanos 1699. 4. adiectis notis integris, quae fingulis paginis substernuntur, Iol Scaligeri, Fulvii Vrfini et Ant. Augustini, una cum fragmentis et schedis atque indice novo. Codicem vetustum Festi habere se testatus est Polydorus Virgilius in fylloge proverbiorum. Illustrandum novo studio Festum a pluribus iam annis in se susceperat vir doctiff. Henr. Cannegieterus: sed, ut ex Actis Erud. 1732. p.52. patet, illud confilium, nescio, qua de caussa, abiecit.

INDEX AVCTORVM OMNIVM, QVI A FESTO CITANTUR, ITEM CARMINUM. FOEDERVM LEGVM ET **ALIORVM** MONVMENTORVM.

Prior numerus paginam editionis Dacerianae; posterior paginae versum indicat.

291, 7. 376, 14. 430, 7. figationum 512, 13. 585, 7.

elius 113, 4. 240, 9. 241, 5. Aelius in duodecimo figniverborum 572, 7.

A. liuc

fos Roberti Titii p.7. Annon Sex. Pompejus Festus indignis modis acceptus esse visus est, quod ab homi-ne Gallo illustratus magno studiorum favore exceptus est. Itaque Romae editus cum iisdem castigajonibus alius nunc effe cenfetur pro-

pterea qued prioris editoris nomen dissimulatum est, quanquam cadem plane editio eft paucis admodum iifque leviter immutatis, ita tamen-ut tam levi mutatione non magis latere poffit induftria priorit editoris etc.

Aclius in explanatione carminum Saliarium 245,6. Aelius Gallus 251, 7. 272, 8. 277, 11. 284, 1. 311, 9. 337, 16. 342. 17. 358, 8. Agathocles Cyzicenarum 399, 3. 425, 3. 433, 9. 436, 3.453, 17.467, 17.500, 4. 512, 9. 528, 4. 496, 19. Idem libro primo fignificationum quae ad ius pertinent 359, 15. Idem libri II. significationum verborum quae ad ius pertinent 475, 6.574, 9. Aelius Stilo 223, 4. 246, 3. 265, 11. 271, 1. 261, 13. 312, 18. 341, 4. 357, 9. 470, 17. 473, 16. 479, 1. 517,6.540,6.560,7.572, 8. 592, 6. Afranius 38,10.93,7.255,4, 295, 18. 465, 8. 513, 14. 527, 8. 549, 2. 560, 9. 570, 9. 575, 5. 582, 3. Idem in Abducta 497, 10. in Brundusina 472,6. in Consobrinis 564, 15. Emancipato 437, 8. Epistula 412, 1. 420, 13. 542, 8. in Ida 343, 13. in Materteris 260, 2. in Privigno 381, 7. 505, 12. in prodito 438, 1. in promo 565,12. in repudiato 441,2. Antonius Cnipho 421,9.

505,3. in fimulante 289,6, in suspecta 289, 4. in virgine 245, 3.547, 9.579, 9. in . . . 438, I. rerum conscriptor 455, I. 7. Alcimus 454, 4. Alfius libro primo belli Carthaginiensis 218, 14. Annius 575, 2. T. Annius Luscus in ea quam dixit adversus Tib. Gracchum 483, 10. Antigonus, Italicae historiae scriptor 454, 6. Antifius Labeo 246, 19. 305, 5. 333, 17. 355, 14. 361,6. 394, 15. 438, 8. 9. 491,11. 492, 16. 499, 4. 533, 8. idem in libro de officio Auguris 438, 9. in libro iuris Pontificii 536, 15. in Commentario iuris Pontificii 269, 19. 388,3. idem libro IX. de iure Pontificali 377, 16. idem libro X. Commentarii Iuris Pontificii 377, 16. idem lib. XI. de Iure Pontificio 391, 1. idem in Commentario XV. Iuris Pontificii 512, 4.

Apol-

Apallodorus in Euxenide 454, 3 Apollonius, 275, 15. Appius Claudius 315, 21. Appius pulcher 438, 6. 517, 2. idem, in libro auguralis disciplinae 516, 2. Appii sententiae 533, 20. Ariftarchus interpres Homeri 275, 13. Aristophanes Grammaticus 238, 5. Arrius 575, 1. Artorius 376,15.565,11.573,4 Afinius Capito 224, 1. Åttejus Cap ito 238, 14. 237, 7. 356, 9. 386, 6. 447, 14. 525. 19. idem in libro VI. Pontificali 250, 1. Attejus Philologus 265, 10. 291, 11. 531, 7. 579, 4. 583, 5. idem in Colle-Chancis 312, 7. etli ibi Actius non Atejus vocatur. Idem in libro Glossematorum 301, 18. Atellani antiqui 490, 8. Atta in . . . 393, 13. Attius qui et Accius 250, 1. 406, 7. 441, 15. 443, 22. 519, 13. 559, 17. 585, 12. idem in Amphitrione 319, 9. 428, 3. 500, 21. in Andromacha 546, 6. in Bacchis 318, 9. 527, 12.

in Chrylippo 452, 6. 547, 2. in Diomede 280, 3. in Helenibus 244, 17; 375,18. in lo 573,10. in. Menalippo 285, 12. 375,1. 422, 12. 452, 4. in Neoptolemo 420, 15. 557, 2. 571, 11. in Oenomao 289, 2, in Philocteta 567, 11. in Phinidis 573,2. idem Annal XXVII, 239. 7. Aufustius 161, 1 Augurales libri 461, 12. 482, 5. 520, 6. Caecilius .48, 10: 381, 6. 416, 19. 498, 2. 556, 9. 577, 8. idem in Aeschrione 309, 14. in Aethrione 289, 5. 498, 2. in anagnorizomene 549, 7. in androgyno 556, 9, in Andronico 529, 6. in Carine 436, 17. 524, 12. in Davo 375, 19. in Epistola 224,15. in Gamo 575,5in Hymnide 279, 3. 378, 4. 497, 6. in Hypobolimaeo 423, 19. 529, 6. 579, in Hypobolimaeo Chaerestrato 285, 13. in obolostate 509, 4., in pugile 278, 5. in Triumpho 541, 8. C. Caesar in commentariis 290, 11. Xg Cali

Calidius, in oratione in Q. Caecilium 543, 3. Callius Agathoclis Siculi, qui res gestas conscripsit 455, 10. Cannius, five Canius 590, 8. Carmen antiquum 150, 1. Carmen Augurale 502, 9. 516, 2. vid. not. Carmen Cn. Martii Vatis 274, 4. Carmen Nelei 288, 14. 513, 1. 573, 19. 573, 4. Carmina Saliaria 46, 2. 230, 9. 320, 1. 335,7. 341, 4. 347, 14. 361, 13. 383, 11. 467, 5. 502, 9. 517, 2. Cato, M. Porcius Cato 15, 11. 19, 14. 42, 6. 83, 6. 86, 3. 90, 3. 145, 11. 147. 9. 152, 3. 155, 1. 157, 5. 200, 8. 214. 3. 5. 217, 2. 240, 4. 8. 241, 2. 247, 6. 248, 8. 249, 6. 252, 15. 264, 1. 273, 13. 274, 7. 291,17.331, 1.375, 11.14. 377, 14. 388, 4. 395, 11. 427, 8. 532, 1. 550, 12. 586, 14. 588, 1. 590, 12. 13. 593, , 13. 595, 4. 8. 596, 8. idem adverfus Marcum Acilinum quarta 332, 19. id. contra Annium 547,7.

legem quae postea relicta est 511, 18. in dissuasione de rège Attalo et de vectigalibus Asiac 357, 10. in ea adversus X. homines 276, 7. in ea quae est coatra Cornelium apud populum 441, 17. in ea quae est de conjuratione 374 16. in ea qua legem Orchiam diffuadet 33% 13. in ea quam habait apud equites 309, 9. in ca quain habuit ne quis consul bis fieret 329,3 in ea quam scripsit ... 273, 13. 326, 4.

quam fcripfit aediles

plebis facrofanctos effe

471,5. in ea quam scri

contra Oppium 404, 31

de Magistratibus vitio

ereatis 274, 10. de foe-

neratione legis Iuniae 987, 9. de potestate Tri-

bunitia 275, 2. de re A.

Atili 517, 12. de spoliis

ne figerentur nisi quae de hostibus capta essent

444, 4. in commentariis iuris civilis 250, 3. in

consulatu 234, 3. in differtatione consulatus

426, 8. in dissuadendo

plit enm edissertavit Fulvii nobilioris cénfuram 446, 9. in ea quam feriplit cum proficiseeretur in Hispaniam 269, 2. in ea quam scripsit de L. Veturio, etc. 524, 15. in ea quam scripsit in M. Coelium si se appellavisset 261, 8. 375, 11. 520, 1. in ea quam scriplit de suis virtutibus contra Thermum 310, 11. 313, 1. 372, 8. 440, 12. in ca quam scripsitL. Furio 593,13. in epistola ad .: 224, 15. in epistularum 363, 14. in lib. de re militari 337, 3. 377, 14. 385, 2. 501, 11. 535, 2. in M. Caecilium 80, 1. in oratione de auguribus 375, 19. in oratione de fundo oleario 394, 17. in oratione in Q. Sulpicium 263,7. in oratione quam habuit de indigetibus 500, 10. in oratione qua egit de signis et tabulis 427, 8. in oratione quam scripsit ad lites Censorias 338, 5. 365, 10. oratione quam scripsit de . . . 333, 1r. in oratione quain scripsit de sa-

crilegio commisso 382, 20. in Q. Thermum 421, 1. in Q. Thermum de X. hominibus 297, 6. 468, 16. 522,5. ibiCato Thermum accusabat quod decem homines liberos interfeciffet, in Poenorum quarto 237, 16. in suafione legis Voconiae 424, 7. in suasione nelegi Orchiae derogaretur 296,27. Originum libro primo: 276, 18. 310, 13. 463, 16. 538, 1. lib. III, 314, 2. IV, 228, 1. VII, 248,8. 493, 15. Pro C ... 528, 9. Pro L. Caesetio 545, 9. 10.

Cato Catonis nepos 214, 9. Catullus 353, 4. idem ad coloniam 549, 6. idem de Berecynthia et Atti 419,7. Cephalon Gergithius 453, 20.

Cincius Alimentus 161, 7.
251, 3. 259, 2. 264, 7.
265, 10. 284, 3. 291, 7.
297, 13. 389, 3. 430, 5.
511, 9. 578. 8. 594, 2.
idem in libro de comitiis 328, 5. in lib. de confulum potestate 370, 8.
in lib. de verbis priscis
426, 4. 452, 10. 488, 9.
X 4

Corvinus pro Liburnia

450,

555, 7.

Critolaus 474,9.

in lib. fastorum 432, 2.

in lib. de officio iuris-

consulti 536, 12. in lib. II.

de officio iurisconsulti Curiatius 241, 2.267, 1, 291, 289, 16. 478, 15. in lib. II. 7. 580, II. Mystagogicon 576, 8. Diocles Peparethius 456,6. Edictum Praetoris 358, 12. Cicero 298, 20.560, 12.567, Ennius 22, 6, 31, 9. 37, 16. 4. lib. I. de oratore 459, 10. lib.I. de gloria 308, 4. 52,6.95,8.9.100,9.101, 6.8. 111,7.112,5.159,15. de universitate 277, 8. in Pisonem 498, 7. lib. I. 190, 11. 200, 9, 206, 3. in Verrem 429, 15. lib. 233, 4. 10. 239, 2. 12. 14. · IV. in Verrem ibid. lib. 17. 244, 16. 249, 19. 255, II. Philippicarum 460, 2. 256, 6. 17. 265, 17. 293, 19. pro domo ad Ponti-4.9.11.295, 11.296, 20. fices 432, 10. 297, 16. 317, 3. 379, 11. Cloatius Verus 297, 13. 316. . 393, 9. 405, 2. 422, 3. 12. . 11. 344, 2. 470, 17. 512, 426, 9. 429, 6. 433, 1. 13. 540, 6. idem in libris 439, 2. 445, 10. 450, 4. 16. facrorum 245, 5. 470, 7.475, 5.482, 15.16. Commentarii augurales 489, 13. 499, 1. 506, 1. 479, 9. 507, 1. 516, 17. 518, 25. Sacrorum Commentarii 519, 6. 523, 3. 527, 14. Pontificalium 426, 10. 540, 13. 545, 15. 16. 547, Commentarii sacrorum 217, 1, 10. 552, 4.6. 559, 11. 13. 272, 16. 562, 11. 562, 1. 566, 13. 19. 572, Coelius historiarum lib.301, 1.9. 553, (1. 575, 1, 581, 14. idem lib. VII. 573, 8. 14. 587, 6. 594, 20. idem pro se apud popu-Ennius in Annalibus 549,5. lum 314,3. - Cornelius, vide Sisenna. lib. I. annal. 262, 10. 309, Cornificius 241, 8. 262, 10. 19. 341, 3. 437, 3. 482, 8. 201, 6, 312, 16, 315, 8. 518, 25. 529, 4. 545, 16.17. 399, 15. 429, 1. 558, 9. II, 289, 7. 342, 16.407,17.

. 450, 5. 17. 545, 18. 572, 1. 578,9. lib.III, 379, 7.516, 17. 519, 1. IV, 414, 25. V, 299, 6. VI, 270, 10. 546,5. VII, 411, 12. 482, 10. 519, 2. 572, 11. VIII, 298, L. 299, 7. X, 278, 8. XI, 519, 2. XII: 408, 1. XVI, 270, 11: 379, 13. 407, 15. 414, 26. 432, 19. 522, 2. 583, 10. XVIII, 297, 16. idem in fabulis, in Achille 536, 9. in Achille Aristarchi 381, 1. in Aiace 579, 16. in Alexandro 399, 15. 529, 5.557, I. in Andromacha 491, 18. in Andromeda 406, 12. 596, 11. in Alota 572, 13. in Cresphonte 406,11.

428, 4. in Erectheo 274, 11. in Hectoris Lytris 428,5. in Iphigenia 293, 13. in Telamone 296, 20. in Telepho 256, 17. in

Thyeste 538, 4. Euhemerus 552,9.

Fabius pictor 394,14. Foedus Gabiorum cum Romanis 84, 4.

Foedus Latinum 261, 11. Galatas scriptor 456, 2. vide not.

Gloffematorum feriptores 265, 11. Gracchus 337, 9. idem de legibus a se promulgatis -318, 12. idem in ea quae est de lege Minucia 317, 17. in ea quam conscripsit de lege M. Iunii Penni et peregrinis, 445, 7. in ea qua usus est cum circum conciliabula iret 360, 14. in oratione in P. Popilium po-

pilium 308, 8. Granius 449, 4.

Hefiodus 183, 9. Hippocrates Medicus 44, 6. vide not.

fleriore 229, 5. in P. Po-

Historiae Cumanae compofitor 454, 8. Homerus 274, 16. 284, 2.

291, 2. Hostius in belli Histrici libro 485, 8. idem in belli-

Histrici lib. I, 567, & Incertus historiarum scriptor 558, 2.

Incertus scriptor 400, 17. 547, 17.550, 4.9.11.551,

11. 13. 14. 18. 595, 10. Iulius de feriis 432, 8.

Iulius in Adrasto 385, 13.

Labeo, vide Antistius. Laelius,

X 5

Luclius, C. Laclius in ea idem in Centauris 342, 17. in Gladiolo 331, 20. quam pro se dixit 483, 11. idem pro se apud popuin Lydio 488, 10. in Odyffea voteri 273, 8. 276, 9. lum 296, 24. Lembus Heraclides 455, 13. . 280, 14. 305, 7. 574, 1. in Periboca 572: 8. in pri-Licinius Imbrex 298, 2. Leges duodecim tabularum mo 407, 4. in Virgo 254, 7. 261, 11. 271, 5. 280, 4, Lucanus 49, 2. 331, 11. 358, 1. 408, 1. Lucilius 55, 5, 68, 6. 118, 2. 420, i. 463, 10. 478, 11. 158, 6. 219, 2. 225, 9. 481, 18. 517, 6. 532, 3. **233,** 5- 242, 3. 275, 18. 550, 7. 558, 11. 569, 13. 584, 1. 593, 5. 594, 6. . 282, 3. 331, 8.21. 341,14. 349, 2. 393, 1. 4c9, 9. Leges Laurentium 37, 12. 410, 14. 414, 2. 423, 5. Leges Numae 20, 2, 300, 12. 427, 2.6. 437, 17. 448, 5. 306, 13. 324, 17, 333, 7, 452, 8, 462, 2, 481, 8, 421,11. 447, 15. 566,14. Lex annaria 29, 13. 488, 197 492, 1. 507, 3. Lex Censoria 379, 14. 516, 5. 519, 18. 504, 9. Lex L. Papirii Tribuni 528, 17. 532, 15. 535, 14. 469, 5. 16. 18. 20. 551, 3. 557,8. Lex rivalicia 507, 4. 560, 1. 568, 13. 589, 2. Lex Romuli et Tatii 352, 9, 594, 1. 18. idem Satyra-Lex Servii Tullii ibid. rum lib.... 519, 20. idem Lex Siliorum 392, 1. lib. II. 280, 7. -Lex Tribunitia prima 467, Lucretius 112, 4. 245, 10. ` 15. 298, 2. 319, 4. 323, 20 Lex unciaria 595, 6. 337, 7. 407, 5. 486, 4.589, Livius Andronicus 7, 3. 10. idem lib. H, 272, 1L 28, 12. 112, 1. 117, 2. 472, 7. 578, 9. 583, II. . 125, 11. 163, 13. 301, 19. idem lib. IV, 278, 2. V, 377, 10. 413, 6. 429, 10. 538, 12. 516, 6.9. 527, 20. 528, 1. Manilius 504, 1,

533, 2. 551, 7. 583, 6.

Martie:

Marcius vates 279,2.

Martialis 589, 14. Messala, Valerius 501, 9. 523, 15. .idem in explanatione'auguriorum 228, 4. idem in explanatione duodecim tabularum 330, 16. 402, ii. 478, 16. 579, 9. idem in libro de dictis

involute 478, 16. Naevius 19, 4. 32, 5. 52, 4. 57,9.91,15.98,11.204, 8. 288, 16. 325, 14. 334, 11. 339, 10. 342, 4. 348, 3. 364, 13. 463, 15. 464, 14. 472, 17. 479, 5.7. 517, 9. 534, 1. 546, 1. 570, 7. 8. 573, 5. idem in Ariolo 314, r. in Lupo 428, 1. in Lycurgo 297, 7. in Nautis 548, 10. in Satyra 411, 11. in Tarentilla 8,7. in carmine belli Punici 411, 10. in belli Punici lipro 480, 9. 537, 9. 548, 9.

Nicostratus in libro qui inscribitur de Senatu habendo 496, 7. Novius 559, senis 564, 12. in funere 564, 13. in Machocopone 278, 4. in Phoenissis Plautus 19, 15. 29, 9, 41, 9. 489, 15. in Pico 464, 14. in Surdo 564,14. in Togularia 416, 20.

Opilius Aurelius 151, 5. 245, 8. 269, 12. 272, 4. 410, 12. 421, 7. 478, 9. 479, 1. 494, 8. 523, 5. 560, 7. 567, 5: 568, 13. 584, 3. 590, Ia. Oppius 512, 16.

Ovidius 473, 1. vide not.

Pacuvius 141, 5. 160, 2. 183, 11.225,2. 247, 16. 297, 4. 352,2. 383,6.427,3.441, 6. 473, 2. 4. 513, 12. 523, 2, 573, 1, 575, 8, 585, 13. 589, 3. idem in Antiopa 574, 6. in armorum iudicio 424, 4. 443, 19. 24. 574, 18, in Atalanta 505, 13. 595, 13. in Chryse 521, 6. in Duloreste 521, 1, in Hermiona 430, 13.557,12. in Iliona 338, 16. 441, 10. 595, 12. in Medo 318, 8. 382, 7. 547, 7. 573, 1. in Niptris 500, 14. 539, 2. in Teucro 338, 20. 382, 10. 425, 10. 428, 6. 482, 14. 557, 12. 10. idem in duobus dos- Panurgus Antonius 288,17.

Paulus Apostolus 48, 7. Platon 520, 4.

48, 5. 53, 3. 59, 1. 60, 1. 65, 6. 69, 5. 80, 5. 82, 9. 84, 1. 89, 4. 94, 4. 96, 3.

98, 10.

. 1

98, 10.99, 11.101, 9, 102, Epidicio 1350, 2. 423, 14. 13. 103, 3. 109, 3. 10. in foeneratrice 270, 12. 116, 6. 121, 10. 127, 12. 410, 14. 518, 2. 529, 11. 148, 4. 165, 8. 166, 3. 539.7. 545, 8. in Hortulo 535, 4. in Menaechmis 170, 14. 179, 9. 185, 3. 407, 14. 451,4; in Mer-188, 11. 189, 11. 190, 7. catore 500, 11. in Milite 225, 6. 251, 3. 254, 11, gloriofo 547, 5. 584, 4. 262, 15. 263, 2. 277, 2, in Mostellaria, 265, 15. 288, 1. 300, 4. 302, 20. in Nervolaria 244, 19. 303, 4.5. 327, 1. 336, 3. 263, 6. 302, 10. 317, 14. 15. 339, 5. 8. 9. 368, 3. 378, 5. 536, 19. in parasi-380, 1. 382, 16. 394, 19. to pigro 265, 14: in Per-399, 6. 17. 423, 12. 27. la 536, 17. in Phasmate 431, 7. 443, 9. 470, 2. 271, 7. 547, 6. in Pfeu-488, 22. 518, 2. 27. 523, 1. dolo 260, 3, 280, 2. 302, 10. 534, 10. 535, 4. 540, 9. 22. 380, 3. 407, 14. 550, 6. 580, 8. in Rudente 222, 3. 542, 4.552, 1.553, 4.564, ... 3.570, 3.10.574, 13.587, 470, 4. 545, 9. in Saty-13. 590, 2. . 594, 11. rione 71, 5. 276, 17. 532, 13: 450, 2. in Scythe liidem in Artemone 269, turgo 584, 5. in Syro 14. 423, 18. 547, 14. in ali-542,9.571,5. in Trinumnaria 309, 3. in Astraba 426, 1. 539, 3. in Aululamo 437, 13. in Truculento 265, 16. ria 290, 1. 360, 9. 423, 8. Polemon 474, 7. 489, 4. 564, 3. in Bacchi-Pompejus Sextus 288,6. dibus 260, 10. 263, 5. in Carbonaria 521, 13. in Ca-Pomponius 467, 3. idem in adelphis 526. 11. in Defina 99, 3. 269, 18. 275, 7. cima 564, 12. in Fullo-289, I. 437, 10. 460, 9. in Clitellaria 586, 20. in nia 548, 7. Condalio 375, 4. in Cur-Pontificum libri 306, 11. culione 269, 17.303,5.331, 567, 7. Praetoris edictum 358, 12. 18. 404, 2. 525, 16. (85, 9.

Precatio auguralis 523, 15.

Quin-

in Dyscolo 290, 18. in

Quintius Atta 41,7. Rituales Etruscorum, Kbri, 450,19. Sallustius in Catilina 555, 4. Sallustius lib. I. historia-13. 555, 6. Santra 113, 5. 291, 5. 410, 12. 415, 19. 522, 14. 'idem libro fecundo de antiquitate ver-

borum 289, 21, 424, 14.

Scaeuola 341, 18. Q. Mucius Scaevola 271,6. Scipio Pauli F. Africanus Aemilianus ad populum 240, 15. idem alibi 427, 5. idem in ea oratione quae est de imperia D. Bruti 360, 13: in orafione quam scripsit postquam ex A-

442, 2. P. Servilius Augur 525, 20. Servius Filius 251, II. Servius Tullius in descriptione centuriarum 375, idem descriptione

frica rediit 409, 16. cum

pro aede Castoris dixit

classium 377, 21.

Sinnius Capito 246, 4. 264, 9. 271, 4. 275, 19. 288, 9. 291, 19. 320, 2. 217, 11. 23. 449, 11. 466, 6. 476, 8. 481, 5. 505, 2. 506, 7.

549, 10. 565, 7. 585, 3.

idem in eo quem de reo infcribit 447,19.

Sisenna 234, 8.

Cornelius Sisenna historiarum libro quarto 491, 19. rum 296, 25. lib. IV. 537, Sulpicius Servius 311, -7. 331, 11. 359, 1. 594, 3. idem in oratione pro Aufidia 257, 7.

Sulpicius Galba 449, 12. Sulpicius Rufus 478.

Tarquinius in libro quem inscripsit de ... 421, 6. Terentius 6,10. 30,5. 89,6. 159, 7, 310, 15, 390, 5. 495, 3.5. 546, 2. idem in adelphis 382, 9. in Andria 513, 8. 10. in Heautontimoroumeno 490,5. in Phormione 463, 12. 490, 5. 560, 11. 585, 8.

Titinius 65, 8, 246, 14. 298, 5. 329, I. 331, 17. 398, 2. 448, 8. 541, 12. 542, 6. 559, 11, 565, 13. 591, 10. idem in barathro 516, 14. in fabula Quinta 316, 13. in Prilla 491, 1., in Setina **248, 9. 313, 18. 429, 1¢.** .

Turpilius in Demetrio 271, 7. 560, 14.

Valerius Flaccus 460, 18. Valerius Massala, Ms∏ala.

Vale-

Valerius Valentinus in io- Veranius 254, 1. 303, 20. colo carmine 561, 2. 304, 15. 322, 13. 379, 5.

Valgius 494, 4.

Varro 106, 6. 131, 5. 249, 1. 306, 9. 356. 12. 13. 458, 3. 466, 4. 480, 2. 552, 9. 563, 4. 585, 7.

in libro antiquitatum primo 254,8.452,20. in libris de vita populi Romani 434, 1. lib. I. Epi-

stolicarum quaestionum 249, 2. lib. V. Epistolicarum quaestionum 511, 6. lib. VI. rerum huma-

narum 366, 12. 375, 7. VII, 544, 5. VIII, 499, 7.

Varro Atacinus in Europa
133. vid. not.

254, 1. 303, 20. 304, 15. 322, 13. 379, 5. idem in libro aufpiciorum de comitiis 429,19. in libro prifcarum vocum 258, 2.

Versus antiquus 522, 7.
523, 1.
Versus Graecus antiquus

Versus Ianualii, Iunonii,

Minervii 46, 3. Virgilius 35, 7. 112, 5. 131, 3. 150, 17. 272, 10. 317, 7. 338, 5. 13. 569, 4. idem in Bucolicis 19, 6. 332, 5. idem II. Georgi-

corum 538, 5. IV. Georg. 343, 11. VIII. Aeneidos 519, 11.

4. Nonii Marcelli, Peripatetici g) Tiburiensis compendiosa doctrina ad filium sive de varia significatione verborum liber, distinctus in capita undeviginti. Marcellum Marcelli F. Grammaticum Narbonensem memorat Ausonius Epigr. 19. qui utrum cum Nonio Marcello quicquam commune habeat, docti viderint. Illum Peripateticum dici mirum, quanquam et alios Peripateticum dici mirum dici miru

g) Ita vulgo legitur in edite. quibusdam. Forte Grammatici reponendum pro Pesipatețici. Pro Tiburienfi alii scribunt Tiburicenfem. Ex cap. 12. de doctorum indagine locum affert Priscianus libro VI. qui ibi hodieque exstat in voce stricturae. Ceterum autorum, quos citat Nonius, vix

quisquam est multo iunior Apulejo. Bene autem observat Is. Vossius p. 212. ad Catullum; solenne esse eruditis, multis in locis seepe non intellectis insultare huic Grammatico, oprime si quisquam promerito de lingua latina. Idem p. 56. meminic suarum observationum ad hunc scriptorem.

ripateticos quosdam libenter ad Grammaticam demisisse se constat. Scriptor est variae et antiquae lectionis, ut nemo alius, exstet aeque locuples. Depromfise poterat, ut observat doctissimus Vir, Christoph. Wase, ex Tiburte Bibliotheca, a Gellio bis memorata, ut quae in Herculis templo fuerit, atque sub id tempus libris compluribus instructa (ut appareat Liphi coniectura minime vana, Hadriano Caefari eo secessu gaudenti illud tribuentis) appellatur enim Tiburticenfis. In vocum tamen interpretationibus saepe delirare, notat post alios Muretus in Var. Lect. tum alibi, tum IV, 12. Ludolphus Kusterus diatriba de verbo cerno p. 81. 91.

Prodiit Nonius primum a. 1471. f. sine indice loci. et typographi, tum Venet. 1476. fol. per Nicolaum Ienson, et Parmae 1480. f. cum Varrone, deinde Brixiae 1484. f. nec non Mediolani 1500. f. cum Festo et Varrone, et Paris. 1519. f. et Venet. 1483. f. et 1496. nec non Herbipoli sine anni nota per Georg. Laurentium in fol. et Brixiae 1483. fol. quam editionem memorat Mich. Maettarius pag. 174. Annal. typograph. et cum Festo ac Varrone Venet. 1496. f. tum saepius ad calcem Perotti Cornu copiae Venet. 1492. et apud Aldum h) 1514. Tufculani 1522. Basil. 1518. etiam 1526. eidem Perotto subieclus cum castigationibus Mich. Bentini. Primus eximiam prae ceteris Nonio operam praestitit Adrianus Iunius, Antv. 1565. 8. cuius editionem manu Iosephi Scaligeri collatum cum duobus Mítis, et a capite ad calcem pluribus eiusdem castigationibus et annotatis refertam, cum in manus meas incidisset, (F.) intuli in Bibliothecam Venerandi D. Io. Friderici Mayeri, quae pluri-

b) In editione Perotti cornu Gallia Nonium cum antiquis consopiae Aldina 1513. f. Nonii comtulit exemplaribus. Adiuncus tulit exemplaribus. Adiuncins praeterea longus de generibus tractatus,

pendia terriam fere partem non ante impressam habent, additam opera Iocundi Veroneniis, qui in

pluribus eiulinodi abundabat cimeliis: unde post in Bibliothecam I. G. Bergeri, ex hac in Mermannianam venit. Editio Nonii Parisiensis a. 1583 8. Iunium fere fequitur, sed in calce exhibet notes ad Nonium ex variis doctorum scriptis undecunque congestas, cum indice accuratiore auctorum a Nonio commemoratorum. Denique post Dionys. Gothofredum optimam et emendatissimam Nonii editionem eum notis selectissimis, essi suppresso nomine suo, dedit doctifsimus et elegantissimus Iosias Mercerus Paris. 1614.8. Petrum quoque Scriverium novam Nonii editionem parasse didici ex ineditis Gothofredi Iungermanni et Scriverii iplius ad Eliam Putschium litteris. Francisci Guieti notas ad Nonium ipsius manuscriptas habere se retulit Menagius in Menagianis p. 301. Idem in Originibus Gallicis, vocabulo As, laudat editionem Nonii Sedanensem i) quam non vidi. Et fortasse Parisiensem Merceri intelligit: fane locus, quem commemorat, eadem pagina editionis Parisiensis exstat. Philippus Pareus in litteris ad Tossanum scriptis 24. Ian. 1643. testatus fuit, habere se Nonium cum Mf. Palatino collatum fedulo, ac nova prorsus methodo recensitum, editurumque, si vita Superesset. Nonium a Pomponio Laeto castigatum disces ex Diario Veneto eruditorum Italiae T. 22. p. 395. Thefaurum mendorum vocat Nonium Ianus Guilelmius II, 21. Verisimilium, quo in libro complura Nonii loca emendavit. Conferendae etiam Christoph. Wase stridurae et animadversiones Nonianae, quarum tres sectiones sive Exercitationes evolvi editas Oxon. 1685. 4. Adr. Iunius VI, 8 feq. Animadverf, et p. 410. feq. Epist. Io. Meursius in Critico Arnobiano VI, 11. et III, 2. etc.

pta funt, nam Sedanensis quoque ut audio annum 1614. 8. prae se fert. Notarum se auctorem pro-

i) Parisiensem editionem a. 1614. forraffe Sedunenfes recuderunt, vel eidem editioni (ut interdum fit) in diversis exemplis duarum dir Iolias Mercerus pag. 87. qued diversarum urbium nomina inscri- monai in Ariftaenetum.

Nonius cum Mf. Palatino collatus a Philippo Pareo, fuit in Bibliotheca Marquardi Gudii.

INDEX AVCTORVM QVI LAVDAN-TVR A NONIO.

"Ad paginas editionis Paris. 1614. 8.

🐧 ccius pag. 235. vers. 2. 11 305,7. 473, 7. Achille 98,5. 110, 12. 277, 29. 504, 28. Aegistho 89, 26. 110, 32. 112, 2. 170, 5.257, 30. Aeneadis, aut Decio 22,14.75, 2/98, t1.123,13. 126, 15. 139, 20. 174, 20. 185, 23. 200, 30. 224, 12. 258, 4. 484, 5. Againemnonidis 146, 29. 260, 20. Alcinaeone 16, 21. 116, 11. 132, 9. 181, 19. 184,33. 293, 23. 470, 9. 487, 23. 28. Alphesiboea 15, 9. 73, 26. 136, 19. 279, 25. 280, 4. 469, 23. 485, 23. 497, 3. 512, 10. Amphitryone 1, 28. 39, 21. 116,5. 146, 16. 165, 20. 179, 19. 224, 10. 255, 30. 292, 11. 469, 5. 516. 4, Andromacha 515, 13. Andromeda 20, 27, 64, 8, 72, 8, 95, 26. 109, 27. 174, 22. 178, 16. 395, 26. 422, 14. 424, 3. Fabr. Bibl. lat. T. III.

425, it. 497, 11. Annalia bus 193, 25. Antenoridis 127, 2. 138, 32, 341, 16. 512, 29. 513, 24. Antigona 104, 15, 165, 3, 352, 18. 375, 22. Armorum iudia cio 72, 28. 96, 22. 120, 28. 143,21. 173,30. 237,21. 257, 15. 276, 31. 362, 3. 416, 5. 485, 13. 487, 14. 521,6. Astyanacte 95, 7. 136, 17. 159, 8. 172, 6. 357, 7. 417, 12. 425, 9. 467, 17. 471, 21. 485, 21. 487, 18. 511, 3. 518, 11. Athamante 56, 12. 315, 19. 323, 33, 416, 12, 470, 20. 488, 33. 500, 3. 524, 24. Atreo 202, 13. 210, 30. 281, 6. 415, 26. 505, 7. Automedia 323, 10. Bacchis 116, 13. 132, 12. 136, 27. 143, 29. 144, 11. 213, 11. 244, 16. 342, 24. 458, 13. 467, 25. 489, 5. 560, 18. Chrysippo 153, 33. 261.

338 INDEX SERVE CRYM & HONIO.

·lliona 382, 9. 505, 11. Me-261, 10. 475, 23. Clytemnestra 178, 11. 219, 13. ...dea 12, 8: 16,10,16.89, 9: 90, 8. 159, 11. 179, 26. 226, 8. 488, 12. 521, 27. -Deiphobo 139, 2. 314, 20, 237, 33. 307, 18. 323, 12. 534, 3. Didascalico lib. I. 362, 5. 422, 32. 467, 19. 341, 19. 514, 21. II, 165, 30. 504, 9. Meleagro 15, 31. 39, 5. 72, 3. 111, 23. 22. 178, 22. VIII, 194, 19. Diomede 89, 15. 159, 14. 115, 9. 124, 32. 125, 3. ~166, 20. 184, 32. 292, 20. 181, 21. 238, 9. 18. 292, 10. 322, 23. 338, 22. 351, 308,8.9.317,10.336,28 .: 470, 16. 482, 27. 483, 11. 29. 470, 25. 511, 22. 522, Duloreste 479, 15. 499,10.503, 6. Menalippo Epigonis 16, 5. 75, 31. . **-15,28.85, 3.** 154,18.219, · 2. 233, 16. 234, 23. 249, 2. 153, 31. 158, 6. 160, 9. 185, 20, 192, 5, 200, 14, 485, 33. 500, 13. 521, 8. Myrmidonibus 109, 31. 230, 24. 342, 12. 426, 28. 472, 20. Epinausimache .120, 33. 137, 33. 234, 8. 2,21. 9, 26, 110, 30. 158, 261, 24. 262, 14. 396, 31. 433, 2. 501, 33. Neoptole-3. 192, 2. 227, 30. 233, mô 73, 19, 204, 12. 258, 17.257,6. 261, 16. 307,9. 479, 10. 485, 15. 495, 21. 5. 281, 4. 341, 30. 424,2. 469, 16. 493, 14. 501,4. 500, 2. 519, 8. Erigona 505,6. Nyclegrelia 166, 20, 11. 75, 31.85, 13. 159, 19. 226, 22. 279, 11. 315, 18, 227, 27. 315, 20. 336, 29. 397, 5. 484, 6. 485, 31. 10.341, 24. 398, 19. 469, 18. 498, 5. Euryface 6, 32. 500, 5. 503, 2. 505, 15. Nyptris 223, 2. Oenomao 12,6. 14,26.15,6.73,27. 111, 4. 173, 27. 184, 30. 15, 25. 73, 23. 120, 3L **205, 33. 231, 4.** 352, 16. 193, 2. 225, 33. 230, 21. 256, 16. 259, 25. 267, 16. 357, 12. 395, 22. 469, 4 482, 25. 485, 7. Parergon /325, 7. 341, 12. 355, 1ò, libro I, 61, 24. Paride 206, 356, 18. 445, 8. 495, 20. 12. Pelopidis 132, 33. 499, 32. 509, 27. 522, 25. 174

CITATORVM. Lib. IV. Con. W. Solv. II. (339

174, 10. 452, 28. 485, 20. Philocheta 16, 28. 91, 5. 179, 32. 318, 6. 323, 15. 324, 26. 346, 18. 469, 31. . 512, 12. Phinidis 20, 30. 84, 29. 200, 32. 205, 10. 463, 14. 489, 7. 503, 28. 504, 31. Phoenissis 13, 20. 16, 3. 85, 10. 101, 19. 174, 2. 185, 8. 19, 292, 19. 398, 3.416, 8.426, 10.481, 30. Pragmaticis 150, 11. 12. libro I. 156, 5. Prometheo 17, 20. 208, 2. Staliastis vel Tropaeo 20, 24. 334, 33. 337, 16. 524, 5. Telepho 13, 23. 136, 22. .c 154, 7. 174, 13. 216, 3. 227, 31. 307, 27. 347, 14. 352, 8. 426, 24. 485, 8. 488, 3. 11. 503, 20. Tereo 96, 27. 111, 26. 173, 33. 256, 20. 259, 7. 279, 22. 355, 12. 425, 22. 463, 23. 467, 29. 519, 6. Thebaide 144, 16. Troadibus 447, 20. Aemilius Macer Theogoniae libro I. 518, 25. Afranius 378, 9. 557, 16, Abducta 257, 31. 374, 33. Aequalibus 81, 17. Auctione 76, 19. 104, 20. 111, 21. Augure 78, 32. 393, 14.

512, 21. Auguribus 150,27. Brundulinis 97, 29. 123, 16. Buccone adoptato 126, 12. Cinerario 116, 32. Compitalibus 39, 26. 496, 27. Crimine 124, 17. 136, 12. 480, 12. Deposita 90, 9. Divortio 20/2 21, 32. 87, 22. 110, 13. 126, 24. 174, 28. 185, 28. 343, 21. 393, 26. 394, 2. 475, 20. 509, 23. 513, 19. 515, 30. Emancipato 89, 10. 109, 17. Epistola 8, 27. 19, 4. 102, 14. 207, 32. 221, 23. 256, 25. 260, 15. 279, 12. 376, 6. 382, 20. 409, 33. 410, 2. 482, 9. 503, 13. 540,13. Excepto 138, 13. 154, 11. 160, 15, 216, 11: 232, 25. 238, 24. 316, q. 317, 19. 318, 4. 403, 20. 498,15. 523, 13. 15. 535, 30. 541, 10. Fratriis 28, 33. 64,24. 73,29.32. 131,27. 142, 2. 174, 30. 33. 280, 25.291, 3.306, 17.309,17. 393, 32. 397, 22. 398.20. 434, 13. 477, 12. 497, 29. 504, 17. 540, 32. 544, 31. Homine 64, 23. 78, 18. 96, 17. 218, 30. 359, 4. 375, 5. 421, 19. 518, 9. . Y 2 Imia

Imis 306, 25. Incendio 78, 33. 268, 2. 270, 6. · 392, 16. 473, 23. 518, 7. Inimicis 477, 27. Liberto 150, 27. 307, 3. Mari-Antistius Labeo 52, 4. tis 507, 29. Matertera 149, 26. 392, 19. Materteris 41, 4. 124, 21. 267, 32. 514, Aristoteles 441, 5. 30. Megalensibus 515, 21. Atejus Capito conjectaneis Pompa 111, 30. Privigno 3, 12. 21, 27. 28, 29. 33, 31. 76, 9. 125, 24. 216, 3. 219, 26. 235, 30. 246, 17. 308, 13. 333, 15. 342, 15. 352, 25. 407, 25, 409, 19. 434, 8, 488, 29, 493, 9, 503, 9. 512, 5. 513, 33. Prodigo 397, 6. Promo 76, 7. 111, 13. Profa 450, . II. Purgamento 515, 9. Simulante 124, 5. 246, 14. 267, 26. 29. 496, 28. 511, 6. Sororibus 187,3. Suspecta 6,8. 39, 23. 103, 10. 174, 8. 186, 4. 358, 6. 466, 26. 504, 13. 519, 18. Thaide 516, 7. Virgine 89, 33. 124,19. Vopisco 2, 3. 12, 21. 28, 25. 28. 40, 14. 97, 21. 110, 2. 146, 32. 217, 30. 230, 2. 135, 23. 262, 16. 280, 23. 337, 20. 362, 12. 427, 32. 433, 28. 478, 16. 490, 2. 493, 2. 496, 4.

114, 16. 119, 18. 153, 14. 197, 32. 229, 6. 233, 8. 464, 21. Aeschino 106, 23. Aethrione 536, 12. dria 152, 26. Afoto 139, 18. 258, 10. 471, 17. 474, 3. 475, 5. 507, 6. 517, 19. Calcis 491, 15. Dardano

392, 14. Demandatis 124,

9. Embono 246, 12. Ephe-

fione, five Aethrione 1,

20. Exfule 75, 25.399, 26.

Fallacia 127, 18. 147, 30.

332, 9. 430, 17. 511, 26.

30. 512, 7. 514, 8. Fpene-

ratore 150, 2. 543, 28.

Harpazomene 10, 23.

128, 15. 155, 17. 200, 20.

Hymnide 79, 2. 134, 14.

135,

497, 28, 502, 10, 505, 24,

Agellius Historiarum lib. I.

Apulejus 68, 27. libro lu-

Atta Aquis Caldis 133, 11.

139, 7. Conciliatrice 140,

22. Epigrammatis 202,28.

Gratulatione 496, 32. Lu-

Caecilius 80, 32. 101, 23.

cubratione 468, 22.

dicrorum 68, 29.

529, 6.

194, 5.

54, 30.

135, 3. Hypobolimaea rafiraria 16, 19. 40, 5. 89, 17. 147, 6. 176, 8. 505, 26. Hypobolimaeo, quae eadem subditivus 173, 17. Imbris' 159, 15. 188, 15. 194, 11, 465, 5. 525, 3. Meretrice 202, 16, 536, 10, Nauclero 12, 32. 126, 26. 506, 5. Nothoniacatione 97, 25. 325, 2. 11. Obolostate, quae eadem cum foeneratore 98,7. 154,13. 277, 26, 279, 30, 508, 14. Paulimacho 3, 15, 127, 15. 334, 8. 515, 23. 548, 15. Philumena 197, 28. 304. 27. Plocio 84, 4. 97, 19. 124, 23. 146, 14. 155, 3. 164, 25, 199, 10, 209, 10. 220, 7. 447, 14 297, 27. 314,18. 468,25. 484,32. 502, 13. 513, 7. Portitore 118,33. Progamo 346, 13. Subditivo, quae eadem cumHypobolimaeo 204, 33. 514,33. Symbolo 280, Synaristosis 370, 14. Synephebis 200, 21, Syraculis 96, 28. 176, 33. Titthe 118, 12, 391, 22. 183, 23. 196, 10. 258, 33. 270, 7. 483, 5. Venatore 42,27.483,28.

Caelius Antipater 29, 10.
Annali libro I, 87, 6, 113,
8. 129, 23. 176, 9. 208, 6.
405, 28. 508, 25. IV, 98,
29. V, 205, 12. VI, 137, 16.
157, 18. VII, 89, 4. 108,
10. 508, 33.
Caelar 198, 11. quum fuafit Plautiam rogationem
354, 10.
Calvus 198, 11.
Caffius Hemina in Annalibus 149, 4. lib. I. 225, 8.

bus 149, 4. lib. I, 325, 8. 515, 19. II, 67, 21. 101, 28. 267, 10. III, 90, 24. 133, 5. IV, 62, 24. 183, 22. 205, 13. 483, 4. 514, 17. de Cenforibus libro II, 346, 20.

346, 20.

M. Porcies Cato 54, 6. 16, 30. Originum lib. 187, 23. 229, 10. lib. I, 64, 18. 67, 30. II, 152, 24. 208, 4. IV, 87, 18. 100, 13. V, 151, 6. 363, 9. Carmine de moribus 465, 17. de bello Carthaginensi 89, 29. de falsis pugnis 187, 28. in dissussione de foeneratione 64, 19. dere Floriana 168, 29. contra Furium 153, 10. lege Baebia 470, 26. Deletorio 137,

24. fusione in legem Y 3 populi populi 87, 15. de re militari 204, 32, 463, 5. 554. 28.

de moribus Claudii Ne-

ronis 63, 23. in Panlam

151, 13. praeceptis ad fi-

lium 143, 8. do praeda mi-

litibus dividenda 475,13.

510, 21. in Sercia 200, 23,

in Thermum 63, 26. de

tribunis militum 67, 20.

22, 252, 19. 256, 2. 269,3

19.273, 6.283, 33.298,20.

327, 5. 328, 20. 356, 13.

371, 8. 380, 30. 383, 8.

410, 13. 436, 19. 538, 24.

ad Caesarem iuniorem

lib. II, 33, 14, 22. 288, 25.

322, 12. 344, 21. 389, 28.

394, 8. 462, 12. 539, 4.

III, 426, 12. ad Calvum

195, 2. in Veturium 100, 469, 10. ad Cassium 259, 21. pro Veturio 149, 3. 24. 291, 9. lib. I, 278, 5. de virtutibus suis 441, 23. ad Catonem 264,33.273, Catullus Veronensis 108, 13. 32. 438, 33. ad Curionem 198, 11. 517, 4. 546, 26. 109, 16. ad Dolabellam in Priapo 134, 24. 421, 33. ad Filium lib. II. M. Tullius Cieero 55, 5, 275, 17. ad Hirtium 212, 65,8 225, 12.240, 2. 279 15. lib. II, 204, 13. V, 37, 8. 368, 4. 371, 7. 405, 32. 25. VII, 437, 30. IX, 450. in Oeconomicis 161, 2. 3. ad Panfam lib. I, 126, 449, 32. Epistolarum ad 17. 509, 17. III, 92, 31. , Atticum lib. II, 509, 20. ad Pompejum IV, 293, III, 214, 3. IV, 90, 2. 20.22. ad Senatum 274, IX, 379, 5. XV, 479, 19. 3. ad Varronem Epistoad Brutum 264,5, 421, 29. la Paeti 83, 30. Oratione lib. I, 421, 30. VII, 296, 8. pro Sex. Roscio 194, 9. VIII, 527, 26. ad Caefa-486, 27. in Verrem 132,7. rem 270, 20. lib. I, 270, 214, 5. 265, 26. 286, 15. 15. 287, 25. 305, 10. 320, 393, 6. in Verrem divi-2. 336,22. 369,31. 413, natione 33, 27. 248, 31. 30. II, 32, 17. 340, 16. III, 257, 25. 279, 5. 283, 21. 286, 12. 436, 26. ad Cae-284, 29. 290, 27. 299,25. sarem iuniorem 356, 22. 349,21. 360, 33. 383,4 362, 26. lib. I, 238, 3. 239, 390, 25, 404, 3. 407, 18. **4**12,

412, 3. Actione I. 33, 10. 269, 25. 270, 18: 276, 33. 288, 33. 350, 10. Actione 11. 34, 5- 239, 21, 244, 24. 246, 22. 248, 28. 254, 32. 258, 14. 264, 11. 269; 5. 271, 20. 272, 10. 273, 14. 279, 27, 283, 7. 288, 14. 294, 21. 299, 13. 321, 4. 324, 10. 327, 31. 337, 23. 351, 33, 356, 10, 365, 31. 374, 17. 409, 3. 413, 10. 436, 24. 462, 16. de Praetura Siciliensi 141, 20. 273, 23. 303, 7. 339, 11. 371, 26. 404, 18. 529, 16. Frumenta ria 209, 10. 244, 15. 281, 33, 288, 4. 340, 18. 373, 7. 408, 17. de signia 34, 14. 19. 213,27. 221, 20. 241, 17. 242, 3. 253, 19. 278, 21. 287, 31. 298, 2. 299, 4. 13. 327, 18. 359, 11. 368, 26. 373, 21. 33. 381, 29. 396, 3. 523, 5. de suppliciis 78, 15. 221, 31. 237, 32. 242, 30. 249, 25. 253, 28. 255, 12. 262. 3. 268, 25. 271, 26. 293. 16. 297, 5. 303, 12. 311, 15. 326, 26. 329, 31. 350, 14. 358, 28. 360, 20. 363, 30. 368, 32. 369, 6. 379, 32.

.. 25. pro Claentio 10, 27. pro Rabirio 51, 31, in Catilinam 119, 12. 406, 16. 536, 20_ lib. I, 335, 25. de lege agraria 434, 29. pro Plancio 129, 14. 203, 24. pro Coelio 209, 27. de Provinciis Consularibus 160, 30. in Pisonem 120. 23, in Caesarianis 437,9. pro Marcello 239, 2. Philippicis 289,3. Philippicarum lib. I, 30, 13. 222, 14. 253,13.**2**99,8. 327,**23.** 385, 23. II, 86, 30, 209, 8. 287, 12. 291, 6. 293, 7. 333, 18. 374, 4. 383, 11. 387, 13. III, 34, 26. 271, 6. 285, 30. 346, 8. IV, 373, 29. VI, 273, 21. VII, 386, 20. X, 404, 27. XI, 406, 93. XII, 282, 26. 298, 33. 300, 13. XIII, 349, 27. 356, 5. XIV, 182, 8. 312, 28. in Clodium 537, 4. 538, 11. in Clodium et Curionem 339, 23. 434, 21. 465, 13. pro Cornelio lib. II, 188, 29. pro Callio 63, 17. pro Manilio 434, 31. de Oratore 142, 14. 188, 33, 383, 15. 400, 23. 415, 6. 433, 11. 513, 31. 554, 16. lib. Υ₄

411,29. 459,16. 541,19.

344 INDEX SERIPTORYM A NOME

546, 17. Consulatus lih.

202, 22, II, 204, 7. de Re-

publica 260, 12. 301, 6.

321, 17. 342, 4. lib. 1, 85,

19. 109, 11. 195, 9. 203, 19.

233, 21. 239, 10. 244, 20.

263, 30, 274, 26, 276, 6,

lib. I, 71, 5. 72, 5. 130, 21.

26. 174, 24. 180, 17. 24.

211,19. 230,32. 251,22.

\$59,19, 299,2L 322,27,

428, 4. 450, 15. 512, 14.

11, 33, 16. 54, 23. 68, 20.

71, 9. 80, 11. 92, 19. 101, 9.

113, 29. 117, 3. 130, 23, 286, 10. 289, 9., 367, 27, **2**9. 32. 142, 16. 148, 19. 423, 3. 426, 9. 429, 7. 162, 10. 164, 8. 165, 27. 477, 32. 526, 6. Il, 42, 30. 31. 170, 2. 173, 24. 175. 43, 5, 60, 28, 33, 61, 7. 24. 177, 33. 180, 28. 198, 72, 30, 228, 19, 263, 14. 15. 228, 21. 22. 293, 31. 292, 32. 299, 30, 300, 24. 305, 22, 338, 19, 339, 33, 342, 29. 359, 15. 373, 25. 344, 15. 384, 13. 392, 12. 429, 13. 491, 16. 526, 8. 400,27. 485,26. 491,31. III, 19, 32. 109, 4. 125, 21. 501, 13. 111, 16, 7, 56, 16. 132, 17. 262, 22, 318, 15. \$2, 20. 92, 24. Ico, 13. 323, 16. 324, 15. 364, 8. 107, 10. 122, 17. 128, 23. 374, 25, 431, 14, 498, 13. 135, 24. 142, 21. 23. 162, 522, 27. 534, 14. IV, 5, 14 14. 175, 27. 188, 25. 189, 20, 13. 23, 18. 24, 2, 8. 17, 6.8. 259, 21. 281, 11, 290, .. 21. 159, 12. 174,5. 194 21. 303, 9. 373, 26, 450, 26. 234, 12. 293, 24. 306, 20.25.470,11.472,2.480, 4. 308, 33. 343, 18. 362, 9. 9.502, 17. in Oratore 53, 4. 423, 5. 430, 33. 469, 14. 15. 55, 33, 59, 31. 60,8. 499, 12. 500, 8. 519, 13. 15.21.25. 69, 4. 115, 27. .. V, 37, 24, 201, 29, 233, 25. 130,14.17. 132, 20. 133, 337, 31. 417, 7. 497, 19. 32. 142, 10. 161, 11. 177, 521, 11. lib. de Republica 9. 18. 28. 30. 188, 21. 207, lib.VI, 25, 5. 42, 4. 85, 17. 12.13. 209, 23. 211, 9. 125, 13. 256, 23, 290, 15. \$81, 9. 34°, 4. 459, 24. £ 398, 26. 409, 26. 424, 28. 460, 29, 491, 11, 525, 8. .: 492, 3. 501, 27, 512, 23 5171

517, 32. 519, 15. de légibus lib. I, 307, 2. II, 347, 9. Hortenfio 22, 21. 30, 20. 41,31. 42,8. 81,28.105,8. 118,25. 128, 4. 155, 13. 170, 29. 193, 9. 194, 13. 201, 33. 204, 5. 216, 12. 235, 18, 240, 31. 241, 12. 253, 24. 254, 7. 264, 14. 269, 21. 22. 270, 26. 271, 90. 274,5. 275,31. 284, .92. 288, 8. 22. 289, 19. 297, 33. 300, 32. 307. 6. 313,21. 315, 21. 28. 321) 15.329, 5.19. 337, 25.33. 338, 9. 343, 11. 356, 6. 364, 22. 371, 21. 372, 10. 383, 22. 384, 20. 385, 31. 386, 9. 390, 14. 395, 14, **396,2**3. 399, **15**. 24. 401, 8. 31, 402, 15, 407, 4, 409, 17.411, 27. 418, 10. 419, 17.428, 2. 438, 14. 23. 480, 17. 498, 30. 521, 18. 527, 31. Academicarum quaestionum lib. I, 43, 28. 65, 12.148, 26. II, 65, 20. 69, 7. 104, 3. 121, 32. 162, 29. 33, 395, 3, 474, 26, 545, 15. 111,65, 15. 33, 123, 4. 419, 6, IV, 65, 24, 28. 69, 12. 80, 14. 99, 20. 102, 25. 107, 26: 117, 10. 122, 20.

189, 12. de finibus boriorum et malorum 37, 31. . 70, 22. 74, 26. 177, 5. 282, 12. 324, 29. 378, 29. 599, . 16: lib. I, 35, 26. 36, 14. 129, 31. 345, 27. II, 70, . 19. 78, 19. 121, 25. (167, 27. 217, 6. 396, 10. 550, , 20. III, 141, 15. 232, 29. - 234, 2C. 417, 29. IV, 35,6. 91, 19. 113, 15. 164, 4. 225, 24. V, 15, 19. 43, 27, 70,25. 91, 13. 107, 8. 113, 20. 145,17. 161, 20. 177, 8. 190, 33. 191, 5. 211, 17. 224, 17. 232, 8. 256, 29.271, 17. 282, 32. 308, 22, 300, 25. 416, 9. 495, 3. Tusculanarum quaestionum 295, 6. 415, 11. 457, 5. lib. I, 66,6. 15, 107, 28. 121, 5, 122, 18. 161, 8. 202, 3. 203, 15: 264, 30. 269, 12. 272, 32. 273, 8. 341, 30. 353,8 355, 2 375, 27. 401,26. 471, 27. 479, 29. 500, 32. 11, 32, 12. 69, 15. 92, 26. 105, 28. 189, 17. 259, 17. 111, 26, 26, 29, 31., 47, 11. 66, 20. 92, 30. 122, 25. 29, 410, 32, 443, 14, 481,30,,493,23, 545,24. Y'5 550

139, 33. 163, 5. 164, 13.

346 TENDER SORTETOR VM A NONIO

550,23, IV, 16, 25. 32, 14. 17. 241, 3. 6. 244, 18. 258, 21. 259,12. 261,32. 265, .. 60, 10. 85, 7.093, 2. 103, 16. 18. 115, 18. 132, 5. \$1, 272, 25, 285, 18, 294, 32. 304, 31. 314, 26. 315, 134, 5. 242, 27. 175, 31. 16. 25. : 317, 4. 323, 19. 178,28.181, 2.227,11.270, 8.443,25.444, 2.8.498, 2. 324, 22. 336, 3. 338, 26. 339, 13. 29, 340, 14. 346, ·542, 19. V, 41, 27. 80, 16. 82, 26.93, 5.8. 16. 103, 26. 20. 355, 28. 356, 32. 358, 17. 359, 24. 40. 364, 19. 114, 28, 115, 30, 122, 32. 129, 6. 134, 3. 160, 29. 379, 24. 389, 25. 33. 409, 161, 23. 163, 7. 174, 18. 19. 416, 30. 417,27. 427, 176, 24. 235, 19. 241, 10. 6. 435, 22. 28. 471, 25.31. 251, 23. 266, 7. 268, 9. 498, 25, 27. 519, 32. II, 277, 13. 286, 7. 292, 29. 31,4.41,11.76,22.105, 312, 31. 319, 18. 335, 17. 2. 127, 33. 185, 2. 303, 13. 336, 20. 355, 2. 357, 10. 21. 246, 18. 249, 16. 250, 402, 20. 431, 20. 444, 15. 26. 250, 33. 264, 7. 266, 22. 457, 27. 550, 27. de 31. 268, 14, 19. 21. 30. Natura Deorum lib. II, 269, 15. 274, 16. 275, 14. 17, 6. 185, 10. 203, 8. 280, 32. 283, 13. 288, 18. 218,24. 219, 22. 235, 10. 296, 25. 298, 6. 301, 21. 263, 25. 309, 5. 351, 13. 330,26. 348, 30. 351, 23. 364, 11. 410, 12. 417, 17. 356, 25. 371, 19. 379, 19. 431, 27. 432, 18. 478, 21. 381, 31, 402, 25, 407, 19. 548, 2. 111, 20, 15, 90, 4. 438, 4. 490, 10. 499, 26. 96, 30. de Divinatione 527, 2g. III, 27, 10. 36,6. 190, 10. 265, 28. de Fato 37,4. 41,26.99, 3. 105,5. 35, 6. Timaeo 30, 28. 109, 6. 112, 14. 118, 18. 198, 27. de officiis 68, 17. 22. 128, 8. 11. 147, 32, 107, 7. 349, 23. 431, 22. 196, 14. 201, 31. 210, 15. 435, 16. lib. I, 17, 8. 24, 213, 4. 228, 3. 235, 33. 27. 20, 5. 22. 26. 30. 2. 41, -238, 7. 29. 244, 28. 251, 18. 7. 132, 25. 226. 16. 234, 15. 253, 9. 354, 33, 255, 26.

257, 11. 264, 23. 266, 14. 269, 30. 270, 12. 274, 23. 279, 14. 280, 15. 283, 26. 284, 3. 285, 33. 287, 13. **288, 6.** 294, 16. 298, 26. 299, 26, 300, 2. 302, 20. 308, 26. 309, 9. 31. 310, 8. 26. 314,11. 315, 8. 326, , 14: 330, 8. 345, 13. 346, 23. 347, 28. 29. 348, 22. 349, 4. 351, 11. 353, 3. 356, 29. 361, 3. 369, 15. 371, 5. 10. 372, 8. 379, 28, 383, 33. 384, 8. 18. 385, 26. 386, 26. 390, 19. 391, 27, 396, 26. 400, 4. 402, 9. 403, 16. 413, 4. 18. 419, 3. 428, 31. 462, 14. 463, 30. 464, 3. 484, 23. 486, 21. 488, 20, 496, 6. 535, 32. de Amicitia 206, 31. 426, 6. 440, 25. de Senectute 2, 10. 30, 19. 33, 24. 34, 13. 41, 33. 42, 11. 16. 22. 76, 26. 82, 10. 91, 10. 100, 27. 105, 17. 165, 30. 170, 33. 193, 14. 30. 225, 26. 227, 6. 636, 4. 244, 31. 246, 26. 270, 32. 273, 12. 276, 2. 283, 14. 294, 24. 301, 3. 309, 33. 315, 2. 312, 13, 329, 32, 332, 22. 343, 23. 346, 10. 347, 4. 11.

16. 349, 9. 363, 31. 371, 28. 372, 25. 378, 24. 383, 24. 395, 9. 400, 33. 401, 10. 407, 33. 409, 29. 417, 23. 419, 7. 433, 32. 436, 28. 482, 16. 488, 22. 524, 31. Cinna 202, 31. Epigrammatis 87, 27. Cornelius Cellus 195, 5.

222, 7.

Crassus, sive potius Cn.

Matius. Iliad. XVI. 475,

Ennius 64, 31. 129, 25. 134, 13. 20. 29. 140, 25. 158, 20. 190, 20, 192, 13, 194, 23, 195,24. 196,29. 197,7.9. 198, 2. 205, 28. 211, 9. 214, 11. 215, 7. 216, 28. 221, 8. 223, 30, 230, 15. 245, 27. 435, 13. 530, 3. 536, 31. 555, 16. Annali lib. III, 38. 155, 21. lib. I, 120, 2. 306, 23. 378, 15. 18. 516, 16. III, 51, 14. VI, 150,6. VII, 106, 30. 116, 7. 385, 16. VII, 150, 16. 151, 25. 217, 11. IX, 66, 27. 95, 32. 110, 7. 150, 31. 217, 12. 472, 7. X, 370, 22. XI, 149, 32. 195, 13. 483, 3. XIII, 195, 20. XVI, 219, 12. XVII, 134, 19. 222, 33. XVIII, 63, S. Achillo

tyrarum lib. I, 474, 22. 147, 22, 166, 22, 169, 2. 267, 21. Achille Aristar-510, 10. 11, 147, 10. 111,33, chi 472, 30. Aiace 393, 7, 66, 25. 87, 32. IV, 470, 13. Telamone 85, 23.-13. Alemaeone 127, 14. Ambracia 87, 33. 183, 4. 160, 5. 172, 19. 475, 24. 504, 4. 505, 33. Telepho 469, 24. 471, 18. Andromacha 504, 15. 515, 26, 15, 12, 232, 24, 342, 14. Andromache molotto 429, 4. 490, II. 537, 27. 292, 8. 402, 3. 505, 10. Thyeste 90, 14. 97, 31. Andromeda 20, 27. 76, 110, 14. 255, 25. 261, 13. 2. 165, 11. 169, 22. 183, 17. 268, 11. 369, 25. 384, 33. Cresphonte 144, Fabius Pictor lib. XVI, 15, 471, 9. Cupiuncula 544, 24. rerum gestarum 155, 31. Duloreste 90, 11. lib. I, 518, 28. iuris pon-Erechthea 290, 17. Eutificii libro III, 518, 29. menidibus 292, 15, 306, Fenestella Annali lib. 221, 28. 475, 3. 505, 18. He-33, II, 194, 20. XXII, ctoris lytris 111, 14. 222, 385, 9. 32. 355, 15. 399, 8.407, 22. Furius poëmatis 145, 10. 467,31. 469, 26. 472,27. 148, 18. 188, 8. 489, 28. 490, 7, 504, 32. Gadullius Gallicanus 198,5. 311,8,518,18. Hecuba 115, Gallus poëmatis 133, 22. 34, 116, 28, 153, 28, 223, Grajus vel Granius in Pe-24. 224, 7. 342, 25. 466, liadibus 202, 20, 27. 474, 30. 494, 3. 504, Higinus 518, 27. 6. 507, 18. Medea 84, 33. Homerus 50, 18. 29. 32. 33. 170, 10, 297, 18. 467, 14. 62, 18. 211, 10. 464, 23. 470, 4. Medea exfule 39, 3. 261, 18. 292, 17. Menalippa 170, 13. 176, 3. fea 39, 11. 99, 12. 246, 11, 469, 6. Nemea 183, 13. Pancratiaste 506, 3. 513, 11, 517, 15. Phoenice-91, 7. 507, 22.511, 5,

\$12, 6. 514, 13. \$18,5, Sa-

. 527, 4. Iliad. y'. 19, 8. £ 531, 8. ψ 10,5. Odyf Horatius 134, 23. 196, 31. 221, 5, Carminum lib.I, 255, 19. IV, 203, 29. Ser-, monum lib. H, 120, 6. Labe-

Laberius 74, 15. 100, 9. 106, 20. 122, 9. 490, 20. Anna Peranna 90, 22. Aquis caldis 119, 24. Au-Iularia 108, 7. Belonifiria 104,25. Callis 140, 23. Carcere 214,20. Catulario 122, 11. Centenario 107, 32. Colace 481, 5. Compitalibus 46, 10. 212, 9. Cophino, five Caprino 70, 5. 140, 32. 141, 2. 544, 32. Fullonicis 208, 19. Hetaera 108, 6. 151, 27. Imagine 119, 17. Lacubalerna 90, 32. Lateloquentibus 150, 25. 220, 31. Mereo 517, 2. Nuptiis 126, 30. Panilicis 114, 12. Paupertate 53, 25. 212, 5. 21. Scylace 491, 5. Sedigito 114, 29. 464, 33. Sororibus 172, 29. 196, 25. 248, 5. Tucca, vel Tusco 80, 26. 135, 5. 137, 26. Virgine 74, 7. 84, 12. 543, **26.** Licinius Macer 260,5. An-

Licinius Macer 260, 5. Annal. lib. I, 63, 12. II, 52, 8. Epiffola ad Senatum 259, 2. Onithogonia 220, 18. Rerum Romanarum lib. XXI, 221, 11.

T. Livius 196, 15. 207, 29.

368, 25. lib. IX, 194, 20. XXII, 197, 19.

Livius Andronicus 190, 21.

197, 31. 231, 30. 509, 29.

544, 23. Achille 365, 26.

473, 21. Aegistho 24, 5.

110, 29. 127, 30. 132, 32.

158, 29. 166, 28. 176, 14.

335, 21. 386, 22. 512, 31.

Aiace 127, 16. Antroneda 62, 21. Antiopa 170,

16. Equo Troiano 475,

10. Hermiona 111, 12.

Odyssea 475, 15. 493, 19.

Odysses 475, 15. 493, 19. Toreo 153, 26. 3341.7. 475, 32. 515, 29.

Lucilius 4, 12. 17, 15. 43, 15.

72, II. 94,5. 102, 22. 106, 32. 120, 17. 195, 4. 198, 7. 205, 29. 207, 19. 208, 12. 212, 4. 214, 6. 219, 28. 223, 27. 224, 3. 226, 6.

266, 27. 321, 20. 449, 25, 31. 501, 23. 536, 7. 546, 25. Satyrarum lib. I, 5, 30.

31,23. 117,22. 158, 8. 159, 22. 24. 161, 17. 174, 26. 258, 30. 345, 6. 427, 5./

497, 10. 500, 18. 521, 30. 536, 27. 549, 26. II, 4,31.

10, 15. 33, 25. 19. 37,14. 65, 29. 86, 14. 102, 9.20.

129, 28. 167, 22. 187, 19, 218, 28. 261, 27. 268, 5.

291, 3L 335, 14. 539, 2L

III, 21,

(350 INDEX SCRIETORVM A MONIO)

140, 24. 165, 17. 166, 12.

176, 12. 196, 12, 358, 2.11.

396,

III, 21, 2. 13. 25, 28. 38,

1X, 18, 22. 19, 26. 67, 13.

27:63, 9, 123, 25. 150, 17. 212, 32, 216, 15, 260, 27. 164, 32. 173, 16. 206, 15. 286, 32, 308, 17, 428, 0. 216, 5. 217, 15. 279, 18. 445, 22. 455, 16. 498, 9. 395, 13. 456, 5. 485, 22. 502, 33. 503, 15. X, 219, 489, 12. IV, 16, 30.81, 26. 10.235, 3.396, 17.512, 18. 158, 16. 206, 27. 207, 26. 517, 30. 553, 4 XI, 8, 23. 208, 17. 231, 7. 257, 17. 18, 17. 22, 30. 79, 26. i81, 393, 28. 427, 11. 457, 17. 29.212, 8.227, 33.276,23. 458, 5. 477, 8. 478, 33. 305, 29. 338, 11. 344, 30. 489, 15. V, 11, 8. 13. 25. 394, 22.506, 20. XII, 149, 133, 13. 154, 27. 158, 33. 7. 363, 8. 512, 20. 513, 2. 173, 17. 201, 2. 9. 209, 2. XIII, 204, 18. 216, 17. <u>- 235, 28. 261, 4. 281, 16.</u> 261, 5. 281, 24. 398, 23. 341, 32. 363, 26. 392, 2. 425, 14. 15, 511, 16. 519, 445, 28: 455, 14: 497, 11. 12. XIV, 17, 24. 18, 32. 515, 3. 546, 30. 352, 18. 184, 17. 219, 6. 220, 20. 230, 18. 426, 4. 470, 23. · VI, 21, 19. 68, 29. 78, 5. 103, 29. 111, 18. 125, 10. 477, 10. 481, 22. 519, 10. 136, 30. 137, 23. 159, 30. 533, 29. XV, 2, 27. 16, 31. 16c, 8. 181, 28. 189, 33. 22, 5. 9. 27. 56, 6. 114, 7. 212,12.281,22.324,5.363, 124, 16. 213, 19. 344, 28. 5.498,7.8.500,21.540,27. 397, 27. 445, 18. 447, 7. VII, 19, 24. 21, 24. 30. 479, 3. 490, 24. 533, 14 23, 3. 95, 15. 110, 10. 139, 536, 28. 537, 9. 538, 3. 5. 169, 31. 200, 16. 215, 3. XVI, 98, 19. 201, 4.17. 258, 31. 346, 15. 351, 25. 235,4-422,33-513,5-14 XVII, 7, 2. 25, 32, 26, 11. 305, 28. 398, 31. 450, 12. 457, 18. 496, 17. 506, 7. 134,33. 143, 6. 214, 17. 553, 2. VIII, 4, 10. 81, 5. 362, 7. XVIII, 113, 7. 84, 11. 119, 21. 217, 21. . 328, 8. 445, 31. 544, II. XIX, 12, 4. 56, 5. 149, 34 427, 25. 489, 21. 533, 27.

CITATORVM. Lib. IV. Cap. IV. Self. II. 252

306, 19. 405, 3. 436, 31. 200, 18. 213, 33. 297, 28. XX, 19, 3.67, 14. 137, 29. 151, 4. 201, 21, 427, 30. 490, 31. XXII, 67, 4. 210, 28. 21 5, 5. 255, 14. XXV, 123, 26. XXVI, 18, 6. 23, 14. 38, 4.7.12.16.18.23. 28. 74, 20. 23. 29. 78, 13. 88, 26. 28. 32. 33. 96, 4. 97, 7. 11. 103, 32. 110, 18. 26. 117, 32. 125, 33. 126, 5. 138, 25. 158, 11. 165,13. 14. 183, 31. 186, 30. 33. 191, 19. 214, 27, 238, 25, 243, 31: 249, 5. 250, 19. 253, 15. 254, 6. 265, 4. 268, 29, 269, 7, 271, 29. 272, 23. 33. 275, 22. 281, 14. 283, 24. 289, 12. 291, 7. 203, 4. 204, 7. 297, 12. 31. 324, 12. 327, 25. 330, 14/337, 11/351, 2.7.353. 11.359,13.360,21.366,21. 367,10. 372, 6. 373,2. 381, 24. 382, 31. 388, 16. 394, 28. 396, 9. 406,23. 408, 25. 420, 27. 436, 7. 437, 13. 17. 23. 491, 29, 497, 30. 499, 18. 502, 8. 521, 2. 526, 13. 528, 9. XXVII, 21, 5. 27, 6. 29, 6. 28. 37, 8.15.18. 22.28. 88, 7.9. 17. 138, 18. 21, 196, 18.

238, 13.22. 253, 23. 270, 2. 275, 5.12.19. 284, 30. **286**, 6. 288, 30. 2**9**6, 24. 301, 14.16. 302, 23. 308. 24 330, 12, 331, 10, 458, : 34,360, 10. 362, 14. 366, · 30. 368, 17. 370, 28. 371, 18. 374, 23. 382, 22. 383, 13. 384, 25. 401, 29. 407. 30.420, 5. 463, 8. 472, 15. 477, 29, XXVIII, 25, 15. 31, 29. 36, 32. 37. 3. 74. 13. 121, 7. 153, 17. 175, 22. 33. 206, 25. 226, 24. 237, 6. 239, 14. 248, 24. 249, 3. 250, 23. 268, 32. 265, 8. 278, 10. 279, 3. 280, 10. 289, 26.30. 296, 15. 308, 28. 318, 18. 320, 27. 330, 9. 30. 33. 332, 30. 340, 25. 365, 33. 384, 17. 390, 4. 391, 25. 394, 24. 396, 5. 403, 25, 407, 3, 410, 7. 414, 7. 14. 417, 32. 420, 9. 478, 28. 492, 22, 496, 19. 20. 506, 23. 555, 25. XXIX, 24, 12. 27, 9. 30, 27. 31, 18. 36, 5. 10. 18. 25. 27. 74, 4. 10. 97, 4. 110,23. 171, 5. 172, 14. 186, 27. 220, 3. 225, 5. 234, 26. 238, 11. 240, 3. 245,

BIS INDEX SCRIPTORVM A NONIO

245,11:18.248.8:252:14. 269, 29. 271, 22, 272, 12. 274, 15. 282, 27. 283, 29. 287, 8. 288, 11. 289, 2. 290, 2. 291, 18, 294, 22. 298, 4. 300, 20. 301, 10, 303, 14. 311, 24. 313, 12. 16. 315, 30. 317, 28. 318, 21. 325, 32. 330, 21, 24. 331, 4. 339, 14. 350, 30. 32. 352,4. 357, 17. 358, 24. 360, 24. 28. 364, 4. 14. 369, 32: 372, 24. 379,18. 381, 7. 382, 3. 383, 19. 384, 5. 399, 13. 405, 12.16. 418, 7. 472, 5.11. 489, 16. 527, 27; XXX, 10, 20.33, 2. 34, 31. 35, 10.20.21.23. 31. 81, 27, 31, 83, 12. 96, 10.117, 34. 118, 0. 121, 3. 125, 6. 30. in erratis 140, 13. 143, 19. 31. 151, 12. 157, 12. 160, 17: 21: 173, 21. 175, 12. 15. 180, 3. 181, 31. 209, 3. 233, 31. 235, 17. 240, 3. 249, 14. 264, 4. 266, 3. 269, 20. ,272, 13. 273, 27. 274, 11. 21. 275, 2. 277, 31. 278, 7, 33, 283, 23, 284, 14, 23, 285, 6. 287, 27. 29. 289, 16. 292, 13. 296, 5. 297, 24. 298, 32, 300, 28. 303,

25. 462, 24. 27. 478, 27. 484, 31. 493, 26. 32. 33. 505, 20, 522, 19, 523, 19. Lucilius Epodis hymnis 107, 31. Lucretius 17, 10, 103, 27, 158, 18, 197, 3, 229, 2 245, 5. 310, 33. 408, 19. 453, 7. 458, 14. lib. I. 115, 8. 175, 6. 184, 9. 13. 203, 33. 204, 3. 205, 8. 224, 9. 225, 19. 252, 27. 274, 32. 314, 28. 327, 2. 379, 12. 381, 25. 408, 21. 411, 2- 505, 4. 506, 32. II, 6, 6. 80, 27. 115, 7. 131, 7. 136, 11. 158, 32. 160, 12. 172, 17. 181, 26. 184, 2L 188, 10. 205,22. 208, 22, 248, 3, 255, 20, 278, 15. 402, 13. 482, 4. 503, 18. 27. 511, 13. 517, 25. III, 72, 12. 73, 6. 77, 32.

94, 4

17: 20: 306, 20: 317, 7. 319, 16: 320, 22: 321, 5:27.

323,31.326, 32,327, N.14.

330, 4. 16, 339, 30-340, 22,

- 341, 5: 343, 9.344, 23.348,

.5. 21. 350, 7. 12. 18. 25.

354, 20. 366, 8. 370, 18.

371, 26. 373, 9. 380, 7.

382. 21. 385, 2. 4. 30. 387,

26. 388,15. 23. 399, 23. 401,

6. 17. 402, 6. 408, 9. 32,

409, 9. 413, 13. 420, 21.

94, 2. 103, 8. 124, 8. 159, 27. 181, 5. 184, 10. 199, 4. 298, 8: 307, 6. 341, 23. 420, 31. 424, 25. 446, 5. 481, 27. 515, 15. IV, 73, 8. 95, 30. 173, 15. 190, 23. 192, 26. 199, 33. 209, 17. 218, 20. 230, 13. 231, 14. 241, 30. 247, 11. 252, 8. 319, 15. 413, 15. V, 13, 7. 10, 12, 18, 74, 17, 80, 30. 134, 8. 221, 18. 225, 20. 227, 24. 234, 3. 415, 31, 450, 9- 457, 15- 487, 3-504, 8. 506, 15. VI, 14, 7. 136, 14. 157, 33. 181, 27. 203, 28, 205, 25, 227, 26. 394,17. 19. 425, 5. 482, 24. 487, 4. 18. 495, 17. 506,

Masurius Sabinus lib.XVII. 168, 23.

Matius 106, 25. 167, 17. supra Crassus.

Menmius 194, 32. Menander 120, 16.

Vaevius 110, 17. 120, 16. 200, 24. 205, 27. 207, 20. 214, 9. 306, 7. Carmine 361, 16. Carmine belli Poenici 197, 15, belli Poenici libro II. 335, 3. 474, 6. III. 76. 5. 116, 30. Fabr. Bibl. lat. T. III.

IV, 90, 28. 97, 18. 183, 15. 468, 27. VI, 211, 4. 267, 18, 325, 6. 515, 10. 33. VII, 474, 16: Agrypnuntibus 65, 5. 150, 22. Aiffitogiola 155, 25. Danae 124, 13. 138, 15. 186, 22. 262, 24. 291, 5. 366, 4.. 459, 25. 469, 33. 473, 31. 504, 2. 518, 2. Erotopaegnion 133, 8. Laevii potius. Erularia 151, 2. Gymnastico 136, 7. 159, 6. 224, 25, 279, 33, 392, 24. 421, 25. 486, 32. Iphigenia 370, 25. an Ennii? Lycurgo 6, 16. 9, 23. 14, 22. 73, 17.84, 32. 109, 25. 124, 27. 29. 159, 7. 191, 18. 33. 192, 30. 213, 10. 225, 2. 259, 6. 322, 33. 334, 31. 476, 9. 481, 29. 485, 6. 487, 9. 540, 6. 547,29. 548, 27. Paoèbo 🔨 552, 17. Pellico 223, 21. Protefilaodamia 116, 7. 209, 30. Livii potius. Pullis 72, 22. 139, 24. 513. 21. Quadrigeminis 153, 21. Sannionibus 218, 30. Nigidius 25, 33, 51, 20. .53, 24. 100, 6. 44L, 15. Comment. Grammatic. 21,21. 40, 24. lib. IX, 127, 10, X, 437.

X, 437, 28. XI, 379, 3. XVIII, 40, 15. XIX, 507, 14. XX, 104, 30. XXV, 144, 19. de dis 211, 30.

I, 147, 25.

Novius 108, 22. 150, 18. 220, 26.483, 20. Agricola 81, 24. 165, 25. 500, 28. Alinio 476,5. Bubulco cerdone 89, 31. Bucculo 507, 8. Colace 64, 9.376, 12. 462, 32. Decuma 37, 22. 170, 8. 374, 31. Decumis 109, 19. Depaticis 507, 3. 509, 4. Dotata 219, 31. 505, 29. Eriface 495, 24. Exodio 39, 27. 96, 19. 116, 24. 245, 28. 515, 24. Filonico 148, 32. Fullonibus feriatis 81, 22. 221, 3.233, 19. Gallinaria 2, 19.

cis 200, 9. Macco exfule 4,8. 210, 23. 336, 12. 416, 4. 518, 14. Malevolis 474, 5. Malevolo 126, 20. Mania medica 154, 21. 221, 2.

4,6.342,9. Geminis 510,

15. Hetaera 505, 31. Mac-

Militibus Pometinensibus 25, 11. 212, 30. 224, 27. Mortis et vitae iudicio 479, 8. Optione 149, 28.

479,8. Optione 149, 28. Pappo praeterito 4, 29. Parco 113, 10. Paullo 510,9.

Pedio 916, 5. 6. 455, 13. 500, 15. 539, 20. 540, 11.

23. 548, 25. Praecone pofleriore 210, 25. Quaeflione 474, 13. Tabella-

ftione 474, 13. Tabellaria 218, 26. Tripertita 218, 15. 517, 22. Vindemiatoribus 156, 11. 473, 25.

Virgine praegnante 50%, 20. 516, 20. Zona 481, 21.

488. 25. 512, 4. Pacuvius 98, 17. 172, 32. 197, 33. 204, 30. 477, 16.

Antiopa 64, 30. 73, 13. 139, 22. 221, 6. 238, 13. 447, 17. 19. Armorum iudicio 89, 12. 124, 2.126, 22. 246, 5. 261, 12. 19.

416, 2. 473, 14. 475, 17. 507, 25. Atalanta 65, 2. 85, 5. 109, 29. 116, 17. 159, 33. 181, 33. 226, 32.

257, 33. 262, 9. 322, 17, 355, 27. 378, 6. 381, 8. 429, 5. 450, 29. 481, 31. 486, 5. 490, 14, 495, 26. 505, 14, 507, 26. 512, 27. Chryle

39, 31. 74, 2. 75, 11. 89, 23. 101, 26. 127, 4. 127, 4. 142, 30. 144, 10. 165, 18 246, 9. 415, 33. 467, 15

488, 14. 508, 28. Dulorelte 7, 5. 13, 28. 23, 10, 38, 31

469, 8. 474, 33. 484, 11

111, 7. 115, 10. 123, 30. 125, 5. 237, 6. 146, 19. 160, 10. 179, 14. 181, 22. 184, 5, 237, 11, 260, 10, 262, 30. 292, 24. 307,110. 342, 3. 343, 16. 352, 10. 355, 17. 424, 6. 477, 26. 490, 16. 491, 24. 497, 15. 505, 2. 510, 25. 522, 7. Erotopaegnion lib. II. 121, 17. Hermiona Plautus 8, 29. 9,20. 97,10. 20, 17. 72, 32. 73, 12. 77, 33. 87, 25. 88, 19. **9**6, 2. 33.113, 32.116, 14. 132, 28. 178, 13. 234, 24. 237, 5.280, 27. 316, 19. 393, 3. 470, 27. 496, 30. Iliona 16, 18. 75, 13. 88, 3. 97, 14. 98, 14. 104, 6. 124, 24. 183, 20. 359, 2. 470, 7. 475,28. Medo 6, 28. 73, 21. 74, 25. 77, 25. 79, 4. 170, 19. 176, 5. 178, 10. 246, 4., 324, 33. 467, 24. 506, 17. Nyptra 40, 31. 52, 32. 77, 23. 248, 21. 375, 6. Paullo. 490, 5. 507, 27. Periboea 1, 32. 3, 2. 15, 17. 22, 16. 23, 8. 84, 22., 136, 33. 153, 23. 178, 7. 185, 26. 213, 12. 228, 17, 237, 3, 262, 28. 292, 6. 336, 25. 353, 14.

406, 9. 430, 15. 467, 33. 471, 6. 472, 22: 476, 12. 477, 3. 495, 28. 498, 11. 501, 21, 505, 22, 521, 9. Teucro 74, 31. 111, 20. 121, 15. 152, 29. 154, 3. 155, 5. 159, 18. 169, 24. 185, 4. 243, 5. 306, 31. 33. 407, 32. 414, 2. 290, 18. 506, 27. X, 262, 11. 100, 25. 119, 25. 120, 11. 145, 13. 14. 180, 12. 184, 4.205, 4. 220, 11. 222, 5. 447,18, 461,30. Abroico 196, 33. Acaristione 157, 6. Amphitruone 9, 9. 18, 7. 31, 30. 33. 34, 8. 38, 9. 41, 24. 43, 14, 16. 18. 44, 13.18.23.28.29. 57, 24. 76, 18. 88, 22. 99, 9. 105, 22. 128, 17. 22. 148, 9. 12. 159, 3. 167, 2. 171, 8.9. 175, 17. 178, 27. 179, 17. 30. 182, 26. 183, 10. 191, 21. 198, 32. 200, 25. 213, 6. 224, 31. 225, 6. 227, 17. 231, 2. 24. 233, 16. 15. 237, 8. 247, 7. 261, 28, 262, 25, 266, 22, 272, 29. 278, 9. 285, 25. 295, 10. 301, 27. 29. 321, 19. 331, 16. 342, 6. 351, 16.

352.

356 TABEX SCRIPTORVM A NONIO

352,27. 354, 33. 359, 17. , 361, 6. 362, 19. 21. 364, 15.369, 28. 388, 10. 391, 19. 393, 11. 12. 410, 14. 439, 8. 453, 26. 30. 454, 3. 456, 13.18. 460, 15. 462, 22. 473, 33. 480, 20. 487, 31. 496, 9. 498, 3. 502, 14. 504,19.513,6.521,31.528, 23. 543, 10. 16. 546, 28. Afinaria 3, 6, 28, 31, 22, 23, 24, 31, 31, 11, 43, 25, 44, 14. 33. 45, 7. 72, 14. 16. 76, 30. 79, 9. 128, 27. 144,27. 146,2.4.151,15. 22. 30. 153, 19. 157, 26. 186, 11. 187, 5. 190, 15. 192, 17. 198, 24. 215, 27. 225, 15. 227, 22. 232, 18. 233, 6. 247, 12. 250, 10. 255, 31. 262, 7. 266, 20. 28. 271, 2. 285, 22. 293, 5. 296, 6. 305, 27. 308, 2. 309, 12. 313, 2. 333, 10. 11. 344, 6. 349, 32. 359, 27. 361, 11. 375, 11. 16. 381, 32, 383, 2, 387, 27. 393, 20, 394, 13, 31, 402, 18. 412, 20. 414, 18. 19. 438, 17. 439, 19.31. 454, 8.16.470,6.471,33.472, 13. 476, 14. 478, 30. 483, 9.403, 10. 501, 9. 529, 2.

4. 8. 164, 16. 171, 32. 172, 22. 207, 23. 210, 9. 217, 28. 29. 225, 8.239, 32. 232, 27. 234, 19. 240, 11. 250, 11. 251, 8. 254,9 266, 18. 272, 6. 273, 28. 274, 13. 275, 10. 278, 17. 279, 16. 284, 8. 25. 290, 33. 293, 12. 304, 23. 319 4.313,25.317,29.318,7 320, 16. 322, 9. 332, 31. 340, 23., 342, 8. 348, 24 359, 33. 360, 5. 369, 18. 374, 12, 375, 7. 19. 381, 10. 395, 20. 396, 7. 15. 400, 6. 433, 33. 454, 19. 27. 30. 33. 455, 4.8. 469, 2. 476, 17. 483, 19. 487, 16. 21. 496, 15. 22. 500, 30. 509, 7. 10. 11. 525,2. 529 5. 530, 27. 538, 13. 541, 30.32. 543, 23. 30. 548 16. 549, 27. 29. Bacchidibus

532, 33. Astraba, quae et

clitellaria 62, 33. 69, 33.

376, 8. Aulularia 5, 9. 21.

17, 29, 43, 7, 45, 10, 16,

19. 23. 75, 5. 81, 33. 85,

32. 86, **2.** 95, 12. 98, 26, 105, 25. 115, 5. 120, 4.

123, 18. 128, 30. 33. 134,

11. 136, 25. 138, 30. 139,

31. 144, 32. 151, 32. 152,

bus 6. 4. 13. 11, 13, 75, 7. 32. 83, 28. 102, 7. 172, 31. 173, 2, 333, 33, 334, 3. 342,19. 421,15. 474, 32. 476, 19. Captivis 7, 29. 72,21. 95, 18. 19. 136, 4. 143, 14. 146, 6. 157, 31. 164, 20. 191, 26. 220, 13. 291, 14. 335, 10. 422, 8. 482, 3, 484, 9, 498, 21. 512, 25. 533, 3. 552, 15. Carbonaria 221, 13. Cafina 6,26. 7, 13. 20. 11, 26. 50, 10. 98, 25. 135, 8. 308, 12. 333, 13. 334, 23. 396, 33. 476, 24. 483, 33. Cistellaria 63, 33. 72, 19. 84,16. 102, 18. 108, 17. 164, 18. 171, 18. 190, 9. 198, 25. 415, 15. 423, 16. 482, 2. 499, 30. Colace 545, 20. Cornicularia 63, 14. 134, 28. 32. 147, 27. 220, 15. Curculione 8, 7. 19. 96, 15. 126, 11. 199, 11. 218, 5. 6. 12. 290, 7. 331, 28. 376, 9. 421, 17. 510, 17. 552, 12. Epidico 8, 21, 33, 40, 9, 102, 29. 103, 2. 123, 31. 173, 8. 278, 19. 355, 25. 499, 3. 508, 13. 539, 11. 15. 18. 31. 540, 2. 5. 10. 18. 20.

548, 12.19. 24.33. Frivolaria 66, 33. Medico parafito 84, 8. 200, 11. 551, 6. Menaechmis 1, 25. 3, 8. 22, 9. 13. 24, 25. 38, 15. 72, 25. 89, 19. 408, 27, 138,23, 191, 11, 192, 19. 255, 6. 333, 32, 338, 13. 343, 29. 422, 12. 423, 25. 449, 25. 455, 11. 467, 12. 468, 13. 15. 476, 25. 497, 7. 499, 31. 519, 25. 537, 33. Mercatore 115, 32. 137, 12. 163, 10. 166, 6. 175,18. 176,27. 191, 81. 200, 5. 223, 14. 233, 7. 394, 16. 401, 20. 421, 24. 449, 30. 476, 8. 482, 21. 533, 3r. 534, 12. Milite 4, 26. 5,24. 9, 11. 30. 31, 17. 34, 30. 103, 5. 120, 26. 146, 12. 157, 5. 203, 5. 207, 18. 230, 8. 254, 24. 305, 6. 12. 306, 14. 334, 22. 342, 22. 343, 12. 373, 32. 415, 19. 21. 456, 33. 467, 21. 476, 29. 486, 16. 499, 5. 549, 7. Mustellaria 55, 22. 79, 30. 81, 18. 108, ... 2. 198, 20. 202, 26. 239, 16. 361, 29. 381, 2. Nervolaria 127, 26, 169. 8. Persa 10, 2. 9. 13. 11, 6. 87, 20. 150,

150, 5. 154, 30. 179, 23. 210, 18. 258, 21. 342, 21. 447, 2. 468, 20. 479, 17. 495, 16. 510, 23. Plocino 149, 9. Poenulo 11, 26.33. 52, 30. 104, 10. 22. 123, 23. 126, 22. 137, 20. 166, 7. 173, 11. 131, 18. 199, 15. \$0. 258, 12. 392, 21. 397, 3. 23. 407, 11. 424, 20. 446, 33. 507, 11. 510, 30. 33. 533, 3. 11. 12. Pfeudolo 11, 20. 20, 12. 84, 18.19. 97, 17. 164, 30. 184, 30. 227, 20. 331, 29. 334, 19. 335,29. 394,32. 422, 30. 423, 30. 466, 26. 500, 17. 501, 10. 503, 26. 536, 24. Rudente 70, 30, 142, 33, 143, 3. 145, 8. 151, 10. 155, 28. 158, 27. 170, 25. **2**21, 28. 245, 7. 291, 29. 307, 4. 392, 28. 406, 4. 511, 10. 519, 24. 533, 20. 21. Scematico 334, 6. Sticho 5, 27, 11, 30, 192, 15, 210, 22. 292, 4. 468, 21. 470, 8. in Erratis 509, 26. 511,20, 515, 17. 533, 24. Tiberio 134, 28. Trinummo 12, 18. 54, 15. 73, 3, 81, 19, 84, 25, 109, 15, 123, 20, 144, 8, 192, 21,

memnone supposito 473, 4. Agricola 503, 8. Aleonibus 147, 4. 166, 30, 408, 33. Anulo posteriore 508, 10. Aruspice 516, 18. Asina, vel Asinaria 246, 15. 414, 5. Atellana 53, 23. Atreo 144, 22. Auctorato 516, 14. Augure 479, 6. Buccone adoptato 155, 2,

178, 19. 479, 27, 508, 2.

Campanis 513, 9, Citha-

rista 127, 7. Collegio 104,

12. Concha 38, 33, 292,

26. Conditionibus 507,

o. Cretula vel Petitore

206,17. 474,9. Decuma

fullonis 4, 17. 105, 14.

182,

206, 28. 212, 28. 304, 24.

.306, 15. 322, 5. 356, 2.

374, 28. 384, 10. 423, 32.

468, 30. 475, 7. 484, 26.

486, 24. 497, 8. 33. 511, 2.

525, 28. Truculento 5, 11.

12, 28. 67, 3. 80, 25. 89,

20. 123, 32, 139, 11.154, 33,

217,33,457,14.21.467,11,

476, 33. 499, 9. Vidularia

104, 13, 123, 33, 138, 28,

220, 27. 258, 28. 468, 31.

Pomponius 219, 30. 234, 30.

509, 30. Adelphis 96, 18.

Aedituo 75, 15. Aga-

476, 22. 508, 8.

182, 13. Dotata 104, 24. 511,31. Ergastulo 164, 27. 186, 2. Fullone 504, 26. Fullonibus 472, 32. Herede Petitore 504, 24. 511, 18. Hirnea Pappi 40, 19. Maccis geminis 75, 27, 150, 20, 154, 25, 469, 20, 470, 30, 506, 24, 508, 23. Macco sequestre 508, 9. Maiali 183, 3, 473, 17. 476, 2. Medico 166, 2. Munda 474, 12. 21. Nuptiis 39, 12. Pannuceatis 18, 20. 31. 19, 5. 22. 39, 7. 143, 26. 416, 15. 537, 8. Pansa, vel sponsa papipola 275, 23. 469, 20. Pappo agricola 477, 6. 486, 18. 498, 4. 517, 28. Pappo praeterito 468, 7. Parthis 479, 10. Patruo 474, 24 Philosophia 514, 23. Pictoribus 16, 33. 17, 14. 19. 280, 18. 323, 27. 356, 8, 482, 8. Piscatoribus 344, 13. 484, 4. 488, 16. Pistore 81, 21, 146, 25, 483, 23. 517, 20. Pintone Gorgonio 508, 5. Placenta 209, 6. Porcaria vel porcetra 40, 28. Porto 231, 13. Praecone posteriore 2, 24. 17, 21. 19, 31 20, 7. 83, 4, 342, 10, 500, 25. 518, 17. 523, 11: Praefecto morum 118, 15. 507, 32. Prostibulo 18, 2. 11. 15. 82, 33. 146, 23. 224, 33. 394, 14. 456; 3. Quinquatribus 226, 19. Rustico 513, 26. Sarcularia 13, 24 Syris 11, 5. 154, 17. Vernionibus 505, 17. 506, 29. Verre aegroto 112, 5. 178, 24. 515, 5.

Propertius Eleg. lib. III. 169, 29.

Publilius putatoribus 133,9. Claudius Quadrigarius 228, 10. 471, 20. Annalibus 29, 8.90, 17.212, 17.480, 14. lib. I. 222, 2. 508, 17. II, 154, 33.359, 5, 514, 10. 517, 21. 111, 97, 33, 475, 26. 508, 30. 516, 11. IV, 76, 11. 418, 2. V, 472, 17. . VI, 267,21. 511,25. VII, 119, 32. VIII, 477, 6. XVI, 122, 14. 465, 3. . XXI, 510, 19. Rerum Ro-. manar. lib. XII, 535, 25. Oratione in Quintium Gallum 208, 27.

Sallufius 60, 23, 92, 8, 199, 3, 310, 12, 442, 22, 453, 3, 5, 489, 25, 512, 16, 524, 10, Historiarum lib. L. 31, 26, 2, 4

360 INPER SCRIPTORYM A NONIO

140, 28. 206, 16. 229, 4.

231, 17. 264, 17. 276, 16.

282, 20. 286, 16. 452, 32.

526, 11.530, 30. II, 53, 2.

101, 15. 127, 27. 172, 10.

177, 22. 180, 21. 202, 8.

· 215, 32. 222, 22. 280, 20.

310, 21. 315, 5. 385, 3.

398, 7. 449, 28. 497, 25.

530, 32. 534, 31. 535, 2. 598, 21. III, 7, 7. 22, 18. 116, 20. 137, 9. 186, 13. 235, 14. 239, 4. 281, 31. 314, 23. 323, 4. 406, 10. 456, 14. 489, 9. 502, 2. 534, 18. 26. 538, 32. 553, .22.27.32. 554, 33. IV, 95, **3**2. 132, 22. 138, 4. 186, .19. 258, 23. 260, 31. 318, .28. 321, 24. 366, 11. 489, 26. 492, 30. 535, 9. 15. 554, 20. 556, 18. V, 138, 9. 236, 18. 397, 13. VI, 495, 33. Catilinae bello .113, 5. 242, 18. 249, 30. 265,21. 304,18. 309,11. 27. 310, 5. 317, 32. 322, 24. 30. 341, 13. 351, 22. 353, 32. 364, 16. 371, 13. 390, 24. 398, 17. 419, 26. 427, 3. 431, 8. 433, 18. 20. 439,25, 447,18,453,20. 484, 15, 489, 32, 499, 15,

22. 24. 522, 33. 552, 28. 553, 13. 19. 554, 15. Santra de verborum antitiquitate 170, 22. lib. III, 117, 19. Nuntiis Bacchis 78. 28. 104, 17

521, 15. 554; 11.30. lugur.

thino bello 6, 3. 14, 32.

82, 3. 110, 5. 129, 20.185,

14.209, 31. 257, 20. 259,

. 15. 260, 16. 24. 294, 2.

295, 5. 306, 6. 316, 8.

322, 3. 325, 28. 343, 4.

353, 29. 33. 366, 2. 395,

33. 396,21. 399, 33. 400,

~ 17. 407, 29. 416, 29. 424,

8. 425, 24. 492, 25. 498,

78, 28. 104, 17. Sempronius Afellio Historiarum lib. IV. 481,5. Serenus 61, 31. 223, 25. in

Opusculis 210, 20, 258, 3. 4. 431, 19. 467, 23. lib. I. 539, 19. Ruralibus 212, 25. Sisenna 127, 29. historiarum lib. I. 168, 9. 187, 32.

376, 26. II, 57, 28. III, 57, 32, 58, 3, 70, 32, 80, 5, 82, 6, 101, 6, 7, 125, 17, 126, 9, 130, 2, 7, 11, 135, 31, 141, 23, 27, 31, 162, 2, 188, 17.

.230, 19. 236, 26. 348, 15. 361, 19. 363, 3. 367, 32. 448, 33. 480, 33. 484, 17.19. 491,

CITATORVM. Lib. IV. Cap. IV. Sect. II. 361

516, 29. 527, 13. 534, 11. 535, 3. 538, 29. 552, 19. 553, 16. 25. 555, 22. 556, 4. 8. IV, 10, 25, 40, 10. 58, 7. 14 19. 68, 15. 23. 73, 15. 92, 22. 24. 26. 31. 92, 2. 98, 33. 99, 6. 107, 15. 18. 22. 113, 24. 26. 115, 12. 127, 5. 133, 2. 142, 5. 145, 21. 159, 16. 161, 26. 31. 162, 4. 7. 195, 27. 33. 205, 17. 207, 5.8. 222, 26. 255, 16. 256, 7.257, 12. 258, 6. 26. 263, 11. 264, 29. 273, 3. 274, 28. 277, 11. 289, 14. 294, 8. 296, 33. 339, 16. 354, 6. 356, 28. 361, 27. 363, 17, 364, 6. 376, 28, 400, 31. 423, 8. 429, 14. 449, 5. 10. 18. 471, 22. 495, 11. 502, 19. 514, 6. 516, 31. 522, 17. 534, 21. 28. 536, 4. 556, 6. 9. 13. 21. V, 87, 2. 93, 31. VI, 486, 30. VIII, 392, 8. XXIII, 468, 10. Terentius 36, 19. 172, 15. 222, 7. 223, 11. 262, 14. 393, 10. 409, 20. 426, 20. 499, 20. Adelphis 31, 3.

59, 14. 96, 7. 190, 11.

401,26.492,28.502,25.26.

222, 10. 232, 16. 236, 16. 243, 12. 269, 28. 284, 21. 285,10. 294,29. 298, 18. 305, 26. 339, 18. 348, 19. 367, 23. 372, 5. 31. 373, 4. 16.380, 14. 388, 9. 397, 14. 399, 11. 408, 23. 438, q. 463, 11. 481, 26. 493, 16. Andria 29, 30. 39, 15. 17. 59,17.73,11.215,26.219, 20. 232, 22. 237; 25. 242, 12. 252, 29. 256, 12. 262, 19. 271, 25. 275, 25. 280, 8.14.285,21.291,2,301 20. 309, 21. 317, 25. 30. 322, 15. 324, 6. 351, 18. 360, 11. 361, 33. 363, 26. 366, 6. 369, 30. 375, 15. 378, 22. 379, 16. 383, 10. 384, 24. 393, 19. 399, 6. · 402, 21. 404, 16. 409, 16. . 412, 14. 436, 11. 446, 20. 484, 2. 493, 12. 499, 21. . 512. 2. 523, 4. Eunucho 32,24.27.32.33,5.61,6. 165, 8. 190, 12. 235, 32. 240,6. 249, 13. 256, 4. 10. 264, 2. 25. 270, 29. 279, 19. 296, 4.13.299, 20.301, 12. · 304,14.33.318,9.324,17. 337, 19. 349, 28. 358, 19. 359, 9. 364, 10. 365, 30. . 382, 28, 30, 388, 25, 399,

Z 5

22. 410, 19. 413, 13. 493, Barbato 3, 20. 499, 7, 552, 25. Fullonia 111, 10. 153, 22, 496, 10. 519, 4. 524, 29.528,7. Heautontimo-25. 245, 31. Fullonibus 81, 14. 98, 24. 217, 20. rumeno 7, 24. 175, 3. 224, 23. 233, 5. 305, 4. 182, 11. 231, 27. 239, 27. 366, 16. 369, 21. 406, 17. 243, 33. 246, 24. 250, 17. 470, 2. 483, 18. Gemina 251, 21. 32. 252, 31. 254, 81, 12. 94, 33. 157, 15. 17. . 30.256, 31. 264, 31. 278, 192, 10. 232, 21. 256, 14. 23. 32. 285, 15. 288, 2. 306, 29, 392, 15, 406, 1. 19. . 296, 22. 299, II. I5. 302, 420, 7. 486, 16. 495, 14. 26. 309, 29. 314, 10. 318, 497, 5. 510, 6. 12. Haru-19. 320, 33. 351, 30. 373, , bra 476, 31. Proclia vel 5.14. 389, 26. 419, 21. Prilia 71, 33. 102, 3. 179, 420, 14. Hecyra 24, 4. 22. 277,25. 278, 12. 290, 32, 3. 184, 25. 253, 7. 8. 352, 6. 375, 3. 503, 33. 270,4. 291, 17. 295, 32. 517, 13. Privigna 157, 8. 296, 32. 325, 21. 382, 19. Pfaltria 224, 21. 324, 16. . 385, 28. 414, 33. 468, 32. .331, 27. 496, 14. 504, 22. 483, 22. 495, 19. 518, 15. Quinto 98, 8. 277, 16.23. Phormione 11, 22, 24, 439, 13. 481, 20. 482, 32. 29. 31, 9. 24. 39, 32. 87, 507,16. Setina 19,17.87, 30. 103, 22. 25. 110, 21. 12. 123, 10. 144, 6, 186, 23. 117, 30, 165, 6, 189, 18. 204, 29. 227, 14. 249, 18. 249, 21. 254, 4. 255, 10. 503, 3. 548, 11. 552, 13. 269, 2. 9. 17. 33. 271, 8. Varro 95, 5. 131, 33. 157, 276, 27, 282, 8, 287, 10. 10. Veliterna 2, 17, 217, 293, 3. 296, 29. 337, 8. 18. 277, 4. 316, 2. 332, 5. 344, 2. 363, 2. 370, 13. 355, 7. 391, 20. 467, 10. 371, 15. 381, 6. 386, 12. 495, 13. 509, 25. 536, 19. 407, 16. 410, 27. 420, 13. Trabea Ergastulo 515, 28. 496, 25. 501, 19. 525, 5. Tubero histor, lib. I. 276, Titinnius 210, 5, 221, 16,

304, 20, 455, 33, 536, 23,

31. XIV, 481, 9. Turpi-

Turpilius 229, 5. 542, 18. Boethuntibus 23, 5. 179, 24. 332, 28. 342, 2. 429, 20.518, 4. Canephoro 63, 19.116, 9. 392, 26. 491, 7. . Demetrio 124, 11. 216,7. 278, 2. 322, 18. 337, 3. 352, 19. 397, 29. 408, 27. 424, 5, 427, 28, 466, 7. 488, 18. 491, 2. 497, 18. Demiurgo 2, 32. 8, 25. 15, 16, 226, 12, 236, 16. 342,26. 483,25. 491, 18. Epiclero 84, 21, 96, 24. 215, 28. 321, 21. 332, 19. 357, 23. 398, 5. 477, 15. 495, 25. 497, 12. 501, 17. Hetaera 127, 12. 182, 5. 186, 8. 468, 18. 470, 33. 483, 27. 491, 8. 514, 27. 526, 2. 549, 10. Lemniis 14, 29. 256, 22. 259, 28. 363, 15. 533, 15. 534, 7. Leucadia 21, 25. 75, 29. 102, 31. 173, 4. 174, 3. 182, 3. 201. 24. 262, 12. 277, 8. 321, 22. 322, 21. 325, 4, 334, 11, 408, 29. 467, 28. 496, 18. 532, 26. 534, 5. Lindia 3, 10. 185, -30. 212, 33. 333, 14. 343, 15. 352, 21. 397, 30. 399, 19. 482, 5. Paraterula 132,

23. 399, 28, Pedio 40, 7. 85, 21. 255, 22. 305, 32. 470, 28. 475, 30. 489, 30. 497, 14. 500, 7. 22. 501, 6. 514, 15. 522, 5. Philopatro 1,30. 22, 13. 132,3. 229, 33. 260, 8. 281, 25. 282, 10. 321, 14. 358, 4. 422, 19. 429, 21. 484, 28. 525, 31. 638, 7. Thrafyleone . 95, 10. 146, 18. 213, 8. 215, 30. 304, 26. 321, 11. 355, 13. 477, 18. 481, 28. 488, 27. 524, 27. Veliterna 539, 23,

14. 139, 17. 186, 6. 358,

Varro Atacinus 191, 22.

M. Terentius Varro 55, 4. 59, 21. 66, 28. 79, 28. 122, 5. 193, 13. 206, 23. 223, 15. 450, 7. 520, 18. de sermone latino lib. III. 54, 4. 318, 24. de lingua latina lib. V, 64, 13. VI, 376, 14. XVIII, 127, 22. de re rustica lib. I. 19,27. 52, 22. 53, 24. 61, 12. 15. 20. 29. 33. 62, 51 80,21, 83, 16, 93, 24, 94, 7.10.114, 4. 118, 4. 147, 14. 148, 5. 163, 13. 16. 189, 21. 197, 23. 25. 211, 33. 225, 9. 228, 32. 302.

11. 403, 8. 414, 21. 26. 444,30. 477,25. 491, 9. 400, 33. 502, 20. 546, 3.6. 9. 550, 30. 33. III, 239, 30. XX, 519, 22. de vita populi Romani 424, 13. lib. I. 11, 13. 15, 21. 21, 6. 23, 22. 43, 9. 32. 44, 7. 55, 23. 59, 6. 62, 12. 63, 29. 67, 24. 68, 32. 83, 19. Humanarum 418, 8. lib. I. 86, 6. 114, 20. 135, 16. 152,16. 162, 17. 22. 177, 24. 189, 25. 30. 228, 13. 236, 27. 287, 19. 321, 33. 341, 26. 484, 20. 490, 27. 494, 7.11. 530, 26. 531, 18. 23. 31. 540 33. 522, 5. 542, 22. 544, 4. 6. 9. 545, 28. 546, 13. 33. 547, 5. 16. 22. 548, 29. 551, 10. 17. 23. 27. 30. II, 23, 28. 56, 31. 57, 3. 77, 3. 112, 26. 156, 16. 180, 31. 182, 19. 287, 15. 302, 5. 322, 10. 465, 26. 481, 13. 485, 17. 494, 15. 498, 17. 519,28. 528,13.18. 529, .23. 532,7. 12.18. 542,26. .27. III, 57, 7. 68, 2. 94, 15. 117, 27. 149, 13. 163, 20. 32. 244, 33. 358, 14.

518, 30. 520, 8,26,529, 29.

535, 20. 537, 15. 24. 544,

19. XIV, 479, 13. XVI, 100, 12. XX, 59, 2. 80,7. 92, 10. 14. 142, 8. 214, 33. 222, 16. 18. 345, 4. 394, 5. 425, 33. 471, 4. XXIII, 216, 22. 24. Rerum Divinarum 197, 5.510, 4. lib. I. 115, 3. 156, 9. 197, 11. 13. III, 334, 25. IV, 222, 4. VII, 473, 10. XI, 194, 17, 220, 22. XIV, 50, 15. 480, 2. XVI, 318, 26. Quaestionum Plautinarum lib. II. 9. 17. Disciplinarum lib. V. 435, 9. VIII, 195, 11. 551, 14. de proprietate scriptorum 334, 28. de compositione Satyrarum 67, 15. de scenieis originibus libro III. 194, 8. Epistola ad Caesarem 56, 29. 423, 6. in Epistole Iulii

15. 547, 31. 549, 32.550, 4. 552, 22. 553, 5. 555, 12.

IV, 67, 7. 77, 12. 145, 28.

147, 17. 149, 19. 163, 28.

205, 19. 245, 14. 284, 16.

398, 11. 454, 22. 465, 32.

466, 3. 495, 30. 499, 23.

501, 14. 525, 13. 17. 541,

20. de Republica lib. I.

218, 12. XX, 161, 7. Rerum

52, 17. II, 75, 19. III, 90,

GITATORYM. Lib. IV. Cap. IV. Self. II. 365

lii Caefaris 263, 4. ad Fabium 493, 28. ad Fusium 117, 6. 144, 3. 425, 18. ad Marullium 545, 5. ad Ser. Sulpicium 112, 30. ad Varronem 26, 14. 167, 24. Epistola latina 141, 17. 419, 11. lib. I. 121, 11. II. 473, 20. Ab originibus, πεςὶ ἀνθεώπε Φύσεως 82, 23. 114, 26. 156, 18. 24. 171, 26. Agathone 4, 18. 46, 30. 47, 3. 99, 18. 167, 5. 187, 10. 247, 18. 345, 7. 357, 2. 400, 14. 436, 15. 521, 23. Aiace stramentitio 513, 28. Αμμον μετεεις, πεεί Φιλαεγυeias 117, 15. 179, 11. 395, 30. 552, 29. 553, 9. Andabatis 35, 4. 46, 21. 135, 13. 241, 26. 267, 11. 384, 32. 419, 9. 426, 30. 483, 6. 486, 6. Anthropopoli, περί γενεθλιακής 174, 15. 226, 14. 379, 9. 471, 11. 504, 10. 552, 7. Armorum iudicio 427, 28. 477, 21. Baiis 154, 7. Bimarco, bimargo, vel vimerco, περί τρόπε 17, 16. 25, 8. 55, 10. 70, 10. 92,4.100,29.107,5.111, 24. 153, 8. 167, 20. 168,13.

180, 10. 13. 196, 27. 201, 5.210, 10. 223, 6. 229, 236. 242, 15. 248, 17. 383, 26. 448, 15. 20. 480, 24. 485, -2.530,21.533,8.543,13. Caei (an Cael.) lib. II. 195, 30. Caprino praelio, reel ที่อื่องทีร 267,23. 302, 25. 361, 24. Cato vel de liberis educandis 77, 6. 17.81, 2.88, 11.94, 19.22. 108, 20, 25, 30, 131, 4. 133, 19. 141, 33. 162, 26. 167, 31. 168, 4. 179, 7. 201, 12. 211, 21. 213, 15. 509, 29. 352, 28. 363, 11. 367, 20. 395, 5. 447, 32. 480, 5. 481, 16. 494, 19. 22. 26. 29. 502, 22. 520, 29. 532, 23. 542,32. 552, 4. Cave canem 75, 22. Columna Herculis meel do-Ens 82, 32. Cosmotoryne, περί Φθορας κόσμε 3, 24. 5, 5. 83, 10. 157, 24. 224, 14. 234, 6. 503, 30. 537, 28: 538, 16. Cras credo, hodie nihil 112, 9. 139, 10. 26. 206, 20. Cygno πεςὶ ταΦης 230, 25. 485, 10. 497, 21. Defultorio, περί τε γράφαν 503, 23. 534, 24. Endymionibus 47, 7. 231, 33.

2492

349, 5. 356, 27. 408, 4. 543, 18. Ephebo, vel Synephebo, περὶ ἐμμονῆς 156, 32. 210, 12. 226, 18. 324, 20. 355, 19. Ephemeride 71, 19. ἘπιτάΦιον, ΄ ή βες περίτάΦον 102,5. 416, 18. Erratione 91, 2. Est modus matulae, meel µédys 5,16. 28,19. 83, 23. 146, 9. 172, 25. 544, 27. 545,3. 11.22. Eumenidibus 9, 4. 11, 10. 35, 16. 49, 20. 22. 26. 56, 13. 86, 27. 102, 10, 105, 12, 106, 2. 110, 2.6. 121, 8. 122, 27. 152, 33. 153, 3. 6. 181, 9, 199, 16. 201, 11.25. 233, 12. 236, 24, 242, 24. 33. 245, 23. 250, 14. 253, 5. 255, 15. 264, 20. 267, g. 272, 3. 285, 23. 295, 25. 328, 11. 334, 13. 344, 11. 334, 13. 344, 11. 26. 345, 10. 349, 13. 355, 23. 31. 356, 15. 367, 30. 381, 19. 986, 29. 390, 9. 392, 4. 394, 9. 421, 7. 434, 23. 451, 33.452, 4.9. 480, 26. 29. 31. 487, 26. 498, 32. 520, 3. 528, 3. 529, 13. 537, 30. 540, 14. 543, 32.

249, 9. 250, 12. 282, 2.

219, 16. 391, 30. 458, 33. Gallo Fundanio, de Admirandis 71, 26. 205, 30. 217, 2. 218, 18. 220, 11. Gerontodidascalo 8, 28. 19, 11. 47, 19. 23, 27. 55, 7. 86, 8. 10. 112, 22. 166, 15. 190,29. 195, 16. 214, 29. 261, 7. 267, 7. 314, 30. 337, 13, 440, 13, 441,20, 543, II. Gloria, vel Inglorio, meel Poors 148, 3. 325, 16. Γνωθι σεαυτόν **25, 23.** 49, 15.69, 28. 135, 26. 140, 11. 16. 148, 14. 169, 14. 243, 23. 259, 9. 267, 2. 283, 31. 312, 5. 374, 13. 402, 27. Hecatombe, meei Duoiw 27, 15. 23. 131, 12. 18. 213, 23.466,28. 504, 12. 521, 13. Hebdomadon 528,26. lib. I. 145, 5. Hercules tuain fidem 47, 28. 32. 468, 5. 533, 7. Hercule Socra-

549, 12.21. 550, 15. Ευξεν ήλοπας το πωμα, πε-

εὶ γεγαμηκότων 399, 31. 478, 4. 526, 15. Έχω σὲ,

πεςὶ τύχης 72,10.179,6.

228, 6. 342, 33. Ews more,

περὶ ώρῶν 27, 17. 216, 19.

Flaxtabulis negl enag-

XIÑV 27, 3. 28, 7. 82, 13.

Socratico 168, 16. 529, 8. 542, 14. idem Attii quod Titii 40, 2. Ιπποούνη 36, 29, Legè Maenia 79, 21, 106, 6. 10. 171, 11. 207,21. 225, 29. 243, 20. 369, 10. 382, 10. 397, 31. Logomachia 182, 16. Longe fuit qui suos fugit 204, 23. 271,10. Manio 87,11. 113, 12. 125, 32, 131, 16. 133, 27.30. 147, 11. 160, 7. 161, 5. 168, 19. 183, 5. 185, 16. 201, 7. 211, 13. 225, 10. 226, 4. 237, 14. 274, 18. 442, 32. 448, 25. 48°, 4. 487, 12. 540, 29. 543, 20.33. 545, 12. Marcipore 46, 2.8.12. 79, 15. 16. 82, 33, 105, 33, 126, 13. 133, 17. 158, 21. 178, 29. 213, 29. 214, 24. 254, 2C. 318, 33, 344, 14//358. 20. 26. 451, 3. 9. 16. Marcopoli, megl aexns 18, 24.81, 9. 199, 21. 209, 19. 234, 4. Meleagris 48, 8. 99, 27. 187, 15. 205, 15. 236, 32. 253, 3. 30. 286, 18. 323, 22. 384, 3. 492, 13. 536, 30. 553, 29. 555, 20. Modio 5, 18. 17, 25. 55, 19. 30. 70, 16. 93, 12. 20. 96, 13. 119,9. 141, 5.

161, 16.176, 18.22. 180, 7 229, 25. 354, 3. 362, 31. 365, 14. 448, 30, 536, 33. 549, 24. 550, 17. Mutuum · muli scabunt, περί ψωeισμέ 115, 20. 157, 21. 228, 25. 235, 7. Mysteriis 14, 3. 24, 33. 46, 26. 76, 16. 99, 13. 280, 29. 392, 28. Octogeli, πεεί νομισμάτων 20, 19. 78, 10. 171, 21. 510, 27. 513, 16. Oedipothyefto 473, 28. "Oves λύεας 5, 32, 7, 16. 16, 22. 30, 30. 42, 32. 56, 9. 23. 79, 32. 80, 2. 88, 4. 93, 15. 1CO, 31. 101, 2. 141, 10. 171, 29. 176, 20. 31. 182, 31. 183, 7. 215, 15. 17. 230, 30. 372, 29. 483, 12. 555, 4, 30. Papiapapae, megl έγκωμίων 19, 5. 26, 17. 21. 29. 83, 15. (135, 22. 213, 25. 218, 22. 281, 29. 322, 6. 456, 6. 478, 8. 495, 29. 539, 12. Pappo vel iudice 12, 22. Parmenone 28,9. 79, 7. 19. 86, 15. 152, 10. 178, 31. 193, 4. 213, 13. 240, 33. 251, 9. 267, 13. 347, 30. 374, 7. 424. 10. 428, 19. 451, 25. 486, 12. 494, 32. Heel αίζέσεων 94, 24. 171, 14.

351, 27. Neel ekaywyns 117, 24. 336, 31. 345, 22. 352, 23. 400, 10. 458, 23. Theel negauve 28, 16. 263, 19. Periplu lib. I. 171, 19. 192, 7: 316, 14. Periplu lib. II. περί Φιλοσοφίας 131, 22. 392, 33. 455, 18. Pranfo parato 482, 19. 488, 6. Prometheo liberato 27, 24. 28, 4. 71, 22. 101, 32. 120, 20. 172, 3.8. 199, 26. 217, 23. 378, 9. 417, 13. 492, 18. 497, 23. 539, 26. Pseudolo Apolline, megl Jewr araγνώσεως 468, 3. 478, 12. Quinquatribus 69, 18. 71, 16. 86, 4. 99, 24. 145, 2. 190, 25. 229, 16. 254, 11. 260, 18. 314, 12. 337, 5. 371, 23. Sardis vaenalibus 496, 33. Sciamachia. περὶ τύΦε 10,18. i31, 25. 202, 5. 489, 17. Sera parecte 104, 28. Serrano, πεςὶ ἀςχαιςεσιῶν 16, 12. 71,13. 137, 3. 164, 22. 193, 19. 259, 31. 292, 22. 334, 16. 455, 21. 477, 23. Sefquiulysse 28, 12. 31, 30. 45, 2. 48, 31. 49, 2. 83, 25. 86, 17. 99, 31. 131, 14. 179, 2. 208, 14. 242, 32. 247, 23.248, 15. 276, 8:299, 32.

321, 29. 344, 8. 367, 17. 29. 368, 28. 401, 12. 405, 20. 451, 28. 492, 5. 518, 21. 538, 14. 512, II. Sexagefi 49, 8. 69, 24. 56, 20. 24. 100, 2. 3. 106, 16. 112, 24. 158, 23. 167, 7. 12. 187, 20. 200, 26. 212, 27. 214, 13. 216, 14. 225, 22. 283, 18. 328, 23. 359, 19. 403. 27. 407, 9. 422, 22. 451, 17. 460, 7. 480, 22. 503, 10. Tanaquile 166, 26! Ta-Φη Meriππε 27, 20. 48, 13. 18. 25. 86, 19. 106, 13. 129, 4. 140, 5. 152, 14. 19. 22. 169, 10. 214, 30. 217, 16. 231, 5. 248, 10. 12. 251, 30. 309, 15. 318, 11. 333, 24. 416,21. 488,8. 491,21. 492, 15.542, 3.544, 17. Tellamento, περὶ διαθηκῶν 77, 27. 158, 14. 478, 18. Tithono, neel ynews 123, 7. 156, 21. 193, 7. 199, 28. 343, 3. 433, 24. Τὸ ἐπὶ τη φακή μύρον, περίευτελείας 71, 30. 156, 27. 216, 8.Τ επατρός τό παι δίον, περί παιδοποιίας 9, 15. 77, 21. 281, 12. 344, 3. Trithodite, tripylio, મદદી હોદદમાંડ પ્રદર્મવર્થક 4, 14: 105,30. 166, 10. 208,9 410, 4. Tripallo, week æ 666αξξενότητος 131, 36. Vae victis, περὶ Φιλονεικίας 82, 17. 156, 13. 492, 8. 500, 9. Vinalibus, περὶ ἀ-Φροδισίων 8, 2. Virgula divina 7, 15. 47, 14. 223, 31. 264, 26. 332, 10. 336, 8. 27. 478, 10. 529, 10. 537, 11. 538, 27. 550, 12.

Virgilius 49, 14. 53, 19. 80. 23. 103, 13, 191, 14, 192, 29. 196, 21. 23. 198, 23. 199, 6. 200, 13. 204, 27. 211, 25. 220, 9, 222, 7, 224, 2, 225, 18. 229, 7. 231, 9. 11. 247, 14. 268, 17. 274, 9. 207, 14. 307, 24. 314, 14. 335, 7. 376, 21. 23. 24. 377, 4. 397, 26. 405, 5. 421, 22. 427, 18. 432, 23. 439, 12. 440, 19. 442, 23. 24. 27. 446, 25. 26. 455, 30. 526, 18. 33. 528, 5. 536, 22. 545, 18. 556, 27. Culice 211, 26. Bucolicis 58, 30. 169, 4. 198, 8, 199, 31. 200, 3. 206, 5. 210, 7. 211, 25. 28. 215, 20. 219,

3. 223, 26. 239, 12. 246, 20. 247, 27. 250, 15. 251, 14. 252, 7. 254, 27. 255, 4. 265, 2. 5. 17, 276, 4. 277, 10. 20. 278, 29. 279, 7. 280, 13. 284, 5. 288, 16. 289,7. 11.293,27. 310,18. 311, 6. 14. 312, 19. 30. 313, 27. 33. 326, 24. 25. 331, 20. 25. 32. 332, 18. 26. 335, 12. 13. 336, 51. 338, 3. 5. 343, 14. 346, 30. 347. 6:348, 17, 349, 11, 353, 2. 1357, 31, 360, 30, 366, 25. 373, 19. 377, 20. 380, 23. 381, 17. 382, 24. 387, 15. 388, 26. 389, fr. 13. 390, 6. 392, 3. 399, 21. 400, 3. 403, 2. 406, 7. 409, 11. 15. 420, 23. 446, 6. 449, 17. 453,11. 461, 14. 464, 29. 465, 9. 471, 29. 499, 28. ... 524, 14. 15. 527, 18. 545, 8. 32. 547, 28. 548, 23: 549, 14. 19. Georgicis 230, 6. 271, 33. Georgicorum libri finguli, et Aeneidos, locis quam plurimis.

5. Fabii Plantiadis Fulgentii de prisco sermone ad Chalcidium. Hoc opusculum una cum Nonio emendatum edidere Adr. Iunius et Ios. Mercerus, ut alias editiones k)

k) Vide si placet supra in Hygino et Chalcidio.

Fabr. Bibl. lat. T. III.

iam omittam. Phil. Labbens T.I. Biblioth, novae Mil. p. 668. huic libello praefixam Epistolam vulgavit ex codice, ni fallor, Vaticano, quam cum brevis sit, hic apponam. Fabii Planciadis Fulgentii incipiunt Expositiones (Vulcanii Codex addit, Virgilii Expositio) Sermonum antiquorum cum testimoniis. Ne te tuarum praeceptionum serie, Domine, quisquam curtaffe inobedientia putaretur, libellum, quem de abstrusis sermonibus parare iussisti, in quantum memoriae entheca subrogare potuit, absolutum tribuimus non tam phalera tis sermonum studentes spumis, quam rerum manisesta-tionibus dantes operam disucidandis. Nescio, quare hoc epistolium, in aliis editionibus obvium, omilerint Dionysius Gothofredus et Hadrianus Iunius.

6. Isidori Hispalensis 1) Episcopi Originum sive Etymologiarum libri XX. prodierunt seorsim August. Vind. 1472. fol. Venetiis 1483. Basil. 1489. f. Paris. 1509. 1520. etc. Deinde iuncli Marciano Capellae et scriptis veterum de differentiis et proprietate sermonis latini, una cum scholiis Bonav. Vulcanii Basil. 1577. f. Denique inter Isidori opera Paris. 1580. fol. per Margarinum de la Bigne, et Madrit. 1599. ac denique accuratius Parif. 1601, cum notis variis cura Io. Griali, opera Iacobi Breulii, Monachi S. Germani a Pratis, sed et cum iisdem notis Colon. 1617. f. Notas Griali minime ambitiosas, sed doctissimas vocat Barthius ad Britonem p. 344. Operae pretium esset recudi substratis per singulas paginas eruditis' Io. Griali, Hispani, notis, in quibus egregia lux illi scriptori ex Petri Ciacconii, quem Chaconem vocat, Antonii Augustini, Bonav.

1) In Bibl. Rensti Moreau fuit Vide Labbei Bibl. nov. Mff p. 217. Codex' Isidori Originum quibus qui p. 277. etiam refert libros dust addirae erans tres Epistolae Isidori Synonymorum Isidori innioris ex-

ad Braulionem et Braulionis ad Isi- stare in Bibliocheca Regis Chidorum, quae in editis delideratur! Rianillimi Codice 513.

Vulcanii et aliorum virorum doctorum et ipsius Griali observationibus. Idem Grialus passim notat, Isidorum, insistere vestigiis scriptorum, superstitum hodie Solini, Servii, Sergii, Lactantii, aliorumque, quos de nomine non laudat. De Isidori Hisp. Originibus ita Lucas Tudenfis in eius vita T. 1. Act. Sanctor. April. pag. 333. In hoc libro in trivii eruditione Isidorum praeditum cernes eloquentia; hit in quadrivii investigatione perfectum admireris in Mathefeos disciplina: hic corporis Salutem tueri at restaurage docendo theoricum practicumque reperies: hic Methodicam, Empiricam, Logicamque m) discernendo Apollinem, Aesculapium et Hippocratem novissime n) perpendes: hic Phoronei, Trifmegisti, Solonis et Pompilii instituta retrastando, iuris invenies peritissimum: hic iura, leges edictis et decretis inserendo instruxisse putabis Iustinianum: hic Ephemerides, epactas, idus et Kalendaria, annales et historias distinguendo Pherscydem et Iosephum ebibisse probabis: hic chronicam prosequendo Eusebium, Hieronymum et Orosium lestitasse clamabis. Omitto caetera, quibus ipsi Salomoni Isidorum non modo aequat fed praefert. In eadem Vita p. 346. exflat Braulionis ad Isidorum Epistola, qua librum Etymologiarum sibi ab eo mitti expetit.

CASPARIS BARTHII INDEX SCRIPTORVM IN ISIDORI ORIGINIBVS LAVDATORVM.

Achatesius o) Milesius Aegyptii picturam excogitaruntumbra hominislin. Atinus VIII, 7. circumductam XIX, 16.

m) Logica five rationalis fecta Medicorum. Vide Celli praef.

n) Lege novise.
o) Lege Hecatgens.

Aemilianus (Palladius) Atlas excogitator Aftrolo-XVII, 1. 10. Atta VI, 8. Aemilius (Macer) XII, 4. Iulius Atticus XVII, 1. et 7. Aesculapius IV, 3. Medici- Augustinus VI, 6. XVI, 4. Augustus 1, 24. V, 36. nae inventor VIII, 11. Boëthius II, 25. fin. III, 2. Aesopus I, 39. Brutus I, 23. Afranius XII, 8. XX, 2. Africanus II, 21. Cadmus I, 3. *Afri* 1, 31. Caecilius X, 3. XIX, 4. Alcmaeon I, 39. Ambrofius XI, 3. Ammonii Episcopi Alex. Canones Evangeliorum VI, 15. Amphion III, 15. Anacreon Tejus I, 38. Apicius XX, 1. Apollo III, 21. v. Oracula. Apostolus (Paulus) XIX, 8. IX, 6. 8. Appius Coecus I, 37. Appulejus II, 28. VIII, 11. fin. Aquila libertus Maecenatis I, 21. Arcefilas VIII, 6. Archilochus I, 38. bis. Aristoteles I, 1. 5. 28. II, 2. 22.25. 26. 27.31. III, 70. VIII, 6.9. XI, 3. Artigraphi II, 9. Asclepius I, 38. frequen-

tissime et elegantissime.

ulus metro Alclepiadeo.

Iul. Caefar IV, 12. XI, 2. Canones Conciliorum VI, 16, Carmentis I, 4. Cato XV, 2. XVII, 1. XIX, 2.

giae III, 24.

de innocentia fua XX, 3. censorius II, 12. Catullus VI, 12. Celsus XVII, 1. Cicero I, 28. II, 2. 5. 6. 9.13.

21. 25. 26. 29. 30. 31. V, 25. 26. VIII, 6. IX, 1. 4. . X, 12. 15. 17. XI, 1. XII, 2. 7. XIV, 6. 8. XVIII, 1. XIX, 1. 23. 24. 29. pro V& lerio Flacco XII, 7. in

Prognosticis, et matutinos exercet acredula contus XII, 7. secundo de Republ. X, 11. Orations, quam habuit contra competitores in tog2 candida XIX, 24. Phi

lippicis XIX, 29. in To

picis XIV, 8.

Cinna

Cinna VI, 12. XIX, 24. 33, Eratosthenes IX, 2. Colophonius Poëta 1, 38. Esaias IV, 9. XI, 1. XIV, 3. Esdras I, 41. VI, 3. Columella XVII, 1, Evangelistae I, 35. XI, r. Comici V., 26. Conciliorum Canones VI, Canones Evangeliorum 16. Nicaeni, CPol. Ephe-VI, 15. fini et Chalcedonensis, Evangelium IX, 5. ibid. Eusebius I, 43. V, 28. VI, 5. Cyrilli Alex. Cyclus Pa-15. 17. schalis VI, 17. Ezechiel Propheta I, 3. IV, 9. Dares Phrygius I, 41. XV, 1. David Rex I, 38. V, 24. XI, Flaceus, XIX, 32. 1. XII, 6. XIII, 4. XX, 9. Fronto XV, 2. fin. in Pfalterio dicitur III,, Galenus XX, 2. 20. Plalmista XX, 9. Gallice taxea, lardum XX,2. Democritus VIII, 6, 9. Gennadius VI, 5. XVII, 1. Gorgias II, 2. Demosthenes I, 39. Gracchus II, 22 IX, 1. XIX, Didymus Chalcenteros VI, 32. Hesiodus XVII, 1. Dionyfius Lintrius I, 15. Heraclitus VIII, 6. Dionyfius Stoicus VIII, 6. Hermagoras II, 2. Dioscorus Alex. Episcopus Hermes trismegistus VIII, VI, 16. Herodotus I, 41. Donatus I, 15. 32. 36. Dracontius XII, 2. Hieremias XIX, 23. Ennius I, 25.35. bis 38. IX, 1. Hieronymus II, 43. V, 28. VI, 1.5.6. VII, 1. XIII. 21. X, 19. XI, 1. XV, 1. XVII, 9. XIX, 1. 2. ter. Notae de virginitate consertachygraphicae ab Envanda XX, 3. nio repertae I, 21. hexa-Hippocrates IV, 3. VIII, 9. metros latinos primus, XIV, 6. Hippolyti Episcopi Cyclus fecisse traditur I, 38. Epicurus VIII, 6. Paschalis VI, 17. Epistola ad Hebraeos VI, 2. Historia XIX, 1. lege Hister. Home-Aa 3

Macer XII, 4. et 7. Homerus I, 20. 38, VIII, 8. Muecenas XIX, 32. 1r. XI, 3. XIV, 2. XVII, 9. XIX. 30.

Martialis XII, 1.7.XIII, 21 Horatius I, 28. 39. IV, 12. XX, 2. 14; V, 16. VI, 1. VIII, 7. 11.

fin. X, 1. XI, 2. XII, 1. XV, 8. XVI, 5. VIII, 7. XIX, 1.

12. 24;

Idis pastor Agrigentinus, inventor fistulae III, 20. Ioannis Apocalypfis VI, 17.

Tob 1,38. XI, 1. Iosephus III, 24. VI, 1.

Iuba apud Mauros ut Deus cultus VIII, 11. Invenalis III, 21. V, 16 VIII,

7. XII, 2. XV, 5. Iuvenci hemistichion, practerito eius nomine I, 12.

Leogaras Syracufanus, pri-. mus διπλην appoluit verfibus Homericis I, 20.

Linus III, 15.

Livius Andronicus XIX, 4. T. Livius VIII, 11. IX, 2. Lucanus I, 3. III, 40. 70.

VIII, 7. 9. IX, 2: ter. 3. X, 12. XI, 3. XII, 4.7. ter. XIII, 21. XIV, 8. XV, 7.

XVII, 7. XVIII, 1. 3. 7. XIX, 3.

Lucilius I, 32. XV, 8. XIX. 4. 12. 30.

Lucretius IX, 5. XII. 2. XIII,

4. 11. bis. XIV, 1. XIX, 14.

Mago XVII, 1.

Martius vates VI, 7. Memmia' (al. Emma vel

Mnemia) Timothor (al. Cymothoë) temporibus

Ennii hymnos scripsit in Apollinem et Mulu ~I, 8.

Mercurius lyrae inventor III, 21. trifmegistus VIII,

Metrophanes granam Mir thridatis obsequendo promeritus II, 11.

Monatius X, 13.

Moses I, 38. 41. V, 1. VI, 7. XVI, 24. Naevius V, 26. IX, 1. XII, 1.

11. 12. fin. XIV, 8. XIX, 22. Nicomachus III, 2.

Nigidius XI, 1. XX, 2. Numa V, 1. Oracula 1,33.38. Origenes VI, 6.

Orpheus III, 21. Ovidius VI, 7. VIII, II. XI, 1. 2. 3. 4. XII, 4. bis 7.

XIII, 21. XVII, 7. XVIII, 2. in fastis VIII, 11. Pacuvius XIII, 21.

Pala

Palamedes I, 3.
Palladius, vide Aemilianus.

Pamphilius VI, 5.

Paulini versus allegantur nomine eius praeterito IX, 2.

Paulus Apostolus I, 9. IV, 9. V, 24. VI, 1. VII, 13.

IX, 1. XII, 7.

Paulus ICtus V, 14. Persius I, 3. 23. V, 16. VI,

10. VHI, 7. XII, 4. XVII,

7. 9. XVIII, 4. XX, 7. 10.

Petronius V, 26.

Pherecydes I, 37. 38. 41. Philargyrius I, 21.

Phoroneus V, 1.

Pindarus VI, 1.

Plato I, 1. II, 24. III, 11.70. VIII, 6.

Plantus I, 38. 39. V, 26. IX, 1. 3. fin. X, 20. XII, 5. XV,

5. XVI, 24. XIX, 2. 5. 23, 24. 31.

Plinius XII, 2. ter. 4. 6.

Poëta incertus I, 3. XII, 2.7. vide Martialis et Pau-

linus.

Pomponius Poëta Christianus Virgilianis versibus inter caetera stili sui otia

Tityrum in Christi ho-

norem composuit I,38.

Porphyrius II, 25.

A 2 4

2) Lege Ratilias Rafas de vita Scipionis.

Proba uxor Adelphii centonem ex Virgilio de fabrica mundi et Evangeliis plenissime expresfit I, 38.

Prosper VI, 17.

Proverbium, Rex eris fi recte facias IX, 3.

Prudentius VIII, 9. XIX, 33. Ptolemaeus Rex et Astrolo-

gus III, 25.

Publius XIX, 23.
Pythagoras I, 3. III, 2. VIII,

6. XII, 4. XIV, 6.

Quintilianus II, 2.

Rutilius Rufus, vide Sa-

Sabinorum lingua quiris hasta dicitur, unde Quirinus et Quirites IX, 2.

Sallustius I, 43. IX, 3. 4. XI,

I. XIII, 18. 21, XIV, 1. 6. 7. XV, 1, XVIII, 2. 12. XIX, 23. 24.

Salomo XIX, 1. 26.

Salvius Grammaticus I, 4. Satilius Rufus de vita sua p)

XX, n.

Scipio II, 21.

Sedulius XX, 4.
Sibylla IX, 2. XIV, 6.

Simonides I, 3. 38. bis. Solon V, 1.

Sotudes T of

Sotades I, 38.

Statius

Statius III, 70. XIV, 8. Svetonius VIII, 7. XII, 1.2. Symmachus VI, 3. Suro fermone bases nomen petrae fortifimae XIX, 10. Tages VIII, 8. Terentianus I, 38. Terentius I, 35. 36. 39. II, 9. 10.21: 30. VIII, 7. X, 16. 17. XI, 1, 2, Tertius Persanius I, 21. Thales II, 24. VIII, 6. Theodofianus Codex V, 1, Theodotion VI, 3, Theophilus Alex. VI, 17. Timothoë, vide Memmia, Titianus II, 2. IX, 2. Tiro Tullius I, 21. Turpilius XIX, 4, Valgius XIX, 4, Varro I, 3. 26, 38. II, 23, Zeno VIII, 6, IV, 8. 11. 12. VI, 4.6. VIII, 6.7.9. IX, 2, X, 13. XI, 1.

bis 3. XIII, 1.18. XIV, 6.7. 8.9. XVI, 1.13. XVII, 1.7. XVIII, 16. 50. XX, 10. 11. de vita populi Rom. XX, 11, Verrius Flaccus XIV, 8. Victorinus II, 9.21. 28. 29. Victorinus Episcopus VI, Virgilius 1, 7, 18, 20, 35, 36. 38.39. II, 4.20, 21.30. III, 20. 21, 70. V, 27. 31, 36. VI, 7; 13, 18, VIII, 7.8.11. bis IX, 1. 2. ter. 3. ter. X, 3. bis 6. ter. 9. 11.15.18. 19, XI, 1. XII, 6. 7. 8. XIII, 7. 18. 21. XIV, 6. XV, 6. XVII, 1. 2.3. 4. 6.7. quinquies 9. XVIII, 1, 2. 4.5. 7. 12. 15. XIX, 1. 2. 22. 24. 28.33, XX, 1, 2.5. 12.15.

Zenodotus Ephefus I,20.

Zoroaftres VIII, 9. IX, 2.

IN EIVSDEM ISIDORI LIBRIS PRIMO ET TERTIO DIFFERENTIARVM, q) SIVE DE PROPRIETATE SERMONIS LATINI

CITANTYR.

ecius lib. III, cap. 610, Augustinus III, 215. 432. **L** Afranius III, 86. 500. Cato

agnam partem expressus. Ter- tione Madritensi a. 1599. In Mills

CITATORVM. Lib. IV. Cap. IV. Seff. II. 377

Cato III. 5, 220. 437. pri- Melefius s) Grammaticus mus de differentiis ser-III, 373. Ovidius 1, 182. monum apud Latinos Pacuvius III, 47, 244. . scripsit. praef. libri 3. Cicero I, 84. III, 17. 118. 159. Palaemon III, 534. Placidus III, 99. 179. 191. 194. 437. 459. Plautus III, 87, 159. 507.587. Sallustius I, 32, III, 38. 179. Ennius III, 218. Hieronymus III, 299. 431. 420. 423. 516. Stoici III, 71. 264. Hilarius III, 578. Homerus III, 341, 448. Terentius III, 507. Iuvenalis III, 38. Varro III, 459. 544. Livius r) III, 148. Virgilius 1, 84. 109. 251. Lucanus III, 513. III, 17. 19. 47. 58.71. 76. Lucilius III, 589. .. 268. 338. 485. 529. 561.

7. Grammaticorum Veterum, Cornelii Frontonis, Nonii Marcelli, Agroecii, Aelii Donati, Aruntii t) Celfi, Fl. Sofipatri Charifi, Q. Asconii Pediani, Marii Servii Honorati, Sex. Pompeji Festi, Q. Terentii u) Scouri et Agellii de differentiis et proprietate Latini sermonis Excerpta, Eadem com Isidori Originibus edita esse iam dictum a Bonav. Vulcanio. Partem quoque subiecit Ausonius Popma libro suo de verborum differentiis Lugd. Bat. 1606. S. ut alias editiones omittam. Prodiere et Venet. 1511, 1522. Francof, 1566, per Lucam Lossium, et ex Ge. Fabricii recensione 1565. et 1569. v. Sect. I, etc. Libri quoque tres de differentiis Aa 5

Codd. hos libros longe alios legi notat Barthius, idque se oftendiffe specimine quod edidit XXXII, 1. et XXXIX, 6. et 14. Advers.

r) Add. Barchii Adv. p. 1783. Helius Melissus ex Gellii XVIII, 6. adde Barthii Adversaria p. 1465. s) Aruntius iste Celsus, Gram-

maticus olim clarus Virgilium et Terentium Scholiis interpretatus eit, sed quae non tulere aetatem.

*) Scauri magnum olim nomen inter Grammaticos: unde Aufonio Staphilius dicitur, Grammaticus ad Scaurum atque Probum, in Professoribus Burdigalensibus.

et proprietatibus verborum, ssidoro Hispan. auctore, in postremis eius editionibus exstant, quem ex Agroecio pleraque repetisse notat Goldastus ad Valerium de bona disciplina p. 54. Hoc opus e Codice Petri Danielis parum emendate editum a Margarino de la Bigne inter opera ssidori Paris. 1580. ut notat Barth. Adv. XXXII, 6. XXXIX, 14. accuratius edidere Petr. Pantinus et Rolandus Vicelius Madriti 1599. et inde alii Opp. Isidori editores. Exstant et verborum Latini sermonis disseratiae collectae et editae a Daniele Achrelio, Aboae 1692. 8. pag. 59. Vocum aliquot apud Terentium Explicatio, e veteribus membranis ab eodem Vulcanio primum edita p. 550. Occurrit etiam in calce Terentii editionis Lindenbrogianae p. 583.

8. Calendarium vetus Romanum, quod in marmore incisum Romae repertum est in aedibus Massacorum, etiam Colotianum appellari solitum, a Dionys. Gothofredo exhibetur cum Pauli Manutii Patris expositione et diatriba de ratione veterum dierum, prout in antiquis quibusdam Ovidii editionibus post libros Fastorum legitur. Idem Calendarium exstat in Iac. Mazochii inscriptionibus urbis Romae anno 1521. et in Gruteri inscriptionibus pag. CXXXIII. atque in Guil. Fleetwoodi Sylloge p. 54. feq. praeterea in Fabricii Roma P. II. pag. 167. itemque e Codice Io. Cuspiniani in Phil. Guadelindi Fastis Ovid. Vien. 1513. de quo v. Velseri Ep. 29. et 31. ad Ios. Scaligerum. Reperitur porto in fronte Anaptyxeos Fastorum Ovidianorum, auctore Carolo Neapoli: et una cum Petri Ciacconii notis Antverp. 1574. excusis: in Ios. Scaligeri lib. IV. de emendatione temporum p. 232. qui Hemerologium, ab Augustino emendatum, appellat: et apud Seldenum III,15. de iure Nat. et gentium, in Rosini Antiqq. Rom. IV,2. T.VIII. Thef. Graeviani Ant. Rom. denique ante Io. BeptiBaptislae Belli diatribam de Pharsalici conslictus mense et die, recusam cum praesatione V.C. Leonh. Schurtzsseischii Viteberg. 1705. 4. Ceterum huic Calendario, quod ad Ovidianos Fastos illustrandos adhibetur, nihil sidem habet barbarumque iudicat Pontedera V.C. in Enarr. et Emend. Antiqu. Rom. et Gr. pag. 398. Sed scriptores de hoe árgumento vide in Menologio meo sive libello de mensibus, quem edidi Hamb. 1712. 8. quibus alii addi possent. Sed non est necesse.

Aliud Calendarium Romanum Amiterni effossum est, quod cum minutis notis in lucem dedit Purpurinus a Faventia, Secretarius Coelestinorum Ordinis S. Benedicti, Neapoli 1680. 4. aliud item sex mensium ex antiquis fastorum Ovidii membranis est in editione Heinsiana ac Cnippingiana, et in Graevii Thes. Antiqu. Rom. pag. 89. qui in praesat. loca quaedam illius e Ms. castigat.

Calendarium Constantii x) temporibus circa a. C. 354. compositum, et Valentino cuidam dicatum a Fiscio Dionysio Philocalo, vulgatum est a Io. Georg. Herwarto, et ante Anaptyxin fastorum Qvidianorum Caroli Neapolis, atque in Vranologio Petaviano pag. 67. praeterea ad calcem libri quarti commentatiorum Lambecianorum de Bibl. Vindob. additis e Ms. Codice Vindobonensi iconibus mensium in aes incisis, quibus tetrasticha Ausonii in menses ex asse respondent. Lambecii editionem cum eiusdem notis et iisdem antiquis iconibus nitide descriptis aere, recudi curavit laudatus Graevius Tomo VIII. Hoc idem Calendarium, sed mutilum, et iconibus destitutum, ex Rosweidi schedis a Bollando y) acceptum edidit Aegidius Bucherius

pag

x) Al. Constantini a. C. 325.

y) Éx Laterculo Ptolemaei Silvii ad Eucherium Episcop. a. C.

^{448.} mensem Ianuarium et ex aliis mensibus excerpra quaedam dat Bollandus praes, ad Tom. 1. AR, Stor. Ianuar. p. XLIV.

pag. 275. seq. in Comm. in Victorini aliorumque Canones Paschales. Rosueidur idem descripserat e Codice Fabricii Peirescii, et de en illustrando cogitabat: v.Gasfendum in Peirescii Vita ad a. 1617. et 1620. Ceterum id Calendarium valde suspectum est Pontederae l. c. p. 399. ut alterum de quo mox.

Calendarium Russicum Colotianum sive Farnelianum, cum aliorum duorum Calendariorum veterum fragmentis vulgavit notisque illustravit Futoius Vrsinus Rom. 1587. 8. et cum eius notis Graevius T. VIII. Thes. A.R. inseruit: at sine notis dedit Car. Neapolis in limine Anaptyxeos fastorum Ovidii et Gruterus in inscript. p. CXXXVII. CXXXVIII. Sed hoc Calendarium esse nullius pretii et barbarae originis docet Pontedera V. C. in Antiquitat. Gr. et Lat. Enarrationibus et Emendationibus Epist. 46. p. 393.

Calendarium Vetus Romanum, compositum sub Valente Imp. et cum commentario Hieron. Aleandri editum, v. et apud Fletwodum pag. 60. lendarium Demsteri in paralipom. ad Antiqu. R. Rosini: Calendarium Petavii, cum ortu occasuque stellarum ex Ovidii Fastis, Columella XI, 2, et Plinii XVIII, 26.30. Gaffendi Calendarium Romanum compendiose expositum T.5. Opp. Sibrandi Tetardi Siccamae praecidanea in fastos Calendares Romanorum, qui liber Campis 1599. 4. editus occurrit in T. VIII. Thef. Graeviani una cum Demsteri, Petavii et Gassendi Calendariis, Petrique Violae, Lilii Gyraldi, Hadr. Iunii et aliorum eruditorum virorum de hoc argumento commentatio-Francisci Blondelli Historia Calendarii Romani Gallice prodiit Parif, 1682, 12. qui Romuli Calendarium exhibet p. 41. Numae Pompilii p. 47. Calendarium Iulianum p. 65. Ecclesiassicum vetus p. 139. Gregorianum denique p. 259.

AVET. LAT. L. Lib. IV. Cop. IV. S.G. II. 380

- 9. De nominibus impossivis ex Constantini Censura fragmentum, quod Tito Probo tribui notat Dionysius Gothofredus. Idem enim est, quod in quibusdám Vallerii Maximi editionibus pro libri decimi Epitome occurrit. Adiectus est Carost Sigonii recentioris, sed longe doctissimi scriptoris, libellus de nominibus Romanorum.
- 10. Valerii Probi 2) Berytii Grammatici de notis Romanorum interpretandis libellus. Hunc primus; quantum scio edidit Io. Bonardus Presbyter Veronensis Venet. 1501. 4. adiunctis aliis quibusdam, quae huo nil attinent. Sed post Gothofredum ex Msl. longe audiorem vulgavit notifque illustravit Henricus Ernstius Sorae 1674. 4. in cuius editione plurima Probo adiecta reperiuntur, sed quae a genuinis Ernstius asterisco distinxit. Idem Probi libellus fine illis additamentis faepius editus est, ut Oppenheimii a. 1510. 4. cum Pomponii Laeti de Magistratibus, Sacerdotiis, et Legibus Romanis, praemissa lac. Symphelingii praesatione ad Theodor. Grefemundum. Occurrit etiam in Codice Theodof. Iac. Cuiacii, in fronte inscriptionum a lacobo Mazochio collectarum, in parte tertia topographiae et Antiquit. Rom. Boissardi et aliorum, Francof. 1627. f. in Antiquitatibus Romanis Philippi Caroli et in luculento Claudi Dausquei opere de Orthographia latini sermonis, quod prodiit Tornaci 1632. f. Paris. 1677. fol. T. I. p. 165.

Hiç

s) Sertorius Vrfarus existimavir hunc scriptorem suisse Christianum, aut certe Christianorum monumenta perlustrasse. Et Dausqueius in Animadvers. ad hunc libellum pag. 201. contendit notas hasce Probi diversas esse a Commentario, quem Gellius XVII, 9. ait satis curiose a Probo sactum, de occulta litterarum signification ne Epistolarum sulii Caesaris. De notis ταχυγράφων, quae σημαία εν βραχέοι τύποις πολλώς γραμμάτων δύναμιν έχοντα, appellat Plurarchus. vide, si placer, supra in Seneca.

Hié Probus sub Nerone ad Domitiani usque tempora vixit. vide Norisium ad Cenotaphia Pisana p. 464. ubi notat, Epigramma Martialis ab hoc Grammatico laudari (in Grammaticis Putschii p. 1463.) et Gellium testari III, 1. et 15. XIII, 13. et 19. se cum quibus dam locutum, qui Valerium Probum disserentem audierant. In libro de notis sub litera I legas etiam, in fora Traiani. Sed cum in litera S etiam scribatur Sev. Severus Augustus, Armenius, Parthicus, utrumque ei libro ab alia manu additum fuit, vel alium plane auctorem libellus habuit. Vita eius est apud Svetonium in libello de Grammaticis, in sine.

TI. Notae Iuris a Magnone collectae inscriptaeque Carolo M. Imp. Harum notarum usum ad cavendas fraudes et rixas pridem aboleverat Iustinianus C. devet iure enucl. l. 1. §. 13. Ita loco σημείων γράμμασι λιτοϊς uti iustit Basilius Imp. teste Cedreno. Confer Francisci Hotomanni notas iuris.

Petri Diaconi de notis literarum more Romano liber ad Conradum Imp. Rom.

De notis ponderum et mensurarum sive de minutiis ex Demetrio Alabaldo.

Incerti auttoris antiqui de notis literarum fingularium et dictionum contractius scriptarum.

Haec scripta de notis, excepto Magnonis, sed contra addito Bedae libro, de quo mox, primum nitide edita sunt Venetiis in aedibus Ioan. Tacuini a. 1525. 4 In fine addita sunt varia, de legibus iuris Pontis. XII. tabb. etc. ritibus Rom. item Inscriptiones plures. Praeter Gothosredum et Eliam Putschium iunctim cum observationibus edidit Frider. Lindenbrogius Lugd. Bat. 1599. 8. Ceterum locus de notis veterum a multis resentioribus illustratus est. Qui volent eum cognoscere,

ut monumenta antiqua inscriptionum, numorum etc. intelligere possint, adeant Aldum Manutium in veterum notarum explanatione, qui libellus etiam a Gothofredo additus est, Barthol. Amantium et Petrum Apianum in abbreviationibus vetustorum monumentorum, Torellum Sarainam Veronensem de interpretatione litterarum antiquarum, Veron. 1540. Indices Gruterianis inscriptionibus subiectos, Wolfg. Lazium de ratione legendi litteras abbreviatas in monumentis, Io. Evelinum tractat. Anglico de Numismatis p. 190. sq. Casp. Hamelarium in notis numismatum integre repraesentatis, Hubertum Goltzium de notis singularibus et implexis in numificatibus et fastis, in thesauro rei antiquariae, Antv. 1618. f. Io. Prettenium de notis atque figillis antiquorum, Citzae 1660. 12. et, qui instar omnium est Sertorii Vrsati nobilis Patavini commentarium de notis Romanorum, quo nihil est in hoc genere locupletius, et quo notae, quotquot reperiri potuerunt collectae litterario ordine digestae et explicatae una cum Vrsati observationibus exhibentur Patavii 1672. fol. et Tomo undecimo thesauri Antiquitatum Romanarum Ioannis Georgii Graevii, qui in praefat. nonnulla in hoc Vrsati commentario castigat, plurimaque notare se potuisse testatur, quae reservaverit tomo inscriptionum, fatis ut ait ponderoso, quem ibidem in lucem editurum se recipit vir praessantissimus. Sed plura monet, omninoque quid in opere Vrsati desiderandum sit, docet Maffei in libro de siglis Graecorum. p. 10. Epitome operis Vrsati edita est, Hagae Com. Exflat et talis in calce Marmorum Oxonienfium, Oxonii 1676. f. Vius est Vriatus ineditis laboribus Comitis Iacobi Zabarellae, Octaviique Ferrarii et Io. Rhodii notis Iulii Caelaris et Augusti. Etiam de figlis veterum fingularem librum edidit Io. Nicolai, antiquitatum in Academia Tubingensi Professor Lugd. B.

1703. 4. Sed omnium diligentism in hoc genere for taffe vicisset Christophorus Woltereck Gluckstadiensis, qui Vrsati operi, in alterum tantum aucto, Graecas quoque siglas (longe, quam dedit Io. Valens ad calcem numismatum Graecorum, maiori numero, addere volebat, si ei absolvere opus contigisset.

12. Denique sequitur Bedae Venerabilis Presbyteri brevis tractatus de computo sive loquela per gestum digitorum, qui in novissima operum Bedae' editibne Co-Ioniensi a. 1688. legitur T. 1, p. 127. cum Glossis Bride ferti Ramesiensis, sed admodum ieiunis, Scholissque În Corpusculo libellorum de notis, Io. Noviomagi. (de quo supra n. 10.) exhibetur figura arcus, in cuius sigmate, s. curvatura exhibentur Siglae merae: in medio figura mulieris attollentis manum dextram, digitis flexis partem et erectis, adscriptumque est: In arcu Romae Sibylla sculpi fecit has literas; quae postea per Bedam de Libellum hunc primus, e Cod. scripto claratae funt. Bibl. S. Emerani Ratisponensi, cum figuris edidit lo. Aventinus Ratisp. 1532. paullo post Elias Vinetus etiam doctis notis illustravit Paris. 1565. 8. hinc Graevius cum iisdem notis inseruit tomo undecimo theseuri Antique Rom. p. 1699. - In non paucis ab usu veterum recedere observat Barthius II, 12. Advers. Addi potest ad hoe argumentum cognoscendum Rabani Abbatis Fuldensu liber de computo, quem edidit Steph. Baluzius T.I. Miscellaneorum p. 10. seq. et Nic. Smyruaei numerorum notatio per gestum digitorum, quam Graece et Latine cum Beda de indigitatione Parisiis 1614. 8. vulgavit Frid. Morellus, post Morellum Petrus Possinus Rom. 1673. fol. ad calcem catenae Patrum Graceorum in Marcum et Spicilegii sui Evangelici, qui putabat, se primum hunc libellum edere, ex Carol. de Montchal Bibliotheca: idem Possinus notas, nescio cuius, ot figuras σχηματισμών χειρολογιτικών in acs incila addi. addidit p. 449. seqq. Ex Graeco illo libro Nic. Smyrnaei Bedam videri transtulisse, quae de hoc argumento scripsit, notatum Salmasio est in Epistolis p. 101. Ex eodem libro, tabella in aes incisa, a. 1544. Paris. siguras digitorum expressas vulgavit Io. Bogardus. Liber eiusdem argumenti Graece scriptus a Nicol. Smyrnaeo εμφραση τε δακτυλικέ μέτρε, Possini spicilegio Evangelico et Alex. Mori Notis ad Novum soedus atque Ramiresii Pentecontarcho, additus est Hamb. 1712. 8.

Plura de hoc more per digitos five δακτύλων κάμ-Ves, ut Alciphron Epistola 26. loquitur, computandi vide ap. Erasmum in Scholiis ad Hieron. 1. in Iovinian. Pierium libro 28. Hieroglyph. Wowerium cap. 7. Polymathiae, Antonium Nebrissensem c. ib. quinquagenae, (qui huc etiam trahit Prov. III, 16. parum vero fimiliter;) Francisci Sanctii paradoxa p. 75. seqq. Gyraldum Dialogismo 2. Colvium ad Apuleji apologiam, Gruterum lib. z. c. 8. fuspicion. Grangaettm aliosque ad Sat. 10. Iuvenalis, Pareum élect. Plautin, pag. 89. fégg. le Moyne notis ad varia facra p. 805. seqq, et Petrum Bungum Bergomatem in Mysteriis numerorum p. 473. seq. Meminit et Xiphilinus in M. Antonio p. 266. et Svidas in 'AeBazánios. Dio Chryfostomus. IV. de regno. ว. 74. ผู้คริ หเงผึง ชอิร อินหรับโลร , ที่รอเ รที่ง ผู้บริธี โองค ζόμενος βσίαν, ή των αλλων τινός. Huc pertinet etiam juodammodo loquela per digitos, de qua vide Isidoum Hisp. lib. I. Orig. e. 25. et Dan. Guil. Molleri disertationes tres de manuloquio, pediloquio et oculioquio Altorf. 1702. Io. Ludov. de la Cerda, Adversar. icr. c. LII. Quintilianum Burmanni p. 111. 1024. Marianum Capellam lib. 7, p 236. Hugonem Menardum d Sacramentarium S. Gregorii M. p. 51. et Barthium 177. ad Claudianum et 1116. Caussinum de eloquen-IX, 8. Harduinum ad Plinii XXXIV, 7. Scipionem Fabr. Bibl. lat. T. III. Bb GenGentilem ad Apuleji apologiam p. 429. seq. G.G. Leibnitium in collectaneis etymologicis II. p. 384. seq. ubi de signis, quibus usi pro loquela Cistercienses in Abbatia Loccumensi; Io. Bonifacium in arte loquendi per signa, l'arti de cenni, Vicentiae 1616. etc.

13. In calce huius collectionis Gothofredinae post indices comparet etiam Liber Glossarum, ex variis Glossariis, quae sub Isidori Hisp. a) nomine circumfe-Editus fuerat cum aliorum glossariis. Exstat runtur. et ad calcem operum Isidori. Multas harum Glofsarum emendant et illustrant, Cerda cap. 141. adver-Sar. facr. Turnebus et Barthius in Adversar. Reinesius in Var. Lect. Meursius in exercitatt. Criticis, Gebhardus in crepundiis, Matthias Martinius in Lexico, in Etymologico Vossius, Cangius in glossario, et alii passim. Novissime glossarium Isidori a Io. Georgio Graevio emendatum, eiusque notis, et Cl. Almelovenii collectaneis illustratum luçem adspexit ad calcem L'exici praeclari Etymologici, quod iam semel iterumque in lucem prodierat auctore Matthia Martinio, G. Io. Vossii praeceptore Traiecti ad Rhen. 1697. f. cuius editionis exemplaria quaedam praeferunt in titulo Amst. 1701. f. addita Io. Clerici Etymologica dissertatione.

Excerpta Pithoeana ex veteribus Glossis.

Execepta differentiarum a Iacobo Bongarfio legato Regio communicata, incipiunt: de proprietate sumonum vel rerum.

Praeter

a) Isacus Vossius Epistola ad Nic. Heintium data a. 1628. T. 3. Sylloges Burmannianae pag. 558. Mitro Isidori glossa, altera parte austiores, quas e Bibliotheca Chilielmi Noomsii τω μαπαφίτω accepi.

Alind quoque addidi glossarium, quod videtur esse m a c R I cuiuslam, mibi sane ignoti. Disquires isse, quid bonce fragis inde posse tenri. Multa sane cum Papia babet communia.

Praeter has Gloffas, in quibus collectio Gothofredi definit, exstant latino Graeca et Graeco latina glossaria antiqua vulgata primum ab, Henrico Stephano Paris. 1573. f. ex Mf. Bibl. Monasterii S. Germani, post a Bonav. Vulcanio Lugd. Bat. 1600. f. denique a Carolo Labbeo Parif. 1679. f. cum emendationibus et notulis... In his plurima recondita utriusque linguae vocabula, et sepultae oblivione fignificationes exponuntur: unde palsim ad illa doctissimos quosque tanquam ad oraculum recurrere et in iis evolvendis illustrandisque operam suam collocare videas: sed eorum usus multus cautiones habet, et non nisi doctissimo cuique patet. Cangius prolegomenis ad glossarium mediae latinitatis putat eorum frequentem usum olim fuisse in Gallia, actato utriusque Hincmari, Remensis Archi-Episcopi, et Episcopi Laudunensis. Praetereo Cambronense glossarium Cerdae laudatum, et Onomasticon Petri Danielis, e quo excerpta ap. Turnebum XXVIII, 5. feq. Adv. Gloffaria item, quorum editionem ad Isidorum pollicitus est doctiffimus Graevius, aliafque glotlas veteres varias Mff. ad quas hine inde provocant in scriptis suis Scaliger, Salmasius et alii eruditi. Vt enim omittam, quod de collectoribus non constat; non unius auctoritatis sunt et pretii, infinitaeque varietatis. Pleraeque ordine litterarum Alphabetico digestae sunt, alia etiam per capita et materias, more Nonii Marcelli, et nomenclatorum: quale est, quod laudat Bochartus i. Hierozoici p.803. Glossarium Ms. quod fuit apud Guil Folnerium, laudat Merula ad Ennium p. 165. 192. De glossariis quibusdam et lexicis apponere hoc loco iuvat observationes quasdam D. Ioannis Diecmanni ex specimine eius notas rum b) ad glossarium Latino Theotiscum Rabani Mauri, cuius Codex scriptus est in Bibl. Vindobonensi.

Bb 2

Catho:

b) Pag. 3. feq. prodierunt Brein. 1721.4-

. Catholicon. Est ingens Lexicon Latinae linguae, va Ioanne de Balbis, Nobili Genuensi, (unde etlam Ianuenfis, vel de lanua, id est, Genua, ex istorum temporum more, de quo Barth. ad Guil. Brit. pag. 248. cognominatur) et Ord. Dominicani Monacho, congeslum absolutumque a. C. 1286, adeoque, quia expresfum auctoris nomen habet, male a B. Placcio Theatr. Anonym. p. 352. ex non recte intellectis Caelii verbis, inter anonyma scripta relatum: quod dudum tamen ab aliis quoque factum esse, ex Rainoldi Praelett. de libr. apocryph. I. 399. apparet. Exhibet hunc auctorem nobis Ambrosius de Altamura Biblioth. Dominisan. p. 55. 56. imperite ab illo Ioannem de Genua p. 152. b. 501. a. distinguens. Imperitius Bibliotheca Simlero-Frisiana unum in quatuor, Ioannem nempe Baldum (scribere Ralbum five de Balbis debuit) pag. 404. a. Genuensem p. 443. a. de Ianua, et Ianuensem pag. 460. b. dissecuit Auctorem Catholici, et Io de Ianua, ut diversos scriptores, Borrichius etiam Append. de Lexic. Lat. et Grau. p. 41. 42. commemorat. Iocularem errorem Galli, cui Ioannes de Ianua Gallice Jean de la Porte dichis est, Menagiana III, 62. referunt, quem a Casanovio Orig. Ling. Gall. p. 88. b. 97. a. commissum video, qui eum alioquin recte de Ianua, vel Ianuensem, vocare solet De opere ipso v. Dufresne Praefat. Gloff. Lat. p. 98.39. et Bayle Distionn. Hift. et Crit. I. 457. Varias chu editiones c) Bibliotheca Aprofiana pag. 612.613. et lanus Gregor. Betulius (Io. Ge. Burchardus) Epift. ad amic. p. 74. recensent; a quibus mea abit, nullum vel anni, vel loci, vel typographi nomen ostendens, eaque de ratione inter primas referenda, nec alia ab illa, de que Biblioth. Saraziana I, 184. Summa quae vocatur Cotholicon, edita a Ioanne de Ianua, fine loco et tempore editionis, attamen circa 1482. charta magna. Rerisima.

³ Mihi ad manus est edicio Lugd. 1506. fol.

rissima. Eandem quoque a Cl. Bunemanno de Bibl. Mindens Lit. D. 31. indicari puto. Primain omnium a Fausto eiusque genero Schoeffero, licet non nominatis, impressam esse, Naudaeus, in libro, Jugement de tout ce, qui a esté inprimé contre le Cardinal Mazarin p. 175. refert. Trithemius etiam apud Tenzelium Dial. menstr. 1692. p. 688. librum primum, quem Guttenberger et Faust excuderunt, Catholicon fuisse scribit. Primam Catholici editionem, quae annum notatum habet, esse Moguntinam, a. 1460. ex Chemierio, Ephemerides Parisienses (Journal des Scavans 1695. p. 225.) observant. Editionem Augustanam a Gunthero Zainero, Reutlingensi a, 1469, excusam recenset V. C. Christianus Gottlieb Schwarzius. d) De libri huius raritate Daumius Epist, ad Reines, p. 254. conquestus est. Catholicontis a recto Catholicon Latino-Barbaros declinasse Vast. L. 7. de vit. serm. p. 369. b. notat.

Glossarium duplex Latino-Francicum, Carolo M. inscriptum, a Boxhornio in *Hist. universali* p. 452. seq. primum ex Ms. editum,

Glossae Ms. Florentinae, Vossius L. 2. de vit. serm. 7. p. 96. ad eas provocans, vocat vetus Glossarium Latino-Theotiscum, quod in Bibl. est Ducis Florentini.

Glossarium, vel liber Glossarum, ex variis Glossariis, quae sub Isadori nomine circumferuntur, collectus, et a Dion. Gothofredo calci Austorum Latinas linguae, in unum redastorum corpus, annexus. Il y a beacoup de ratisserie, aiunt Scaligerana II, 126. Adde Barth. VII, Advers. XVI, 13. XIX, 22. XXVI, 15. LV, 9. Anton. Bibl. vet. Hisp. I, 272. b. Dufresne Praef. Gl. Lat. p. 33. Praeclare de illis undecunque emendandis Cerda Advers. facr. C. 141. p. 317-339. meruit, sed eius industriam in emaculando et exquisitis notis instruendo Bb 2

d) Fränkische Acta XIV. pag. 84.

hoc Glossario, Io. Georg. Graevius nimium quantum superavit, a qua illius egregia opera insigne ornamentum 1709. editioni Vitraiectinae Lexici Philologici Martinii accessit. Plane aliae, et auctore, quem praeserunt, digniores, sunt Isidori Glossae Mss. quibus exbiblioth. Petri ac Francisci Pithoeorum acceptis Savaro usus est, et inde non pauca in suas ad Sidonium Apollinarem notas transsulit.

Glossae Keronis, a Goldasto Rerum Alamann. Tom. II. par I. emissae. Pro illarum vero auctore Cl. Eccardus tum in literis privatis, ad B. Stadenium nostrum 1712. 26. Ianuar. scriptis, et mox eodem anno in neuen Bücher - Saal excusis, tum Not. ad hymnum magnum Theotisc. p. 13. tum vero maxime ad Catech. Theot. p. 51. 52. Notkerum Balbulum, aliis Latinis et Theotiscis scriptis clarum, habet, et ex Notkero, ablata prima syllaba, Kero factum sentit. Sed cum mihi quidem nondum ulla necessitas appareat, quae alium a Kerone huius Glossarii auctorem quaeri iubeat, et Keronis nomen non tantum inter nomina propria fuisse, ex Goldasto Rerum Alam. II. 98. constet, sed ab codem quoque Keronis Augiensis Synonyma I, 138. alibique, laudentur, istud heic quoque tam diu fervandum censeo, donec has Glossas Keronis, a Notkero diversi, esse non posse, clarissimis argumentis edoceamur. Nam ut maxime, in eius ad tempora Pipini, Caroli M. Parentis, relati aetate Goldastum errasse, largiar; hic tamen lapsus Keroni fraudi esse non debet, ut ea propter ipsum Keronis hisce Glossis praescriptum nomen in suspicionem vo Deices veniat,

Excerpta Pythoeana ex veteribus Glossis vocantu a Dion. Gothofredo, qui illa Glossis Isidori, de quibu supra, subiecit: cuius etiam modum, nomen Pithoe per y scribendi, retinui, adoptatum toties a Lipsio in Enish Epist. et Barthio passim ad Statium, immo quoque Gallis ipsis, ut Salmasio de modo usur. pag. 878. 880. Heraldo ad Arnob. p. 283. Bauldri ad Lastant. de mort. persec. p. 164. b. receptum. Rubenius etiam 2. Elestor. 26. pag. 74. Glossulas Pythoeanas appellat. Ceterum auctorem ipsum se Pithoeum scribere, non ignoro, et alias ita quoque scribo. Hastenus B. Diecmannus, Nactus et ipse sum ex Gudiana auctione glossarium vetus minime contemnendum, in membrana scriptum ante annos quingentos, et in sine mutilum.

Nestor Novariensis, cuius Lexicon habeo excusum Argentinae 1507. fol. citat Vgutionem, Gasparinum, Mamotrectum, Tortellium, Britonem et Catholicon, quod omnium Vgutionis errorum silvam haurire scribit in voce austor.

Mammotrettus e) liber expositorius vocum dissiciliorum in Bibliis Latinis, anthiphonis et hymnis, Legendis Sanctorum et homiliis, quem servo editum in
folio sine anni et loci nota. Finitus liber ab auctore
a. C. 1466. Excusus etiam Venetiis 1476. f. per Franciscum de Hailbrun et Nicolaum de Francfordia socios,
etiam Argentinae 1489. fol. In MSto Gothanae Bibl.
hos versus folio ultimo legi testatur Rev. D. Ernestus
Salomo Cyprianus in Catologo Codicum illius Bibl.
manu exaratorum p. 8.

O vos qui nostis, quid perferat ille laboris Qui se scribendo castigat tempore crebro, Assiduis precibus memores sitis, precor eius Qui promptus librum conscripsit et edidit illum. Et tu, Nate Dei, miserere, stagito, mei. Nam tua pro gloria seci haec omnia.

b 4

Cele-

e) Pracf. quia morem gerit tatis poterit appellari. quasi μαμμόdecursus, paedagogi, qui gressus Agenτos: confer Miscellanea Lipdirigit paruniorum Mammotressus siensia T.VII. p. 64. seq.

Celeberrimi Cangii glossarium mediae et infimae Latinitatis, editum primum Paris. 1688. et deinde bis Francosurti recusum a. 1722. longe auctius Parisiis prodiit a. 1733, f. T. 6.

Petri Heliae de verbis raris nara sorxesor Lexicon metricum Ms. in membrana exstat Ersurti in Biblioth. Collegii Amploniani. Testis et Reinesius pag. 682. Epist. ad Hosmannum. Seculi undecimi Grammaticus dicitur eidem Reinesio notis ad Petronium p. 297. edit. Petr. Burmanni. Frequenter laudatur a Vincentio Belloyacensi.

Voces latino barbaras explicant recentiores scriptores, Pithoei, Vignonius, Vrstiss, Freherus, Goldastus, Colvenerius, Watsus, Frid. Lindenbrogius in variis scriptis, Guil. Somnerus, f) Chistetius in glossario Salico, Ioannes Seldenus, Abrahamus Whelochus, Ioannes Lydius in glossario ad Nicolaum de Clemangis, Gerhardus Ioannes Vossius in libris de vitiis Sermonis, quorum quinque posteriores in noviss. edit. nuper accesserunt; Henricus Speelmannus et Cangius sive Carolus Fraxinetus in Glossariis, qualia etiam moliți fuerant Ioannes Meursius et Guilielmus Noomsius Arlanderveniae Dominus. Paralipomena ad Cangii sive du Fresnii glossarium Latinum subiiciuntur eius glossario mediae Graecitatis. Etiam nonnullas Cangii lapsus emendat Hadr. Valesius in Valesianis.

e) Somneri gloffarium contractum exhibet Matthias Zimmer-mannus p. 640, seq. Analect.

SECTIO III.

ÐĒ

GRAMMATICIS A PVTSCHIO EDITIS,

GRAMMATICI VETERES Hanov. 1605. 4. col-lecti et emendati vulgatique a doctissimo iuvene. Elia Putschio Antverpiensi, qui, notas additurus, paulo post a. 1606. cum vix quinque viginti annos natus. esset. Stadae in flore aetatis obiit. Operis editioni praefuit Gothofr. Iungermannus, inscriptumque est Iosepho Scaligero, qui humanitatis et benevolentiae plenissima a) Epistola Putschio gratias egit, cuius autographum, et Putschii Grammaticos manu ipsius hinc inde emendatos, habeo ex munere Nobilishimi D. Rutgeri Rulandi Consulis Hamburgensis. Caspar Barthius in litteris ad Daumium: De Putschii Grammaticis fa-Sed nift et illas editiones habueris, veo tibi utenti. quas maxima licentia correxit Putschius, ad scripturarum veterum excerpta, non poteris confidere unius paginae lectioni: et id potifimum in Prisciano, cuius Graeca, ut et Latinorum gustorum exempla, usu reperi, effe inconstantissimae fidei. Magnum decus et commodum amiserunt litterae in Notis b) illius bene dolli Invenis, quas fi scripfisset et expolivisset, infinitae bonae res lucem haberent. Expertus sum in Charifio, magni pretii scriptore, quid desit mille, cum recurrere ad nullum omnino subsidium datur.

Bb ş

In

- a) Inter editas Scaligeri Epistolas est 404.
- b) Noraș illas a Iungermanno post Purschii obitum in nova Grammaticorum editione vulga-

tas fuisse, traditur in Diario Lipe fiensi cui titulus Neuer Bücher-Sael parte XXXII. p. 551. Sed. nec notae illae nec nova Grammatreorum editio lucem viderunt. In Putschii collectione haec scripta continentur, quorum aliqua Putschius ipse fatetur vix digna fuisse editione:

1. Flavil Sospatri Charisti Institutionum Gramma-ticarum ad silium, libri V. ex codice Iani Dousae aucti, suppleti et emendati p. 1 - 270. Desunt tamen adhuc libri primi capita tria primora et Libri V. omnia praeter cap. de Idiomatibus. Forte ista fuere in Mf. Romano, quem Curius Lancillotus se vidisse testatur. Nam quae ille profert testimonia e Charisio, quae sunt triginta amplius, corum ne unum quidem est in vulgatis exemplis. G. Fabricius quidem suspicatur, eum alium Grammaticum legisse, et ex eo ista protulisse, cui falso adscriptum suerit Charissi nomen. Hos libros primus repererat Ianus Parrhafius in Bibl. Seripandi, editos Neapoli 1532. f. et per Georg. Fabricium Basil. 1551. 8. ap. Frobenium, quae editio exstat in Biblioth. Leidensi passim notata manu Iosephi Scaligeri. Lovanii quoque in Bibl. Societatis Iesu occurrit Charifins cum Msf. collatus a Laevino Torrentio. Fragmentum Sosipatri cum aliis opusculis Lipsiae a Georgio Fabricio editum Vulcanius quoque subiecit glossariis sive thesauro utriusque linguae, Lugd. Bat. 1677.f. nit Sosipater inter alios plus vice simplici Cominiani, et plurima ex eo refert: cuius copiam a Goldasto sibi promifit et inter Grammaticos edere voluit Putschius, ut didici ex huius Epistola ad Andream Schottum. Sed recte hac de e addubitare se, nec prius id credere, quam vidisset, vel Putschio redditum rescivisset, scripserat Scaliger in Epistolis ad eundem Putschium in-De Fl. Sosipatro Charisto ita Georgius Fabricius in praef. ad editionem Frobenianam 1551. 8. Flavium Sosipatrem Charistum natione suisse Campanum, religique Christianum, professione Grammaticum, et

Vrbis magistrum, ex ipsius libris colliginus. Imitatum esse in scribendo cum Plinium Secundum, qui novissimis annis sub Nerone libros de re grammatica co-piosos edidit: tum praeter caeteros Ivlium Modestum et Comminianum, ipse' satis indicat, et docent nomenelaturae autorum, quorum non modo exemplis et autoritate, sed etiam testimoniis ac side, sua de arte praecepta consirmaverit atque comprobarit. In multis sane locis eadem et apud Charistum et apud Diomedem leguntur, neque solum similitudine exemplorum conveniunt, ut in trastatione sigurarum maxime: verum etiam in pluribus aliis de tota arte praeceptionibus fimilia tradiderunt. Etfi autem tempus aetatis, quo Charifius floruerit, nondum potuerit satis cognosci, coniectura tamen hace mea est, ipsum esse Diomede prio-rem et antiquiorem, propterea quod Charisus Diomedis nullo in loco meminerit: ex quo si tam multu paene de verbo transcripsisset, non tacuisset illius nomen per tot libros, praesertim cum is candox in Charisto appareat, ut ne finitionem quidem, aut interpretationem voculae sumpserit de alio, quam non ad suum autorem ingenue atque aperte retulerit: quod equidem in Diomede observare non potuimus, qui ex eodem Comminia-no, quem noster adducit, videtur non pauca transsuisse, Comminiani aeque atque Charifii mentione penitus omissa. Quamobrem, ut Macrobium furtorum Gellianorum certis clarisque indiciis esse convistum scimus: ita Diomedem suspicione culpae liberare non possumus, accusare tamen non audemus, quod fortasse alii facient, qui plus autforitatis et virium ad victoriam fuerint consequuti. Testimoniis Charisi ex veteribus nituntur Priscianus et Russinus (nisi fallit titulus libelli, qui de comicis me-tris scriptus circumfertur) ex recentioribus ante editionem, wh elus dem dostrina et praeceptis sunt, ambitiose propemodum, Ianus Parrhafius, et Pierius Valerianus, literati

literati et diligentes viri. Nemo certe ex vetifiis eft, Prisciano Caesariensi excepto, qui de arte scripsit, et ad nostram aetatem pervenit, Grammaticus, qui plures et antiquiores adducat ipso Charisto auctores, idqui illi facile factu extitit, in urbe Roma, in qua nobiles bibliothecae dostis omnibus patebant, et furore Gothico nondum erant laceratae et eversae, quales fuerunt in Palatino, Augusti: in Capitolino, Maiorum appellata; in Viminali Vlpia; ad Vallem Quirinalis, Traiana; nam Offaviam incendium urbis consumpserat, altero post Vesuvii in Campania conslagrationem anno. Atqui progressu temporum et Barbaris omnia vastanti bus, hon quoque Charisii opus (ut alia multa) perierat, quod patrum memoria a Iano Parrhafio inventum, et iniquitate fortunae ac hominum invidia pene rursus oppressum, in lucem edidit ante sextum et decimum annum Ioannes Pierius Cyminius Cosentinus de studiosis eo nomine non male meritus; qui cumulare potuisset illud bemeficium, fi in edendo maiorem adhibuisset curam et diligentiam, neque maluisset monuscripti codicis vitia etiam atque errata imitari. Liber autem, quia Longobardicis characteribus exaratus fuit, ut qui cum infpexere testantur, a non exercitata librario difficilius le gi potuit, unde similitudine notarum deceptus, plurina menda invexit; quae non pouca nos deprehendimus t suffulimus. Debemus tamen Pierii studio ac benevolentiae, eiusque erga rempublicam literariam amorem, et virtutem civis conservati merito praedicamus. dem Charisium Io. Lucretius Ocsiander:

Καὶ σύ μαλ' έξέφυγες τον λήθης χάλκεον έδον Σωσίπατο ήελίε ές Φάος έρχομενος. Θαςσήσας πεόμολ έν πάντων έπει έξοχος έσσί Γραμματικών, μέγα θαυμ' έσσομένοιοι λί-Zer.

- 2. Diemedis c) de oratione, partibus orationis et. vario Rhetorum genere libri III. ad Athanasium, emendati ex Msl. Fuldano et Claudii l'uteani p. 270 - 529. Prodiit Diomedes primum, quantum scimus, cum Phoca, Capro, Agraetio, Donato, Servioque Venet. 1491. et 1522, f. et (quam editionem Bibl. Leidensi legavit eruditiss. Perizonius,) 1495. et 1511. f. ex recensione Ioannis Rivii, quae editio cum Ms. collata exstat in eadem Bibl. Leidensi, et Paris. 1507. 4. et Mediol. 1515. f. inter alios Grammaticos, v. Sect. I. et Colon. 1518. ibidemque 1523. 4. cum praefatione Hermanni Buschii, qui pauca quaedam emendavit: plura Ioannes Caefarius Colon. 1536. 8. Lipse porto 1541. 8. cum Donati de octo orationis partibus et barbarismo. Post Putschium multa quoque Diomedis e Mss. Codicibus castigavit Caspar Scioppius in suspectis lectionibus. Dedicavit Diomedes opus suum de partibus orationis, de oratione' ciusque structura et de genere metrorum, trino digestum libello, nescio cui Athanasio, cuius excellentem facundiam praedicat. E Grammaticis commemorat Varronem ad Probuma
- 3. Prisciani d) Caesariensis e) Commentariorum Grammaticorum libri XVIII. p. 5. ad Iulianum, non Apostatam, ut putavit Augustinus Dathus, sub quo ne vixit quidem, sed Cos. et Patricium, illum forte, qui Novel-
- c) Alius, nt viderur, est Digmedes Scholasticus cuius commentaria inedita Graeca scripta in Dionysium Thracem exstant in variis Bibliothecis Angliae, Galliae, Italiae. Occurrunt etiam in Codice Holsteniano Bibliothecae Hamburgensis Ioanneae.

Hamburgeinis Ioannese.
d) Alius eft Theodoris Prifciasus, de quo infra in Medicis:
alius quoque cuius mentio occurrit apud Symmachum X,36. Epift.
alios v. in Glandorpii Onomaft.

Addi possent: Priscianus Lydus, de quo v. Biblioth. Gr. III, 9.15. Priscianus Episcopus ap. Damasum Ep. 3. Priscianus Ep. Sebastenus in Palaestina, qui Concil. Const. 381. intersuit etc. In Mss. antiquis Praescianus reperit Hadr. Valesius. (in Valesianis p. 192.).

e) Non quia ibi natus, sed quia ibi didicerit, Caesariensem dictum, cum Romae natus esset, purabat Bapt. Guarinus. Novellas in Epitomen contractas latinitate donavit, uti Goltzio visum: etsi hoc negat cum Cuiacio, Antonio Augustino et Alciato, Iac. Gothofredus.... Praeceptorem habuerat Theocliftum, quem magna cum laude commemorat aliquoties lib. 6. p. 701. quod a Probo praetermissum, doctissime praeceptor noster attendit Theochi-Rus, omnis eloquentiae decus, cui, quicquid in me st doctrinae, post Deum imputo. Et lib. 18. pag. 1134. teste sapientissimo Domino et Doctore nostro Theochisto, -quod in institutione artis Grammaticae docet. Paulus Warnefridus de gestis Longob. L. I. c. 25, sub Imp. Justiniano, post laudatum Cassiodorum et Dionysium Exiguum: Tunc quoque apud Conftantinopolim Priscianus Caesariensis Grammaticae artis, ut ita dixerim, profunda rimatus eft. Eadem legas in libro XVIII. Historiae eiusdem Pauli ad Eutropium additae. Citatur etiam Priscianus Grammaticus ab Agobardo adversus Fredegisum, T. 14. Bibl. Patrum edit. Lugd. p. 272. Fuit autem Priscianus clarus rei Grammaticae scientia, camque ob causam Professor Grammaticae constitutus cum stipendio in Aula Imperatoris, adeoque Christianus. Ceterum in hoc Prisciani opere multa Putschius emendavit: in primis Graeca pleraque ex Scaligeri codice restituit in libris 17. et 13. qui sunt περί συντάξεως, 2dhibitis etiam Gruteri, Bongarsii, Hoeschelii f) et Rit-

f) Hoeschelius in litteris Id. Novemb. 1604. scriptis Putschio offert Ms. Codicem Augustanum fummae Magistri Petri Eliae in Priscianum, si forte excerpta ex illo edere operae pretium sit. Eiusdem mentio in litteris ad Iungermannum poit Epistolas Hotto-manni a Clarist. Meelio editas p. 455. liber membranaceus calamo exaratus in Bibliotheca Augustana. Etiam inter Codices Mff. Bibl. Ioanneae Hamburgensis in fol. num. XCVIII. Codex vetustus exstat Initio libri IV. Theodorus iste membransceus libros XIV. Pri- Prifcianum dosturem suum vocat.

sciani complexus. Prisciani Ars Grammatica Vivo eloquentissimi Grammatici Caesariensis. Scrips ego Theodorus Dionysii V. D. Mcmorialis sacri Scrinii Epistolarum et adiutor V. M. Quaestoris in urbe Roma CPolitana, die Cal. Octobris, indictione quinta Olibrio Viro Claristimo Cos.

Me legat; antiquas qui vult proferre loquelas,

Qui me non sequitur, vult fint lege loqui.

tershusli Mfs. Lacunas quasdam relictas ex Pauli Petavii Senatoris codice promisit expleturum se in notis; at illae, ut dixi, praematuro eius fato intercepta sunt, p. 529 - 1215. Eiusdem partitiones versum XII. principalium sive primi cuiusque in singulis libris Acneidos p. 1215 - 1286. hae in editionibus vulgo in 12. libellos distinguentur. Liber de accentibus p. 1286 -1299. De Declinatione nominum pag. 1299 - 1319. De verfibus comicis, p. 1319—1330. in hoc ex Mss. Sca-1 ligeri et Bongarsii non pauca emendata. Opus inchoatum magis, quam pro dignitate rei iustis numeris absolutum, iudice Chr. Wasio in Senario sive de licentia poëtarum p. 4. De praeexercitamentis Rhetoricae ex Hermogene p. 1330 - 1343. ex edit Francisci Pithoei inter antiquos Rhetores. De figuris et nominibus numerorum et de numis ac ponderibus ad Symmachum liber p. 1343 - 1366. ex edit. Eliae Vineti, g) qui cum Hotomanno de re numaria Romanorum prodierat Parif. a. 1585. 8. recufus iterum T. XI, thefauri antiquitatum Romanarum Graeviani.

Excerptio Rhabani Mauri de arte Grammatica Prifciani exstat Tomo primo eius operum (Colon. 1627. s.) p. 28—50. ad Lucilium, quem puerorum dulcissimum appellat p. 39. et 46. Prisciani compendium atque diligentem expositionem adornavit Petrus Helias, h) quem sequi se prositetur Vincentius Bellovacensis libro secundo speculi doctrinalis. Huius Heliae expositionem continebat, fortasse apud Schelium Hamb. volumen, sine auctoris nomine, scholiorum in Priscianum. Incipit: Priscianus habet materiam voces, non quascunque, sed latinas etc. Esat Codex spissus in membrana, 4. Heliae Compendium metricum ex Prisciano

g) Vinetus omnibus Prifciani rum Antiqu. Rom. XI. P. 1677. Icriptis emaculandis operam fuam b) De hoc faeculi undecimi addixerae. Vide Graevii thefau- Graumatico dictum fupra.

maiore i) Mf. in variis Bibliothecis reperitur. Incipit: Sicut ab' effe rei soliti rem promere dicunt Philosophi, Vide l'olycarpi Leyseri historiam poëtarum et poëmatum medii aevi p. 2067. seq. De Theodoro Dionysii . Memoriali, qui Prisciani, doctoris sui, Grammaticam manu sua scripsit CPoli a. 527. et 536. unde plures deinde Prisciani Codices Mss. derivati sunt, videndus Reinesius ad Inscriptiones veteres p. 413. Ioannis de Gar-Jandia (medio Seculo XI.) liber de Orthographia ex Prisciano, versibus hexametris leoninis Mitus est in Bibl. Guelpherbytana; cuius initium affert I. c. Levlerus p. 240. Codicem Mf. Prisciani Bibl. Academiae Leidensis antiquissimum, Longobardicis exaratum litteris, commemorat Iacobus Gronovius apud Graevium in notis ad Svetonii Claudium p. 810. Longe plures huius scriptoris Codices Msti in una illa Bibliotheca; sed et in aliis, privatis quoque, reperiuntur. Infignis Codex Ms. e seculo XII. est in Bibliotheca Cremifanensi Ord. Benedict. in Austria. Sed habent hoe fere omnes, ut graccas voces et loca gracca scriptorum omittant, de quo queritur etiam Putichius, Iosephi Scaligeri, Gruteri et Bongarsii Codicibus usus. Non parvum volumen implent Prisciani Grammatica praecepta, quoniam, inquit, in tanta operis materia impossible est aliquid perfectum breviter exponi. Spatii quoque veniam peto, quamvis ad Herodiani scriptorum pelagus, et ad eus

nus de partibus Orationis, five libri XVI. priores. Priscianus minor, idem de Syntaxi, seu libri duo poltremi, ut annotavit Ion-chimus Fellerus in Catalogo Mss. Bibl. Paulinee Lipfienfis pag. 290. ubi Helise compendium commemorat, quemadmodum et p. 392. Alio fenfu Prifcianum maiorem et minorem distinguit Caesar Egaslius Bulgens T. I. Hill. universi-

5) Prifcianus maior eft Prifcia- tatis Parif. p. 516. et Adr. Baillenus de partibus Orationis, five tus in judiciis eruditorum Gallice editis Tom. 3. p. 42. les envregu de Priscien étoient d'un grand use ge dans l'université de Paris jusqu'au treizieme fiecle, et en y vejt sa petite Grammaire on ses rudi-mens, qu'on appelle l'alphabet dans les baffes cinsses; et sa grande, qu' on appelloit le Grand Priscien dans les bantes.

patris Apollonii spatiosa volumina, meorum compendiosa sunt existimanda scripta librorum. Tamen Ludovico Vive, apud Gesnerum, iudice, loquacissimus auctor, nimis multa praecepta accumulat, etiam reprehensus valde a Laurentio Valla. Sed defenditur bene a Vossio lib. 2. de analogia c. 22. qui cum Prisciani causam adversus Vallam egisset, subjungit: Haec eo lubentius pro Prisciano contra Vallam attulimus, quia is perpetuus est in tuendo Fabio, sugillando Prisciano; adeo quidem, ut nec libro primo in Bartholomaeum Facium scribere dubitavit, Priseianum vix idoneum esse, qui sit Quinctiliani, velut Agamemnonis, aut Aixas, aut Diomedis, aut Hestoris auriga, plusque hunc artis Grammaticae, dum Oratorem instituit, per transennam aperuisse, quam ex suo ingenio illum omnibus suis libris, omni suo studio, omni sua aetate. Quare recte de eo Raphaël Volaterranus lib. XXI. Quinctiliani, inquit, inprimis admirator fimul et imitator. maledicus alioqui in omnes.

Prisciani Grammaticae editiones, sed minus emendatae et integrae, exstant permultae, prima a. 1470. f. fine loci nota, quam pro nitida et venusta laudat Maettarius T. I. pag. 70. Annal. typogr. quemadmodum et p. 100. alteram itidem fine loci notatione, a. 1472. fol. Has secuta Veneta Ioannis de Colonia 1476. f. et Veneta altera eiusdem anni impensis Marci de Comitibus, tertiaque a. 1481. f. et quarta a. 1485. 4. (quae servatur in Bibliotheca Academiae Leidensis) nec non quinta 1488. f. cum commentariis Ioannis de Aingre, lexta cum iisdem commentariis, et in librum de accenibus notis Dan. Caietani 1496. f. Has secutae Lipienses sine commentariis per Wolfg. Molitorem 1496. 4. t minore forma: Veneta 1509. f. cum Comm. Jo. de Aingre: Parisina apud Ascensium 1515. fol. Veneta fepti-Fabr. Bibl. lat. T. III.

402

septima apud Aldum 1527.8. Coloniensis, cum Rusino de metris, apud Eucharium Cervicornum, Coloniae 1528. f. et Florentina 1525. 4. ap. Iuntam, addito Rufini de metris Comicis libello. Titulus habet: Prisciani aurea opera, nune primum vere restituta: quis curam habuerit, non memoratur. Memoratur et alia Florentina a. 1554. 4. quae ab II. Casaubono cum Ms. collata exstat in Bibl. Academiae Lugd. B. et Basileensis a. 1568. 8. ·His omnibus licer longe praestet editio Putschiana, praecipue ob Graeca restituta, lacunas expletas, et emendata loca innumera: tamen passim operae pretium fecerit qui vetustiores editiones conferre non neglexerit. Laudantur a Prisciano Caesar, doctissimus artis Grammaticae, Censorinus, doctissimus artis Grammaticae, Servius, in commento, quod scripsit in Donatum etc.

Liber de accentibus Paris. 1526. 8. prodiit ap. Rob. Prisciani Epitome, auctore Georgio Trapezuntio Mf. est in Biblioth, Regis Christianissimi n. 1972. teste Labbeo: nescio an diversa ab epitome Prisciani, quae prodiit Venet. 1522. vel a compendio de octo partibus orationis, edito Aug. Vindel. 1537. 8. Caroli Stephani Latinae linguae cum Graeca collatio ex Prisciano prodiit Paris. 1554, 8. Liber Prisciani de naturalibus quaestionibus ad Cosroem Persarum Regem, citatur a Vincentio Bellovacensi XXI,50. speculi Historialis, et nostro tribuitur etiam a Volaterrano et Simlerus quidem in Bibl. narrat Cofroi Regi Persarum inscriptum librum Prisciani de naturalibus quaeftionibus extitisse ap. Matthaeum Dresserum. tem versum esse ex Graeco alterius Prisciani Lydi, qui Agathiae p. 60. laudatus, de rebus Physicis Cosrois temporibus scripsit. Liber de praeexercitamentis Rhetoricas ex Hermogene, praeter editionem Francisci Pithoei in Rhetoribus antiquis, quam Putschius secutus est. prodiit

prodiit Venetiis a. 1523. et Paris. ap. Colineum 1526. nec non Argentorati a. 1526. 8. Prima editio Eliae Vineti qua librum Prisciani de figuris et nominibus numerorum et de numis ac ponderibus recensuit, emissa est Pa-Rationes numeralium notarum quas redrisiis 1565. 8. dit Priscianus, confutavit Benedictus Iovius, et lib. X. parergon iuris cap. 25. Andreas Alciatus, Priscianum de laude Anastassi Imp. Neapoli in Bibl. Augustiniano. rum offendisse se refert Mabillonius T. r. Musei Italici p. 111. De Metaphrasi periegeseos Diouysianae, quam ad Priscianum alii, alii ad Rhemnium Palaemonem referunt, dictum supra in Ruso Festo Avieno. tem huius periegeseos, five metaphraseos Dionysianae, nescio quem Priscianum Favonium facit Casp. Barthius ad Claudianum p. 87. et 128.

4. Q. Rhemnii Fannii Palaemonis Vicentini art Grammatica est p. 1366 — 1386. Hanc Prisciano laudatam, primus e situ protulit Iovianus Pontanus, ut ipse testatur his versibus, quibus Palaemonem loquentem inducit:

Grammaticae partes, casus et nomina monstrat Ars mea, quoque modo distio tota sluat, Quidve sequens, possis verborum noscere formas, Aut quonam suerint verba premenda iugo. Caetera sunt parvo carptim memorata libello,

Plenius ante artes quae docuere meae. At me confestum carie turpique senesta, Rodebat murum dente timenda cohors.

Senfiset que iterum crudelia fata Palaemon, luvisset pietas ni Ioviane tua.

Cuius nunc meritis optata perfruor aura, Antoni dostos iussus adire lares.

rimum autem Basileae lucem vidit a. 1527. 8. in volumine irammaticorum Latinor. veterum, de quo supra Sect. I.

Cc. 2

Palae-

Palasmonem, qui Grammaticam Romae olim imperitantibus Tiberio Claudioque docuit, sed arrogantis et infamis omnibus vitiis, commemorat Svetonius de Grammatieis illustribus c. 23. Memoravere et Plinius et Quintilianus et Hieronymus in Chronico.

5. M. Valerii Probi Grammaticarum Institutionum libri II. p. 1386 — 1494. Hos libros duos cum aliis quibus dam vulgaverant Ianus Parrhasius Vicentiae 1509 s. et Badius Ascensius Paris. 1516. s. v. Sect. I. sed in hac editione Putschius multa restituit ex Ms. Iac. Bongarsii. Liber secundus ibi et in summis paginis Putschianae editionis inscribitur Catholica, sive de Catholicis nominum et verborum rationibus. Sic Herodianum Gram maticum Graecum in primo Catholicorum laudat Priscianus lib. 6. p. 723. Caelestinum alloquitur auctor in versibus operi praemiss, quos Putschius omisit

Accipe nostra tuis audacibus edita iussis, Caelestine potens, — — —

Eiusdem de notis Romanorum interpretandis libelus p. 1494 — 1549.

Notae iuris a Magnone collectae ad Carolum M. Imp. p. 1542 — 1579.

Petri Diaconi de notis litterarum more Romano, liber ad Conradum I. Imp. p. 1579 — 1639.

Notarum Veterum explicatio ex Papiae Glossario p. 1639 — 1666.

Notarum iuridicarum explanatio ex veteribus membranis p. 1666 — 1683.

Notae numerorum et ponderum ex antiquo codice pag. 1633. De Probo et reliquis notarum scriptoribus v. supra ad Gothofr. Collect. Papias natione Langobardus vixit Sec. XI. scripsitque sub Henrico III. ad a

1053. ut auctor est ipse in verbo aetas. Eius Lexicon Catholicum seu Vocabulista, sive, ut a Th. Bradwardino et ab ipso in praef. appellatur, Elementarius scriptus ab eo in usum filiorum, ad quos est epistola praeposita, editum est primum, quod scimus, Mediol. 1476. fol. etsi parum emendate, per Dominicum de Vespolate, cum Bonini Mombritii praemisso carmine. Secutae funt aliae Venetiis 1485. per Fr. de Bonetis, 1491. et 1496. Inter multa vulgaria et inepta, passim lectorem praeclara quaedam docet, quae alibi frustra quaeruntur. Novam eius editionem molitus est Io. Lydius, ut e Io. Isaaci Pontani litteris ad Steph. Stephanium refert Th. Crenius parte XI. animadvers. De hoc Papia k) eiusque interpolatore, Nestore Novarienfi, et aliis glossarum auctoribus semipriscis, Werdeni gemma gemmarum, Vincentio Belloyacensi lib. 1. speculi doctrinalis c. 49. Britone, Ioanne I) de Ianua, Simone Ianuensi, Vgutione sive Hugvitione Pisano etc. vide Stephani praefat. ad Forum Rom. inprimifque Cangium in Prolegomenis ad Glossarium mediae Latinitatis. dem petes notitiam ceterorum scriptorum Latinorum mediae aetatis, quos in hac Bibliotheca confulto omisimus, et quorum ille luculentum indicem immortali operi suo praesixit. Nestor Dionysius Novariensis, Ordinis Minorum, cuius supra facta mentio, vixit circa 1. 1400. illiusque dictionarium Ludovico Sfortiae dicaum prodiit a. 1488. recufum deinde Paris. 1496. nec Ce a non

A) Papias abbreviatus a Martio de Arenis a. 1307. in Codice
uteano, quem memorat Labbeus
ibliotheca nov. Mff. pag. 45.
apias recte citatur testis a Furerio in Lexico voce Abadir,
si auctor Tom. 16. Bibliotheca
niversal. pag. 129. eum repreradens am se nescire quis qualifille st: je ne say qui est ce Pa-

pias que l'en citi ici en matiere de mythologie.

A) Hic Io. Balbus de Ianua feu Ianuanis (Genuenis) cum Iacobo de Voragine Ianuenis five Genuenif Archiepiscopo, neuriquam confundendus, Catholicon suum absolvit a. C. 1286. editum Venet. 1487. Vide Baelii dictionarium. Historico Criticum in Balbus.

non Argentorati 1502. et 1507. f, ap. Io. Pruss, ex Ioanpis Tacuini recensione.

6. Phocae Grammatici (quem Constantinopoli post Priscianum Grammatices Prosessorem fuisse tradunt) Ars de nomine et verbo ex Puteani Ms. emendata p. 1683 — 1687. Eiusdemque de aspiratione, quem libellum primus cum Probi Grammaticis institutionibus vulgavit Parrhasius, p. 1687 — 1726. reperiturque et in aliis collectionibus v. supra Sect. I. Eius dodecastichon, quod arti praemittitur, habes etiam in veteribus Epigrammatibus Petri Pithoei lib. 4. p. 125. In issem lib. 2. p. 58. et 60. et 45. seq. quemadmodum etiam in Catalectis Virgilii Poëtae habentur fragmenta ex Vita Poëtae, scripta versibus a Phoca.

Aspri Iunioris m) Grammatici ars p. 1726 — 1735.

7. Aelii Donati ars, sive editio prima p. 1735—1843.

de litteris, syllabisque pedibus et tonis, editio secunda p. 1743—1767. de osso partibus orationis. Leguntur et in Bedae operibus, statim in limine tomi primi incunabula Grammaticae artis Donati, sive de partibus Orationis lib. 1. per quaestiones et responsiones, et lib. 2. p. 14. seq. qui est hic ipse a Putschio vulgatus. Donati Ars primum ter excusa, sed literis incisis tabulis ligneis Harlemi per Laur. Costerum; de quibus edd. di ligentissime scripta v. in Mermanni Origg. typograph. p. 107. 218. ubi et specimina tabulis aeneis expressa reperiuntur. Hinc Moguntiae edita est per Io. Fust, 14504 item ligneistabulis, et post in Italia, in monasterio Sublacensi, per Sweinhem. et Panartium, pariter literis ligneis sixis, item circa 1500. 4. in Belgio s. l. et a. codemque

m) Asper Grammaticus anti- tur. Etiam Velius Longus ard quior memoratur apud S. Augu- Scholiastem Statii Velius Aspe stinum c. 17. de utilitate credendi Longus. at a Charisso ac Prisciano lauda.

tempore Noribergae per Hieron. Hoelzel. item 1500. 4. Moguntiae per Io. Schoefferum, de quibus edd. v. eundem Mermannum I. c. p. 215. 235. etc. — Haec Ars graece versa a Planude Ms. extat in Bibl. Bodlei. inter Codd. Baroccianos. Herm. Buschii Comm. in artem et de octo partibus prodiit 1511. 4. v. Burcardi vitam H. B. pag. 218. cum versione Polonica et Germanica prodiit Cracoviae 1559. 8.

De barbarismo, n) Soloecismo, Schematibus et Tropis p. 1767 — 1779. Haec Donati in pluribus Grammaticorum collectionibus, atque alia separatim saepe prodiere. A Caesario emendata lucem adspexerunt una cum Diomede Basil. 1527. Colon. 1536. 8. Lips. 1542. 8. Libellum de octo partibus emendavit et illustravit Henricus Glareanus: Putschius vero omnia ex edit. Basileensi 1527. et Bongarsii libris emendata exhibuit. Exstant praeterea Scholia Donati in Virgilii Aeneida et Terentium, cum utriusque Poëtae vita, de quibus dictum fuo loco. Etiam ad Donatum referri videas argumenta in libros Metamorphoseon Ovidianarum. Fuit Donatus, ut est notissimum, Orator et Grammaticus infignis Romanus, praeceptor B. Hieronymi, qui eum laudat tum alibi, tum in cap. 1. Ecclesiastici, ubi hoceius dictum affert: Pereant, qui ante nos nostra dixerunt. Quod hodie incassum quaeres in eius ad Terentium commentariis. Sed non hoc folo argumento constat, illa non minus truncata quam interpolata ad nos pervenisse. Donati vitam ex schedis Petri Danielis, qui eam ex veteri Codice Regis Galliae descripserat, licet otiofi abortum ingenii et nulla fide diguum, inful-

n) Flodogarams in Donati Bar-barismes, et Pempeism in Dona-tum que usus est Carrio e Bibl. Donatum aliaque ad Grammati-Coloniensi, Putschius libenter Grammaticis suis adiunxister, in Bibl. nov. Msl. p. 44. Micos horum icriptorum Codices

infulfumque ac ridiculum, quia brevis est, hoc loco addemus.

Incipit Vita Donati Grammatici.

Flaccus Rebius Minutio Rutilio falutem.

Rogatus a consodalibus vitam Donati Grammatici breviter commentavi, effet ne cuiquam incognita nobifcum degentium, tibique obtuli legendam. Ita enim se habet eius vita et conversatio, ut subiesta docet narretio. Donatus natione Romanus, Grammaticae professionis industria claruit, σύγχρονος ut fertur Rhetoris Vi-Storini. His perpauculo conductus peculio cuiusdam viduae capellas paucinumero pascendas excepit, Septa fibi ab urbe miliario secundo vindicans. Huic operat pretium infatigatum promulgare labor eft. Hic dum in alendis capellis moraretur, aestu, calente tempore, laborabat intolerabili, utpote capillorum ab aure asque ad aurem defensione privatus. Et quia remotior erat a Tiberi, sitim sibi ingruentem lacunis e eloaca sluenti bus capetlarum quoque temperabat urina. Hiemis au tem tempore, solo canente pruina, carice * compatio so labatur tugurio. Frequentius autem humi accubitabat sub divo, permodico obsonatus edulio, quae nimirum frugalitas non innata sed egestate concreverat. Quia vero effoetis visceribus paene cutis desuper lapsae rige bat, frigoris ut vitaret enormitatem, partim teterrima, partim rufa inducebatur pellicia. Oculum outem et iuramentum Martis ademit, quod persolvit ut peculatus aboleret infamiam, quadam namque die Acolicum ingressos consistorium digna sibi natia capillatio ne cum magno pudore delituit, quem ita quidam gra co lepore infultans suapte aggressus est - quod dicitur Latine, cede loco rustice modicarum opilio ovium. Qui maturato rediens, discendae pueritiae studens Aedili innotuit Ciceroni, a quo toga donatus est, quod erat fgnun

fignum libertatis. Eadem igitur tempeftate Aemilius Senator hominem exivit, cuius in locum pileatus meruit surrogari, et a Cicerone ordinatim sextum in Senatu subiit locum. Igitur quia habitum corporis eius breviter perstrinximus, libet per singula eum paene membra designare. Erat quippe statura pusillus, capite rotundo in modum vesicae porci, capillis admodum rasis et scabiofis atque melancholico humore madentibus. Facie adeo rustica, uno oculo luscus, altero lippus, collo gracili et grosso, brachiis brevibus et contractis, genibus latis, tibiis oppido curtis et grossis, pedibus latis, et spisse, et quid morandum, omnia habitudine servo consimulis. Hic calcumaco caput fovens, super quavis ratione consultus breviter omnia et furibunde explicabat, ita ut nec quidem a discipulis interrogari auderet. Quocirca dum saepe furore perstreperet, quippe cui a naso obscoenitas defluebat assidua, Senatu pulsus, cuiusdam macellarii fa-mulitio susceptus est. Plura pudet referres Obiit XIV. Kal. Ianuarii et proiectum est cadaver sius in fossam quo peregrini aggregabantur.

Explicit Vita Domini Donati Grammatici.

8. Servii Marii Honorati in secundam Donati edi. tionem interpretatio pag. 1779 — 1799. Cum Donati opusculis edidit Rob. Stephanus, Paris. 1543.8.

De ratione ultimarum syllabarum liber ad Aquilinum pag. 1797 — 1815. emendatus ex Msf. Bongarsii. In quibusdam Mis. tribuitur Bafilio, nescio, cui. Servii Mf. caput de accentibus commemoratur in Christ. Wasii senario pag. 62.

Ars de pedibus versuum sive centum, metris pag. 1815 - 1826. emendatus ex iildem Msl. Hoc centi-Exetrum, Albino o) ab auctore inscriptum, Aldus Venetiis

⁾ Hic videtur esse filius Cae- turnslibus suis loquentem Macro-

edidit cum Horatio. Subiicitur etiam operi versificatorio Io. Despauterii et Iac. Henrichmanni Grammaticis institutionibus Lipsiae 1510. 4. excusis. Recensuit etiam Ioachimus Camerarius et cum Eutychio Grammatico, Marioque Victorino edidit Tubing. 1537. 4. De Commentariis Servii in Virgilium dictum fupra de Virgilio.

9. Sergii Grammatici in primam Donati editionem commentarium p. 1826 - 1838.

Eiusdem in secundam editionem commentarium pag. 1838 - 1856.

Plerique hunc Marium Sergium eundem esse pu-'Ceterum haec in Donatum comtant cum Servio. mentaria cum aliis quibuldam antiquis Grammaticis impressa fuerant Basileae a. 1527. 8. et Paris. ap. Rob. Stephanum etc.

- 10. Ars Cledonii sive Celdonii Romani, Senatoris, CPolitani Grammatici, ex Mss. Francisci Pithoei in lucem edita p. 1856 — 1939. Huius Celidonii nomen Colomesius p. 295. ad Gyraldum latere putat sub nomine Sidonii Grammatici, cuius fragmentum de vocibus animantum in aliquot glossis Mst. Boxhornii legebatur, ipso teste ad Plautum p. 565. edit. 1645.
- 11. Maximi Vistorini de re Grammatica sive de Orthographia liber p. 1939 — 1955.

Eiufdem

cf. Seldentim lib. I. de Synedriis c. 10. et Io. Andream Bostum de Pontificatu maximo Imperatorum Roin. p. 35. seq. Epistolam Ser-vii ad Albinum Centimetro praemissam a Ms. Vaticano vulgavit -Philippus Labbeus T. I. Ribl. nov. Mff. p. 66. Clariffime Albino Servius Grammaticus Tibi hunc libellum, praetextatorum decus Albine. Nam licet Patris Avique quibus eventum nocendi. Vale.

maximam reverentiam literae debent quotidie argearis exemple, ibique pubescas quo calle ad Musarum facra venitur, non tamen coelo suo tantum Numina perfrauntur. Saepe humiles locos ac vilia pauperum tecta subierunt. Quare laboris mei velim favens voto, indulgeas andacia. Quod fi fecus cefferit, in cupiditatem devotionis interpretaber Eiusdem de carmine Hereico p. 1955 - 1963.

De ratione metrorum commentarius p. 1963—1975. Prodierat una cum aliis Basil. 1527. §.

- 12. D. Aurelii Augustini Hipponensis Episcopi de re Grammatica liber p. 1975 2018. In editionibus incipit his verbis: Omnia nomina tredecim, quod convenit cum principio libri de Grammatica, quod Augustinus ipse consirmat lib. 1, c. 6. Retractationum. At Benedictini in noviss. Augustini edit. Tom. 1. testantur, verba illa libro de Grammatica, qui hodie fertur, recens praesixa esse, neque in Mss. p) reperiri. Pluribus iidem argumentis consirmant, eum non esse Augustini, adeoque in Appendicem tanquam spurium retulerunt.
 - 13. Ars P. Consentii V. C. de duabus orationis partibus nomine et verbo p. 2018 - 2075. ex Msl. Bongarsii, (in quo titulus est: Ars Consentii V. C. Quinti Consularis quinque rivitatum, de duabus partibus orationis, nomine et verbo) plus dimidia parte auctior, quam olim edita fuerat a Sichardo Basil. 1528. 4. in volumine, quod inscribitur disciplinarum liberalium orbis, quod praeter hunc Confentium continet Cassiodorum de Rhetorica, Dialectica, Arithmetica, Geometria, Musica et Astronomia: cum Apuleji (non integro) libello de syllogismo Categorico ex Bibl. Heresfeldensi; et Censorino de die Natali. A Francisco Robortello etiam vulgatum, in Epistolis Mss. ad Putschium tradit Andreas Schottus. Hunc Consentium vîri docti appellant Grammaticum CPolitanum. Fuit et Consentius, ad quem exstant Sidonii Apollinaris Epistolae.

14. Flacei

p) Tillemontius in vita Auguftini Gallice edita five T. 12. memor. Ecclesist. observát Benedictinos alibi negare se ullos huius libri Mítos Codices usquam vididisse. Grammaticum tamen hune librum Augustino ipse quoque abindicat tum propter alias rationes, tum quod per dialogos scriptus non est, quod de suis assirmat Augustinus.

- 14. Flacci Alcuini sive Albini Caroli M. Imp. Magistri Grammatici pag. 2075 2143: Praeter hanc Grammaticam et dialogum de Rhetorica ex libro Alcuini de septem artibus, nihil sere eius exstat. Inserta postea reliquorum Alcuini operum collectioni ab Andrea Quercetano Paris. 1617. s.
- 15. Eutychis Grammatici, discipuli Prisciani, de discernendis coniugationibus libri II. ex Ms. Wowerii aucti et emendati pag. 2143 2191. prius legebantur ex edit. Ioachimi Camerarii Tubingae 1537. Ex huius Eutychis de aspiratione quaedam leguntur apud Cassiodorum cap. IX. de Orthographia.
- p. 2191 2203. Editus ante in variis Collectionibus Grammaticorum. v. Sect, I. et in Gothofr. Auct. L. L. n. 7. v. supra Sect. II.
- 17. Incerti auctoris de differentiis vocum, editus ex Ms. Bongarsii p. 2203 2214.

Haec utraque opuscula inter auctores latinae linguae edidit etiam Dionysius Gothofredus Genev. 1602. 1622. 4. v. supra in eius AA. L. L. n. 7.

18. Velius Longus q) de Orthographia p. 2214 — 2239.

A Scholiaste Statii ad lib. 2. Achilleidis v. 41. Velius Asper Longus appellatur. Ante iam Hadriani tempora sloruisse hunc Grammaticum, docet Norisius in Orthographia p. 135. edit. Viteb. Prodierat Romae primum 1587. 8. deinde cum Fulvii Vrsini notis ad Servium, Cassiodoro de Orthographia et aliis quibusdam ex officina Sanct-Andreana 2. 1589. 8. In castigationibus sive notis ad Longum, quas Commelinus subiecit.

q) Ex hoc pleraque repetit Isidorus lib. 1. cap. 26. Originum.

iecit, profitetur, se adiutum a Francisco Iunio. Ceterum prius quam editus esset, tritus suit a viris doctis, ut testatur Io. Baptista Pius annotationum posteriorum r) capite 4. ubi Verrium Longum appellat. In sucem, inquit, e pulvereo latibulo extrassus pridem a viro siteratissimo Georgio Merula, qui Mediolani docuit. Copia Verrii huius Merulae contigit ex sibraria Bobiensi, charasteribus Langobardis ferme exolescentibus in scripturam Romanam reformatis. Ad me venit sid opusculum munere Alexandri Gabuardi Parmensis, auditoris mei, cum publice Mantuae docerem, iuvenis antiquitatis studiosissimi.

19. Flavii Capri Grammatici vetustissimi de Orthographia libellus, e Ms. Bongarsii restitutus p. 2239—2246.

Eiusdem de verbis dubiis primum editus ex ML Bongarsii p. 2247 — 2250.

Hunc Caprum Agroecius multis litterarum operibus celebratum et in commentando Cicerone praecipuum vocat. Memorat et Hieronymus 2. in Rufin. quia in Capri commentariis huiuscemodi siguram reperit. Capri Orthographiam memorat Lupus Ferrariensis Epistola 20. etiam Charisius. Eius libros enucleati sermonis et dubii generis Servius in X. Aeneid. Pauca illa, quae huius Capri restant, ediderant Veneti 1491. 1511. 1522. fol. et Parisienses 1516. f. cum aliis quibusdam Grammaticis.

20. Terentii Scauri s) de Orthographia ad Thefeum, ex libro Bongarsii, notis Ranconeti et Petri Scriverii, restitutus p. 2250 — 2266.

Modelto.

Hunc

⁷⁾ Tome 1. Lampadis artium Grurerianae p. 396.

s) Scaurum una cum Harmomio, Clarano, Afpro et Varrone

laudas Ausonius Epist. 18. Clareni, mentio etiam apud Senecam Epist. 67. et Martialem X, 21. una cum

Hunc libellum Adamus Petri Basil. 1527. S. vulgavit ex Ms. Codice Laurissano, quem communicavit cum eo Io. Sichardus. Scaurus iste Hadriani Imp. tempore clarus Grammaticus Gellio et Ausonio laudatur.

- 21. Agroetius de Orthographia, proprietate et differentia Sermonis ad Eucherium Episcopum, veluti supplementum libri Capri de eodem argumento, recensitus ex Ms. Bongarsii p. 2266—2275. Prodierunt hi libelli cum Isidori libris Originum ex editione Vulcanii, et in aliquot Collectionibus Grammaticorum veterum.
- 22. Magni Aurelii Cassodori Senatoris de Orthographia liber p. 2275 2322. cum Aldi Epitome Orthographiae a Carrione Antv. 1579. 8. et cum Velio Longo aliisque editus ante est in officina Sanct-Andreana a. 1589. 8. in qua editione Commelini etiam cassigationes sive notae breves adiectae sunt. Hunc vero librum ex variis Grammaticis collegit et anno aetatis 93. edidit Cassodorus. Nomina veterum Grammaticorum sunt: Annaeus Cornutus, Velius Longus, Curtius Valerianus, Papirianus sive Papirius Praetextatus, Adamantius Martyrius, Eutyches, Caesellius Orthographus, Lucius Caelius Vindex, Priscianus. Laudat etiam Terentium Varronem, Donatum et Phocam.

Eiusdem de arte Grammatica, ad Donati menten, fragmentum p. 2322 — 2327. Ex libro de septem dissipulis, vulgatum quondam seorsim a Ioann. Sichardo cum Consentio Basil. 1528. 4. ut editiones inter reliqua Cassiodori opera omittam.

23. Beda Sacerdos de Orthographia ex Ms. Bongarsii primum editus p. 2327 — 2350. diversus a libello eiusdem argumenti, qui Bedae vulgo adscriptus inter eius opera saepius prodiit, et infra a Putschio exhibetur.

Eiuf-

VETERES. Lib. IV. Cap. 1V. Self. 111. 415

Eiusdem de metrica ratione liber unus p. 2350 — 2383. qui similiter inter eius opera non semel lucem adspexit.

24. Terentiani Mauri, Carthaginiensis, t) de litteris, syllabis, pedibus et metris carmen ad Bassinum filium et generum Novatemum (vide v. 278.) omni elegantiarum genere conditum et amabili quadam ingenii amoenitate temperatum, vario poëmatis genere p. 2383 -2450. Incertum est, utrum hic fit Postumius Terentianus, cui Longinus dicavit librum sureolum de sublimi dictione, vel quem Syenes u) in Aegypto praefectum celebrat Martialis lib. 1. Epigr. 87. etfi utrumque videtur Vossio lib. de Poetis Latinis. Si Septimius Poëta, cuius plus simplici vice Terentianus meminit, idem est cum Septimio Severo, ad quem exstat carmen Lyricum in quarto Sylvarum Statii (ita persuasum Gyraldo dialog. X. de poëtis) Martialis aetati propiorem oportet esse Terentianum: non diu enim post hunc Septimius scripsisse se duobus locis significat.

Dulcia Septimius qui scripsit opuscula nuper.

Atque iterum:

Nemo tamen culpet, si sumo exempla novella, Nam melius nostri servarunt metra minores, Septimius docuit quo ruris opuscula libro etc.

Terentiani Mauri meminit S. Augustinus VI, 2. de Civitate Dei: Iste igitur vir tam insignis excellentisque peritiae, et quod de illo etiam Terentianus elegantissimo versiculo breviter ait, vir dostissimus usquequaque Varro. Idem libro de utilitate credendi cap. 17. Nulla imbutus poètica

t) Carthaginiensem esse negat T. Faber ad Longinum Maurumpatria se ipse fuisse docet p. 87. edit. Brissaei:

Manrus isem quantos patni cogno-

u) Sane in fronte editionis Parifiensis ap. Simonem Colinaeum a. 1531. 4, cum notis Nic. Brissaei Montivillarii dicitur Terentianus Maurus Niliacae Syenes praeseus.

poëtica disciplina, Terentianum Maurum sine magistro attingere non auderes. Asper, Cornutus, Donatus et alii innumerabiles requiruntur, ut quilibet Poëta possit intelligi. Mentio etiam apud Ennodium lib. VIII. Epistola 29. et apud Victorinum libro tertio de metris, qui Terentiani vestigiis libenter insistit, p. 2578. pro Anniano legendum Terentianus, ex quo etiam Septimii Sereni illud affert:

Quando flagella ligas, ita liga, Vitis et ulmus uti fimul eant.

Apud Terentianum est, quando flagella iugas, ita iuga, quod placet. Citatur etiam Terentianus Maurus de literis a Rabano Mauro de arte Grammatica T. 1. p. 39. Caeterum Carmen illud Terentiani saepius prodiit tum seorsim tum in corpore Poëtarum. Primum cum Ausonio lucem adspexit Mediolani a. 1497. fol. repertum in monasterio Bobiensi a Ge. Merula. Emendavit post Georgium Merulam, Ianum Parrhasium et Nic. Brissaeum, Iacobas Micyllus Francos. 1584. 8. quam editionem Pusschius est secutus, iunctos habens cum brevibus Commelini notis, Marii Vistorini quatuor libros de quibus dictum supra, et Servii de pedibus versuum, accentibus et quantitate Syllabarum libros duos.

29. Ars Grammatica Marii Victorini x) de Orthographia et ratione metrorum p. 2450 — 2623. Inter alios Grammaticos, et cum Eutyche Grammatico Tubing. 1537. 4. ex edit. Ioach. Camerarii et Basil. 1527. 8. cum aliis Grammaticis prodierat. Edidit et cum Mauro Commelinus; eius editionem Putschius secutus suit.

26. Mar-

x) Maximum Victorium Grammaticum, a Mario Victoriuo Rhetore diversum, edidit Ioachimus sum 1584. E.

26. Marii Plotii (Sacerdotis, ut vocatur in M. Isaci Vossii) ad Maximum Simplicium Cl. V. de metris liber ex Ms. Andreae Schotti et Io. Wowerii primum editus p. 2623 — 2663. Habuit et Ms. Hadrianus Iunius, ut refert ipse in notis ad emblemata sua eumque editurum promisit in literis ad Georgium Fabricium inter Iunii Epist. p. 457. Editionem curare voluit etiam Iosephus Scaliger.

Ars Caesii Bassi de metris p. 2663 — 2671.

- 27. Attilii Fortunatiani y) ars et de metris Horatianis p. 2661 — 2706. Fragmentum huius Fortunatiani de metro Sotadeo occurrit in Grammaticis institutionibus Aldi Manutii et in aliis collectionibus Grammaticorum.
- 28. Commentarium Rusini V. D. Grammatici Antiochensis in metra Terentiana ex Ms Scaligeri restitutum p. 2706 2715. Saepenumero prodiit cum Prisciani operibus. Eiusdem alia quaedam leguntur inter Rhetores antiquos Francisci Pithoei. Crediderim etiam, eius Rusini esse fabulam Pasiphaes, metris omnis generis Horatianis elaboratam, et a Cruquio primum editam.
- 29. Censorino adscriptum fragmentum de metris p. 2715 — 2727. Lud. Carrio primus a Censorini libro de die Natali separatim edidit Paris. 1583. ut supra dictum. Censorinum inter Grammaticos laudat Cassiodorus.
- 30. Ambrofii Macrobii Theodofii de differentiis et focietatibus Graeci latinique verbi libellus pag. 2727— 2775. tantum excerpta quaedam funt ex Macrobii opere a Ioan-

9) Gyraldo dialogo 2. de Poë-male editum est, Atilius Fortuna.
is disirur Donatianus. Apud Vos-tianus de arte Medica, pro Meizum vero de Poëtis Graecis p. 65. trica.

Fabr. Bibļ. lat. T. III.

a Ioanne quodam, forte Erigena, sive, ut rectius dici notat ad Iamblichum Galeus, Herulo sive Heruligena Scoto, ita enim suspicabatur P. Pithoeus et post Pithoeum Vossius in Aristarcho. Vide, si placet, quae supra in Macrobio dicta sunt.

31. Libellus Bedae vulgo inscriptus de Orthographia p. 2775 — 2803. aliquoties editus inter Bedae Venerabilis opera T. 1. p. 53. seq.

Denique succedunt Indices auctorum a Grammaticis in testimonium citatorum, vocum Graecarum, rerumque et verborum.

Si nova huius operis, iam rarioris, editio fieret, addi possent Nigidii Figuli fragmenta ex eius Commentariis Grammaticis, quae collegit Rutgersius in Var. Lect. III, 16. p. 260. Sed multo magis Mallii Theodori Liber de Metris, quem e Ms. Bibl. Guelserbytano edidit Iac. Frid. Heusingerus primum Guels. 1755. deinde iterum, acceptis var. lectionibus Mss. Paris. Lugd. Bat. 1766. 8. cum notis, et quibusdam fragmentis veterum aliquot scriptorum ex eadem Bibliotheca.

SCRIPTORVM ET LIBRORVM NOMINA QUAE AB HIS AVCTORIBUS REFERVNTVR.

Ex editions Putschiana.

Acilius Glabrio p. 2680, 19.

Lucius Accius 47,33. 61,9.

70, 32. 75,14. 830, 44.

487,41. 752,33. 793,40.

1319,12. 2255, 10. 2456,

26. 2522, 14. 2707, 23. 2220, 28. Annalib. 710, 7. 718, 36. primo 654, 5. Alcestide 867, 44. 893. 19. Andromeda 882, 5. 2738, 10. Argonautis 1325,

IN GRAMM. LAT. Lib. IV. Cap. IV. Sect. III. 419

1325, 24. Atreo 698, 2. 873, 7. Bacchis 182, 23. 1896, 9. Clytemnestra 863, 27. Deiphobo 861, 3. 904, 12. Didascalicorum 114, 31. primo 709, 30. nono, 195, 24. 603, 38. Eriphyla 699, 45. Epinausimache 101, 17. 695, 38. Hecuba 716, 7. Ione 677, 46. 685, 3. 2187, 4. Medea 761, 25. Neoptolemo 960, 47. Persidis 1325, 33. Phoenissis 1325, 28. Prometheo 685, 34. Soradicorum 1. 890, 3.5. Troadibus 685, 48. Telepho 887, 39, 1325, 45. Aelius Stilo 64, 28, 104, 33. Aemilius Mater 49, 9. 55, 26. 78. 182, 42. 108, 11. 366, 33. Annal. XVI. 805, 18. Ornithogonias fecundo 371, 26. Theriacon quinto 61, 46.

Aemilius Porcina, uti lex Aemil.abrogetur 863, 43. Aeschines 1171, δ. 1175, 33. 1212, 40. ἐν τῶ κατὰ ΚτησιΦῶντὸς 1175, 42. 1199, 4. 1203, 25. ἐν τῶ

Αλκιβιάδη 1101, 3. **A**eschylus 562, 16. 1521, 15. 2580, 18. έπτα ἐπὶ Ͽή-

Bais 2328, 17.

Afer pro Taurinis 118, 24. L. Afranius 118, 22, 488, 4.

1713, 34. 2524, 22. 27. 8, 20. Aequalibus 214, 24.

Brundulinis 80, 17, 879, 35, Cinerario 214, 3, 804, 23. Compitalibus 659, 18,

Confobrinis 183, 6. 184, 10. 189, 31. Deditione 81,

36. Emancipato 177, 37. 180, 12. 183, 8. 185, 26,

41. 190, 9. 12. 191, 21. 192, 38. 193, 9. 23. 194, 11. 195, 6. 196, 5. 214, 11. 37.

41.703, 42. Fratribus 838,

10. Homine 694, 24. 899, 33. Incendio 697, 15. Ma-

terteris 180, 34. Pantaleo 95, 42. 96, 4. Parella 607,

39. Pompa 77, 32. Prodito 618, 13. Repudiato 186,

46. 187, 40. 191, 1. 195, 19. 22. Sororibus 186, 19.

Suspecta 694, 26. 717, 11. Talione 113, 20. 659, 8. Temerario 84, 19. Vo-

pisco 89, 37. 177, 31. 182, 15. 184, 30. 186, 42. 190,

5. 191, 19. 193, 10. 194, 14. 197, 1. 198, 1

Agellius 773, 14. noctium Atticarum fexto 713, 6. nono 705, 45.

Albinus rerum Romana-

rum primo 741, 6. de Apollonius Grammaticus metris quem puto eundem cum Alcuino 1959, Alcaeus 731,81. 2610,14. Alcaeus evolupiovi 1173, 4. Alemaeon 1328, 24. 30. Aleman 546, 22. 547, I. 2522, 29. Alexis έλένης άξπαγη 1182, 25. Alpheus Avitus libris excelientium 2437, 44. secundo 823, 43. 947, 14. 1136, 10. Alpheus Philologus 792, 30. Anacreon 731, 3. 1328, 10. 2446, 12. 2567, 27. Andocydes έν τῶ περί μυsneiw 1182, 37. Ambrofius 2345, 36, 2777, 16. 2787, 39. Annaeus Florus ad Divum Hadrianum 38, 35. 99, 11. 113, 11. Annianus 2578, 25. Antimachus I. Thebaidos 7230 4. Antiphon ολιγαςχικώ 1203, . 19. πολιτικώ 1187, 27. **Ġrammaticus** Antoninus 2197,46.

Antonius Major 468,451.

Antonius Rufus 2237, 29.

Apollonides 1345, 48.

533, 15. 574, 42. 581, 14. 675, 31. 833, 38. 909, 38. 934, 31. 941, 10. 969, 7. 973, 39.1035, 10.32.1095, **28.** 1110, 38. 1113, 46. 1114, 19.32. 1243. 24. 1257, 9. tertio περί συντάζεως 1134, 14. Apollonius Rhodius Argonauticon tertio 731,5. Appius Coecus 792,42. Apulejus Platonicus 220, 21. de Deo Socratis 885, 95. Epitoma 708, 18. Hermagorae primo 615, 46. 634, 32. 724, 34. 898, 6. Phaedone 887, 25. 892, 38. Proverbiorum lib. fecundò 114, 22, Arator 2351, 44. 2355, 10. 2366, 39. Arati Φαινόμενα 480,26. Archilochus 480, 34. 482, 26. 502,47. 1329,21. 2422, 39. 2437, 21. 2438, 2525, 21. 2551, 34 2555, 22. 2562, 43. 2565, 23. 2566, 5. 2572, 28. 2585, 18. 44. 2588, 33. 2680, 7. Arctinius 473, 29. Ariftarchus Grammaticus 93, 15. 1106, 47. 1065, 10. Ariston Ariston 2449, 36. 2451, 11. Aristomenes Bondois 1202, 28.

Aristophanes comicus 472, 20. 486, 16. 1104, 15. 1174, 1. 1190, 14. 1198, 17. 2433, 18. 2521, 12. 2545, 2580, 18. 2707, 28. Babyloniis 1181, 6. Baτεάχοις 1171, 29. 1183, 3. Bon Jois 1104, 49, 1194, 27. Thea 1191, 45. eighvn 1206, 36. ἐκκλήσιαζέσαις 1196, 8. Γεωργοϊς 1212, 35. ίππεῦσι 1187, 34. 1198, 37. 1205, 14. ΣΦη Είν 1174, 8. 1178, 4.

Aristophanes Grammaticus 93, 10.

Aristoteles 713, 47. 2323, 35. 2449, 40. 2561, 24.

Aristoxenus 2485,25. Aruntius Celsus 307,4. ubi tamen Claudius legitur 607,41. 644,36. 630,3. 688, 4. 708, 30. 774, 32. 780, 12, 962, 20. 2061, 25. ad Plautum 190, 31. ad Terentium 185, 28. 189,

Asellio Sempronius historiarum tertio 668, 11. decimo quarto 195, 31. re-

19. 190, 16. 197, 15.35.

rum Romanarum quadragefimo 176, 2.

Afinius Pollio 46, 10. 64, 29. 77, 40. 119, 35. 792, 37. 793, 38. ad Caefarem 108,31. contra maledicta Antonii 61, 4. de l'rovinciae heredibus 59, 28. in Valerium 75, 34.

Asmonius 1321, 36. in arte Grammatica ad Constantinum Imperatorem 890, 23.

Asper Grammaticus 113, 5. 879, 26. 902, 47. 1254, 15. 2265, 34. ad Sallustium 177, 23. 187, 6. 191, 25. 192, 42. 45. Commentario in Terentium 2795, 38.

Astyages 546, 6. Atta Togatarum scriptor

Aedilitia fabula 487, 39. Socru 764, 33. Tyrone proficifcente 828, 13. Attejus Philologus 102, 16.

σενάκων tertio 105, 33. Atticidas Hymenaeo 673,

Attilius 215, 4. P. Aufidius 793, 3. Aufufius 792,32.

Augustus 187, 21. 2456, 42. ad Antonium 103, 40. Dd 3

ia.

in testamento 80, 33, ad L. Caelius 40, 12. 101, 42. Virgilium 901, 11. Aurelius Augustinus 2343, 44.48, 2788, 1, 2789, 12.

30. Aurelius Opilius 64, 18.

791, 47. Aurelius Caesar ad Fron-

tonem secundo 198, 4. Bacchylides 1328, 45. Bassius ad Neronem 2707,2.

Boffus II. Lyricorum 897,5.

Bibaculus 102, 11. 482, 31. M. Brutus 195, 28. de offi-

ciis 83, 26. 679, 22. Caesarem 105, 11. Epistolis 383, 6. 863, 46. lauda-

tione Appii Claudii 364, 32. de patientia 378, 33.

Caecilius Statius 80, 21. 98, 10. 104, 39. 181, 1.215, 4. 336, 10. 378, 45. 379, 3.

380, 47. 488, 5. 678, 47. 2292.34. 2574. 34. 2707, 25. Cratino 726, 31. Epiclero 699, 23. 772, 13.

889, 22. Epilatomo 760, 28. Epistola 695, 37. Harpazomene 117, 16. Hymnide 185,39.378,38. in

Hypobolimaco 107, 2. 679, 43. Quinto 717, 23.

740,27. 827,35. Vmbris 697, 13, 888, 22.

24. quinto 960, 13.

M. Caelius de vestitu et vehiculis 960, 5.

112, 2. 195, 28. 792, 34.

793, 27. 2243. 22. historiarum primo 182, 36.

183, 1. 193, 38. 607, 47.

801, 31. 886, 16. 960, 11.

Q. Caepio in Marcum Aemilium Scaurum de lege Varia 174, 30, 177, 2.

198, 38, C. Iul. Caefar 95, 27, 98,14.

112, 2. 195, 18. 366, 1. 544, 28, 48, 2284, 17.

de analogia 69, 42. 114, 13. 107, 18. 36. 708, 16. secundo 86, 9. 104, 43.

109, 43. 114, 6. 117, 34. Anticatone priore 694,18. 717, 25. 740, 25. 960, 14.

Auguralibus 719, 26. belli Gallici quinto 770, 26. apud milites de commodis eorum 395, 10. ad Pisonem 60, 46. Epistolarum

ad Ciceronem 101, 14. Caefar Germanicus Arato 769, 42. 1358, 15.

Luc. Caesar 791, 30. Caesar Vopiscus Strabo

2456, 22. contra Sulpicium 659, 5. 713, 31.

Caefius

Caessus Rassus 513, 13. de L. Cassus Hemina 767, 14. fecundo annalium 868, metris 1957, 42. 2435, 40. Caius 375, 33. primo Infli-25. tertio 903, 25. 943, 31. quarto 733, 44. quinto tutorum 726, 22. 1254, 23. fecundo histo-Callimachus 482, 3. 542, 11. riarum 379, 10. 544,46. 2676, 32. 2680, 5. in Actiis 551, 8, airiwy Actius Cassius Severus 368, 1 42.791, 26. ad Mecaenatertio 572, 39. Callinous Ephefius 2555, 22. tem 80, 32. 759, 40. Epi-Licinius Calvus 61, 26. 466, stola de Dolabella 99, 7. 8. 2456, 38. ad amicos 59, ad Tiberium fecundo 13. ad C. Caefarem 2456, 370, 35. 872, 17. 39. Carminibus 78, 17. M. Poscius Cato Cenforius 120,13. Epithalamio 658, 73, 51. 79, 2. 99, 21. 178, 42. in decimo 1394, 48. 5. 181, 30. 184, 46. 193, 1405, 4. in Vatinium 13. 195, 4. 34. 196, 13. 198, 36. ad uxorem 372, 213, 36, 289, 24, 47, 16, 468, 39. 600, 43. 623, 9. Canutius 792, 4. 713, 14. 719, 44. 960, Flavius Caper 94, 5. 118, 46. 1855, 36. 2459, 46. 15. 19. 179, 12. 599, 6. epistola ad filium 718,37. 606, 23, 607, 8, 629, 29, 761,34. de oratore ad fil. 633, 31, 659, 23. 673, 7. 558,30. de agna pascenda 0.861,44.686, 7.17.713, 599, 3. 711, 44. 989, 30. 25. 716, 9. 752, 25. **7**96, de ambitu 668, 21. 693. 46. contra C. Pisonem 16. 772, 11. 797, 41. 47. 901, 7. ad Magnum 362, 830, 38. 873, 1. 879, 34. 35. ad populum de trium-885, 37. 886, 13. 888, 27. pho 600, 45. de habitu 894, 47. 899, 22. 992, 8. 70, 10. de sacrificio com-922, 25. 989, 30. 992, 9. misso 696, 25. Adversus 2707, 30. de Latinitate Tiberium - Sempronium 175, 41. 186, 6. ad Afel-Longum 724, 48. contra lionem 176, 24. ad Mo-Q. Thermum 603, 34, Stellarium Plauti 176, 1. . Dd 4 789

789, 33. 909, 9. in M. Caecilium 644, 37. de confulatu fuo 179, 37. 193, 32. 105, 43. 106, 21. 43. 46. 197, 18. 21. 198, 17. Dierum dictarum de consulatu suo 181,44.47. 184, 14, 22, 185, 45, 186, 37. 187, 9. 190, 27. 41, 191, 12. 193, 42, 194, 11. 204, 10, de Macedonia liberanda 601, 12, de moribus Claudii Neronis 694, 39. de Ptolemaco minore 601, 12. de re militari 760,27. de mulcla contrà L. Furium 186, 32, 189, 15. 192, 25. de vestitu et vehiculi#694, 10. 717, 28. de L. Veturio 684, 4. 789, 35. 886, 15. in Legis Meviae fuafione 943. 33. ne quis iterum conful fiat 601, 2. pro L. Antonio \$68, 20, pro L. Caesare 892, 42, pro Lusitanis Hispanis 98, 29. ut basilica aedificetur 828, 12. ut plura aera equestria fiant 97, 16. 750, 29. ut praeda in publicum dividatur 785, 16. Originibus 69, 37. 78, 21. 106, 16. 733, 30. Originum primo 55, 16. 629, 33.

1254, 21. Tertio 56, 5. Quarto 710, 10. 797, 10. Quinto 864, 25. 886, 45. Oratione qua fuafit in fenatu 762, 19. Historiarum fecundo 191, 46.

668, 6. 694, 27. 696, 32.

716, 12. 717, 13. 762, 12.

Secundo 64, 12. 70, 46.

181,43, 647,18. 659, 16.

717, 16, 871, 6, 903, 18,

ad populum ne lex fua abrogetur 602, 32. Catulius V eronenfis 108, 34. 223, 41. 335, 6. 482, 30. 546, 33. 673, 10. 741, 24.

Cato Nepos de actionibus

34. 2596, 9. 2598, 38. 2599, 13. 2676, 24. Hendecafyllabis 75, 36. Cenforinus 544, 20. 38. 2321, 31. de accentibus

2440, 24, 2444, 28, 2447,

977, 44, 993, 34, 45, 994, 22.

Charifus 698, 45, 708, 15, 870, 15, 879, 25, 880, 42, 881, 39, 885, 7, 886, 23.

889, 38, 894, 30, 900, 42.

902, 24. 48. 906, 16. 962, 20. 1254, 16. 2706, 40.

M. Tullius Civero 20, 21.

23, 18. 53, 4. 54, 6. 59, 25. 74, 39. 84, 44. 103, 40.

107,

IN GRAMMILAT. Lib. IV. Cap. IV. Sect. III. 429

107,43. 111, 22. 114, 41. 2271, 48. 2272, 45. 2274, 187, 1. 189, 10. 34. 190, 24. 2722, 75:4. 2397, 40. 11, 191, 3, 193, 7, 12, 21, 2451, 14. 2464, 25. 2561, 48. 194, 30. 32. 195, 11. 28. 2707, 34. 2730, 5. 13. 201, 4. 9. 20. 29. 34. 2788, 47. Academicarum tertio 373, 21. Ad Atticum 202, 4. 24. 48. 203, 4. 23. 207, 33. 251, 5. 294, 8. 119, 31. 179, 34. 405, 39. fexto 193, 19. septimo 173, 304, 35. 305, 7. 318, 47. 26. primo epistolarum 363, 13. 364, 44. 373, 11. ad Calvum 873, 4. 383, 41. 386, 27. 33. 32. filium 372, 14. primo 838, 387, 6, 14, 31, 38, 388, 10, 18. 896, 42. ad Nepotem 389, 9. 394, 10. 25, 397, 6. 792, 21, ad Hostilium 52, 407, 8. 414, 24. 31. 439, 44-85, 23. ad Marcellum 28. 441, 22. 443, 2. 460, 84, 23. ad Pansam primo 21. 461, 17. 41. 402, 22. 1010, 28. ad Q. Fratrem 464, 12. 466, 26. 468, 5. 176, 35. secundo 377, 31. 578, 20. 620, 8. 623, 9. in Antonium libro fe-743, 8. 774, 30. 793, 6. cundo 793,34. Arato 685, 869, 1. 1178, 43. 1264, 27. 39. 689, 9. 706, 33. 3. 1462, 5. 17. 1473, 728, 36. 769, 40. 882, 10. 980, 16. 1001, 32. progno-2. 1474; 42. 1475; 48. 1483,40. 1697,26. 1706, flicis 677, 39. 882, 16. 1034, 40. 1170, 31. de lege 41. 1718, 13. 1846, 39. agraria 119,33. pro Coelio 1850, 29. 1904, 8. 1922, 872, 33. 1123, 28. 1340, 11. 1933, 46. 1934, 11. 17. 1904, 37. 2269, 37. 2006, 43. 2007, 48. 2008, pro Caecinna 769, 28. 6. 44. 2022, 15. 2029, 36. Caelarianis 1471, 36. 'in 2040, 45. 2057, 24. 2059, Catilinam Invectivis 318, 29. 21. 23. 28. 2124, 26. 3. 466, 38. 467, 9. 982, 6. 2219, 32. 2237, 10. 2248, 1003, 38. 1340, 13. prima 22. 2268, 3. 33. 2270, 17. 790, 45. 809, 27. 823, 4. 21.2265, 25.30.2286, 13. 992, 33, 1018, 25, 1023, 2266, 30. 2267, 35. 43. 3. 10. 1060, 44. 1076, 20. Dd 5 1163.

in Concione Metelli 871. 1163, 37. 1171, 8. 1172,27. 3: contra Metellum 886, 1174, 21. 1186, 31. 1194, 30. pro Milone 571, 9. 10. 1207, 17. 1210, 32. 390, 38. 397, 7. 466, 46. Secunda 948, 22. 1115, 6. 467, 16. 724, 11. 823, 1018, 26. 1136, 20. 1146, 36. 45. 1164, 26. 1168, 4. 27. 1172, 45. 1211, 28. pro Muraena 62, 23. 690, 1175,30. 1176,20. 1181, 38. 743, 3. 763, 20. 765, 25. 1184, 15. 1185, 22. 24. 793, 17. 809, 19. 873, 1191, 38. 1193, 18. Tertia 881, 22, 1139, 17, 1004, 36, 947, 32, 1012, 47. 1168, 37. 1177, 33. Philip-16. Quarta 707, 45. 949, picis 185, 40. 1876, 31. 6. 1020, 3. 1023, 47. 1028, contra Antonium 463, 34. 33. 1036, 32. pro Cluentio 1205, 33. Philippica se-467, 7. 612, 10: 617, 38. cunda 604, 19. 798, 42, 683, 20, 725, 5, 743, 5, 873, 37. 1208, 26. quinta 768, 9. 789, 24. 797, 37. 1165, 42: fexta 766, 20. 892, 22. 893, 44. 1123, 13. decima tertia 1010, 24, 2780, 47. pro Cornelio in Pisonem 104,44, 120, 733, 2. 40. 830, 19. 899, 8. 405, 37. 464, 16. 614, 24. primo 777, 10. 830, 863, 5. 1160, 15. 25. 896, 48. 908, 29. fepro Plancio 614, 15. 761,6. cundo 904, 41. 1123, 14. 764, 5. 766, 17. 897, 15. pro Dejotaro 588, 25. 604, de Cn. Pompei imperio 38. 1103, 8, 1104, 15. 872;30. pro Quinto 276, 1189, 10. 1197, 7. 1209, 3. 7. pro Sext. Roscio 44. de domo fua 997, 21. 90, 24, 182, 47, 184, 39, pro Fundanio 690, 39. 189, 19. 235, 13. 384, 46. 761, 3. proGallio 114,26. 791,45- 902, 4. 927, 24. pro Ligario 467, 15. 468, 959, 28. 1011, 45. 1013, 19.772, 27. 797, 22. 1006, 13. 1014, 23. 1209, 6. 28. 1031,29.36.1178,15. 2172, 21, pro Scauro 198, 1209, 19. pro Marcello 28. 689, 43. pro Sestio 605, 26. 667, 21. 693, 38. 913, 29. 766, 19. 771, 80. 714,15.1125, 36. 1209, 35.

276,

276, 3. pro M. Tullio 369, 39. 678, 36. 2738, 18. pro Vareno 617, 9. 743, 4. 768, 6. 950, 20. in Verrinis 463, 37, 680, 10. 774, 18.897,46.1095, 24.1146, 16, 1149, 46. 1173, 41. 1195, 35. 1203, 41. 1898, 22. 2016, 36. 2703, 16. in Verrem divinatione fecunda 116, 5. 371, 22. 902, 33. Actione prima 62,45. 1201,45. 1203,23. 1219, 11. 1212, 11. actionè fecunda 194, 3. 231, 28. 692, 20. 869, 43: 883,45. 853, 43. de praetura urbana 1101, 46. 1551. et lequentibus. Actione tertia sive de praetura Siciliensi 742, 25. 1010, 22, 1147, 4.10. 1883, 24.1889, 38. 2174, 16. quarta 38, 32, 77, 39. 679, 19. 706, 25. 742, 33. 48. 766, 11. 791, 33. 823, 29. 871, 11. 873, 5. 1111, 42. 2176, 28. FrumentariaVerrinarum 679, 26. 690, 34. 742, 38. 44. 763, 4. 764, 17. 765, 33.777, 13.901, 37.1200, 2.1908 quinta Verrinarum 1917, 17. fexta five de fignis 612, 4. 618, 15.

650, 26, 687, 40, 763, 2. 769, 24. 774, 20, 876, 16. 40. 1009, 23, 1210, 3. septima five de suppliciis 690, 30. 766, 1. 772, 44. 896, 31. 1158, 13. 1195, 29.1864, 13. octava 1202, 2. de auguriis 98, 24, 112,30. Caussarum XIII. 365.45. de divinatione libro secundo 105, 12. de finibus bonorum et malorum 119, 26. de gloria 378, 40. fecundo 61, 41. 108,8. Hortensio 708,11. 883, 16. de Iure civili 111, 47.adHerennium 678,39. fecundo 606, 45. 894, 23, tertio 606, 19. 611, 36. 614, 6.743, 7. quarto 606, 14. 774, 23. 876, 18. 21. Laelio feu de amicitia 89, 30. 184, 31. 209, 17. de natura Deorum 612, 30. fecundo 210, 32. 827, 22. 848, 37. tertio 93, 30. 294, 10.712,32.737,46. Oeconomico 82, 39. 793, 13. de Officiis primo 371, 24. de Oratore 61, 12. 105, 9. 114,27. 179, 10. 623, 13. 824, 28. 829, 30. 949, 48. 2224, 3. 2537, 7. primo 613, 32, 904, 38, feeunda 103,26.707,47.48.876,12. tertio

tertio 371, 21. de optimo Cintius 107, 44. genere oratorum 179, 1. Cinus 2031, 9. 7. Paradoxis Stoicorum Q. Claudius 869, 31. anna-378, 23. Protagora 667, 48.693, 43, 706, 36, 803, 20. de Republica 330, 35. 801, 28. 362, 6. 371, 19. tertio 710, 11. quarto 1014, Ti. Claudius 2235, 14. 3. 1220, 12. quinto 112,39. Comminianus Grammaticus fexto 607, 37. 693, 12. 1010, 26. Rhetoricorum 1. 872, 31. 908, 31. fecundo 860, 37, de senectute 178, 45. 46. 184, 48. 186, 23. Cornelius Severus 61,7.44. 26. 191, 30. 35. 192, 4. 196, 2. 26. 198, 18. 704, 4. 886, 43. Timaeo 1240, 48. Topicis 782, 11, Tusculanarum 55, 10. primo 185, 9. 705, 39. secundo 99; 31, 178, 23, 180, 10. 182, 19. 183, 15. 185, 6. 189, 4. 190, 40. 191, 42, 192, 34 195, 35. 196, 35. 198, 10. 21. 24. 861, 29. 997, 10. 904, 43. tertio C. Cotta pro Cn. Veterio 612, 23. quarto 796, 27. 1327, 7. quinto 618, 10. 784, 31. de virtutibus 186, 29. Φαινομένοις 480, 26. Cratinus 886, 17. 1214, 10.

Helvius Cinna 61, 27. pro-

718, 40.

pemptico Pollionis 99,

24. Smyrna 77,3.118,30.

tertio 910, 5. Cornificius Gallus 1898, 25. primo de coenis Deo-, rum 711, 31, L. Annaeus Cornutus 181, 2. ad Italicum de Virgilió libro decimo 100, 37. Commentario in Aeneida Maronis 102, 25. libro primo 194, 16. L. Crassus Legis Serviliae fuafione 824, 45.

1521, 15. 2523, 47. 2532,

42. 2580, 19. 2707, 48. θεάτταις 1163, 12. 1214,

24. oduggeng 1214, 24.

78λ.8-

lium secundo 797, 35.

octavo 767, 16. decimoquarto 379, 4. Historia-

rum quarto 697, 40.

120, 18. 153, 43. 159, 21.

160, 5. 38. 198, 43. 212,

66, 21. 77, 41. 83, 32. 372,

4. 373, 44. de statu suo

39. 237, 4. 238, 39.

octavo 378, 36.

IN GRAMM. LAT. Lib. IV. Cap. IV. Sect. 111. 429

πλέτοις 1169, 13. πυτίνη 1181, 31.

Crispus terio 176, 26. Curtio pater 793, 19.

Demosthenes 289, 48. 465, 15. 1089, 28. 1177, 16. 1190, 20. πεὸς Αεταβά-

ζονι 1197, 22. κατ' 'Αισχίνε 1107, 17. 1157, 25.

47.1175,6. 1182,8.1185, 17. 1196, 44. 1199, 30.

1202, 21. 1207, 28. in Androtionem 1172, 31. negi

τῶν ἀτελειῶν 1169, 41. πρὸς Ευβελίδην 1199,43. πρὸς περικλέα 1089,48.

πεος καλλικλέα, πεεί γωείε βλάβης 1090, 2.

νπές κτησιΦώντος 1102, 7. 1167, 11. 1169, 16.19.

1172, 21, 1175, 1g. 1176, 34, 1197, 15, 1201, 22,

1205, 11. 1208, 38. 1210, 45. 1212, 22. en Ti ma-

45. 1212, 22. εν τη παεαγεαφή τη περς πανταίνετον 1205, 22. κατά

μειδεί 1187, 3. όλυνθιακῶν γ.1190, 10. πεςὶ τῆς παραπορηβένος 1141 10

παςαπςεσβείας 1141, 19. 1204, 27. προς Σπεδίαν,

υπές πεοικός 1180, 29. πεςί σεφάνε 1100, 42,

1213, 26. κατά τιμοκεά-

TES 1204, 7. 1211, 24. 87

τη πεςί της έαυτε κα-Söde έπιςολη 1175. Philippicis 1174, 41. 1197, 24. 1211, 37. 1212, 24.

24. 1211, 37. 1212, 24. Philippica prima 1100, 40. 1195, 5. feeunda 1173.

18. tertia 1167, 6. 1174, 29. 1185, 40. 1210, 43. quarta

1185, 40. 1210, 43. quarta 1197, 20. 1209, 9, 1211, 8.

fexta 1190, 30.

Didynus Grammatic. 545, 46. 838, 32. 1347, 35.

1350, 41. de latinitate 910, 34. de Sallustio 882, 7.

έν τῷ πεςὶ τῆς παιςὰ Ρωμαίοις ἀναλογίας

1350, 43.

Dinarchus ἐν τῷ καταὶ πολυεύκτε 1173, 25.

Diogenes Cynicus 280, 3.

Diomedes Grammatic, 661, 23. 870, 12. 897, 27. 899,

38.902, 24. 2706, 27. Domitianus in senatu pro

fe 693, 9.

Donatus 539, 32. 713, 25.

951,18, 998, 25, 1024,

48. 1157, 16. 1168, 3.

1225, 15. 1245, 27. 1255, 17. 1272, 43., 1293, 21.

17. 1272, 43. 1293, 21. 2088, 13. 21. 2106, 17.

2140, 42. 2211, 27. 2292,

31. 2321, 31. 2323, 8.

2350, 33. 2364, 10. 2373,

duodecimo 696, 5. 863,

26. decimoquarto 880,

23. 891, 21. decimoquin-

to 708, 8. 712, 37. deci-

mosexto 378, 16. 713, 10. 891, 24. decimoseptimo

103, 3. 724, 3. 725, 30.

Epicharmo 764, 30. Lustris 40, 3. Medea 751,

32. 1325, 13. Menalippa

890, 38. Nemea 659, 11.

Phoenice 178, 12. Prac-

21. 2554, 7. 40. in arte prima 1354, 10. in fecunda arte 977, 36. 990, 2. 1169, 4. Dionyfius 1257, 10. 1267, 38. Diphilus 2523, 23. 2551, 25. 2707 , 45. Dracon 2743,37. Empedocles 480, 25. Ennius 55, 23. 64, 7. 70, 21. 75, 47. 81, 37. 99, 32. 103, 30. 144, 15. 120, 13. 181, 5. 336, 1. 378, 30, 380, 48. 381, 5. 395, 17. 442, 14. 449, 22. 483, 37. 607, 10. 658, 40. 683, 27, 708, 11. 792, 28. 802, 19., 829, 7. 842, 37. 861, 31. 905, 33. 1031, 36. 1103, 35. 1319, 12. 1963, 20. 2318, 17. Andromeda 733, 33. Annalium 7, 41. 760, 33. 762, 23. 868, 13. 891, 25. primo libro 177,13.1401; 15. fecundo 708, 13. 882, 25. quarto 113, 43. 708. 13. 659, 20. quinto 829, 42. fexto 691, 48. féptimo 105, 31. 679, 17. 870, 29. octavo 378, 4. 685, 15. 866, 38. nono 870, 31. 906,19. decimo 370, 11. 378, 18. 566, 7. 906, 19. undecimo 863, 24. 817, 35.

ceptis 900, 34. Protreptico 40, 3. Telamone 378, 5. Corn. Epicadius de cognominibus 85, 24. libro de metris 1957, 39. Epicharmus 486, 28. Evanthius in commentario Terentii 2705, 27. Eupolis comicus 986, 17. 1329, 7. 2523, 46. 2707, 48. Aigh 1199, 33. má-TTOIS 1328, 12. On HOIS 1175, 45. πεοσπαλτίοις 1 186, 20. Euripides 486, t. 1104, 20. 1105, 36. 1168, 29. 1177, 4. 1327, 8. 2494, 24. 2448, 2522, 22. 2567, 47. 2680. 5. Alcmaeone 1182, 20. Bacchis 1070, 39. Hecuba 1070, 38. Ιππολύτω 5εΦανηΦόξω 1168, 42. Oreste

IN GRAMM. LAT. Lib. IV. Cap. IV: Self. III. 431

Oreste 2577, r. Phoenis-Lis 542, 6. 572, 33. Euphorion 482,-3. Eutropius Grammat. 540,30 Fabianus de animalibus 81, 32. 115, 6. caussarum tertio 372, 5. caussarum naturalium fecundo 119, 26. tertio 82, 14. 119, 26. Fabius Maximus 791, 36. C. Fannius 791, 35. primo Annalium 960, 17. octavo 99, 19. contra C. Gracchum 116, 3. Fenestella 793, 42. Epitomarum secundo 361, 32.

Feftus Pompejus 196, 2.
Formianus 86, 42.
Fortunatus 2353, 34. 2367, 29. 2372, 3. 15. 2373, 36. 7436. 23.
Fronto 2031, 16. ad M. An-

toninum 101, 44. 177, 24. fecundo 197, 31. 184, 35. quinto 198, 6. pro Ptolemaeensibus 112, 43. Fundanius 86, 42.

Gallus 443, 22. 482, 2.

Gannius primo 700, 37.

fecundo 700, 38. tertio 700, 39. Cn. Gellius Historicus 40,

14. 50, 33. 55, 6. fecundo 39, 39. 50, 28. tertio 39, 42. quinto 39, 43. fepti2. trigelimo tertio 40, 30.

2. trigelimo tertio 40, 30.

112,16. nonagelimo leptimo 49, 1.

Glossae Antiquitatum 204, 17. 216, 8. • Gnipho ad Virgilii Georgi-

ca 184, 3.
Gratus artigraphus 2295, 8.

C. Gracchus 79, 30. 371, 22. 793, 29. in L. Metellum 291, 25. pro fe 888, 43. Thyeste 719, 2. apud Censores 61, 9. 83, 27. adversus Furium 392, 23. contra Aemilium Tube.

ronem 601, 4. Rogatione Marii Cenforini 186, 32. uti lex Papiria accipiatur 177, 26. 181, 27. 197, 30. 214, 6.

Gregorius Papa 2781, 7. 2783, 41. 2784, 4. 46. 2789, 23.

Grillius ad Virgilium de accentibus 560, 26,

D. Hadrianus fermonum primo 187, 14. orationum duodecimo 196, 4.

Helenius Acro 101, 20, commentario in Terentii Adelphos 95, 37. 101, 20. 105, 3. 173, 38. 178, 10. 180, 16. 38. 188, 4.9. 192,

21. 194, 34. 204, 5. HelioHeliodorus metricus 1327, 22.16.38. 1328, 10.38.48. Hephaestion 1327, 23. 26. 38, 8. Hermes, 213, 12. Herodianus Grammaticus 533, 14. 581, 15. 675, 31. 682, 29. 505, 16. 1257, 10. 1267, 38. de orthographia 567,3. primo Catholicorum 723, 7. negi µ801-หที่ร 1350, 36. Herodotus 1174, 3. 13.1178, 4.1187, 9. 1198.28. 1202, 30. 1211, 39. primo historiarum 1169, 40. 1179, 43. 1189, 14. 1204, 10, 1211, 35.1347, 28. tertio 1206,5. octavo 1204, 33. Hefiodus 990, 8. 1163, 90. 1329, 20. γυναικών καταλόγο 480, 23. Hipponax 482, 29. 731, 4. 1328, 47. 2436, 8. 2526, 4. 2575, 13. 39. · in primo 1327,30.35. Hieronymus 2374,28. Homerus 275, 24. 324, 15. 25. 38. 443, 27. 480, 13. 494, 20. 27. 498, 23. 562, 9. 758, 36. 966, 7. 12. 41. 969, 19. 982, 45. 983, 1. 1045, 37. 1070, 36. 1085, 7. 1097, 7. 25. 1099, 31,

25. 2627, 28. 2675, 46. 2609, 37. 2729, 39. in Hymno Dianae 2512, 9. in Boeotia 1320, 28. Iliados a. 1167, 34. 1190, 28. B. 1116, 21. y. 1104. 23. 1. 1176, 4. 119**2, 2**0. 77.1100, 34, v. 969, 26. Ø. 1320, 30. w. 1167, 21. in Margite 2524, 35. 2572, 24. Odyst. 1320, 31. a. 1167, 32. y. 969, 24. λ. 1101, 5. μ. 1950, 28. Hortensius 792, 1. pro C. Rabirio 100, 146 Hostilius primo Annalium 719, 30. Iul. Hyginus de agricultura secundo 115,7. Cinnae Propemptico 108, 45. 109, 5. Hyperi-

1101, 11. 1102, 11. 24.

1103,40. 1116,13. 1121,

40, 1140, 32, 1142, 13,

1157, 2. 1169, 27. 1170,

38.46. 1171,45. 1175,13.

1177, 3.1178, 28.1179, 34.

1182, 44. 1183, 33. 1200,

9. 1205, 17. 1333, 12.

2217, 42. 2234, 44. 2382,

9.2397, 38. 2419, 20. 25.

2478, 26. 2493, 48. 2494,

14. 2500, 6. 32. 2511, 34.

2512, 2. 2518, 36. 2554,

IN GRAMM. LAT. Lib. IV. Cap. IV. Self. III. 433

Hyperides Deliaco 1193, 26. κατά Δημοθένες 1189,7. έν τῶ κατὰ πασικλέες 1176, 15. ἐν τῷ πεςὶ τἒ ταείχες 1205, 3. Horatius 46, 12. 49, 45. 52; 13. 63, 7. 75, 9. 77, 32. 78,11. 81,4. 85,13. 131, 46. 202, 39. 242, 47. 315, 4. 317, 46. 377, 3. 8. 34. 381, 34, 288, 27, 394, 43, 440, 40. 445, 35. 480. 482, 9. 301, 48. 489, 36. 487, 6. 488, 18. 499, 3. 7. 506, 301, 500, 16, 510, 3. · aliquoties in hac columna 511, 7.11.32. 515, 3. 701, 20. 735, 8. 875, 38. 885, 24.922, 21. 1098, î. ì 191; 43. 1205, 7. 1215, 27. 1216, 5. 1329, 21. 1419, Ž1: Horatius 1419, 36. 1446, 8: 1453, 71. 1462, 20. 1468, 36. 1473, 16. 1694, 18. 1842, 33. 1843, 22. 27. 1895, 47. 1898, 4. 6. 2000, 8. 2123, 42. 2030, 9. 2242, 30. 2274, 36. 2345, 20. 2430, 8. 2433, 40. 2437, 27. 48. 2446, 46. 2448, 6. 39. 2494, 1. 18. 2527, 40. 2533, 18. 2537, Fabr. Bibl. lat. T. III.

2565, 4. 41. 2567, 26. 45. 2585, 48. 2586, 13. 2594, 20. 2597, 43. 2598, 2. 2604, 19. 2608, 4. 2634. 47: 2635; 4. 6: 2641, 17: 2642, 6. 2675, 6. 24. 2692, 46. Carminum libro primo 684, 9. 689, 22, 723; 17. 729, 48. 739, 18. 765, 46. 993, 15. 800, 13. 827, 19. 1012, 24. 1123, 7. 1127, 12. 1131, 5. 1145, 15. 1146, 47. 1148, 8. 1158, 22. 42. 1175. 4. 1415,29, 2169, 30, 2170, 20.2182, 39. fecundo 689; 12.718,27.752,4.794,3 1012, 25. 1131, 28. 11,57. 25. 1158, 46. 2186, 18. tertio 690, 42. 713, 1. 748; 38.890,46.891,11.1101, 41. 1102, 5. 1177, 1. 2185, 41. quarto 647,39. 752,7. 787, 31. 879, 21. 891, 10. 1037, 28, 1180, 20, 1328; 6. 2183, 25. Epodon 546; 22. 568:45: 707, 43. 740, 38. 752. 8. 773, 36. 863; 14. 1052, 16. 1105, 27. 1182, 12. 2160, 4. 2167, 35. 2185, 29. 2549, 12. Sermonum 2186, 27. pri-Еe mo

48. 2563, 36. 2564, 34.

mo 572, 47. 628, 8. 648,

44.652, 29. 703, 26. 738,

43.865, 46.866, 25.876, 4.

885, 27. 889, 28. 930, 10.

1018, 5. 1021, 31. 1034,

26. 1024, 11. 1118, 26.

2145,24.2151,7.2168,36.

2172, 34. 2182, 5. 2183,38.

2186,20.2187, 36. secundo

642, 6. 683, 47. 686, 12.

691, 5. 716, 42. 729, 16.

Ibyeus graecus auctor 307,

Isaeus 1193, 49. neòs Eu-

Isocrates Aivingtina 1104,

33. 1171, 3. 1189, 20. Ae-

χιδάμω 1164, 45. 1207.9.

Areopagitico 1181, 33. πε-

el esenvas 1168, 10. 1178,

15. 1184, 11. 1206, 11.

1209, 25. έλένης έγκωμίω

κλείδην 1089, 46.

34. 310, 16.

1213, 28. προς Νικοκλέα 730, 31. 731, 13. 759, 29. 1104, 47. πανηγυεικώ 763, 36. 765. 46. 767, 35. 1104,42. 1174, 39. 1186, 769, 32., 772, 4. 870, 17. 7. 1191, 36. παςαινέσεσιν 885, 32. 893, 5. 1021, 12. 1167, 2. 1174, 24. 1202, 1011,21. 1019,7. 1032,6. 36. Philip. 1205, 36. πλα-1037, 25. 1055, 10. 1058, ταϊκῶ 1196, 15. 1209. Iuba 1322,17.0ctavo 1322,21. 19. 1059, 5. 1124, 13. Iuvenalis 612, 38. 613, 43. 1182, 3. Épistolarum 182, 632, 45. 682, 38. 707, 6. 3. 183,10. primo 622,14. 654, 33. 723, 18. 713, 28. 732, 4. 742, 46. 1205, 2. 1262, 5. 1693, 6. 1706, 38. 720, 47. 741, 13. 748, 33. 1706, 42. 1803, 39. 1903, 766, 37. 775, 13. 776, 5. 22. 1976, 22. 26. 2274, 33. 777, 9. 861, 26. 872, 11. Primo Satyrar. 611, 20. 1005, 44. 1116, 33. 1132, 617, 18. 22.-649, 19. 655, 33. 1161, 22. 2177, 25. 32. 684, 19. 689, 17. 712, 2178, 17. fecundo 642, 18. 649, 36. 689, 26. 691, 24. 42. 731,34. 744,15. 8C2, 25. 824, 1. 870, 14. 875. 705, 37. 852.6. 880, 34, 920, 47. 2183.28. in arte 31. 887, 9. 945, 43. 976, 44. 990, 24. 1011, 18. poët. 718, 13. 1149, 30. 1130, 7. 1138, 30. 1150, 29. 1161, 18. 1391, 34. 1415, 1190, 4.7. 1184, 44. 1193, 15,

IN GRAMM. LAT. Lib. IV. Cap. IV. Sect. III. 435

15. 1231, 10. 2178, 5. 2180, 33. 2186, 24. fecun-

do Satyr. 614, 12, 616, 30. 643, 31, 654, 5. 655, 15.

697, 47. 712, 44. 645, 5. 767, 31. 809, 2. 826, 21.

862, 31. 869, 10. 870, 4. 874, 12. 918, 42. 99r, 6.

926, 21. 1036, 37. 1064, 44. 1125, 35. 1159, 30.

1164, 22, 42, 1192, 12. 1206, 10. tertio 610, 9.

614, 2. 721, 28. 763, 18. 766,48. 795,26. 804, 10.

810,21. 817, 19. 828, 23.

898, 39. 1002, 29. 1009, 42. 1077, 7. 1127, 14.

1191,25. 1206,24. 1207, 22. 1208, 2. quarto 600,

47, 657, 20. 689, 7. 21. 703, 15. 721, 21, 729, 34.

735, 42. 748, 8. 749, 13. 757, 24. 758, 5. 764, 46.

766, 19.788, 36.794, 8.17. 802, 45. 804, 18. 869, 4.

893, 3. go8, 12. g2g, 36.

1015, 6. 1070, 43. 1203, 48. quinto 650, 33. 552,

27. 704, 34. 732, 10. 737, 13. 740, 45. 761, 14. 762,

41. 764, 37. 765, 5. 766,

28. 768, 42. 771, 43. 801,

2) Charifius docet Varronem, Ciceronem aliofque dixifle poimate-, pro poematum.

12. 830, 18. 870, 16. 961, 38. 1211, 17. 2174, 22.

Satyra fexta 748, 8. Iuventius 196, 24.

Labierius 61, 29. 64, 3. 187, 16. 369, 33. 679, 46. 712, 11. 792, 48. 793, 44. Aquis

Caldis 58, 16. Ariete 78, 9. Augure 129. Creunfi 84. 21. Piscatore 75, 39. Tau-

ro 336, 12. Thusca 181, 34. Labienus 59, 27.

Lactantius de metris 1957, 24.

Q. Laclius de vitiis virtutibusque 2) poëmatorum 114, 30.

Levius tertio Erotopaegnion 869,36. quarto 922,

5. fexto 903, 10. 1183, 22. Laodamia 877, 18. Polymetris 712, 14. Protefilao

869, 33. Titus Livius 41, 20. 59, 31. 74,42. 152,36. 178,1.

242, 35. 372, 28. 444, 32. 685, 13. 762, 9. 1170, 20.

1208, 18. 1349, 23. 2267, 2. 2456, 29. 2512, 29. 2789, 1. ab urbe condita

primo 371, 7. 713, 15. secundo 881, 34. 1011, 26.

tertio \$26, 12. quarto Ee 2 645,

645, 40. quinta 877, 12. fexto 647, 3. octavo 1007, 47. 1008, 5. 1012, 4. nono 1008, 4. decimo 872, 41. decimo quarto 1009, 36. decimo septimo 992, 35. decimo octavo \$65, 10. vigesimo 901, 7. vigelimo primo 861, 27. vigesimo secundo 881, 34. 901, 5. vigefimo tertio 682, 25: 881, 354 vigesimo quarto 709, 25. 881, 35. vigesimo quinto 709, 25. 881,35. 886,34. vigesimo sexto 684, 29. vigesimo septimo 726, 10. trigesimo primo 1352,45. trigesimo tertio 794, 33. 862,40. trigesimo quarto 1348, 40. 1349, 8. 18. trigelimoquinto 1353,47. trigesimo septimo 1803, 11. trigesimo nono 738, quadragesimo 737, 48. quadragesimo primo 633, 43. 1005, 36. 1097, 30. centesimo septimo 1198, 12. centesimo duodecimo 686, 41. centesimo decimo tertio 643,45. Livius Andronicus 377, 27. 486, 27. 904, 11. 2512, 4. 22. Adone 719, 1. Ione 725, 28. Odyssea 366, 39.

42. 1420, 35. 38. 1436, 1. 22. 1437, 14. 1446, 9. 1449, 24. 1456, 48. 1462, 47. 1466, I. 1467, 5. 1468, 16. 1471, 40, 1709, 3. 17. 1720, 22. 1901, 7. 1903, 6. 1908, 19. 2018, 25. 2021. 47. 2026, 31. 2038, 24. 2176, 30. 2240, 31.2368, 7. primo 716, 2. 732, 8. 745, 3. 757, 21. 27. 760, 26. 767, 41. 776, 46. 798, 33. 837, 41. 862,45. 892, 32. 910, 16. 1015, 5. 1020, 17. 1028, 32. 1055, 35. 1072, 44. 1091, 37. 1100,13. 1104, 20. 1141, 15. 1150, 7. 1158, 12. 1165, 10. 1167, 9. 1175, 15. 1180, 27. 1198, 7. 1210. 21. 1234. 42. fecundo 680, 39. 707, 18. 721, 27. 724,

379, 18. 606, 27. 629, 7.

697, 5. 20. 684, 25. 739,9.

760, 35. 741, 22. 817, 32.

861, 2. 868, 23. fecundo

782, 3. Sereno 793, 10.

Lucanus 101, 39. 701, 7.

729, 28. 1251, 2. 1263, 46.

1280, 40. 1353, 35. 1356,

2. 1388, 14. 1392, 29. 1393, 7. 1394, 42. 12.

1395, 38. 1397, 32. 1417,

IN GRAMM. LAT. Lib. IV, Cap. IV. Sect. III. 437

724, 23. 741, 32. 766, 29. 780, 16. 798, 45. 863, 31. 865,8. 886,8.887,11.892, 36. 983, 20. 1004, 4. 1014, 2.1116, 17.1124, 30.1168, 34. 1177, 23. 2170, 19. tertio 588, 20. 681, 4. 751, 39, 757, 23. 758, 3. 760, 4. 21. 830, 29. 863, 4, 890, 25. 893, 22. 900, 10, 906, 6. 1000, 7. 1002, 24. 1024.45. 1030, 18. 1189, 17. 1715, 10. quarto 611, 18. 673, 36. 691, 44. 698, 20. 734, 30, 766, 37. 772, . 1. 796, 26. 800, 16. 880, 22. 822, 43. 896, 2. 34. 997, 26, 1174, 26, 1180, 24. 1196, 35. 43. 1197, 8. 1354, 8. quinto 588, 46, 623, 24. 698, 17. 749, 15. 765, 2. 767, 48. 796, 25. 798,36. 800, 17. 30. 832, 28. 863, 39. 864, 15. 889. 27. 894, 26. 908, 18. 920, 34. 916, 14. 991, 35. 997, 26. 1002, 27. 1010, 15. 1091, 36. 1162, 17. 1165, 1166, 46. 1167, 29. 1168, 28. 1177, 14. 1192, 19. 1411, 11. 1422, 26. fexto 588, 47. 625, 46. 547, 44. 651, 19. 689, 6. 693, 39.

736, 48. 744, 33. 757, 1. 763, 50. 766, 35. 799, 16. 866, 31. 867, 41. 893, 2. 896. 35. 1192, 30. 2164, 23. feptimo 625, 47. 685, 25. 759, 14. 767, 4. 800, 34. 804, 6. 865, 14. 1028, 45, 1104, 22. 1193, 39, 1200, 1. 1204, 30. 2171, 3. 2181, 17. octavo 591, 24. 707, 15. 757, 26. 768, 28. 772, 28. 869, 45. 899, 40. 908, 46. 977, 8. 1171, 11. 1175,22. 1177, 28. 1693, 15. 2183, 34. nono 656, 2. 6.690, 3. 692, 42. 762, 28. 763,15. 799,21.838,3.878, 3.896,38.1031,31.1122,30. 1123, 17. 1125, 38. 1163, 5. 1702, 37. 2185, 23. decimo 564, 25. 626, 2. 654, 3. 711, 10. 723, 24. 761, 20. 768, 40. 838, 20. 863, 37. 1125, 37. 1171. 1178, 17. Lucilius 40, 13. 54, 28. 55, 3. 60, 5. 63, 43. 65, 25. 71, 10. 74, 46. 76, 2.84. 45.86, 33. 101, 5. 103, 31. 189, 11. 190, 39. 193, 35. 366, 41. 372, 38. 381, 30. 424, 36. 447, 26. 482, 30. 48. 659, 2. 688, 48. 708, 31. 713, -27. 762, 29. 791, 25. 43.

Ee 3 866,

866, 20. 927, 21, 1010, 37. 1896, 11. 2220, 37. 2224, 18. 2225, 7. 37. 2227, 22. 2242, 27. 2255, 28. 2373, 39. 2472, 11. 2778, 29. Lucilius Satyrarum libro primo 75, 46. 96, 3. 100, 41. 113, 14. 176, 4. 483, 25. secundo 62, 24. 72, 14. 879, 34. tertio 55, 8. 19. 20. 182, 34. 197, 46. 684, 4. 880, 29. 888, 21. quarto 60, 10. 81, 21. 213, 46. 697,81. 870, 34. 893, 37. quinto 74, 1, 77, 46, 861, 19. 881, 16. 903, 6. fexto 618, 32. 681, 37. feptimo 864, 29. octavo 618, 41. 800, 26. 909, 24. nono 77, 6. 884, 5, 2214, 5. 2255,16. undecimo 697, 12. duodecimo 361, 30. 687, 46. 801, 30, decimo quarto 60, 39. 485, 14. 902, 10. decimo quinto 75, 17.81, 32. decimo fexto 55,41.601,16. decimo nono 74, 9. 907, 14. vigesimo 870, 33. vigesimo tertio 884, 2. vigesimo quinto 95, 6. vigesimo nono 75, 27. trigesimo 681, 35. 872, 12. quadragesimo tertio 72, 19. Lucius 2283, 16.

632, 23. 707, 26. 802, 27. tertio 185, 14.554, 12. 863, 28. 2629, 45. quarto 898, 12. fexto 647.17.685,45. 838,7. 1394,29. 1185,27. Lycurgus ev To meel ieeéas 1198, 48. Lyfias week Aynowides 1172, 41. 1189, 42, xat Αγοςατε ένδείξεως 1195, 18. ύπες το Διογένες 1193, 45. προς Κλεότρα-TOV 1195, 46. ROTO MInive 1176, 9. Macer Grammaticus 545,20. Magnes Comicus 486, 9.

Mallius

Lucius Tarrhaeus 1345, 48.

Lucretius 43, 30. 46, 8. 70,

13. 183, 20. 187, 44. 368,

36, 480, 6, 26, 722, 18,

726, 9. 733, 5. 750, 43.

768, 44. 838, 25. 865, 9.

879, 14. 886, 17, 896, 39.

907, 2. 1429, 21. 1438, 6. 1448, 28. 1450, 24. 1469,

35. 1842, 36. 1843, 35.

1898, 20, 1951, 40, 1963,

15.1968, 2.2026, 30. 2259,

43. 2323, 38. 2375, 43.

'2382, 1. 2379, 43. primo

728, 34. 838, 16. 947, 10.

1258, 21, 1438, 25. fecundo

27, 48. 97, 16. 334, 10.

IN GRAMM, LAT. Lib, IV. Cap. IV. Sect. 111. 439

Mallius Theodorus 2379,6. M. Messala 119, 36. de An-Cn. Manlius Iliade 760, 32. tonii statuis 80, 46. contra Antonii literas 103, Marcellinus rerum gestarum XIV, 870, 45. Medellus Numidicus in ora-Marcus 79,26. tione qua apud populum Marsus 304, 36. 656, 47. Fa-C. Manlio tribuno plebi bellarum nono 55, 12. respondit 792, 17. Martialis 75, 3, 103, 15. 686, Iulius Modestus 56, 12. 58, 10. 711, 40, 713, 36. 718, 10. 78, 3. 80, 13. 100, 17. 4. 1463, 11. 1468, 21. 183, 27. 36. 42. 2472, 31. epigrammatum Multus comicus 486,9. tertio 890,13. Mummius 910, 3. Atellana Cn. Mattius 722, 12. Cn. Mattius Iliados deci-118, 20. mo quarto, 93, 27. vige-Naevius 370, 48. 512, 17. **8**75, 28. 906, 24. 910, 2. fimo 336, 8. Mimiambis 1219, 12. 2439, 19. 2456, 2437, 8. 29. 2587, 6. 2508, 20. Mecaenas 366, 40. 513, 58. dialogo secundo 119,28. 2524, 22. 2680, 28. Cardecimo 61, 1. octavia mine belli punici 647, 30. 707, 29. 770, 23. pri-903, I. mo 679. 12. 689, 4. 696, 3. Melisus 78, 8. 2779, 35, 42. 699, 34. 762, 24. fecun-C. Memmius 793, 31. 2224, do 697, 21. 704, 11. ter-19. tio 801, 42, Acontizo-Memnonius 2299,25. meno 179, 28. 185, 38. Menander 486, 21. 720, 24. 188, 31. Agitatoria 177, 1190, 9. 2479, 45. 2494, 44.186, 14. 188, 22. 195, 27. 2551, 25. 2707, 44. in comoediis 2500, 36. 39. 204, 7. 213, 19. 23. Apella 681, 36. 40. Car-Dardanio 702, 23. 8711bonaria 893, 31. Colace κλήςω 1198, 33. ἐπιτςο-874, 3. Cypriae Iliados πεσιν 1168, 44. Γλυκέςα κυβερνήταις libro primo 118, 17. Co-1192, 23. rollaria 177, i. 178, 26. 1183, 35. Mylogyno 1192, 23, 184, 12.186, 20. 1927. 26. 1 193, 30. 1213, 23.

Ee 4

213, 25. 214, 15. 19. 395, Novius 1010, 37. 22. Dementibus 335, 46. Figulo 186, 21. Glauco-'Numa Saliari carmine ma 894, 44. Iliados fecundo 881, 19. Lycurgo 695, 25. Proiecto 395, 13. 55. Protesilaodamia 703, 44. Tabellaria 376, 21, Tarentilla 101, 48. 117,1. 178, 20. 186, 18. 189, 37. 46. 192, 28. 193, 5, 195, 44. 198, 8. 204, 8. 213, 32, Testicularia 890, 36. Virt gine praegnante 879,30. C. Nepos de viris illustribus, undecimo 195, 27. decimo quinto 114, 4. decimo fexto 113, 42. exemplorum fecundo 119, 11. Nigidius 793, 24.37. 2466, 15. Nigidius Figulus in commentariis suis 2456, 35. Ninnius Crassus XXIII. Iiiados 866, 4. Nisus Grammaticus (cuius meminit Arnobius) 16,4. 881, 37. 2235, 29. 35. 2236, 19. 2237, 20. 39. 2287, 45. Nonius Marcellus de do: ctorum indagine 560, 16. 719, 19. de mutatis con-

iugationibus 879, 78.

2261, 45. Odyssea Vetus 64, 24. Oppins de vita Cassii 119, 43. de vita prioris Africani 119, 4. P. Ovidius Naso 49, 15, 55, 35. 61, 43, 70, 5. 80, 8. 109, 42, 304, 31, 377, 37, 646, 30. 684, 6. 698, 11. -1272, 44. [475, 31. 2777, 40. 2791, 48. Metamorphoseon primo 583, 6. 584, 16. 22. 652, 43. 910, 15. 929, 34. 2160, 8. 2180, 28. fecundo 650, 3. 685, 43. 749,8. 2181,38, tertio 691, 23, 713, 19. 780, 48. quarto 690, 7. 709, 7. 720, 19. 862, 33. 865, 30. 873, 30, 904, 4, 1896, 39, 2185, 32. quinto 685, 45. 710, 3. 768, 1. fexto 691, 35. 696, 45. 721, 43, 731, 33. 763, 47. 781, 2. 865, 28. 868, 30. 883, 38, feptimo 713, 20. 865, 31. octavo 631, 41. 647, 7. 771, 22. 777, 36. nono 1894, 22.

decimo 544, 4. 772, 35.

undecimo 713, 21. 730,

47.862, 20. 906, 10. 2170,

25. duodecimo 2170, 28.

deci-

681, 42. Lignaria 657.

IN GRAMM. LAT. Lib. IV. Cap. IV. Sect. III. 441

730, 35. 733, 38. decimo quarto 582, 40. 711, 42. 726, 7. 723, 21. 750, 45. decimo quinto 582, 46. Artis amatoriae lib. primo 2174, 18. fecundo 2174, 20. Faftorum 899,

decimo tertio 723, 14.

34. 1221, 25. fecundo 650, 22, 749, 21. 758, 33. 765, 21. tertio 779, 43. 864, 5. quarto 606, 48. 681, 22, 801, 9. 908, 5. quinto 759,

17.2181, 28. Epigrammat, 645, 38. Heroidibus 908, 9. in Ibin 2176, 37. 2185,

30. Pacuvius 47,32.50,26.63,

29. 70, 48. 85, 11. 109, 2. 483, 3. 487, 45. 685, 5. 860, 36. 887, 16. 1319, 13,

2522,30. Antiopa 78,29, 336, 3. Armorum iudi-

cio 178, 46. Chryfe 710, 6, Hermiona 395, 16, 27, Medo 79, 27, 108, 3, 178,

713, 11. Paulo 677, 37, Periboea 887, 41, Teucro

674, 32. 668. 9.

Palaemon Grammaticus

199, 19. 200, 22. 205, 30. 207, I. 212, 47. 409, 17.

560,25. 2321,29. Pansa 2066,14. Papirianus §81,37. de Orthographia 554, 23. 556, 33. 948, 34.

2371, 16. 2372, 1. 2370, 33.

13. 1926, 37. 2374, 14.17. libro fexto beati Felicis

2377, 8. Paulus 193, 41. 214, 26,

Persius 53, 19. 75, 47, 370, 6. 381, 9. 482, 48. 503, 23.

613, 42, 682, 32, 689, 18, 701, 28, 759, 31, 764, 22.

769, 34. 800, 32. 828, 18. 22. 39. 842, 35. 866, 12.

872,43. 875,34. 876, 25. 903, 25. 939, 48, 990, 33.

1007, 19, 1009, 11, 1020, 21, 1084, 23, 1113, 24,

1116, 29, 1118, 8, 1130, 25, 1173, 22, 1197, 6.

1210, 18. 1220, 20. 1350, 15. 1355, 40. 1457, 23.

1483, 3. 1484, 25. 1487, 40. 2173, 2. 2180, 47. 2182, 20. 2184, 41. 2225,

26. 2303, 18. Satyra prima 66, 37, Petronius Arbiter 517, 12.

791, 41. 927, 23., 1843, 30. 2446, 24. 1586, 28.

2438, 38. Pherecrates èν πετάλοις 1191,5. χείζοισι 1190, 45.

Ee 5 Phile.

Philemon Comicus 486, 21. 2523,43. 2707,45.

Phrynichus 1179, 1. 2542, 7.

γεάσω 1291, 11.

M. Attius Plautus 60, 36. 64, 10. 69, 40. 79. 421, 80. 30.178, 4.180, 48.214, 44. 361, 30. 365, 2. 40. 436,20. 514, 29. 692, 7. 774, 25. 1103, 4. 1319, 11. 1438, 17. 1445, 42. 1446, 26. 1449, 39. 1454, 19. 1455, 45. 1457, 20. 1462, 12. 1486, 39. 1718, 33. 1828, 39. 1853,41. 1905, 3. 1 1916, 40. 1931, 27. 1984, 48. 2524, 21. 2574, 34. 2686, 33. 2706, 33. 2797, 38.2708, 28. Amphitruone 38, 37. 117, 19. 178,37. 180, 45, 182, 43. 190, 37. 196,10.15.216,7.657,34. 679, 36. 711, 34. 751, 43. 921, 48. 924, 40. 1323, 14. Asinaria 571, 11. 608, 40. 922, 3. Aulularia 40, 41. 170, 39, 461, 46. 611, 26. 649, 2. 685, 8. 712, 18. Bacchidibus 99, 41. 113, 36. 176, 12.31. 178, 29. 180, 5.43. 181, 7.11. 13. 182,

13.183, 24.184, 7. 185, 2.

186, 14. 187, 10, 32. 37.

188, 13. 189, 45. 190, 35. 195, 2. 44. 196, 19. 197, 26.28.36.204,8.213,42. 607,13. 716,14. 818,32. 922,14.Coeco aut praedonibus 179, 42. 182, 7. 187, 34. 189, 8. 13. 43. 194, 40. 48. Captivis 111, 36. 194, 1. 177, 47. 223, 5. 557, 12. 606, 24. 611, 40. 659, 4. 683, 36. 712, 16. 27. 1012, 35. 1013, 40. Carbonaria 890, 17. Casina 590, 33. 610, 35. 614, 17. 695, 40. 743, 36. 751, 22. 758, 16. 783, 35. 789, 44. 1915, 28. Castulo 683, 10. Cistellaria 45, 13. 111, 9. 581, 40. 611, 16. 612, 15. 613, 27. 616, 5. 617, 44. 724, 40. 752, 29. 794, 26. 898, 31. Commorientibus 725,22. Cornicularia 378, 41. Curculione 44, 5. 61, 15. 170, 42. 183, 41. 213, 27. 613, 36. 617, 40. 714, 48. 738, 961, 35. Epidico 600, 16. 616, 48. 617, 35. 709, 5. Feneratrice 395, 25. Frivolaria 174, 2, 177, 6, 673, 10. 719, 43. Lenonibus geminis 697, 17. Lipargo 893, 36. Medico 872, 36. Menaechmis 86, 44. 118, .10.

10. 180; 40. 312; 42. 594, į. 646, 8. 686, 8. 688, 37.702, 6.714,14.743,37.869,13. 1047, 28. 2066, 32. Mercatore 695, 24. 719, 32. 738, 36. 1008, 12. Milité glorioso 610, 27. 645, 18. 679, 47. 1323. 5. 1948, 20, Mostellaria 170, 40. 175, 48. 378, 13. 608, 32. 618, 11. 637, 29: 682, 8. 838. 866, 42. 1008; 20. Persa 55, 11. 185, 4. 189, 36. 191, 27. 608, 36. 679, 41. 692, 35. Poenulo 99, 5. 197, 44. 46, 114, 13. 198, 19. 612, 13. 637, 43. 683, 6. 720, 32. 950, 25. 1045, 25. Pseudolo 57, 26. 117, 5. 213, 31. 330, 30. 375, 24. 377, 16. 58. 48. 682, 21. 713, 25. 794, 13. 861, 36. 882,31.38.1869. Rudente 24, 18. 96, 29. 98, 22. 113, 38. 128, 35, 191, 28, 193, 14. 198, 33. 376, 23. 612, 28. 613, 46. 633, 46. 646, 9. 699, 15. 719, 35. 725, 23. 757, 44. 759, 10. 18. 879, 37. 794, 32. 1013, 31. Sticho 40, 44. 100, 1. 188, 25. 190, 28. 30. 730, 34.762, 32. 874, 1. 901, 12. 943, 35. Trinummo 294,

15. 598, 22. 743, 34. Truculento 113, 14. 334, 14. 600, 25. 673, 29. 682, 10. 694, 35. 710, 44. 717, 18. 719, 33. 1322, 39. 1323, 38. 1326, 39. 1468, 15. Vidularia 625, 15. 647, 13. 655, 44, 692, 22. 694, 2. 699, 13. 738, 10. 749, 41. 898, 4. 959, 39. 960, 30. Pindarus 705, 5. 1327, 38. 44. 1328, 34. 2582, 9. Pifo Frugi II. Annalium 887, 2. Historiar. I. 877. 23. Plato 1168, 14. 1169, 31. 1182, 16. 1186, 11. 1201, 29. 2607, 41. Alcibiade 1194, 19. priore 1156, & 15. per totum 1157, 5. fecundo 1148, 27. Charmide 1193, 10. 1194, 31. ἐπιταθίω 1199, 39. 1201, 13. 1206, 28. 1208, 25. ἐυθυδήμφ 1191, 42. 1195, 3. Gorgia 1156,58. 1249,43. neotėεω ίππαεχικώ 1196, 1. ίππία 1196, 3. ἰωνι 1205,

46. κείτωνι 1192, 40.

1204, 43. 1307, 2. 1209, 21.

περί λάγιος 1185, 14. Le-

gum decimo 1172, 34.

duodecimo 1176, 27. 1183,

11. decimo nono 1172, 42.

Lyside 1202, 15. Mévave

1184.

1184, 47. 1192, 36. Phaedro 1182, 18. 1214, 1. πολιτικῶ 1198, 19. πολιτειῶν 1176, 26. πολέιας α. 1178, 16. 1201, 7. 1202, 39. 1, 1178,39. 1188, 39. 1200, 14. Protagora 1168, 32, 1177, 20. 1212, 29. Σύμποσίω 1100, 46. 1208, 22, Σωμεάτες απολογία Timaco 1089, 1208, 4. 42.1194, 40. περί Φυχής 1200, 20. 1211, 15, Plinius secundus 553, 40. Pollio 888, 27. 555, 15. 556, 32, 797, 41,

888, 28, 949, 43. de dubio

fermone 45, 6. 59, 17.34.

65, 25, 68, 1. 81, 39. 95,

11. 15, 26, 101, 11, 102,

18.21. 115, 15. 116, 2, 23. 117, 34. 41. 42. 119, 16. 29. 120, 2. 168, 13. 200, 13. 16. 365, 10. 373, 29. 410, 28. 44. tertio 700, 45. quarto 706, 45. quinto 60, 15. libro sexto 41, 20. 88, 44. 94, 26. 37. 42. 96, 13. 19. 35. 41. 97, 1. 8. 32. 98, 5. 10. 14. 19. 27. 41. 99, 1. 100,7, 17.28, 57, 103, 28, . 38. 42. 104, 1. 6. 11. 24. . <u>29</u>. 39. 105, 33. 106, 4.

107, 23. 108, 13. 18. 30. 34.36. 109, 16.29. 110, 5.

19. 31. 39. 111, 3. 15.18.21. 45.48. 112, 1. 19. 25. 30. 36. 42. 113, 46. **114**, 18. 207, 46. fexto 706, 47. septimo 706, 47. undecimo 707, 1. duodecimo decimo quinto 707, I. 707, 2. trigesimo septimo 707,2. primo artium 698,7. primo artis grammaticae 706, 43. Naturalium historiarum sexto

608, 3,

Q. Pompejus 793, 16. Pomponius Secundus III, 14. 192, 11. 370, 13. 615, 14, 902, 37. 1896, 3. 2430, 46. 2426, 45. 2563, 48. 2578, 2, ad Thraseam 100, 47. 368, 41. 901, 32. Auctorato 37, 27.39.642, 4. 1010, 30. Coenato 7, 20. Capella 59, 32. Epigrammate 602, 15. Lare familiari 686, 26. Lenone 60, 41. Macchis geminis proceribus 187, 48. Maccho milite 99,34. 101,21. Flavius Pomponianus 118, 27.

Phocas 889, 39. 2321, 29. Porcius Licinius 103, 37.

Porphy-

Porphyrio 196, 2.

IN GRAMM. LAT. Lib IV. Cap. IV. Sect. III. 445

Porphyrius in volumine Quintilianus 438, 9. 450, 36. ad Constantinum Auguflum 2380, 20.

Priscianus Grammaticus -593, 34. 2088, 15. 2106,

22. 2111, 21. 12154, 31. 2321, 18. 2347, 4. 2350, 7.

C. Vaterius Probus Gram-

maticus 94, 6. 178, 36. 189, 24. 333, 17. 361, 13.

37.556, 33.618,42.654,2. 659, 23. 686, 37. 700, 5.

701, 12.703,4. 28.704,7.

707, 38. 708, 15. 711, 36. 712,46.738,46.751,8.42.

797, 41. 838, 46. 861, 23.

870, 12. 873, 1. 35. 879, 25. **881,** 37, 88**8, 27, 8**9**8,** 19,

902,6.37,903,29.904,37, 1861, 18. 1906, 37. 2051,

30. 45. 2321, 29. de Ca-

tholicis nominum 689, 35. de dubio perfecto 906, 23. institutis artium

727, 17. 20. Profeer 2356, 8. 2362, 43.

2360, 26. 2368; 1. 40. 2370, 4. 38. 2371, 13.

2372, 11. 20.

Prudentius in Psychomachia 2372, 40. 2378, 21.

Publius Mutomutone 900, 40.

primo inflitutionum oratoriarum 547, 37. C. Quintius 488, 5. fecundo. 960, 14.

C. Iulius Romanus Grammat. 36, 6. 45, 4. 39, 2. 170, 48. 703, 26. 204, 20.

206, 43. 48. 210, 46. 213, 3. de analogia primo 88, 42.

93, 19. septimo 41, 9. de adverbio 39,38. 212,35.

P. Rutilius Rufus de vita

fua 96,31. 371,12.372, 23. primo libro 176, 18. fecundo 100, 31. tertio 105,

16. quarto 119, 38. 112, 46. pro L. Carucio ad popu-

lum 372, 24. Sacer Grammaticus in ora-

tionem Ciceronis pro Rab. 188, 45. Sacerdos 2323, 6.

Sacra anagmenorum ΙÓι Sallustius 10, 17. 23, 24.

40, 24. 46, 13. 44, 31, 58, _22. 48. 67, 17. 75, 13. 76,

10. 45. 82, 14. 106, 26. 115, 4. 122, 35. 133, 45. 152, 36. 176, 45. 179, 32.

102, 15. 201, 32, 294, 10. 323, 3: 332, 7. 361, 25.

372, 41. 397, 45. 407, 17.

430,

430, 5, 439, 5, 440, 33, 442, 2. 10. 446, 2. 987, 45. 1013, 611, 79. 17. 1334, 22. 1440, 25. 31. 1446, 9. 1550, 39. 1456, 9. 1457, 20. 1462. 1125. 1463, 18. 1465, 19. 29. 16. 46. 47. 1467, 8. 1472, 46. 1473, 13. 17. 1476, 31. 1718,13. 1797, 47. 1841, 45. 1876, 30. 1898, 13. 1916, 21. 26. 1929, 31. 11. 1931, 34. 1933, 35. 47. 1935, 38. 1975, 17. 2011, 6. 2270, 16. 2272, 17. 2762, 4. 2765, 15. Catilinario vel Catilina 112, 46. 189, 1. 361, 26. 377, 33. 679, 24. 812, 9. 744, 20. 753, 42. 772, 26. 775, 24. 905, 14. 992, 29. 996, 27. 997, 5. 1008, 1. 1009, 38. 1020, 23. 1031, 4. 1032, 35. 1033, 16. 1076, 38. 1090, 1101, 34, 1123, 32. 29. 1130, 15. 1138, 5. 1163, 2. 38. 1169, 48. 1170, 27. 1171, 22. 1173, 6. 1178, 41. 1180, 2.6c. 1186, 32. 1187, 18. 1190, 36. 1196, 45. 1197, 38. 47. 1203, 3. 1205, 4. 1207, 31. 1210, 24, 47, 1200, 15.

16. 2270, 30. Iugurthino 394, 11. 464, 20. 484, 27. 605, 45. 608, 1. 610, 6. 644, 2. 798, 1. 804, 17. 897, 15.899, 14. 977, 6. 994,8. 17. 1008, 3. 41. 1012, 18. 1126, 31. 33. 1169, 22. 1173. 1175, 2. 1182, 44. 1185, 37. 1186, 46. 1188, 22. 1193, 22. 1202, 10. 1205, 26. 1208, 30. 1214, 17. 1422, 18. 1430. 1462, 7. 2230. Historiis 993, 384, 1. 1008, 8. Historiarum libro primo 52, 10. 66, 26. 97, 7. 175, 32. 184, 27. 192, 42. 46. 211, 8. 224, 19. 370, 43. 704, 27. 780, 44. 781, 26. 797, 27. 830, 35, 887, 44, 890, 37. 898, 18. 901, 48. 902, 47. 903, 5. 905, 16. 486, 26. 1006,28. 1012,19. 1014, 21. 1015, 37. 1101, 36. 2184,44. fecundo 185,35. 187, 5. 191, 24. 198, 3. 362, 33. 641, 29. 648, 2. 650, 34. 680, 32. 45. 698, 37. 704, 15. 705, 41. 715, 46. 792, 12. 882, 36. 887. 15. 902, 3. 15. 1445, 33. tertio 699, 37. 700, 8. 707,

1283, 45. 1354, 3, 2179,

707, 28. 827, 11. 871, 1. Sedulius 2353. 41. 2366, 21. 872, 25. 889, 21: 909, 20. 2184, 15. 2186, 34. quarto 83, 5. 95, 33. 177, 16. 372, 7. 699, 10. 705, 43. 830, 13. 863, 8. 869, 28. 887, 47,902,16.998,46.1473, 46. quinto 710, 20. 1130, 4. II.

Martius Salutaris, Grammat. ad Virgilium 181, 18. 203, 46.

Santra 112, 41. 2256, 21. Sappho 555, 16. 723, 32. 1328, 20. 1397, 42. 2431, 26. 2440, 11. 2494, 17. 2576, 33. 2610, 13. M. Aemilius Scaurus con-

tra Brutum 103, 44. 398, 25. de vita sua tertio 371, 13. 373, 19. 381. contra Q. Caepionem actione fecunda 120, 6. libro tertio 119, 38. de pecuniis repetundis 187, 41.

Terentius Scaurus Grammaticus 187,17. 275, 20. 36. 305, 48. 415, 8. 439, 46. 444, 25. 450, 32. 910, 18. in arte grammatica 107, 46. 110, 11. commentariis in artem poëticam Horatii libro decimo 182, 4. 188, 7.

39· 2374, 35· 2375, 2· 2367, 17. 2379, 34. Seneca 759, 45. 2430, 46. 2442, 41. decimo epistolarum ad Novatum 1349, 45. in Hecuba 2393, 11. 1420, 8. de officiis 262. 36. Dialogo de superstitione 375, 22.

Septimius 2441, 75. Serenus 511, 26. 513, 6. 516, 27. 36. 42. 47. 2427, 16. Sergius 2353, 6. Servilius 118, 27.

Servius 612, 34. 703, 35, 713, 5. 900, 40. in Commentario in Donat. 540, 26. Virgilii 698, 9. Acneidos 889, 46. libri tertii 711, 12.

Solinus 1171, 12. collectaneis vel polyhistore 550, 28. 905, 18. memorabilibus 594, 41. 646, 13. 698, 14.719,37.1183,6. Simonides 1328, 23.38.2214,

35.2468, 37.2518, 7.2582, 9. in Epartemilio naumachia 1328, 26.

Sisenna 83, 9. 96, 22. 1793, 10. quarto 179.40. duodecimo historiarum 515, 40. Milesiarum decimo tertio 175, 1. 177, 41. 48. 176,

176, 10. 180, 21. 185, 15. 186, 12. 187, 7. 197, 41. ad Plauti Amphitruonem 178, 86. 182, 44, 196, 11. Sophoeles 1099, 38. 1328, 20. 2494, 24. Alavri 739, 15. 1180, 42. Aanaivais 1177, 39. Oedipode έπι κολωνω i182, 22. Tyranno 1182, 24: ἐν Φιλοκτήτη τω Τροία 1169, II. Statius 731, 20. 1916, 29. 2546, 10. primo 651, 22. 737, 43. fecundo 563, 36. tertio 802, 32./ quarto 563, 34.588, 9.867, 43.893, 17. quinto 690, 9. octavo 599, 41. 893, 8. nono 893, 8, 906, 9, undecimo 983, 34, 1032, 47. duodecimo 1189, 5. decimo quarto 588, 3. Sylvarum primo 961, 43. quarto 588, 17. 677, 14. 681, 13. 727, 27. 749, 23. 765, 4. 865, 6. 878, 3. 2183, 42. 2184. 30. quinto 653, 22. 681, 15. 739, 10. 767, 44. 889, 37. 896, 15. fexto 587, 3. 719; 10. 762, 48. 766, 46. fe-Staverius de proportione ptimo 702, 45. 717, 45.

730, 14. 926, 19. 2181, 25.

octavo 663, 41. 738, 44.

947, 4.1183, 28. 2164, 3.6.

baide 584, 44. Thebaidos libro primó 743, 25. 763, 21. 934, 16. 1009, 45. 2171, 25. 2184, 26. fecundo 588, 13. 651, 48. 689, 31. 738, 8. 770, 13. 893, 33. 1009, 47. 1145, 10. 1171, 32. 1185, 42. 1191, 24. 2185, 18. tertio 643, 16. 684, 18. 770, 15. 908, 21. 1467, 39. 2180, is. Achilleidos primo 690, 31, 723, 36, 756, 27. 763, 32 764, 39 838, 6. 863, 20, 2176, 34. fecundo 2185, 28. Štatilius Maximus 181, 30; 187, 2. 189, 34. 190, 11. 191,3. 193,8.12.193,21. 194, 30. 32. 195; 11. 14. 34. 196, 14. de singularibus apud Ciceronem 175, 12. 193, 48. ad Catonem 192, 2. 213, 37. ad Sallustii historias 176, 45.

793, 8.

Stefichorus 512, 23.

Svecius in Mido 80, 15.

Sveto-

2180, 17. nono 890, 27. decimo 564, 12. undeci-

mo 599, 7. 763, 23. 890,

29. duodecimo ,758, 37. 763, 24. 880, 16. in The-

IN GRAMM. LAT. LH. IV. Cap. IV. Self. III. 449

Svetonius Tranquillus 175. 20. 180, 28. 362, 1. 489, 21. de institutione officiorum 697, 4. de rebus variis 210, 48. quarto Praètorum 794, 22. 1164, 32. oclavo Praetorum 793, 46. Sulla XXI. rerum fuarum 864, 34. Sufarion Comicus 46638. Terentianus 694, 48. 741, 26. 961, 44. 1321, 13. 30. 34. de literis 961, 44. P. Terentius 10, 18. 40, 33. 55,43, 58, 21, 60, 36, 61, 37. 75, 26. 79, 41. 84, 12. 85, 43, 86, 19, 98, 9, 111, 11. 118, 9. 179, 15. 185, 23. 46. 202, 12. 215, 31. 291, 31. 262, 26. 294, 14. 300, 24. 304, 37. 305, 8. 330, 28. 334, 7. 337, 22. 358, 2. 364, 47. 366, 9. 369, 14. 374, 31. 375, 4. 48. 383, 44, 48, 387, 44, 441, 21.442, 22.488, 5.514, 23. 618;20. 651, 1. 690, 25. 801, 35. 842, 21. 879, 32. 980, 7. 1023, 38. 1089, 40, 1123, 14. 1179, 16. 1200, 22. 1244, 33. 1319, 10. 24. 1326, 18. 1382, 14. 1397, Fabr. Bibl. lat. T. 111.

34 1448, 3. 1451, 45. 1456, 1. 1457, 18. 1458, · 22. 1461, 26. 1465, 23. 1468, 6. 1469, 26. 1470, 30. 1476, 29. 1477, 13. · 1480, 25. 1481, 9. 1483, 29. 1718, 23. 1851, 32. 1890, 1. 1893, 19. 1895, 22. 1907, 14. 1907, 28. 1908, 41. 1901, 40. 1913, 45. 1914, 31. 1915, 19. 1916,21,23.44. 1921,41, 1924, 14. 15. 1925, 24. 38. 1926, 40. 1977, 11. 1995, 30, 35. 2008, 7. 2011, 33. - 2057, 26. 2059, 6.10. 2068, 47. 2000, 14. 2118, 22. 2124, 27. 37. 2140, 13. 2142, 33. 35. 2268, 37. 2236,17, 2269.41, 2270, 19. 2272, 27. 2342, 40. - 2345, 34, 2705, 35, 2706, 31. 2707, 26. 2707, 32. 38. 2709, 4. -Andria 965, 5. 175, 39. 546, 47. 603, 23. 647, 14. 651, 81. 683, 40. 694, 33. 705, 1. 712, 48. **729, 26**. **32**. 730, 39. 76**6,** 2.775, 25.783,12.795, 28. 796, 36. 797, 30. 824, 36. 841, 28. 843, 10. 880, 6. 939, 14. 940, 34 948, 16. 1 32. 958. 48. 957, 47. 967, 14.

14. 47. 968, 2. 976, 47. 979, 39, 982, 42, 987, 14. 997, 17. 998, 18. 1004, 6. 1006, 33. 39. 1009, 33. .1010, 8. 21. 1011, 29. 34. 36. 1017, 35. 1020, 7. 1020, 43. 1021, 30. 1030, 23. 1031, 33. 1032, 10, 1033, 37, 1037, 7, 1044, 35. 1051, 48. 1052, 25. 1059, 33. 1060, 33. 40. 1075, 10. 15. 1076, 20. 1087, 23. 1090, 47. 1091, 1. 1095, 22. 1104, 37. 1101, 15.43. 1102, 25.43. 1103, 7.1114, 42.1121, 35. 1126, 35. 1132, 11. 1139, 18. 1147, 15. 1150, 27. 1151, 19. 1162, 43. 1165, 19. 1167, 46. 1171, 7.14. 1197, 3.1182, 6. 1184, 41. 1186, 24. 1190, 26. 1192, 10. 1193, 3. 1194, 15. 29. 43. 1195, 6. 1198, 30. 1199, 2. 36. 1201, 30. 1202, 25. 34. 1204, 12. 1205, 30. 1208, 24. 1209, 5, 1211, 2, 1244, 34, 1313, 42. 1318, 45. 1326, 26. 1953, 35. 2169, 34. 2176, 26.2185, 25. Adelphis 24, 17. 44, 29. 95, 33, 101, 19. 105, 1.115, 16.28. 128, 34.

193, 36. 204, 3. 214, 47. . 371, 17. 557, 30. 568, 16. 576, 21. 587, 2. 651, 26. 712, 2., 729, 29. 829, 32. 838, 14. 866, 15. 2e. 866, 40.879, 39.886, 41.889, 2. 947, 30. 950, 39. 954, 6. 962, 12. 965, 40. 967, 13. 15. 987, 25. 1003, 37. 1013, 39. 1020, 5. 1030, 25.1060, 8.1064, 30.1033, .40. 1044, 36. 1094, 16. 1099,46. 1123, 40. 1129, 32, 1130, 27, 1133, 42, 48. 1138, 31. 1141, 47. 1158. 16. 1159, 33. 1160, 42. 1468, 6. 1169, 35. 1170, 29, 1172, 26. 1174, 20. 1175, 28. 1176, 28. 1178, 13.39. 1180, 33. 1182, 27. 30. 1186, 9. 1187, 30. 38. 1190, 6.11. 20. 1193, 20. 35. 1199, 35. 1203, 28. 1207, 47. 1203, 20. 1212, 45. 1214, 31. 1263, 1. 1324, 5. 1413, 43. 2171, 6. 2180, 38. 2270, 34. Eunucho 89, 1. 115, 11. 176,39. 180,36. 181, 20. 184, 42, 185, 13, 188, 8. 192, 19. 194, 7. 16. 19. 604) 46. 609, 46. 644, 1. 654,

178, 8, 188, 3, 191, 8,

IN GRAMM. LAT. Lib. IV. Cap. IV. Sect. III. 451

654, 30. 678, 42. 719, 5. 729, 33. 744, 21. 757, 41. 766, 22. 790, 43. 798, 15. 801, 46. 802, 32. 40. 824, 34. 826, 9. 851, 18. 864, 4. 870, 19. 880, 26. 920, 41. 935, 32. 939, 14. 948, 26. 954, 5. 24. 959, 26. 960, 27.41. 962, 13: 983, 18. / 992, 6. 997, 9. 999, 3. 1009, 32, 1010, 1. 1012, 26. 1015, 4. 26. 1017, 3. 41. 1020, 34. 1024, 24. 1028, 35.1029, 39.1037,9. 46.1040, 38.1041, 7.1059, 39. 1068, 40. 1091, 3. 1095, 21. 1099, 41. 1100, 18.1102, 18.45. 1104, 39. 1105, 38: 1125, 34. 1130, 2. 28. 1132, 26. 1141, 11. 1145, 40. 1163, 36. 1169, 3.37. 1176,11. 1178, 35. 1185, 31. 1187, 39. 1188, 34. 1189, 27. 1191, 1. 1192, 12.36. 1194.13.22. 1195, 2. 9. 43. 1196, 5. 1199, 47. 1200, 30. 1203. 26. 30. 1204, 14. 1209, 41. 1214, 5. 1275, 2. 1324, 13. 2172, 3. 2707, 11. Phormione 56, 18. 100, 16. 178, 31. 180, 9. 185, 28. 188, 38. 189, 18.

190, 14. 34. 197, 15. 38. 568, 44. 598, 33. 601, 32. 603, 37. 6t1, 47. 614, 13. 647, 10. 672, 32. 712, 7. 760, 37. 763, 38. 769, 23. 777, 7. 793, 21. 795, 2. 797, 24. . 798, 25. 864, 10. 871, 10. 876, 26, 877, 21. 880, 4. 889, 3. 903, 15. 927, 18. 934,6. 940,35. 1003,34. 1004, 7.39.1006, 36.1009, 34. 1014, 20. 1026, 28. 35. 1027, 37. 1030, 28. 1037, 6. 1058, 21. 1059. 35. 1060, 36. 1088, 11. 1103, 1. 22. 1137, 40. 1147, 12. 37. 1151, 16. 1162, 46. 1167, 27. 1168, 48: 1172, 44. 1182, 26. 40. 1190, 23. 1192, 27. 1194, 47. 1201, 21. 1202, 31. 1203, 45. 1213, 2. 1251, 45. 1281, 23. 1283, 98. 1324, 36. 1349, 35. 1354, 38. 2172, 23. 2182, 7. 2184, 18. 2185, 15. 2213, 38. Heautontimorumeno 678, 40. 706, 23. 766, 4. 772, 42. 776, 9. 778, 3. 802, 3.12.39.44.824,33. 946, 35. 959, 25. 996, 32. 1017, 37.1188, 11, 1201, 25. Ff 2 1324,

Tiro in pandecte 186, 4. . 1324, 21. 1953, 33. 2172, 41. Hecyra 188, 34. 203, de agricultura Titianus 29. 611, 47. 706. 34. 712, 365, 41, 4. 730,43. 825,2. 869,38. Titinnius 40, 30. 112, 8. **1886**, 10. 893, 6. 899, 36, 215, 3. 683, 38. Barbaro 901, 9. 908, 10. 1181, 5. 694,22. 717, 9. Barathro 1175,46. 1324, 29. 1484, 181, 36. 183, 38. 185, 36. 212, 24. Coeco 194, 19. 33. 1948, 19. 1951, 37. Ferentinati 686, 23. Ge. 2763, 10. mina 898, 30. Hortensio Theocritus 484, 28. 496, 24. 117, 17. Iurisperita 177, 7. 2430, 37. 2509, 33. 2563, Praelia 99,22. Proclia 13. 1010, 32. Pfaltria 629, 42. Theoffifus 701, 14. 1134, 762, 31. Quinto 789, 22. 29. 801,6. Setina 98,21. 183, Theognis 480, 21. 34. 46. 189, 28. 190, 33. 192, 16. Tibicina 189, 42. Theophraftus 484,32. 2607, 10. 2608, 44. Trabea 215, 4. Theopompus 731,9. Philip-Traianus primo Dacicopicon nono 1198, 46. rum 682, 27. Troins Pompeius de ani-Thucydides 706, 3. 1070, malibus 79, 4. quarto 41. 1009, 36: 1170, 25. 1172, 18. 1181, 35. 1195, 706,34. libro nono 110, 45. vigesimo secundo 40. 1202, 23. 1203, 36. 1203, 47. primo 1100, 44. 645, 22. 1178,6. 1181, 45. 1184, 9. Trypho Grammaticus 909, 23. 1186, 37. 1200, 19. -37. 937, 3. 1110, 27. 1208, 33. secundo 1100, 36. Tubero 181, 32. 1210, 26. quarto 1192, 6.

1192, 31.
Tibullus 66, 42. 70, 4. 105,
41. 117, 46. 682, 1.

1198, 36. octavo 1180, 32.

Turpilius 1319, 13. 2574, 34. Demetrio 397, 10. Epiciero 1326, 6. Lindia 1326, 2. 1327, 1. Parate-

rula 866, 6.

Vale-

Valerius Phormione 679, 39. 712, 13. Valerius Antias 649, 22. secundo 186, 8. quarto 767, 12. vigelimo lecundo 186, 10. septuagesimo quarto 872, 21. Valerius Maximus secundo memorabilium 677, 25. Valgius Grammaticus 79, 3. 116, 23. de rebus per epistolam quaesitis 84, 25. 109, 44. Epigrammade Tralatione te 84, 3. 382,8. Marcus Terentius Varro 24, 15. 40, 29. 45. 43, 20. 23. 56, 20. 59, 25. 47. 60, 18. 62, 26. 64, 27. 74, 48. 76, 36. 80, 21. 81, 44. 85, 44. 86,42. 94,36. 98, 28. 103, 25. 104, 13. 106, 7. **21.** 07, 23. 112, 9. 114, 21. 117, 22. 215, 8. 277, 15. 278, 35. 377, 39. 382, 9. 421, 33. 423, 27. 434, 15. 484, 39. 487, 1. 512, 45. 5 14, 19. 26, 33.40. 517, 4. 5 44, 20. 545, 46. 791, 28. 792, 2. 4c. 46. 793, 43. 817, 13. 879, 27. 1476, 7. 43. 1725, 14. 1897: 17.

1904, 48. 1905, 41. 2033, 23. 2040, 45. 2230, 17. 2233, 19. 2236, 14. 2243, 22. 2248, 20. 2255, 39. 2256, 11. 2261, 17. 2262, 19. 2282, 32. 2284, 17. 43. 2285, 39. 2286, 31. 2290, 45. 2356, 43. 2446, 27. 2447, 17. de actionibus scenicis 61, 10. 74, 39. tertia 119, 47. 681, 43. Admirandis 55, 34. 64, 13. 69, 37. 106, 15. 2791, 47. Agemoro 50, 19. Phylargirium Iunium age modo vocatur haec Satyra, uti et apud Sosipatrum hoc loco 94, 15. et alibi Archemoro, quae puto corrupta esse 97, 5. Andabata 684, 32. 898, 10. Annalium tertio 81, 17. Antiquitatum humanarum duodecimo 759, 7. de bibliothecis 67, 23. 106, 23. secundo 119, 34. in Catamito 2169, L Chorographia 609, 20. ad Ciceronem 377, 28. tertio 373, 20. quinto 372, 1. octavo 81,7. decimo tertio \$1,31. vigelimo quarto 908, 29. Cynorhetore 364, 33. Cynico 789, 20. Ff 3 EphoÉphemeride 711, 19. Epistolicarum quaestionum 395, 21. primo 111, 35, tertio 81, 1. quarto 84,30. fexto 97, 3, 371, 15, feptimo 55, 46. octavo 84, 5. de forma Philosophiae 79, 44. Fundanio 759, 7. de grammatica 2286, 4. de gente populi Romani, libro primo 100,33. 104, 41. tertio III, 1. Hebdomadon nono 119,45. de lingua Latina 80,35.602, 3.759, 41. libro quarto ad Ciceronem 1350, 2. 56, 9. undecimo 61, 5. 114, 24. 115, 15. decimo tertio 112, 35. vigesimo fecundo 115, 13. ad Marcellum 2706, 34. 41. libro septimo 2707, 27. Laterensi 365,9. 887, 34. Magno talento 868, 14. Mensuralibus 118, 25. ad Neronem 105,14. Nepote 44, 7. in lib. numerorum 2008, 47. de Numismatis 684, 42. Plautorino 81, 17. Plautinarum quaestionum libro de poësecundo 483. matis 58, 34. 76, 37. 113, 10. fecundo 822, 22. 201, 5. Poëtico libro 395,

19. 860, 39. Praetoriana 372, 15. Pseudonea 595, 119. Rerum humanarum 79,3. primo 891,36. decimo octavo 59, 21. Ruflicarum 49, 16. 898, 43. primo 105, 38. 108, 42, 115, 5. 372, 30. 654, 12. 892, 40. secundo 60, 45. 657, 45. tertio 100, 35. 108, 40. 115, 5. 654, 10. de rebus urbanis tertio 108, 27. Rhetoric. tertio 872, 16. Satyra 971, 5. αλλος έτος ήςακλης 697, 23. de vita populi Romani libro primo

P. Terentius Varro Atacinus 45, 9, 70, 7, 111, 6, 759, 8, 2777, 39, belli Sequanici libro secundo \$77, 26.

Velius Longus 73, 18, 18

45. 2292, 18. ad fecun-

dum Aeneidos 153, 17.

714, 42.

Vellejus Celer 910, 19.

M. Vellejus Paterculus libro primo 706, 41.

Verrius Flaccus 43,39.65, 22. 69, 43. 75, 15. 16. 20. 78. H. 70. 4. 28. 82.

29. 78, H. 79, 4. 38. 82, 25. 84, 39. 95, 39. 101, 11. IN GRAMM. LAT. Lib IV. Cap. IV. Self. III. 455

114, 7. 196, 2. 361, 44. Vipianus ad Sabinum 883, 17. liber undecimo ad 372, 48. 683, 18, 791, 381. edichum 607, 24.

792, 35. 2215, 37. 2216,

44. 2778, 35. 2779, 25, Vmbrius Primus 171, 22.

42.

Victor Grammaticus 545, 29.

Victorinus 237, 1. 2707, 39, 2708,23.

Caefellius Vindex Gram-

libro maticus 695, 34. primo 93,28. lib. B. literae 213, 30. libro L. literae 276, 32. Stromateo

685, 11. 696, 12.

Visellius 793,38.

173, 4. Xenophon 1191, 14. Ageli-

lao 1173, 47, 1212, 48. αναβάσεως tertio 1201, 32. ἀπομνημονευμάτων

a. 1089, 23. 1102, 13. 1142, 22. 1166, 42. 1175,

15. 19. B. 1198, 10. d. 1191, . 10. Ελληνικών δ. 1173, 34. Hierone 1178, 46.

Οἰκονομικῶ 1174, 11. 1178, 7. maidéias 2. 1190, 7. 1204, 46. d. 1209, 16.

1211, 5. e. 1183, 4.

CAPVT V.

TREE TORES

DE

ANTIQUIS RHETORIBUS INPRIMIS FRANCISCI PITHOEI IN COLLECTIONE.

Grammatici fuere: itaque iam suo tempore Svetonius, ut Grammaticorum, ita Rhetorum vitas scripsit. Sed plerorumque scripta periere; nisi quod quorundam fragmenta in libris eorum, qui servati nobis sunt, remansere. Sed quae scripta ex illo naustragio velut enatarunt, ea paulatim vel singula, vel cum aliorum comitatu, per literarum formulas prodiere ad usus communes. De his igitur ita dicensus, ut primum Collectiones minores, deinde maiorem Pithoet recenseamus, et per eam occasionem de singulis, quae necessaria scitu sunt, tradamus.

SECTIO L

Sunt ante Pithoeanam Collectiones Rhetorum fa-

A. 1521. Basileae ap. Frobenium Beatus Rhenaus edidit Volumen Rhetorum 4. sub titulo: Veterum aliquot de arte rhetorica praeceptiones. Insunt autem hi: Rutilius Lupus, Romanus Aquila, Iulius Rusinianus, Sulpicius, Victor, Auctor incertus de Rhetorica, qui incipit: omnes res iuxta rhetoricae indagationem etc. Aurel. Augustin. de pedibus et metris, Emporius, et e Graecis

e Graecis Aphthonius e versione lat. Catanasi. Vsus erat Rhenanus in prioribus tribus Ms. Spirensi.

A. 1523. f. Venetiis et 1537. 8. ap. Aldum editi sunt aliquot Rhetores, superioris collectionis tres priores, cum Rhetoricis Trapszuntii, h. e. versione lat. Aristotelis Rhet. L. III. et Rhetorica eiusdem ad Alex. e versione Philessi, et Paraphrasis Rhetoricae Hermogenis e versione Hilarionis Veronensis, Prisciani praeexercitamentis, Aphthonii progymn. et Fortunatiano.

A. 1523. Paris. apud Rob. Stephanum iidem editi sunt, qui in ed. Basileensi erant, addito ex Aldina Aphthonio.

SECTIO II.

ANTIQUORUM RHETORUM amplissima collectio exorta est e Bibliotheca Francisci Pithosi Paris. 1599. 4. In qua veterum editionum lectiones saepemutatas esse a Pithoeo, et aliquando in peius, queritur Barthius p. 2576. Adversar. item pag. 159. ad Claudianum. Insunt

1. Ex P. Rutilii Lupi de figuris sententiarum libris II. excerpta p. 1—12. Alius a Rhetore hoc et antiquior suit P. Rutilius Lupus, quem perstrinxit Lucilius. Vide Dousam ad Lucilii fragmenta p. 110. 136. Primum hic libellus editus est, quod scimus Venet. 1519. 8. deinde in variis collectionibus rhetorum. Iac. Thomasium emaculare et illustrare hunc Rhetorem voluisse, discimus ex eius programm. pag. 276. Quintilianus IX, 2. ait, Lupum quatuor Gorgiae libros (non veteris Leontini illius, sed alius sui temporis) in unum contraxisse. Non igitur ab ipso Lupo distributio in duos libros est, quod Vossio etiam animadversum p. 94. de Rhetorices natura et lib. V. Instit. Or. p. 289. Ad illud Ff s

Gorgiae opus Graectini, ubi pluribus unius cuiusque ratio reddatur, lectorem temittit Lupus p. 10. edit. Pl-thoei, quod tanto magis aoto, quia Barthius, indicem scriptorum a Lupo laudatorum texens lib. 55. Adversarc. 1. Gorgiam omisit. Callinicus Sophista scripserat ad Lupum (alium a nostro). rees ratio sphista scripserat ad lupum (alium a nostro). rees ratio sphista scripserat ad lupum (al

- 2. Aquilae Romani de figuris sententiarum et elocutionis ex Alexandro a) Numenio liber p. 13-23.
- 3. Iulii Rufiniani de eodem argumento, quae Aquila praetermist p. 24 — 38.

Hi tres scriptores cum aliis quibusdam Rhetoribus antiquis latinis editi aliquoties sunt. Sed eos nuper cum notis eruditissimis edidit Lugd. B. Dav. Ruhnkenius V. C.

. 4. Chris vel Curis Fortunations b) Consults artis Rhetoricae scholicae libri III. per quaestiones et responsiones p. 38 — 78.

Hos

- e) De hoc Alexandro, cuius liber de figuris Graece exstar, quemadmodum et de aliis Rhetoribus Graecis dictum libro IV. Bibl. Graecae.
- b) Pertunionum male vocat Io. Sarisberiensis VIII, 6. seq. Policratici, atque inde Durantius Cafellius in Variis Lect. Consultus Chirius Rhetor dicitur Scaligero V. de emendat, temporum p. 483. Intercidisse purabat Iac. Durantius Casellius II, 6. Variar. reprehensus a Crenio XIV. Animadvers. p. 81. ubi e Iani Parrhasii Epist. 57. profert verba, quibus testatur,

in antiquo Codice pro Chirie Pertunatiano legi Chriae Fortunatiani: et ex personati Oporini Grubinii Amphotidibus Scioppianis Parif. 1611.8. editis p. 141. Dolet Scioppia, quod non eadem felicitate in Chirio Fortunatiano ex ungulis Gifanjanis reglutinando et publicae utilitati redonando usus fuerit: nam eum scriptorem nunquam editum, a Theodoro Zwingero Giphanins, obligata editionis fide, acceperat. Parum quidem latinus scriptor, sed nequaquam ineptus pro tempore, quo vixit, dicitur hic Fortunatianus a Io. Clerico V. C. parte L Artis Criticae p. 440.

'Hos libros, post Basileensem ac Venetam editionem, recensuit P. Nannius Lovan. 1550. 8. cuius haec funt verba in praefat. Cum super auxie disquirérem, quemnam patissimum ex Rhetoricis domi meis privatim prælegerem, et Quintiliani prolixitatem horrerem, nec liber ad Herennium satis habere compendii videretur: incidi tandem in scholia Fortunatiani, in quibus ille summa cum luce nec minori brevitate omnia technica tum Latinorum tum Graecorum rhetorum in unum contulit, et quae ex Hermogene, Dionysio Halicarnasseo, Demetrio Phalereo vix transferri poffe videbantur, claris et vividis vocabulis latine expressit, adeo ut qui se corum virorum interpretem velint, necessario hunc legendum habeant, in qua parte fibi nec Trapezuntius nec Theodorus Gaza defuerunt, qui utinam plura ab eodem auctore mutuare potuissent, profesto res suas et distinctiores et clariores effecissent. Caeterum dum huic castigando operam impendo, (maculosus enim et mutilus in lucem exierat) opportune in mentem venit similia et eiusdem generis apud B. Augustinum reperiri. Hic dum utriusque rhetoricam confero, video illis plerumque et verbis et sententiis convenire. Procedo ad Dialecticam utriusque, nihil omnino varietatis deprehendo. Miror quid acciderit, ut quae vel Fortunatiani ad Augustinum: vel quae Augustini ad Fortunatianum tranfierint, nisi fortasse alter alterius Praeceptor fuerit, et Magistri traditiones ut sieri solet suis libris impres-serit. Vtut est, id liquido assirmare licet, id opus aut vere esse Augustini, aut dignum Augustino. In hoc erudito opere Fortunatianum, qui Maximi etiam et Balbini et Pupicni vitas scripsit, teste Capitolino, Hermagoreorum doctrinam plane expressisse notat Vossius p. 18. de Hist. Latinis. Vide et Francisci Hottomanni ICtum sive de optima ratione iuris iuterpretandi, quo libro excerpta e Fortunatiano exhibet inter alia, eaque valde

valde commendat ICtis. In Epigrammetihus Vett. Pithoei lib. IV. p. 124. haec leguntur in Curii sive Chirii Fortunatiani Rhetoricam:

Quisquis Rhetorico festinat tramite dossus, Ad teges et iura trahi, bene perlegat artis Hoc opus, et notum faciet per compita callem.

Gifanius in Iustiniano, ubi recenset scriptores aliquot, qui Iustiniani aevo claruere, addit, et Fortunationus, cuius poëmata habeo manuscripta. Nescio, inquit Barthius litteris ad Daumium, fit ne ille Chirius Confultus Fortunatianus, cuius habemus Dialesticam absque anno impressionis, charactere veteri exscriptam in 4. Exstat etiam hic libellus inter Opera Augustini T. 1. pag. 261. et utique est Augustini, sed e Fortunatiano, qui Iustiniani aetatem longe antecessit, excerptus. Prodiit Fortunatiani Rhetorica etiam Argentinae 1568.8, cum praef. Valentini Erythraei. Gasaubonus ad Capitolini Maximum et Balbinum p. 138. Legi nuper apud Virum do-Etum, editam olim in Italia huius Fortunatiani historiam fuisse. Tamen Transalpinorum neminem esse puto, qui unquam viderit. Onufrius Panvinius in Commentario ad faltos Romanos p. 265. Chirius Fortunationus V. C. Afer, cuius Hieronymus c) et ab eo Sophronius meminere, rationem inveniendi indictiones onnuas conscribens, nullam earum originis mentionem facit. Scriptum illud vidisse se negant Petavius XI, 41. doctrinae temporum, et Tillemontius Tom. 4. Historiae Imperatorum p. 230.

5. Marii Victorini Rhetoris urbis Romae expositio in 1, et II. Rhetoricon Ciceronis p. 79 — 239.

Haec

e) Hieronymo de Scriptoribus eiusque commentarios in Evange-Eccl. c. 97. sermo est de Fortunasiano Airo, Aquilejens Episcopo, scriptos sermone.

Hase saepe edita fuit eum seorsim, tum libris Ciceronis Rhetoricis adiecta. De ipso Victorino Afr. vide Launojum p. 51. seqq. dissertationis de Victorinis. An Hieronymi praeceptor fuerit, dubitat Huetius p. 234. de claris interpretibus. Alia eius scripta recenset Clariss. Caveus in scriptoribus Ecclesiasticis. Quatuordecim genera definitionum ex huius Victorini libro firgulari, ut suspicor, de definitionibus abbreviata refert. Isidorus Hisp. lib. 2. Orig. cap. 29. Idem cap. 25. ait, Porphyrii Isagogen a Victorino Oratore in latinum translatam fuisse: et cap. 28. laudat librum Victorini de syllogismis hypotheticis, quem et Cassiodorus memorat in libro de Dialectica. Emendationes in Victorinum Marini Becichemi Scodrensis occurrunt in eius Centuria prima Epistolicarum quaestionum p. LXXX. fq. cap. p. 17 - 29. Venet. 1506. f. Vide et quae supra in Cicerone dicha funt et in Boethio.

6. Sulpicii Victoris ad M. Silonem generum infitutiones oratoriae, e Zenonis Rhetoris praeceptis maxime collectae, ut ipse initio libri testatur, et Zenomem iterum citat pag. 247. 262. Has a Nicol. Fabro Pithoeus accepit, recognitas cura Aemari Ranconeti pag. 240 — 275.

Prodierunt una cum aliis Rhetoribus antiquis latinis e Ms. Spirensi cura B. Rhenani Basil. 1512. 4. apud Frobenium et Paris. 1528. 4.

7. Emporii Rhetoris de Ethopoeia ac loco communitiber p. 278 — 283.

Post Cassiodorum vixisse colligit Vossius, quem vide lib. de Rhetoricae natura p. 95.

Eiusdem praecepta demonstrativae materias et de specie deliberativa p. 283 — 289.

Hic quoque in iam laudatis occurrit collectionibus,

8. Aurelii Augustini praecepta Rhetorices pag. 290 — 302.

Haec Augustini esse haud videntur, uti recte iudicant Benedictini in sua Augustini editione, unde illa in appendicem Tomi 1. inter spuria rejecerunt. Confer. supra num. 4.

9. Iulii Severiani Syntomata d) sive praecepta artis Rhetoricae, summatim de multis collecta, ad Desiderium p. 302 — 312.

Haec ex recensione Lucae Fruterii cum eiusdem Fruterii reliquiis, vulgata a Iano Dousa Antverp. 1584. 8. Quod vero titulus prae se fert, tunc priapud Plantin. mum in lucem emissa esse, error est, cum multis ante annis Secundus Curio adiecerit Partitionibus oratoriis Ciceronianis: nec paucis locis emendatior est editio Oporiniana, ut notavit Vossius de Rhetorices natura p. 95. Iterum editus erat libellus a Sixto Popma, sub nomine A. Corn. Celsi de arte Rhetorica Colon. 1569. 8.0) Severianum ad Codices Msf. collatum cum eius libello de locis dialecticis edere voluit Labbeus. Editionem moliti etiam sunt so. Wowerius et Dionysius Lambinus. Notas in hunc libellum edidit Heumannus in Poecile L. III. p. 378. Vide nov. Bibl. Mff. p. 45. Severianum (non Iulium Servianum ut e Plinii VIII. Epist. 6. et X, 2. coniiciebat vir doctus) auctorem esse praeceptorum horum artis Rhetoricae, constat ex inscriptione codicum, quam confirmat Sidonius Apollinaris lib. 9. Ep. 11. et 15.

Nec ista sola sunt perita pestora

Severianus ista Rhetor altius. etc. adde carm. 15.

10. Rufini

d) Syntomata vox graeco-barbara, ut barbare latini fecere etiam Epitomata.

e) B. Fabricius cum hanc Bibliothecam congereret, ignorabar, falso tributum esse Celso, et eundem libellum de Rhetorica esse cum Severiani Epitomatis. Itaque et addebat T. II. et mirabatur, non additum effe Collectioni huic a Pithoeo. Animadvertit post errorem et correxit in Bibl. lat. med. et ins. actatis in Iulio Severiano.

10. Rusini f) versus de compositione et metris Oratorum, et de codem argumento variorum auctorum 10ca ab eodem collesta p. 312 — 321.

Apud Latinos ait p. 318. de numeris oratoriis scripsisse Ciceronem, Victorinum, Eusebium, Terentianum, Varronem, Probum, Charifium, Diomedem, Quintilianum, Donatum, Victorem, Servium. Apud Graecos Thrafymaehum, Naucratem, Gorgiam, Ephorum, Isocratem, Theodectem, Aristotelem, Theodorum Byzantinum, Theophrastum, Hieronymum.

- 11. Prisciani Grammatici Caesariensis de pracexercitamentis Rhetoricae ex Hermogene liber p. 322 -- 341. faepe editus cum reliquis Prisciani scriptis, et ab Elia Putschio adiectus in Grammaticis antiquis. Exstant etiam cum Alardi Amstelodamensis notis in tomo posteriore. operum Rudolphi Agricolae, Colon. 1539. 4. p. 77.
- 12. Rhetoricae compendium ex Magno g) Aurelio Cassindoro p. 332 — 342. petitum ex eius libro de septem disciplinis, qui inter Cassiodori opera saepius prodiit, novissime Rotomagi 1679, f. studio Io. Garetii monachi Benedictini.
- 13. Bedae Presbyteri de Schematibus et tropis Sacrae Scripturae liber p. 342 - 355. editus est non semel, cum inter opera Bedae novissime Colon. 1688. Tom. 1. pag. 42. seq. tum seorsim Venet. 1522. Basil., 1536. 8. etc.
- 14. Isidori Hispalensis de arte Rhetorica liber, reliquo opere felectus, p. 356 - 358. depromptus ex libro ecundo operis de Originibus.

19. Alcuini

Rufini, intellige Grammati- collectos memoravimus. Antiocheni, cuius commentainter Grammaticos a Patichio

g) Perperam Marcum appellant doctifimus Caveus in Histor. literaria et plerique alii.

15. Alcuini sive Albini de arte Rhetorica dialogus eum rege Carolo p. 369 - 382. ex libro de septem artibus, sed qui non integer ad nos pervenit, uti ad Elize Putschii Grammaticos observavimus. iste primum editus est a Matth. Galeno, Selando, de quo v. Miraeus Scriptor. Eccl. c. 95. p. 192. ed. II. de Rhetorica seorsim prodiit Duaci 1564. 4. ex recognitione Matthaei Galeni et a. 1529. 8. Hagenoae per Menradum Moltherum. Parisiis quoque inter alia Alcuini opera 1617. f. Prodiit etiam cum Grammatica Alcuini et Dialectica Ingolft. 16041 4. et inter opera eiusdem ab Andrea du Chesne edita.

Cum rarius reperirentur huius Collectionis exempla, cam correctiorem et notis instructam edere instituit Claudius Capperonerius: sed opus non absolvit, praeventus morte. Sed quae ille ad exemplum fuum Icriplerat, eius ex fratre nepos, rogatu Schoepflini concessit Pnil. Christiano Rangio Argentoratensi, qui novam editionem moliebatur. Sed et iple operi immortuus est. Eo tamen mortuo, facta est nova editio Argentorati 1756. 4. additis utriusque notis: quae in Rufimi libello desinunt. Additus est Marciani Capellas Liber de Rhetorica ex editione Capellae Grotiana.

CASP. BARTHII INDEX AVTORVM QVI IN RHETORIBUS LATINIS LAVDANTVR

ad paginas edit. Francisci Pithori.

eschines Socraticus 169. Apollodorus 292. adde dia-Aesopias fabulae 322. log, de causis corruptas eloquent. 437. Alexander Numenius 24. Apostolus 343. 345.

Att w

Actus Apostolorum 344. 308. 310. 311. 312. 316. 318. Archilochus 322. 319. 321. 329.0333. 338. Aristoteles 2. 6, 19. 86. 99. 341. 378. tertio Rheto-100. 101. 103. 109. 146. · ricarum artium 19. in li-156. 160.- 169. 173. 174. bro de Rep. 80, 319. ad 189. 230. 313. 315. 316. Herennium in arte 315. 321. de Catilina interfi-318. 320. 321. 937. Atratinus 72. ciendo 155. contra Her-Augustinus 381. magoram 161. Clearchus 1. Caelius 381. Cleochares 3. Caefar 25. Cornificius (ad Herenn.) Calvus 22. 310. Cato 25. 27. 28. 70. 237. 249. 29. M. Cato 23. 25. 26. 27. 28. Cornutus 36, Daphnidius 5. 70. 237. 249. 285. de re Demetrius Phalereus 1. 11. Floriana 61. Demosthenes 1. 3. 5. 6. 7. 8. Celfus 69. Charifius 3.8.11. Fl. Solipa-9. 10. 11. 14. 15. 16. 19. 21. ter Charisius 318. 290, 302, 315. Charmidas 75. Demochares 1. 6. Democrates S, Augustini Christianorum opinio 161. Citero 19. 14. 15. 16. 17. 18. praeceptor 299. Democritus 318. 19.20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 46. 51. Dinarchus 4. 11. Diomedes 318. libro secun-59.61.62.63.64.70.71. do artis suae 315. 72.75. 79. 80. 81. 85. 89. 93. 95. 96. 98. 99. 100. 101. Donatus 318. 105. 106. 111. 112. 114. 116. Ennius 26. 345. Ephorus 315. 316. 321. 121. 124. 125. 132. 134. 135. Eusebius 318. 136. 146. 148. 149. 153. 154. Ezechiel 343. 346. 157.158.160.161.164.169. Fannius 316. 175.179.185.188.189.229.

235. 242. 246. 249. 269.

283. 290. 301. 302. bis 303.

304. 305. bis 306. 307.

Fabr. Bibl. lat. T. III.

Fortunationus 340. 341. . .

Georgius Leontinus 10. 18.

C. Grac-

100. 190. 318. 319.

Gg

· C. Gracchus 301.

B. Gregorius 354.

Hegefias 3. 4. 7. 10.

Hermagoras 39. 45. 51. 53.

291. 292. 293. 294.

Hermes trismeg. 151.

Hermogenes 322. Hefiodus 322, 324. Hieronymus Graecus Rhethor 318. Hieronymus Stridonensis 345. Homerus 279. 324. Horatius 32. Hyperides 2.6.7.8.9.10.11. .Incerti 2.4.7.8. 10. 11. 70. 323. Indorus it. Isocrates 18. 189. 241. 314. 316.317.318. Licinius Calvus 22. Lucilius 25. 28. 29. 37.71. Lucretius 102. 150. Lycon 9. Lycurgus 1.2.4.5.10.12. Lycurgus Legislator Lacedaem. 93. Lyfias 4.5.6.7.8.9.10.302. Martomannus 51. 99. 229. eius commentarios sequi se profitetur Sulpicius Victor 264. Myron 6.7.

Oratores 345. Persium innui notat Barthius 34.35. Philosophus 47. 101. 102. 103, 108. 109. Plato 2.80.86.143.291.318. 111.114.119.174.185.290.

Naucrates 318.

Plautus 27. Poëtae incerti 34. 324. 345. Christian. 351.

Pompejus Messalinus 319. Probus 318. Proculejanum dictum 2. Psalmi 343.344.345.346.

Pythias Rhetor 3.4. Quintilianus 315. 318.333. Saliare carmen 71. Salluftius 24.34. 37. 82. 85.

130. 142. 320. 325. Saturnus 86. puto legendum Socrates. Servius 318.

Simonides 74.75. Socrates 86. 173. 324. Solon 93. Soficrates 3. 10. Stratocles 3. 12.

Terentianus 318. 319. Terentius 20. 27. 32. 127. 130. 135. 179. 180. 191. 341. 348.379.

Theodettes 316. 318. 321. Theodorus Rhetor 53. 293. 294. 295. Byzantius 318.

Theophrastus 2. 173. 314 316. 317. 318. 321. Thee

IN RHET. ANT. Lib. IV. Cap. V. Seff. II. 467

Theopompus 914. Thrasymachus 318.319. Timarchus 12. Varro 95. 318. Victor 318 Victorisus 114. 318. 329.341. Virgilius 14. 24. 25. 26. 27. 28.29.30.31.32.33.34.35

36. 37. 84. 90. 125. 129. 142.144.145.151.152.156. 167. 168. 170. 179. 232. 265. 279. 280. 324. 325. 330. 342. 343. 344. 346. 347. 348: 351.

Xenocrates 189. Zeno 240.

INDEX IN SVETONII LIBROS DE GRAMMATICIS ET RHETORIBVS. VITASQVE ALIQVOT POETARVM LATINORVM.

Jo ques Rom. gener. Q. Aclii auxit ab omni parte Grammaticam. Gr. c.2. Praeconinus dictus, quod M. Antonius Rh. t. pater eius praeconium fecerat: et Stilo, quod nobilissimo erationes | cuique scribebat Gr. 3. Socer Servii Claudii, qui librum eius nondum editum fraude intercepità

Afranius citatur in Terentii vita.

Claudius Agaternus, Medicus Lacedaemonius in vita Perfii.

C. Albutius Silus, infra, Si-. lus.

Aelius Lanuvinus, e- Pompilius Andronicus, vide Pompilius.

Antisophistis acerbior Orbilius Gr. y.

Scribonius Aphrodisius, Orbilii fervus atque discipulus Gr. 19. L. Apulejus Gr.3.

Archelaus Gr. 2. infra in Lucilioù

Aristarchus ο Βελίζων Gr.

Aristarchi aequalis Crates Mallotes Gr. 2.

Petronius Aristocrates Magnes, vita Persii.

Arria Thraseae uxor, cognata Persii poetae. id. Afinius Pollio in libro, quo

Gg 2. Sallu-

468 INDEX IN SVETONIVE DE GRAMM.

Afinium historiam componere aggressum praeceptis dicendi instruxit Attejus Philologus suadens

tejus Philologus luadens ut noto civilique et proprio fermone uteretur.

Afinii Galli epigramma. Gr. 22.

Attacinus Rh. 22.

Capito Attejus ICtus cita-Gr. 10. 22. Attejus Philologus citatur

Gr. 7. de eo Gr. 10. libertinus, Athenis natus, inter Grammaticos Rheinter Rhetores Grammaticus. Gniphonis auditor docuit Apprum et Pulchrum Claudios fratres. Philologus ab semet nominatus id. scripsit Epistolas ad Lucium Hermannum id. Commentarii eius paucislimi exstant id. licet hylen omnis generis octingentos libros testatur se coegisse id. de eius breviario rerum Rom. infra in Sallustius.

Augustus Imp. Rh. 1. et vita Horatii ubi plura.

Sallustii scripta repre- Aurelius Oppilius, v. Ophendit Gr. 10. pilius.

Caesius Bassus Persii amicus, vita Persii, ei edendum librum suum Per-

flus commissi id.

Furius Bibaculus Gr. 4.

eius versus Gr. 9.11.

M. Brutus legum og liber

M. Brutus legum ac libertatis auctor et vindex Rh. 6.

Q. Caecilius Epirota Attici libertus Gr. 16. primus Latine ex tempore disputavit Gr. 16.

Caecilius Terentium admiratus in Terentii vita.

M. Caelius oratione quem pro fe de vi habuit Rh. 2. Caesar et primo imperii anno, publice quoque

bis antea declamavit Rh.

1. versus in Terentium.

Terentii vita.

Calpurnius Sura Persii ami-

cus. vita Perfii. C. Canutius Rh. 4. infra. Isaurici.

Oppius Cares, vide Oppius. Catonis verborum fur Sallustius, infra Lenaeus.

Valerius Cato Gr. 2. infra in Lucilio: literator, poëta fimul et Grammaticus notiflimus Gr. 4.

ET RHETORIBVS. Lib. IV. Cap. V. Sect. II. 469

de eo Gr. 11. libellus indignatio, id, praeter Grammaticos libellos feripfit poëmata ex quibus probantur Lydia et Diana id.

Chrysippi libri circa septingenti. vita Persii. Ciceronis Philippicae Rh. 5.

versus ex Limone, vita Terentii. Epistola ad Marcum Titianum Rh. 2. ad Dolabellam Gr. 14.

ad Atticum Gr. 14. et 16. Cicero ad praeturam ufque

Graece declamavit, Latine fenior quoque Rh.

1. et 2. Servius Claudius, eques Ro-

manus auxit ab omni
parte Grammaticam Gr.
2. librum foceri (L. Aelii) nondum editum

fraude intercepit Gr. 3.

Sextus Clodius e Sicilia, Latinae Graecaeque eloquentiae Professor Rh. 5.

docuit M. Antonium

triumvirum id.

Q. Confentius citatur in Terentii vita.

Controver fiae collectae editaeque Rh. 1. Graecis συντάξεις, vel fictae vel exitiales id.

de eo Gr. 11, libellus in- Cornelius Epicadius Gr. 12., dignatio, id, praeter Cornelius Gallus Gr. 16.

Cornelium Alexandrum

Grammaticum Graecum imitatus Hyginus Gr. 20. propter antiquitatis no-

propter antiquitatis notitiam Polyhistor dictus et Historia id.

Cornelius Nepos citatur Rh.
3. et in Terentii vita bis:
eius libellus quo distinguit literatum ab erudi-

to Gr. 4.

Annaeus Cornutus tragicus fectae Stoicae, qui libros Philosophiae reliquit.

Ab eo introductus in Philosophia A. Persius. Perfii vita.

Lucius Cotta, infra in Ennius.

Lucius Crassitius Pasides, (deinde Pansa) Tarentinus Gr. 18. mimographos adiuvit id. Commentario Smyrnae edito inclaruit id.

Crates Mallotes Aristarchi
aequalis, primus Grammatices studium in Vrbem Romam intulit Gr.
2. plurimas Legationes
suae ab Attalo Rege
tempore angocious secit, assidueque disseGg 3 ruit

ruit Gr. 2. infra in Ze- Quod duos

Cajus Curto Caesaris caufam defendens Rh. 1. Curtius Nicia Cn. Pompeji

et Ciceronis familiaris
Gr. 14. eius de Lucilio
libros fatira comprobat id,

P. Lutatius Daphnis, infra Lutatius,

Declamationes plerique Oratorum ediderunt Rh. 1. Dionystus Scytobrachion

Gr. 7,

Domitii Aenobarbi et L. Licinii Craffi cenforum edictum contra Rhetores Rh. I.

Domitius Marsus citatur Gr. 9. et 16.

Ennium Poëtam et Livium tragicum utraque lingua domi forifque docuisse adnotum est: nihil amplius quam Graece interpretetabantur, ac si quid Latine ipsi composuiffent praelegebant Gr. 1. annales eius in libros divisit Q. Vargontejus quos certis diebus in magna frequentia pronunciabat Gr. 2.

Quod nonnulli tradunt duos libros de litteris fyllabisque, item de metris ab eodem Ennio

editos, iure arguit Lucius Cotta posterioris Ennii este, cuius de augurandi disciplina volu-

mina feruntur id.

Cornelius Epicadius Gr. 12,
vide Cornelius,

Epidius M, Antonium et

Augustum docuit Rh. 4. Eratosthenes primus Philologi cognomen sibi vindicavit Gr. 10.

Fenestella citatur in vita Terenții bis,

Verrius Flaccus, infra, Verrius, Furius Bibaculus, vide Bi-

boculus,

M. Antonius Gnipho Gr. 7.

memoriae fingularis,

Graece Latineque doctus, nec unquam de mercedibus pactus, eoque plura ex liberalitate discentium consecutus. id. Docuit Iulium Caefarem et M. Ciceronem,

etiam praetura fungentem id. et Attejum Philologum Gr. 10. Declamayit non nisi nundinis.

Scri-

plit mulei, licet Attejus Philologus folos eius putat libros duos de Lutino fermone, caetera discipulorum Gr. 7.

Veteres Grammaticiet Rhetoricam docebant, ac multorum de utraque àrte commentarii feruntur Gr. 4. Grammaticorum problemata, periphrases, elocutiones, e. thologiae id. Quidam Grammatici statim e ludo transiere in forum, inter praestantissimos recepti patronos id.

Laberius Hiera Gr. 13. inf Laberius.

Historiam primus libertinorum scribere orfus Octacilius, non nisi ab honestissimo quoque fcribi folitam Rh. 3.

Horatius citatur Gr. 9. seriptum quaestorium inipetravit, id est munus scribae. vita Horatii. Seculare carmen fcribendum ei iniunxit Augustus id. Elegos et epistolam prosa oratione quasi commendantis se Maecenati, supposita putat Svetonius ibid.

C. Iulius Hyginus de quo Gr. 20. Palatinae praefeclus Bibl. imitator Cor. nelii Alexandri Polyhistoris id.

Siscennius Iacchus, vide Si-- scennius.

Isaurici sectam in rep. adadministranda sequitur C. Canutius Rh.4.

Iunius Iuvenalius ad memediam fere aetatem declamavit, vita Iuvenal. -Satira in Paridem pantomimum poetamque Claudii Neronis id. Ea quoque quae prius fecerat inferciit novis scriptis id.

Q. Fabius Labeo, consularis et Poeta qui Terentium in Comoediis scribendis iuvisse dicitur, in vita Terentii.

Laberius Hiera Gr. 13. praeceptor Bruti et Cafsii *id*.

Laelius Gr. 2. infra in Lucilio. Vide et L. Aelius. C.Offavius Lampadio Nac-

vii Punicum bellum divisit in septem libros Gr. 2.

Pompejus Lenaeus Gr. 2. infra in Lucilio. Pom-

peji Gg 4

peji Magni libertus Gr. 15. acerbistima satira laceravit Sallustium, vita scriptisque monstrosum, priscorum Catonisque verborum incruditistimum surem, quod Pompejum oris improbi, animo inverecundo seripsiste id.

Lenaeus Melissus Gr. 3.
Licinio comico (non folum Naevio, Plauto et Caecilio) Terentium Volcatius postponit, vita Terentii.

C. Licinio confulari historico familiarissimus Hyginus Gr. 20.

Livius (Tragicus) supra in Ennio.

Laclius, Archelaus, Vectius, Q. Philocomus
Lucilii fatiras familiaris
fui pronunciarunt in magna frequentia, quas legiste se apud Archelaum
Pompejus Lenaeus apud
Philocomum Valerius
Cato praedicant Gr. 2.
lecto Lucilii decimo libro Persius vehementer
statiras componero studuit, vit . Persii.

Lucani famolum carmen in Neronem et alios. Codicilli ad patrem de corrigendis quibuldam versibus suis. Poëmata eius praelegi meminieto. vita Eucani. Auditor Cornuti Philosophi, cum Persio, vita Persii.

Q. Lutatius Daphnis, Ina.
vos dynua Gr. 3.
Maecenatis in Horatium,

vita Horatii.
Petronius Aristocrates Mannes, vita Persii.

M. Pomponius Marcellus fermonis latini exactor molestissimus Gr. 22.

Lenaeus Melissus Gr. 3

Cajus Melissus, Spoleti natus, Maecenati pro Grammatico muneri datus Gr. 21. curam ordinandarum Bibliothecarum in Octaviae porticu suscepti id. sexagesimum annum agens sibellos ineptiarum sive iocorum amplius 150.

trabeatas id. Memmii codicilli ad Pompeji uxorem Gr. 14.

componere instituit id.

Fecit et novum genus

togatarum inscriplitque

Q. Mein-

Q. Memmius in Oratione pro se citatur in Terenții vita.

Messala Corvinus in quadam Epistola Gr. 3.

Iulius Modestus, Hygini libertus Gr.20.

Naevius, supra in Lampadione.

NeronisImp.hemistichion: sub terris tonuisse putes, in vita Lacani.

In Neronem Persii versus. - vita Perfii.

Saevius Nicanor, Marci libertus Gr. 5. eius commentarii et satira id.

Curtius Nicia, supra Nicia. L. Offacilius Pilitus Rh. 3.

Pompejum magnum docuit, patris eius res gestas nee minus ipsius compluribus libris exposuit id.

C. Ostavius Lampadio Gr. 2. supra Lampadio.

Octavius Teucer, in Gallia Grammaticus Gr. 3.

Aurelius Oppilius Gr. 6. Epicurei cuiusdam libertus Philosophiam primo, deinde Rhetorica. novissimeGrammaticam docuit id. eius variae eruditionis volumina, ex quibus novem unius corporis, Musae id. in parastichide libelli qui in-'scribitur pinax, scripsit nomen suum Oppilius ' ibid.

Oppius Cares in Gallia Grammaticus Gr. 3.

Orbilius citatur Gr. 4. et 8. Orbilius Pupillus Beneventanus de quo Gr. 9. Librum cui titulus Perialogus (Turneb. XIII, 11. Adversar. περὶ ἀλόγε, Io. Auratus malit wasδωγωγès) edidit continentem querelas de iniuriis quas Professores ab ambitione Parentum acciperent id. Horatio plagofus id. Furio Bibaculo *literarum oblivio* id. Filius Orbilius et ipso Grammaticus Professor

Gr. 9. Ovidio poëtae familiarissi-

mus Hyginus Gr. 20. Remmius Palaemon Vicentinus Gr. 23. capiebat homines cum memoria rerum, tum facilitate fermonis. Nec non etiam poëmata faciebat ex tempore. Scripfit et variis nec vulgaribus me-Gg 5

tris.

tris ibid. ubi plura de eius arrogantia aliifque vitiis. Eum audivit A.

Persius, Persii vita.

A. Persius Flaccus cuius
scripta miratur Lucanus,
vita Persii. Scripsera)

et Praetextam et odoimogmov librum et versus in Arriam id.

Petronius Aristocrates Magnes, vita Persii.

Q. Philocomus Gr. 2. supra in Lucilio.

L. Offacilius Pilitas, vide Offacius.

Planeus Orator Rh. 6.
Plinius Secundus Novoco-

plura in otio scripsit; bella omnia cum Germanis, voluminibus viginti: naturalis historiae libros XXXVII. vita Pli-

mensis: non temere quis

nii.
L. Plotius Gallus Rh. 2,
hordearius rhetor a M.

Caelio appellatus id.

Pompejus Lenaeus Gr. 2.

fupra in Lucilio.

Cn. Pompejus declamandi confuetudinem repetens Rh. 1.

Pampilius Andronicus, Syrus, Epicureus, Cumis

multa docuir, praecipuum opafculum annalium elenchorum, fedecim millibus numum
vendiditex inopia, quos
i. Orbilius restitutos aucto-

ri vulgavit Gr. 8. M. Pamponius Marcellus, vide Marcellus.

M. Popilius confularis et poëta qui Terentium in Comoediisscribendisadiuvisse dicitur in Terentii vita.

tii vita,
Porcii versus citatus in Torentii vita bis.
Saevius Postumins Gr. 7.

L. Aelius Praeconius Gr. 3.
Princeps nomine, alternis
disputare, alternis declamare solitus, Svetonio adolescentulo Gr. 4.
Saevius Nicanor, vide Nicanor, al Suevius.

Saevius Postumius Gr. 5.

M. Volerius Probus, Berytius de eo Gr. 24. multa exemplaria contracta emendare, ac, distinguere et adnotare curavit, soli huic nec ulli praeterea Grammatices parti deditus id. Nimis pauca et exigua de quibusdam

minutis quaestiunculis edidit: edidit: Reliquit autem non mediocrem filvam oblervationum fermonis antiqui id.

Sallustii scripta reprehendit Afinius Pollio fingulari libro Gr. 10. Sallustium familiariter coluit Attejus Philologus et breviario rerum Romanarum instruxit id. obseuritatem Sallustii et audaciam in translationibus maxime vitat id. vide et fupra Lenaeus.

Santra citatur in vita Terentii.

Scholae viginti celebres in urbe Gr.3.

Scholiasticus, pro declama-

tore Rh. 6. Scribonius Aphrodifius supra Aphrodisius.

Senatus consultum (a. V. C. 592.) ne Philosophi et

Rhetores Romae essent Rh. 1

Senecal genio non capie--batur Perfius, vita Perfii.

Q. Septimii Philosophi sectam amplexus L. Crass sitius Gr. 18.

Servilium Numanum ut patrem Persius coluit, vita Perfii.

Cassias Severus Gr. 22. Sicca memoratur in Ciceronis verbis Gr. 14.

Sigida Gr. 4.

C. Albutius Silus, Nuarien, fis Rh. 6.

Sifcennius Iacchus in Gallia Grammaticus Gr. 3,

L. Aelius Stilo Gr. 3. C. Sulpicius Gallus, homo doctus, qui consularibus ludis initium fecit fabularum dandarum; a Santra dicitur Terentium adjuvisse in scribendis.

Comoediis, in vita Terentii.

Şyllae dictatoris librum, quem novissimum de rebus suis imperfectum reliquerat, Cornelius Epicadius supplevit Gr. 12,

Terentius a C. Laelio et Scipione adiutus in vita Terentii, vel potius a C. Sulpicio Gallo, vel Q. Fabio Labeone et M. Popilio id. cum CVIII, fabulis conversis e Menandro dicitur in mari periiste id.

Offavius Teucer, vide Offa. vius.

Apud Thraseam dilectus Persius, vita Persii.

Tibe-

476 INDEX IN SVET. etc. Lib. IV. Cap. V. Sect. II.

Tiberius Imp. a Grammamatico reprehensus Gr. 22.

Ticida poëta citatur Gr. 11.

Q. Vargontejus Gr. 2. fupra in Ennio.

M. Varro porcus dictus a Remmio Palaemone Gr.

23. Adelphorum Terentii initium praefert prin-

cipio Menandri, in Terentii vita. Varro Muraenae advoca-

tus Gr. 9. Vestius Gr. 2. supra in Lu-

cilio. Verginii Flacci Rhetoris discipulus Aulus Persius,

Perfii vita. Verrius Flaceus libertinus,

Augusti nepotum prac-, ceptor Gr, 17. fastos a se

ordinatos et marmoreo En eor Zenodoti, en icem parieti incisos publica-

tus L. Craffitius Gr. 18. libro eius de orthographia rescripsit Scribonius Aphrodisius fine infectatione studiomorumque Gr. 19.

vit id. Verrio compara-

Vidius Gr. 14. Virgilium et Poëtas novos primus praelegit Q. Caecilius Epirota Gr. 16. de

aiebat Remmius Palacmon Gr. 23. Lucani dictum, et quantum mihi restat ad culicem? Lu-

se Virgilium praedixise

cani vita. Volcatii versus citantur in *Terentii vita*, bis et tertio citatur Volcatius

Cratetis Gr. 11.

CAPVT VL

DE

LEGIBVS ET IVRISCONSVLTIS ANTIQVIS.

RES latinos eorumque fcripta non praeteribimus (nam et horum latinitas cognoscenda est) e quibus fere innumeris vix exigua quaedam fragmenta servata funt. Eorum notitiam hoc loco subiiciemus, cum de iuris Romani partibus universe, earumque reliquiis dixe-Prima igitur pars est in Iuris Corporibus, altera in corum Supplementis, quibus leges illae vel augerentur, vel explicarentur, vel corrigerentur, vel severius sancirentur, per novas leges, seta, edicta magistratuum, rescripta principum, denique responsa ICtorum. Iuris corpora fuere proprie duo 1. Leges regiae, 2. Tabulae duodecim. Sed his accessere quasi nova corpora 3. Lex Papia Poppaea et 4. Edictum per-De fingulis deinceps videtur dicendum. petuum. Igitur.

I. r. Leges regiae fuere Romuli, in ordinanda nova civitate factae; quarum ingenium et modum describit inprimis Dionysius Halicarn, Antiqu. L. II. p. 94. quamquam earum indicia sunt etiam apud alios historicos. Idem etiam ceterorum regum leges commemorat plures. Eae leges, ut ait Dionysius l. c. pleraeque non erant scriptae: sed quae scriptae erant, eas collegisse olim creditur in corpus Papirius quidam: unde ius, quod illis legibus contineretur, sus Papirianum

est appellatum, ut tradit Macrob. Saturn. III, 11. de quo v. Raevardus de autoritate Prudentum I, I. sacrae tantum inerant v. Bachii Hist. iuris p. 12. legum illarum quidem nulla súperest aut eius fragfed argumenta tamen multarum tradidere veteres scriptores, unde collecta ab iis, qui de legibue Romanis scripsere, inprimis Lipsio, Ant. Augustino, F. Vrsino subiecta sunt editionibus recentioribus Dionysii Sylburgianis et Hudsonianae, cum virorum illorum etiam notis. Collectio Vrsini, quae est optima, prodiit Reperiuntur et in aliorum Collectionibus legum Rom. ut Charondae, Theodori Marcilii, Merulae et aliorum: item apud scriptores Ant. Rom. vel historiae ut Demsterum, Pighium: illustrantur et a Fr. Balduino de legibus Romuli et XII. tabularum, ut alios mittamus, quos omnes commemorare hic non est necesse. Commoratur et Lex Regia sub Caesaribus: sed ea huc non pertinet, de eaque post dicetur.

2. Leges duodecim tabularum sive decemvirales sactiae a Decemviris legibus scribendis a. V. 303. 304. Livii adhuc tempore erant fons omnis iuris publici privatique (v. Liv. III, 34.) easque Tertullianus memorat suo adhuc tempore in soro stetisse in tabulis aeneis. Earum fragmenta collecta sunt a multis, qui leges Rom. collegere, atque etiam illustratae: sed praecipui sunt Fr. Baldainus libro ante commemorato et Gothofredus in libro egregio de quatuor sontibus iuris Civilis, quorum primum facit illas duodecim tabulas Genev. 1653. 4. etc. et in Othonis Thes. Iuris Civ. T. II. et Nic. Funccias Rintel. 1744. 4. etiam in quibussam historiae iuris Rom. libris ut Io. Aug. Bachii et Heineccii, cuius editioni Lugd. Bat. 1748. inseruit Ritterus; ubi v. p. 59. seq.

3. Lex Iulia Papia Poppaea ab Augusto Caesare lata a. V. 762. proptie quidem pertinens ad ordines maritandos.

ritandos, unde Horatio lex marita dicitur; quo consilio ante bis lata erat lex Iulia, sed ad ita multas causas extensa, ut magnam mutationem in iure Rom. secerit, proptereaque a Gothosredo in sontibus iuris civilis Rom. ponatur in libro ante laudato, ubi et eius reliquiae collectae reperiuntur, itemque in Bachii Historia Iuris p. 318, seq.

4. Edistum perpetuum, auctorem habet Hadria. num Imp. Compositum est a Salvio Iuliano ICto, et tum praetore designato, sancitum iussu Imp. SCto a. V. 885. ut ex eo post ius diceretur a magistratibus, nec, ut ante, quisque praetor suum fibi edictum faceret, unde multum mali natum erat, ut e Ciceronis Verrinis et multis affis exemplis conflat: fuitque illud edictum legis instar, et propterea in fontibus iuris civilis numeratur: ad cuius etiam ordinem Pandectae compositae sunt, estque id multis iCtorum libris illustratum, ut ante leges 12, tabb. Sed valuit id edictum in Vrbe modo. non etiam in provinciis, ut nonnulli existimavere. Huius edicti ordinem demonstrare instituere Hub. Gifanius in Oeconomia iuris, et Petrus Pittenius Florentinus in Oeconomia edicti perpetui. Fragmenta collegit Guil. Ranchinus ad calcem Variarum Lect. Parif. 1597. et in Schminkii Syntagmate Critico. utroque genere superavit omnes Gothofredus in libri ante laudati Parte ea, quam seriem edicti perpetui inscripsit. Sed et hic spicilegium non parvum reliquit. Heineccius in Hist. iuris L. I. S. 277. professus est, se laborare in opere de hoc edicto perficiendo, quo inprimis ordo eius accuratius conflitueretur, ut reliquiae eius ubique suis locis insererentur; sed destingta non perfecit: nam schedae eius ad hoc opus pertinentes in lucem editae in Opusc. Postumis Hal. 1743. 4. tenues sunt, nec spem illo promisso factam acquant: quamquam nos nil perfecti exspectavimus.

11. Legum fingularum aliae Consulares sunt, e SCtis ad populum a magistratibus maioribus latae et probatae, aliae tribunitiae, quae et ipsae auctoritatem legum consularium nactae sunt: de quo genere legum multi multa scripsere, omnes, qui historiam iuris scripsere, plures etiam propriis libris de Legibus Romanis, ut Er. Philesphus, P. Manutiur, cuius liber saepe editus est tum separatim, tum adiunctus aliis operibus, etiam in Graevii Thes. Ant. Rom. T. II. Pomp. Lactus, Fr. Hotomannus, Paulus Merula, Io. Vlr. Zasus in Catalogo Legum Rom. illustrato a Lud. Charonda, separatim et in T. II. Ant. Rom. edito, ut alios multos taceamus, qui de parte earum aliqua ac genere, ut nos de Ciceronianis in Clave Cic. aut de singulis scripsere, quos omnes commemorare non est instituti huius nostri.

Sed leges ex hoc genere iplas integras, quae quidem repertae funt in ruinis antiquis, earumve fragmenta inprimis digna funt cognitu, et ad hanc nostram rationem pertinent. Itaque integras leges reliquas reperient studiosi huius antiquitatis et literaturae latinae in Collectionibus Inscriptionum, ut Gruteri et aliorum, quas supra commemoravimus. Fragmenta autem deperditarum collegere ii, quos supra de Legibus regiis memoravimus, Ant. Augustinus et Fulvius V rsinus, qui Augustini librum auxit et notis illustravit Rom. 1583. 4. isque liber et alibi repetitus est aliquoties.

Inter eas, quae adhuc supersunt integrae, clara est Lex Regia, quae dicitur ab Vlpiano Pand. L. I. de Constitut. Princ. et a Iustiniano Instit. G. 6. de I. N. et G. per quam Augusto primum, deinde successoribus regia potestas, tribunitiae potestatis nomine, data sit. Ea SCti nomine memoratur a Tacito H. IV, 3. extatque illa, sive lex est sive SCtum, ut Vespasiani causa scripta est in tab. aenea Romae in Capitolio, essi aliqua parte trun-

cata, unde typis expressa est apud Gruterum p. 242. inde repetita ab aliis, etiam a nobis Excurs. ad Taciti I. c. ubi etiam explicavimus. Fuerunt, qui fidem illim tabulae in dubium vocarent, inprimis Schokius de quadruplici lege regia. Sed eam afferere tentarunt. Fabretus epist. ap. Gravinam Orig. Iur. p. 231. tum ex ipla tabulae inspectione Fr. Blanchinus, Maffeus in Critica Lapidaria apud Donatuna in Suppl. Thef. Murat. et Metastasius in Tr. super ea proprio ed. Romae 1757. 4. qui, sumta eius auderria, de Fahrette et Blanchini iudicio, de potestate disputat, quae per cam Impp. data sit: quam negat vere regiam effe. Eum contra disputavit libro proprio Cl. Spanius Batavus. Nobis quidem ét ipsis difficultates supersunt, quas indicavimus 1. c. sed tamen eas non tales putamus, ut propterea pro spuria habeamus, praesertim, cum res ipsa, i. e. monumenti ipsius indoles, pro au Bérria loquatur. Ceterum practer eos, quos diximus, legendus est de hac lege I. Fr. Gronovius in Or. de Lego regia dicta a. 1671. et francice versa a Barbeyracio Amst. 1714. additis notis, et historiae iuris scriptores, ut minores libellos de ea mittamus.

Legibus similia sunt SCta, de quibus proprie scripsit idem ille Augustinus, itemque ii, qui de Senatu Romano scripsere, P. Manutius, Maioragius, Zamoscius et alii, nuper inprimis Midletonus Britannus Lond. 1747. Cantabr. 1750. 8. etc. Sed Augustinus etiam proprio libro fragmenta collecta edidit, ab eodem illo Vrsino aucta et illustrata, eodemque anno edita. Sed SCta integra edita sunt in iis, quae diximus, Inscriptionum Corporibus: etiam quaedam separatim, ut de Bacchanalibus, quod in Italia repertum in Bibl. Vindobonensem venit, a Massev in historia diplomatica, ubi et notis illustratum est, et a Matth. Aeguptio, qui Fabr. Bibl. lat. T. III.

commentario integro illustravit, qui repetitus est in T. VII. Livii Drakenborchiani. Ex his SCtis multa ad literaturam latinam pertinentia disci possunt.

Ceterum de iure et auctoritate SC torum ad ius pertinentium in urbe, in provinciis, videnda egregie dicta a I. A. Bachie, disciplinae nostrae alumno in primis numerando, nobisque carissimo, sed nimis mature literis et iuri erepto, in Historia iuris, libro eruditissimo et in eo genere optimo, etiam in Italia repetito, L. II. c. 2. Sect. II. ubi et SC ta clariora recensentur: et est illud quoque ab eo bene notatum, SC ta sub Caesaribus, leges potius Principum, quam Senatus decreta fuisse.

III. De Conftitutionibus Principum, quorum novis socuribus squalentem sylvam veterum legum truncatam esse, ait Tertullianus cap. 4. Apologetici, universe legi potest Brissonius de formulis libro III. Bachius in Hist. iuris p. 378. feq. Sed Constitutionum illarum genera funt Edicta et Rescripta. Edicta quidem sola vim legum perpetuarum habuere, sirmata et SCtis, quae inde ab Augusto collegit idem ille Bachius 1. c. ex quo genere sunt v. c. edicta de Christianis. Rescripta facta sunt fere in causis singulis, ad magistratus inprimis provinciales, ex relatione ab ipsis ad Imperatorem facta: qualia funt Traiani ad Plinium: ex eodemque genere sunt Epistolae: quae cum ad universae alicuius provinciae, vol civitatis ius pertinuere, etiam Sanctiones Pragmaticae sunt appellatae. De hoc genere reliquiae plures memorantur in Pandectis etc. de eoque legendus Schultingius in Diff. de Rescriptis Impp. Rom. Vltrai. 1714. 4. Commemorantur et Decreta Impp. quae facta funt in causis per appellationes ad eco delatis, itemque in cognitionibus extraordinariis Constitutionum Imperatoriarum Corpus fecere Grego-

rius et Hermogenes, ICti, ille tempore Diocletiani, hie Constantini. Gregorius collegit Constitutiones in ab Hadriani temporibus, ad usque Constantini M. Hermogeniana Collectio, Supplementum habuit Gregorianae. Horum Codicum reliquias habemus in Codice Iustiniani, et in Alarici Regis Breviario Legum Romanarum, cuius Constitutiones quasdam primum edidit Io. Sichardus, post auctas Iac. Guiacius ad calcem Cod. Theod. denique Ant. Schultingius in Iurispr. Ante-Iustinianea p. 683. additis notis eruditis. Vid. de his Codd. etiam Gothofr. Proleg. ad Cod. Theod. c. 1. et ibi ill. Ritterum.

IV. Non alienum videtur hic dicere de Mosaicarum et Romanarum legum collatione, iam aevi Christiani. qua leges Romanae ex integris Papiani sive Papiniani, Pauli, Domitii, Vlpiani, Caii, Modestini, Gregorii, Hermogenis et aliorum veterum iuris auctorum libris ex Cod. item Theodosiano desumtae, et in XVI. titulos tributae, cum legibus a) Mosaicis conferuntur. De auctore libri nil certi est, nisi quod post Cod. Theod. editum ante Iustiniani aetatem scripserit. Nam quod Tilius et Cuiacius Licinium Rufinum, ICtum seculi tertii, auctorem faciunt, id contra est. v. Gothofr. Pròlegom. ad Cod. Theod. c. 3. et Menag. Amoen. Iuris c. 3. Hh 2

sioribus persecuti sunt leaunes Cabl five Calvinus, in themide He-braen Romana, Philippus Zepperus in collarione legum Mosaicarum forenfium et Romanarum, Canoni item et iuris Saxonici, infertis constitutionibus Anhaltinis; Franciscus Raguellus in legibus politicis e iuris prudentiae sacrae fontibus haustis; Gnil. Welwood in Collatione iuris divini Iudaeorum cum iure civili Romano; Henricus Gieselbertus in Deutero-

a) Idem argumentum e recen- nomio Harmonico; Iosua denique Arudius in manuali legum Mosaicarum: ut omittam Nic. Mengeergii Codicem de Mossico et veteri iure enucleando, et Laelii Mancini de triplicis iuris collatione ac consensu, leachimi Stephani de iurisdictione Indacorum, Graecorum, Romanorum Francof. 1661. 8, etc. His addendus denique Paganini Gaudentii liber de differentia legum Mosaicarum et Remanarum.

id ipsum, quod quaedam insunt e Codicibus Gregor. Hemog, et Theod, nisi ea ab alia manu addita velimus dicere. Christianum fuisse auctorem ex instituto colligunt viri docti. Marquardus autem Freherus lib. 1. παρέργων iuris cap. 9. suspicatur auctorem fuisse Iudaeum, qui, cum videret, laborare sectam suam invidia, quod disciplina iureque a Romanis diverso uteretur, amoliri eam studens, demonstraverit, non usque adeo multum legibus Iudaicis et Romanis disconvenire. atque adeo ex patriis suis legibus fluxisse Romanas. Vehementer porço fallitur Iac. Iosephus Imbonatus, qui in Bibliotheca Hebraco-Latina pag. 200. a Pithoco hoc scriptum elucrubatum esse affirmat, licet eandem legum collationem p. 151. memoraverat sub nomine Licinii Rufini, et p. 138. sub nomine Iuliani Antecessoris. Primus edidit et ad haec veterum ICtorum fragmenta notas addidit Petrus Pithoeus Paris. 1572. 4. inter cuius opera iterum vulgata est haec collatio a Iosia Mercero ibid. 1609. 4. Prodiit etiam volumine octavo Criticorum sacrorum, a Io. Pearsonio et aliis eruditis Anglis collectorum recuforumque in Belgio ac Germania pag. 150 - 212. edit. Lond. ut Iac. Cuiacii, Dionysii Gothofredi, Theodori Bezae et aliorum editiones iam praetermittamus. Sed non est praetermittenda editio Schultingii in Iurispr. Ante-Iustinean. cum ipsius notis: nec magis Herm. Cannegieteri V. C. Commentarius ad Fragmenta iurisprudentiae veteris, quae extant in Collatione Legum Mosaicar. et Rom. Franeccerae 1765. 4. lectu ille dignissimus: a quo et editionem ipsius Collationis exspectamus, quam ille dudum se instituisse dicit, nunc etiam faciliorem sibi futuram, posteaquam emendationes Scaligeri, itemque Schultingii in margine exempli sui scriptas, acceperit. Sed adhuc quidem illud promissum, quod nos quidem sciamus, nondum persolutum est. V. ICto.

V. ICtorum Rom. antiqua initia funt, fapientes appellati olim, auctore Cicerone Or. pro Balbo c. 15. in Lael. c. 2. Munus erat in consulendo, unde et, qui consuluntur, sunt ICti, idque tribus rebus praestabant, respondendo, scribendo et cavendo. In foro ambulabant transverse, ut agnoscerentur ab omnibus, adirique possent ab his, quibus consilio opus esset: domi sutem sedebant in atrio et quidem in solio: quique ius volebant discere, circum solium stare, eos etiam in foro adsectari folebant, ut audiendis eorum responsis. paullatim erudirentur. Magnus numerus commemoratur apud Ciceronem, quorum Catalogum v. in Clave ad calcem indicis historici. Sed omnes hic commemorare nihil attinet, satis est commemorare eos, qui scripserunt de iure.

Scriptis ergo primus inclaruit, quod quidem sciamus, Appius Claudius Caecus, soculo quinto medio. Scripsit primes Actiones et de usur pationibus, auctore Pomponio de Or. Iur. Lib. 2. S. 30. Ei aequalis fuit P. Sempronius a. V. 450. Consul, qui Sophus (Sapiens) propter iurisprudentiam est appellatus, Pomp. I-c. §.37. mctore, primus, videturque et ipse de iure scripsisse: ed non traditum est nobis, quid. Plures contra libri ommemorantur apud Festum, Gellium etc. Cincius dimentus feculo fexto medio ad ius pertinentes liros scripsit, ut de officio ICti apud Festum in v. Subci; de verbis priscis ap. Gell. 16, 4. in quo de iure feali, forte et aliis iuris verbis et rebus exposuit: divers ille a M. Cincio, qui legem Cinciam tulit. Eodem mpore fuit Sextus Aelius Paetus, qui Tripertite ius, et Commentarios de iure civili et alia scripsit, apud imponium, diversus ille ab L. Aelio P. ap. Cic. Or. 56. Legg. II, 23. qui Comm. in Leges XII. tabb. ipsit. Tales commentarios etiam iisdem sere temporibus' Hh 3

poribus scripsit L. Acilius auctore Cicerone I. c. itema Ser. Fabius Pictor libros iuris pontificii, ap. Macrob. Sat. III. init. His omnibus tamen clarior M. Porcius Cato, qui Commentarios Iuris Civilis et Responsa edidit, ap. Fest. et Cicer. Or. II, 33. cuius et filium M. multos de iure civili commentarios scripsisse, Pomponius et Seculi septimi initio suit C. Livius Drualii tradunt. sur, qui etiam senex et coecus, de iure diligentissime respondisse et libros scripsisse traditur a Valerio Max. VIII, 7. Rom. 4. éiusque adeo mentio fit in Pandectis, ut mirum sit, nullam esse apud Pomponium. Eodem tempore fuere illi omnium clarissimi ICti tres, qui iuriz disciplinam, ut Pomponius dicit, fundarunt, ea, ut opinamur, subtilius tractata, et adhibenda philosophiae, nominatim Stoicae, subtilitate. Primus, P. Mucius Scarvola Col. a. V. 620. idemque Pont. M. decem de iure civili libros scripsisse ait l'omponius. Cicero Top. 4. commemorat unum de ambitu aedium. De eo eiufque scientia iuris vid. Balduinus Tr. de iurisprud. Mucia, etiam separatim Halis a. 1729. 8. editum. Alter fuit M. Iunius Brutus, cuius tres de iure civili libros memorat Cicero de Or. II, 58. item ibid. 33. de eius libris est memoratum, in quibus responsa eius dicit ita edita fuisse, ut nomina corum posuerit, quibus responderat: idem in libris de iure civili fecerit, cum responforum libros separatim scripserit, incertum est. Pom-Tertius ponius quidem septem libros Bruti habet. est Manius Manilius, qui periter tres de iure civili libros scripsit, et alia: Eius sunt et actiones venalium vendendorum, de quibus vid. Clav. Cic. in Ind. Legum. Commemorantur etiam eius Monimenta, quae qualia fuerint, non constat. Medio hoc seculo fuit P. Rutilius Rufus, qui libros ad ius civile pertinentes scripsit: tituli librorum ignorentur: putatur esse, qui in Pandectis aliquot locis memoratur. v. Cuiac. Obl. II, 27. Eiusdem

Eiusdem actatis est Q. Mucius Scaevola. Scripfit L. XII: de iure tivili, librum dewy, in quos multi commentarios scripsere; habuitque multos discipulos claros: in quibus princeps fuit C. Aquillius Gallus, ultima seculi illius parte, quem multos libros de rebus iuris civilis scripfisse traditum est: sed eorum tituli ignorantur: formulae quidem actionum, cautionum, saepe etiam apud Ciceronem memorantur, de quibus et Balduinus adeundus et alii, qui huius ICti reliquias illustravere, in Schultingii Iurispr. Ante-Iust. pag. 179. etc. Etiam Cicero in ICtis numeratur a nonnullis: non quo ipse ICtum egerit, sed quod librum scripsit, de iure Civili in artem redigendo, cuius mentio est apud Gellium I, 22. de quo tamen dubitat Bynkershoek in Praetermissis p. 60. seqq. Legatur et Oratio Schultingii de Jurisprudentia Ciceronis, inter eius Dissertationes. Eius aetate fuit Ser. Sulpicius Rufus, qui subtilitate omnes superiores superavit, eoque nomine Ciceroni laudatus, qui în Bruto c. 41. dicit, ab eo artem in iurisprudentiam illatam esse, nam fuit ille philosophiae Aristotelicae inprimis peritus. Scripsit Veprehensa Q. Scaevolae Capita; de sacris detestandis: de Dote: ad Edictum? quorum apud Gellium, in Digestis et apud Pomponium, mentio est. Eodem tempore fuit A. Ofilius clarus admodum, difcipulus Sulpicii, cuius et apud Ciceronem mentio et in Pandechis saepius. Scripsit de inrisdictione, de vicesimae, sc. manumissionum, legibus: libros Actionum et Iuris partiti, in partitiones iuridicas, similes Ciceronis partitionibus oratoris, ut existimant, recte, opinamur. Vid. de eo Dodwellum Praelect. Camden. p. 780. Pariter Sulpicii discipulus fuit Alfenus Varus. Eius Libros XL. Digeftorum memorat Gellius VI, 5. quorum et reliquiae sunt in Digestis Iustinianeis, de iisque videndus Brenemanni Alfenus Varus, Amst. 1708. 8. editus. Eos in compen-Hh 4 · dium

dium redegit Paullus ICtus. Praeterea scripfit fibros coniectaneorum vel collectaneorum, ap. eundem Gellium l. c. de quorum tamen auctore dubitatur a viris doctis, ut Bynkerhoekio Obs. VIII, 1. Trebatius Testa omnibus e Ciceronis Epistolis notus est, qui in eius gratiam Topica scripsit, eiusque causa exemplia ulus est fere e iure. Ipse scripsit libros de religionibus, i. e. de Iure Pontificio, et de iure Civili. auctore Gell. IV, 2. Macrob, Sat. III, 3. v. Menag, Amoen. buris c. 14. Vixit et tum A. Cascellius, veteribus memoratus. Ciceroni Balb. 19. et aliis antiquis. v. Clav. Cic. fuit inprimis iuris praediatorii peritus. Libri eius mature periere. Pomponius de Or. iur. memorar librum Bemediciorum: sed is ad ius non pertinuit. Q Aelius Tubero, Ofilii discipulus, ICtus praeclarus, scripsit de officio iudicis, Gell XIV, 7. et fortasse alia, unde crebra eius mentio in Pandactis. M. Iunius, cognomine Gracchanus, librum de potestate ad Attici patrem scripsit, memoratum Ciceroni de Legg. III, 20. et Vlpiano in Pandectis I. 1. de officio quaestoris. v. Clav. Cic. in M. Iunius. Fillem faciat Q. Cornelius Maximus, item memoratus Ciceroni ad Div. VII, 8-17. Scripsisse librum ad Legem Falcidiam nounullis dicitur, sed alii rectius tribuunt alii Maximo iuniori, nempe Rutilio Maximo. Et hi funt, qui, libera republica ad Caesares usque, scriptis iuri operam navavere. Sequentur

ICti ordina Conologico, quorum scripta, in Pandestis alisque antiquis iuris Civilis libris memorantur, ex quibus Tribonianus, Thaleleus, Theophilus, Dorotheus et alii, iussump. Iustiniani, ius Civile concinnarunt. b)

1. Q. Mu-

b) In epistolis Politiani est L.V. mentio est, recensentur et loca ultima ad Iac. Modestum; in qua indicantur, ubi commemorantur, omnes ICti, quorum in Pandectis digna illa lectu.

- z. Q. Mutius Senevola, de quo sapra.
- 2. Cornelius Maximus, de quo paullo ante.
- 3. P. Alferius Varus, Cremonensis, de quo ante.
- 4. Q. Antistius Labeo, ICtorum sub Augusto Impaprinceps, Pithanon sive Probabilium tibros VIII. scripsit, quos in Epitomen contraxerat Paulus: libros XL. Posteriorum Gell. XIII, 10. sive post eius mortem editorum, quorum duodequadragesimus in Pandectis memoratur l. 42. de causa liberali. Horum Epitome confecta suit a Iaboleno. Eiusdem Labeonis memorari videas Libros Epistolarum et ad Edistum Pr. libros Praetoris Vrbani et Praetoris peregrini, quorum triegesimus in Digestis memoratur: Responsorum eius librum XV. in Collatione LL. Mos. et Rom. 12, 7. nominatum reperies.
- 5. Aelius Gallus sub eodem Augusto tertius Aegypti praesectus, scripsit volumina de fignificatione verborum, quae ad ius civile pertinent, quae memorat Servius in I. Georgic.
- 6. Masurius c) Sabinus scripsit libros tres iuris Civilis, Comm. ad edictum praetoris Vrbani, cuius liber Hh 5 quin-
- c) Ab hoc Sabino nomen accepit secta Sabinianorum, quae C. Atsejum Capitonem secuta, antiquorum ICtorum placitis constanter infiftebat. lidem a C. Caffio Longino Sabini hyperaspiste dicti Coffiani, a quorum fententia in plerisque iuris capitibus discedebant Proculiani dicti a Licinio Proculo, qui vestigia Q. Antistii Labeonis et Nervarum premens non pauca in iuris disciplina innovavit. Medit inter utrofque alii atque hercifeundi. Successionis barum fectarum typum qualemcunque exhiber Lambecius in prodromo Hist. Liverar, pag. 232. De Casso isto

einsque scriptis multa Menagius in amoenitatibus iuris p. 448. feq. Quemadmodum de Masurio Pontanus ad Macrobii III, 6. et víri docti ad Persium Sat. V. vers. 90. Plenius de Sedis ICtorum differit Christian. Octo a Bockelen in diff. fub Frid, Deckeri praefidio habita de sectis et samilies ICtorum Argentorat. 1666. 4. et cum eiusdem Boekelii diatribie de Orationibus Principum in Senatu Rom. et exceptionibus tacitis in pactis publicis, et de aemularione Imperiorum Lugd. B. 1678. 12. Giornale de' letterati di Roma a. 1678. p. 171. Gotfrid. Mascovius in diarriba de

quintus a Paulo citatur in testimonium. Occurrunt et libri memorialium, commentarii de indigenis, libri ad Vitellium, libri fastorum, de triumphis Romanorum liber, liber adsessoriorum et alius de furtis: Claruit Masurius imperante Tiberio, et diversus est a Coelio Sabino, Vitellio Sabino, Iuventio Sabino, Sabino viro Consulari, ad quem VIpianus scripsit, etsi singulis hisce quatuor iuris scientia insignibus. De Masurio Sabino differtatio Dan. Guil. Molleri prodiit Altorf. 1693. in qua p. 20. seq. etiam fragmenta eius post Riccoboni induffriam (lib. de Historia) exhibet. Adde Iac. Gothofredi tabulam de librorum Sabinianorum ferie et continentia.

- 7. Licinius Proculus, praetorio sub Ottone Imp. praesectus, scripsit Notarum libros ad Labeonem, et ex postumis Labeonis, et libros Epistolarum, quorum undecimus plus simplici vice nominatur in l'andectis.
- 8. De Pegaso ICto, a quo ius Pegasianum, et SCium Pegafianum dicitur, quique Vespasiano imperante Pracfectus Vrbi fuit, et de iuris studio ita meruit, ut liber vulgo, non homo diceretur, v. Scholia ad Iuvenalem IV, 77. Menagii amoenitates iuris c. 17. Henrici Theodori A. A. F. Pagenstecheri orationem ad calcem partis tertiae commentariorum in Pandectas Lemgoviae 1728. 4. et Iacobum Hasaeum in diss. de Berytensi ICtorum Academia, capite quarto.
- 9. Neratius Priscus, qui Traiano Imp. cariff. fuit, scripsit quindecim libros regularum, d) Membranarum VII. responsorum III. libros ex Plautio, Epistolarum libros

sectis Sabinianorum et Proculianorum cum disquisitione de hersiscundis Lipsiae 1728. 8. Vide et Io. Conradum Dietericum in vita Augusti Imp. p. 170. seq. d) De regulis Iuris Romani ea-

rumque scriptoribus confer Francisci Caroli Romani orationem auspicalem Vitebergae 1728. 4. editam de Iurisprudentia regulari Romanorum, et veterum ICtorum studiis circa regulas Iuris.

libros, quorum quartus memoratur, et librum de Nue ptiis, et Notas ad Fulcinium. Iacobi Criacii extant observata in reliquias responsorum Neratii Tom. III. opp. Post.

- 10. Iabolenus sive Iavolenus Priscus, sub eodem Traiano et Hadriano scripsit libros XV. ex Cassio, XIV. Epistolarum, V. ex Plautio sive ad Plautium, et ex postumis Labeonis Epitomen, sive potius ad illos notarum librum, quorum decimus in digestis occurrit.
- 11. P. Iuventius Celfus, qui codem tempore floruit. Digestorum libri XXXIX. Institutionum XX. Epistolarum XI. Quaestionum XIX. et VII. Commentariorum traduntur. de co v. Menagium Amoen. Iur. 27. et I. G. Heineccii Diss. Francos. 1727.
- 12. Salvius Iulianus, libros XCIV. Digestorum, ad Edicti perpetui ordinem: quorum reliquias in Digeopiose et erudite illustravit Iac. Cuiacius, v. T. I. opped. Fabrotti: ad Minicium sive Minucium Natalem libros VI. ad Vrseium Ferocem libros IV. librum de ambiguitatibus, ex quo fragm. D. l. 13. de rebus dubiis multi explicare instituere: fragmenta universa collegit Wieling in iurispr. restituta pag. 55. sqq. et alium de dotali praedio. Idem a quem iussu Hadriani Edictum perpetuum collegisse, supra diximus.
- 13. Aburnius Valens Iavoleno fuccessit, Traianique et Hadriani temporibus claruit, Fidei commissorum, libros VII. scripsit, et assionum libros, quos tamen codices quidam tribuunt Iavoleno.
- 14. L. Volusius Maecianus composuit sidei commisforum libros XVI. XIV. publicorum s. de iudiciis publ. ad legem Rhodiam librum, item Quaestionum, et de asse ac partibus eius libellum sive distributionem assis, et vocabula ac notas partium in rebus pecuniariis ponde-

re, numero, mensura; ad Censorem. Hic libellus hodieque exflat cum codice Theodofiano, et illustratus ost ab Elia Vineto ad calcem libri Hottomanni de re numaria, Parif. 1565. 8. una cum Rhemnii Palaemonis, Prisciani, Bedae etc. libellis similis argumenti: ut Autonium Augustinum libro secundo emendationum c. 7. seq. et scriptores plures recentiores, qui de vocabulis ac notis partium in re pecuniaria, ponderibus ac men-furis egerunt, omittam, ex quibus tamen non tacendus Io. Fridericus Gronovius, qui operi suo de Sestertiis, hunc Maeciani libellum subjecit, cum scripto Balbì mensoris ad Celsum de asse minutisque eius portiunculis Amstelod. 1656. 3. et Lugd. B. 1691. 4. Eundem una cum Vineti et Gronovii notis recudi curavit Graevius tomo undecimo thesauri Antiquitatum Romanarum. Recte autem iudicat Cuiacins ad l. 21. S. 2. de ann. leg. eum librum utilissimum esse studiosis iuris et ab iis diligenter cognoscendum. Fuit Mascianus iste a Consiliis Antonii Pii Imp. et M. Antonini Philosophi in iuris civilis scientia praeceptor, de quo non protrita quaedam Aegidius Menagius habet capite quinto amoenitatum Iuris. Ceterum subdubitare de auctore libri de asse videtur Alciatus libro primo parergon capite 17. De ea vide et Iac. Gothofredi diss. ad legem & Elwois de Imperio Maris cap. 2. Is Maecianum negat fingularem librum ad legem Rhodiam scripsisse, sed tantum a Floor, five libellum supplicem Eudaemonis cum Antonini rescripto ex corpore legis Rhodiae nauticae, quale tune exflabat, excerpfisse in uno ex XIV. libris publicorum, (intellige iudiciorum).

15. Vlpius Marcellus e) qui eidem Antonino Pio familiaris fuit, scripsit Digestorum libros XXXV.

e) Video huic Marcello etiam que notas ad librum fingularem tribui a Bertrando, Labitto, aliif- regularum Pomponii. Sed cum Pom-

Ad leges Iuliam et Papiam libros VI. Responsorum librum, item de officio Cof. de praesidis officio, libros Publicorum, Notas ad libros Digestorum Iuliani. Responsorum libri fragmenta illustravit Iac. Cuiacius T. III. opp. Post. omninoque eiùs fragmenta collegit Wieling l. c. p. 100. feq.

16. Caius, f) Hadriani temporibus coepit inclarescere 1.7. D. de rebus dubiis, et 1.9. ad SCtum Tertull. Ex eius scriptis celebrannır libri XXXII. ad Edictum provinciale, ad leges Iuliam Papiam et Poppaeam, quas Leges tum dictae κατ' έξοχήν. Vide Lipsium excurs. ad lib. 3. Annalium Taciti. Libri XV. ad Edicium urbicum, five praetoris urbani, quorum XII. duntaxat Iustiniani actate restabant. Aureorum sive reçum quotidianarum libri VII. ad Dodecadelton, sive leges 12. Tabularum, libri VI. Institutionum libri IV. quorum Epitomen habemus duobus libris, saepissime editans sub nomine Caii, etsi Anianus, Alarici g) Gothorum Regis Confiliarius, cam confecisse credatur a viris do-Etis. De verborum obligationibus libri II. de manumisfionibus libri tres: fidei commissorum libri II. de cafibus, Regularum, Dotalitiorum, de tacitis fidei commissis, ad SCtum Tertullianum et Orfitianum, ad legem Glitiam et ad formulam hupothecariam, libri singulares:

Pomponius multis annis Marcello ium aliquem Ictum, Iuftiniani iunior fuerit, verba legis furiofus 63. D. de acquirenda heraditate. In libro fingulari regularum Pomponii Marcellus notat, ita intelligenda, ut Marcelli observatio a Pomponio commemorata laude. quem Caii et Pauli libros in bre-

f) Cains non est praenomen, ut antiquioribus reip. Rom. temporibus, sed nomen familiae aut cognomen. Vulgo praenomen faciune T. non benc. v. Mermannus in Specim. Animady, in Cail in-Stitutiones pr. Falli cos, qui Ca-

aequalem comminiscuntur, pul-chre notavit Ivannes van de Water praef. ad luculentam fuam Inflieucionum Iustinian. editionem.

g) Theoderici iussu doctum aliviarium redegisse scribit Alciatus lib. 2. c. 26. Parergon suris. Illam Aniani Epitomen primus edidit Sichardus, dein Bouchardus: et erudicis notis illultravit Hieron. Alcander, Hieronymi F. Venet. 1600. 4. cum omnibus demque Commentariis Schultingius 1. c.

ad Edicium Aedilium Curuhum duo libri, Regularum libri III. Fragmenta scriptorum, înprimis Institutionum, sunt e Cod. Alariciano în Schultingii Iurispr. Ante-Iustinianea, ap. Boëthium in Topica Cic. ap. Grammaticos vett. et in libris Iuris Iust. quae collecta sunt ab Oiscio, addita epitome Institut. Lugd. B. 1658. 8. Wieling 1. c. p. 8. De ipso Caio v. Menag. in Amoen. iur. c. ult. Schulting. in not. ad eius vitam a Bertrando et Grotio scriptam in Iurispr. Ante-Iust.

- 17. Cervidius Scaevola, qui M. Antonini Philosophi a consiliis suit, scripsit Digestorum libros XL. in quos scripsit Cuiac. T. III. opp. Post. Quaestionum XX. Responsorum VI. Regularum IV. librum de quaestione familiae, Quaestionum publice trastatarum librum, Notas ad libros Digestorum Iuliani, ad Marcellum. Fragmenta in digestis collegit Wieling I. c. p. 33. seq. Duarenus scripsit librum de hoc Scaevola.
- 18. Papirii Iusti Codex Papirianus, sive Commentariorum libri XX. constitutiones Antonini et Veri fratrum collectas habuisse, coniicit Bertrandus. Fragmenta vid. ap. Wielingium I. c. p. 157.
- 19. Tarrutenus Paternus, qui sub Commodo praefectus praetorio suit, Militarium sive de Re Militari libros IV. scripsit laudatos Vegetio de Re Milit. I, 8. Fragmenta collegit Wieling p. 251.
- 20. Terentius Clemens libros XX. ad leges. Claruit hic Inrifconfultus Imperante Septimio Severo. Fragmenta funt ap. Wielingium 1. c.
- 21. Callistrati fuere libri VI. Cognitionum, Edisti monitorii totidem, de iure fisci IV. Institutionum III. et libri duo quaestionum, quarum fragmenta illustrata ab Emundo Merillio, T.3. thesauri iuris ab V. C. Everhardo Othome editi p. 613. sqq. et inter opera Neap. 1720.4.

Sub codem Severo et proximis Impp. usque ad Alexa Severi tempora singulari iuris intelligentia nobilis fuit. v. Wieling #c. p. 20.

- 22. Iulii Galli Aquilae, Callistrati aequalis, Responsorum liber unus fuit, Wieling p. 46.
- 23. Aemilii Papiniani, h) qui sub Septimio Severo clarus, sub Bassiano Caracalla, (potius sub Severo. Dio p. 865. E.) praefectus praetorio fuit, et ab eo, ut qui Getae faveret, interfectus i) est, scripsit Quaestionum libros XXXVI. Responsorum XIX. Definitionum II. de adulteriis totidem, Monobiblon, de publico indicio, de adulteriis, Aftynomicon, sive de iure Aedilitio, non in municipiis, ut Ottoni et Ge. Arnaldo Conj. var. I, 18. vilum, fed in Vrbe Roma, liber, cuius fr. graecum est 1. una D. de via publica. De ipfo Papiniano, post orationem Matthaei Wesenbecii, editam Viteberg. 1570. &. Petri Heigii et Io. Christoph. Befoldi Orationes, quas omnes negat se vidisse (sicut nec Io. Phil. Slevogti libellum videtur oculis usurpasse de Philosophia Papiniani, editum Ien. 1681.) et post Iacobi Leciii Orationem de vita Papiniani et scriptis, quam recudendam dedit T. L. thefauri Iuris pag. 41. et Iosephum Rusticum, Patricium Aquilanum in Papiniani vita, quos laudat p. 379.295. diligenter commentatus est Everardus Otto, in diatriba de vita, studiis, scriptis, moribus et morte Papimiani Lugd. B. 1718. 8. Idem Stoicum observat fuisse,

i) Vide Spartian. in Caracalla pag. 243. et 247. feq. et in Severto p. 224. ubi Papinianum iuris afylum et doctrinae legalis thefaurum appellat, Xiphilinum p. 323. 326. e recentioribus Tillemontium T. 3. Hist. Imperator. p. 70. edit. Paris. et 119. Iac. Lectium de Vita et scriptis Papiniani, seu de officio prudentum 4. 1594. 8.

b) Pulcherrimum vocat Spartianus in Severo, h.e. ut Graeci dicunt, xagiésarov, hominem amoenissimi ingenii et doctrinae eleganriffimae: nift malis illud cum Tiraquello p. 37. ad leg. Connubial. aliisque accipere de pulchrieudine ac forms corporis Papimiani. Effigies eius atque uxoris. Plautiae obvia T.3. thefauri antiq. Graecarum Gronoviani p p p p.

et qui Sabini potius quam Proculi sectam probaret, discipulum Q. Cervidii Scaevolae. Fragmenta Papiniani k) collegit idem capite ultimo p. 403 439. ante etiam collectas et illustratas a Cuiacio, cuius animadversiones postumae prodiere Francos. 1603. et in open-bus eius postum. T.I. Idem p. 267. observat, Papinianifiar dictos tertii anni auditores, qui octo libros ex responsis docebantur. A discipulis dies festus peractus in Papiniani memoriam, ut Mucia festa per Asiam, Marcellea per Siciliam et Iustinianea etc.

24. Domitius VIpianus, praefectus praetorio fuit sub Alex. Mammaeae, interfectus circa a. C. 228. Scripsit ad edictum libros LXXXIII. ad Sabinum Consularem virum (Lamprid. in Elagabalo c. 16.) five potius ad Masurii Sabini libros de iure civili illustrandos ut docet Cuiac. obs. VII, 2. libros LI. ad leges XX. Disputationum X. Protribunalium, five de omnibus tribunalibus X. toudem Pandelfarum et de officio proCos. Regularum libros VII. Fidei commissorum VI. totidem Opinionum, V. de adulteriis, de appellationibus IV. de officio Confulis libros III. et II. Institutionum, Responsorum totidem, quorum fragmenta illustravit Cuiacius T. III. opp. Post, ad edictum aedilium Curulium librum, Regularium librum singularem, de censibus libros VI. de Sponsalibus, de officio praesecti urbi, de officio praesecti vigilum, de officio euratoris Reip., de officio Praetoris tutelaris, de officio quaestoris, librum Pandectarum, Excusationum, libros plures Digestorum, Notas ad Aristonem, ad Marcellum, ad Minitii libros, in corpus iuris Papiniani, ad Edictum Aedilium Curulium libros II. ad legem Aeliam Sentiam IV. E libro Regu-

mentarium ad Papiniani respondemonstrationibus.

k) Confer Iac. Cuiacii quaestiones Papinianeas, Antonii Fabri fum l. 102. D. de conditionibus et iurisprudenciam Papinianeam, et Barth. Socini ICti Senensis Com-

larum exflant fragmenta distincta in titulos XXIX. edita a Codice Alariciano a Sichardo, Tilio etc. optime a Schultingio in Iurispr. Ante-Iustin. Omnino nullius alius ICti tot fragmenta funt in Digestis atque Vlpiani.

25. Iulius Paulus, Vlpiano, ut Vlpianus Papiniano, ubique fere contrarius, licet eius aequalis, atque sub eodem Alex. Severo praefectus praetorio. Patria Tyrius, ut ille, fuerit, Patavinus, an Romanus, quemadmodum adversus Bertrandi et Alberti Barisoni sententiam disputat Laurent. Pignorius Epist. 41. incertum est. Eius plura scripta traduntur, quam ceterorum ICtorum omnium, in quibus ei etiam principatus tribuitur. Sunt autem haec: Receptarum sententiarum ad filios libri V. inter cetera omnia maxime illi celebrati, quorum Epitome e Cod. Alariciano extat in edd. antiquis Cod. Theodos. et in Schultingii Iurispr. Ante-Iustin. Libri LXXX. ad edictum: Quaestionum et responsorum XXXIII. Fidei commissorum III. Brevis Edicti XXIII. ad Plautium XVIII. et XVI. ad Sabinum: ad leges X. Regularum VII. Sententiarum five factorum IV. ad Vitellium Sabinum IV. ad Neratium totidem: Decretorum III. liber fingularis de cognitionibus, de adulteriis III. totidem Institutionum, de officio ProCos. II. II. ad legem Iuliam: ad legem Aeliam Sentiam III. de sure fisci II. ad edictum Aedilium Curulium II. Regularum VII. Liber Regularum singularis: de usuris: de omnium legum Poenis: de Poenis militum: de gradibus et adfinibus eorumque nominibus: de iure codicillorum: de excusationibus tutelarum: ad Senatus consultum Tertullianum: ad Orphitianum SCtum: ad regulam Catonianam: ad SCtum Syllanianum et Claudianum: ad SCtum Vellejanum de intercessionibus foeminarum: ad Libonianum SCtum: de officio praefecti urbi: de officio praetoris tutelaris: de officio assessorum: Fabr. Bibl. lat. T. III.

de extraordinariis criminibus: ad hypotheeariam formulam: ad formulam municipalem: de inofficioso testamento: de publicis iudiciis: de iudiciis Centumviralibus: de iure fingulari: de secundis tabulis: ad Orationem D. Severi: ad Orationem D. Marci et Commodi: ad legem Vellejam: ad legem Cinciam: ad legem Falcidiam: de tacito fidei commisso: de portionibus, quae liberis damnatorum conceduntur: de iuris et facti ignorantia: de adulteriis: de instructo et instrumento, sive de instructi et instrumenti significatione Monobiblos: de appellationibus: de iure libellorum: de testamentis: de iure patronatus, quod ex-lege Iulia et Papia venit: de actionibus: de donationibus inter virum et uxorem: de legibus: de legitimis hereditatibus: de libertatibus dandis: de SCtis: de assignatione libertorum: de variis lectionibus: Epitome Alpheni Digeforum: Notae ad Iulianum: Notae in libros quaestionum Papiniani, et in eiusdem libros responsorum: ad Legem Fusiam Caniniam et ad SCtum Turpilianum libri singulares: Epitome Pithanon Labeonis: libri singulares de conceptione formularum, de dotis repetitione, de cognitionibus, de articulis liberalis causae. rentias Iuris illustrandas sibi sumsit Edmundus Merillius, cuius commentarius prodiit inter eius opera Neapoli 1720. 4. Fragmenta e Digestis habes ap. Wielingium in Iurispr. Ante-Iust. p. 158. seqq. indicata Jac. Cuiacius illustravit ea, quae sunt e Comm. ad Edictum, et Quaestionibus T. opp. Post. II. et Resp. T. III.

- 26. Pub. Furii Anthi sive Antiani, Pauli aequalis, libri quinque ad Edictum suere: e quorum uno primo fragmenta tria sunt in Digestis.
- 27. Sextus Pomponius Romanus, Hadriano Imper. floruit ad usque D. fratres, non sub Alexandro Severo, ut est apud Lamprid. in Alex. S. extr. nam locus

locus ille est vitiosus, in libris vulgation in edition ne quidem illa principe, de qua supra dictum, omnià nomine, quae sunt inter Claudium Venatum, et Catilium Severum, non sunt: quod mirum est non notesse Salmasium, qui illam editionem habuit: caque nec in Msf. reperit Calaubonus. Scripsit Lectionum ad Q. Mucium Scaevolam libros XXXIX. ad Masurium Sabinum sive ex Sabino XXXV. Epistolarum XX. Variarum Le-Etionum XV. ad Plautium vel ex Plautio VII. quinque SCtorum, Fidei commifforum totidem: librum regularum: Enchiridion iuris fibris II. et aliud libro singulari, cuius pars eximia superest in Digestis tit. de iuris origine: libros plures ad Editium, quorum undeoctogefinnis commemoratur: et de stipulationibus VIII. Fragmenta funt ap. Wielingium p. 90. De Sexto Pomponio ICto erudita Oratio Bernardi Henrici Reinoldi ICti Herbonensis prodiit a. 1710. 4.

28. Junius five Julius Mauricianus, Alexandro imperante clarus, libros fex ad leges, et notas in Iulianum, five Iuliani Digestorum libros, ut suspicatur Bertrandus, scripsit. Libri de poenis, quos ad hunc Mauricianum refert Labittus, Modestino ab allis tribuuntur. Fragmenta funt ap. Wielingium p. 119.

29. Florentmus iisdem temporibus floruit, scripsit Institutionum lib. XII. Fragmenta collegit Wieling. pag. 44.

30. Q. Venulejus Saturninus Stipulationum libros XIX. scripsit, Actionum X. de officio ProCof. IV. Publico-Hic Saturninus sub eodem Alexandro Serum VII. vero iuris scientia celeber fuit. Fragmenta funt apud Wieling. p. 257. f. Alius est Q. Claud. Saturninus, qui scripsit librum de poenis paganorum, cuius fragmentum est 1. 16. D. de poenis, et librum Tertulliano lectum de soronis, v. librum eius de corona militis, p. 124. ed. Rigalt.

Rigalt. 127. etc. v. Pancirollus lib. 2. thefauri Variar. Lect., cap. 139.

- 31. Tertullianus, diversus a Q. Septimio Florente Tertuiliano, Ecclesiae doctore, qui tamen et ipse iuris peritus suit, et a Tertullo, quo reserente SC tum Tertullianum sub Imperio Antonini Pii sactum est, Quaestionum libros VIII. scripsit, et de castrensi peculio librum unum.
 - 32. Aemilius Macer scripsit militarium libros II. publicorum iudiciorum totidem, quorum fragimenta Iac. Lectius illustravit T. 1. thesauri iuris p. 67. totidem et de officio praesidis, ad legem de vicesima hereditatum et de appellationibus. Fragmenta v. ap. Wieling. p. 96, s. Diversus hic est ab Historico Poëtisque huius nominis, qui illum, Alexandri temporibus storentem, aetate ansecesserunt.
 - 33. Herennius Modestinus seriplit Responsorum libros XIX. Pandestarum XII. Regularum X. unde, praeter fragmenta in Digestis, aliud separatim editum est a Pithoeo, quod et in Schultingii I. A. reperitur: Differentiarum IX. Excusationum VI. de poenis IV. librum singularem de praescriptionibus: de inofficiose testamento: de manumissionibus: de legatis et sidei commissis: de testamentis: Excusationum Lib. VI. graece, qui vulgo inscribuntur περί έυρηματικών, in quos Comm. scripsit Brencmannus Lugd. B. 1706. 8. et Augustinus, qui et Lugd. B. 1547. 8. editus est cum eins Emendat. libris: de enucleatis cafibus: de differentia dotis: de ritu nuptiarum: ad Q. Mucium Scaevolam libros plures, et de praescriptionibus. Multi praeter eos, quos indicavimus ante, vel in singulos eius libros, five eorum fragmenta scripsere, aut eos collegere, ut Cuiacius Resp. et Differ. T. II. opp. Post. Resp. T. III. Lettius, libr. de poenis, Io. Flor. Rivinus caf. enucl. Io. Schil-

- 34. Hermogenes (sive, ut in Pandectis dicitur, Hermogenianus) Modestini aequalis, diversus ab auctore Codicis Hermogeniani, scripsit Epitomarum iuris libros VI. et fidei commissorum. Hic ex Io. Bertrandi sententia pag. 185. seq. de vitis ICtorum, non Ethnicus suit sed Christianus.
- 35. Licinius Rufinus, non ignobilis eadem aetate Iurifconsultus, Regularum libros plures scripsit, squorum duodecim duntaxat in Indice Florentino memorantur.
- 36. Aelius Marcianus sub eodem Alexandro suit, scripsit XVI. libros Institutionum, de quibus adeundus Nordkerk Obs. c.2. Regularum V. de appellationibus duo: de publicis iudiciis totidem: de delatoribus: ad SCtum Turpilianum: ad Hypothecariam formulam: notas ad Papinianum de adulteriis; libros Digestorum. Fragmenta sunt apud Wielingium p. 112. fragmenta Instit. in ordinem redegit Heinecc. Opusc. Postumis p. 588.
- 37. Claudius Tryphoninus sive Tryphonius, discipulus Papiniani, disputationum libros XXI. scripsit, et notas ad libros Digestorum Scaevosae. Harum notarum fragmenta commentario illustravit Dadinus Alteserra, Antecessor Tolosanus, libro proprio, edito Tolosae 1679. Fragmenta omnia collegit Wieling. p. 253.
- 38. Arius Menander de re militari libros quatuor Ceripsit. Hic quoque Alexand. Severi Imp. 2 Consiliis Fuit: igitur longe diversus 2 Cn. Publicio Menandro, zuius mentio ap. Ciceronem Orat. pro Cornelio Balbo. Fragmenta v. 2p. Wieling. p. 120.
- 39. S. Caecilius Africanus, sub Antoninis scriptor Eabtilis et difficilis, qui iisdem temporibus clarus et Ii 3 Papi-

Papiniani discipulus suit, scripsit Quaestionum libros IX. et Epistolarum XX. Idem se cum eo, de que Gellius XX, 1. incertum est. Quaestionum reliquias proprio Commentario s. tractatibus IX. illustravit Cuiacius, qui separatim aliquoties prodiit et T. II. opp. Fragmenta eius habet Wieling. p. 4.

40. Aurelii Arcadii Charisti extitere libri singulares de testibus, de ossicio praesesti praetorio, de muneribus eivilibus. Praeses Syriae suit, Imperante Diocletiano.

Loca, ubi fingula haec ICtorum veterum scripta in libris iuris civilis commemorantur, non mediocri industria indicavit, atque adeo fragmentorum locupletem indicem confecit lacobus Labittus, qui, post Lipsiensem 2, 1616. 8. aliasque editiones, eleganter reculus ch Lugd. B. 1647. 8. Idem cum Io. Raptiftas Zileti indice librorum iuris prodierat Venet. 1566. Etiem cum Antonii Augustini, qui primum Barcinone 1502, £ prodierat, et Io. Wolfgange Freymonii indicibus iuris. Lugduni 1585.8: Omnium fragmenta collegit et Wieling, in Iurispr. rest, qui liber in hac parte inprimis cognoscendus et consulendus est: ei adde Henr. Brenkmanni Pandectas Iuris Civilis, auctoribus fuis et libris restitutos. — Ceterum hi ICti omnes praeter Pegasum occurrunt in Indice graeco Pandectis Florentinis praefixo.

VI. Sed fuere et alii ICti, ex eo genere, qui libros de Iure scripsere illis temporibus, nec tamen in libris illis iuris civilis occurrunt, quos commemorasse non alienum fuerit.

Sub Augusto igitur suit Ateius Capito, discipulus Ofilii, Consularis, qui scripsit libros de Iure Pontificio (Gell. IV, 6.) de iure sacrificiorum (Macrob. Sat. III, 10.) nisi vero pars suere librorum de iure Pontisicio, ad quod

quod fane argumentum pertinet: libros multos Conis-Hansorum, ap. Gellium memoratos, IV, 14. X,7. XIV, 7. Epistoles denique ap. eundem Gellium XIII, 12. Commemoratur et liber de officio Senatorio, qui iuris tamen civilis non fuit. Nonnulli et Comm. in leges XII. tabb. memorant, e Plin. H. N. XIV, 13. fed nihil certi est. Memorantur ex Augusteo aevo Vitellius, Aug. procurator, et ad sum libri Sabini, item Cassii Longini etc. sed incertum est, utrum commentarius in eius aliquem librum intelligendus, an libri Sabini ipli modo inferipri fuerint, ut fere video existimari: Varius Lucullus et Drusus apud Celsum IC.

Sub Tiberio floruit laude iurisprudentiae M. Coecejus Nerva, cuius de usu frustu, et nsucapionibus commentarii memorantur: scripsit et alia, quorum tituli ignorantur. Habuit et filium, et iplum ICtumv. Wieling. Iurifar. rest. p. Porro C. Cassus Longi-nus, 2 quo Cossiani dicti, vir Consularis, scripsit L. X. Iuris Civ. ad Vitellium, et ad Vrfeium Ferocem. Nempe hic Vrseius Ferox iildem temporibus vixit, scripsitque libros de iure Civili: quorum decimus in Coll. Legum Mof. et Rom. X!, 7. memoratur. Fuit et alter Cassus Longinus, a Pomponio de or. I. memoratus. Domitius Afer scripsit libros duos de testibus, quos valde laudat Quintilianus IV, 7. VI, 4. ipse et Plimio iun. et Tacito memoratus. Horum temporum etiam fuisse videtur Atilicinus, qui l. 17. D. de pact. dotal. memoratur, aut paullo poll. Vespasianorum aevo Claruit Coelius Sabinus, Consularis, cuius librum de Edicto Aedilium saepe in Pandectis ad Edictum Aedilium commemorant ICti. Ab eo vel renovatum est Sabinianorum nomen, post Cassianum, vel ortum, ut liis placet, de eo Menag. Am. Iur. C. c. 22. Fufidius orro, ut putant viri docti, libros Quaestionum scripsit, Ii a qui

qui aliquoties in Digestis sunt nominati: Plantius, in cuius libros, quorum tituli non extant, multi clatifimi ACti commentati sunt, ut supra passim indicatum est: Offavenus sappe testis citatus a ICtis in Pandechis, et Valerius Severus, cuius scripta passim memorat Iulianus. Sub Traiano scripsit multa T. Aristo, cuius scientiam auris valde praedicat Plinius Epp. I, 21. Commemorantur in reliquis ICtorum passim eius scripta, ad Casfium Sabinum, ad libros Posteriorum Labeonis, et liber Decretorum Frontinianorum. Minucius porto Natalii fuit, in cuius libros notae Iuliani memorantur, et Latlius Felix, qui ad Q. Mueium scripsit, (Gell. XV, 27.) ad quod opus pertinere videtur, quod sub Laclii illius nomine a ICtis in Pandectis refertur. Ad hoc tempus pertinet etiam Arrianus quidam Nicomediensis, qui de Inter distis scripsit, ut e Pandectis constat l. 11. de hered. petit. In iisdem et memorantur, ex hac aetate Servilius et Vivianus, quid scripserint non graditum est.

Qui sub Antoninis et postea suere, Taruntenus Paternus scripsit L. IV. de re (iure) militari, in quo ei magna laus tribuitur a Vegetio I, 8. Sext. Pedius, plures libros scripsit, commemoranturque quidam, ut di stipulationibus in Pandectis. Puteolani libri assessorium in iissem commemorantur. Mentio etiam sit in iis Passumeii Clementis. Papirii Frontonis Responsa commemorat Callistratus aliquot locis. Rutilius Maximus librum ad legem Falcidiam scripsit. v. Cuiac obs. II, 27. quem vulgo Cornelium Max. faciunt, putantque eum, quem Cicero Epp. ad Div. VII, 8. commemorat: ut diximus iam supra in Ind. ICtorum ante Augustum.

VII. De his vero aliisque veteribus ICtis et corum scriptis copios segerunt, a quibus vitas corum con signatas habemus, Ioannes Bertrandus et Guilielmus Grotius

Grotine: quibis addere licet Guidonem Pancirollum, Nicolaum Henelium, Aymanum Rivallium, Bernardinum Rutiliain, Catellianum Cottam, Valentinum, Forfterum, et interpretes tituli de origine iuris, Franciscum Hottomannum, Antonium Garronem, Georgium Eberlinum, Chriftoph. Adamum Rupertum et Gerhardum van der Muelen, Antonium Augustinum libro de nominibus propriis Pandecharum, Io. Sithmonnum in speculo Imperii Romani, Albericum Gentilem libro tertio lectionum, quae ad ius civile spectant capite 4. Cornelium von Eck in principiis iuris Civilis et Vincentium Gravinam in libro de orto et progressu iuris Civilis, Neapol. 1701. 12. et Lipsiae 1703. 8. etc. et alios Historiae iuris scriptores, Schubartum, Heineccium et Bachium inprimis: quos infra memorabimus. De nonnullis vide etiam quae docte observata sunt Aegidio Menagio in Amoenitatibus iuris, Antonio Augustino in libro supra memorato, quem recudi esset operae pretium, sicut laude dignissimum est studium virorum Clariff. Io. Christoph. Franckii et Christiani Godfr. Hofmanni: quorum ille Halae 1718. 4. praelis iterum subiici curavit vitas ICtorum veterum scriptas a Bernhardino Rutilio, Ioanne Bertrando et Guil. Grotio. Ruzilii prodierant Argentorat. 1538. 8. Balil. 1539. 4. Bertrandi, praesidis Tolosani Bios voussou post editionem Tolosanam 1617.4. Lugd. Bat. 1675. 8. Grotii denique vitae ICtorum, quorum in Pandectis exstant nomina Lugd. B. 1690. 4. Hofmannus repetiit et editionem pulcherrimi operis, postumi licet, librorum quatuor de claris legum interpretibus, auctore Guidone Pancirollo I) ICto Patavino, quod, de sequioris maxime aetatis ICtis multa docens alibi vix obvia, bis Venetiis a. 1637. et

D Licebit conferre, quae, pauca tamen illa, de nonnullis ICtis, Var. Lect. lib. 1. c. 79. et lib. 2, quorum in Pandectis mentio, noc. 131. etc. Lugd. 1621. 4.

1655. praelis exierat, sed in tabernia librariis iam pridem desiderabatur. Huic subiunxit 1) Ioannis Fithardi Francofurtenfis vitas recentiorum ICtorum editu Patavii 1565. (2) Marci Mantuae Benavidii Epitomen alphabeticam virorum illustriam, exculum Pauvii 1555.8. 3) Ioannis Raptifese de Gazalupis sive Cascialupi historiam interpretum et glossatorum iuris, quam cum Schastiani Brantii expositionibus titulorum omnium Iuris tam Civilis quam Canonici ediderat Gryphius Lugd. 1543. 4. 4) Cattelliani Cottae ICti Medio-Ignensis recensionem brevem insignium Juris interpretum et Doctorum, ex eins Memorabilihus Eugd 1556. 1573. 8. p. 466 - 495, excerptam. 5) Matthan Gribaldi Mophae ICti Ticinansis elogia aliquot interpretum Iuris Civilis, distichis comprehensa ex ciustibris tribus de methodo ac ratione studendi in iure, qui lucem viderant Lugduni 1944. m) et 6) Alberici Gentilis de-iuris interpretibus dialogi ex edia Lond. 1382. Mit timus alios, qui in universum de Vitis ICtorum scripsere.

VNI. Scriptores ad historiam Iuris Romani facientes suns fere hi: Aymari Rivallii Allobrogis, Civilis Historiae iuris libri quinque, et Historiae iuris Pontificii liber singularis Mogunt. 1527, 1539. 8. Lugd. 1551. 8. et in Oceano iuris sive tractatu tractatuum Tomo I, Venet 1584. f. Laurentii Breiden Oratio de origine Iuris prudentiae Romanae et studio Iuris recte inchoando, cum Francisci Duareni Epistola de ratione docendi discendique Iuris, et Chronologia Iurisprudentiae Romanae

mentarii de veteribus 38. ICtis quorum fragmenta in Pandectis fuperfunt, Lipf. 1641, et 1654. 8. cum siufdem Henelii notis et in eofdem 38. ICtos epigrammatibus Henelii et Cafparis Cunradi.

m) Poterant his iungi Io. Lorichii Hadan arii elogia Veterum Ictorum plus quam fexaginta, versibus comprehensa elegiacis et escusa Toin. 3. delic. Poetarum Germanorum pag. 1262.-1284. et ad calcum Eticalai Hensii com-

ab initio Vrbie usque ad Inflinian. Imp. Rostoch. 1964. 4. Valentini Forseri de Historia Iuris Civilis Romani legibulque, ennorum ferie digestis, et vitis ICtorum libri III. Balil. 1565. f. et deinde Colonise cum tractatu de successionibus 1594. f. et cum libris novem de hereditatibus ab intestato Mogunt. 1607, 1615. 4. et in tomo primo Oceani Iuris sive tractatus tractatuum Venet. 1584. fol. et separatim Aureliae Allobrog. sive Genev. 1609. 8. et correctius ex auctoris autographo a filiis Val. Guilielmo et Carolo Forsteris, Helmst. 1609. 8. Viteb. 1623. 8. Alberici Gentilis de libris Iuris Canonici, de libris Iuris Civilis et de Latinitate veteris Bibliorum versionis male accusata dissertationes tres ad Robertum filium Hanov. 1605. 8. Thomas Lindemanni Historia Iuris Romani Rostoch. 1627.4. in Enchiridion Pomponii de Origine Iuris, quod etiam illustrarunt Georgius.

Eberlinus Bresnicensis cuius eruditus commentarius prodiit Henricopoli 1595. 4. Christoph. Adamus Rapertus Ienae 1661, 12. G. van der Muelen, Trai. ad Rhen. 1691. 8. Hermannus Bynckershoek Ktus et Senator in praetermissis ad lib. 2. de orig. iuris, in opusculis Lugd, 1719. 4. Io. Soldeni diff. ad Fletam n) in qua etiam Iuris Romani Iustinianei historia breviter et docte attingitur Lond. 1647. 4. Melch. Voetii hist. iuris Civilis etc. Petri Taisand Histoire du Droit Romain, Paris. 1678. 12. Io. Doujatii Historia Iuris Civilis Romanorum, qua eius tam origo quam progressus, autoritas et utilitas, tum Iustinianei partes atque ordo partium demonstratur, ubi et Gallici iuris origo perstringitur Paris. 1678. 4. Georgii Schubarti de fatis iurispr. Rom. Ienae 1696. 8, Burchardi Gotth. Struvii Hiltoria Iuris Romani. Iustinianei, Graeci, Germanici, Canonici, Feudalis, Cri-

n) Sic Iuris veteris Anglisi Tho. Fulleri librum editum Lond. fcriptor appellatur a carcere, in 1662. fol. cui titulus, the history, quo illud fub Eduardo I. vel II. of the worthies of England, II. composait. Vide Seldenum, et pag. 210

minalis et Publici, e genuinis monumentis iliustrats Ien. 1718. 4. Histoire du Droit Romain par Claude Joseph de Ferriere Paris 1718.12. D. Chrift. Godofr. Hofmanni Historia Iuris Romani Iustinianei, cum D. Christiani. Thomafii delineatione Historiae Iuris Civilis: et Franeisci Hottomanni Anti-Triboniano Lips. 1718. 4. Acta Erud. 1719. p. 381. Iacobi Godofredi brevis Historia Iuris Civilis Romani est in eius Manuali Iuris Io. Gottl. Heineccii Hist. Iuris Civ. Rom. et Germ. Hal. 1733. 8. prodiit, item a 1740. fed emendata multis locis et observationibus aucta Amst. 1748. S. a 10. Dan. Rittero V. Cel. Post Io. Augustus Bachius Historiam Iurispr. Rom. Lib. IV. edidit Lipfiae 1754. 8. quae repetita est in Italia Lucae 1762. 8. Simonis von Leeven Volumen de origine et progressu Iuris Civilis Romani, post editionem Lugd. B. 1672. S. reculum est Ienae 1697. S.

IX. Iuvat et subiungere enarrationem corum, quae infunt in Ant. Schultingii Iurisprudentia Ante-Iustinianea, edita primum Lugd. B. 1717. 4. repetita Lipf. 1737. 4. cura Georg. Henr. Ayreri, nunc antecessoris Goettingensis, sed cum collationibus Codd. Msf. Wurceburg. et Gothani. Partes operis sunt hae: 1) Caii institutionum epitome ab Aniano Confiliario Alarici Regis Wisigothorum sub sexti saeculi initium composita libris dnobus cum comment. Hieron, Alegadri iun, edito Venet. 1600. 4. et Iac. Oiselii notis Lugd. B. 1658. 8. novisque editoris Ant. Schultingii animadvers. p. 1 — 186. Adde Var. Lect. p. 931. sq. ex edit. Basil. Io. Sichardi 1538. Lugdunensi 1566. Parisiensi 1586. et Genevensi eiusdem anni ad calcem Cod. Theodof. 2) Iulii Pauli sententiarum receptarum ad filium libri quinque, cum interpretationibas Aniani viri spectabilis, nec non Iac. Cuiacii interpretationibus a. 1557. primum editis et ex postrema recognitione Colon. 1589. 8. notisque et emendationibus Cour.

Conr. Rittershufii (Norimb. 1594. 8.) et Huberti Giphanii atque Editoris p. 187-536. Adde Varias lect. editionum p. 932. leq. 3) Tituli XXIX. ex corpore regularum VIpianeo (editi primum a Io. Tilio a. 1549.) cum Iac. Cuiacii notis (a Io. Amerittono in lucem emissis Tolosae 1554.) Lud. Charondae Parif. 1555. et 1578. atque Antonii -Schultingii p. 537-680. Adde varias lectiones editionis Lovan. 1550. aliarumque p. 938. fq. 4) Librorum 1. XIX. Codicibus Gregoriani p. 681-708. et Codicis Hermogeniani p. 709-718. fragmenta, quae inventa hactenus fuere omnia, cum notis eiuldem Schultingii. Adde Varias editionum lectiones p. 939. seq. 5) Mosaicarum et Rom. Legum collatio, ex integris Papiniani, Pauli, VIpiani, Caii, Caii, Modestini aliorumque veterum Iuris Auctorum libris ante tempora Iustiniani desumta. cum notis Petri Pitheei et Editoris p. 719-800. Adde varias lectiones pag. 940. seq. ex Codice Ms. Ios. Scaligeri. De hoc scripto dictum est supra. 6) Fragmentum ex Modestini regularum libro III. de bonis libertorum et de testamentis p. 801. et fragmentum regularum ex veteri ICto (Vlpiano an Caio) pluribus sententiis constans p. 309, nec non fragmentum ex lib. 1. Responsorum Papiniani sub titulo de pactis inter virum et uxorem p. 810. 7) Consultatio veteris ICti mediae aetatis de paclis, plura veterum ICtorum fragmenta allegans pag. 812-816. nec non Papiani, quem Pithoeus Gotho-Romanum sub Theodorico, Iac. Gothofredus Burgundionem putat fuisse, Responsorum libri titulis XLVI. in quo et ipso plura veterum ICtorum et constitutionum Imperatoriarum fragmenta p. 827-854. Hic liber nomine Legis Romanae habet in Msl. Ottoboniano, quam pro Compilatione Iuris Romani quidam habuere: male, ut reperit et docuit Amadutius in praef. ad Novellas ineditas p. XLIX. ubi et disputat, Theodoricus an Gun-

debaldus huius operis auctor fit, pugnatque pro poste-

riori

riori non improbabiliter, ut et lac. Gothofredo placuit in Manuali Iuris in Bibl. Iur. c. 2. §. 11. In ipfo opere Amadutii ex illo Mf. editum est Papiniani Responfum, auctius duobus titulis, n. 26. de kir, qui debitar · fitiis de maternis bonis portiones non tradidere, n. 48. de colonis migrantibus, vel in fagitiva lapsis. hacc est lex etiam in Cod. Theod. L. V. tit, 10. Accessere variae Lectiones 8) Dofithei Magistri o) liber tertius continens Imp. Adriani sententias et Epistolas Graece et Latine cum Goldasti notis (qui ediderat Genev. 1601. 8.) p. 855 - 879. 9) Antonii Schultingii Orationes duae 1) qua disquiritur, culpandusne sit Tribonianus, quod ICtorum, qui stante Rep. Romana claruere, scripta suppresserit, ac posteriorum, qui sub Imperatoribus floruere, Responsa retulerit p. 883 - 907. 2) De Iuris-prudentia historica, quod magna Iurisprudentiae para non tam in Philosophica ratlocinatione quam in historica eorum, quae publice fancita vel etiam interpretando inducta funt, cognitione confistat pag. 908 - 930. In edit. Lipf. igitur accessit Collatio Caii et Pauli cum Mf. W. itemque cum Mf. Goth. et Collatio fragmentorum Cod. Gregor. et Hermog. cum Mf. Gothano. Si alia editio aliquando parabitur ex Amadutiano opere, et Cannegieteriano libro de Collatione legum Rom. et Mos. de quo supra dictum est, accessiones non contemnendas accipiet. Hactenus Iurisprudentia Ante-Iuftinianea Amplissimi Schultingii.

o) De hoc v. Bibl. Graecze volumine VII. p. 59. Incertum an is Dontheus, ad quem Libanii Epi-Leidenfis inter Codices II. Vosii.

TICAPN T VII.

D.B

SCRIPTORIBYS LEGIBVSQVE REI AGRIMENSORIAE.

vctoresa) Legelque rei agrariae sive FINIVM REGVNDORVM, Io. Tilii Meldensium Episcopi hortatu primum editi et ad Palatinum codicem calligati mutua opera Petri Gallandii, Petri Castellani, Aemari Ranconeti, et Adriani Turnebi Paris. 1554. 4. Passim deinde auctiores emendatioresque cum observationibus et glossis agrimensoriis Nic. Rigaltii ibid. 1613. 4. qui Turnebianam editionem in plerisque est secutus, nisi quod titulum finium Regundorum, libro decimo Pandecharum obvium, praetermilit. Idem ait, in aliud se tempus distulisse fragmenta quaedam M. Iunii Nipsi, Aprofiditi sive Epaphroditi, et Vetrubi Rufi, b) quod magis facerent ad quaestiones Geometricas, quam ad conditiones agrorum limitumque constitutiones. Denique Guilelmus Goefius novam legum ac scriptorum agrariae editionem in lucem emisit Amstelod. 1674. 4., cui practer observationes et glossas Rigaltii, suas ipsius notas, et indices duos a se concinnatos, Philologicum alterum, alterum Geographicum, et antiquitatum agrariarum librum subiecit, in quo praeter alia agit de Coloniis, de quibus et videndi Onuphrius, Sigonius et libro secundo antiquitatum Augustanarum Marcus Velserus. Iulium Caesarem Bulenge-

a) Hi primum cum aliis eximiis nasterio Bobiensi, ut supra ex Vos. scriptoribus Msti reperti sunt laterrano annotare me memini. 1493. A Thoma Phaedro in mo-

lengerum in libro de Vectigalibus populi Romani nihil harum rerum intellexisse, affirmat Goesius. Idem passim iniquior videtur Barthio et Salmasso: ipse vicis sim non semel reprehenditur a Mazochio in libro de Amphitheatro Campano, qui est videndus. Quoniam vero optima et locupletissima Agrimensoriorum scriptorum editio est Goesiana, invat eam hoc loco paucir recensere.

1. Siculi Flacci de Conditionibus agrorum pag. 1. Eiusdem nomina agrorum et limitum p. 20. Librum de conditionibus agrorum cum emendationibus et nous oruditis, in quibus saepissime a Coesio recedit, separatim Coburg. 1711. 4. edidit Io. Conradus Schwarzius. Spicilegium annotationum exhibet in monumentis a. 1720. seqq. in 8. per folia singula editis pag. 21. seqq. Barthius lib. XIX. cap. 5. Adversar. Siculum Flaccum appellat Saeculum, quomodo et in vetustissimo suo Ms. vocari testatur Guidus ad Phaedrum p. 242. et kuius épitomen tantum habere nos putans, clarissime clarum esse, ait Epitomator, hunc fuisse Christianum. Nihil horum arridet Goelio, etsi nec ipse habet, quo Ethnicum probare possit. Non ante Domitianum vixit Siculus iste, cuius edicti meminit, neque ante Nervam floruisse Rigaltio videtur. Nomen eius comparet in Catalogo agrimensorio Boethii. Libri vero ipsius inscriptio, si Goesium sequimur, suit de conditionibus agrorum Italiae, neque ex eo aliud quicquam hodie superest, praeter initium operis, idque lacerum. Rigaltius testatur, se bonam centonis illius partem in complures divisam lacinias reperisse inter alia fragmenta Hygino adscripta, quae Iosephus Scaliger ex pervetusto Ioannis Arcerii codice describi sibi curaverat, atque illic quoque diserte legi Siculi Flacci nomen.

AGRIMENSORIAE. Lib. IV. Cap. VII. 513

2. Sex. Iulii Frontini de agrorum qualitate, sive Expositio formarum ad Celsum Penestum, ut in edita Basil. 1528. legitur p. 38. Falli itaque videntur qui per 'Celsum intelligunt Caesarem et p. 29. pro statim Celsi Caesaris legendum est statim coelestia Caesaris. Goe. sio hic libellus non videtur esse Frontini, sed partint M. Junii Nipfi, partim Gerberti Philosophi, post Silvester II. Pont. R. Vide eius notas p. 142. Rigaltius, qui parte ea, qua de mensuris p. 29. seq. agit, auctiorem edidit, ex codice Memmiano, p. 232. Balbo tribut testatur in duobus Mstis. Idem tamen nonnulla Frontini nomine laudari observat a Boethio. Casp. Bacheti notae in hoc opusculum Rigaltianis observationibus subiiciuntur p. 287. 288. Iulii Frontini de limitibus agrorum p. 38. Confer Boethium, libro 2. Geometr. pag. 1540. seq. qui eodem loco etiam mensorem Longinum memorat. Videtur Rigaltio Frontinus duos libros de re agraria edidisse, quorum altero mensorem instituerit, altero disputaverit de arte mensoria: deinde artis ipsius tripertitionem explicasse sex libris, assignationes scilicet et partitiones agrorum ac finitiones terminorum, postesque controversias: denique scripsisse libros de regionibus, deque conditionibus agrorum Italiae, ex quibus ad nos pervenerint fragmenta, quae de Coloniis inscribuntur pag. 102. seq. edita primum ab Obsopoeo ex Bibl. Puteani, deinde auctiora a P. Scriverio et Rob. Keuchenio, denique a Rigaltio et Goesio; cum non contemnenda ex Biblioth. Palatina accessione: Pluscula Frontini fragmenta in Arcerii Nansiique codicibus superfuisse, viri docti testantur, quorum editionem promisit Petrus Scriverius. De aliis Frontini scriptis dictum supra suo loco. Laudatur a Boethio lib. 2. Geometr. et Vegetio lib. 2. c. 3. Inst. rei militaris.

3. Aggeni Vrbici in Iulium Frontinum commentarium p. 44. Eiuldem de controversiis agrorum part Fabr. Bibl. lat. T. III. Kk prior prior, p. 50: pars altera p. 65. Hic Aggenus ante Theodosii M. vel etiam Antonini Pii tempora vixisse videtur Goesio, quia mentionem facit curae circa loca sacra et litium de aede Minervae motarum, et controversiae inter ICtos et agrimensores, quam controversiam decisam esse constet ab Antonino Pio, quemadmodum templa idolorum diruit Theodosius. Vide Goesii notas p. 147. 197. Sunt alii, qui Aggenum referant ad Tiberii Imp. aetatem. Mentio videtur illius sieri in hac veteri inscriptione Lugduaensi:

IOVI O. M.
Q. ADGINNIVS VRDICI
FIL. MARTINVS SEQ.
SACERBOS ROMAE ET AVG.
AD ARAM AD CONFLVENTES
ARARIS ET RHODANI
FLAMEN
IIVIR IN CIVITATE
SEQVANORVM.

Vide Genebrierii dissertationem Gallice editam, qua Magniam Vrbicam Cari Caesaris uxorem fuisse, non absurde statuit Paris. 1704. p. 69. 70. 72. Quod vero Goesius addit, Aggenum videri Christianum, certissime probatur ex loco p. 61. ubi ereseentem Religionem sacratissimam Christianam celebrat. Idem, auspicaturus commentarium in Frontinum de controversiis, ait, divino praesidio se suam suscipere scriptionem: quo ipso nihil tamen dicit, quod non dicere possit saepeque dixerit homo etiam Ethnicus. Aggenum de controversiis primus Rigaltius vulgavit ex codice Arceriano Mem-Desunt tamen controversiae de mianae Bibliothecae. positione terminorum, de vigore, de fine et de loco, quas requirendas esse ait idem Rigaltius. De controyersiis agrorum vide etiam Cuiacium libri X, Obs. c. 2. Eiusdem

AGRIMENSORIAE. Lib. IV. Cap. VII. 515

Eiusdem Aggeni ad Frontinum de agrorum qualitate, multis modis inquinata esse rebus absurdent ineptis, observat Goesius, ita ut plurimum disserant a reliquis, quae de controversiis ipse scripsit. Ediderat illos Aggeni ad Frontinum commentarios primus Io. Sichardus ad calcem Codicis Theodosiani Basil. 1528. f. apud. H. Petri.

- 4. Liber eiusdem argumenti, auctore Simplicio p. 76. Rigaltius hunc refert ad auctorem Frontinum, et p. 222. non sine ratione suspicatur, Simplicii nomen considum esse ex his verbis Aggeni pag. 62. Nam et simplicius enarrare conditiones earum existimavi. Adde p. 245.
- 5. Aggeni Vrbici in Iulium Frontinum Commentariorum liber secundus, qui Diazographus inscribitur, constans variis figuris in aes inciss p. 90. Vrbici etiam, Grammatici mentio est apud Ausonium Ep. 22.
- 6. Iulii Frontini de Coloniis libellus. titulo sunt primum Excerpta e commentario Claudii. Caefaris p. 102. Severi, five Veri potius, Lex agrorum ex einsdem Claudii commentar. pag. III. Antonini et Commodi mentio p. 106. qui Frontino fuerunt posteriores: unde Goesius recte libellum hunc habet pro far ragine ex Frontino et aliis ab indocto quodam homine consarcinata. Liber Augusti Caesaris et Neronis habens mensuras limitum et terminorum provinciarum quarundam Italiae, p. 109. Ex Balbi mensoris, qui empore Augusti omnium provinciarum et civitatum ormas compertas in commentarios retulit, et legem grariam per universitatem provinciarum distinxit et eclaravit, similes p. 118. deinde Frontini ipsius libelus p. 128. rursus Excerpta e Balbo p. 142. ex Mappa Alanenfium pag. 145. et Fragmenta Terminalia pag. 147. Indreae Schotti notas ante ineditas in hunc Frontini bellum vulgavit Burmannus ad calcem Velleji p. 632-Kk 2

640. Lugd. Bat. 1719. 8. Etiam separatim sine loci et temporis atione ab eodem Schotto edita sunt in 8. Geometrica et Gromatica vetusti scriptoris cum excerptis ex Epaphrodito et Vitruvio Ruso, ex Ms. Codice Dunensis Abbatiae Cisterciensis, in quo Boethius etiam de Musica et Geometria continebatur. Ceterum Frontinus in altera parte operis, quae est ipsius p.128. Siculus dicitur. Goesius quidem putat esse legendum Frontini et Siculi, Flacci scilicet, et ex utroque esse Excerpta.

7. Hygini agrimensoris publici Gromaticus, sive de castris metandis liber, figuris in aes incisis illustratus, p. 150. Hyginus in Inscriptione vocatur libertus Augusti Imp. in quo non intelligi potest is, qui vulgo sig appellatur, Caesar Octavianus, cum longe iunior hic Hyginus fuerit, mentionem quippe faciens Traiani p. 209. et p. 174. laudans Lucanum. Rigaltius quidem Traianum iubet intelligere, cui ut Imperatoribus reliquis universis tributum nomen Augusti. Idem pag. 272. notat apud Cassiodorum lib. 3. Variar. Epist. 52. sub Hyrummetrici nomine latere nomen Hygini Gre-Quemadmodum ibidem pro Grammaticam disciplinam legendum esse Gromaticam observavit Vossius lib. 1. de arte Grammatica. Confer Io. Laurembergii, Gromatica, quibus ius terminale et finium regundorum leges explicantur Hafniae 1640. 4. Eundem Hygini Gromaticum, uti Frontini quoque Commentaria, et Aggeni Vrbici, una cum Vegetio suo, sed admodum corruptum et minus emendatum edidit Petrus Scriverius, ut dictum supra in Vegetio. mentarius eruditissimus Hermanni Rhabodi Schelii c) in

c) De huius Schelii commentariis, qui longe plura de re veterius Romanorum militari in affetum Romanorum militari in affe-X. thesauri Antiqu. Rom. et Th. Creni-s

AGRIMENSORIA'E. Lib. IV. Cap. VII. 517

hunc Hygini librum e vetetibus libris emendatum, et Polybii locum de castris Romanis e libro VI. Histor. seorsim prodiit Amstelod. 1660. 4. et insertus inde tomo decimo thesauri Antiquitatum Romanarum Graeviani. Etiam Salmasius in Gromaticum Hyginianum notas paravit, ut refert ipse p. 295. ad Solin. Eiusdem Hygini liber de limitibus p. 203. quem Hygino indignum esse contendit Goesius in notis p. 166. Eiusdem de conditionibus agrorum p. 205.

- 8. Fragmentum agrarium de limitibus p. 215. In limine statim Varro memoratur: ceterum totum sere est ex Hygino, cui tribuitur in codice quodam antiquo manu exarato, etsi P. Scriverius side alterius codicis edidit sub nomine Frontini.
- 9. Ex libro XII. Innocentii d) Vrbi Praefecti, de litteris, quibus fignatae casae, ex nons iuris exponendis pag. 220.
- silvium de Geometria pe 235. Hunc ex Ms. Arceriano edidit Rigaltius. Varronis autem esse nequit, quia p. 243. memorat Hyginum, ut dictionem Varrone indignam aliaque argumenta omittam. Longe alius erat Varronis liber de Geometria, cuius mentio est apud Cassiodorum, ex quo Frontinus Boethiusque e) profecisse se fatentur. Sed hic, ut alia doctissimi illius viri scripta, temporum iniuria intercidit.
- 11. Ordines finitionum ex diversis auctoribus, una sum figuris in aes incisis p. 247.

Kk 3

12. Caius

Crenius in notis ad Gabr. Naulaci Bibliographiam militarem I'. 2. Methodor. p. 518. In eius audem plura idem Graevius Orar. 1. ad 1662. dicha in eius funere.

d) Innocentium sub Constantio

mianus Marcellinus lib. 19, 11. At excerpta haec'ex eius libro 12. ab imperito quodam confarcinata v. Valef. ad Ammian. I. c. et Menagii Origines Gallicas in desses.

e) Boethius lib. 2. Geometrine p. 1537, et 1540 12. Caius et Theodosius auctores p. 252. Latinus et Mysrontius togati Augustorum, auctores de losis suburbanis vel diversis itineribus pergentium in suas regiones p. 254.

13. Ex libris Magonis et Vegojae (male Vegetii le-

git Barth XXIX, r. Adversar.) auctorum p. 255.

14. Idem Vegojae Arunti Veltymno p. 258. quae nomina qualia sint, non meum est dicere, sed haruspicis Salinassi, qui p. 78. ad Solin. legit: item Vegoia, Buyóesa nympha, quae artem sulguritam scripserat apud Tuscos, teste Servio in VI. Aeneid. v. 72. Arrunti Vertumno, sive fragmentum libri ad Arruntem Vertumnum: quae nomina Hetrusca sunt.

- 15. Arcadius (Augustus) auctor de terminis et de lineis partium Orientalium p. 259.
 - 16. Vitalis autor p.260.
 - 17. Faustus et Valerius p. 261.
- 18. Ratio limitum regundorum. Auctores Theodofius et Neuterius p. 263.
- 19. Expositionum, sive lapidum finalium, per diverfas provincias positorum p. 266. cum figuris aere impressis.
- 20. Expositio de Marginibus terrae et operibus caesis p. 273. ἀκέφαλος.
 - 21. Expositio de Vallibus p. 273. et paludibus p. 274.
- 22. Varatio fluminis ex M. Iunio Nypso. Quod fragmentum longe locupletius vulgavit Goesius p. 285. M. Iunii Nipsi inter Agrimensores mentio est ap. Boethium lib. 2. Geometriae pag. 1540. Vitruvii Rusi ex Epaphrodito Architectonica et M. Iunii Nypsi (male legitur Hypsi) de mensuris agrorum liber refertur in Catalogo Mstorum Scipionis Tertii. Vide Labbei Eibl. nov. Mss. p. 384. Ceterum hic M. Iun. Nypsus integrior suit Neapoli in Bibl. nobilissimi Iosephi Vallettae.

23. Ex

23. Ex Isidori Hisp. libro XV. cap. 14. Originum p. 290. Ex libris Dolabellae p. 293. cum figuris in 2es incisis. Ex libris Latini de terminibus p. 302. Caius auctor V. P. p. 304. Auctor Vitalis p. 305. Faustus et Valerius VV. PP. auctores, ibidem. Ex libro Frontini secundo p. 308. Latinus V.P. togatus p. 310. De sugeribus métiundis p. 311. Ex Euclidis lib. 1. prolegomena p. 316. De mensuris secundum Geometricae disciplinae rationem ex voluminibus Virorum eruditorum excerpta p.330. Fragmentum Legis Thoriae cum supplementis Sigonii p. 329. Aliud fragmentum pag. 335. Legis Mamiliae capita tria p. 339. Lex Roscia, Peducea, Alliena, Fabia interciderunt. Ceterum tria illa capita e veteri Codice primus cum notis suis et castigationibus ediderat Lipsius lib. 1. elect. cap. 15. Imp. Constantini Aug. rescripta tria p. 340. adde Cuiacii Observ. lib. XIX. cap. 16. Impp. Valentiniani, Theodofii et Arcadii rescriptum p. 342. Rescriptum Impp. Theodofi, Artadii et Honorii, ibid. Impp. Theodofii et Valentiniani rescripta tria p. 343. Vide Codic. Theodosian. T. r. p. 200. seq. edit. Iacobi Gothofredi. Ex Modestini libro X. Pandestarum, Vlpiani libro VI. Opinionum, Florentini sexto Institutionum, Callistrati tertio de cognitionibus p. 345. Ex Pauli libro quinto sententiar. et lib. 23. ad edictum p. 346. Imp. Tiberii Caesaris de sepulcris, ibid. Legis Lisiniae cap. IX. p. 348. Legis: Semproniae cap. XIII. p. 349. Legis Iuliae de agrorum livisione cap. XVIII. p. 350. Agrariarum Caesaris Ausufti cap. XI. Agrariarum, quarum nomen ignoratur, ap. VI. p. 353. Legis Agrariae, quam P. Servilins Rul-Tr. pleb. proposuit M. Tullio Cicerone et C. Anonio Coss. capita XXI. collectore Goesio, pag. 353. iusdem legis capita, qualia a Rigaltio edita fuerant ıg. 358 — 360.

\$20 INDEX SCRIPTORVM. Lib. IV. Cap. VII.

Legum agrariarum fragmenta funt et apud Gruterum in thefauro Inscriptionum veterum pag. CCII, seq. Ottavius Musa mensor Augusti Caesaris memorante a Servio ad Virg. Ecl. IX, 7.

AD PAGINAS EDIT. GOESIANAE.

ggenus Vrbicus p. 38. berii 346. Valentiniani 44,65,91.102.147.308, 342. 343. Arcadius 249. Lex Alliena 339, Fabia 339. Iulia de agrorum divi-M. Baro, vide Varro, Caius 252.305. sione 350. Licinia 348. Callistratus ICtus 345. 346. Mamilia 339. Roscia 339. Servilii Rulli 354. fq. 358. Dolabella 293. Euclides 316. feq. Sempronia Faustus 261. 306. Thoria 329, 335. Siculus Flaccus 1. Mago 255. Florentinus ICtus 345. Modestinus ICtus 345. Iul. Frontinus 28. Moyses iussu Dei 322. Myrsontius 254, Hyginus 150. Incerti 320, Paulus ICtus 346. Innocentius 220. Siculus Flaccus 1. İfidorus 311. Simplicius 76. Latinus 254. 302, 310, 311, Theodofius 252. Leges agrariae 353. Impp. Valerius 261.306. Marcus Varro 235. Arcadii 342, Augusti 352.

Arcadii 342, Augusti 352. Marcus Varro 235.
Caesaris 350. Constanti- Vegoja 255. 258. Buyona, ni 340. 341. Honorii 342. Vitalis 249. 306.

Theodofii 342. 343. Ti- Vipianus ICtus 345.

CAPVT VIII.

DE

MEDICIS ANTIQUIS.

I. Medici ab Torino, Aldo et H. Stephano iunclim editi. II. Alii ab H. Stephano omissi.

MAM Collectionem edidit Cratander Basileac 1528. f. cuius iam supra mentio facta in c. de Plinio mai. p. 247. In ea sunt 1. Soraui Isagoge in artem medendi, antea non visam. 2. Oribassi fragmentum de viclus ratione, antea nunquam editum. 3. Plinii de re medica libri V. accuratius recogniti, et, nothis ac pseudepigraphis semotis, ab innumeris mendarum millibus, fide vetustissimi Codicis repurgati. 4. Apuleit de herbarum virtutibus historia, e tenebris eruta et a situ vindicata. 5. Antonii Musae de Betonica, paullo ante excufus, cum Indice rerum et verborum. Curam operis habuit Albanus Torinus Vitodurensis, qui in epistola ad Episcopum Basileensem in capite, et in altera ad Lectorem, ad calcem operis, docet, se usum esse libris scriptis bonis, in Plinio in primis, ex quo etiam quaedam accesserint, quae aliis exemplis deessent, et Apuleio, in quo emendando duo antiquissima exempla scripta habuerit: contra unum modo exemplum hàbuisse Sorani, idque vitiosissimum, in coque recte emendando melioribus libris opus esse, etsi ipse plura manifesta menda delerit. Estquè adeo haec editio praesertim qua Plinium et Apuleium, inter primarias ponenda. Haes collectio est inserta sequenti, codem ordine servato.

Kk 5

Secuta

Secuta est altera Collectio Aldi nepotis, eaque maior, Ven. 1547: fol. In ea funt 1. Celsus. 2. Serenus Sammonicus. 3. Trotula. 4. Marcellus Empiricus. 5: Scribonius Largus. 6. Sorani Isagoge. 7. Plinii de re Medica libri V. S. Apuleius de herbis. tonius Musa de Betonica. 10. Aemilius Macer de herbis cum commentariis Io. Atrociani. n. Strabi Galli 12. Coelii Aureliani de morbis chronicis libri V. 13. Theodori Prisciani libri quatuor. Haec collectio cum Msf. Codd. collata a Nicolao Nancelio fuit in Biblioth. Gudiana: id exemplum exstat hodie in Bibl. Serenissimi Ducis Vingriensis.

Viginti annis post tertium Corpus medicorum antiquorum tum graecorum tum latinorum factum est sub titulo Medicae artis Principum ab Henrico Stephano tribus Voluminibus Paris. 1567. f. in quo latini, praeter graecos, infunt hi

- 1. Cornelius Celfus, de quo supra suo loco II, 4. -
- 2. Scribonius Largus Defignationus, cuius liber de compositione Medicamentorum ad Caium Iulium Callistum, Io. Ruellii opera, quem sat audacem Scribonii restitutorem vocat Barthius 48. 49. Adversar. primum e tenebris erutus prodiit Basil. 1529. 8. cum Antonii Benivenii recentioris Medici libro, de abditis nonnullis ac mirandis morborum causis, et Polybi, Medici vetustissimi Gracci, libello de victu salubri destitutis, latine per Guintherium Andernacum reddito. Vixit Scribonius sub Tiberio, a) Claudioque Impp. et Galeno pluribus locis memoratur, unde Ianus Cor-กลเว่าเล

a) Cap. 120. sit Scribonius, fe qui paulo ante Marcellum demum a Caffii Medici fervo, Atimeto, vixerir, ut Barthio Adv. 39, 16. in mentem venisse video. Praeceptotum quoddam accepiffe. Adde res laudat Chirurgum Trypho-eap. 176. Non est itaque Sibarius, nem, Apuleium Cellum, Valen-

Tiberii Imp. legato, medicamennescio quis, vel Defignationes, tem etc.

narius b) praefat, ad Marcellum Empiricum, in cuius librum integrae fere Scribonii compositiones sunt infertae, suspicatur, Scribonium non latine, sed Graece scripsisse, posteaque Graeco-latinum factum esse, circa aetatem Valentiniani Imp. Sed Cornarium, etsi praeterito eius nomine, refellit Marsilius Cognatus Var. Ob-servatt. III, 14. Fuit autem Empiricus ille quidem, nec tamen infensus dogmaticis, nominatim Asclepiadi, quem suum vocat cap. 75. laudat etiam cap. 84. Praestantissimam denique Scribonii editionem, cum notis uberrimis eruditissimisque et Lexico, Ioanni Rhodio debemus, qui, Octavii Ferrarii confilio, emendatum a fe illustratumque in lucem emisit Patavii 1655. 4. Alius, ut videtur, fuit Mathematicus Scribonius, de quo Sveton. Tiberio cap. 14. In praesat. libri, peregre scripti, memorat alia scripta sua latina (quasi et Graeca scripsisset) medicinalia, quae Callistus ille, ad quem librum scripsit, Caesari (Claudio) dederat. Eundem Callistum iterum alloquitur compositione 151. et in peroratione operis. Post caput 166. compositiones quaedam desiderantur, Index compositionum incertum, an a Scribonio ipso, vel antiquo Grammatico praefixus sit. v. Rhodium p 91. Prima Scribonii editio est Parisien-sis 1629. 8. hinc mox recusa eodem anno Basil. 8. apud Andream Cratandrum. Parifiensem illam passim Rhodius laudat, ut pag. 31, 174. etiam Plantinianam, ut pag. 28. 29. etc. Pars Scribonii, quae tractat de simplicibus, excusa etiam Argentorati 1532. fol. cum aliis aliorum. Illam vellicat Cardanus libro de medicinarum simplicium noxa. Claudii quidem Imp. interioris admissionis. Medicus videtur fuisse, cum in Britanniam eum sequere-, tur. Rhod. p. 189. Andreas Borrichius p. 191. appendic.

b) Cum Cornario facit Barthius 571. patet, et Hermannus Con-p. 2357. Adversar. Casp. Hosman-ringius introductione in Medici-mus ex G. Richteri Epistolis pag. nam p. 55-

ad curas Posteriores Christophori Cellarii. Adverterit facillime qui diligentius legerit Scribonium, familiarium vulgariumque verborum quam elegantiae fludiofiorem fuisse, dum ita scribere laboraverit, ut ab omnibus, tognitissimis verbis intelligeretur. Scribonium, Marcellumque a se emendatos atque illustratos memorat Ioannes Caius Britannus de libris propriis p. 167. edit. Lond. 1729. 8. Prima lucem viderat a. 1570. et Caius iple defunctus est a. 1573.

IOANNIS RHODII INDICE EX IN SCRIBONIVM LARGVM EXCERPTA.

Numeri, sectiones editionis Rhodianae denotant.

1 teolanus 152.

Andronis medicamentum 62. Celf. lib. 6. cap. 18.

Anthero Tiberii libertus 162.

Antipater 167.

Antonia 271. Marcell. c. 35, Apuleius Celsus praeceptor

Centuripis ortus 171. Valentis et noster praece-

ptor 94.

Ariffus Chirurgus 209. Asclepiades 84. noster 75.

maximus autor medicinae Epist. p. 3.

Atimetus 120.

Augustus 31.

mbrofius medicus Pu- Augustus Caesar, 177. 6 se-Bazòs Kairae Straboni Geograph. lib. 17. Gui-

lielmo Xylandro inter-Item lib. 5. terprete.

. ό θεὸς Καΐσας, καὶ δ

DeBasos. Divus Cae-Sar, Augustus, rectius,

et Augustus. Tacitus enim Histor. lib. 2. Cae-

farem et Augustum principatus vocabula refert.

Augusta 60. 70. 175. 268. 271. 'Auy 854 Graecis acvi fequioris: cuiusmodi Achmetis Arabis medici

interpres antiquus Oneirocrit, cap.260.

Anto

Autores antiqui Epist p. 4. Δυσιμάχιον 46. Λυσιμά-Iulius Bassus 121. Cael Aurel. Iul. Baff.

Bibliothecis publicis polita 97. de Compositione. Caefar Deus noster Epist.

p. 5. Comp. 60. 163.

Caius Iulius 151. et calce libri.

Calliftus Epist. et Perorat. Sabinus Calvus 23.

Cassius Medicus 120.176. Apuleius Celfus 94.

Celfi Antidotus 171.

Glicon Chirurgus 206. Gracchus 146. M.

Graeci dicunt Epist. p. 5. Comp. 38. 40. 63. 99. 101.

202. 206. bis 215. 217. 237. 242. 247. 254. VO-

cant 50. 94. 99. 133. 181. 184. 255. 264. appellant 99. 121. 187.

a Graecis appellatur 61. dicitur 201. 206.

Graece dicitur 177.206. vocant 252.,

Hippocrates conditor nostrae professionis Epist. p. 3. Scientiae conditor Seneca Epist. 95. ita Columell. lib. 9. c. 3. Peripateticae sectae Conditor Aristoteles.

Hospes meus 172.

xerov Diosc. lib. 4. c. 3. Aegin. lib. 7. cap. 4. Lysimachia Plin. lib. 25. cap. 7. Phavorino Aug. μάχειος, ab inventore Lysimacho, ut Plinius refert; pariterque Lyfimachios apud Marcellum c. 10. ctiam in Mf. Vossii.

Listianus Medicus 177. Medicinalia scripta Epist. pag.5.

Meges 239. Chirurgus 202. Messalina Dei nostri Caefaris 60. Valeria Meffalina Dioni lib. 60.

Milo Graschus 146.

Mithridatis antidotol 170 Plin. Valer. lib. 3. e. 53. Antidotum Mithridati cum.

Antidotum Mithridaticum 194. A. Musa Antonius 110.

Octavia Augusti soror 60. Sic Plin. lib. 19. cap. 1.

Marcell. cap. 13. Ocularii 37. Medici ab oculis. Prudentes 38. Ocularius δφθαλμικός in Excerptis ex Graeco-Las tino vet. apud Glossar. Philoxeni B. Vulcan, Oph-

526 10. RHODII INDEX IN SCRIBONIVM

., Ophthalmicus Martial. - lib. 8. Epigr. 74. Pacehius Antiochus

. 220. Philenidis Catinenfis audi-

. chus.

Pigmentarii institores 22. Zopgri Antidotos 169. Cel-Pigmentarius. P. Veget. lib. 3. cap. 26. (29) Plin.

Val. lib. 2. c. 28. Barnabas Brissonius parum usi-

tatis accenfet. Sabinus Calvus 231.

Sacramento medicinae obligatus Epist. p. 2. respicit ius iurandum Hippo-

Scripta Latina Ep. p. 5. Sequitur nos non nisi necessariu libellorum nu-

merus Ep. p.6. Tiberius Caesar 97.120. Thrasea Chirurgus 204.

208. Triphon 201. 203. 205.

210. 231. 241. Lemmate Praeceptor noiler, 175. Chirurgus 201. 240. Celf. lib. 7. Procemio: Tryphon pater.

Valentis praeceptor Apuleius Celsus 94.

Vnguentarius 118. Plin. natur. histor. lib. 14. c. 20.

Plin. Iunior lib. 2. Epiftol.11.

Vnguentarii 66. 129. 206. 269. Cato de re rustica сар. ітз.

tor 97. Pacchius Antio- Zopyrus Gordiensis Medicus 172.

> fus lib. 5. cap. 23. Aegin. lib.7. cap. 11. ή Ζώπυρος,

Zopyrus Antidotus interpreti Albano Torino, quemadmodum Galeno

de Antidot. lib. 2. cap. 1. Avrldoros Zwwigios, Iulius Martiano Rotae Antidotus Zopyria:

quae cap. 17. locupletior est. In hac Ioannis

Andernaci Guintherii versione apud Hieropymum Scotum edita Venetiis 2. 1567. legitur Me-

dicamentum Zopyrios; quamvis et in altera 1542. vulgata Medicamentum Zopyros, ut in Parisina 1532. Nam in

Aldina quoque a. 1528. est n Zwaveos, et Basileensi 1538. ή Ζωπύριος simpliciter: ut Ianus

Cornarius H. Stephani typis recte Latina con-

suetudine Zopyrius. Nec

Nec sua utrique deest ratio. Zopyrus enim venusta satis metonymia, sive tacita malis cum Grammaticis appositione, antidotum a Zopyro confectam indicat. Zopyrius etiam ellipfi idiplum notat, quod Ga-

lenus aperte protulit. Qua nostri quoque temporis medici efferunt Mithridatium, siçubi antidotum postulant. Sed nolo plura. Etiam Fabii sententia inter virtutes Grammatici habebitur, aligua nescire.

3. Marcellus Burdegalensis, Medicus, ut vulgo audit, c) Empirious, Theodossi Magni Archister, cuius librum Medicamentorum ad filios fuos scriptum primus in lucem protraxit Ianus Cornarius, una cum Actio, latine a se verso Basil, 1536. f. Inter Epistolas, Marcelli libro praemissas, ea, quae Hippocratis ad Maecenatem absurde inscribitur, rectius edita est Norib. 1587. sub nomine Antonii Musae. Quae Celsi nomine ibidem occurrit ad Caium Iulium Callistum, non Celsi est, sed Scribonii Largi. Carmen, quod ad calcem libri extat, diximus supra, videri quibusdam clausulam poëmatis Sereni Sammonici de Medicina, quod porro in Stephani collectione cum Rhemnii Fannii Palaemonis carmine de ponderibus ac mensuris sequitur, et de quorum utroque jam supra dictum fuit. Qui Mstas apud Is. Vossium Marcelli membranas, literis scriptas, quadratis, et 800. annorum aetatem excedentes, confuluerunt, varie illum scriptorem a Cornario interpolatum queruntur, ut Io. Rhodius ad Scribonium p. 158. qui Marcelli etiam novam editionem molitus fuit. Marcellus in titulo Epistolae ad filios vocatur vir inlu-

c) Ipse Marcellus in praesa-rum apud veteres, Dogmaticissive tione ait, se remedia collegiste Rationalibus, Empiricis et Me-eriam per rusticos ac plebeios ho-mines experimentis comprobata. Porro de triplici genere Medico-

fter ex magno officio Theodofii senioris, d) ipse vero narrat se diligenti lectione scrutatum veteres medicinae artis auctores, latino sermone scriptos, utrumque Plinium et Apuleium et Celsum et Apollinarem et Defignatianum, aliosque nonnullos, eriam proximo tempore inlustres honoribus viros, cives ac maiores suos, Siburium, Eutropium, atque Ausonium. Addit vero etiam ab agrestibus et plebeiis remedia fortuita atque simplicia se didicisse: unde non mirum, in Marcelli libro occurrere etiam superstitiosa nonnulla; ut quod fuadet versus graecos contra faucium dolores suspendere e collo cap. 15. p. 307. 309. cap. 29. p. 378. et aliud carmen cap. 21. p. 339. feq. et cap. 28. p. 373. H. 379. B. 380. E. et cap. ult. five 36. p. 411. etc. Praemittitur inde notatio de mensuris et ponderibus medicinalibus, ex Graeco translatis, iuxta Hippocratem: deinde Epistolae variae, 1) Largii Defignationi ad filios: 2 et 3) sub falso Hippostatis Coi nomine ad Antiochum Regem et ad Maecenatem: 4) Plinii Secundi ad amicos de medicina: 5) Scribonii Largi ad Iulium Callistum sub falso Celfi nomine: 6) Cornelii Celfi ad Publium Natalem: 7) Vindiciani Comitis Archiatrorum ad Valentinianum Imp. In opere ipso pauci laudantur scriptores, ut Demoeritus c. 8. p. 269. Antigoni medici collyrium commendatur c. S. p. 267. 274. edit H. Stephani, et collyrium Antonii Musae p. 281. aliud medicamentum c. 20. p. 327. Dentifricium Octaviae Augusti sororis memoratur c. 13. p. 297. et Augustae Messalinae, itemque p. 298. alind quod Artemius (c. 36. p. 410. rectius Artemisius) Dianio ostendit, Arteriace Asclepiadis Medici cap. 14. pag. 299. Remedium Cosini Medici ad anginam p. 301. Purgatio c. 30. p. 383. Potio Cosmiana et antidotus c. 20. p. 327. c. 29. p. 377. Compositio excerpta ex libris

d) Adde Isc. Gothofredum ad ticis, et Pagium ad a. C. 395. 118. 29. Cod. Theodof. de haere. n. 8.

Ptolemati Evergetae Regis c. 14. p. 302. Confectio emplastri contra podagram, quod rex Ptolemaeus invenisse dicitur c. 36. p. 411. Liviae Augustae compositum adversus anginam c. 15. p. 304. Acopum, quo Livia Augusta et Antonia usae sunt c. 35. p. 402. Medicamentum Apuleii Celsi et praeceptoris nostri Valentis c. 16. p. 310. Vindiciani ad tustim p. 316. Remedium ad stomachi et lateris dolorem, quod reperit Paccius Antiochus, auditor Philonidis Catinensis, et post Paecii mortem de. mum vulgatum Tiberius Imp. in Bibliothecis publicis posuit, laudatur c. 20. p. 324. (ex Scribonii fect. 97.) atque aliud contra lumborum dolores c. 25. p. 351. et Compositio ex libro Philonidis, quae Tiberio Caesari etiam componebatur c. 29, p. 380. Philonianum antidotum p. 329. c. 22. p. 341. Dionyfianum oxyporium pag. 333. Attali Regis medicamentum c. 22. p. 342. Potio a Procliano Medico ostensa, et aliud eius medicamentum p. 344. aliudque Iunii Crispi c. 23. p. 345. Ianuarii medici cataplasma ad splenem p. 347. Gamelielis patriar-chae remedium ad splenem p. 350. Aliud contra arthritidem, quo Ausonius Medicus sanatus est c. 25. p. 353. Miloni Brochi, praetoris, hominis optimi, et Ambrofii Medici Puteolani mentio c. 26. p. 355. Iulii Baffi colice c. 29. p. 376. Prosaochi Medici remedia electa p. 381. Anteros Caesaris libertus remediatus sive liberatus a podagra c.36. p. 408. Gallica interdum laudat Marcellus herbarum et animalium vocabula, ut c. 25. p. 354. c. 26. p. 358. c. 29. p. 375. 379. c. 34. p. 396. etc. Denique Marcellum alterum, medicum egregium Neronis actate c. 20. p. 332.

A Marcello hoe compilatum esse interdum Scribonium, animadverterunt viri docti, eumque Christianum fuisse patet clare locis aliquot, ut c. 23. p. 347-et c. 25. p. 352. ubi memoratur spina alba, qua coronatus sit Christus, et item formula legentium herbas, iterum teneo,

Fabr. Bibl. lat. T. III.

herbam lego, in nomine Christi profit, ad quod te colligo.

- 4. De Sexto Placito, T. II. p. 684. quem Lipsiae quoque a. 1654. 8. cum aliis quibusdam medicis scriptis edidit Andreas Rivinus, supra in Apuleio diximus.
- II. In hac Stephani Collectione igitur, non illa, ut nunc est, magni usus atque adeo pretii, quod et Graecos non sua lingua loquentes, sed latine modo exhibet omnes, nec latinos omnes; in ea igitur praeteriti sunt hi, qui in Aldina Collectione sunt:
- 1. Plinius Valerianus, de re medica L. V. de quo, uti de Historiae Naturalis quoque auctore eiusdem nominis, dixi supra suo loco.
- 2. Soranut, sub cuius nomine Isagoge in artem medendi ad Maecenatem (quem capite V. alloquitur) cum Plinio Valeriano aliisque vulgata est ab Albano Torino, Basileae 1528. st. Qamvis vero Torinus non dubitat, de Graeco conversam este, et quamvis in Bibliotheca Lindenii Medica, clarissimique Merklini Lindenio renovato, ad Soranum Ephesiume) Graecum Medicum, sine dubitatione refertur, latini tanibi scriptoris esse, pluribus ostendit Marsilius Cognatus lib. 4. c. 2. Variarum Observationum, cui Vossius libro de Philosophia p. 98. et in latinae linguae originibus p. 209. 233. sustant
- e) Fallitur ibidem Lindenius, quod Soranum Ephefium, qui sub Traiano vixit, confundit cum isniore Sorano Ephesio, cuius exstat de natura muliebri fragmentum cum Ruso Ephesio editum, et Vita Hippocratis, quae Coi illius senis operibus praemitti solet. Senioris Sorani libri IV. quibus corporalem et mortalem substantiam animae humanae tribuerat, memorantur Tertulliano libro de anima, ubi Soranum illum Me-

thodicae Medicinae instructissimum vocat. Soranum inter interpretes aphorismorum Hippocratis laudat auctor commentarii in eosdem aphorismos, qui latine ab Andernaco editus ambulat sub nomine Oribasis Medici Graeci, et in limine quaedam habet, isdem verbis obvia in pseudo-Sorani Isagoge. Fuit et alins Q. Valerius Soranus, cuius Cicero in Bruto aliique meminerunt. Soranus augur et ap. Ciceron. I. de divinat.

suffragatur, et in castigationibus ad fragmenta Ennii p. 58. [(T. 4. Opp. p. 116. b) Soranns docet Isagoges suae c. 17. genas dici, quia in utero genibus opponantur. Atque ex hot inter alia cognoscimus, librum istum (quo sane exigua iactura careremus) non esse nobilis illius Medici Sorani Ephesii, ac ne Graeci quidem scriptoris. quando gena Graece est βλέφαςον, genu γόνυ. Idem lib. 3. de Historicis Graecis p. 415. oblervat, falli Lonaeum Boscium, qui Sorano Cilici tribuere illam Ilagogen non dubitavit. Fortasse Coelii Aureliani est, a cuius dictione non valde abhorret, et qui in aliis quoque scriptis expressit maiorem Ephesium Soranum. Confer de Soranis Baluzium p. 327. ad Epist. 76. Cypriani, et de hac Isagoge Dan, Clericum V. C. parte 2. Hist. Medicinae capite 4. et quae de illa dixi in Centuria plagiariorum num. LV.

3. Coelius Aurelianus Siccensis, f) cuius celerum five acutarum passionum libri tres a Io. Guinterio Andernaco emendati, atque primum editi Paris. sunt ap. Simonem Colinaeum 1533.8. g) Quinto anno ante Ioannes Sichardus eiusdem Coelii libros quinque tardas rum sive Chronicarum passionum seu morborum, 2 Theobaldo Fettichio Wormatiensi, Ludovici principis Palatini Medico acceptos, vulgarat Basil. 1529. f. post in Collect. Aldina editos: qui cum notis Ms. Nancelii in Bibl. Gothana funt. In Graecis constituendis et exponendis, quae in hoc scriptore plurima occurrunt, Sichardus adiutum se esse testatur a Iano Cornario, cui plurimum sane hae literae debent. Vtrumque Coelii opus ad fidem Msti emendatum et notis illustratum no-

reichii T. 1. p. 356.

f) Ex Sicca Veneria Africae, gas, a. 1529. fol. ut notatum do-nae trium dierum itinere a Car- ctissimo Almelovenio. Idem menquae trium dierum itinere a Carthagine distabat. Vide Petrum dum et alia insuper reperies in Wesselingium in libro Probabi- Pandectis Brandenburgicis Hendlium c. 3.

g) Apud. Lindenium male te-

mine suppresso, Lugduni (non Londini ut legitur apud Merklinum p. 135. et in Pandectis Brandenburgicis) edidit Iacobus Dalecampius a. 1569. 8. notae videntur elle Io. Conr. Ammanni et aliorum plurium, non unius Dalecampii. In titulo dicitur huius ed, textus e Mf. Sed eadem vitia, et lacunae insunt, quae correctus. in superioribus. Novissime luculentam huius scriptoris editionem dedit Henricus Wetstenius Amst. 1709. recusam 1722. 4. cum notulis e Lugdunensi editione repetitis, novisque eiusdem Ammanni, et separatim adiectis ad calcem voluminis animadversionibus, quas partim ex sua penu deprompsit, partim ex Virorum doctorum scriptis collegit Theodorus Iansonius ab Almeloveen, qui et Lexicon Coelianum atque indices locupletissimos subiecit auctorum commemoratorum rerumque. Ex Codice Barthii et Daumii manu passm notato loca quaedam editionis huius Amstel. corrigint auctores Ephemeridum literariarum german. editarum Lips. 1710. p. 396. seq. Vide sis etiam Michaelem de la Roche in Diario Londinensi memoirs of litterature Tom. 1. p. 38. et Diarium Londinense alterum, History of the works of the learned a. 1710. p. 342. Memoires liter. de Trevoux 1714. p. 2159. Novam editionem ante plures annos promisit Nic. Blancardus in praesat ad Arrianum de Expedit. Alexandri. Traditum etiam est, Georgium Francum de Frankenau, Regis Danise Archiatrum, in Coelio illustrando, luculentissima 7 que eius scriptoris editione concinnanda occupatum fuisse. Thomas vero Bartholinus inter dependita su memorat notas et emendationes in Coelium Aurelianum pag. 88. de Bibliothecae suae incendio. Chronicarum passionum plura emendat illustratque Thomas Reinesius Lib. III. Var. Lect. cap. 17. et 18 cuius exemplum nos habemus totum in marginibus emendatum.

L. Coelius Arrianus dicitur Adriano Iunio T. 4. Lamp. Gruteri p. 457. Philippo Caroli ad Gell. III, 3. et Valerio Chimentello pag. 130. de honore bisellii, ubi eum apprime doctum appellat, elegantem, eruditum, omnino dignum, quem artis Asclepiadicae terant alumni, nemo literarum amans ignoret. At Coelium Aurelianum vocandum esse non dubitant plerique alii viri dochissimi, Keinesso pag. 656. seq. laudati, Quia Galeni nusquam meminit, illo superiorem suisse aetate, putabat Vossius p. 98. libri de Philosophia. Sed aliud videtur eidem Reinesso, qui saeculo quinto vixisse arbi-tratur, cum linguae latinae puritas Europaearum gentium idiotismis et Hunnorum Gothorumque barbarie decoxisset. Stilo itaque, ut seculum ferebat, et genius patriae, usus est grandi, implexo, difficili, ad tautologias usque luxuriante, irregulari, semisoloeco nonnunquam, modo archaifmis, modo peregrinis et novis a vulgo acceptis, Graecorum ubique affectator et interpres, interdum infelicitate etiam sua festivus, scriptor alioqui non ineruditus, qui Graecorum vetustissimorum ut in sectas abierant, doctrinas diligentissime conquisiverat, digessit, recensuit et libere excussit. Etsi enim Methodicorum sectae suit addictus, quod inde coniicitur, quia Themisonis, Thessali et Sorani, h) quem principem identidem appellat et semper sequitur, dogmata frequenter repetit et illustrat, laudatis eorum a nemine praeterea memoratis libris, subinde tamen, quae maiores male definierant, non erubuit vellicare. Celsi Pliniique non facit mentionem, utpote latinorum, neque Galeni, infensi Methodicis, quos Coelius inprimis admirabatur.

Ll 3 Scripfit

b) Hinc G. Io. Vossius IV. 86. de Idololatria ait Coelii libros re-, chius dici Soranum a Coelio latinitate donatum. Adde Mercurialem lib. 2. c. 12. Var. Lech. Quod vero idem Yossius putat Coelium

nestrum laudari a Cassiodoro c. 31. divin. lect. in eo fallitur. Nam pro Coelii Aurelii apud Cassiodorum legendum Celsi Aurelii, ut notavi supra e Reinesii pag. 656. Var. Lect.

Scripsit praeter libros illos, Graecarum Epistolarum librum ad Praetextatum, Adiutoriorum, Medicaminum, Muliebrium Passionum libros, Responsionum de Chirurgia, Problemata, et de febribus, et Praeceptorum salutarium librum, quae temporum iniuria amisimus. Libros qui exstant et in quibus non contemnendae, de fignis praecipue morborum, observationes occurrunt, rectius dici Soranum a Coelio latinitate donatum, scripsit Vossius pater lib. IV. 86. de idololatria, et Gerhardus Vossius filius ad Velleium II, 120. fecuti ambo Mercurialem lib. I. cap. 10. Variar. Lect. Sed licet Sorani multa Coelius probet laudetque, et libenter eum sequatur, tamen non dubito, hoc scriptum ab Mercuriale Vossisque valde υπερβολικώς, similiter ac velim a Barthio illos fuisse appellatos nominatim XXXVIII, 3. Adversar. ubi ait: videmur nobis observare posse aliquot a Coelio Aureliano nominari scriptores Galeno posteriores.

INDEX SCRIPTORVM A COELIO AVRELIANO LAVDATORVM.

Ex editione Almeloveniana.

gathinus pag. 96. Lib. Antiphanes Lib. quem Pade Helleboro 233. nopten appellavit 537. Alexander Leodicenfis 74. Apollonius 328. Citiensis Andreas 218. 222. 451. Lib. II. de Epilepti-Andron 186. cis .323. Antigenes Cleophantinus Apollonius Glaucus Lib. de Lib. de Febribus et tu-Interioribus 536. moribus 96. Apollonius Herophilius 28. Antipater 416. Lib. III. 139. Apollonius Memphytes Epistolarum ad Gallum 469. 537. 404.

Apol

Apollonius Mys. Lib.XXIII. de secta Herophili 110. Apollophanes Erafistrati sechator 150.151. Malagma seu Cerotarium 134. 142. Archigenes 96.98!.

Aristoteles 236. Lib. de Ad- Athenaeus Tarsensis 74. iutoriis 110.

Aristoxenes 233.

Artemidorus Sidenfis Erafistratus fectator 224. 227.

Artorius Afclepiadis fectator 221, 224, 232, 233.

Asclepiades 3. 6. 7. 8. 10. 52. 53.338. 364.391. 416. 418. passim 566. Lib. de Celeribus passionibus 2. 22. 74. 143. Lib. I. de Acutis passionibus 45. 87. 321. Lib. II. de Acutis seu celeribus passionibus 45.235.245. 263. 385. Lib. III. de Acut. paff. 45. 235. 245. 263. 385. Lib.VI. de paff. 2. Lib. de Vini datione 144. Lib. de Clysteribus 415. Lib. de Hydrope 478.489. Lib. Definitionum 6. III. Lib. II. Apho-Explanatorum rismorum Hippocratis

181: Lib. de Periodicis fe-

bribus 96. Lib. de Fini-

bus 253. Lib. de Lue 176.

Lib. Parastevasticos 416. Lib. Salutarium ad Geminium 386. de communibus Adiutoriis 58. 417. Asclepiades Titiensis 201. Aschepius 268.

Bacchius 390.

Caelius Aurelianus Lib. de specialibus Adiutoriis 28. 184. 303. 315. 324. Epiftolar.Graesgr. ad Prae-

textatum 366. Lib. I. de Febribus 165. 170. 448. Lib. Medicaminum 373.

408. 440. de Mulieribus `**2**52. 298. Muliebrium

passionum 253. 582. de Passionum causis 22. Lib. III. Responsionum Medi-

cinalium 284. 376. 495. Salutarium Praeceptorum 107. 466. Lib. In-

terrogationum et Re-Sponsonum 1. 285. Problemata 447. de Chirurgia 352, 493.

Caridemus Erafistrati sectator 227.

Cassius 530.

Chrysippus Asclepiadis sectator 99. 107. 323. 376. 537. Lib. III. de Lumbricis 537.

Cleophantus 176.

Clodius Lla

Clodius 545. Erafistratus 84. 115. 123. Clodius Asclepiadis secta-212. 348. 363. 386. 415. 416. 417. 418. Lib. II. -tor 217. Ctesiphon. Anatomicorum 192. Lib. Demarchus 323. III. de Febribus 41. Lib. Demetrius Herophili sede Hydrope 478. 487. Lib. II. Salutarium prac-Clator 2. 73. 208. 228. 328. 390. 468. Lib. VI. de pafceptor 385. Lib. de Venfionibus 2. Lib. XI. de tre 146. Lib. II. de Venpassionibus 468. Lib. XII. de passionibus 136. Demetrius Apameus 469. dagra 566. 581. fortasse idem qui Aponieus 151. et Attaleus 367. Lib. Signorum 249. Democritus 224, 227. 232. tionum 478. Lib. de Elephantiacis 493. 390. 485. Diocles 97. 115. 129. 142. 417:468.471. Lib. Cura-225. . tionum 320. Lib. II. Curationum 556, Lib. III. Heraclides Tarentinus 174. Curationsm 214. Lib. 145. Lib. I. Curation. de , intern. passion. 64. 94. IV. Curationum 242. Lib. de Egeftionibus 536. Lib. II. Interiorum 323. Lib. de febribus 39. de Lib. III. Curationum 195. passionibus et earum cau-Lib. II. Interiorum paffis, et curationibus 40. fonum 214.468. Lib. IV. Interiorum passionum 236. 246. 263. Lib. I. Re-85. 143. 191. 213. 237. 242. 260. 319. 362. 415. 426. gulari seu diaetetico 264. 454. 485. 521. 526. 556. Lib. Nicolaus dictus 65. . 566. Dionyfius 416. Heraclitus. Empedocles 325. Herodicus 485.

tre 242.527. Lib. III. de Ventre 532. Lib. de Po-Endemus, Themisonis seefator 171. 221. 222. 229. Eunor 115. Lib. V. Cura-Euriphon Gnidius 115.237. Gaiw, Herophili sectator

Hero-

Milefius 578. 580. Herophilus 39. 84. 115, 123. Mnesea 81. 142. 329. 348. 142. 193. 212. 245. 263. 348. 362. 375. 416. 566. 380. Nicander Lib. III. 3231 Lib. I. Curation, 416, ad Hippocratis Prognosti-Niceratus 376. con 536. Niger 233. Nileus 142, Hippotrates 84. 97. 97. 390. 415. 468. 549. Lib. I. Epidem, 145. Lib. II. Epidem. 145, 240. Lib. V. Epidem. 259. Lib. II, de Morbis 191. 240. Lib. Praedictivus, quem πεοξέητικον appellavit 39. 227. 536. Lib. de Ptisana 39. 123. Lib. Regulari seu diaetetico 142. Lib. Conscript. 227. ad sententias Cnidas 189. 212. 485. 521. Lib. de Locis 556. Homerus 227.228. Isyperius 198. Leonides 75. Lufus seu Lifus sive Lucius. Lib. I. Tardarum passionum 365. Lib. II. Tardar. passionum 386. L. IV. Tardar.paff. 522. Magnus 96. Magnus Ephefius Lib. II. Epiftol. 225. Menander Comicus 228.

Menecrates Zeophletenfis

323. Menemachus 75. Parmenides de Natura 545. Philippus Lib. de Catalepfi Philistion 488. 555. Philatimus 115.323. Plato 325. Polybus 218. Polyidas 186. 198. Polypus (forfan Polybus) Praxagoras 97. 115. 130. 143. 237. 417. Lib. I. de

Curationibus 261. 454. 526. Lib. II. de Curationibus 85. 320, 362, 427, Lib. III. de Curat, 214. 243.415. Lib. IV. de Curat. 192. Lib. II. Peregrinar. passionum 96. Lib. III. de Morbis 566. Proculus, Themisonis se-

Clator 469, Ptolemaeus, Erasistrati sectator 469. 479.

Salimachus 235. fortasse idem qui Silimachus, Hippocratis sectator 290.

Ll 5

Serapion Empiricus Lib. I. ad Sectas 84. Lib. I. Curationum 195. 212. 263. 322. Lib. III. Curationum 246.

Socrates Chirurgus 489. Soranus 75.91.127.132.137. 139.142.146.254.380.404. Lib. de Adiutoriis 143. Lib. Causarum, quos aiτιολογεμένες appellavit 289. Lib. II. de Coenotetis 464. de febribus 153. Themison 133. 232. 252. 339. 366. 404. 409. 416. 417. 460, 498. Lib. Periodic. 108. Lib. I. Epistolarum 461. Lib. II. Epistolarum ad Afilium Dimantem 252. 288. 387. 461. 493. Lib. IV. Epistolar. 461. Lib. IX. Epistolar. 534. Lib. Celerum passionum 59.90. Lib. I. Tardarum passionum 285. 323. 365.

386.434.527. Lib.II. Tardar. palfionum 415. 427. 433. 455. 461. 466. 478. 498.556.566. Lib. Salutar. 386.

Thessalus 9. 380. 404. 410. 417. Lib. I. de regulis seu diaetetico 11. 247. Lib. II. de Regulis 268. 366. 387. 415. 434. 456. 461. 478. 491. 567. Lib. II. quem Comparationem appellavit 247.

Titus, Asclepiadis discipulus 144. Lib. II. de Anima 339. Lib. I. Tardar. passionum 339.

Tryphon 323.
Tullius Bassus 233.
Tullius (Cicero) 233. 239.
Valens Physicus, Lib. III.
Curationum 180.
Virgilius 339.
Xenophon 416.
Zenon 530.

4) Theodorus Priscianus Archiater, secta itidem Methodicus, qui, libro II, 26. et IV. de physica scientia, praeceptorem laudati) Vindicianum: unde sub Gratiano

et fub Valentiniano feniore comes Archiarrorum, quem magnum Yuorum temporum Medicum vocat Augustinus Epist. 5. Vid. et libri 4. cap. 3. lib. 7. c. 6. Confest. Cod. Theodos. lib. X, tit. 19. l. 9.

de metall. et lih de Medicis et fem de ceffar Nic. Myre L. 50. Vit et Valentiniano II. floruisse colligirur. Ad hunc forte Theodorum est Epistola Synesii 115. Certe ab Alex. Tralliano Granco Medico allegatur lib. 1. cap. 21. etfi ibi male legitur Theodorus Moschion k) vel Muscienus Exstat opus eius Librorum IV. Primus est Euporiston, five plenius Phaenomenon Euporifos: nam fic in fequentibus libris citatur, ut II, 20.22. phaenomenon primus, phaenomenon superior: de medicina praesentanea facileque parabili ad Timotheum fratrem: liber secundus Logicus, ad eundem Timotheum, de discutienda ratione in passionibus acutis et chronicis, quae oculis cerni non possunt. Liber tertius Gynaecion, de morbis mulierum et eorum curatione ad Sabinam: quartus experimentorum de Physica scientia ad Eusebium filium.

Hos quatuor libros sub falso et per errorem nato nomine Q. Offavii Horatiani I) vulgavit Hermannus Comes Nuenarius, Argentorat. 1532. quam editionem audacissimis depravationibus scatere notat Reinesius pag. 643. Var. Lect. Emendatius deinde et sub vero Theodori Prisciani nomine Basileae 1532. 4. edidit Sigismundus Gelenius, opus antea ineditum proferre se professus, ex quatuor exemplaribus Mss. hic illic mutilis: nam libri 1. cap. 24. 25. 26. et lib. 2. cap. 13-18. et initium cap. 19. et librum quartum integrum non habet; quae omnia in editione Argentoratensi legun-

celli libro de Medicamentis. Huius sunt etiam qui esse putent car-men quod in calce libri eiusdem Murçelli legitur, quod a Roberto Constantino ad Sammonicum pag. 497. habetur pro peroratione poë-matis Sereni Sammonici, de quo fupra III, 5. Vindiciani excerpra ex Apicio laudat Vossus pag. 16. de vitiis fermonis. Alia Vindiciani Epistola ad Pentadium, de quatuor humoribus corporifque partibus, memoratur apud Lab-beum Bibl. nov. Mff. p. 215. e Catalogo Ribl. Renati Moreau.

k) De Moschione Medico et Prie fciano Lydo v. Bibl. Graecam de illo quidem Vol. XII. p. 702. feq. et XIII. p. 342. et de Prifciano libro 3. cap. 9. 6. 15.

1) Loca quaedam illustrat etiam Reinefius Ep. ad Daumium p. 345.

tur. Editionem Nuenarii secutus est Aldus. Dictio paulo horridior est, modo graecismis, modo archaismis, modo nove usurpatis contra latinitatem admistis, etiam non nihil faeculenti atque barbari traxit vitio suae aetatis, ut eidem Reinesso observatum est, qui plura huius Prisciani illustrat lib. III. cap. XI. Var. Lect. Nusquam meminit Galeni quamvis eo longe iunior, Hippocratem vero plus vice simplici laudavit.

Hos libros fenex iam in fratris Timothei gratiam ex Graeco; quod prius ediderat, opere in latinum compendium misst, Graecique meminit non uno loco. ut lib. 2. cap. 9. addes etium adiutoria de Gragco Euporisto; et cap. 31. eius remedium in Euporisto nostro invenies. In editione Argentoratensi lepide Enporistus ingeritur pro viri nomine, cui auctor-opus fuum inscripsit: Offavius Horatianus Medicus Euporisto. Nuperrime collegae Olympii exhortatione provocatus confeci nonnullos praesentaneae (Medicinae) libellos, quos vel mediocris fama retinet, sed Graeco filo etc. Liber tertius solitaneus Gynaecion m) ad Sabinum sive Salvinam, obstetricem fortasse, quia eam vocat artis suae dulce ministerium. Argentoraten-sis editio Vistoriam appellat, ut forsan Victoria Sabina dicta fuerit. Eam cap. 5. ita alloquitur: Nostra itaque Sabina professionis communis (fortalle nostrae cum fis.) hoc magis est tibi necessarium ministerium, quae ex tuis officiis sedulis in his maius experimentum habes. Mentio huius libri lib. 2. c. 22. Cum de partibus muliebribus fanguis eruperit, his in Gynaecion libello quid expediat sequenti lectione disposui. Quartus liber est Physico-

lenii Salvinam, Basileensis Salviangm, Nuenarii er Aldina Vistoriom exhibet) vide Reinesium p. 509. seq. Var. Lest.

m) Hunc librum aliorum feripris eiuldem argumenti a fe collectis inferunt Ifrael Spachius, Argentorat, 1597. fol. Bafil. 1586. 4. De Sabius illa (pro qua editio Ge-

rum L'experimentorum de Physica scientia, ad Eusebium, quem dulcissimum filiorum suorum appellat. Meminit lib. 2. c. 11. Etiam caeteris adiutoriis per beneficium ministrantibus, quae quam maxime in libro Phyficorum commodius disponimus. Allegatur etiam lib. 1. cap. 25. (23. edit. Argentorat.) et lib. 2. cap. 14. (pag. 97. edit. Argent.) Landat Theod. Priscianus, Apollonium Medicum bis lib. 1. cap. 6. Athenaej Medici trochiscum refert lib. 2. c. 31. et lib. 3. c. 8. Democritum lib. 4. p. 81, Pythagoram Aegyptiae scientiae gravem austorem, ibid. chalasticum Titiani Viri clariss. 85. antidotum Terentii Eutychiani ibid. diamoron Sebasti p. 86. hoc est quo usus Imperator o ve Basios; medicamentum Philosophiani p. 87. medicamentum, quod monstravit Leoparda p. 88. quod monstravit uxor Nomenclatoris, ibid. potionem experimentatam Cornelio ibid. et p. 89. confectionem, quam frequenter experimentavit Eugamius p. 89. Medicamentum Eusebii p. 90. Porphyrii ibid. Theodorum Priscianum laudant Simon Ianuensis et Matthaeus Silvaticus, et, qui pleraque ex Theodoro in passionarium suum transtulit, Gariopontus. Theodori librum fecundum allegat Alex. Trallianus lib. 1. c. 15. p. 79. Sed alius est eidem p. 81. laudatus Theodorus Moschion sive Muscienus. Confer Reinessi Epist. 51. ad Daumium p. 137.

5. Editus étiam est Theodori, Medici antiqui, Diaeta sive de rebus salubribus liber, Argent. 1533. 1544. fol. cum Trotula, Physica n) Hildegardis, aliisque scriptis

n) Libros IV. Physicorum sive de rerum natura Argentor. 1533. editos non Hildegardi Abbatissae, divinis, ut iactabat, revelationibus celebri quae a.C. 1180. diem obiit, sed Hildegardi de Pinguia tribuendos esse, ex Simlero annotat doctissimus Caveus. At anim quam Hildegardin de Pinguia Simlerus vocat, haec ab altera illa neutiquam est diversa. Eute enim haec ipsa Abbatissa in nobio S. Roberti in Pinguis, sive ad Bingam prope Rhenum suvium. scriptis eius argumenti. Seorsim quoque cum notis Georgii Eberhardi Schreineri, Halis Sax. 1638. 8. et ab Andrea Rivino cum aliis brevibus de re Medica scriptis, Lips. 1654. 8. Et hanc quoque diaetam cum Reinesio p. 510. Var. Lect. non dubitamus ad eundem Theodorum Priscianum referre, quia mirisica est cum reliquis eius monumentis affinitas verborum, locutionum et doctrinarum. Alius antiquior Medicus sed Graecus Theodori nomine Laertio memoratur, idem forte, qui occurrit apud Aetium XIII, 46. De Oribasio hic non est dicendi locus, quia Graece scripsit, etsi latinis scriptoribus perperam annumeratur a Symphoriano Campegio, decepto versione latina.

6. Librum de passionibus mulierum, s. de remediis muliebribus, Trotulae alii, seminae eruditae, o) cuius in illo ipso libello mentio est cap. 20. alii complures Eroti, p) Iuliae liberto et Medico tribuunt, uti Adrianus Innius lib. VI. Animardvers. cap. 1. Sed, Ioanne Rhodio p. 11. in Scribonium notante, stilus scriptorem Iuliae aetate longe posteriorem demonstrat et usus vocabulorum distemperandi, pulverizandi, somentandi, stuphae, succari etc. et vel in prologo ipso primoque capite laudatus Galenus, et cap. 20. Cap. 17. citat Cophonem, et p. 43. Medicum quendam in regione Franciae, p. 60. pulverem ordinatum per Magistrum Seraldum, et Cap. 4. Iustinianum Medicum, an Iulianum?

p) Protis perperam excusum est apud Lindenium p. 425. et in Merklini Lindenio renovato pag. 716. Erotis Medici mentio in veceri inferiptione apud Gruterum pag. CCCC. 7. Nomen suit service apud Romanos, ut docet Menagius in amoenitatibus iuris pag. 193. seq.

o) Henricus Baccius descriptione regni Neapolitani T. IX. thesauri scriptorum Italiae pag. 42.
Trotola seu Trottola de Ruggiero,
mustae dostrinae matrona Salernitula, quae librum scripsiz de morbis
mulierum et earum sura, et alterum
de compositione medicamentorum. Ex
eadem schola peritiae Medicae causa etiam celebratur Rebecca Guarna.

laudata: unde communiter Trotula vocata fuit, quasi ma-gistra operis: capite 61. nobiles illae salernitanae, imo cum earum fuco ex bresilio frustatim inciso, mulieres Saracenae, carumque experimentum ad denigrandos capillos: et c. 62. aquae vitae de vino meliore destillatae facta mentio. Vide Baptistam Morgagnum Epistola in Serenum Sammonicum p. 69. seq. Neque a foemina scriptus libellus, cuius auctor in prologo: Ego, miseranda illarum (mulierum) calamitate, praesertim cuiusdam matronae instigatione compussus, coepi diligen-ter contemplari de aegritudinibus etc. Christianum se prodit primis statim prologi verbis: Cum auctor universtatis Deus in prima mundi constitutione, rerum naturas fingula iuxta genus suum distingueret etc. et c. 17. Si acciderit difficultas partus, ante omnia recurrendum est ad Deum: et mox: statim pariet Deo favente. Doctorem Salernitanum fuisse putat Thomas Bartholinus diss. VI. de legendis libris p. 167. quam sententiam late et erudite defendit nuper proprio libello Christ. Gots. Grunerus V. D. Ienae (1773.) qui ad Sec. XIV. finem refert. Exemplum libri scriptum suit in Bibl. Thomasii Noribergae. Editus est liber primum Argent. 1544. f. inter Medicos antiquos ab Aldo a. 1547. editos, p. 71. et inter Gynaeciorum scriptores collectos ab Ifraele Spachio in priore editione Basil. 1586. 4. p. 89. et alia 1597. porro in Collectione Empiricorum a Bened. Victorio edita Venet. 1554. et in Wolfii Gynaeciis T. 1.

7. Poëma Hexametrum de virtutibus herbarum, quod sub Aemilii Macri nomine ambulat, proditique Venet. 1506. et Basil. 1530. per Ioan. Atrocianum, tum 1540. ex Io. Cornarii recensione, et 1559. per G. Pistorium Villinganum 8. non est antiqui illius Ovidio q)

q) Ovid. IV. Trift. 10. et Pout. litate p. 293. Cornarium praeset. II, 10. Vide Tiraquellum de nobi- ad Pseudo-Macrum, Colomes. c. 6.

et Midoro laudati, neque Macri ad quem Plinius III, s. Epist, sed longe iunioris, cum non Plinii modo et maioris et Valeriani Palladiique, sed Galeni, et Oribasii, et II, 16. (c. 44.) Strabi Galli, qui post Caroli M. tempora vixit, faciat mentionem. Si Gaudentio Merulae credimus, lib. 1. c. ult. antiquitatum Galliae eisalpinae, lib. IV. memorabil. cap. 27. verum auctoris nomen est Odobonus five Odo quidam r) Medicus. Quae praeter illud carmen illustris Henricus Ranzovius, Hamburgi 1596.8. [sub Macri nomine edidit hoc titulo: H. Ranzovii editio librorum Macri de virtutibus herbarum, de quibusdam animalium partibus at terrae speciebus, itemque meditamentis totius corporis humani, ex Bibliotheca Jua Bredensi (Bredenburg) depromtorum; partim Sereni Sammonici carmen de medicamentis totius corporis humani, (cf. Scheinerum ad Theodori diaetam p. 74.) partim Strabi Galli Hortulum referunt. Videnda de hoc Pseudo-Macro Thomae Bartholini dissertatio de Medicis Poëtis, et Reinesii ad Daumium Epist. VIII. et IX. p. 21. 22. 25. Mstum habuit idem Reinesius, itemque alium Codicem Norimbergae Godfredus Thomasius. Libellum qui sub Macri ambulat nomine habeo (F.) cum commentariis Guilelmi Gueroaldi et rudibus herbarum iconibus excusum sub saeculi decimi sexti, ut videtur, initia in 8. Volumen clauditur his verbis: Habetis, iuvenes studiosissimi, Maeri Floridi de viribus herbarum opusculum ab omni mendo castigatissimum, una cum interpretatiunculis luce meridiana longe clazissimis. Prodiit etiam cum iisdem s) Paris. 1522. 8.

παμηλίων litterariorum: Iacob. Thomasium ad Plinii Epist III, 5. Thom. Crenium VII. animadvers. pag. 112. praecipue Ianum Brockhulium ad Tibulli II 6. p. 275. feq. et Ioannem Baptistam Morgagnum Epistola in Sammonicum p. 66. fea. r) Alius est Odo sive Otho Cree typograph. p. 635.

monentis, qui verfus centum quindecim de electione meliorum fimplicium ac specierum medicinalium feriplie Thythmo leonino. Liber Francofurti excusus est a. 1533. Colomef. notis ad Gyraldum de poëris p. 218. s) v. Mich. Maettar, T. z. annal.

545

edente Simone de Lovitz, et Francos. 1540. 8. sub titulo Macer de re Medica etc. Minime vero omittendum, quod Hortulus Strabi Galli, ante aliquot secula scriptus, cum scholiis Latinis et Germanicis exstat in Bibliotheca Amplishimi Senatus Lipsiensis, addita nonnulla habens de speciebus resinae, de ventis, ordine ventorum, tonitrubus et fulminibus. Etsi vero auctores ephemeridum literariarum Germanice editarum Lipsiae a. 1710. pag. 1017. affirmant, Codicem illum Caroli M. temporibus scriptum esse: tamen haud dubie iunior est, cum Walasridus Strabus, Coenobii S. Galli Decanus, Hortulum suum ad Abbatem Grimaldum diu post Carolum Magnum sub Carolo Calvo scripserit.

8. Eiusdem farinae est, quod sub Evacis, Arabum Regis, nomine sertur carmen de gemmis, Lubec. 1575. 8. edente Henrico Ranzovio cum praes. Henrici Molleri Hamburgensis, et Lips. 1585. 4. cum Epigrammatibus eiusdem Ranzovii aliorumque de Aula. Neque enim illud auctorem habet Evacem, quem Graece ad Neronem de effectibus simplicium scripsisse refert Plinius XXV, 2. sed Marbodeum t) quendam, qui forte aliquid eius argumenti ab Evace u) graece scriptum habuit, et latinis versibus expressit. Sane Pictorius Villingensis, a quo, uti ab Alardo Amstelodam, quoque notis illustratum est, non dubitavit sub Marbodei Galli Ceno-

manen-

n) Sic enim liber incipit: Evan Ren Arabum legitur scri-

psisse Neroni
Qui post Augustum regnavit in
urbe secundus,
Quot species lapidum, quae no-

Quot species lapidum, quae nomina, quive colores, Quae sit iis regio, vel quanta potentia cuique,

Eabr. Bibl. lat. T. 111.

Hoc opus excipiens dignum, com-

Qui totum quod de Evace traditur pro commento habent, illi cum Salmasio prolegom. hyles iatricae nomen ipsum confictum putant ex loco Plinii interpolato, in quo Evax lectum sit per Cratevax scriptumque ira pro Cratevas. Vide Danielem Vinek in aunoenitatibus philologico Medicis pag. 228. seq.

Μm

t) In Isidori glossis vocabulo vascillam, pro Macrobii nomine reponendum Marbodei.

manensis nomine edere, Friburgi 1531. Colon. 1539. 8. In aliis codicibus Marbodeus quidem, sed Cambro Britannus dicitur, teste Reinesso p. 76. defensionis Varia-Idem ait, eius cognomen fuisse rum lectionum. Evanx, unde factum, ut Evacis se finxerit interpretem. Ianus Cornarius auctor est, in quibusdam exemplaribus dici Merboldum Episcopum. Si idem itaque est cum Marbodeo Gallo, praesule Rhedonensi, de quo Vossius pag. 72. de Poëtis Îatinis; vixit temporibus Henrici III. Imp. med. faec. post Christum natum undecimo. etiam If. Pontani notas ad Macrobium, editionis secundae, et Barthium ad Claudianum p. 704. 1035. Libello praemittitur Epistola duplex ad Tiberium Neronem. Prior incipit: Salutem divit Tiberio Evax. Defideranti tibi scribi a me mysteria omnium lapidum etc. altera in hanc sententiam: Evax Tiberio Imp. S. Magnificatua dona accepi per centurionem Lucinium Frontonem nomine etc. Librum five Carmen ipsum de gemmis sub Marbodei nomine, praemissa illa duplici Epistola, adiunctaque appendice versuum de gemmis quibusdam eo usque ineditorum, et Var. Lect. in ora libri notatis edidit V. C. Iac. Gronovius ad calcem Da-Chyliothecae Abrahami Gorlaei, Lugd. Bat. 1695. 4. novissime Antonius Beaugendre Benedictinus inter Hildeberti Cenomanensis et Marbodi x) Rhedonensis Episcopi Opera Paris. 1708. f. carmen illud de gemmis vulgavit cum vetere Gallica Metaphrasi aetatis non multo, quam qua fuit Marbodeus, iunioris, cuius hoc est initium:

Evax fut un multe riches Reis Lu regne tint des Arabais etc.

Obiit

x) In Actis Sanctorum T. IV. Iulii 17. p. 254. exftat vita S. Alexii Confessoris, sub saeculi V. initia Romae cluri vel Edessae in Syria, auctore Marbodeo, quae incipit. Praestans magnatis summae vir nobilitatis

Steumate Romanns effulferet Esfemianns. Obiit Marbodeus a. C. 1123. aetatis 88. Confer Vosfium de Hist. lat. p. 373. et Ephemerides Paris. a. 1708. mense Iunio p. 551. Perperam tamen in his, licet ex Bellogeneri sententia, traditur, Marbodeum carminibus suis rhythmi causa voces interdum nihil plane signisicantes inseruisse. Nam in exemplo quod affertur pag. 553.

> Nox abit, atque diu iam lux orientis iliu Sparserat aurorum ——

Patet iliu positam esse pro ήλίε, perinde ut Hartungus in versione Apollonii Rhodii plus simplici vice Relium posuit pro sole, quod in graeco legerat ἡἐλιος, et apud Honorium lib. 1. de imagine Mundi cap. 84. coelum dicitur casa iliu, domus solisa Et Elenos pro ἔλληνως positum notat Goldastus p. 173. ad Eginhartum de vita Caroli Magni. Sic interpres latinus Opusculorum a Sirmondo editorum p. 201. cum suum scilicet Oranus (κερωνος) fuderit solem. Plura eiusmodi Stephanus Stephanius notis ad Saxonem Grammaticum p. 38.

9. De Apulejo, et Antonio Musa supra dictum.

CAPVT IX.

NOTITIA CELEBRIVM ANTE NOSTRAM AETATEM TYPO-GRAPHORVM, SEC. XV. ET XVI. INPRIMIS.

braham fil. R. Chaiim, Soncini. Sec. XV. Adamus de Amberga, Venetiis Sec. XV. Petr. Adam de Michaelibus, Mantuae Sec. XV. Corn. Adelkind, typogr. Venetiis Sec. XV. in officina Bombergii.

Io. Amerbachius, Basileae Sec. XV. extr. et XVI.

Anissonii, Laurentius, filius Ioannes, et Ludovicus Laurentius, nepos. Lugduni et Parisiis Sec. XVI. extr.

Thomas Anselmus, Badensis Tubingae, Phorcae, Hagenoae.

Ansicarius est Io. Gensfleisch. v. G.

Christophorus Arnoldus, Venetiis Sec. XV.

Arnoldus Pannartz, v. Pannartz,

Arnoldus de Bruxella, Neapoli Sec. XV.

Andreas Asulanus, Aldi Socer, Venetiis.

Andreas Catharensis, Venetiis Sec. XV. extr.

Ascensius, v. Badius.

Iodocus Badius Ascensius, natus Ascae in territorio Bruxellensi, typographicam artem exercuit Lugduni, deinde Parisiis (obiit 1535.) Tres Badii filiae nupserunt tribus typographis celebribus, Mich. Vascosano, Rob. Stephano et Io. de Roigny, vid. Dominicum de Colonia T. 2. p. 588. seq. histor. literariae Lugduń.

Io. de Ayala, Toleti Sec. XVI. med.

Conra-

Conradus Badius, Genevae Sec. XVI.

Baldarfer, v. Waldarfer.

Ant. Bartholomaei Bonon. Venetiis Sec. XV.

Dominicus Basanus Venetus, Romae sub Sixto V.

Ioannes Bebelius, Basileae Sec. XVI.

Nic. Bechtermunze, Altavillae Sec. XV.

Iac. Bellaert, Harlemi Sec. XV.

Balthafar Bellerus, Duaci Sec. XVI.

Io. Bellerus, Antverpiae, (obiit 1595.)

Io. Bemler vel Bamler, Augustae Vindel. Sec. XV. med.

Io. Benenatus, Parisiis, viduam a Guil. Morelli duxit et

a. 1588. obiit.

Bernardinus Benalius, Venetiis Sec. XV.

Lud. Billaenius, Parisiis, (obiit 1601.)

Vinc. Bertochius, Mantuae, Sec. eod.

Dorinus Bertochius, Regiensis, Bononiae Sec. eod.

Dionyfius Bertochius, Vicentiae Sec. eod.

Simon Bevilaqua, Papiensis, Vicentiae Sec. eod.

Fr. Birkmann, Hagenoae et Coloniae Sec. XVI.

Guil. Blaew, Amstelodami (obiit 1628.)

Greg. Boetticher, Lipf. Sec. XV.

Andr. Bocardus, Parisiis Sec. XV. extr.

Sim. Bombafius, Regii Sec. XVI. init.,

Dan. Bombergius Antverpiensis, Venetiis ab a. 1511. excudendis libris Hebraicis operam praestitit. typographis Iudaeorum consules Bartoloccium T. I. Bibl. Hebraicae pag. 432. seq. et A. Chevillierum de origine typographiae Paris. p. 264. seq. et Wolsium longe diligentiorem tom. 2. Bibl. Hebraicae p. 941. leq. 956.

Fr. Bonacurfius, Florentiae Sec. XV.

Boninus de Boninis de Ragusia, Brixiae Sec. XV.

Marc. Brant, Lipsiae Sec. XV.

'lac. Britannicus et Angelus, Brixiae Sec. eod. Brubachii, Hagenoae et Francof. Sec. XVI.

- Mm 3

Ant.

Ant. Bruschus, Regiensis, alias Bettonus, Rogii Sec. XV,

Nic. Brylingerus, Basileae Sec. XVI.

Arnoldus Bucking, Romae Sec. XV. Ant. Caillaut, Parisiis Sec. eod.

Garwinus Calenus, Coloniae.

550

Zach. Calliergus, Romae Sec. XV. extr.

To. Camufatus, Parif. typographus Academiae Gall. Sec. XVI.

Bernardinus de Castillonio, Mediol. Sec. XV. init. Hugo Caxton, Anglus Sec. XV. Londini inter pri-

mos Angliae typographos, nonnullis primus habetur.

Wolphius Cephaleus, Argentorat. Sec. eod.

10. Cereto de Tridino et 10. de Tridino f. Tacuinus.

Maternus Cholinus, Coloniae. Iac. Chouet, Genevae.

Sim. Colinaeus, Rob. Stephani senioris Vitrieus, Parisiis ab a. 1520. ad 1546.

Io. de Colonia, Venetiis Sec. XV.

Hieronymus Commelinus, Gallus, Heidelbergae obiit 1597. eiusdem sunt libri editi ex officina Sanct-Andreana. Catalogus librorum, quos excudit Commelinus vel quorum exemplaria ad se recepit, 1599. 8.

Phil. Condam, Venetiis Sec. XV.

Stephanus Corallus, Lugdunensis, Parmae Sec. XV.

Frid. Corfellis, Courcelles proprie, primus Angliae typographus Oxonii.

Christoph. Corvinus, Herbornae.

Laurentius Ioan. Costerus, inter primos typographos, Harlemi, vid. de eo Bullartii Academiam scientiarum. T.2. p. 252. seq. et Mermanni orig. typ.

Gill et Cousteau, Parisiis Sec. XV. extr.

Sebastianus Cramoisy Parisiis typographus Regius Sec. XVI.

Gabriel Cramoify et Sebaft. Mabre Cramoify etc. ibid. Catalogus librorum in officina Cramoifiana imprefforum Parif. 1678. 8.

Andr. Cratander, Basileae Sec. XVI. init.

Mart. Cranz, Paril. Sec. XV.

Io. Crispinus, Genevae Sec. XVI.

Demetrius Cretensis, Florentiae Sec. XV. sed vid. infra in Lascaris: nam quod ibi de Lascari est, id et in hune et alios, qui ad calcem librorum graecorum primorum memorantur, ut Homeri, Svidae, valet.

Iat. et Io. Cromberger, Hispali Sec. XVI. med.

Curio Basileae Sec. XVI.

Conradus Denkmuth, Vimae Sec. XV.

Ioan. Diffolus, Mediol. Sec. XVI. init. graecos libros edidit.

Lud. Ditius, Spirensis, primus Rostochii typographiam Sec. XV. exercuit: post eum in Nicol. Mareschalci Thurii aedibus Guntherus Winter.

Stephanus Doletus, Lugduni, (combustus Parisiis 1546.)

Petr. Drach, Spirae Sec. XV.

Andr. Drizchen Argentoratensis, primus Argentinae tentavit typographiam.

Henr. Eckert van Homberg, Antverpiae Sec. XV.

Henr. Eggeftein, Argentinae cum Mentelio Sec. eod.

Bonaventura Elzevirius,

Abrahamus Elzevirius, Amstelodami et Lugd. Bat.

Daniel Elzevirius, obiit a. 1680.

Endteri, Noribergae.

Nicolaus Episcopius, Io. Frobenii gener, Basileae (obiit 1564. filium cognominem mors in slore aetatis occupavit.)

Io. Enschedius, Harlemensis Sec. XV.

Farrea typographia Venetiis clara Sec. XVI.

Conradus Finer, Eslingae circa a. 1475.

Marti-

Mm 4

Martinus Flach, Argentinae Sec. XV.

Bened. de Fontana, Venet. Sec. eod.

Io. de Forlivio, Venetiis Sec. eod.

Eucharius Frank al. Silber Romae Sec. eod.

Paul. Freidenberger, Veronae Sec. XV.

Io. Frellonius, Lugduni Sec. XVI. med.

Mich. Friburger, Socius M. Cranz. Andreas Frifus, Amstelodami, (obiit 1687.)

Io. Frobenius, Basileae (obiit 1527.)

Hieronymus Frobenius, Ioannis F. ibidem (obiit anno 1563.)

Christoph. Froschoverus, Tiguri Sec. XVI. .

Io. Froschoverus, Augustae Vind. Sec. XV. extr.

10. Faust, civis Moguntinus inter primos artis typographiae inventores cum genero Petro Schessero de Gerensheim et 10. Guttenbergero Argentinensi, ministro suo.

Gallus, v. Han.

Io. Gensfleisch, Senior, Moguntiae (lat. Ansicarius) primum librum impressit typis Harlemensibus.

Io. Gensfleisch, iun, ap. Io. Guttenberg,

Gering, Parif. Sec. XV.

Gerson Soncinas e primis typographis Iudaeorum, Soncini Sec. XV. cuius etiam pater typographus Soncini suit; et typographiam etiam Constantinopoli instituit.

Nic. Girardengus, Venetiis, item Papiae, Sec. XV.

Franc. Girardengus, Papiae Sec. eod.

Ambrof. Girault, Parif. Sec. XVI, init.

Hubertus Golzius, Brugis, (obiit 1583.)

Aegidius et Ioannes Gormontii, Paris. Sec. XVI.

Io. Gruninger, Argentinae Sec. XV. extr.

Sebaft. Gryphius, Germanus, Lugduni Sec. XVI. med.

Ant. Gryphius, Paris.

Io. Gryphius, Venetiis.

Bers

Bernhard. Gualterus, Coloniae.

Steph. Guillereti de Lotharingia, Romae Sec. XVI. init. 10. Guttenberg, primus vel inter primos typographiae auctores Moguntiae, dictus et Io. Gensfleisch v. supra. item zum Iungen.

Io. Gymnicus, Coloniae Sec. XVI.

Daniel et Franc. Hackius, Lugd. Bat. Sec. XVII.

Hamso Hamman cognomento Herzog, qui cum Ostaviano Scoto, typographiam primus ad Venetos attulit.

Viric. et Lupus Han, Romae Sec. XV.

Henric, Petr. de Harlem, Vicentiae Sec. eod.

Henrie. de Harlem, Bononiae Sec. eod.

Gerhardus de Harlem, Florentiae et Senis Sec. eod. Benedist. Hestor, Bononiae Sec. eod.

Henricus Coloniensis, Brixiae cum Statio Gallico Sec.

Georg. Herolt, Bambergensis, Romae Sec. eod.

10. Hervagius, Basileae Sec. XVI.

Antonius Hierat, Coloniae Sec. XVII. init. Catalogus librorum ex eius officina vulgatorum ulque ad a. 1620. exftat.

Gotfridus Hittorpius, Coloniae.

Hieron. Hoelzel, Noribergae Sec. XVI. init.

Io. Anton. et Benignus fratres de Honate, Mediolani Sec. XV.

Seb. Honoratus, Lugduni.

Iac. Huguetanus, qui vitas patrum excudit a. 1515. inde floruerunt Huguetani apud Lugdunenses et sub seculi superioris decimi septimi exitum Amstelodami, Thom. Hunte, Oxonii Sec. XV.

Nic. Ienson five Iansonius Gallus, unde et se Gallicum dicit, Venetiis circa 2. 1477.

10. Iansonius, Amstelodami.

Iodocus Iansonius, Amstelodami. De Iansoniis et Blaevio vid. Almelovenii epistolas ad Fabric.

Mich. Ifingrifius, Basileae (obiit 1557.)

Beneditt. et Phil. Iunta, Florent. Sec. XVI. init.

Bernhardus Iunta, Venetiis.

Conr. Kacheloven, Lipsiae Sec. XV.

Nic. Kesler, Basileae circa a. 1490.

Henr. Knobloch, Argentinae Sec. XV.

Anton. Koburger, Noribergae Sec. XV. extr.

Lascarim typographum Florentiae, laudat Codrus Vrceus cum Aldo, qui ab a 1494. Venetiis et Io. Ant. Platonide, qui Bononiae circa idem tempus hanc artem exercuit. Sed Henrico Stephano auctore, Io. Lascaris et Marcus Musurus tantum honoris arti typographicae detulere, ut non indignam existimarint, cui suam operam navarent, fungentes munere correctorum, non autem libros ipsi imprimentes.

Phil. Lavania vel Lavagnia, item Lavanius, Medio

lanensis inter primos.

Io. a Laudenbach, Sex.XV. et init.XVI. primos libros fuos impressit Romae, dicitur et primus libros Romae excudisse, sed ut minister officinae, non ut magister.

Georg. Laver, Herbipolitanus, Romae Sec. XV.

Gerardus Leeu, Antverp. Sec. eod.

Herm. Lichtenstein, Coloniensis, Venetiis Sec. eod.

Io. Philip. de Lignamine, Romae Sec. eod.

· Bonetus Locatellus, Venetiis Sec. eqd.

Simon Luca, Romae Sec. eod.

Io. Luft, Vitebergae ab a. 1534. ad 1574. vid. Gustav. Ge. Zeltnerum in eius vita edita Noribergae 1727. 4. cum notitia Bibliorum et aliorum D. Lutheri scriptorum, ab eodem impressorum.

Sim. Magnanus, Mediolani Sec. XV.

Io. Maire, Lugd. Bat. Sec. XVII.

Bened.

Bened. Mangius, Mediolani Sec. XVI. initio, Socius Biffoli.

Philipp. Mantegatius, Mediolani Sec. XV.

Io. Manthen de Gerensheim, Socius Io. de Colonia.

Aldus Pius Manutius, Romanus, Venetiis primus usus est literis cursivis ab a. 1501. (obiit a. 1516.)

Paul. Manutius, Aldi F. Venetiis (obiit 1574.) Romam vocatus a Pio IV.

Aldus Manutius, Pauli F. Pii Nepos, Venetiis et denique Romae (obiit 1597.) sub Sixto IV. Romam se contulit, typographiae Vaticanae sub Clemente VIII. Rector. Librorum in Manutiorum officina impressorum notitiam dabunt Io. Ge: Schelhorn T.X. amoenitatt. liter. p. 1169—1197. Frid. Iac. Beuschlagius in Sylloge omnium opusculorum p. 644—669.

Mich. Manzoli, Tarvisii Sec. XV.

Iac. Marlianus, Mediolani Sec. eod.

Theodoricus Martinus, Alosti in Flandria ab a. 1474. et Antverpiae ab a. 1509. et Lovanii ab a. 1516.

Martinus, Herbipolensis, Lips. Sec. XV. extr.

Petr. Mauser, Gallicus, Veronae Sec. XV.

Io. Meidenbuch, Moguntinus, adiutor Guttenbergii, et alius eius cognatus Moguntiae Sec. XV. exeunte.

Henr. Memius, Parifiis.

Io. Menardus, Parisiis Sec. XV. extr.

Io. Mentelius, denatus 1472. inter primos typographos Norimbergenies.

Sim. de Milanges, Burdigalae.

Alex. Minutianus, Mediol. Sec. XV. extr. et seq.

Matthias Moravus, (de Olmuz) Neapoli Sec. XV. ante Ianuae cum Michaële Monaco.

Wolfgang. Molitor, Lipfiae Sec. XV. extr.

Guil. Morellus, Parisiis obiit 1564. typographus regius et Graec. L. Professor.

Joannes et Claudius Morellus, Guil. fratres, Parisiis. Federicus Morellus Vascosani gener, pater Federici, Professoris Regii, ibidem typographus Regius: natus a. 1523. et typographus Regius ab a. 1571. ad 1581. defunctus a. 1583. At Federicus Morellus, filius, Professor et typographus Regius ab a. 1581. ad 1630. Huius frater Claudius a. 1620. defunctus tres filios habuit, Federicum, Carolum, Aegidium.

Adam Moretus, Daventriae Sec. XV.

10. Moretus, Plantini gener, Antverpiae et Lugd. Batav. (obiit 1610.)

Baltasar Moretus, Ioannis fil. Daventriae (obiit 1641.) Arnold. Mylius, Luxenburgensis, Antverpiae primum post Coloniae versatus, obiit a. 1600.

Hermann. Mylius, Coloniae.

Iac. de Nazario, Mediolani Sec. XV. Sebastian. Nivellus, Parisiis Sec. XVI. Bernh. de Novaria, Venetiis Sec. eod. Nutius, Antverpiae Sec. XVI. med.

Io. Oporinus, Basileae Sec. eod.

Conrad. Pachel, Mediolan. Sec. XV. et Leonardus Pachel, Socius Scinzenzeleri, ibid. Sec. eod.

Zach. Pafraed five Pafroed, Coloniensis, Daventriae circa a. C. 1477.

Paganinus de Paganinis, Venetiis Sec. XV.

lac. de Paganinis, Brixiensis ibid.

Hieron. de Paganinis, ibid.

Zach. Paltenius, Francofurti.

Arn. Pannarz, Germanus, qui cum Socio Sweinhemio primus typographiam in Italiam intulit, et primum in monasterio Sublacensi, deinde Romae exercuit ab a. 1467.

Dionyfius Paravifinus, Mediolan. Sex. XV. primus omnium codices graecos integros excudit. Nomen eius

Parvus, Parif. Sec. XV. extr.

Peregrinus de Pasqualibus, Venetiis Sec. XV.

Mamertus Patissonius, Rob. Stephani filii Socius, cuius postea typographiam accepit. Parisiis obiit 1601.

Philippus Patissonius, Mamerti filius.

Christoph. de Pensis, Venetiis Sec. XV.

Ludov. et Albertus fr. Pedemontani, Mediolan. Sec. eodem.

Petrus Perna, Basileae.

Io. a Petersheim, vel potius Pfedersheim, Francosurti Sec. XV.

Io. Petreius, Norimbergae Sec. XVI.

Thom. Petri, proximus a Costero, eiusdem gener: eius filii Petrus, Andreas ac Thomas.

Henr. Petri, Ioannis a. 1511. denati filius, Basileae obiit 1579. resicto filio Sebastiano.

Adamus Petri, Basileae Sec. eod.

Peupus, Noribergae, Sec. eod.

Philipp. Pincius, Venetiis Sec. XV.

Christophorus Plantinus, Turonensis, Antverpiae et Lugduni Batavorum Sec. XVI.

Thom. Platterus, Basileae Sec. XVI.

Sebast. de Pontremulo, cum Henrico Germano, Mediol. Sec. XV.

Andreas Portilia, Parmae Sec. XV.

Poncet le Preux, Parif. Sec. eod. extr.

Petr. Quentel, Coloniae Sec. eod. extr.

Io. Quentel, ibid. Sec. XVI. med.

Francisc. Raphelengius, Plantini gener, Lugd. Batav. obiit 1597.

Erh. Ratdolt, Augustae Vindel. Sec. XV.

Lud. Regius, Basileae.

Berthold. Rembolt, Parisiis Sec. XV. extr.

Rutgerus Rescius, Lovanii Sec. XV. init.

Franc. et Hieron. de Ragazonibus, Venet. Sec. XV. item Bartholomaeus.

Bernh. Richel, Basileae Sec. XV.

Rihelii, Argentorati Sec. XVI.

Benedictus Rigaltius, Lugd.

Alexis Rodekius, Cracoviae et Racoviae.

Guil. Rovillius, Lugduni. Adam Rot, Romae Sec. XV.

Adam Rubeus Ferrariae Sec. eod.

Adam Rubeus Ferrariae Sec. eod.

Iac. Rubeus, Gallicus, Venet. Sec. eod.

Hugo Rugerius, Regiensis, Bononiae. Henr. Rumel, Noribergae Sec. XV.

Adolph. Ruschius, Argentinae, gener Mentelii.

Sixtus Rufiger, vel Ruessinger, Argentoratensis, qui

primus libros impressit Neapoli Sec. XV.

Iac. Sanlucius, (de Sanlecque) Parisiis Sec. XVII. auctor typorum pulcerrimorum Paris. item notarum Musicarum. Marvillii miscell. I. p. 103. s.

Io. Schaffer, Society Foudi Magnetics Sec. XV.

Io. Schoeffer, Socius Fausti Moguntiae Sec. XV.
Io. Schoeffer, Petri filius Moguntiae Sec. XV. frater eius

fuit Ivo Schoeffer.

Io. Schottus Friburgi, Basileae, tandem Argentorati Sec.

XVI.

Schureri, Selestadii et Argentinae Sec. eod.

Io. Schusler, Augustae Vindel. Sec. XV.

Viricus Scinzenzeler, Mediol. Sec. eod.

Io. Angelus Scinzenzeler, ibid.

A. Scotus, Modoëtiensis, Romae Sec. XV.

Melch. Seffa, Venetiis Sec. XVI. init. Guil. de Signerre, Mediol. Sec. XV.

Eucharius Silber alias Franck, Romae Sec. XV.

Simon, Papiensis, Vicentiae Sec. eod.

Clement

Clemens Sleichius, Francofurti. Richelius et Matth. Schurerius, Argentorati.

Io. Secerius, Hagenoae Sec. XVI.

Lazarus de Soardis, Venetiis circa a. 1500.

Soncinates fratres, typographi Iudaeorum Sec. XV. extr. in Italia, qui primi Codicem hebraicum V. T. edidere Soncini, Brixiae, Pifauri, Neapoli, Conflantinopoli, primus fuit Gerson vid supra in Gerson.

Mich. Sonnius, Parif. Sec. XVI. med.

Ant. Sorg, Augustae Vindel. Sec. XV.

Io. et Wendelinus de Spira, Venetiis Sec. cod.

Io. Stelfius, Antverp. Sec. XVI.

Henr. Stephanus, Parisiis (obiit 1519.)

Robertus Stephanus, Henrici F. Badii Ascensii gener, ibid. typographus Regius, corrector speciminum typographicorum, usus Ranconneto viro doctissimo.

Carol. et Franciscus Stephani, Roberti fratres, ex quibus Carolus typographus Regius, ibid.

Henr. Stephanus, Roberti F. Parisiis et Genevae (obiit Lugduni 1598.) typographorum doctissimus, non aeque felix, Wecheliis Francosurtensibus vendidit partem suorum characterum.

Robertus Stephanus, Henrici frater, apatre Roberto hereditate exclusus, quod Pontificiae religioni nuncium mittere nollet, Parisiis (obiit 1588.) typographus Regius.

Paullus Stephanus, Henrici F. Genevae.

Franc. Stephanus, Roberti F. Parislis (ab a. 1589. ad 1628.)

Anton. Stephanus, Paulli F. ibidem typographus Regius.
De hisce Stephanis post Almelovenii librum Amstelod. 1683. 8. editum v. Mich. Maettarius in Stephanorum historia, vitas ipsorum librosque ab illis editos et excusos complectente. Lond. 1709. 4. qui etiam Catalogos librorum a Roberto Stephano et Henrico

Henrico vulgatorum exhibet T. 2. annal. typograph p. 462. feq.

Sternii, Luneburgii.

lac. Stoer, Genevae Sec. XVI.

Sweinheim, v. Pannarz. Guil. Sylvius, Antverp. Sec. XVI. med.

Tacuinus est Io. de Tridino.

Iac. Tanner, Lips. Sec. XV. extr.

Gothofredus Thory, Parisis sub Ludovico XII.

Io. Ludovicus Tiletanus, ibid. Sec. XVI.

Laur. Torrentius, Florentiae circa a. 1548.

Io. Tornaesius (de Tournes) Lugduni cum filio cognomine, qui Lugduno Genevam a. 1584. abiit.

Nepotes Io. Antonius et Samuel Tornaesii. ibid. et Geinevae. Ex eadem gente Iac. de Tournes, qui hoc seculo Lugduni suit.

Bapt. de Tortis, Venetiis Sec. XV.

Io. Trechsel, Germanus, Lugduni 2. 1487. et deinceps. Filia eius Thalia nupsit Iodoco Badio. vid. Dominicum de Colonia T. 2. hist. lit. Lugd. p. 586. seq.

Bernar dinus de Tridino, Venetiis Sec. XV. idem Ta-

Adrianus Turnebus, Parisiis, typographus Regius ab a. 1552. ad 1555. Francicum nomen suit Tournebeuf, et Graecae L. Prosessor.

Bernh. Turrifanus, Paris. Sec. XVI. med. Fred. Turrifanus, Venet. eodem tempore.

Angelus V goletus, Parmae Sec. XV. extr.

Michael Vascosanus, Iodoci Badii gener, Rob. Stephani et Roigny affinis, floruit Parisiis ab a. 1532. ad 1576.

lo. Veldenaer, Belg. Sec. XV.

Io. Vercellen fis, Tarvisii Sec. eod.

Dominicus Vespoles, (de Vespolate) Mediolani Sec.

Io. de Vienna, Vicentiae Sec. eod.

Eustachius Vignon, Genevae Sec. XVI.

Bartholomaeus Vincentius, Lugduni Sec. eod.

Vindelinus Spirensis, v. supra in Spira.

Bernardinus de Vitalibus, interdum Bernardinum simpliciter se appellat, Venetiis Sec. XV.

Antonius Vitreus, Parisiis, typographus Regius, Sec. XVI.

Marinus Vitreus, ibid. Sec. XVI. med.

Adrian. Vlacq. Hagae Comitis.

Ernestus Voegelinus, Lipsiae Sec. XVI. de cuius laudibus vide Ioachimi Camerarii Epistolas libro secundo Epist. 6. p. 116. seq.

Christoph. Waldarfer, Ratisbonensis Sec. XV. primum Mediolani, post Venetiis, dieit se et Baldarfer.

Jo. Walder, Bafil. Sec. XVI.

Christian. Wechelius, Gallus, Parisiis Sec. eod.

Andreas Wechelius, Christiani filius, Parisiis et post a. 1573 Francosurti, quo concesserat propter nuptias, Parisinas.

Wecheliani haeredes, Io. Wechel Andreae filius generique Claudius Warnius et Io. Aubrius, Francosurti et Hanoviae.

10. de Westphalia, Alosti in Flandria Sec. XV.

10. Wiener, Augustae Vindel. Sec. XV.

Anton. et Rob. Winter, Basileae Sec. XVI.

Guntherus Winter, Rostochii Sec. XV.

Io. Winterburger, lat. de Hiberna arce, Vindobonae primus typographus Sec. XV. extr.

Wolfgang de Monaco, Lips. Sec. XV. extr.

10. Wrester, Mediol. Sec. XV. inter primos.

Io. Zainer, Augustae Vind. Sec. XV.

Gunther Zainer, Vlmae -

Fabr. Bibl. lat. T. III.

Νæ

Bartho-

Bartholomaeus Zanettus, Venet. Sec. XVI.
Bartholomaeus de Zanis, de Portesco Venetiis Sec. XV.
Antonius Zarottus, Mediolani typographus primus
Sec. XV.

Viricus Zell, Coloniensis Sec. XV.
Innoc. Zilettus, Veronze Sec. XV.

Addemus Caralogum antiquissimum qui exstat librorum excusorum a duobus Germanis, qui Romae primi typographicam artem cum lande exercuere, Conrado Sucinheim et Arnoldo Pannartz, ex quo et numerum exemplarium, consuetorum primis illis temporibus tunc excudi, et querelam indignam de egestate, cum qua primis illis utilissimae artis cultoribus in urbe nobilissima constictandum fuit, et editiones antiquissimas praestantissimorum scriptorum intelligere poteris. En igitur Catalogum illum petitum ex Epistola, quam Ioannes Andreas, Aleriensis Episcopus praemiste quinto tomo Bibliorum cum glossis Nicolai de Lyra, in editione Romana 1472. fol. et a Clariss. Maettario excerptum pag. 48. Tomi I. Annalium typographicorum.

IO. ANDREAS AD XYSTVM IV.

— Vt digneris misericorditer occurrete, servuli tuae Sanctitatis Conradus Schweinheim et Arnoldus Pannantz, Impressores nostri ac utilissimae huius sictoriae Artis primi in Italia opisices implorant. — Vox impressorum sub tanto chartarum sasce laborantium et, nisi tua liberalitas opituletur, desicientium ista est. — Nos de Germanis primi tanti commodi Artem in Romanam Curiam tuam multo sudore et impensa, decessoris tui tempessate deveximus. Nos Opisices Librarios caeteros, ut idem auderent, nostro exemplo incitavimus.

tavimus. — Indicem si perlegeris impressorum a nobis Operum, miraberis - vel chartas huic Librorum copiae potuisse vel linamenta sufficere - Impressi sunt nostro studio Libri, qui in subiectis suo ordine tibi recensebuntur.

Donati pro'puerulis, ut inde principium dicendi sumamus, unde imprimendi initium sumpsimus, numero trecenti. 🥆

CCC.

a) Lactantii Institutionum volumina Octingenta viginti quinque.

DCCC. XXV,

b) Epistolarum familiarium Ciceronis volumina quingenta quinquaginta.

D. L.

c) Epistolarum ad Atticum volumina ducenta Septuaginta quinque.

CC. LXXV.

d) Speculi humanae vitae volumina trecenta.

CCC.

e) Divi Augustini de civitate Dei volumina octingenta viginti quinque.

DCCC. XXV.

f) Divi Hieronymi Epistolarum et Libellorum volumina mille et cen-

M. C.

Nn 2

M. Tull.

Bernhardi Matfeldi hoc a. 1722.

a) A. 1465. et 1468.

^{1467.}

^{1470.}

^{1468.} e) 1468. Hunc annum non dubito vidisse suo in exemplo Clariss. Maettarium. Ego autem (F.) vidi exemplum eiuldem editionis, quod praeferebat annum 1470. et : in auctione B. Consulis nostri D.

vaenibat marcis centum Lubecenfibus. Nimirum ut hodie etiam folet fieri, eiusdem editionis exemplis typographi aliis annum quo absolvisur editio, aliis se-quentem proximum vel tertium etiam inscribunt, ut semper recentissimus liber emtoribus appareat. (immo hic liber, ut et alii, repetitus ab iplis est.)

f) 1468.

564 NOTITIA TYPOGRAPHORYM

504 NOTITIA TYPOGRAPHO	RVM
g) M. Tull. Ciceronis de Oratore
cum caeteris, volumina quingenta	· •
quinquaginta.	D. L.
h) M. Tull. Ciceronis operum	
omaium in philosophia, volumina	
quingenta quinquaginta.	D. L.
i) L. Apuleji Platonici cum Alcinoo,	·
volumina ducenta feptuaginta quin-	
que.	CC. LXXV.
k) A. Gelii nochium Atticarum, vo-	ψο; μπ2 2 7 ;
lumina ducenta septuaginta quinque.	CC. LXXV.
1) C. Caefaris Commentariorum	oc, mar,
Gallici et civilium bellorum, volumi-	
na ducenta septuaginta quinque.	CC. LXXV.
m) Defensionis Divi Platonis, vo-	OO. DARKY
lumina frecenta.	CCC.
n) P. Virgil. Maronis operum omni-	
um, volumina quingenta quinquaginta.	D. L.
o) T. Livii Patavini cum epitoma-	1. 11.
te omnium decadum, volumina du-	•
centa feptuaginta quinque.	CC. LXXV.
	CO. LAAY,
p) Strabonis Geographici, volumi-	CC. LXXV.
na ducenta feptuaginta quinque	CC. TWVA.
q) M. Ann. Lucani, volumina du-	CC. LXXV.
centa feptuaginta quinque.	CC. LAAV,
r) C. Plynii Veronensis de naturali	CCC.
historia, volumina trecenta.	ÇCC.
s) C. Svetonii Tranquilli de duo-	
decim Caefaribus, volumina ducenta	OC 1 777
septuaginta quinque.	CC. LXXV.
	Div
g) absque anni nota. s) nondum b) 1471. o) absque a	
b) 1471. b) abfque a	

g) abique anni nota.

b) 1471.

o) abique anni nota.

i) 1469.

j) 1469.

j) 1469.

j) 1470.

m) abique anni nota.

s) nondum vidi.
p) nondum vidi.
q) 1469.
j) 1470.
s) 1470.

t) Div. Leonis Papae Sermonum, volumina ducenta septuaginta quinque.

u) M. Fabii Quintiliani Institutionum Oratoriarum, volumina ducenta septuaginta quinque.

x) Continui five Catenae aureae D. Thomae Aquinatis, volumina quin-

genta quinquaginta.

y) Div. Cypriani Epistolarum volumina ducenta septuaginta quinque

2) Bibliae cum opulculo Aristeae, volumina quingenta quinquaginta.

a) Silii Italici cum C. Calpurnio et Hesiodo, volumina ducenta septuaginta quinque.

b) Orationum M. Tullii Ciceronis cum invectivis in Antonium, Verrem, Catilinam et caeteros, volumina ducenta septuaginta quinque.

c) P. Ovidii Nasonis Metamorphofeos et Elegiarum omnium, volumina quingenta quinquaginta.

d) Nicolai de Lyra, volumina mille et centum. CC. LXXV.

CC. LXXV.

D. L.,

CC. LXXV.

D. L.

CC, LXXV,

CC. LXXV,

D. L.

M. C.

Horum omnium voluminum summa — efficit codices duodecies mille quadringentos septuaginta quinque; acervum quidem ingentem, et nobis Impressoribus tuis, qua parte restat, intolerabilem — ingens sumptus ad victum necessarius cessantibus emptoribus ferri amplius a nobis nequit, et ementes non esse nul-Nn 3 lum

t) 1470.

2) 1470.

a) non vidi.

b

c) 147L

d) 1471. 1472.

566 NOTIT TYP. CELEBRIVM. Lib. MI. C. IX.

lum est gravius testimonium, quam quod donnus nostra satis magna plena est quinternionum, inanis rerum necessariarum — parati sumus pro Clementiae tuae arbitrio de nostra merce, i. e. de impressis quinternionibus nostris tibi tot tradere, quot volueris, et quibus volueris. — Tua incredibilis mansuetudo subveniat nobis de aliquo officio, unde possimus nos et nostros alere. Impensa est facta in solius Nic. de Lyra a nobis voluminibus tanta, ut amplius nihil nobis supersit ad viven-Si venderemus opera nostra, non solum a pietate tua nihil peteremus, sed ultro in praesentium temporum articulo, in quo te pluriumm egere non nescimus, ipsi nostra offerremus; faciemusque, quotiens tuo adjumento fortuna nobiscum usa esse videbitur fronte sereniore. Interea, Pater Sancte, adiuvent nos miserationes tuae, quia pauperes facti sumus nimis — XX. Marcii. M. CCCC. LXXII- Pontificatus tui Clementissimi anno primo.

Ceterum ne hic Catalogus turbet rationes horum librorum; tenendum est, quorundam exempla esse non unius, sed binarum forte et trium editionum, ut Lactantii, Augustini de Civitate Dei, Ciceronis de Oratore, qui libri primum in Monasterio Sublacensi, deinde iterum Romae editi sunt. Exemplum librorum de Oratore tale nos nuper nacti sumus, sed cui ceteri libri minores oratorii non adiuncti sunt.

INDEX

CAPITVM IN LIB. I. II. III. ET IV.

L	IBRI I.	X
	Caput I.	
De M. Accio Plauto U	mbro Sarjinate	pag. ş
	Caput IL	
De M. Porcio Catons	. •	p, 31
	Cap. III.	
De P. Terentio		p·43
	Cap. IV.	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·
T. Lucretius Carus		P-74
, ,	Cap. V.	
C. Valerius Catulius	•	P-87
	Cap. VI.	
De Cornelio Nepote	-	p. 100
• ′		•

Nu

p, 118

De M. Terentio Varrone

INDEX CAPITVM

	Cap. VIII.	
De M. Tullio Ciceron	10	p. 137
	Cap. IX.	
De C. Sallustio Crisp	0	p. 234
	Cap. X.	
De C. Iulio Caesare		p. 248
	Cap. XI.	
De T. Livio	MAR PROPERTY	P. 276
	Cap. XII.	•
De P. Virgilio Marc	one	p. 303
	Cap. XIII.	
De Q. Horatio Flacco	)+
-	p. 390
, , , , , , , , , , , , , , , , , , ,	Cap. XIV.	
De Cornelio Gallo,
pertio	Albio Tibullo, et Sexto Aur	elio <i>Pro-</i>
p. 425
\$ 1.	Cap. XV.	
De Ovidio Nasone		P· 437
V = 13	Cap. XVI.	
, De Gratio et de La	berio as Publio Syro Mimis	p-474
	Cap. XVII.	. • , .
De M. Vitruvio Pol	lione.	p.480
400	Cap. XVIII.	
De M. Manilio		P. 499
	Cap. XIX.	
De Caefare German	•	p. 508
*		LIBRI

T'N'BLE:X' C'A F T'T'V M

L'IBRIT

T T D R I. III		
Caput I.		
		pag. 3
Cap. II.		
ulo		p. 16
Cap. III.		P. 10
		ÿ . 94
	1 ,	P. 34
Cap. 1V.		· . , '
		p. 36
Cap. V.	,	,
, · ·	•	p. 49
Cap. VI.		,
	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	p. 65
Cap. VII.		1.73
, -	•	P-71
Cap. VIII.	•	\ P - Z = ,
		).
h.≪
Can. IX.	•	P-75
		+ 0=
- ·		₽·87
Cap. A.	,	خد ـ ۸
C 171	4	þ. 138
•		
	,	p. 151
	•	р. 164
Cap. XIII.	.	
lio Solino, et Plis	sio Valerian	ø p. 179
Cap. XIV.		
	• • • • •	p. 250
Cap. XV.		
iano .		p. 256
, ,	, ,	Cap.
	Cap. II. Lap. III. Lap. III. Lap. IV. Cap. IV. Cap. VI. Cap. VII. Cap. VIII. Cap. VIII. Cap. IX. Cap. XII. Cap. XII. Cap. XIII. Cap. XIII. Cap. XIII. Cap. XIV. Cap. XIV.	Cap. II. Mo Cap. III. Frum feriptore Cap. IV. Cap. V. Cap. VI. Cap. VII. Cap. VIII. Cap. VIII. Cap. IX. Patre et filio. Cap. XI. Fro Cap. XII. Cap. XIII. Cap. XIII. Cap. XIII. Cap. XIII. Cap. XIV. Cap. XIV.

INDEX CAPITED

Cap. XVI.	
De Statio, Poeta	p. 32g
Càp. XVII.	
De Q. Curtiq	p. 341
Cap. XVIII.	
De Iuvenali	P-357
Cap. XIX.	
De Sexto Iulio Frontino	p. 369
Cap. XX.	
De M. Valerio Martiali	P- 377
Cap. XXI.	
De C. Cornelio Tacito	p. 386
Cap. XXII.	
De Plinio Iuniore et XII. Panegyricis	p. 407
Cap. XXIII.	•
De Floro et Ampelio	p. 439
Cap. XXIV.	
De C. Suetonio Tranquillo	. P. 451
Cap. XXV.	. •
De Apicio	p. 465
Libri III.	~
Caput I. De Aulo Gellio	pag. 3
Cap. II.	\$~9. 3
• • • • •	p. 28
L. Apuleio Cap. III.	F
De Iustino, Trogi Epitomatore	p. 58
Cap. IV.	/ E-76
De Palladio Cenforino et Iulio Obsequents	p. 68
Cap. V.	2,00
De Sereno Sammonico, Nemesiano, et Calpurni	o p.85
will man and manuscript & manuscript and a second s	

.ap.

秦夏夏古文 C. A. S. I. T. A. A. B.

Cap. VI.	
De Aelio Spartiano, Iulio Capitolino etc.	p.93
Cap. VII.	1 99
De Chakidiq	p. 105
Cap. VIII.	F. 103
De Iulio Firmico	p. 114
Cap. IX.	P*
De Aurelio Victore et Eutropio	p. 123
Cap. X.	P. 123
De Ausonio	p. 139
Cap. XI.	P 39
De Rufo Festo Avieno	p. 150
Cap. XII.	P.1 50
De Ammiano Marcellino	א זבי
Cap. XIII.	p. 158
De Vegetio	p. 173
Cap. XIV.	P. 4/3
De Macrobio	p. 180
Cap. XV.	. P. 100
De Claudio Claudiano et Rutifio	n tot
Cap. XVI.	b. 191
De Symmacho	p. 204.
Cap. XVII.	p. 204.
De Marciano Capella	p. 213
	p. 213
Libri IV.	
Caput I.	
De Fanii. I acilii et elipuum estemum Postemum I	Zu danum

De Ennii, Lucilii, et aliorum veterum Poetarum Fragmentis et Collectionibus p. 227

Cap. II.

De Historicorum Fragmentis et Collectionibus

p. 278

Cap.

INDEX CAPITOM

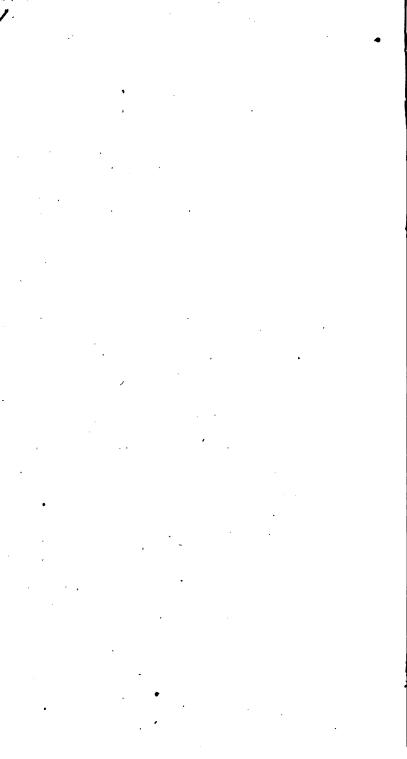
Cap. III.	
De variis Monumentis antiquis Latinis	p. 294
Cap. IV.	
Sectio I.	•
De Collectionibus Grammaticorum Latinorum	p.316
Sectio II.	
De Austoribus Latinae linguae a Dionysio Gothoj	fredo edi-
tis	p. 319
Sectio III.	
De Grammaticis a Putschio editis .	p. 393
Cap. V.	_
De antiquis Rhetoribus inprimis Francisci Pitho	ei in Col-
lectione	p. 456
Cap. VI.	•
De Legibus Rom, et Iurisconsultis antiquis	P- 477
Cap. VII.	
De Scriptoribus Legibusque Rei Agrimensoriae	p. 511
Cap. VIII.	
The Wadinie meticule	

De Typographis Clarioribus inpr. Sec. XV. et XVI. p. 548

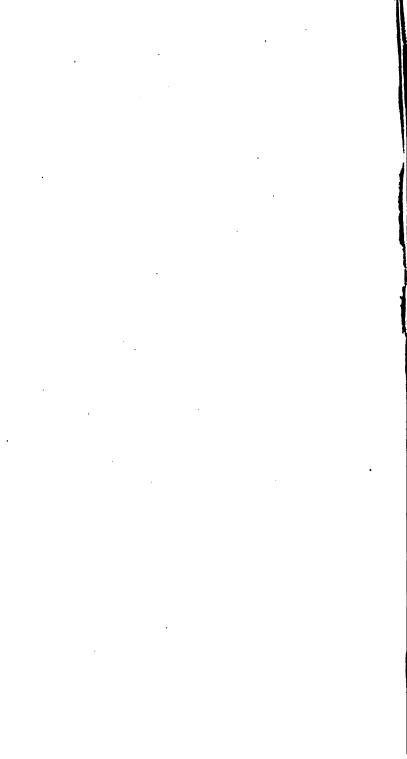
Čap. IX.

mJ

,

. . • .

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY REFERENCE DEPARTMENT

This book is under no circumstances to be taken from the Building

		- 19 - 2		ding
-		The state of		Time
	_			
_			-	7.3
				-
_			-	
		S - 4		The same of
	- 13	1	=	
				100
			-	
				196
	- 1			
	-1			
	-1-			
	-		1	
	1		1	
	1		1	
	1		1	-
	1-		1	
		-		-
	_			
- 6				
	-			
			-	
form an			-	-

